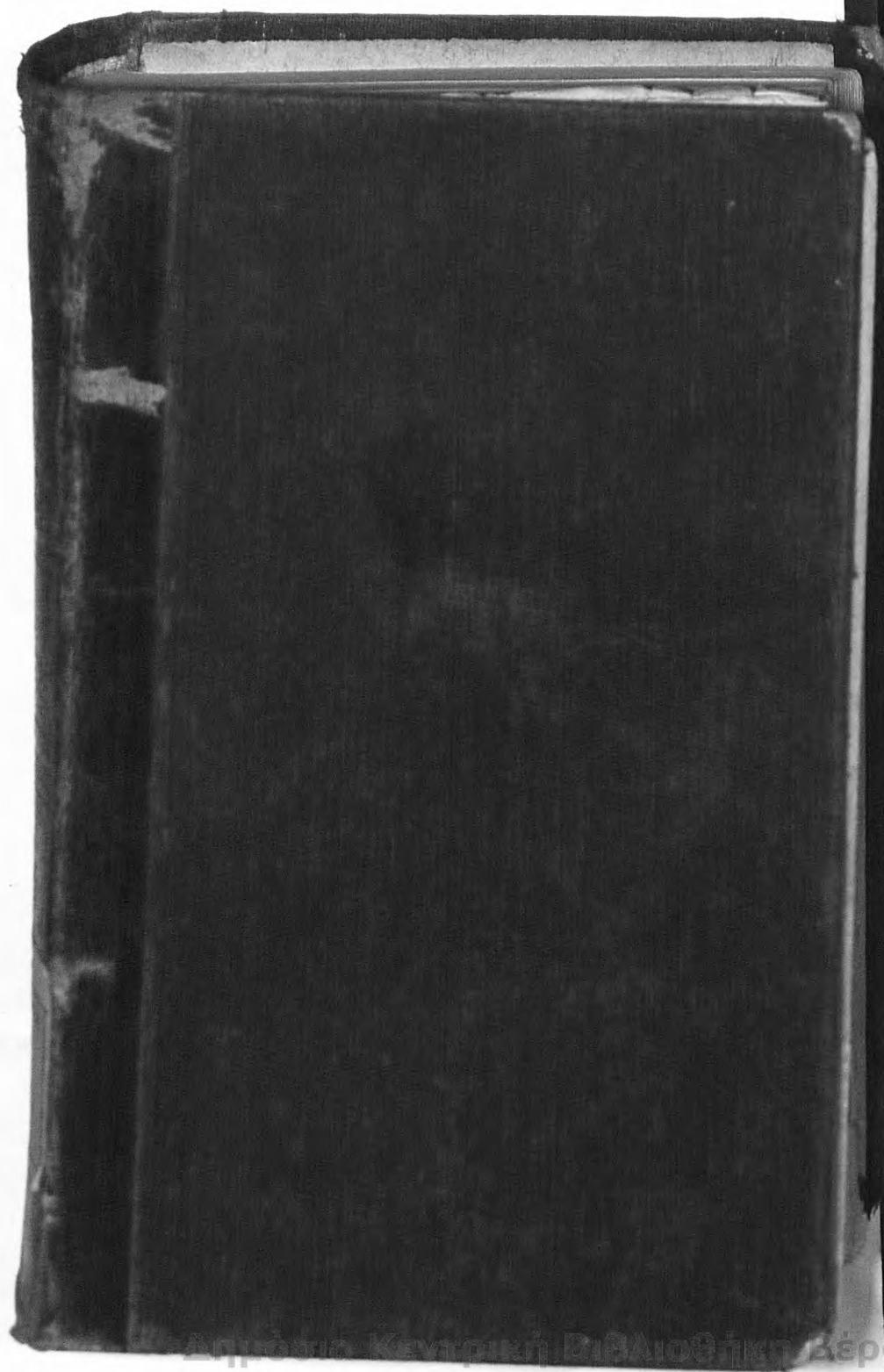

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Λέροας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΒΕΡΟΙΑΣ

+000

Αριθ. είσ.

742/57

ΔΩΡΕΑ

GRVER-00237

Αντιγόνη Ν59

Sabb

of

Wig

490

Πορτανογιαν

Βέρροια 10/4/46

15-III-47

Δημόσιο

Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Λένωρος Μπρ Χαρμπαριόζου

SOPHOCLIS

TRAGŌEDIAE

EX RECENSIONE

GUILELMI DINDORFII.

EDITIO SEXTA STEREOTYPA MINOR QUAM CURAVIT

S. MEKLER.

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MCMI.

1901

1
LIPSIÆ: TYPIS B. G. TEUBNERI.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ap. 4

HERMANNO BONITZIO

IOANNI VAHLENO

s.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

I.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΑΙΑΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΘΗΝΑ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ΤΕΤΚΡΟΣ.

ΑΙΑΣ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΣΑΛΑΜΙΝΙΩΝ ΝΑΥΤΩΝ. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

ΚΩΦΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΥΡΥΣΤΑΚΗΣ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ΣΤΡΑΤΟΚΗΡΤΞ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὸ δράμα τῆς Τρωικῆς ἐστὶ πραγματείας, ὥσπερ οἱ *ΑΝΤΗΝΟΡΙΔΑΙ* καὶ *ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΔΕΣ* καὶ *ΕΛΕΝΗΣ ΑΡΠΑΓΗ* καὶ *ΜΕΜΝΩΝ*. πεπτωκότος γὰρ ἐν τῇ μάχῃ τοῦ Ἀχιλλέως ἐδόκουν Αἴας τε καὶ Ὀδυσσεὺς ἐπ' αὐτῷ πλεόν τι ἀριστεύειν περὶ τὴν τοῦ σώματος κομιδὴν· καὶ κρινομένων περὶ τῶν ὅπλων κρατεῖ Ὀδυσσεύς. ὅθεν καὶ ὁ Αἴας τῆς κρίσεως μὴ τυχὼν παρακεκλήνεται καὶ διέφθαρται τὴν γνώμην, ὥστε ἐφαπτόμενος τῶν ποιμνίων δοκεῖν τοὺς Ἕλληνας διαχορήσασθαι. καὶ τὰ μὲν ἀνείλε τῶν τετραπόδων, τὰ δὲ δήσας ἀπάγει ἐπὶ τὴν σκηνήν· ἐν οἷς ἐστί τις καὶ κριὸς ἔξοχος, ὃν ᾤετο εἶναι Ὀδυσσεά, ὃν δήσας ἐμαστίγωσεν· ὅθεν καὶ τῇ ἐπιγραφῇ πρόσκειται *ΜΑΣΤΙΓΟΦΟΡΟΣ*, ἥ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ *ΑΟΚΡΟΥ*. Δικαιόχρος δὲ *ΑΙΑΝΤΟΣ ΘΑΝΑΤΟΝ* ἐπιγράφει. ἐν δὲ ταῖς διδασκαλίαις φιλῶς *ΑΙΑΣ* ἀναγέγραπται.

Ταῦτα μὲν οὖν πράττει ὁ Αἴας· καταλαμβάνει δὲ Ἀθηνᾶ Ὀδυσσεά ἐπὶ τῆς σκηνῆς διωπτεύοντα τί ποτε ἄρα πράττει ὁ Αἴας, καὶ δηλοῖ αὐτῷ τὰ πραχθέντα, καὶ προκαλεῖται εἰς τὸ ἐμφανὲς τὸν Αἴαντα εἰ ἐμμανῆ ὄντα καὶ ἐπικομπάζοντα ὡς τῶν ἐχθρῶν ἀνηρημένων. καὶ ὃ μὲν εἰσέρχεται ὡς ἐπὶ τῷ μαστιγοῦν τὸν Ὀδυσσεά· παραγίνεται δὲ χορὸς Σαλαμινίων ναυτῶν, εἰδὼς μὲν τὸ γεγονός, ὅτι ποίμνια ἐσφάγησαν Ἑλληνικά, ἀγνοῶν δὲ τὸν δράσαντα. ἔξεισι δὲ καὶ Τέκμησσα, τοῦ Αἴαντος αἰχμάλωτος παλλακίς, εἰδυῖα μὲν τὸν σφαγέα τῶν ποιμνίων ὅτι Αἴας ἐστίν, ἀγνοοῦσα δὲ τίνοσ εἶεν τὰ ποίμνια. ἑκάτερος οὖν παρ' ἑκατέρου μαθάντες τὸ ἀγνοούμενον, ὁ χορὸς μὲν παρὰ Τεκμήσσης, ὅτι ὁ Αἴας ταῦτα ἔδρασε, Τέκμησσα δὲ παρὰ τοῦ χοροῦ, ὅτι Ἑλληνικά τὰ σφαγέντα ποίμνια, ἀπολοφύρονται, καὶ μάλιστα ὁ χορὸς. ὅθεν δὴ ὁ Αἴας προελθὼν ἔμφρων γινόμενος ἑαυτὸν ἀπολοφύρεται. καὶ τούτου ἡ Τέκμησσα δαίεται πᾶσασθαι τῆς ὀργῆς· ὃ δὲ ὑποκρινόμενος

πεπαύσθαι ἔξεισι καθαρσίῳν ἔνεκα καὶ ἑαυτὸν διαχρῆται. εἰσὶ δὲ καὶ ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ δράματος λόγοι τινὲς Τεύκρου πρὸς Μενέλαον οὐκ ἐὼντα θάπτειν τὸ σῶμα. τὸ δὲ πέρας, θάψας αὐτὸν Τεύκρος ἀπολοφύρεται. παρίστησι δὲ ὁ λόγος τῆς τραγωδίας ὅτι ἐξ ὀργῆς καὶ φιλονεικίας οἱ ἄνθρωποι ἤκοιεν ἐπὶ τὰ τοιαῦτα νοσήματα, ὥσπερ ὁ Αἴας προσδοκήσας ἐγκρατὴς εἶναι τῶν ὅπλων ἐποτυχὼν ἔγνω ἑαυτὸν ἀνελεῖν. αἱ δὲ τοιαῦται φιλονεικίαι οὐκ εἰσὶν ἐπωφελεῖς αὐτῷ τοῖς δυκοῦσι νενικημένοι. ὅρα γάρ καὶ παρ' Ὀμήρῳ τὰ περὶ τῆς ἥτις τοῦ Αἴαντος πάνυ διὰ βραχέων καὶ περιπαθῶς· (Ὀδ. λ 542)

οἷη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο

νόσφιν ἀφειστήκει κεχολωμένη εἵνεκα τευχέων.

εἶτα αὐτοῦ ἄκουε τοῦ κεκρατηκότος· (547)

ὥς δὴ μὴ ὕφελον νικᾶν τοιῷδ' ἐπ' ἀέθλῳ.

οὐκ ἔλυσιτέλησεν ἄρα αὐτῷ ἡ νίκη, τοιούτου ἀνδρὸς διὰ τὴν ἦτιαν ἀποθανόντος.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν τῷ ναυστάθμῳ πρὸς τῇ σκηνῇ τοῦ Αἴαντος. δαιμονίως δὲ εἰσφέρει προλογίζουσιν τὴν Ἀθηνᾶν. ἀπλῆσανον γὰρ τὸν Αἴαντα προϊόντα εἰπεῖν περὶ τῶν αὐτῷ πεπραγμένων, ὥσπερ ἐξελέγχοντα ἑαυτόν· οὐδὲ μὴν ἑτερός τις ἡπίστατο τὰ τοιαῦτα, ἐν ἀπορρήτῳ καὶ νυκτὸς τοῦ Αἴαντος δράσαντος· θεοῦ οὖν ἦν τὸ ταῦτα διασαφῆσαι καὶ Ἀθηνᾶς προκηδομένης τοῦ Ὀδυσσεως, διό φησι·

καὶ πάλαι φύλαξ ἔβην

τῇ σῇ πρόθυμος εἰς ὁδὸν κυνηγία.

Περὶ δὲ τοῦ θανάτου τοῦ Αἴαντος διαφόρως ἱστορήκασιν. οἱ μὲν γάρ φασιν ὅτι ὑπὸ Πάριδος τρωθεὶς ἦλθεν εἰς τὰς ναῦς αἰμορροῶν, οἱ δὲ ὅτι χρησμός ἐδόθη Τρωσὶ πηλὸν κατ' αὐτοῦ βαλεῖν· σιδήρῳ γὰρ οὐκ ἦν τρωτός· καὶ οὕτω τελευτᾷ. οἱ δὲ ὅτι αὐτόχειρ αὐτοῦ γέγονεν, ὧν ἐστὶ καὶ Σοφοκλῆς. περὶ δὲ τῆς πλευρᾶς, ὅτι μόνην αὐτὴν τρωτὴν εἶχεν, ἱστορεῖ καὶ Πίνδαρος, ὅτι τὸ μὲν σῶμα, ὑπερ' ἐκάλυψεν ἡ λεοντῇ, ἔτρωτον ἦν, τὸ δὲ μὴ καλυφθὲν τρωτὸν ἔμεινε.

ΑΘΗΝΑ.

Ἄει μὲν, ὦ παῖ Λαρτίου, δέδορκά σε
 πεῖράν τιν' ἐχθρῶν ἀρπάσαι θηρώμενον·
 καὶ νῦν ἐπὶ σκηναῖς σε ναυτικάῃς ὄρω
 Αἴαντος, ἔνθα τάξιν ἐσχάτην ἔχει,
 πάλαι κννηγετοῦντα καὶ μετρούμενον
 ἶχνη τὰ κείνου νεοχάραχθ', ὅπως ἴδῃς
 εἴτ' ἔνδον εἴτ' οὐκ ἔνδον. εὖ δέ σ' ἐκφέρει
 κννὸς Λακαίνης ὥς τις εὖρινος βάσις.
 ἔνδον γὰρ ἀνὴρ ἄρτι τυγχάνει, κἄρα
 στάζων ἰδρῶτι καὶ χέρας ξιφοκτόνους.
 καὶ σ' οὐδὲν εἴσω τῆσδε παπταίνειν πύλης
 ἔτ' ἔργον ἐστίν, ἐννέπειν δ' ὅτου χάριν
 σπουδὴν ἔθου τήνδ', ὥς παρ' εἰδυίας μάθῃς.

5

10

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ὦ φθέγμ' Ἀθάνας, φιλτάτης ἐμοὶ θεῶν,
 ὥς εὐμαθὲς σου, κἂν ἄποπτος ἦς ὁμως,
 φώνημ' ἀκούω καὶ ξυναρπάζω φρενὶ
 χαλκοστόμου κώδωνος ὥς Τυρσηνικῆς.
 καὶ νῦν ἐπέγνων εὖ μ' ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ
 βάσιν κυκλοῦντ', Αἴαντι τῷ σακεσφόρῳ·
 καῖνον γάρ, οὐδέν' ἄλλον, ἰχνεύω πάλαι.
 νυκτὸς γὰρ ἡμᾶς τῆσδε πρᾶγος ἄσκοπον
 ἔχει περᾶνας, εἶπερ εἰργασται τάδε·

15

20

- ΑΘ. ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα καὶ δεδορκότα. 85
 ΟΔ. γένοιτο μέντ' ἂν πᾶν θεοῦ τεχνωμένου.
 ΑΘ. σίγα νυν ἔστως καὶ μέν' ὥς κυρεῖς ἔχων.
 ΟΔ. μένοιμ' ἄν· ἤθελον δ' ἄν ἐκτὸς ὦν τυχεῖν.
 ΑΘ. ὦ οὔτος, Αἴας, δευτέρόν σε προσκαλῶ.
 τί βαιὸν οὔτως ἐντρέπει τῆς συμμάχου; 90

ΑΙΑΣ.

- ὦ χαῖρ' Ἀθάνᾳ, χαῖρε Διογενὲς τέκνον,
 ὥς εὖ παρέσθης· καί σε παγχρύσοις ἐγὼ
 στέψω λαφύροις τῆσδε τῆς ἄγρας χάριν.
 ΑΘ. καλῶς ἔλεξας· ἀλλ' ἐκεῖνό μοι φράσον,
 ἔβαψας ἔγχος εὖ πρὸς Ἀργείων στρατῷ; 95
 ΑΙ. κόμπος πάρεστι κοῦκ ἀπαρνούμαι τὸ μῆ.
 ΑΘ. ἦ καὶ πρὸς Ἀτρεΐδαισιν ἥχμασας χέραι;
 ΑΙ. ὥστ' οὔ ποτ' Αἰανθ' οἶδ' ἀτιμάσουσ' ἔτι.
 ΑΘ. τεθναῖσιν ἄνδρες, ὥς τὸ σὸν ξυνῆκ' ἐγώ.
 ΑΙ. θανόντες ἤδη τᾶμ' ἀφαιρείσθων ὄπλα. 100
 ΑΘ. εἶεν, τί γὰρ δὴ παῖς ὁ τοῦ Λαερτίου,
 ποῦ σοι τύχης ἔστηκεν; ἦ πέφευγέ σε;
 ΑΙ. ἦ τοῦπίτριπτον κίναδος ἐξήρου μ' ὄπου;
 ΑΘ. ἔγωγ'· Ὀδυσσέα τὸν σὸν ἐνστάτην λέγω.
 ΑΙ. ἦδιστος, ὦ δέσποινα, δεσμώτης ἔσω 105
 θακεῖ· θανεῖν γὰρ αὐτὸν οὐ τί πω θέλω.
 ΑΘ. πρὶν ἂν τί δράσης ἢ τί κερδάνης πλέον;
 ΑΙ. πρὶν ἂν δεθῇς πρὸς κίον' ἐρκαίου στέγης
 ΑΘ. τί δῆτα τὸν δύστηνον ἐργάσει κακόν;
 ΑΙ. μάστιγι πρῶτον νῶτα φοινηχθεὶς φανῇ. 110
 ΑΘ. μὴ δῆτα τὸν δύστηνον ὧδέ γ' αἰκίσῃ.
 ΑΙ. χαίρειν, Ἀθάνᾳ, τᾶλλ' ἐγὼ σ' ἐφίεμαι·
 κείνος δὲ τίσει τήνδε κοῦκ ἄλλην δίκην.
 ΑΘ. σὺ δ' οὖν, ἐπειδὴ τέρψις ἦδε σοι τὸ δρᾶν,

- χωρῶ χειρὶ, φείδου μηδὲν ὦνπερ ἐννοεῖς. 115
- ΑΙ. χωρῶ πρὸς ἔργον· σοὶ δὲ τοῦτ' ἐφίεμαι,
τοιάνδ' αἰεὶ μοι σύμμαχον παρεστάναι.
- ΑΘ. ὄρᾱς, Ὀδυσσεῦ, τὴν θεῶν ἰσχὺν ὄση;
τούτου τίς ἂν σοι τάνδρὸς ἢ προνούστερος
ἢ δρᾷν ἀμείνων ἠύρεθῃ τὰ καίρια; 120
- ΟΔ. ἐγὼ μὲν οὐδέν' οἶδ'· ἐποικτίρω δέ νιν
δύστηνον ἔμπαρ, καίπερ ὄντα δυσμενῆ,
δοθύνεκ' ἄτῃ συγκατέξευκται κακῇ,
οὐδὲν τὸ τούτου μᾶλλον ἢ τοῦμόν σκοπῶν·
ὄρῳ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλήν 125
εἶδωλ' ὅσοιπερ ζῶμεν ἢ κούφην σκιάν.
- ΑΘ. τοιαῦτα τοίνυν εἰσορῶν ὑπέρχοπον
μηδέν ποτ' εἶπης αὐτὸς εἰς θεοὺς ἔπος,
μηδ' ὄγκον ἄρῃ μηδέν', εἴ τινος πλέον
ἢ χειρὶ βρίθεις ἢ μακροῦ πλούτου βάθει. 130
ὥς ἡμέρα κλίνει τε κἀνάγει πάλιν
ἅπαντα τάνθρωπεια· τοὺς δὲ σῶφρονας
θεοὶ φιλοῦσι καὶ στυγοῦσι τοὺς κακοὺς.

ΧΟΡΟΣ.

- Τελαμώνιε παῖ, τῆς ἀμφιρύτου
Σαλαμῖνος ἔχων βάθρον ἀρχιάλου, 135
σὲ μὲν εὖ πράσσουντ' ἐπιχαίρω·
σὲ δ' ὅταν πληγὴ Διὸς ἢ ξαμενῆς
λόγος ἐκ Δαναῶν κακόθρους ἐπιβῇ,
μέγαν ὄγκον ἔχω καὶ πεφόβημαι
πτηνῆς ὥς ὄμμα πελείας. 140
ὥς καὶ τῆς νῦν φθιμένης νυκτὸς
μεγάλοι θόρυβοι κατέχουσ' ἡμᾶς
ἐπὶ δυσκλείᾳ, σὲ τὸν ἵππομανῆ
λειμῶν' ἐπιβάντ' ὀλέσαι Δαναῶν

βοτὰ καὶ λείαν, 145
 ἥπερ δορίληπτος ἔτ' ἦν λοιπή,
 κτείνοντ' αἰθωνι σιδήρῳ.
 τοιούσδε λόγους ψιθύρους πλάσσω
 εἰς ὧτα φέρει πάντων Ὀδυσσεύς,
 καὶ σφόδρα πείθει· περὶ γὰρ σοῦ νῦν 150
 εὖπιστα λέγει, καὶ πᾶς ὁ κλύων
 τοῦ λέξαντος χαίρει μᾶλλον
 τοῖς σοῖς ἄχεσιν καθυβρίζων.
 τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν εἰς
 οὐκ ἂν ἀμάρτοις· κατὰ δ' ἂν τις ἑμοῦ 155
 τοιαῦτα λέγων οὐκ ἂν πεύθοι·
 πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἔρπει.
 καίτοι σμικροὶ μεγάλων χωρὶς
 σφαλερὸν πύργου δῦμα πέλονται·
 μετὰ γὰρ μεγάλων βαιὸς ἄριστ' ἂν 160
 καὶ μέγας ὀρθοῖθ' ὑπὸ μικροτέρων.
 ἀλλ' οὐ δύνατον τοὺς ἀνοήτους
 τούτων γνώμας προδιδάσκειν.
 ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν θορυβεῖ
 χῆμεῖς οὐδὲν σθένεμεν πρὸς ταῦτ' 165
 ἀπαλέξασθαι σοῦ χωρὶς, ἀναξ.
 ἀλλ' ὅτε γὰρ δὴ τὸ σὸν ὕμμ' ἀπέδραν,
 παταγοῦσιν ἅπερ πτηνῶν ἀγέλαι·
 μέγαν αἰγυπιδὸν δ' ὑποδείσαντες
 τάχ' ἂν, ἐξαίφνης εἰ σὺ φανείης, 170
 σιγῇ πτήξειαν ἄφωνοι.

ἡ δὲ σε Ταυροπόλα Διὸς Ἀρτεμις —
 ὦ μέγала φάτις, ὦ

172—182 = 183—193.

- μᾶτερ αἰσχύνας ἐμᾶς —
 ὥρμασε πανδάμους ἐπὶ βοῦς ἀγελαίας, 175
 ἣ πού τινος νίκας ἀκέρπωτος χάριν,
 ἣ ῥα κλυτῶν ἐνάρων
 ψευσθεῖσα δώροισι εἴτ' ἐλαφαβολίας;
 ἣ χαλκοθώραξ ἦντιν' Ἐνυάλιος
 μομφὰν ἔχων ξυνοῦ δορὸς ἐννυχίοις 180
 μηχαναῖς ἐτίσαστο λώβαν;
 οὐ ποτε γὰρ φρενόθεν γ' ἐπ' ἀριστερά,
 παῖ Τελαμῶνος, ἔβας
 τόσσον, ἐν ποίμναις πίτνων· 185
 ἦκοι γὰρ ἂν θεία νόσος· ἀλλ' ἀπερύκοι
 καὶ Ζεὺς κακὰν καὶ Φοῖβος Ἀργείων φάτιν.
 εἰ δ' ὑποβαλλόμενοι
 κλέπτουσι μύθους οἱ μεγάλοι βασιλῆς
 ἣ τᾶς ἀσώτου Σισυφιδᾶν γενεᾶς, 190
 μὴ μὴ, ἄναξ, εἴθ' ὧδ' ἐφάλοισι κλισίαις
 ἄμμ' ἔχων κακὰν φάτιν ἄρη.
 ἀλλ' ἔνα ἐξ ἐδράνων, ὅπου μακροίωνι
 στηρίζει ποτὶ τᾶδ' ἀγωνίῳ σχολᾷ 195
 ἄταν οὐρανίαν φλέγων. ἐχθρῶν δ' ὕβρις
 ἀτάρβητος ὀρμαῖται
 ἐν εὐανέμοις βάσσαις,
 ἀπάντων καχαζόντων 199
 γλώσσαις βαρυαλγίτως·
 ἐμοὶ δ' ἄχος ἔστακεν. 200

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

ναὸς ἀρωγοὶ τῆς Αἴαντος,
 γενεᾶς χθονίων ἀπ' Ἐρεχθιδῶν,
 ἔχομεν στοναχὰς οἱ κηδόμενοι
 τοῦ Τελαμῶνος τηλόθεν οἶκον.

- νῦν γὰρ ὁ δεινὸς μέγας ὠμοκρατῆς 205
 Αἴας θολερῶ
 κεῖται χειμῶνι νοσήσας.
 ΧΟ. τί δ' ἐνήλλακται τῆς ἡρεμίας
 νῦξ ἥδε βάρος;
 παῖ τοῦ Φρυγίοιο Τελεύταντος, 210
 λέγ', ἐπεὶ σὲ λέχος δουριάλωτον
 στέρξας ἀνέχει θούριος Αἴας·
 ὥστ' οὐκ ἂν αἰδρις ὑπείποις.
 ΤΕΚ. πῶς δῆτα λέγω λόγον ἄρρητον;
 θανάτῳ γὰρ ἴσον βάρος ἐκπεύσει. 215
 μανία γὰρ ἀλοὺς ἤμιν ὁ κλεινὸς
 νύκτερος Αἴας ἀπελωβήθη.
 τοιαῦτ' ἂν ἴδοις σκηνῆς ἔνδον
 χειροδάκτυλα σφάγι' αἵμοβαφῇ,
 κείνου χρηστήρια τάνδρος. 220
 ΧΟ. οἶαν ἐδήλωσας ἀνδρὸς αἰθονος ἀγγελίαν ἄτλα-
 τον οὐδὲ φευκτάν,
 τῶν μεγάλων Δαναῶν ὑπο κληζομέναν, 225
 τὰν ὁ μέγας μῦθος ἀέξει.
 οἶμοι φοβοῦμαι τὸ προσέροπον· περίφαντος ἀνὴρ
 θανεῖται, παραπλάκτω χειρὶ συγκατακτὰς 230
 κελαινοῖς ξίφεσιν βοτὰ καὶ βοτῆρας ἱππονώμας.
 ΤΕΚ. ὦμοι· κεῖθεν κεῖθεν ἄρ' ἡμῖν 233
 δεσμῶντιν ἄγων ἤλυθε ποίμνην·
 ὦν τὴν μὲν ἔσω σφάξ' ἐπὶ γαίης, 235
 τὰ δὲ πλευροκοπῶν δίχ' ἀνερογγύνν.
 δύο δ' ἀργίποδας κριοὺς ἀνελών
 τοῦ μὲν κεφαλὴν καὶ γλῶσσαν ἄκραν
 ῥίπτει θερύσας, τὸν δ' ὀρθὸν ἄνω
 221—232 = 245—256.

κίονι δῆσας 240

μέγαν ἱπποδέτην ὄυτῆρα λαβὼν
παίει λιγυρᾷ μάστιγι διπλῇ,
κακὰ δεινάζων ῥήμαθ', ἃ δαίμων
κούδεις ἀνδρῶν ἐδίδαξεν. 244

ΧΟ. ὦρα τιν' ἤδη κάρα καλύμμασι κρυψάμενον ποδοῖν
κλοπὰν ἀρέσθαι

ἢ θοὸν εἰρεσίας ζυγὸν ἐξόμενον
ποντοπόρῳ ναῖ μεθεῖναι. 250

τοίας ἐρέσσουσιν ἀπειλὰς δικρατεῖς Ἀτρεΐδαι
καθ' ἡμῶν· πεφόβημαι λιθόλευστον Ἄρη
ξυναλγεῖν μετὰ τοῦδε τυπεῖς, τὸν αἰς' ἀπλάτος
ἴσχει. 255

ΤΕΚ. οὐκέτι· λαμπρᾷ γὰρ ἄτερ στεροπῆς 257

ἄξας ὀξὺς νότος ὥς λήγει,
καὶ νῦν φρόνιμος νέον ἄλγος ἔχει·
τὸ γὰρ ἐσλεύσσειν οἴκεϊα πάθη, 260
μηθενὸς ἄλλου παραπράξαντος,
μεγάλας ὁδύνας ὑποτείνει.

ΧΟ. ἀλλ' εἰ πέπανται, κάρτ' ἂν εὐτυχεῖν δοκῶ·
φρούδου γὰρ ἤδη τοῦ κακοῦ μείων λόγος.

ΤΕΚ. πότερα δ' ἂν, εἰ νέμοι τις αἴρεσιν, λάβοις, 265
φίλους ἀνιῶν αὐτὸς ἠδονὰς ἔχειν

ἢ κοινὸς ἐν κοινοῖσι λυπεῖσθαι ξυνών;

ΧΟ. τό τοι διπλάζον, ὦ γύναι, μεῖζον κακόν.

ΤΕΚ. ἡμεῖς ἄρ' οὐ νοσοῦντες ἀτώμεσθα νῦν.

ΧΟ. πῶς τοῦτ' ἔλεξας; οὐ κάτοιδ' ὅπως λέγεις. 270

ΤΕΚ. ἀνὴρ ἐκείνος, ἡνίκ' ἦν ἐν τῇ νόσῳ,
αὐτὸς μὲν ἠδεθ' οἷσιν εἶχετ' ἐν κακοῖς,
ἡμᾶς δὲ τοὺς φρονοῦντας ἡνία ξυνών·
νῦν δ' ὥς ἔληξε κἀνέπνευσε τῆς νόσου,

- ΧΟ. ἀνὴρ ἔοικεν ἢ νοσεῖν ἢ τοῖς πάλαι
νοσήμασιν ξυνοῦσι λυπεῖσθαι παρών.
- ΑΙ. ἰὼ παῖ παῖ.
- ΤΕΚ. ὦμοι τάλαιν'· Εὐρύσακες, ἀμφὶ σοὶ βοᾷ. 340
τί ποτε μενοινᾷ; ποῦ ποτ' εἶ; τάλαιν' ἐγὼ.
- ΑΙ. Τεῦκρον καλῶ· ποῦ Τεῦκρος; ἢ τὸν εἰσαεῖ
λεηλατήσῃ χρόνον, ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι;
- ΧΟ. ἀνὴρ φρονεῖν ἔοικεν. ἀλλ' ἀνοίγετε.
τάχ' ἂν τιν' αἰδῶ κἀπ' ἐμοὶ βλέψας λάβοι. 345
- ΤΕΚ. ἰδού, διοίγω· προσβλέπειν δ' ἔξεστί σοι
τὰ τοῦδε πράγη, καὐτὸς ὥς ἔχων κυρεῖ.
- ΑΙ. ἰὼ φίλοι ναυβάται, μόνοι ἐμῶν φίλων, 348
μόνοι ἔτ' ἐμμένοντες ὀρθῶ νόμῳ, 350
ἰδεσθέ μ' οἷον ἄρτι κῶμα φοινίας ὑπὸ ξάλης
ἀμφιδρόμον κυκλεῖται.
- ΧΟ. οἴμ' ὥς ἔοικας ὀρθὰ μαρτυρεῖν ἄγαν.
δηλοῖ δὲ τοῦργον ὥς ἀφροντίστως ἔχει. 355
- ΑΙ. ἰὼ γένος ναῖας ἀρωγὸν τέχνας,
ὃς ἁλίαν ἔβας ἐλίσσων πλάταν,
σέ τοι σέ τοι μόνον δέδορκα πημονὰν ἐπ-
αρκέσονται· 360
- ἀλλὰ με συνδάξον.
- ΧΟ. εὐφημα φώνει· μὴ κακὸν κακῶ διδοὺς
ἄκος, πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει.
- ΑΙ. ὀρᾷς τὸν θρασύν, τὸν ἐνκάρδιον,
τὸν ἐν δαίτοις ἄτρεστον μάχαις, 365
ἐν ἀφόβοις με θηροσὶ δεινὸν χέρας;
ὦμοι γέλωτος, οἷον ὑβρίσθην ἄρα.
- ΤΕΚ. μὴ, δέσποτ' Αἴας, λίσσομαί σ', αὖδα τάδε.
- ΑΙ. οὐκ ἐκτός; οὐκ ἄψορρον ἐκνεμεῖ πόδα;

348—355 = 356—363. 364—378 = 379—393.

αἰᾶτ' αἰᾶτ'.

370

ΤΕΚ. ὦ πρὸς θεῶν ὑπείκει καὶ φρόνησον εὔ.

ΑΙ. ὦ δύσμορος, ὅς χερσὶ μὲν μεθῆκα τοὺς ἀλάστορας,
ἐν δ' ἐλίκεσσι βουσὶ καὶ κλυτοῖς πεσὼν αἰπολλοῖς
ἐρεμνὸν αἶμ' ἔδευσα. 370ΧΟ. τί δῆτ' ἂν ἀλγοίης ἐπ' ἐξειργασμένοις;
οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν ταῦθ' ὅπως οὐχ ὧδ' ἔχειν.ΑΙ. ἰὼ πάντα δρῶν ἀπάντων τ' ἀεὶ
κακῶν ὄργανον, τέκνον Λαρτίου, 380
κακοπινέστατόν τ' ἄλημα στρατοῦ,
ἧ που πολλὸν γέλωθ' ὕφ' ἡδονῆς ἄγεις.

ΧΟ. ξύν τοι θεῶ πᾶς καὶ γελᾷ κώδύρεται.

ΑΙ. ἴδοιμι μὴν νυν, καίπερ ὧδ' ἀτώμενος.
ἰὼ μοί μοι. 385

ΧΟ. μηδὲν μέγ' εἶπης· οὐχ ὄρεῖς ἴν' εἰ κακοῦ;

ΑΙ. ὦ Ζεῦ, προγόνων προπάτωρ, πῶς ἂν τὸν αἰμυ-
λώτατον,ἐχθρὸν ἄλημα, τοὺς τε δισσάρχας ὀλέσσας βασιλῆς
τέλος θάνοιμι καὐτός; 391ΤΕΚ. ὅταν κατεύχῃ ταῦθ', ὁμοῦ κάμοι θανεῖν
εὖχου· τί γὰρ δεῖ ξῆν με σοῦ τεθνηκότος;ΑΙ. ἰὼ σκότος, ἐμὸν φάος, 394
ἔρεβος ὦ φαεννότατον, ὥς ἐμοί,
ἔλεσθ' ἔλεσθέ μ' οἰκήτορα,
ἔλεσθέ μ'· οὐτε γὰρ θεῶν γένος οὐθ' ἀμερίων
ἔτ' ἄξιός βλέπειν τιν' εἰς ὕνασιν ἀνθρώπων. 400
ἀλλὰ μ' ἅ Διὸς

ἀλκίμα θεὸς

ὀλέθρι' αἰκίζει.

ποῦ τις οὖν φύγη;

394—411 = 412—429.

ποῖ μολῶν μενῶ;

εἰ τὰ μὲν φθίνει φίλοισι τοῖσδ' 405

έμοῦ σέβας, μῶραις δ' ἄγραις προσκείμεθα,

πᾶς δὲ στρατὸς δίπαλτος ἔν με

χειρὶ φονεῦοι.

ΤΕΚ. ὦ δυστάλαινα, τοιάδ' ἄνδρα χρήσιμον 410

φωνεῖν, ἃ πρόσθεν οὔτος οὐκ ἔτλη ποτ' ἄν.

ΑΙ. ἰὼ πόροι ἀλίρροθοι

πάραλά τ' ἄντρα καὶ νέμος ἐπάκτιον,

πολὺν πολὺν με δαρὺν τε δὴ

κατείχετ' ἀμφὶ Τροίαν χρόνον· ἀλλ' οὐκέτι μ',

οὐκ 415

ἔτ' ἀμπνοὰς ἔχοντα· τοὔτῳ τις φρονῶν ἴστω.

ὦ Σκαμάνδριοι

γείτονες ῥοαί,

εὐφρονες Ἀργείοις,

420

οὐκέτ' ἄνδρα μὴ

τόνδ' ἰδητ', ἔπος

ἔξερῶ μέγ', οἶον οὐ τινα

Τροία στρατοῦ δέρχθη χθονὸς μολόντ' ἀπὸ 425

Ἑλλανίδος· τανῦν δ' ἄτιμος

ῶδε πρόκειμαι.

ΧΟ. οὔτοι σ' ἀπείργειν οὐδ' ὅπως ἔω λέγειν

ἔχω, κακοῖς τοιοῖσδε συμπεπτωκότα.

ΑΙ. αἰατ' τίς ἄν ποτ' ᾤεθ' ὥδ' ἐπώννυμον 430

τοῦμὸν ξυνοῖσιν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς;

νῦν γὰρ πάρεστι καὶ δις αἰάζειν ἐμοὶ

καὶ τρίς· τοιούτοις γὰρ κακοῖς ἐντυγχάνω·

ὅτου πατήρ μὲν τῆσδ' ἀπ' Ἰδαίας χθονὸς

τὰ πρῶτα καλλιστεῖ ἀριστεύσας στρατοῦ 435

πρὸς οἶκον ἦλθε πᾶσαν εὐκλειαν φέρον·

ἐγὼ δ' ὁ κείνου παῖς, τὸν αὐτὸν ἐς τόπον
 Τροίας ἐπελθὼν οὐκ ἐλάσσονι σθένει
 οὐδ' ἔργα μείω χειρὸς ἀρκέσας ἐμῆς,
 ἄτιμος Ἀργείοισιν ὦδ' ἀπόλλυμαι. 440
 καίτοι τοσοῦτόν γ' ἐξεπίστασθαι δοκῶ·
 εἰ ζῶν Ἀχιλλεὺς τῶν ὄπλων τῶν ὦν πέρι
 κρίνειν ἐμελλε κράτος ἀριστείας τινί,
 οὐκ ἄν τις αὐτ' ἔμαρψεν ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ.
 νῦν δ' αὐτ' Ἀτρεΐδαι φωτὶ παντουργῶ φρένας
 ἐπραξαν, ἀνδρὸς τοῦδ' ἀπώσαντες κράτη. 446
 κεῖ μὴ τόδ' ὄμμα καὶ φρένες διάστροφοι
 γνώμης ἀπῆξαν, τῆς ἐμῆς, οὐκ ἄν ποτε
 δίκην κατ' ἄλλου φωτὸς ὦδ' ἐψήφισαν.
 νῦν δ' ἡ Διὸς γοργῶπις ἀδάματος θεὰ 450
 ἦδη μ' ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπεντύνοντ' ἐμὴν
 ἔσφηλεν, ἐμβαλοῦσα λυσσώδη νόσον,
 ὥστ' ἐν τοιοῖσδε χεῖρας αἰμάξαι βοτοῖς·
 κεῖνοι δ' ἐπεγγελῶσιν ἐκπεφηνγότες,
 ἐμοῦ μὲν οὐχ ἐκόντος· εἰ δέ τις θεῶν 455
 βλάπτοι, φύγοι τὰν χῶ κακὸς τὸν κρείσσονα.
 καὶ νῦν τί χρὴ δρᾶν; ὅστις ἐμφανῶς θεοῖς
 ἐχθαίρομαι, μισεῖ δέ μ' Ἑλλήνων στρατός,
 ἐχθρὸν δὲ Τροία πᾶσα καὶ πεδία τάδε.
 πότερα πρὸς οἴκους, ναυλόχους λιπῶν ἔδρας 460
 προδούς τ' Ἀτρεΐδας, πέλαγος Αἰγαίου περῶ;
 καὶ ποῖον ὄμμα πατρὶ δηλώσω φανεῖς
 Τελαμῶνι; πῶς με τλήσεται ποτ' εἰσιδεῖν
 γυμνὸν φανέντα τῶν ἀριστείων ἄτερ,
 ὦν αὐτὸς ἔσχε στέφανον εὐκλείας μέγαν; 465
 οὐκ ἔστι τοῦργον τλητόν. ἀλλὰ δῆτ' ἰὼν
 πρὸς ἔρυμα Τρώων, ξυμπεσὼν μόνος μόνοις

καὶ δρωῶν τι χρηστόν, εἴτα λοίσθιον θάνω;
 ἀλλ' ὧδέ γ' Ἀτρεΐδας ἂν εὐφραναιμὶ που.
 οὐκ ἔστι ταῦτα. πεῖρά τις ζητητέα
 τοιάδ' ἄφ' ἧς γέροντι δηλώσω πατρὶ
 μὴ τοι φύσιν γ' ἄσπλαγχνος ἐκ κείνου γεγώς.
 αἰσχρὸν γὰρ ἄνδρα τοῦ μακροῦ χρόζεν βίου,
 κακοῖσιν ὅστις μηδὲν ἐξαλλάσσεται.

τί γὰρ παρ' ἡμᾶρ ἡμέρα τέρευν ἔχει
 προσθεῖσα κἀναθεῖσα τοῦ γε κατθανεῖν;
 οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτὸν
 ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται.
 ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν ἢ καλῶς τεθνηκέναι
 τὸν εὐγενῆ χρόν. πάντ' ἀκήκοας λόγον.

ΧΟ. οὐδείς ἐρεῖ ποθ' ὥς ὑπόβλητον λόγον,
 Αἴας, ἔλεξας, ἀλλὰ τῆς σαυτοῦ φρονός.
 παῦσαι γε μέντοι καὶ δὸς ἀνδράσιν φίλοις
 γνώμης κρατῆσαι, τάσδε φροντίδας μεθείς.

ΤΕΚ. ὦ δέσποτ' Αἴας, τῆς ἀναγκαίας τύχης
 οὐκ ἔστιν οὐδὲν μείζον ἀνθρώποις κακόν.
 ἐγὼ δ' ἐλευθέρου μὲν ἐξέφυν πατρός,
 εἴπερ τινὸς σθένοντος ἐν πλούτῳ Φρυγῶν.
 νῦν δ' εἰμὶ δούλη· θεοῖς γὰρ ὧδ' ἔδοξε που
 καὶ σῇ μάλιστα χειρὶ. τοιγαροῦν, ἐπεὶ
 τὸ σὸν λέχος ξυνῆλθον, εὖ φρονῶ τὰ σά,
 καὶ σ' ἀντιάζω πρὸς τ' ἐφεστίου Διὸς
 εὐνῆς τε τῆς σῆς, ἢ συνηλλάχτης ἐμοί,
 μὴ μ' ἀξιώσης βάξιν ἀλγεινὴν λαβεῖν
 τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν, χειρίαν ἐφείς τινα.
 ἦ γὰρ θάνης σὺ καὶ τελευτήσας ἀπῆς,
 ταύτῃ νόμιξε καμὲ τῇ τόθ' ἡμέρα
 βίᾳ ξυναρπασθεῖσαν Ἀργείων ὑπο

ξὺν παιδὶ τῷ σῷ δουλίαν ἔξειν τροφήν.
 καὶ τις πικρὸν πρόσφθεγμα δεσποτῶν ἔρεῖ 500
 λόγοις ἰάπτων· ἴδετε τὴν ὁμευνέτιν
 Αἶαντος, ὃς μέγιστον ἴσχυσεν στρατοῦ,
 οἷας λατρείας ἀνθ' ὅσον ζήλου τρέφει.
 τοιαῦτ' ἔρεῖ τις· καμὲ μὲν δαίμων ἑλᾷ,
 σοὶ δ' αἰσχρὰ τᾶπη ταῦτα καὶ τῷ σῷ γένει. 505
 ἀλλ' αἰδεσθαι μὲν πατέρα τὸν σὸν ἐν λυγροῖ
 γῆρα προλείπων, αἰδεσθαι δὲ μητέρα
 πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον, ἣ σε πολλάκις
 θεοῖς ἀρᾶται ζῶντα πρὸς δόμους μολεῖν·
 οἴκτιρε δ', ὦναξ, παῖδα τὸν σόν, εἰ νέας 510
 τροφῆς στερηθῇς σου διοίσεται μόνος
 ὑπ' ὀρφανιστῶν μὴ φίλων, ὅσον κακὸν
 κείνῳ τε κάμοι τοῦθ', ὅταν θάνης, νεμεῖς.
 ἐμοὶ γὰρ οὐκέτ' ἔστιν εἰς ὃ τι βλέπω
 πλὴν σου. σὺ γάρ μοι πατρίδ' ἦστωσας δόρει, 515
 καὶ μητέρ' ἤδη μοῖρα τὸν φύσαντά τε
 καθεῖλεν Αἰδοῦ θανασίμους οἰκήτορας.
 τίς δῆτ' ἐμοὶ γένοιτ' ἂν ἀντὶ σου πατρίς;
 τίς πλοῦτος; ἐν σοὶ πᾶς ἔγωγε σῶζομαι.
 ἀλλ' ἔσχε κάμου μνηστίν· ἀνδρὶ τοι χρεῶν 520
 μνήμην προσεῖναι, τερπνὸν εἶ τί που πάθοι.
 χάρις χάριν γὰρ ἔστιν ἢ τίκτους' αἰεὶ·
 ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνηστὶς εὖ πεπονθότος,
 οὐκ ἂν γένοιτ' ἔθ' οὗτος εὐγενὴς ἀνὴρ.
 XO. Αἶας, ἔχειν σ' ἂν οἴκτον ὥς κἀγὼ φρενὶ 525
 θέλωιμ' ἂν· αἰνοίης γὰρ ἂν τὰ τῆσδ' ἔπη.
 AI. καὶ κάρτ' ἐπαίνου τεύξεται πρὸς γοῦν ἐμοῦ,
 ἐὰν μόνον τὸ ταχθὲν εὖ τολμᾷ τελεῖν.
 TEK. ἀλλ' ὦ φίλ' Αἶας, πάντ' ἔγωγε πείσομαι.

- ΑΙ. κόμιξέ νύν μοι παῖδα τὸν ἐμόν, ὥς ἴδω. 530
 ΤΕΚ. καὶ μὴν φόβοισί γ' αὐτὸν ἐξελυσάμην.
 ΑΙ. ἐν τοῖσδε τοῖς κακοῖσιν; ἢ τί μοι λέγεις;
 ΤΕΚ. μὴ σοί γέ που δύστηνος ἀντήσας θάνοι.
 ΑΙ. πρέπον γέ τ' αὖν ἦν δαίμονος τοῦμοῦ τόδε.
 ΤΕΚ. ἀλλ' οὖν ἐγὼ 'φύλαξα τοῦτό γ' ἀρκέσαι. 535
 ΑΙ. ἐπῆνέσ' ἔργον καὶ πρόνοιαν ἦν ἔθον.
 ΤΕΚ. τί δ' ἦτ' ἂν ὥς ἐκ τῶνδ' ἂν ὠφελοῖμί σε;
 ΑΙ. δός μοι προσειπεῖν αὐτὸν ἐμφανῇ τ' ἰδεῖν.
 ΤΕΚ. καὶ μὴν πέλας γε προσπόλοις φυλάσσεται.
 ΑΙ. τί δ' ἦτα μέλλει μὴ οὐ παρουσίαν ἔχειν; 540
 ΤΕΚ. ὦ παῖ, πατήρ καλεῖ σε. δεῦρο προσπόλων
 ἄγ' αὐτὸν ὅσπερ χερσὶν εὐθύνων κυρεῖς.
 ΑΙ. ἔρποντι φωνεῖς ἢ λελειμμένῳ λόγων;
 ΤΕΚ. καὶ δὴ κομίζει προσπόλων ὅδ' ἐγγύθεν.
 ΑΙ. αἰρ' αὐτόν, αἶρε δεῦρο· ταρβήσει γὰρ οὐ 545
 νεοσφαγῇ τοιόνδε προσλεύσσω φόνον,
 εἶπερ δικαίως ἔστ' ἐμὸς τὰ πατρόθεν.
 ἀλλ' αὐτίκ' ὥμοις αὐτὸν ἐν νόμοις πατρὸς
 δεῖ πωλοδαμνεῖν κἄξομοιοῦσθαι φύσιν.
 ὦ παῖ, γένοιο πατρὸς εὐτυχέστερος, 550
 τὰ δ' ἄλλ' ὅμοιος· καὶ γένοι' ἂν οὐ κακός.
 καίτοι σε καὶ νῦν τοῦτό γε ζηλοῦν ἔχω,
 ὀδοῦνέκ' οὐδὲν τῶνδ' ἐπαισθάνει κακῶν·
 ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν ἡδιστος βίος,
 [τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κάρτ' ἀνώδυνον κακόν]
 ἕως τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθης. 555
 ὅταν δ' ἴκη πρὸς τοῦτο, δεῖ σ' ὅπως πατρὸς
 δείξεις ἐν ἐχθροῖς, οἷος ἐξ οἴου τράφης.
 τέως δὲ κούφοις πνεύμασιν βόσκου, νέαν
 ψυχὴν ἀτάλλων, μητρὶ τῇδε χαρμονήν.

οὔτοι σ' Ἀχαιῶν, οἶδα, μή τις ὑβρίσῃ 560
 στυγναῖσι λώβαις, οὐδὲ χωρὶς ὄντ' ἐμοῦ.
 τοῖον πυλωρὸν φύλακα Τεῦκρον ἀμφί σοι
 λείψω τροφῇ τ' ἄοκνον ἔμπα, καὶ τανῦν
 τηλωπὸς οἴχνητ' δυσμενῶν θήρακ' ἔχων.
 ἀλλ' ἄνδρες ἀπιστῆρες, ἐνάλιος λεώς, 565
 ὅμῃν τε κοινὴν τήνδ' ἐπισκήπτω χάριν,
 κείνῳ τ' ἐμὴν ἀγγείλατ' ἐντολήν, ὅπως
 τὸν παῖδα τόνδε πρὸς δόμους ἐμοὺς ἔγων
 Τελαμῶνι δείξει μητρὶ τ', Ἐριβοίᾳ λέγω,
 ὥς σφιν γένηται γηροβοσκὸς εἰσαεῖ, 570
 [μέχρις οὗ μυχοὺς κίχῃσι τοῦ κάτω θεοῦ],
 καὶ τὰμὰ τεύχη μῆτ' ἀγωνάραχαι τινὲς
 θήσουσ' Ἀχαιοῖς μῆδ' ὁ λυμεῶν ἐμάς.
 ἀλλ' αὐτό μοι σύ, παῖ, λαβῶν ἐπώνυμον,
 Εὐρύσακες, ἴσχε διὰ πολυρράφου στρέφων 575
 πόρπακος, ἐπτάβοιον ἄρρηκτον σάκος·
 τὰ δ' ἄλλα τεύχη κοῖν' ἐμοὶ τεθάψεται.
 ἀλλ' ὥς τάχος τὸν παῖδα τόνδ' ἤδη δέχου
 καὶ δῶμα πάκτου, μῆδ' ἐπισκήμους γόους
 δάκρυε· κάρτα τοι φιλοΐκτιστον γυνή. 580
 πύκαζε θῆσσον· οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ
 θρηνεῖν ἐπώδᾳς πρὸς τομῶντι πῆματι.
 ΧΟ. δέδοικ' ἀκούων τήνδε τὴν προθυμίαν·
 οὐ γάρ μ' ἀρέσκει γλῶσσά σου τεθηγμένη.
 ΤΕΚ. ὦ δέσποτ' Αἴας, τί ποτε δρασεῖεις φρενί; 585
 ΑΙ. μὴ κρῖνε, μὴ ἔξεταξε· σωφρονεῖν καλόν.
 ΤΕΚ. οἴμ' ὥς ἀθυμῶ καὶ σε πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου
 καὶ θεῶν ἱκνοῦμαι, μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένη.
 ΑΙ. ἄγαν γε λυπεῖς· οὐ κάτοισθ' ἐγὼ θεοῖς
 ὥς οὐδὲν ἄρκεῖν εἴμ' ὀφειλέτης ἔτι; 590

ΤΕΚ. εὐφρημα φώνει.

ΑΙ. τοῖς ἀκούουσιν λέγε.

ΤΕΚ. σὺ δ' οὐχὶ πείσει;

ΑΙ. πόλλ' ἄγαν ἤδη θροεῖς.

ΤΕΚ. ταρβῶ γάρ, ὦναξ.

ΑΙ. οὐ ξυνέρξεθ' ὥς τάχος;

ΤΕΚ. πρὸς θεῶν, μαλάσσουν.

ΑΙ. μῶρά μοι δοκεῖς φρονεῖν,
εἰ τοῦμὸν ἦθος ἄρτι παιδεύειν νοεῖς. 595

ΧΟ. ὦ κλεινὰ Σαλαμῖς, σὺ μὲν που
ναίεις ἀλίπλακτος εὐδαίμων,
πᾶσιν περίφαντος αἰεί·
ἐγὼ δ' ὁ τλάμων παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος 600
Ἰδαῖα μίμνων λειμώνι' ἄποινα, μηνῶν
ἀνῆριθμος αἰὲν εὐνῶμαι

χρόνῳ τρυχόμενος, 605

κακὰν ἐλπίδ' ἔχων
ἔτι μέ ποτ' ἀνύσειν
τὸν ἀπότηροπον αἰδηλον Αἰδαν.
καί μοι δυσθεράπευτος Αἴας
ξύνεστιν ἔφεδρος, ὥμοι μοι, 610
θεῖα μανία ξύναιλος·

ὃν ἐξεπέμψω πρὶν δῆ ποτε θουρίῳ
κρατοῦντ' ἐν Ἀρει· νῦν δ' αὖ φρενὸς οἰοβώτας
φίλοις μέγα πένθος ἡύρηται. 615

τὰ πρὶν δ' ἔργα χεροῖν
μεγίστας ἀρετᾶς
ἄφιλα παρ' ἀφίλοις 620

ἔπεσ' ἔπεσε μελέοις Ἀτρεΐδαις.

ἧ που παλαιᾷ μὲν σύντροφος ἀμέρα, 622

596—608 = 609—621. 622—634 = 635—645.

λευκὰ δὲ γήρα μάτηρ νιν ὅταν νοσοῦντα 625
φρενομόρως ἀκούσῃ,

αἴλινον αἴλινον

οὐδ' οἰκτρᾶς γόνυ ὕρμιθος ἀηδοῦς
ῥῆσει δύσμορος, ἀλλ' ὀξύτόνους μὲν ῥῥᾶς 630

θρηνήσει, χερόπλακτοι δ'

ἐν στέρνοισι πεσοῦνται

δοῦποι καὶ πολιᾶς ἄμυγμα χαίτας. 634

κρείσσω παρ' Αἰδα κεύθων ὁ νοσῶν μάταν,

ὅς ἐκ πατρώας ἥκων γενεᾶς ~ ~

πολυπόνων Ἀχαιῶν,

οὐκέτι συντρόφοις

ὀργαῖς ἔμπεδος, ἀλλ' ἐκτὸς δμιλεῖ. 640

ὦ τλαῖμον πάτερ, οἶαν σε μένει πνυθέσθαι

παιδὸς δύσφορον ἄταν,

ἂν οὔπω τις ἔθρεψεν

δίῳν Αἰακιδᾶν ἔτερθε τοῦδε. 645

ΑΙ. ἔπανθ' ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος

φύει τ' ἄδηλα καὶ φανέντα κρύπτεται·

κοῦκ ἔστ' ἄελπτον οὐδέν, ἀλλ' ἀλίσκεται

χῶ δεινὸς ὄρκος καὶ περισκελεῖς φρένες.

κἀγὼ γάρ, ὅς τὰ δειν' ἐκαρτέρουν τότε, 650

βαφῇ σίδηρος ὥς ἐθελύνθην στόμα

πρὸς τῇσδε τῆς γυναικός· οἰκτίρῳ δέ νιν

χῆραν παρ' ἐχθροῖς παῖδά τ' ὀρφανὸν λιπεῖν.

ἀλλ' εἶμι πρὸς τε λουτρὰ καὶ παρακτίους

λειμῶνας, ὥς ἂν λύμαθ' ἀγνίσας ἐμὰ 655

μῆνιν βαρεῖαν ἐξαλύξωμαι θεᾶς·

μολῶν τε χῶρον ἐνθ' ἂν ἀστιβῇ κίχῳ,

κρύψω τόδ' ἐγγὼς τοῦμόν, ἐχθιστον βελῶν,

γαίης ὀρύξας ἐνθα μὴ τις ὕψεται·

ἀλλ' αὐτὸ νῦν Ἰδίδης τε σφάζοντων κάτω. 660
 ἐγὼ γὰρ ἐξ οὗ χειρὶ τοῦτ' ἐδεξάμην
 παρ' Ἑκτορος δῶρημα δυσμενεστάτου,
 οὐπω τι κεδνὸν ἔσχον Ἀργείων πάρα.
 ἀλλ' ἔστ' ἀληθὴς ἡ βροτῶν παροιμία,
 ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοῦκ ὀνήσιμα. 665
 τοιγὰρ τὸ λοιπὸν εἰσόμεσθα μὲν θεοῖς
 εἶκειν, μαθησόμεσθα δ' Ἀτρεΐδας σέβειν.
 ἄρχοντές εἰσιν, ὥσθ' ὑπεικτέον. τί μή;
 καὶ γὰρ τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα
 ἔτοιμ' ὑπείκει τοῦτο μὲν νιφοστιβεῖς 670
 χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπῳ θέρει·
 ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰαντὴς κύκλος
 τῇ λευκοπώλῳ φέγγος ἡμέρα φλέγειν·
 λείων τ' ἄημα πνευμάτων ἐκοίμισε
 στένοντα πόντον· ἐν δ' ὁ παγκρατὴς ὕπνος 675
 λύει πεδῆσας, οὐδ' αἰὲ λαβῶν ἔχει.
 ἡμεῖς δὲ πῶς οὐ γνωσόμεσθα σωφρονεῖν;
 ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως μαθὼν ὅτι
 ὅ τ' ἐχθρὸς ἡμῖν ἐς τοσόδ' ἐχθαρτέος,
 ὥς καὶ φιλήσων ἀνδρῶν, ἐς τε τὸν φίλον 680
 τοσαῦθ' ὑπουργῶν ὠφελεῖν βουλήσομαι,
 ὥς αἰὲν οὐ μενοῦντα· τοῖς πολλοῖσι γὰρ
 βροτῶν ἄπιστός ἐσθ' ἑταιρείας λιμήν.
 ἀλλ' ἄμφι μὲν τούτοισιν εὖ σχήσει· σὺ δὲ
 ἔσω θεοῖς ἐλθοῦσα διὰ τάχους, γύναι, 685
 εὖχου τελεῖσθαι τοῦμὸν ὦν ἐρᾷ κέαρ.
 ὑμεῖς δ', ἑταῖροι, ταῦτά τῇδέ μοι τάδε
 τιμᾶτε, Τεύκρῳ τ', ἣν μόλῃ, σημήνατε
 μέλειν μὲν ἡμῶν, εὐνοεῖν δ' ὑμῖν ἄμα.
 ἐγὼ γὰρ εἴμ' ἐκεῖσ' ὅποι πορευτέον· 690

XO.

ὕμεῖς δ' ἂν φράξω δρᾶτε, καὶ τάχ' ἂν μ' ἴσως
 πύθοισθε, κεί νῦν δυστυχῶ, σεσωσμένον.

ἔφριξ' ἔρωτι, περιχαρῆς δ' ἀνεπτόμαν.

ἰὼ ἰὼ Πὰν Πάν,

ὦ Πὰν Πὰν ἀλίπλαγκτε, Κυλλανίας χιονο-
 κτύπου 695

πετραίας ἀπὸ δειράδος φάνηθ', ὦ

θεῶν χοροποι' ἄναξ, ὅπως μοι

Νύσια Κνώσι' ὀρχήματ' αὐτοδαῆξυνὼν ἰάψῃς· 700
 νῦν γὰρ ἐμοὶ μέλει χορεῦσαι.

Ἰκαρίων δ' ὑπὲρ πελαγέων μολὼν ἄναξ Ἀπόλλων
 ὁ Δάλιος εὐγνώστος

ἐμοὶ ξυνείη διὰ παντὸς εὐφρων. 705

ἔλυσεν αἰνὸν ἄχος ἀπ' ὀμμάτων Ἄρης.

ἰὼ ἰὼ, νῦν αὔ,

νῦν, ὦ Ζεῦ, πάρα λευκὸν εὐάμερον πελάσαι φάος

θοᾶν ὠκυάλων νεῶν, ὅτ' Αἴας 710

λαθίπονος πάλιν, θεῶν δ' αὔ

πάνθυτα θέσμι' ἐξήνυσ' εὐνομία σέβων μεγίστα.

πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει,

κοῦδέν ἀναύδατον φατίσαιμ' ἄν, εὔτε γ' ἐξ
 ἀέλπτων 715

Αἴας μετανεγνώσθη

θυμῶν Ἀτρεΐδαις μεγάλων τε νεικέων.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἄνδρες φίλοι, τὸ πρῶτον ἀγγεῖλαι θέλω·

Τεῦκρος πάρεστιν ἄρτι Μυσίων ἀπὸ 720

κρημνῶν· μέσον δὲ προσμολὼν στρατήγιον

κινδάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ.

στείχοντα γὰρ πρόσωθεν αὐτὸν ἐν κύκλῳ

693—705 = 706—718.

- μαθόντες ἀμφέστησαν, εἴτ' ὀνειδέσιν
 ἤρασσον ἐνθεν κἄνθεν οὔτις ἔσθ' ὅς οὔ, 725
 τὸν τοῦ μανέντος κἀπιβουλευτοῦ στρατῷ
 ξύναιμον ἀποκαλοῦντες, ὥς οὐκ ἀρκέσοι
 τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν·
 ἔς τ' εἰς τοσοῦτον ἦλθον ὥστε καὶ χεροῖν
 κολεῶν ἐρυστὰ διεπεραιώθη ξίφη. 730
 λήγει δ' ἔρις δραμοῦσα τοῦ προσωπιάτω
 ἀνδρῶν γερόντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγον.
 ἀλλ' ἡμῖν Ἄλῃς ποῦ 'στιν, ὥς φράσω τάδε;
 τοῖς κυρίοις γὰρ πάντα χρηθ' ἀποδοῦν λόγον.
 ΧΟ. οὐκ ἔνδον, ἀλλὰ φρουρὸς ἀρτίως, νέας 735
 βουλὰς νέοισιν ἐγκαταξεύξας τρώποις.
 ΑΓ. ἰοὺ ἰοὺ·
 βραδεῖαν ἡμᾶς ἄρ' ὁ τήνδε τὴν ὁδὸν
 πέμπων ἐπεμψεν ἢ 'φάνην ἐγὼ βραδύς.
 ΧΟ. τί δ' ἔστί χρείας τῆσδ' ὑπεσπανισμένον; 740
 ΑΓ. τὸν ἄνδρ' ἀπηύδα Τεῦκρος ἔνδοθεν στέγης
 μὴ 'ξω παρήκειν, πρὶν παρὼν αὐτὸς τύχοι.
 ΧΟ. ἀλλ' οἴχεται τοι, πρὸς τὸ κέρδιστον τραπέις
 γνώμης, θεοῖσιν ὥς καταλλαχθῇ χόλου.
 ΑΓ. ταῦτ' ἔστί τᾶπη μωρίας πολλῆς πλέα, 745
 εἴπερ τι Κάλχας εὖ φρονῶν μαντεύεται.
 ΧΟ. ποῖον; τί δ' εἰδὼς τοῦδε πράγματος πάρει;
 ΑΓ. τοσοῦτον οἶδα καὶ παρὼν ἐτύγχανον.
 ἐκ γὰρ συνέδρου καὶ τυραννικοῦ κύκλου
 Κάλχας μεταστὰς οἷος Ἀτρειδῶν δίχα, 750
 εἰς χεῖρα Τεύκρου δεξιὴν φιλοφρόνως
 θεὸς εἶπε κἀπέσκηψε, παντοίᾳ τέχνῃ
 εἰρῆξαι κατ' ἡμᾶρ τοῦμφανὲς τὸ νῦν τόδε
 Αἰανθ' ὑπὸ σκηναῖσι μῆδ' ἀφέντ' ἔειν,

εἰ ζῶντ' ἐκείνον εἰσιδεῖν θέλοι ποτέ. 755
 ἔλᾱ γὰρ αὐτὸν τῇδε θῆμέρα μόνῃ
 δίας Ἀθάνας μῆνις, ὥς ἔφη λέγων.
 τὰ γὰρ περισσὰ κἀνόνητα σώματα
 πίπτειν βαρεῖαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις
 ἔφασχ' ὁ μάντις, ὅστις ἀνθρώπου φύσιν 760
 βλαστὼν ἔπειτα μὴ κατ' ἀνθρώπου φρονῇ.
 κείνος δ' ἅπ' οἴκων εὐθύς ἐξορμώμενος
 ἄνους καλῶς λέγοντος ἠύρεθῃ πατρός.
 ὃ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐννέπει· τέκνον, δόρει
 βούλου κρατεῖν μὲν, σὺν θεῷ δ' αἰεὶ κρατεῖν.
 ὃ δ' ὑψικόμπως κἀφρόνως ἡμείψατο· 766
 πάτερ, θεοῖς μὲν κἄν ὁ μηδὲν ὦν ὁμοῦ
 κράτος κατακτῆσαιτ'· ἐγὼ δὲ καὶ δίχα
 κείνων πέποιθα τοῦτ' ἐπισπάσειν κλέος.
 τοσὺνδ' ἐκόμπει μῦθον. εἶτα δεύτερον 770
 δίας Ἀθάνας, ἥνικ' ὀτρύνουσά νιν
 ἠὺδ' αὖτ' ἐπ' ἐχθροῖς χεῖρα φοινίαν τρέπειν,
 τότ' ἀντιφωνεῖ δεινὸν ἄρρητόν τ' ἔπος·
 ἄνασσα, τοῖς ἄλλοισιν Ἀργείων πέλας
 ἴστω, καθ' ἡμᾶς δ' οὔποτε· ἐκρήξει μάχη. 775
 τοιοῦσδ' ἐτοίμοισιν ἀστεργῇ θεῶς
 ἐκτῆσαι· ὀργήν, οὐ κατ' ἀνθρώπου φρονῶν.
 ἀλλ' εἶπερ ἔστι τῇδε θῆμέρα, τάχ' ἂν
 γενοίμεθ' αὐτοῦ σὺν θεῷ σωτήριοι.
 τοσαῦθ' ὁ μάντις εἶφ'· ὃ δ' εὐθύς ἐξ ἔδρας 780
 πέμπει με σοὶ φέροντα τάσδ' ἐπιστολάς
 Τεῦκρος φυλάσσειν. εἰ δ' ἀπεστερήμεθα,
 οὐκ ἔστιν ἀνὴρ κείνος, εἰ Κάλχας σοφός.
 ὦ δαῖα Τέκμησσα, δύσμορος γύναι,
 ὅρα μολοῦσα τόνδ' ὅποι' ἔπη θροεῖ· 785

XO.

- ξυρεῖ γὰρ ἐν χροῖ τοῦτο μὴ χαίρειν τινά.
 ΤΕΚ. τί μ' αὖτάλαιναν, ἀρτίως πεπαυμένην
 κακῶν ἀπυύτων, ἐξ ἔδρας ἀνίστατε;
 ΧΟ. τοῦδ' εἰσάκουε τάνδρως, ὥς ἦκει φέρων
 Αἰάντος ἡμῖν προῶξιν ἣν ἤλγησ' ἐγώ. 790
 ΤΕΚ. οἴμοι, τί φῆς, ἄνθρωπε; μὲν ὀλώλαμεν;
 ΑΓ. οὐκ οἶδα τὴν σὴν προῶξιν, Αἰάντος δ' ὅτι,
 θυραῖος εἶπερ ἐστίν, οὐ θαρσῶ πέρι.
 ΤΕΚ. καὶ μὴν θυραῖος, ὥστε μ' ὠδίνειν τί φῆς.
 ΑΓ. ἐκεῖνον εἰργεῖν Τεῦκρος ἐξεφίσταται 795
 σκηπῆς ὑπαυλον μῆδ' ἀφιέναι μόνον.
 ΤΕΚ. ποῦ δ' ἐστὶ Τεῦκρος, κάπῃ τῷ λέγει τάδε;
 ΑΓ. πάρεσθ' ἐκεῖνος ἄρτι· τήνδε δ' ἐξοδὸν
 ὀλεθρίαν Αἰάντος ἐλπίζει φρεσίν.
 ΤΕΚ. οἴμοι τάλαινα, τοῦ ποτ' ἀνθρώπων μαθῶν; 800
 ΑΓ. τοῦ Θεστορείου μάντεως, καθ' ἡμέραν
 τὴν νῦν ὅς αὐτῷ θάνατον ἢ βίον φέρει.
 ΤΕΚ. οἷ γῶ, φίλοι, πρόστιτ' ἀναγκαίας τύχης,
 καὶ σπεύσαθ', οἱ μὲν Τεῦκρον ἐν τάχει μολεῖν,
 οἱ δ' ἐσπέρους ἀγκῶνας, οἱ δ' ἀντηλίους 805
 ζητεῖτ' ἰόντες τάνδρως ἐξοδὸν κακὴν.
 ἐγνώκα γὰρ δὴ φωτὸς ἠπατημένη
 καὶ τῆς παλαιᾶς χάριτος ἐκβεβλημένη.
 οἴμοι, τί δράσω, τέκνον; οὐχ ἰδρυτέον·
 ἀλλ' εἴμι κἀγὼ κεῖσθ' ὅποιπερ ἂν σθάνω. 810
 χωρῶμεν, ἐγκονῶμεν, οὐχ ἔδρας ἀκαή
 [σφάζειν θέλοντας ἄνδρα γ' ὅς σπεύδῃ θανεῖν].
 ΧΟ. χωρεῖν ἔτοιμος, κοῦ λόγῳ δεῖξω μόνον·
 τάχος γὰρ ἔργου καὶ ποδῶν ἅμ' ἔψεται.
 ΑΙ. ὁ μὲν σφαγεὺς ἔστηκεν ἢ τομώτατος 815
 γένοιτ' ἔν, εἴ τῳ καὶ λογίζεσθαι σχολή·

δῶρον μὲν ἀνδρὸς Ἑκτορος ξένων ἐμοὶ
 μάλιστα μισηθέντος ἐχθίστου θ' ὄρᾱν·
 πέπηγε δ' ἐν γῇ πολεμία τῇ Τρωάδι,
 σιδηροβορῶτι θηγάνῃ νεηκονής· 820
 ἔπηξα δ' αὐτὸν εὖ περιστείλας ἐγώ,
 εὐνούστατον τῷδ' ἀνδρὶ διὰ τάχους θανεῖν.
 οὕτω μὲν εὐσκενουῦμεν· ἐκ δὲ τῶνδ' ἐμοὶ
 σὺ πρῶτος, ὦ Ζεῦ, καὶ γὰρ εἰκός, ἄρκεσον.
 αἰτήσομαι δέ σ' οὐ μακρὸν γέρας λαχεῖν. 825
 πέμψον τιν' ἡμῖν ἄγγελον, κακὴν φάτιν
 Τεύκρῳ φέροντα, πρῶτος ὧς με βασιτάσῃ
 πεπτώτα τῷδε περὶ νεορράντῳ ξίφει,
 καὶ μὴ πρὸς ἐχθρῶν του κατοπτευθεὶς πάρος
 διφθῶ κυσὶν πρόβλητος οἰωνοῖς θ' ἔλωρ. 830
 τοσαῦτά σ', ὦ Ζεῦ, προστρέπω, καλῷ δ' ἕμα
 πομπάστον Ἑρμῇ χθόνιον εὖ με κοιμίσαι,
 ξὺν ἀσφαδάστῳ καὶ ταχεῖ πηδήματι
 πλευρὰν διαρρήξαντα τῷδε φασγάνῳ.
 καλῷ δ' [ἄρωγους τὰς αἰεὶ τε παρθένους 835
 αἰεὶ θ'] ὀρώσας πάντα τὰν βροτοῖς πάθη,
 σεμνὰς Ἑρινὺς τανύποδας, μαθεῖν ἐμὲ
 πρὸς τῶν Ἀτρειδῶν ὧς διόλλυμαι τέλας.
 [καὶ σφας κακὸνς κέκιστα καὶ πανωλέθρους
 ξυναρπάσειαν, ὥσπερ εἰσορῶς' ἐμὲ 840
 αὐτοσφαγῇ πίπτοντα, τὼς αὐτοσφαγεῖς
 πρὸς τῶν φιλίστων ἐγγόνων ὀλοίατο.]
 ἴτ', ὦ ταχεῖαι ποίημοί τ' Ἑρινύες,
 σεύεσθε, μὴ φεῖδεσθε πανδήμου στρατοῦ.
 σὺ δ', ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν 845
 ἦλιε, πατρώαν τὴν ἐμὴν ὅταν χθόνα
 ἰδῇς, ἐπισχὼν χρυσόνωτον ἡνίαν

ἄγγελον ἄτας τὰς ἐμὰς μόρον τ' ἐμὸν
 γέροντι πατρὶ τῇ τε δυστήνῳ τροφῷ.
 ἣ που τάλαινα, τήνδ' ὅταν κλύῃ φάτιν,
 ἦσει μέγαν κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλει.
 ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνηῖσθαι μάτην,
 ἀλλ' ἀρκτέον τὸ προᾶγμα σὺν τάχει τινί.
 ὦ Θάνατε Θάνατε, νῦν μ' ἐπίσκεψαι μολῶν
 καίτοι σὲ μὲν κἀκεῖ προσανδύσω ξυνών.
 σὲ δ', ὦ φαεννῆς ἡμέρας τὸ νῦν σέλας,
 καὶ τὸν διφρευτήν ἥλιον προσεννέπω,
 πανύστατον δὴ κοῦποτ' αὖτις ὕστερον.
 ὦ φέγγος, ὦ γῆς ἱερὸν οἰκείας πέδον
 Σαλαμῖνος, ὦ πατρῶον ἐστίας βέθρον
 κλειναί τ' Ἀθῆναι καὶ τὸ σύντροφον γένος
 κρηναί τε ποταμοί θ' οἶδε, καὶ τὰ Τρωικὰ
 πεδία προσανδῶ, χαίρει', ὦ τροφῆς ἐμοί·
 τοῦθ' ὑμῖν Αἴας τοῦπος ὕστατον θροεῖ,
 τὰ δ' ἄλλ' ἐν Αἰδοῦ τοῖς κάτω μυθήσομαι.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

πόνος πόνῳ πόνον φέρει.

πᾶ πᾶ

πᾶ γὰρ οὐκ ἔβαν ἐγώ;

κούδεις ἐπίσταται με συμμαθεῖν τόπος.

ἰδοῦ,

δοῦπον αὖ κλύω τινά.

ΗΜ. ἡμῶν γε ναὸς κοινόπλουν δμιλίαν.

ΗΜ. τί οὖν δῆ;

ΗΜ. πᾶν ἐστίβηται πλευρὸν ἔσπερον νεῶν.

ΗΜ. ἔχεις οὖν;

ΗΜ. πόνου γε πληθὺς, κούδεν εἰς ὕψιν πεσόν.

ΗΜ. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ τὴν ἄφ' ἡλίου βολῶν

- 350 **ΧΟ.** κέλευθον ἀνὴρ οὐδαμοῦ δηλοῖ φανείς.
 τίς ἂν δητὰ μοι, τίς ἂν φιλοπόνων 879
 ἁλιαδᾶν ἔχων ἀύπνους ἄγρας,
 ἢ τίς Ὀλυμπιάδων θεῶν ἢ θύτων
 Βοσπορίων ποταμῶν, τὸν ὠμόθυμον 885
 εἴ ποθι πλαζόμενον λεύσσων
 ἀπύοι; σχέτλια γὰρ
 860 ἐμέ γε τὸν μακρῶν ἀλάταν πόνων
 οὐρίῳ μὴ πελάσαι δρόμῳ,
 ἀλλ' ἀμενηνὸν ἄνδρα μὴ λεύσσειν ὄπον. 890
- ΤΕΚ.** ἰὼ μοί μοι.
ΧΟ. τίνος βοή πάραυλος ἐξέβη νέπους;
 865 **ΤΕΚ.** ἰὼ τλήμων.
ΧΟ. τὴν δουρίληπτον δύσμορον νύμφην ὁρῶ
 Τέκμησσαν, οἶκτῳ τῷδε συγκεκραμένην. 895
ΤΕΚ. ὦχων', ὕλωλα, διαπεπόρθημαι, φίλοι.
ΧΟ. τί δ' ἔστιν;
 870 **ΤΕΚ.** Αἴας ὅδ' ἡμῖν ἀρτίως νεοσφαγῆς
 κεῖται, κρυφαίῳ φασγάνῳ περιπτυχής.
ΧΟ. ὦμοι ἐμῶν νόστων· 900
 ὦμοι, κατέπεφνες, ἄναξ, σὸν
 τόνδε συνναύταν, ὦ τάλας·
 ὦ ταλαίφρων γύναι.
 875 **ΤΕΚ.** ὥς ὧδε τοῦδ' ἔχοντος αἰάζειν πάρα.
ΧΟ. τίνος ποτ' ἄρ' ἔρξε χειρὶ δύσμορος; 905
ΤΕΚ. αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ, δῆλον· ἐν γὰρ οἱ χθονὶ
 πηκτὸν τόδ' ἔγχος περιπετὲς κατηρορεῖ.
ΧΟ. ὦμοι ἐμᾶς ἔτας, οἷος ἄρ' αἰμάχθης, ἀφαρκτος φίλων·
 875 ἐγὼ δ' ὁ πάντα κωφός, ὁ πάντ' ἄιδρις, κατ-
 ημέλησα. πᾶ πᾶ 911

879—914 = 925—960.

κεῖται ὁ δυστράπελος δυσώνυμος Αἴας;

ΤΕΚ. οὐτοὶ θεατός· ἀλλὰ νῦν περιπτυχεῖ
φάρει καλύψω τῷδε παμπήδην, ἐπεὶ
οὐδείς ἄν, ὅστις καὶ φίλος, τλαίῃ βλέπειν
φυσῶντ' ἄνω πρὸς ῥῖνας ἐκ τε φοινίας
πληγῆς μελανθὲν αἵμ' ἀπ' οἰκείας σφαγῆς.
οἴμοι, τί δράσω; τίς σε βαστάσει φίλων;
ποῦ Τεῦκρος; ὥς ἀκμαῖ' ἄν, εἰ βαίῃ, μόλοι,
πεπτιῶτ' ἀδελφὸν τόνδε συγκαταρμόσαι.
ὦ δῦσμορ', ἕτας οἶος ὦν οἷας ἔχεις,
ὥς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θορήνων τυχεῖν.

ΧΟ. ἔμελλες, τάλας, ἔμελλες χρόνῳ
στερεόφρων ἄρ' ἐξανύσσειν κακὰν
μοῖραν ἀπειρεσίῳ πόνῳ. τοῖά μοι
πάννυχα καὶ φασέθοντ' ἀνεστέναζες
ὠμόφρων ἐχθοδόπ' Ἀτρεΐδαις
οὐλίῳ σὺν πάθει.
μέγας ἄρ' ἦν ἐκεῖνος ἄρχων χρόνος
πημάτων, ἦμος ἀριστόχειρ
- υ υ - ὅπλων ἔκειτ' ἀγῶν πέρι.

ΤΕΚ. ἰὼ μοί μοι.

ΧΟ. χωρεῖ πρὸς ἥπαρ, οἶδα, γενναία δύη.

ΤΕΚ. ἰὼ μοί μοι.

ΧΟ. οὐδέν σ' ἀπιστῶ καὶ δις οἰμῶξαι, γύναι,
τοιοῦδ' ἀποβλαφθεῖσαν ἀρτίως φίλου.

ΤΕΚ. σοὶ μὲν δοκεῖν ταῦτ' ἔστ', ἐμοὶ δ' ἄγαν φρον

ΧΟ. ξυναυδῶ.

ΤΕΚ. οἴμοι, τέκνον, πρὸς οἷα δουλείας ζυγὰ
χωροῦμεν, οἴοι νῶν ἐφεστᾶσιν σκοποί.

ΧΟ. ὦμοι, ἀναλγήτων
δισσῶν ἐθρόησας ἄναυδον

ἔργον Ἀτρεΐδαν τῷδ' ἄχει.

ἀλλ' ἀπείργοι θεός.

91¹ ΤΕΚ. οὐκ ἂν τὰδ' ἔστη τῇδε, μὴ θεῶν μέτα. 950

ΧΟ. ἄγαν ὑπερβριθὲς ἄχθος ἤνυσαν.

ΤΕΚ. τοιόνδε μέντοι Ζηνὸς ἡ δεινὴ θεὸς
Παλλὰς φυτεύει πῆμ' Ὀδυσσέως χάριν.

92⁰ ΧΟ. ἦ ἦα κελαινῶπαν θυμὸν ἐφρυβρίζει πολύτλας
ἀνὴρ, 954

γελᾷ δὲ τοῖσδε μαινομένοις ἄχουσιν πολλὸν γέ-
λωτα, φεῦ φεῦ,

ξύν τε διπλοῖ βασιλῆς κλύοντες Ἀτρεΐδαι. 960

92¹ ΤΕΚ. οἱ δ' οὖν γελῶντων κἀπιχειρόντων κακοῖς
τοῖς τοῦδ'· ἴσως τοι, κεῖ βλέποντα μὴ πόθουν,
θανόντ' ἂν οἰμώξειαν ἐν χρεῖα δορός.

93⁰ οἱ γὰρ κακοὶ γινώμασι τάγαθὸν χεροῖν
ἔχοντες οὐκ ἴσασι, πρὶν τις ἐκβάλλῃ. 965

[ἔμοι πικρὸς τέθνηκεν ἡ κείνοις γλυκύς,
αὐτῷ δὲ τερπνός· ὦν γὰρ ἠρώσθη τυχεῖν
ἐκτῆσαθ' αὐτῷ, θάνατον ὅνπερ ἤθελεν.]

93¹ τί δῆτα τοῦδ' ἐπεγγελεῶεν ἂν κἄτα;
θεοῖς τέθνηκεν οὗτος, οὐ κείνοισιν, οὔ. 970

πρὸς ταῦτ' Ὀδυσσεὺς ἐν κενοῖς ὑβρίζειτω.

Αἴας γὰρ αὐτοῖς οὐκέτ' ἐστίν, ἀλλ' ἔμοι

94⁰ λιπὼν ἀνίας καὶ γόους διοίχεται.

ΤΕΤΚΡΟΣ.

ἰὼ μοί μοι.

94¹ ΧΟ. σίγησον· αὐδὴν γὰρ δοκῶ Τεύκρου κλύειν 975
βοῶντος ἄτης τῇσδ' ἐπίσκοπον μέλος.

94² ΤΕΤ. ὦ φίλτατ' Αἴας, ὦ ξύναιμον ὕμ' ἔμοι,
ἄρ' ἡμπόληκας, ὥσπερ ἡ φάτις κρατεῖ;

ΧΟ. ὕλωλεν ἀνὴρ, Τεῦκρε, τοῦτ' ἐπίστασο.

ΤΕΤ. ὦμοι βαρείας ἄρα τῆς ἐμῆς τύχης. 980

ΧΟ. ὥς ᾧδ' ἐχόντων ΤΕΤ. ᾧ τάλας ἐγώ, τάλας.

ΧΟ. πάρα στενάζειν. ΤΕΤ. ᾧ περισπερχές πάθος.

ΧΟ. ἔργαν γε, Τεῦκρε. ΤΕΤ. φεῦ τάλας· τί γὰρ
τέκνον

τὸ τοῦδε, ποῦ μοι γῆς κυρεῖ τῆς Τρωάδος;
ΧΟ. μόνος παρὰ σκηναῖσιν. ΤΕΤ. οὐχ ὅσον τάχος
δῆτ' αὐτὸν ἄξεις δεῦρο, μή τις ὥς κενῆς 986
σχύμνον λεαίνης δυσμενῶν ἀναρπάσῃ;
ἴθ', ἐγκόνηι, σύγκαμνε· τοῖς ἐχθροῖσί τοι
φιλοῦσι πάντες κειμένοις ἐπεγγελεῖν.

ΧΟ. καὶ μὴν ἐτι ζῶν, Τεῦκρε, τοῦδέ σοι μέλειν 990
ἐφίεθ' ἀνὴρ κείνος, ὥσπερ οὖν μέλει.

ΤΕΤ. ᾧ τῶν ἀπάντων δὴ θεαμάτων ἐμοὶ
ἄλγιστον ὦν προσεῖδον ὀφθαλμοῖς ἐγώ,
ὁδὸς θ' ὁδῶν πασῶν ἀνιάσασα δὴ
μέλιστα τοῦμὸν σπλάγχχνον, ἦν δὴ νῦν ἔβην,
ᾧ φίλτατ' Αἴας, τὸν σὸν ὥς ἐπησθύμην 996
μόρον διώκων ἀέλιγνοσκοπούμενος.
ὁξεῖα γὰρ σου βᾶξις ὥς θεοῦ τιнос
διῆλθ' Ἀχαιοὺς πάντας, ὥς οἴχει θανόν.
ἄγῶ κλύων δύστηνος ἐκποδῶν μὲν ὦν 1000
ὑπεστέναζον, νῦν δ' ὄρωι ἀπόλλυμαι.
οἴμοι.

ἴθ', ἐκκάλυψον, ὥς ἴδω τὸ πᾶν κακόν.
ᾧ δυσθέατον ὄμμα καὶ τόλμης πικρᾶς,
ὅσας ἀνίας μοι κατασπείρας φθίνεις. 1005
ποῖ γὰρ μολεῖν μοι δυνατόν, εἰς ποίους βροτούς,
τοῖς σοῖς ἀρήξαντ' ἐν πόνοισι μηδαμοῦ;
ἦ πού με Τελαμών, σὸς πατήρ ἐμός θ' ἄμα,
δέξαιτ' ἂν εὐπρόσωπος Ἰλεώς τ' ἴσως

χωροῦντ' ἔνευ σοῦ. πῶς γὰρ οὐχ; ὕψω πάρα
 μηδ' εὐτυχοῦντι μηδὲν ἥδιον γελᾶν. 1011
 οὔτος τί κρύψει; ποῖον οὐκ ἔρεϊ κακὸν
 τὸν ἐκ δορὸς γεγῶτα πολεμίου νόθον,
 τὸν δειλίᾳ προδόντα καὶ κακανδρίᾳ
 σέ, φίλτατ' Αἴας, ἢ δόλοισιν, ὥς τὰ σὰ 1015
 κριάτη θανόντος καὶ δόμους νέμοιμι σούς.
 τοιαῦτ' ἀνὴρ δύσσοργος, ἐν γῆρα βαρύνς,
 ἔρεϊ, πρὸς οὐδὲν εἰς ἔριν θυμούμενος.
 τέλος δ' ἀπωστὸς γῆς ἀπορριφθήσομαι,
 δοῦλος λόγοισιν ἀντ' ἐλευθέρου φανείς. 1020
 τοιαῦτα μὲν κατ' οἶκον· ἐν Τροίᾳ δέ μοι
 πολλοὶ μὲν ἐχθροί, παῦρα δ' ὠφελήσιμα.
 καὶ ταῦτα πάντα σοῦ θανόντος ἡνρόμην.
 οἶμοι, τί δράσω; πῶς σ' ἀποσπάσω πικροῦ
 τοῦδ' αἰόλου κνώδοντος, ᾧ τάλας, ὕψ' οὗ 1025
 φονέως ἄρ' ἐξέπνευσας; εἶδες ὥς χρόνῳ
 ἐμελλέ σ' Ἐκτωρ καὶ θανὼν ἀποφθίσειν;
 σκέψασθε, πρὸς θεῶν, τὴν τύχην δυοῖν βροτοῖν.
 Ἐκτωρ μὲν, ᾧ δὴ τοῦδ' ἐδωρήθη πάρα,
 ζωστέροι προσιθίς ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων 1030
 ἐκνάπτει· αἰέν, ἔς τ' ἀπέψυξεν βίον·
 οὔτος δ' ἐκείνου τήνδε δωρεὰν ἔχων
 πρὸς τοῦδ' ὄλωλε θανασίμῳ πεσέματι.
 ἄρ' οὐκ Ἐρινὺς τοῦτ' ἐχάλκευσεν ξίφος
 κἀκείνου Ἀιδης, δημιουργὸς ἄγριος; 1035
 ἐγὼ μὲν οὖν καὶ ταῦτα καὶ τὰ πάντ' ἀεὶ
 φάσκοιμ' ἂν ἀνθρώποισι μηχανᾶν θεούς·
 ὕψω δὲ μὴ τάδ' ἐστὶν ἐν γνώμῃ φίλα,
 κείνός τ' ἐκεῖνα στεργέτω κἀγὼ τάδε.
 μὴ τεῖνε μακράν, ἀλλ' ὅπως κρύψεις τάφῳ 1040

φράζου τὸν ἄνδρα ᾧ τι μυθήσει τάχα.
 βλέπω γὰρ ἐχθρὸν φῶτα, καὶ τάχ' ἂν κακοῖς
 γελῶν ἂ δὴ κακοῦργος ἐξίκοιτ' ἐνὶ ἡρ.

ΤΕΤ. τίς δ' ἐστὶν ὄντιν' ἄνδρα προσλεύσεις στρατοῦ;

ΧΟ. Μενέλαος, ᾧ δὴ τόνδε πλοῦν ἐστείλαμεν. 1045

ΤΕΤ. ὁρῶ· μαθεῖν γὰρ ἐγγυὲς ὦν οὐ δυσπετής.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὗτος, σὲ φωνῶ τόνδε τὸν νεκρὸν χεροῖν
 μὴ συγκομίζειν, ἀλλ' ἔἴν ὅπως ἔχει.

ΤΕΤ. τίνας χάριν τοσόνδ' ἀνήλωσας λόγον;

ΜΕ. δοκοῦντ' ἐμοί, δοκοῦντα δ' ὅς κραίνει στρατοῦ.

ΤΕΤ. οὐκοῦν ἂν εἴποις ἦντιν' αἰτίαν προθείς; 1051

ΜΕ. ὀθοῦνεκ' αὐτὸν ἐλπίσαντες οἰκοθεν
 ἄγειν Ἀχαιοῖς ξύμμαχόν τε καὶ φίλον,
 ἐξηγύρομεν ζητοῦντες ἐχθίῳ Φρυγῶν·
 ὅστις στρατῷ ξύμπαντι βουλεύσας φόνον 1055
 νύκτωρ ἐπεστράτευσεν, ὥς ἔλοι δόρει·
 καὶ μὴ θεῶν τις τήνδε πεῖραν ἔσβεσεν,
 ἡμεῖς μὲν ἂν τήνδ' ἦν ὅδ' εἴληχεν τύχην
 θανόντες ἂν προυκείμεθ' αἰσχίστῳ μόρῳ,
 οὗτος δ' ἂν ἔζη. νῦν δ' ἐνήλλαξεν θεὸς 1060
 τὴν τοῦδ' ὕβριν πρὸς μῆλα καὶ ποίμνας πεσεῖν.
 ὦν εἴνεκ' αὐτὸν οὐτις ἔστ' ἀνὴρ σθένων
 τοσοῦτον ὥστε σῶμα τυμβεῦσαι τάφῳ,
 ἀλλ' ἀμφὶ χλωρὰν ψάμαθον ἐκβεβλημένος
 ὄρουσι φορβῇ παραλίῳις γενήσεται. 1065

πρὸς ταῦτα μῆδέν δεινὸν ἐξάρης μένος.

εἰ γὰρ βλέποντος μὴ ὀνύθηναι κρατεῖν,

πάντως θανόντος γ' ἄρξομεν, κἂν μὴ θέλῃς,

χερσὶν παρευθύνοντες· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου

λόγων γ' ἀκοῦσαι ξῶν ποτ' ἠθέλησ' ἐμῶν. 1070

καίτοι κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς ὄντα δημότην
 μηδὲν δικαιοῦν τῶν ἐφειστώτων κλύειν.
 οὐ γάρ ποτ' οὔτ' ἂν ἐν πόλει νόμοι καλῶς
 φέροντ' ἂν, ἐνθα μὴ καθεστήκη δέος,
 οὔτ' ἂν στρατός γε σωφρόνως ἄρχοιτ' ἔτι, 1075
 μηδὲν φόβου πρόβλημα μηδ' αἰδοῦς ἔχων.
 ἄλλ' ἄνδρα χρή, κἂν σῶμα γεννήσῃ μέγα,
 δοκεῖν πεσεῖν ἂν κἂν ἀπὸ μικροῦ κακοῦ.
 δέος γάρ ᾧ πρόσεστιν αἰσχύνῃ θ' ὁμοῦ,
 σωτηρίαν ἔχοντα τόνδ' ἐπίστασο· 1080
 ὅπου δ' ὑβρίζειν δρᾷν θ' ἂ βούλεται παρῇ,
 ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν χρόνῳ ποτὲ
 ἐξ οὐρίων δραμοῦσαν εἰς βυθὸν πεσεῖν.
 ἄλλ' ἐστάτω μοι καὶ δέος τι καίριον,
 καὶ μὴ δοκῶμεν δρῶντες ἂν ἡδῶμεθα 1085
 οὐκ ἀντιτίσειν αὐτίς ἂν λυπώμεθα.
 ἔρπει παραλλὰξ ταῦτα. πρόσθεν οὗτος ἦν
 αἰθῶν ὑβριστής, νῦν δ' ἐγὼ μέγ' αὖ φρονῶ.
 καί σοι προφωνῶ τόνδε μὴ θάπτειν, ὅπως
 μὴ τόνδε θάπτων αὐτὸς εἰς ταφὰς πέσῃς. 1090

ΧΟ. Μενέλαε, μὴ γνώμας ὑποστήσας σοφὰς
 εἰτ' αὐτὸς ἐν θανούσιν ὑβριστής γένη.
 ΤΕΤ. οὐκ ἂν ποτ', ἄνδρες, ἄνδρα θαυμάσαιμ' ἔτι,
 ὃς μηδὲν ὦν γοναῖσιν εἴθ' ἁμαρτάνει,
 ὃθ' οἱ δοκοῦντες εὐγενεῖς πεφνέκναι 1095
 τοιαῦθ' ἁμαρτάνουσιν ἐν λόγοις· ἐπεὶ
 ἄγ', εἰπ' ἀπ' ἀρχῆς αὐτίς, ἥ σὺ φῆς ἔγειν
 τόνδ' ἄνδρ' Ἀχαιοῖς δεῦρο σύμμαχον λαβών;
 οὐκ αὐτὸς ἐξέπλευσεν ὥς αὐτοῦ κρατῶν;
 ποῦ σὺ στρατηγεῖς τοῦδε; ποῦ δὲ σοὶ λεῶν 1100
 ἔξεστ' ἀνέσσειν ἴων ὅδ' ἤγαγ' οἰκοθεν;

- Σπάρτης ἀνάσσων ἦλθες, οὐχ ἡμῶν κρατῶν·
οὐδ' ἐσθ' ὅπου σοὶ τόνδε κοσμήσαι πλέον
ἀρχῆς ἐκεῖτο θεσμός ἢ καὶ τῷδε σέ.
[ὑπαρχος ἄλλων δεῦρ' ἐπλευσας, οὐχ ὅλων 1105
στρατηγός, ὥστ' Αἰάντος ἠγεῖσθαι ποτε.]
ἀλλ' ὥνπερ ἄρχεις ἄρχε καὶ τὰ σέμν' ἔπη
κόλαξ' ἐκείνους· τόνδε δ', εἴτε μὴ σὺ φῆς
εἶθ' ἄτερος στρατηγός, εἰς ταφάς ἐγὼ
θήσω δικαίως, οὐ τὸ σὸν δείσας στόμα. 1110
οὐ γάρ τι τῆς σῆς εἵνεκ' ἐστρατεύσατο
γυναικός, ὥσπερ οἱ πόνου πολλοῦ πλέω,
ἀλλ' εἵνεχ' ὄρκων οἷσιν ἦν ἐνώμοτος,
σοῦ δ' οὐδέν· οὐ γὰρ ἡξίου τοὺς μηδέναις.
πρὸς ταῦτα πλείους δεῦρο κήρυκας λαβῶν 1115
καὶ τὸν στρατηγὸν ἦκε, τοῦ δὲ σοῦ ψόφου
οὐκ ἂν στραφείην, ἕως ἂν ἦς οἷός περ εἶ.
ΧΟ. οὐδ' αὖ τοιαύτην γλῶσσαν ἐν κακοῖς φιλιῶ·
τὰ σκληρὰ γὰρ τοι, καὶ ὑπέρδικ' ἦ, δάκνει.
ΜΕ. ὁ τοξότης ἔοικεν οὐ σμικρὸν φρουεῖν. 1120
ΤΕΥ. οὐ γὰρ βάνανσον τὴν τέχνην ἐκτησάμην.
ΜΕ. μέγ' ἂν τι κομπάσειας, ἀσπίδ' εἰ λάβοις.
ΤΕΥ. καὶ ψιλὸς ἀρκέσαιμι σοί γ' ὥπλισμένω.
ΜΕ. ἦ γλῶσσά σου τὸν θυμὸν ὥς δεινὸν τρέφει.
ΤΕΥ. ξὺν τῷ δικαίῳ γὰρ μέγ' ἔξεστιν φρουεῖν. 1125
ΜΕ. δίκαια γὰρ τόνδ' εὐτυχεῖν κτείναντά με;
ΤΕΥ. κτείναντα; δεινόν γ' εἶπας, εἰ καὶ ξῆς θανόν.
ΜΕ. θεὸς γὰρ ἐκσώζει με, τῷδε δ' οἴχομαι.
ΤΕΥ. μὴ νυν ἀτίμα θεούς, θεοῖς σεσωσμένους.
ΜΕ. ἐγὼ γὰρ ἂν ψέξαιμι δαιμόνων νόμους; 1130
ΤΕΥ. εἰ τοὺς θανόντας οὐκ ἔῃς θάπτειν παρών.
ΜΕ. τοὺς γ' αὐτὸς αὐτοῦ πολεμίους· οὐ γὰρ καλόν.

- ΤΕΥ. ἦ σοὶ γὰρ Αἴας πολέμιος προύστη ποτέ;
 ΜΕ. μισοῦντ' ἐμίσει· καὶ σὺ τοῦτ' ἠπίστασο.
 ΤΕΥ. κλέπτῃς γὰρ αὐτοῦ ψηφοποιὸς ἡύρεθῃς. 1135
 ΜΕ. ἐν τοῖς δικασταῖς, κοῦκ ἐμοί, τόδ' ἐσφάλη.
 ΤΕΥ. πόλλ' ἂν κακῶς λάθρα σὺ κλέψειας κακά.
 ΜΕ. τοῦτ' εἰς ἀνίαν τοῦπος ἐρχεταιί τιμ.
 ΤΕΥ. οὐ μᾶλλον, ὥς ἔοικεν, ἢ λυπήσομεν.
 ΜΕ. ἔν σοι φράσω· τόνδ' ἐστὶν οὐχὶ θαπτέον. 1140
 ΤΕΥ. ἀλλ' ἀντακούσει τοῦτον ὥς τεθάψεται.
 ΜΕ. ἤδη ποτ' εἶδον ἄνδρ' ἐγὼ γλώσσει θυρασὺν
 ναύτας ἐφορμήσαντα χεიმῶνος τὸ πλεῖν,
 ᾧ φθιέγμ' ἂν οὐκ ἐνηῦρες, ἡνίκ' ἐν κακῷ
 χεიმῶνος εἶχετ', ἀλλ' ὕφ' εἵματος κρυφαῖς 1145
 πατεῖν παρείχε τῷ θέλοντι ναυτίλων.
 οὕτω δὲ καὶ σὲ καὶ τὸ σὺν λάβρον στόμα
 σμικροῦ νέφους τάχ' ἂν τις ἐκπνεύσας μέγας
 χεიმῶν κατασβέσειε τὴν πολλὴν βοήν.
 ΤΕΥ. ἐγὼ δέ γ' ἄνδρ' ὅπωπα μωρίας πλέων, 1150
 ὅς ἐν κακοῖς ὕβριζε τοῖσι τῶν πέλας.
 κατ' αὐτὸν εἰσιδὼν τις ἐμφερῆς ἐμοὶ
 ὀργήν θ' ὅμοιος εἶπε τοιοῦτον λόγον·
 ὦνθρῶπε, μὴ δρᾷ τοὺς τεθνηκότας κακῶς·
 εἰ γὰρ ποιήσεις, ἴσθι πημανούμενος. 1155
 τοιαῦτ' ἄνολβον ἄνδρ' ἐνουθέτει παρών.
 ὀρῶ δέ τοί νιν, κᾶστιν, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ,
 οὐδεὶς ποτ' ἄλλος ἢ σύ. μὼν ἡνιξάμην;
 ΜΕ. ἄπειμι· καὶ γὰρ αἰσχρόν, εἰ πύθοιτό τις
 λόγοις κολάζειν ᾧ βιάζεσθαι παρῇ. 1160
 ΤΕΥ. ἄφερπέ νυν· κάμοι γὰρ αἰσχιστον κλύειν
 ἀνδρὸς ματαίου φλαῦρ' ἔπη μυθουμένου.
 ΧΟ. ἔσται μεγάλης ἐριδὸς τις ἄγῶν.

ἀλλ' ὥς δύνασαι, Τεῦκρε, ταχύνας
 σπεῦσον κοίλῃν κάπετόν τιν' ἰδεῖν 1165
 τῷδ', ἐνθα βροτοῖς τὸν ἀείμνηστον
 τάφον εὐρῶνεντα καθέξει.

ΤΕΥ. καὶ μὴν ἐς αὐτὸν καιρὸν οἶδε πλησίον
 πάρεισιν ἀνδρὸς τοῦδε παῖς τε καὶ γυνή,
 τάφον περιστελοῦντε δυστήνου νεκροῦ. 1170
 ὦ παῖ, πρόσελθε δεῦρο καὶ σταθεὶς πέλας
 ἱκέτης ἔφαψαι πατρός, ὅς σ' ἐγείνατο.
 θάκει δὲ προστρόπαιος ἐν χερσὶν ἔχων
 κόμας ἐμὰς καὶ τῆσδε καὶ σαντοῦ τρίτου,
 ἱκτῆριον θησαυρόν. εἰ δέ τις στρατοῦ 1175
 βία σ' ἀποσπάσειε τοῦδε τοῦ νεκροῦ,
 κακὸς κακῶς ἔθαπτος ἐκπέσοι χθονός,
 γένους ἅπαντος ῥίξαν ἐξημνημένος,
 αὐτῶς ὕπασπερ τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκον.
 ἔχ' αὐτόν, ὦ παῖ, καὶ φύλασσε, μηδέ σε 1180
 κινήσάτω τις, ἀλλὰ προσπεσὼν ἔχου.
 ὑμεῖς τε μὴ γυναιῖκες ἀντ' ἀνδρῶν πέλας
 παρέστατ', ἀλλ' ἀρήγετ', ἐς τ' ἐγὼ μολὼν
 τάφου μεληθῶ τῷδε, κἂν μηδεὶς ἔᾶ.

ΧΟ. τίς ἄρα νέετος ἐς πότε λήξει πολυπλάγκτων
 ἐτέων ἀριθμός, 1185
 τὰν ἔπανυστον αἶεν ἐμοὶ δορυσσοήτων
 μόχθων ἔταν ἐπάγων
 ἐν' εὐρώδῃ Τροῖαν, 1190
 δύστανον ὕνειδος Ἑλλάνων;
 ὄφελε πρότερον αἰθέρα δύναι μέγαν ἢ τὸν πολύ-
 κοινον Αἰδαν 1192
 κεῖνος ἀνὴρ, ὅς στυγερῶν ἔδειξεν ὕπλων 1195

1185—1191 = 1192—1198.

Ἑλλάσιν κοινὸν Ἄρη.

ἰὼ πόνοι πρόπονοι·

κεῖνος γὰρ ἔπερσεν ἀνθρώπους.

ἦ κεῖνος οὔτε στεφάνων

οὔτε βαθειᾶν κυλίκων

1200

νεῖμεν ἔμοι τέρψιν ὁμιλεῖν,

οὔτε γλυκὺν αὐλῶν ὕτοβον,

δύσμορος, οὔτ' ἐννυχίαν

τέρψιν ἰάειν.

ἐρώτων δ' ἐρώτων ἀπέπαυσεν, ὦμοι.

1205

κεῖμαι δ' ἀμέριμνος οὕτως,

αἰὲ πνικινὰς δρόσοις

τεγγόμενος κόμας,

λυγρᾶς μνήματα Τροίας.

1210

καὶ πρὶν μὲν ἐξ ἐννυχίου

δείματος ἦν μοι προβολὰ

καὶ βελέων θούριος Αἴας·

νῦν δ' οὗτος ἀνεῖται στυγερῶ

δαίμονι· τίς μοι, τίς ἔτ' οὔν

1215

τέρψις ἐπέσται;

γενοίμαν ἵν' ὑλᾷεν ἔπεστι πόντου

πρόβλημ' ἑλίκλυστον, ἄκραν

ὑπὸ πλάκα Σουνίου,

1220

τὰς ἱερὰς ὅπως

προσείποimen Ἀθήνας.

ΤΕΥ. καὶ μὴν ἰδὼν ἔσπευσα τὸν στρατηλάτην

Ἀγαμέμνον' ἡμῖν δεῦρο τόνδ' ὁρμώμενον·

δῆλος δέ μούστι σκαῖον ἐκλύσων στόμα.

1225

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

σὲ δὴ τὰ δεινὰ φήματ' ἀγγέλλουσί μοι

1199—1210 = 1211—1222.

τλῆναι καθ' ἡμῶν ᾧδ' ἀνοιμωκτὶ χανεῖν;
 σέ τοι, τὸν ἐκ τῆς αἰχμαλωτίδος λέγω,
 ἥ που τραφεῖς ἂν μητρὸς εὐγενοῦς ἄπο
 ὑψήλ' ἐκόμπεις κάπ' ἄκρων ὁδοιπόροις, 1230
 ὅτ' οὐδὲν ὦν τοῦ μηδὲν ἀντέστης ὑπερ,
 κοῦτε στρατηγούς οὔτε ναυάρχους μολεῖν
 ἡμᾶς Ἀχαιῶν οὐδὲ σοῦ διωμόσσω,
 ἀλλ' αὐτὸς ἄρχων, ὥς σὺ φῆς, Αἴας ἔπλει.
 ταῦτ' οὐκ ἀκούειν μεγάλα πρὸς δούλων κακὰ;
 ποίου κέκραγας ἀνδρὸς ᾧδ' ὑπέρφρονα; 1236
 ποῦ βάντος ἢ ποῦ στάντος οὔπερ οὐκ ἐγὼ;
 οὐκ ἄρ' Ἀχαιοῖς ἄνδρες εἰσὶ πλὴν ὅδε;
 πικροὺς εἰογμεν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων
 ἀγῶνας Ἀργείοισι κηρῦξαι τότε, 1240
 εἰ πανταχοῦ φανούμεθ' ἐκ Τεύκρου κακοί,
 κοῦκ ἀρκέσει ποθ' ὑμῖν οὐδ' ἡσσημένοις
 εἶκειν ἅ τοις πολλοῖσιν ἤρεσκεν κριταῖς,
 ἀλλ' αἰὲν ἡμᾶς ἢ κακοῖς βαλεῖτέ που
 ἢ σὺν δούλῳ κεντήσεθ' οἱ λελειμμένοι. 1245
 ἐκ τῶνδε μέντοι τῶν τρόπων οὐκ ἂν ποτε
 κατὰστασις γένοιτ' ἂν οὐδενὸς νόμου,
 εἰ τοὺς δίκῃ νικῶντας ἐξωθήσομεν
 καὶ τοὺς ὀπισθεν εἰς τὸ πρόσθεν ἄξομεν.
 ἀλλ' εἰρκτέον τάδ' ἐστίν· οὐ γὰρ οἱ πλατεῖς
 οὐδ' εὐρύνωτοι φῶτες ἀσφαλέστατοι, 1251
 ἀλλ' οἱ φρονοῦντες εὖ κρατοῦσι πανταχοῦ.
 μέγας δὲ πλευρὰ βοῦς ὑπὸ σμικρᾷς ὅμως
 μάστιγος ὀρθὸς εἰς ὁδὸν πορεύεται.
 καὶ σοὶ προσέροπον τοῦτ' ἐγὼ τὸ φάρμακον 1255
 ὀρῶ τάχ', εἰ μὴ νοῦν κατακτῇσει τινά·
 ὃς ἀνδρὸς οὐκέτ' ὄντος, ἄλλ' ἤδη σκιᾶς,

θαρσῶν ὑβρίζεις κἀξελευθεροστομεῖς.
 οὐ σωφρονήσεις; οὐ μαθὼν ὃς εἴ φύσιν
 ἄλλον τιν' ἄξεις ἄνδρα δεῦρ' ἐλεύθερον, 1260
 ὅστις πρὸς ἡμᾶς ἀντὶ σοῦ λέξει τὰ σά;
 σοῦ γὰρ λέγοντος οὐκέτ' ἂν μάθοιμ' ἐγώ·
 τὴν βάρβαρον γὰρ γλῶσσαν οὐκ ἐπαίω.

ΧΟ. εἰθ' ὑμῖν ἀμφοῖν νοῦς γένοιτο σωφρονεῖν·
 τούτου γὰρ οὐδὲν σφῶν ἔχω λῶον φράσαι. 1265

ΤΕΤ. φεῦ· τοῦ θανόντος ὥς ταχεῖά τις βροτοῖς
 χάρις διαρρεῖ καὶ προδοῦς' ἀλίσκεται,
 εἰ σοῦ γ' ὅδ' ἀνὴρ οὐδ' ἐπὶ σμικρῶν λόγων,
 Αἴας, ἔτ' ἴσχει μνηστίν, οὗ σὺ πολλάκις
 τὴν σὴν προτείνων προύκαμες ψυχὴν δόρει·
 ἀλλ' οἴχεται δὴ πάντα ταῦτ' ἐρριμμένα. 1271
 ὦ πολλὰ λέξας ἄρτι κἀνόνητ' ἔπη,
 οὐ μνημονεύεις οὐκέτ' οὐδέν, ἡνίκα
 ἐρκέων ποθ' ὑμᾶς οὔτος ἐγκεκλημένους,
 ἥδη τὸ μηδὲν ὄντας, ἐν τροπῇ δορὸς 1275
 ἐρρύσατ' ἐλθὼν μοῦνος, ἀμφὶ μὲν νεῶν
 ἄκροισιν ἥδη ναυτικοῖς ἐδωλίοις
 πυρὸς φλέγοντος, εἰς δὲ ναυτικὰ σκάφη
 πηδῶντος ἄρδην Ἑκτορος τάφρων ὕπερ;
 τίς ταῦτ' ἀπείρξεν; οὐχ' ὅδ' ἦν ὁ δοῶν τάδε,
 ὃν οὐδαμοῦ φῆς οὐδὲ συμβῆναι ποδὶ; 1281
 ἄρ' ὑμῖν οὔτος ταῦτ' ἔδρασεν ἐνδίκαι;
 χῶτ' αὖτις αὐτὸς Ἑκτορος μόνος μόνου
 λαχὼν τε κἀκέλευστος ἦλθ' ἐναντίος,
 οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον ἐς κρωσσὸν καθείς, 1285
 ὑγρᾶς ἀρούρας βῶλον, ἀλλ' ὃς εὐλόφου
 κυνῆς ἔμελλε πρῶτος ἄλμα κουφιεῖν;
 ὅδ' ἦν ὁ πράσσαν ταῦτα, σὺν δ' ἐγὼ παρών,

ὁ δοῦλος, οὐκ τῆς βαρβάρου μητρὸς γεγώς.
 δύστηνε, ποῖ βλέπων ποτ' αὐτὰ καὶ θροεῖς; 1290
 οὐκ οἶσθα σοῦ πατρὸς μὲν ὅς προύφν πατὴρ
 ἀρχαῖον ὄντα Πέλοπα βάρβαρον Φρύγα;
 Ἀτρεΐα δ', ὅς αὖ σ' ἔσπειρε δυσσεβέστατον,
 προϋθέντ' ἀδελφῷ δείπνον οἰκείων τέκνων;
 αὐτὸς δὲ μητρὸς ἐξέφυς Κρήσσης, ἐφ' ἣ 1295
 λαβὼν ἐπακτὸν ἄνδρ' ὁ φιλύσας πατὴρ
 ἐφῆκεν ἑλλοῖς ἰχθύσιν διαφθοράν.
 τοιοῦτος ὢν τοιῷδ' ὄνειδίξεις σποράν;
 ὅς ἐκ πατρὸς μὲν εἰμι Τελαμῶνος γεγώς,
 ὅστις στρατοῦ τὰ πρῶτ' ἀριστεύσας ἐμὴν 1300
 ἴσχει ξύνευνον μητέρ', ἣ φύσει μὲν ἦν
 βασιλεία, Λαομέδοντος· ἔκκριτον δέ νιν
 δώρημα κείνῳ ἔδωκεν Ἀλκμήνης γόνος.
 ἄρ' ὦδ' ἀριστεύς ἐξ ἀριστέοιν δυοῖν
 βλαστὼν ἂν αἰσχύνοιμι τοὺς πρὸς αἵματος, 1305
 οὓς νῦν σὺ τοιοῖσδ' ἐν πόνοισι κειμένους
 ὠθεῖς ἀθάπτους, οὐδ' ἐπαισχύνει λέγων;
 εἴ νυν τόδ' ἴσθι, τοῦτον εἰ βαλεῖτέ πον,
 βαλεῖτε χῆμας τρεῖς ὁμοῦ συγκειμένους.
 ἐπεὶ καλὸν μοι τοῦδ' ὑπερπονουμένῳ 1310
 θανεῖν προδήλως μᾶλλον ἢ τῆς σῆς ὑπὲρ
 γυναικὸς ἢ σοῦ σοῦ θ' ὁμαίμονος λέγω.
 πρὸς ταῦθ' ὄρα μὴ τοῦμόν, ἀλλὰ καὶ τὸ σόν·
 ὥς εἰ με πημανεῖς τι, βουλήσει ποτὲ
 καὶ θεῖλος εἶναι μᾶλλον ἢ 'ν ἐμοὶ θρασύς. 1315
 XO. ἄναξ Ὀδυσσεῦ, καιρὸν ἴσθ' ἐληλυθώς,
 εἰ μὴ ξυνάψων, ἀλλὰ συλλύσων πάρεϊ.
 OΔ. τί δ' ἔστιν, ἄνδρες; τηλόθεν γὰρ ἡσθόμην
 βοῇν Ἀτρειδῶν τῷδ' ἐπ' ἀγκίμῳ νεκρῷ.

- ΑΓ. οὐ γὰρ κλύοντές ἐσμεν αἰσχίστους λόγους, 1320
 ἄναξ Ὀδυσσεῦ, τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως;
 ΟΔ. ποίους; ἐγὼ γὰρ ἀνδρὶ συγγνώμην ἔχω
 κλύοντι φλαῦρα συμβαλεῖν ἔπη κακά.
 ΑΓ. ἦκουσεν αἰσχροῖα· δρῶν γὰρ ἦν τοιαῦτά με.
 ΟΔ. τί γάρ σ' ἔδρασεν, ὥστε καὶ βλάβην ἔχειν; 1325
 ΑΓ. οὐ φησ' ἑάσειν τόνδε τὸν νεκρὸν ταφῆς
 ἔμοιρον, ἀλλὰ πρὸς βίαν θάψειν ἐμοῦ.
 ΟΔ. ἔξεστιν οὖν εἰπύντι τάληθ' ἢ φίλῳ
 σοὶ μηδὲν ἥσσου ἢ πάρος ξυνηρετεῖν;
 ΑΓ. εἰπ'· ἦ γὰρ εἶην οὐκ ἂν εὖ φρονῶν, ἐπεὶ 1330
 φίλον σ' ἐγὼ μέγιστον Ἀργείων νέμω.
 ΟΔ. ἄκουέ νυν. τὸν ἄνδρα τόνδε πρὸς θεῶν
 μὴ τλῆς ἄθαρπτον ᾧδ' ἀναλγήτως βαλεῖν·
 μηδ' ἢ βία σε μηδαμῶς νικησάτω
 τοσόνδε μισεῖν ὥστε τὴν δίκην πατεῖν. 1335
 κάμοι γὰρ ἦν ποθ' οὗτος ἐχθιστος στρατοῦ,
 εἰς οὗ κρότησα τῶν Ἀχιλλείων ὕπλων,
 ἀλλ' αὐτὸν ἔμπας ὕντ' ἐγὼ τοιόνδ' ἐμοὶ
 οὐκ ἀντατιμάσαιμ' ἄν, ὥστε μὴ λέγειν
 ἐν' ἄνδρ' ἰδεῖν ἄριστον Ἀργείων, ὅσοι 1340
 Τροίαν ἀφικόμεσθα, πλὴν Ἀχιλλέως.
 ὥστ' οὐκ ἂν ἐνδίκως γ' ἀτιμάζοιτό σοι·
 οὐ γὰρ τι τοῦτον, ἀλλὰ τοὺς θεῶν νόμους
 φθείροις ἄν. ἄνδρα δ' οὐ δίκαιον, εἰ θάνοι,
 βλέπτειν τὸν ἐσθλόν, οὐδ' ἐὰν μισῶν κυρῆς. 1345
 ΑΓ. σὺ ταῦτ', Ὀδυσσεῦ, τοῦδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοί;
 ΟΔ. ἔργω γ' ἐμίσουν δ', ἡνίκ' ἦν μισεῖν καλόν.
 ΑΓ. οὐ γὰρ θανόντι καὶ προσεμβῆναί με χρή;
 ΟΔ. μὴ χαῖρ', Ἀτρεΐδῃ, κέρδεσιν τοῖς μὴ καλοῖς.
 ΑΓ. τὸν τοι τύραννον εὐσεβεῖν οὐ ῥάδιον. 1350

- ΟΔ. ἀλλ' εὖ λέγουσι τοῖς φίλοις τιμὰς νέμειν.
 ΑΓ. κλύειν τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα χρὴ τῶν ἐν τέλει.
 ΟΔ. παῦσαι· κρατεῖς τοι τῶν φίλων νικῶμενος.
 ΑΓ. μέμνησ' ὁποῖω φωτὶ τὴν χάριν δίδως.
 ΟΔ. ὅδ' ἐχθρὸς ἀνὴρ, ἀλλὰ γενναῖός ποτ' ἦν. 1355
 ΑΓ. τί ποτε ποιήσεις; ἐχθρὸν ὧδ' αἰδεῖ νέκυν;
 ΟΔ. νικᾷ γὰρ ἀρετὴ με τῆς ἐχθρας πολὺ.
 ΑΓ. τοιοῖδε μέντοι φῶτες ἔμπληκτοι βροτῶν.
 ΟΔ. ἢ κάρτα πολλοὶ νῦν φίλοι καὐθις πικροί.
 ΑΓ. τοιούσδ' ἐπαινεῖς δῆτα σὺ κτᾶσθαι φίλους; 1360
 ΟΔ. σκληρὰν ἐπαινεῖν οὐ φιλῶ ψυχὴν ἐγώ.
 ΑΓ. ἡμᾶς σὺ δειλοὺς τῇδε θήμερα φανείς;
 ΟΔ. ἄνδρας μὲν οὖν Ἑλλήσι πᾶσιν ἐνδίκους.
 ΑΓ. ἄνωγας οὖν με τὸν νεκρὸν θάπτειν ἔαν;
 ΟΔ. ἔγωγε· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐνθάδ' ἵζομαι. 1365
 ΑΓ. ἢ πάνθ' ὅμοια· πᾶς ἀνὴρ αὐτῷ πονεῖ.
 ΟΔ. τῷ γὰρ με μᾶλλον εἰκὸς ἢ 'μαυτῷ πονεῖν;
 ΑΓ. σὸν ἄρα τοῦργον, οὐκ ἐμὸν κεκλήσεται.
 ΟΔ. ὥς ἂν ποιήσης, πανταχῇ χρηστός γ' ἔσει.
 ΑΓ. ἀλλ' εὖ γε μέντοι τοῦτ' ἐπίστασ' ὥς ἐγὼ 1370
 σοὶ μὲν νέμοιμ' ἂν τῇσδε καὶ μεῖζω χάριν,
 οὗτος δὲ κάκει κἀνθάδ' ὧν ἔμοιγ' ὁμῶς
 ἐχθιστος ἔσται· σοὶ δὲ δρᾶν ἔξεσθ' ἂ χρῆς.
 ΧΘ. ὅστις σ', Ὀδυσσεῦ, μὴ λέγει γνώμη σοφὸν
 φῦναι, τοιοῦτον ὄντα, μῶρός ἐστ' ἀνὴρ. 1375
 ΟΔ. καὶ νῦν γε Τεύκρῳ τὰπὸ τοῦδ' ἀγγέλλομαι,
 ὅσον τότ' ἐχθρὸς ἦ, τοσόνδ' εἶναι φίλος.
 καὶ τὸν θανόντα τόνδε συνθάπτειν θέλω
 καὶ ξυμπονεῖν καὶ μηδὲν ἐλλείπειν ὅσων
 χρὴ τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν πονεῖν βροτούς. 1380
 ΤΕΤ. ἄριστ' Ὀδυσσεῦ, πάντ' ἔχω σ' ἐπαινέσαι

λόγοισι, καί μ' ἔψευσας ἐλπίδος πολύ.
 τούτω γὰρ ὦν ἐχθιστος Ἀργείων ἀνὴρ
 μόνος παρέσθης χερσίν, οὐδ' ἔτλης παρῶν
 θανόντι τῷδε ζῶν ἐφυβρίσαι μέγα, 1385
 ὥς ὁ στρατηγὸς οὐπιβρόντητος μολῶν
 αὐτός τε χῶ ξύναιμος ἠθελησάτην
 λωβητὸν αὐτὸν ἐκβαλεῖν ταφῆς ἄτερ.
 τοιγάρ σφ' Ὀλύμπου τοῦδ' ὁ πρεσβεύων πατήρ
 μνημῶν τ' Ἑρινὺς καὶ τελεσφόρος Δίκη 1390
 κακοὺς κακῶς φθείρειαν, ὥσπερ ἠθελον
 τὸν ἄνδρα λώβαις ἐκβαλεῖν ἀναξίως.
 σὲ δ', ὦ γεραίου σπέρμα Δαέρτου πατρός,
 τάφου μὲν ὀκνῶ τοῦδ' ἐπιψάυειν ἔαν,
 μὴ τῷ θανόντι τοῦτο δυσχερὲς ποῶ· 1395
 τὰ δ' ἄλλα καὶ ξύμπρασσε, κεῖ τινα στρατοῦ
 θέλεις κομίζειν, οὐδὲν ἄλγος ἔξομεν.
 ἐγὼ δὲ τ' ἄλλα πάντα πορσυνῶ· σὺ δὲ
 ἀνὴρ καθ' ἡμᾶς ἐσθλὸς ὦν ἐπίστασο.
 ἀλλ' ἠθελον μὲν· εἰ δὲ μὴ 'στί σοι φίλον 1400
 πρᾶσσειν τὰδ' ἡμᾶς, εἴμ' ἐπαινέσας τὸ σόν.
 ΤΕΤ. ἄλγος ἤδη γὰρ πολὺς ἐκτέταται
 χρόνος. ἀλλ' οἱ μὲν κοίλῃν κάπετον
 χερσὶ ταχύνετε, τοὶ δ' ὑψίβατον
 τρίποδ' ἀμφίπυρον λοντροῶν ὀσίων 1405
 θέσθ' ἐπικάϊρον·
 μία δ' ἐκ κλισίας ἀνδρῶν ἴλη
 τὸν ὑπασπίδιον κόσμον φερέτω.
 παῖ, σὺ δὲ πατρός γ', ὅσον ἰσχύεις,
 φιλότῃτι θιγὼν πλευρὰς σὺν ἐμοὶ 1410
 τάσδ' ἐπικούφισ'· ἔτι γὰρ θερμοαὶ
 σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν

μένος. ἀλλ' ἄγε πᾶς, φίλος ὅστις ἀνὴρ
 φησὶ παρεῖναι, σούσθω, βάτω,
 τῷδ' ἀνδρὶ πονῶν τῷ πάντ' ἀγαθῷ
 κούδενί πω λῶονι θνητῶν
 [Αἴαντος, ὅτ' ἦν, τότε φωνῶ].

1415

ΣΟ. ἦ πολλὰ βροτοῖς ἔστιν ἰδοῦσιν
 γινῶναι· πρὶν ἰδεῖν δ' οὐδείς μάντις
 τῶν μελλόντων, ὅ τι πράξει.

Π.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

4*

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΧΟΡΟΣ.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ΚΑΥΤΑΙΜΗΣΤΡΑ.

ΑΠΙΣΘΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ὑπόκειται ὧδε· τροφεὺς δεικνὺς Ὀρέστη τὰ ἐν Ἄργει· μικρὸν γὰρ αὐτὸν ὄντα κλέψασα ἡ Ἡλέκτρα, ἥνίκα ὁ πατήρ ἐσφάζετο, δέδωκε τῷ τροφεῖ, δείσασα μὴ καὶ αὐτὸν πτείνωσιν. ὃ δὲ ὑπεξέθετο αὐτὸν εἰς Φωκίδα πρὸς τὸν Στρώφιον· νῦν δὲ μετὰ εἴκοσιν ἔτη ἐπανιών σὺν αὐτῷ πρὸς τὸ Ἄργος δείκνυσιν αὐτῷ τὰ ἐν Ἄργει.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ἄργει. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων παρθένων. προλογίζει δὲ ὁ παιδαγωγὸς Ὀρέστου.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ὦ τοῦ στρατηγήσαντος ἐν Τροίᾳ ποτὲ
 Ἀγαμέμνωνος παῖ, νῦν ἐκεῖν' ἔξεστί σοι
 παρόντι λεύσσειν, ὧν πρόθυμος ἦσθ' ἀεί.
 τὸ γὰρ παλαιὸν Ἄργος οὐπόθεις τόδε,
 τῆς οἰστροπλήγος ἄλσος Ἰνάχου κόρης· 5
 αὕτη δ', Ὀρέστα, τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ
 ἄγορὰ Λύκειος· οὐξ ἀριστερεῶς δ' ὄδῃ
 Ἦρας ὁ κλεινὸς ναός· οἳ δ' ἰκάνομεν,
 φάσκειν Μυκήνας τὰς πολυχρόσους δρᾶν
 πολύφθορόν τε δῶμα Πελοπιδῶν τόδε, 10
 ὅθεν σε πατρός ἐκ φονῶν ἐγὼ ποτε
 πρὸς σῆς ὀμαίμου καὶ κασιγνήτης λαβὼν
 ἤνεργα καῖξέσωσα καῖξεθρεψάμην
 τοσόδ' ἐς ἥβης, πατρὶ τιμωρὸν φόνου.
 νῦν οὖν, Ὀρέστα καὶ σὺ φίλτατε ξένων 15
 Πυλάδῃ, τί χρὴ δρᾶν ἐν τάχει βουλευτέον·
 ὥς ἡμῖν ἤδη λαμπρὸν ἡλίου σέλας
 ἔῴα κινεῖ φθέγματ' ὀρνίθων σαφῇ
 μέλαινά τ' ἄστρων ἐκλέλοιπεν εὐφρόνη.
 πρὶν οὖν τιν' ἀνδρῶν ἐξοδοιπορεῖν στέργης, 20
 ξυνάπτετον λόγοισιν· ὥς ἐνταῦθ' ἐμέν,
 ἴν' οὐκέτ' ὀκνεῖν καιρός, ἀλλ' ἔργων ἀκμή.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν προσπόλων, ὥς μοι σαφῇ

σημεῖα φαίνεις ἐσθλὸς εἰς ἡμᾶς γεγώς.
 ὥσπερ γὰρ ἵππος εὐγενής, καὶ ἢ γέρον,
 ἐν τοῖσι δεινοῖς θυμὸν οὐκ ἀπώλεσεν, 26
 ἀλλ' ὀρθὸν οὖς ἴστησιν, ὡσαύτως δὲ σὺ
 ἡμᾶς τ' ὀτρύνεις καὶ τοὺς ἐν πρώτοις ἔπει.
 τοιγὰρ τὰ μὲν δόξαντα δηλώσω, σὺ δὲ
 ὀξεῖαν ἀκοὴν τοῖς ἑμοῖς λόγοις διδούς, 30
 εἰ μὴ τι καιροῦ τυγχάνω, μεθάρμοσον.
 ἐγὼ γὰρ ἡνίχ' ἰκόμην τὸ Πυθικὸν
 μαντεῖον, ὡς μάθοιμ' ὅτῳ τρόπῳ πατρὶ
 δίκας ἀροίμην τῶν φονευσάντων πάρα,
 χορῇ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος ὦν πεύσει τάχα· 35
 ἄσκεον αὐτὸν ἀσπιδῶν τε καὶ στρατοῦ
 δόλοισι κλέψαι χειρὸς ἐνδίκους σφαγὰς.
 ὅτ' οὖν τοιόνδε χρησμὸν εἰσηκούσαμεν,
 σὺ μὲν μολών, ὅταν σε καιρὸς εἰσάγῃ,
 δόμων ἔσω τῶνδ', ἴσθι πᾶν τὸ δρώμενον, 40
 ὅπως ἂν εἰδὼς ἡμῖν ἀγγελίης σαφῇ.
 οὐ γὰρ σε μὴ γῆρα τε καὶ χρόνῳ μακρῷ
 γνῶσ', οὐδ' ὑποπτέουσιν ὧδ' ἡνθισμένον.
 λόγῳ δὲ χρῶ τοιῷδ', ὅτι ξένος μὲν εἶ
 Φωκέως παρ' ἀνδρὸς Φανοτέως ἦκον· ὃ γὰρ 45
 μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων.
 ἀγγελλε δ' ἔργῳ προστιθείς ὀθούνεκα
 τέθνηκ' Ὀρέστης ἐξ ἀναγκαίας τύχης,
 ἄθλοισι Πυθικοῖσιν ἐκ τροχηλάτων
 δίφρων κυλισθείς· ὧδ' ὁ μῦθος ἐστάτω. 50
 ἡμεῖς δὲ πατρὸς τύμβον, ὡς ἐφίετο,
 λοιβαῖσι πρῶτον καὶ καρατόμοις χλιδαῖς
 στέψαντες εἴτ' ἄψορον ἤξομεν πάλιν,
 τύπωμα χαλκόπλευρον ἡρμένον χεροῖν,

ὃ καὶ σὺ θάμνοισι οἶσθ' ἀ μοι κεκρυμμένον, 55
 ὅπως λόγῳ κλέπτουντες ἠδείαν φάτιν
 φέρωμεν αὐτοῖς, τοῦμὸν ὥς ἔρρει δέμας
 φλογιστὸν ἤδη καὶ κατηνθρακωμένον.
 τί γὰρ με λυπεῖ τοῦθ', ὅταν λόγῳ θανῶν
 ἔργοισι σωθῶ κἀξενέγκωμαι κλέος; 60
 δοκῶ μὲν, οὐδὲν ᾔημα σὺν κέρδει κακόν.
 ἤδη γὰρ εἶδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφοὺς
 λόγῳ μάτην θνήσκοντας· εἶθ', ὅταν δόμους
 ἔλθωσιν αὐτοῖς, ἐκτετίμηνται πλέον·
 ὥς κ' ἄμ' ἐπανχῶ τῇσδε τῆς φήμης ἄπο 65
 δεδορκότ' ἐχθροῖς ἄστρον ὥς λάμψειν ἔτι.
 ἀλλ' ὦ πατρώα γῇ θεοὶ τ' ἐγχώριοι,
 δέξασθέ μ' εὐτυχοῦντα ταῖσδε ταῖς ὁδοῖς,
 σὺ τ', ὦ πατρῶον δῶμα· σοῦ γὰρ ἔρχομαι
 δίκη καθαρθῆς πρὸς θεῶν ὥρμημένος· 70
 καὶ μὴ μ' ἄτιμον τῇσδ' ἀποστείλῃτε γῆς,
 ἀλλ' ἀρχέπλουτον καὶ καταστάτην δόμων.
 εἶρηκα μὲν νυν ταῦτα· σοὶ δ' ἤδη, γέρον,
 τὸ σὺν μελέσθω βάντι φρουρεῖσθαι χρέος.
 νῶ δ' ἔξιμεν· καιρὸς γὰρ, ὅσπερ ἀνδράσιν 75
 μέγιστος ἔργου παντός ἐστ' ἐπιστάτης.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ μοί μοι.

- ΠΑΙ. καὶ μὴν θυρῶν ἔδοξα προσπόλων τινὸς 80
 ὑποστενούσης ἔνδον αἰσθῆσθαι, τέκνον.
 ΟΡ. ἄρ' ἐστὶν ἡ δύστηνος Ἥλέκτρα; θέλεις
 μέινωμεν αὐτοῦ κἀπακούσωμεν γόων;
 ΠΑΙ. ἦκιστα· μηδὲν πρόσθεν ἢ τὰ Δοξίου
 πειρώμεθ' ἔρδειν κἀπὸ τῶνδ' ἀρχηγετεῖν,
 πατρὸς χέοντες λουτρά· ταῦτα γὰρ φέρειν

ΗΛ. νίκην τέ φημι καὶ κράτος τῶν θρωμένων. 85
 ὦ φάος ἄγνόν
 καὶ γῆς ἰσόμοιρ' ἀήρ, ὥς μοι
 πολλὰς μὲν θρήνων ὠδὰς,
 πολλὰς δ' ἀντήρεις ἥσθου
 στέρωνων πληγὰς αἵμασσομένων, 90
 ὁπότεν δυοφερὰ νύξ ὑπολειφθῇ.
 τὰ δὲ παννυχίδων ἤδη στυγεραὶ
 ξυνίσασ' εὐναὶ μογερῶν οἴκων,
 ὅσα τὸν δύστηνον ἐμὸν θρήνῳ
 πατέρ', ὃν κατὰ μὲν βάρβαρον αἶαν 95
 φοίνιος Ἄρης οὐκ ἐξένισεν,
 μήτηρ δ' ἡμὴ χῶ κοινολεχῆς
 Αἰγισθος ὅπως δρῦν ὑλοτόμοι
 σχίζουσι κάρα φονίῳ πελέκει,
 κούδεις τούτων οἶκος ἀπ' ἄλλης 100
 ἢ 'μοῦ φέρεται, σοῦ, πῆτερ, οὕτως
 αἰκῶς οἰκτρῶς τε θανόντος.
 ἀλλ' οὐ μὲν δὴ
 λήξω θρήνων στυγερῶν τε γόων,
 ἔς τ' ἂν παμφεγγεῖς ἄστρον
 ῥιπὰς, λεύσσω δὲ τόδ' ἡμαρ,
 μὴ οὐ τεκνολέτειρ' ὥς τις ἀηδῶν
 ἐπὶ κωνυῷ τῶνδε πατρῶων
 πρὸ θυρῶν ἡχῶ πᾶσι προφωνεῖν. 105
 ὦ δῶμ' Αἰδοῦ καὶ Περσεφόνης,
 ὦ χθόνι' Ἑρμῇ καὶ πότνι' Ἀρὰ
 σεμναί τε θεῶν παῖδες Ἑρινύες,
 αἵ τοὺς ἀδίκως θνήσκοντας ὀρᾷθ',
 αἵ τοὺς εὐνὰς ὑποκλεπτομένους, 110
 86—89 = 103—106.

ἔλθετ', ἀρήξατε, τίσασθε πατρὸς
φόνον ἡμετέρου,
καὶ μοι τὸν ἐμὸν πέμψατ' ἀδελφόν·
μούνη γὰρ ἔγχειν οὐκέτι σωκῶ
λύπης ἀντίρροπον ἔχθος. 115 120

ΧΟΡΟΣ.

ὦ παῖ, παῖ δυστανοτάτας
Ἥλεκτρα ματρός, τίν' ἀεὶ
τάκεις ὧδ' ἀκόρεστον οἰμωγὰν
τὸν πάλαι ἐκ δολερᾶς ἀθεώτατα
ματρός ἀλόντ' ἀπάταις Ἀγαμέμνονα 125
κακᾶ τε χειρὶ πρόδοτον; ὥς δ' τάδε πορῶν
ὕλοιτ', εἰ μοι θέμις τάδ' ἀνδᾶν.

ΗΛ. ὦ γενέθλα γενναίων,
ἦκετ' ἐμῶν καμάτων παραμύθιον. 130
οἶδά τε καὶ ξυνλήμι τάδ', οὐ τί με
φυγγάνει, οὐδ' ἐθέλω προλιπεῖν τόδε,
μὴ οὐ τὸν ἐμὸν στενᾶχειν πατέρ' ἄθλιον.
ἀλλ' ὦ παντοίας φιλότητος ἀμειβόμεναι χάριν,
ἔατέ μ' ὧδ' ἀλύειν, 135
αἰαῖ, ἱκνοῦμαι.

ΧΟ. ἀλλ' οὗτοι τόν γ' ἐξ Αἶδα
παγκοίνου λίμνας πατέρ' ἀν-
στάσεις οὔτε γόοισιν οὔτ' ἄνταις.
ἀλλ' ἀπὸ τῶν μετρίων ἐπ' ἀμήχανον 140
ἄλγος ἀεὶ στενάχουσα διόλλυσαι,
ἐν οἷς ἀνάλυσίς ἐστίν οὐδεμία κακῶν.
τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφίει;
νήπιος ὃς τῶν οἰκτρῶς 145
οἰχομένων γονέων ἐπιλάθεται.

121—136 = 137—152.

ἀλλ' ἐμέ γ' ἄ στυνόμεσθ' ἄραρεν φρένας,
 ἂ Ἴτυν, αἰὲν Ἴτυν ὀλοφύρεται,
 ὄρνις ἀτυζομένα, Διὸς ἄγγελος.
 ἰὼ παντλάμων Νιόβα, σὲ δ' ἐγώ γε νέμω θεόν,
 ἅτ' ἐν τάφῳ πετραίῳ
 αἰαῖ δακρύνει. 151

ΧΟ. οὔτοι σοὶ μούνα, τέκνον,
 ἄχος ἐφάνη βροτῶν,
 πρὸς ὃ τι σὺ τῶν ἔνδον εἶ περισσά,
 οἷς ὁμόθεν εἶ καὶ γονᾶ ξύναιμος,
 οἷα Χρυσόθεμις ζῶει καὶ Ἰφιάνασσα
 κρυπτᾷ τ' ἀχέων ἐν ἡβᾷ
 ὄλβιος, ὃν ἄ κλεινὰ
 γὰ ποτε Μυκηναίων
 δέξεται, εὐπατριδᾶν ἔδος, εὐφροσι
 βήματι μολόντα τάνδε γὰρ Ὀρέσταν. 155

ΗΛ. ὃν γ' ἐγὼ ἀκάματα προσμένονος' ἄτεκνος,
 τάλαιν', ἀνύμφευτος αἰὲν οἶχυνῶ,
 δάκρυσι μυδαλέα, τὸν ἀνήνυτον
 οἶτον ἔχουσα κακῶν· ὃ δὲ λάθεται
 ὦν τ' ἐπαθ' ὦν τ' ἐδάη. τί γὰρ οὐκ ἐμοὶ
 ἔρχεται ἀγγελίας ἀπατώμενον;
 αἰὲ μὲν γὰρ ποθεῖ,
 ποθῶν δ' οὐκ ἀξιοῖ φανῆναι. 165

ΧΟ. θάρσει μοι, θάρσει, τέκνον.
 ἔτι μέγας οὐρανῷ
 Ζεὺς, ὃς ἐφορᾷ πάντα καὶ κρατύνει·
 ᾧ τὸν ὑπεραλγῇ χόλον νέμουςα
 μῆθ' οἷς ἐχθαίρεις ὑπεράχθεο μῆτ' ἐπιλάθου·
 χρόνος γὰρ εὐμαρῆς θεός. 170

153—172 = 173—192.

- οὔτε γὰρ ὁ τὰν Κρίσῃ
 βούνομον ἔχων ἀκτὰν
 παῖς Ἀγαμεμνονίδας ἀπερίτροπος
 οὔθ' ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀνάσσει.
 ΗΛ. ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς ἀπολέλοιπεν ἤδη 185
 βίотος ἀνέλπιστος, οὐδ' ἐτ' ἀρκῶ·
 ἔτις ἄνευ τεκέων κατατάκομαι,
 ἄς φίλος οὔτις ἀνὴρ ὑπερίσταται,
 ἀλλ' ἀπερεῖ τις ἔποικος ἀναξία
 οἰκονομῷ θαλάμους πατρός, ὧδε μὲν 190
 ἀεικεῖ σὺν στολᾷ,
 κεναῖς δ' ἀμφίσταμαι τραπέζαις.
 ΧΟ. οἴκτρά μὲν νόστοις αὐδᾶ,
 οἴκτρά δ' ἐν κοίταις πατρῷαις
 ὅτε οἱ παγγάλκων ἀνταῖα 195
 γενύων ὠρμάθη πλαγᾷ.
 δόλος ἦν ὁ φράσας, ἔρος ὁ κτείνας,
 δεινὰν δεινῶς προφυτεύσαντες
 μορφάν, εἰτ' οὖν θεὸς εἴτε βροτῶν
 ἦν ὁ ταῦτα πράσσειν. 200
 ΗΛ. ὦ πασῶν κεῖνα πλεόν ἡμέρα
 ἐλθοῦς' ἐχθίστα δὴ μοι·
 ὦ νύξ, ὦ δειπνῶν ἀρρήτων
 ἔκπαγλ' ἄχθη·
 τοῖς ἐμὸς ἴδε πατήρ 205
 θανάτους αἰκεῖς διδύμειν χειροῖν,
 αἶ τὸν ἐμὸν εἶλον βίον πρόδοτον, αἶ μ' ἀπώλεσαν·
 οἷς θεὸς ὁ μέγας Ὀλύμπιος
 ποίνιμα πάθεα παθεῖν πόροι, 210
 μηδέ ποτ' ἀγλαῖας ἀποναίαιτο

193—212 = 213—232.

τοιιάδ' ἀνύσαντες ἔργα.

- ΧΟ. φράζου μὴ πόρσω φωνεῖν.
οὐ γνῶμαν ἴσχεις ἐξ οἴων
τὰ παρόντ' οἰκείας εἰς ἄτας 215
ἐμπίπτεις οὔτως αἰκῶς;
πολὺ γάρ τι κακῶν ὑπερεκτήσω,
σᾶ δυσθύμῳ τίκτουσ' αἰεὶ
ψυχᾷ πολέμους· δεῖ τοι δυνατοῖς
οὐκ ἐριστὰ πλάθειν. 220
- ΗΛ. δεινοῖς ἠναγκάσθην, δεινοῖς·
ἔξοιδ', οὐ λάθει μ' ὀργά.
ἀλλ' ἐν γὰρ δεινοῖς οὐ στήσω
ταύτας ἄτας,
ὄφρα με βίος ἔχη. 225
τίνι γὰρ ποτ' ἄν, ὦ φιλία γενέθλα,
πρόσφορον ἀκούσαιμ' ἔπος, τίνι φρονοῦντι καίρια;
ἄνετέ μ' ἄνετε, παράγοροι·
τάδε γὰρ ἄλυστα κεκλήσεται, 230
οὐδέ ποτ' ἐκ καμάτων ἀποπαύσομαι
ἀνὰριθμος ὧδε θρήνων.
- ΧΟ. ἀλλ' οὖν εὐνοία γ' αὐδῶ,
μάτηρ ὥσει τις πιστά,
μὴ τίκτειν σ' ἄταν ἄταις. 235
- ΗΛ. καὶ τί μέτρον κακότητος ἔφην; φέρε,
πῶς ἐπὶ τοῖς φθιμένοις ἀμελεῖν καλόν;
ἐν τίνι τοῦτ' ἐβλαστ' ἀνθρώπων;
μήτ' εἴην ἔντιμος τούτοις
μήτ', εἰ τῷ πρόσκειμαι χρηστῷ, 240
ξυνναίοιμ' εὖκηλος, γονέων
ἐκτίμους ἰσχουσα πτέρυγας
ὀξυτόνων γόων.

εἰ γὰρ ὁ μὲν θανὼν γὰρ τε καὶ οὐδὲν ὦν
κείσεται τάλας, 245

οὔτ' δὲ μὴ πάλιν

δώσουσ' ἀντιφόνους δίκας,

ἔρροι τ' ἂν αἰδῶς

ἁπάντων τ' εὐσέβεια θνατῶν. 250

ΧΟ. ἐγὼ μὲν, ὦ παῖ, καὶ τὸ σὸν σπεύδουσ' ἄμα

καὶ τοῦμόν αὐτῆς ἦλθον· εἰ δὲ μὴ καλῶς

λέγω, σὺ νίκα· σοὶ γὰρ ἐψόμεσθ' ἄμα.

ΗΛ. αἰσχύνομαι μὲν, ὦ γυναιῖκες, εἰ δοκῶ

πολλοῖσι θρήνοις δυσφορεῖν ὑμῖν ἄγαν. 255

ἀλλ' ἡ βία γὰρ ταῦτ' ἀναγκάζει με δοῦν,

σύγγνωτε· πῶς γὰρ ἦτις εὐγενὴς γυνή,

πατρὸς ὀρώσα πῆματ', οὐ δρώη τάδ' ἄν;

ἄγῳ κατ' ἡμᾶρ καὶ κατ' εὐφρόνην ἄει 260

θάλλοντα μᾶλλον ἢ καταφθίνονθ' ὀρώ·

ἣ πρώτα μὲν τὰ μητρὸς, ἣ μ' ἐγείνατο,

ἔχθιστα συμβέβηκεν· εἴτα δώμασιν

ἐν τοῖς ἑμαντῆς τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς

ξύνειμι, κἄκ τῶνδ' ἔρχομαι κἄκ τῶνδ' ἐμοὶ

λαβεῖν θ' ὁμοίως καὶ τὸ τητᾶσθαι πέλει. 265

ἔπειτα ποίας ἡμέρας δοκεῖς μ' ἄγειν,

ὅταν θρόνοις Αἰγισθον ἐνθακοῦντ' ἴδω

τοῖσιν πατράσιν, εἰσίδω δ' ἐσθήματα

φοροῦντ' ἐκείνῳ ταῦτά καὶ παρεστίους

σπένδοντα λοιβὰς ἐνθ' ἐκεῖνον ὤλεσεν, 270

ἴδω δὲ τούτων τὴν τελευταίαν ὕβριν,

τὸν αὐτοέντην ἡμῖν ἐν κοίτῃ πατρὸς

ξὺν τῇ ταλαίνῃ μητρί, μητέρ' εἰ χρεὼν

ταύτην προσανδᾶν τῷδε συγκοιμωμένην·

ἣ δ' ὥδε τλήμων ὥστε τῷ μιάστορι 275

ἀλλ' ἐμέ γ' ἂ στυγέσθ' ἄραρεν φρένας,
 ἂ Ἴτυν, αἰὲν Ἴτυν ὀλοφύρεται,
 ὄρουις ἀτυζομένα, Διὸς ἄγγελος.
 ἰὼ παντλάμων Νιόβα, σὲ δ' ἐγωγε νέμω θεόν,
 ἅτ' ἐν τάφῳ πετραίῳ
 αἰαῖ δακρύεις. 151

ΧΟ. οὔτοι σοὶ μούνα, τέκνον,
 ἄχος ἐφάνη βροτῶν,
 πρὸς ὃ τι σὺ τῶν ἔνδον εἶ περισσά, 155
 οἷς ὁμόθεν εἶ καὶ γονᾶ ξύναιμος,
 οἷα Χρυσόθεμις ζῶει καὶ Ἰφιάνασσα
 κρυπτᾶ τ' ἀχέων ἐν ἡβᾷ
 ὄλβιος, ὃν ἂ κλεινὰ 160
 γὰ ποτε Μυκηναίων
 δέξεται, εὐπατριδᾶν ἔδος, εὐφρονη
 βήματι μολόντα τάνδε γᾶν Ὀρέσταν.

ΗΛ. ὃν γ' ἐγὼ ἀκάματα προσμένουσ' ἄτεκνος,
 τάλαιν', ἀνύμφευτος αἰὲν οἶχυνῶ, 165
 δάκρυσι μυδαλέα, τὸν ἀνήνυτον
 οἶτον ἔχουσα κακῶν· ὃ δὲ λάθεται
 ὦν τ' ἔπαθ' ὦν τ' ἐδάη. τί γὰρ οὐκ ἐμοὶ
 ἔρχεται ἀγγελίας ἀπατώμενον;
 αἰὲ μὲν γὰρ ποθεῖ,
 ποθῶν δ' οὐκ ἄξιοι φανῆναι. 170

ΧΟ. θάρσει μοι, θάρσει, τέκνον.
 ἔτι μέγας οὐρανῶ
 Ζεὺς, ὅς ἐφορᾷ πάντα καὶ κρατύνει· 175
 ᾧ τὸν ὑπεραλγῇ χόλον νέμουσα
 μήθ' οἷς ἐχθαίρεις ὑπεράχθεο μήτ' ἐπιλάθου·
 χρόνος γὰρ εὐμαρῆς θεός.

153—172 = 173—192.

οὔτε γὰρ ὁ τὰν Κρίσῃ 180

βούνομον ἔχων ἀκτὰν

παῖς Ἀγαμεμνονίδας ἀπερίτροπος

οὔθ' ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀνάσσειν.

ΗΛ. ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς ἀπολέλοιπεν ἤδη 185

βίωτος ἀνέλπιστος, οὔδ' ἔτ' ἀρκῶ·

ἄτις ἄνευ τεκέων κατατάσσομαι,

ἅς φίλος οὔτις ἀνὴρ ὑπερίστανται,

ἀλλ' ἀπερεῖ τις ἔποικος ἀναξία

οἰκονομῶ θαλάμους πατρός, ὧδε μὲν 190

ἀεικεῖ σὺν στολᾷ,

κεναῖς δ' ἀμφίσταμαι τραπέζαις.

ΧΟ. οἴκτρον μὲν νόστοις αὐδᾶ,

οἴκτρον δ' ἐν κοίταις πατρῷαις

ὅτε οἱ παγγέλκων ἀνταῖα 195

γενύων ὠρμάθη πλαγᾷ.

δύλος ἦν ὁ φράσας, ἔρος δ' κτείνας,

δεινὰν δεινῶς προφυτεύσαντες

μορφάν, εἴτ' οὖν θεὸς εἴτε βροτῶν

ἦν ὁ ταῦτα πράσσων. 200

ΗΛ. ὦ πασᾶν κείνα πλέον ἡμέρα

ἔλθοῦς' ἐχθίστα δὴ μοι·

ὦ νύξ, ὦ δειπνῶν ἀρρήτων

ἐκπαγλ' ἄχθη·

τοῖς ἐμὸς ἴδε πατήρ 205

θανάτους αἰκεῖς διδύμαιν χειροῖν,

αἶ τὸν ἐμὸν εἶλον βίον πρόδοτον, αἶ μ' ἀπώλεσαν·

οἷς θεὸς ὁ μέγας Ὀλύμπιος

ποίνιμα πάθεα παθεῖν πόροι, 210

μηδέ ποτ' ἀγλαῖας ἀπονείατο

193—212 = 213—232.

- τοιάδ' ἀνύσαντες ἔργα.
 ΧΟ. φράζου μὴ πόρσω φωνεῖν.
 οὐ γνῶμαν ἴσχεις ἐξ οἴων
 τὰ παρόντ' οἰκείας εἰς ἅτας 215
 ἐμπίπτεις οὕτως αἰκῶς;
 πολὺ γάρ τι κακῶν ὑπερεκτήσω,
 σὲ δυσθύμῳ τίκτους' ἀεὶ
 ψυχᾷ πολέμους· δεῖ τοι δυνατοῖς
 οὐκ ἐριστὰ πλάθειν. 220
- ΗΛ. δεινοῖς ἠναγκάσθην, δεινοῖς·
 ἔξοιδ', οὐ λάθει μ' ὄργα.
 ἀλλ' ἐν γὰρ δεινοῖς οὐ σχήσω
 ταύτας ἅτας,
 ὄφρα με βίος ἔχη. 225
 τίνι γὰρ ποτ' ἂν, ὦ φιλία γενέθλα,
 πρόσφορον ἀκούσαιμ' ἔπος, τίνι φρονοῦντι καίρια;
 ἄνετέ μ' ἄνετε, παράγοροι·
 τάδε γὰρ ἄλυστα κεκλήσεται, 230
 οὐδέ ποτ' ἐκ καμάτων ἀποπαύσομαι
 ἀνάρσιμος ὧδε θρήνων.
- ΧΟ. ἀλλ' οὖν εὐνοία γ' αὐδῶ,
 μάτηρ ὥσεί τις πιστά,
 μὴ τίκτειν σ' ἅταν ἔταις. 235
- ΗΛ. καὶ τί μέτρον κακώτατος ἔφην; φέρε,
 πῶς ἐπὶ τοῖς φθιμένοις ἀμελεῖν καλόν;
 ἐν τίνι τοῦτ' ἐβλαστ' ἀνθρώπων;
 μήτ' εἴην ἔντιμος τούτοις
 μήτ', εἰ τῷ πρόσκειμαι χρηστῷ, 240
 ξυνναίοιμ' εὐκῆλος, γονέων
 ἐκτίμους ἴσχουσα πτέρυγας
 ὀξυτόνων γόων.

εἰ γὰρ ὁ μὲν θανὼν γὰρ τε καὶ οὐδὲν ὦν
κείσεται τάλας, 245

οἷ δὲ μὴ πάλιν

δώσουσ' ἀντιφόνους δίκας,

ἔρροι τ' ἂν αἰδῶς

ἀπάντων τ' εὐσέβεια θνατῶν. 250

ΧΟ. ἐγὼ μὲν, ὦ παῖ, καὶ τὸ σὸν σπεύδουσ' ἅμα

καὶ τοῦμόν αὐτῆς ἦλθον· εἰ δὲ μὴ καλῶς

λέγω, σὺ νίκα· σοὶ γὰρ ἐφόμεσθ' ἅμα.

ΗΛ. αἰσχύνομαι μὲν, ὦ γυναικες, εἰ δοκῶ

πολλοῖσι θρήνοις δυσφορεῖν ὑμῖν ἄγαν. 255

ἀλλ' ἡ βία γὰρ ταῦτ' ἀναγκάζει με δοῦν,

σύγγνωτε· πῶς γὰρ ἦτις εὐγενὴς γυνή,

πατρὶ' ὀρώσα πῆματ', οὐ δρώη τάδ' ἄν;

ἄγῳ κατ' ἤμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ἀεὶ

θάλλοντα μᾶλλον ἢ καταφθίνονθ' ὀρώ· 260

ἥ πρῶτα μὲν τὰ μητρός, ἥ μ' ἐγέλματο,

ἔχθιστα συμβέβηκεν· εἴτα δώμασιν

ἐν τοῖς ἐμαυτῆς τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς

ξύνειμι, καὶ τῶνδ' ἔρχομαι καὶ τῶνδέ μοι

λαβεῖν θ' ὁμοίως καὶ τὸ τητᾶσθαι πέλει. 265

ἔπειτα ποίας ἡμέρας δοκεῖς μ' ἄγειν,

ἔταν θρόνοις Αἰγισθον ἐνθακοῦντ' ἰδῶ

τοῖσιν πατράσιν, εἰσίδῶ δ' ἐσθήματα

φοροῦντ' ἐκείνῳ ταῦτ' ἀκαίρως παρῆναι

σπένδοντα λαιβάς ἐνθ' ἐκείνον ὄλεσεν, 270

ἰδῶ δὲ τούτων τὴν τελευταίαν ὕβριν,

τὸν αὐτοέντην ἡμῖν ἐν κοίτῃ πατρὸς

ξὺν τῇ ταλαίνῃ μητρί, μητέρ' εἰ χρεὼν

ταύτην προσανδᾶν τῷδε συγκοιμωμένην·

ἥ δ' ὣδε τλήμων ὥστε τῷ μιάστορι 275

ξύνεστ', ἐρινὺν οὔτιν' ἐκφοβονημένη·
 ἀλλ' ὥσπερ ἐγγελῶσα τοῖς ποιουμένοις,
 εὐροῦσ' ἐκείνην ἡμέραν, ἐν ᾗ τότε
 πατέρα τὸν ἄμυν ἐκ δόλου κατέκτανεν,
 ταύτῃ χοροὺς ἴσθησι καὶ μηλοσφαγεῖ 280
 θεοῖσιν ἔμμην' ἱερὰ τοῖς σωτηρίοις.
 ἐγὼ δ' ὁρῶσ' ἡ δύσμορος κατὰ στέγας
 κλαίω, τέτηκα, κάπικωκῶ πατρὸς
 τὴν δυστάλαιναν δαῖτ' ἐπωνομασμένην
 αὐτῇ πρὸς αὐτήν· οὐδὲ γὰρ κλαῦσαι πάρα 285
 τοσόδ' ὅσον μοι θυμὸς ἡδονὴν φέρει.
 αὕτη γὰρ ἡ λόγοισι γενναία γυνή
 φωνοῦσα τοιᾶδ' ἐξονειδίζει κακά·
 ὦ δύσθεον μίσσημα, σοὶ μόνῃ πατήρ
 τέθνηκεν; ἄλλος δ' οὔτις ἐν πένθει βροτῶν; 290
 κακῶς ὅλοιο, μηδέ σ' ἐκ γόων ποτὲ
 τῶν νῦν ἀπαλλάξειαν οἱ κάτω θεοί.
 τάδ' ἐξυβρίζει· πλὴν ὅταν κλύῃ τινὸς
 ἤξοντ' Ὀρέστην· τηρικαῦτα δ' ἐμμανὴς
 βοᾷ παραστᾶσ'· οὐ σὺ μοι τῶνδ' αἰτία; 295
 οὐ σὸν τόδ' ἐστὶ τοῦργον, ἥτις ἐκ χειρῶν
 κλέψας' Ὀρέστην τῶν ἐμῶν ὑπεξέθου;
 ἀλλ' ἴσθι τοι τίσουςά γ' ἄξιαν δίκην.
 τοιαῦθ' ὕλακτεῖ, σὺν δ' ἐποτρύνει πέλας
 ὁ κλεινὸς αὐτῇ ταῦτ' ἀνυμφίος παρών, 300
 ὁ πάντ' ἀναλκίς οὗτος, ἡ πᾶσα βλάβη,
 ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος.
 ἐγὼ δ' Ὀρέστην τῶνδε προσμένουσ' ἀεὶ
 παυστηρ' ἐφήξιν ἡ τάλαιν' ἀπόλλυμαι.
 μέλλων γὰρ ἀεὶ δρᾶν τι τὰς οὔσας τέ μου 305
 καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν.

ἐν οὖν τοιούτοις οὔτε σωφρονεῖν, φίλαι,
οὔτ' εὐσεβεῖν πάρεστιν· ἀλλ' ἐν τοι κακοῖς
πολλή 'στ' ἀνάγκη κάπιτηδεύειν κακά.

ΧΟ. φέρ' εἶπέ, πότερον ὄντος Αἰγίσθου πέλας 310

λέγεις τάδ' ἡμῖν ἢ βεβῶτος ἐκ δόμων;

ΗΛ. ἢ κάρτα· μὴ δόκει μ' ἄν, εἶπερ ἦν πέλας,
θυραῖον οἴχνειν· νῦν δ' ἀγροῖσι τυγχάνει.

ΧΟ. ἢ κἄν ἐγὼ θαρσούσα μᾶλλον ἐς λόγους
τοὺς σοὺς ἰκοίμην, εἶπερ ὧδε ταῦτ' ἔχει; 315

ΗΛ. ὥς νῦν ἀπόντος ἰστόρει τί σοι φίλον.

ΧΟ. καὶ δὴ σ' ἐρωτῶ· τοῦ κασιγνήτου τί φῆς,
ἥξοντος ἢ μέλλοντος; εἰδέναι θέλω.

ΗΛ. φησὶν γε· φάσκων δ' οὐδὲν ὦν λέγει ποεῖ.

ΧΟ. φιλεῖ γὰρ ὀκνεῖν προῶγμ' ἀνὴρ πράσσων μέγα.

ΗΛ. καὶ μὴν ἐγὼ γ' ἔσωσ' ἐκεῖνον οὐκ ὄκνω. 321

ΧΟ. θάρσει· πέφυκεν ἐσθλός, ὥστ' ἀρετῇ φίλοις.

ΗΛ. πέποιθ', ἐπεὶ τῶν οὐ μακρὰν ἔζων ἐγὼ.

ΧΟ. μὴ νῦν ἔτ' εἶπης μηδέν· ὥς δόμων ὄρω
τὴν σὴν ὄμαιμον ἐκ πατρὸς ταύτου κάσιν, 325
Χρυσόθεμιν, ἐκ τε μητρὸς, ἐντάφια χερσὶν
φέρουσαν, οἷα τοῖς κάτω νομίζεται.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

τίν' αὖ σὺ τήνδε πρὸς θυρῶνος ἐξόδοις
ἐλθοῦσα φωνεῖς, ὦ κασιγνήτη, φάτιν,
κοῦδ' ἐν χρόνῳ μακρῷ διδαχθῆναι θέλεις 330
θυμῷ ματαίῳ μὴ χαρίζεσθαι κενά;

καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα κάμαντὴν ὅτι
ἀλγῶ πὶ τοῖς παροῦσιν· ὥστ' ἄν, εἰ σθένος
λάβοιμι, δηλώσαιμ' ἄν οἷ' αὐτοῖς φρονῶ.

νῦν δ' ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὑφειμένῃ δοκεῖ, 335
καὶ μὴ δοκεῖν μὲν δοῦν τι, πημαίνειν δὲ μή·

τοιαῦτα δ' ἄλλα καὶ σὲ βούλομαι ποεῖν.
καίτοι τὸ μὲν δίκαιον οὐχ ἧ' γὰρ λέγω,
ἀλλ' ἧ' σὺ κρίνεις· εἰ δ' ἔλευθέραν με δεῖ
ζῆν, τῶν κρατούντων ἐστὶ πάντ' ἀκουστέα. 340

ΗΛ. δεινὸν γέ σ' οὔσαν πατρὸς οὗ σὺ παῖς ἔφυς,
κείνου λελησθαι, τῆς δὲ τικτούσης μέλειν.
ἅπαντα γάρ σοι τὰμὰ νουθετήματα
κείνης διδασκτά, κοῦδὲν ἐκ σαυτῆς λέγεις.
ἐπεὶδ' ἐλοῦ γε θάτερό', ἢ φρονεῖν κακῶς 345
ἢ τῶν φίλων φρονοῦσα μὴ μνήμην ἔχειν·
ἦτις λέγεις μὲν ἀρετίως ὥς, εἰ λάβοις
σθένος, τὸ τούτων μῖσος ἐκδείξαις ἄν,
ἐμοῦ δὲ πατρὶ πάντα τιμωρουμένης
οὔτε ξυνέρδεις τήν τε δρῶσαν ἐκτρέπεις. 350
οὐ ταῦτα πρὸς κακοῖσι δειλίαν ἔχει;
ἐπεὶ δίδασκον, ἢ μάθ' ἐξ ἐμοῦ, τί μοι
κέρδος γένοιτ' ἂν τῶνδε ληξάσῃ γόνων.
οὐ ζῶ; κακῶς μὲν, οἶδ', ἐπαρκοῦντως δ' ἐμοί.
λυπῶ δὲ τούτους, ὥστε τῷ τεθνηκότι 355
τιμὰς προσάπτειν, εἰ τις ἔστ' ἐκεῖ χάρις.
σὺ δ' ἡμῖν ἢ μισοῦσα μισεῖς μὲν λόγῳ,
ἔργῳ δὲ τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς ξύνει.
ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἔν ποτ', οὐδ' εἰ μοι τὰ σὰ
μέλλοι τις οἶσιν δῶρ', ἐφ' οἷσι νῦν χλιδᾶς, 360
τούτοις ὑπεικάθοιμι· σοὶ δὲ πλουσία
τράπεξα κείσθω καὶ περιρρεῖτω βίος.
ἐμοὶ γὰρ ἔστω τοῦμὲ μὴ λυπεῖν μόνον
βόσκημα· τῆς σῆς δ' οὐκ ἐρῶ τιμῆς τυχεῖν,
οὐδ' ἂν σύ, σώφρων γ' οὔσα. νῦν δ' ἔξοι
πατρὸς 365
πάντων ἀρίστου παῖδα κεκλησθαι, καλοῦ

- τῆς μητρός· οὕτω γὰρ φανεῖ πλείστοις κακῇ,
θανόντα πατέρα καὶ φίλους προδοῦσα σούς.
- ΧΟ. μηδὲν πρὸς ὀργήν, πρὸς θεῶν· ὥς τοῖς λόγοις
ἐνεστιν ἀμφοῖν κέρδος, εἰ σὺ μὲν μάθοις 370
τοῖς τῆσδε χρῆσθαι, τοῖς δὲ σοῖς αὕτη πάλιν.
- ΧΡ. ἐγὼ μὲν, ὦ γυναῖκες, ἡθᾶς εἰμί πως
τῶν τῆσδε μύθων· οὐδ' ἂν ἐμνήσθην ποτέ,
εἰ μὴ κακὸν μέριστον εἰς αὐτὴν ἰὼν
ἤκουσ', ὃ ταύτην τῶν μακρῶν σχήσει γόων. 375
- ΗΛ. φέρ' εἰπέ δὴ τὸ δεινόν· εἰ γὰρ τῶνδ' ἐμοὶ
μεῖζόν τι λέξεις, οὐκ ἂν ἀντείποιμ' ἔτι.
- ΧΡ. ἀλλ' ἐξεργῶ σοι πᾶν ὅσον κάτοιδ' ἐγώ.
μέλλουσι γάρ σ', εἰ τῶνδ' ἐμὴ λήξεις γόων,
ἐνταῦθα πέμψειν ἔνθα μὴ ποθ' ἡλλίου 380
φέγγος προσόψει, ζῶσα δ' ἐν κατηρεφεί
στέγῃ χθονὸς τῆσδ' ἐκτὸς ὑμνήσεις κακά.
πρὸς ταῦτα φράζου καὶ με μὴ ποθ' ὕστερον
παθοῦσα μέμψῃ· νῦν γὰρ ἐν καλῷ φρονεῖν.
- ΗΛ. ἦ ταῦτα δὴ με καὶ βεβούλευνται ποεῖν; 385
- ΧΡ. μάλισθ'· ὅταν περ οἴκαδ' Ἀλγισθος μόλῃ.
- ΗΛ. ἀλλ' ἐξίκοιτο τοῦδ' ἐγ' εἵνεκ' ἐν τάχει.
- ΧΡ. τίν', ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐπηράσω λόγον;
- ΗΛ. ἐλθεῖν ἐκεῖνον, εἴ τι τῶνδ' ὄραν νοεῖ.
- ΧΡ. ὅπως πάθῃς τί χρῆμα; ποῦ ποτ' εἴ φρενῶν; 390
- ΗΛ. ὅπως ἀφ' ὑμῶν ὥς προσωτάτω φύγω.
- ΧΡ. βίου δὲ τοῦ παρόντος οὐ μνείαν ἔχεις;
- ΗΛ. καλὸς γὰρ οὐμὸς βίοςτος ὥστε θανατάσαι.
- ΧΡ. ἀλλ' ἦν ἄν, εἰ σὺ γ' εὖ φρονεῖν ἠπίστασο.
- ΗΛ. μὴ μ' ἐκδίδασκει τοῖς φίλοις εἶναι κακῇν. 395
- ΧΡ. ἀλλ' οὐ διδάσκω· τοῖς κρατοῦσι δ' εἰκαθεῖν.
- ΗΛ. σὺν ταῦτα θάπεν· οὐκ ἐμοὺς τρόπους λέγεις.

- ΧΡ. καλόν γε μέντοι μή 'ξ ἀβουλίας πεσεῖν.
 ΗΛ. πεσοῦμεθ', εἰ χρή, πατρὶ τιμωρούμενοι.
 ΧΡ. πατήρ δὲ τούτων, οἶδα, συγγνώμην ἔχει. 400
 ΗΛ. ταῦτ' ἐστὶ τᾶπῃ πρὸς κακῶν ἐπαινέσαι.
 ΧΡ. σὺ δ' οὐχὶ πείσεις καὶ συναινέσεις ἐμοί;
 ΗΛ. οὐ δῆτα· μή πω νοῦ τοσόνδ' εἴην κενή.
 ΧΡ. χωρήσομαι τῶρ' οἵπερ ἐστάλην ὁδοῦ.
 ΗΛ. ποῦ δ' ἐμπορεύει; τῷ φέρεις τὰδ' ἔμπυρα; 405
 ΧΡ. μήτηρ με πέμπει πατρὶ τυμβεῦσαι χοάς.
 ΗΛ. πῶς εἶπας; ἢ τῷ δυσμενεστάτῳ βροτῶν;
 ΧΡ. ὃν ἔκταν' αὐτὴ· τοῦτο γὰρ λέξαι θέλεις.
 ΗΛ. ἐκ τοῦ φίλων πεισθεῖσα; τῷ τοῦτ' ἤρεσεν;
 ΧΡ. ἐκ δείματός του νυκτέρου, δοκεῖν ἐμοί. 410
 ΗΛ. ὦ θεοὶ πατρῶοι, συγγένεσθέ γ' ἄλλὰ νῦν.
 ΧΡ. ἔχεις τι θάρσος τοῦδε τοῦ τάρβους πέρι;
 ΗΛ. εἴ μοι λέγοις τὴν ὄψιν, εἵποίμ' ἂν τότε.
 ΧΡ. ἄλλ' οὐ κάτοιδα πλὴν ἐπὶ σμικρὸν φράσαι.
 ΗΛ. λέγ' ἄλλὰ τοῦτο· πολλὰ τοι σμικροὶ λόγοι 415
 ἔσφηλαν ἤδη καὶ κατώρθωσαν βροτούς.
 ΧΡ. λόγος τις αὐτὴν ἐστὶν εἰσιδεῖν πατρὸς
 τοῦ σοῦ τε κάμου δευτέραν ὁμιλίαν
 ἐλθόντος ἐς φῶς· εἶτα τόνδ' ἐφέστιον
 πῆξαι λαβόντα σκῆπτρον οὐφόρει ποτὲ 420
 αὐτός, τανῦν δ' Αἰγισθος· ἐκ δὲ τοῦδ' ἄνω
 βλαστεῖν βρύοντα θαλλόν, ᾧ κατάσκιον
 πᾶσαν γενέσθαι τὴν Μυκηναίων χθόνα.
 τοιαῦτά του παρόντος, ἥνιχ' Ἑλίου
 δεικνυσι τοῦναρ, ἔκλυνον ἐξηγουμένου. 425
 πλείω δὲ τούτων οὐ κάτοιδα, πλὴν ὅτι
 πέμπει με κείνη τοῦδε τοῦ φόβου χάριν.
 πρὸς νῦν θεῶν σε λίσσομαι τῶν ἐγγενῶν

ΗΛ.

ἔμοι πιθέσθαι μηδ' ἀβουλία πεσεῖν·
 εἰ γάρ μ' ἀπώσσει, σὺν κακῷ μέτει πάλιν. 430
 ἀλλ' ὦ φίλη, τούτων μὲν ὧν ἔχεις χεροῖν
 τύμβῳ προσάψης μηδέν· οὐ γάρ σοι θέμις
 οὐδ' ὅσιον ἐχθρᾶς ἀπὸ γυναικὸς ἰστάναι
 κτερίσματ' οὐδὲ λουτρὰ προσφέρειν πατρί·
 ἀλλ' ἢ πνοαῖσιν ἢ βαθυσκαφεῖ κόνει 435
 κρύψον νιν, ἔνθα μὴ ποτ' εἰς εὐνὴν πατρὸς
 τούτων πρόσσεισι μηδέν· ἀλλ' ὅταν θάνῃ,
 κειμήλι' αὐτῇ ταῦτα σφξέσθω κάτω.
 ἄρχῃν δ' ἄν, εἰ μὴ τλημονεστάτη γυνή
 πασῶν ἐβλαστε, τάσδε δυσμενεῖς χοᾶς 440
 οὐκ ἄν ποθ' ὧν γ' ἔκτεινε, τῷδ' ἐπέστεφε.
 σκέψαι γὰρ εἰ σοι προσφιλῶς αὐτῇ δοκεῖ
 γέρε τάδ' οὖν τάφοισι δέξεσθαι νέκυς,
 ὕφ' ἧς θανὼν ἄτιμος, ὥστε δυσμενής,
 ἐμασχαλίσθη, κάπλ λουτροῖσιν κάρῃ 445
 κηλίδας ἐξέμαξεν. ἄρα μὴ δοκεῖς
 λυτήρι' αὐτῇ ταῦτα τοῦ φόνου φέρειν;
 οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν μέθες· σὺ δὲ
 τεμοῦσα κρατὸς βοστρύχων ἄκρας φύβας
 κάμου ταλαίνης, σμικρὰ μὲν τάδ', ἀλλ' ὅμως
 ἄχω, δὸς αὐτῷ, τήνδ' ἄλιπαρῇ τρίχα 451
 καὶ ζῶμα τοῦμόν οὐ χλιδαῖς ἡσκημένον.
 αἰτοῦ δὲ προσπίτνουσα γῆθεν εὐμενῇ
 ἡμῖν ἄρωγόν αὐτὸν εἰς ἐχθροὺς μολεῖν,
 καὶ παῖδ' Ὀρέστην ἐξ ὑπερτέρας χειρὸς 455
 ἐχθροῖσιν αὐτοῦ ζῶντ' ἐπεμβῆναι ποδί,
 ὅπως τὸ λοιπὸν αὐτὸν ἀφνεωτέραις
 χερσὶν στέφωμεν ἢ τανῶν δωρούμεθα.
 οἶμαι μὲν οὖν, οἶμαί τι κάκείνῳ μέλον

5*

- πέμψαι τάδ' αὐτῇ δυσπρόσοπτ' ὀνειράτα· 460
 ὅμως δ', ἀδελφῇ, σοί θ' ὑπούργησον τάδε
 ἔμοί τ' ἄρωγὰ τῷ τε φιλτάτῳ βροτῶν
 πάντων, ἐν Αἰδοῦ κειμένῳ κοινῷ πατρὶ.
 ΧΟ. πρὸς εὐσέβειαν ἢ κύρη λέγει· σὺ δέ,
 εἰ σωφρονήσεις, ὦ φίλη, δράσεις τάδε. 465
 ΧΡ. δράσω· τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον
 δυοῖν ἐρίζειν, ἀλλ' ἐπισπεύδειν τὸ δρᾶν.
 πειρωμένη δὲ τῶνδε τῶν ἔργων ἔμοι
 σιγῇ παρ' ὑμῶν, πρὸς θεῶν, ἔστω, φίλαι·
 ὥς εἰ τάδ' ἢ τεκοῦσα πεύσεται, πικρὰν 470
 δοκῶ με πείραν τήνδε τολμήσειν ἔτι.
 ΧΟ. εἰ μὴ γὰρ παράφρων μάντις ἔφυν καὶ γνώμας
 λειπομένα σοφῆς,
 εἴσιν ἂ πρόμαντις 475
 Δίκα, δίκαια φερομένα χερσὶν κράτη·
 μέτεισιν, ὦ τέκνον, οὐ μακροῦ χρόνου.
 ὑπεστὶ μοι θράσος,
 ἀδυνάτων κλύουσάν 480
 ἀρτίως ὀνειράτων.
 οὐ γάρ ποτ' ἀμναστεῖ γ' ὁ φύσας Ἑλλάνων ἀναξ,
 οὐδ' ἂ παλαιὰ χαλκόπλακτος ἀμφάκης γένυς,
 ἃ νιν κατέπεφνεν αἰσχίσταις ἐν αἰκίαις. 486
 ἤξει καὶ πολύπους καὶ πολύχειρ ἂ δεινοῖς 488
 κρυπτομένα λόχοις 490
 χαλκόπους Ἐρινύς.
 ἄλεκτ' ἄννυφα γὰρ ἐπέβα μαιφόνων
 γάμων ἀμιλλήμαθ' οἷσιν οὐ θέμις.
 πρὸ τῶνδε τοί μ' ἔχει 495
 ὡς μήποθ' ἡμῖν

472—487=488—503.

ἀψεγὲς πελᾶν τέρας
 τοῖς δρωσὶ καὶ συνδρωσιν. ἥ τοι μαντεῖαι βροτῶν
 οὐκ εἰσὶν ἐν δεινοῖς ὀνειρόις οὐδ' ἐν θεσφάτοις, 500
 εἰ μὴ τόδε φάσμα νυκτὸς εὖ κατασχῆσει.
 ὦ Πέλοπος ἅ πρόσθεν 504
 πολύπονος ἱππεΐα,
 505
 ὥς ἔμολες αἰανῆς
 τᾷδε γᾶ.
 εὖτε γὰρ ὁ ποντισθεὶς
 Μυρτίλος ἐκοιμάθη,
 παγχρύσων ἐκ δίφρων 510
 δυστάνοις αἰκίαις
 πρόρριξος ἐκριφθεὶς,
 οὗ τί πω
 ἔλιπεν ἐκ τοῦδ' οἴκου
 πολύπονος αἰκία. 515

ΚΑΤΤΑΙΜΗΣΤΡΑ.

ἀνειμένη μέν, ὥς ἔοικας, αὖ στρέφει·
 οὐ γὰρ πάρεστ' Αἴγισθος, ὅς σ' ἐπεῖχ' ἀεὶ
 μή τοι θυραΐαν γ' οὔσαν αἰσχύνην φίλους·
 νῦν δ' ὥς ἄπεστ' ἐκεῖνος, οὐδὲν ἐντρέπει
 ἔμοῦ γε· καίτοι πολλὰ πρὸς πολλοὺς με δῆ 520
 ἐξεῖπας ὥς θρασεῖα καὶ πέρα δίκης
 ἄρχω, καθυβρίζουσα καὶ σὲ καὶ τὰ σά·
 ἐγὼ δ' ὕβριν μὲν οὐκ ἔχω, κακῶς δέ σε
 λέγω κακῶς κλύουσα πρὸς σέθεν θαμὰ.
 πατὴρ γάρ, οὐδὲν ἄλλο, σοὶ πρόσχημ' ἀεὶ 525
 ὥς ἐξ ἔμοῦ τέθνηκεν. ἐξ ἔμοῦ· καλῶς
 ἔξοιδα· τῶνδ' ἄρνησις οὐκ ἔνεστί μοι·
 ἥ γὰρ Δίκη νιν εἶλεν, οὐκ ἐγὼ μόνη,
 ἥ χρῆν σ' ἀρήγειν, εἰ φρονοῦς' ἐτύγχανες·

- ἐπεὶ πατήρ σὸς οὗτος, ὃν θορηνεῖς ἀέλ,
 τὴν σὴν ὀμαιμον μοῦνος Ἑλλήνων ἔτλη
 θῦσαι θεοῖσιν, οὐκ ἴσον καμὼν ἐμοὶ
 λύπης, ὃς ἔσπειρ', ὥσπερ ἡ τίκτους' ἐγώ.
 εἶεν, δίδαξον δὴ με τοῦ χάριν τίνων
 ἔθυσεν αὐτήν· πότερον Ἀργείων ἐρεῖς; 530
 ἀλλ' οὐ μετὴν αὐτοῖσι τὴν γ' ἐμὴν κτανεῖν.
 ἀλλ' ἐντ' ἀδελφοῦ δῆτα Μενέλεω κτανῶν
 τᾶμ', οὐκ ἔμελλε τῶνδ' ἐμοὶ δώσειν δίκην;
 πότερον ἐκείνῳ παῖδες οὐκ ἦσαν διπλοῖ, 539
 οὓς τῆσδε μᾶλλον εἰκὸς ἦν θνήσκειν, πατρός
 καὶ μητρός ὄντας, ἧς ὁ πλοῦς ὅδ' ἦν χάριν;
 ἢ τῶν ἐμῶν Αἰδῆς τιν' ἵμερον τέκνων
 ἢ τῶν ἐκείνης ἔσχε δαίσασθαι πλέον;
 ἢ τῷ πανώλει πατρὶ τῶν μὲν ἐξ ἐμοῦ
 παίδων πόθος παρεῖτο, Μενέλεω δ' ἐνῆν; 545
 οὐ ταῦτ' ἀβούλου καὶ κακοῦ γνώμην πατρός;
 δοκῶ μὲν, εἰ καὶ σῆς δίχα γνώμης λέγω·
 φαίη δ' ἂν ἡ θανοῦσά γ', εἰ φωνὴν λάβοι.
 ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ εἰμὶ τοῖς πεπραγμένοις
 δύσθυμος· εἰ δὲ σοὶ δοκῶ φρονεῖν κακῶς, 550
 γνώμην δικαίαν σχοῦσα τοὺς πέλας ψέγε.
 ΗΛ. ἐρεῖς μὲν οὐχὶ νῦν γέ μ' ὥς ἄρξασά τι
 λυπηρὸν εἶτα σοῦ τάδ' ἐξήκουσ' ὕπο·
 ἀλλ' ἦν ἐφῆς μοι, τοῦ τεθνηκότος θ' ὕπερ
 λέξαιμ' ἂν ὀρθῶς τῆς κασιγνήτης θ' ὁμοῦ. 555
 ΚΛ. καὶ μὴν ἐφίημ'· εἰ δέ μ' ὦδ' ἀεὶ λόγους
 ἐξῆρχες, οὐκ ἂν ἦσθα λυπηρὰ κλύειν.
 ΗΛ. καὶ δὴ λέγω σοι. πατέρα φῆς κτεῖναι. τίς ἂν
 τούτου λόγος γένοιτ' ἂν αἰσχίων ἔτι,
 εἴτ' οὖν δικαίως εἴτε μή; λέξω δέ σοι 560

ὥς οὐ δίκη γ' ἔκτεινας, ἀλλὰ σ' ἔσπασεν
 πειθῶ κακοῦ πρὸς ἀνδρός, ᾧ τανῦν ξύνει.
 ἔρου δὲ τὴν κυναγὸν Ἀρτεμιν, τίνος
 ποινὰς τὰ πολλὰ πνεύματ' ἔσχ' ἐν Αὐλίδι·
 ἢ ᾧ φράσω· κείνης γὰρ οὐ θέμις μαθεῖν. 565
 πατήρ ποθ' οὐμός, ὥς ἐγὼ κλύω, θεῶς
 παίζων κατ' ἄλσος ἐξεκίνησεν ποδοῦν
 στικτὸν κεράστην ἔλαφον, οὗ κατὰ σφαγὰς
 ἐκκομπάσας ἔπος τι τυγχάνει βαλὼν.
 καὶ τοῦδε μηνίσασα Λητώα κόρη 570
 κατεῖχ' Ἀχαιοὺς, ὥς πατήρ ἀντίσταθμον
 τοῦ θηρὸς ἐκθύσειε τὴν αὐτοῦ κόρην.
 ὦδ' ἦν τὰ κείνης θυμάτ'· οὐ γὰρ ἦν λύσις
 ἄλλη στρατῷ πρὸς οἶκον οὐδ' εἰς Ἴλιον.
 ἀνθ' ὧν, βιασθεὶς πολλὰ κέντιβας, μόλις 575
 ἔθυσεν αὐτήν, οὐχὶ Μενέλεω χάριν.
 εἰ δ' οὖν, ἐρῶ γὰρ καὶ τὸ σόν, κεῖνον θέλων
 ἐπωφελῆσαι ταῦτ' ἔδρα, τούτου θανεῖν
 χορὴν αὐτὸν εἵνεκ' ἐκ σέθεν; ποίῳ νόμῳ;
 ὕρα τιθεῖσα τόνδε τὸν νόμον βροτοῖς 580
 μὴ πῆμα σαντῇ καὶ μετάρνοϊαν τιθῆς.
 εἰ γὰρ κτενοῦμεν ἄλλον ἀντ' ἄλλου, σύ τοι
 πρώτῃ θάνοις ἄν, εἰ δίκης γε τυγχάνοις.
 ἀλλ' εἰσόρα μὴ σκῆψιν οὐκ οὔσαν τίθης.
 εἰ γὰρ θέλεις, δίδαξον ἀνθ' ὅτου τανῦν 585
 αἰσχίστα πάντων ἔργα δρῶσα τυγχάνεις,
 ἥτις ξυνεύδεις τῷ παλαμναίῳ, μεθ' οὗ
 πατέρα τὸν ἄμὸν πρόσθεν ἐξαπώλεσας,
 καὶ παιδοποιεῖς, τοὺς δὲ πρόσθεν εὖσεβεῖς
 κάξ εὖσεβῶν βλαστόντας ἐκβαλοῦς' ἔχεις. 590
 πῶς ταῦτ' ἐπαινέσαιμ' ἄν; ἢ καὶ ταῦτ' ἔρεῖς

- ὥς τῆς θυγατρὸς ἀντίποινα λαμβάνεις;
 αἰσχροῦς, ἐάν περ καὶ λέγῃς· οὐ γὰρ καλὸν
 ἐχθροῖς γαμείσθαι τῆς θυγατρὸς εἵνεκα.
 ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲ νουθετεῖν ἔξεστί σε, 595
 ἢ πᾶσαν ἱγὺς γλῶσσαν ὥς τὴν μητέρα
 κακοστομοῦμεν. καί σ' ἔρωγε δεσπότην
 ἢ μητέρ' οὐκ ἔλασσον εἰς ἡμᾶς νέμω,
 ἢ ζῶ βίον μοχθηρόν, ἐκ τε σοῦ κακοῖς
 πολλοῖς ἀεὶ ξυνοῦσα τοῦ τε συννόμου· 600
 ὃ δ' ἄλλος ἔξω, χεῖρα σὴν μόλις φυγών,
 τλήμων Ὀρέστης δυστυχῇ τρίβει βίον·
 ὃν πολλὰ δὴ με σοὶ τρέφειν μιάστορα
 ἐπητιάσω· καὶ τόδ', εἶπερ ἔσθινον,
 ἔδρων ἔν, εὖ τοῦτ' ἴσθι· τοῦδέ γ' εἵνεκα 605
 κήρυσσε μ' εἰς ἅπαντας, εἴτε χρῆς κακὴν
 εἴτε στόμαργον εἴτ' ἀναιδείας πλέαν.
 εἰ γὰρ πέφυκα τῶνδε τῶν ἔργων ἰδρις,
 σχεδόν τι τὴν σὴν οὐ καταισχύνω φύσιν.
- ΧΟ. ὁρῶ μένος πνέουσας· εἰ δὲ σὺν δίκη 610
 ξύνεστι, τοῦδε φροντίδ' οὐκέτ' εἰσορῶ.
- ΚΛ. ποίας δ' ἔμοι δεῖ πρὸς γε τήνδε φροντίδος,
 ἥτις τοιαῦτα τὴν τεκοῦσαν ὕβρισεν,
 καὶ ταῦτα τηλικούτος; ἄρά σοι δοκεῖ
 χωρεῖν ἂν εἰς πᾶν ἔργον αἰσχύνης ἄτερ; 615
- ΗΛ. εὖ νυν ἐπίστω τῶνδ' ἔμ' αἰσχύνην ἔχειν,
 κεῖ μὴ δοκῶ σοι· μανθάνω δ' ὀδυρόμενα
 ἔξωρα πράσσω κοῦκ ἔμοι προσεικότα.
 ἀλλ' ἢ γὰρ ἐκ σοῦ δυσμένεια καὶ τὰ σὰ
 ἔργ' ἐξαναγκάζει με ταῦτα δρᾶν βία· 620
 αἰσχροῖς γὰρ αἰσχρὰ πράγματ' ἐκιδάσκειται.
- ΚΛ. ὦ θρέμμ' ἀναιδής, ἢ σ' ἐγὼ καὶ τᾶμ' ἔπη

καὶ τᾶρκα τὰμὰ πόλλ' ἄγαν λέγειν ποεῖ.

ΗΛ. σὺ τοι λέγεις νιν, οὐκ ἐγώ· σὺ γὰρ ποεῖς
τοῦργον· τὰ δ' ἔργα τοὺς λόγους εὐρίσκεται. 625

ΚΛ. ἀλλ' οὐ μὰ τὴν δέσποιναν Ἀρτεμιν θράσους
τοῦδ' οὐκ ἀλύξεις, εὐτ' ἂν Ἀγισθοῦς μόλῃ.

ΗΛ. ὀρεῖς; πρὸς ὀργὴν ἐκφέρει, μεθεῖσά μοι
λέγειν ἃ χρηζοίμ', οὐδ' ἐπίστασαι κλύειν.

ΚΛ. οὐκ οὖν ἐάσεις οὐδ' ὑπ' εὐφήμου βοῆς 630
θῦσαι μ', ἐπειδὴ σοί γ' ἐφῆκα πᾶν λέγειν;

ΗΛ. ἔω, κελεύω, θῦε· μῆδ' ἐπαιτιῶ
τοῦμόν στόμ', ὥς οὐκ ἂν πέρα λέξαιμ' ἔτι.

ΚΛ. ἔπαιρε δὴ σὺ θύμαθ' ἢ παροῦσά μοι 635
πάγκαρπ', ἄνακτι τῷδ' ὅπως λυτηρίους

εὐχὰς ἀνάσχω δειμάτων, ἃ νῦν ἔχω.

κλύοις ἂν ἤδη, Φοῖβε προστατήριε,

κεκρυμμένην μου βάξιν· οὐ γὰρ ἐν φίλοις

ὁ μῦθος, οὐδὲ πᾶν ἀναπτύξαι πρόπει

πρὸς φῶς παρούσης τῆσδε πλησίας ἐμοί, 640

μὴ σὺν φθόνῳ τε καὶ πολυγλώσσῳ βοῇ

σπείρῃ ματαίαν βάξιν εἰς πᾶσαν πόλιν.

ἀλλ' ὧδ' ἔκουε· τῇδε γὰρ κἀγὼ φράσω.

ἃ γὰρ προσεῖδον νυκτὶ τῇδε φάσματα

δισσῶν ὀνείρων, ταῦτά μοι, Ἀνκεῖ' ἄναξ, 645

εἰ μὲν πέφηνεν ἐσθλά, δὸς τελεσφόρα,

εἰ δ' ἐχθρά, τοῖς ἐχθροῖσιν ἔμπαλιν μέθες·

καὶ μὴ με πλούτου τοῦ παρόντος εἴ τινας

δόλοισι βουλεύουσιν ἐκβαλεῖν, ἐφῆς,

ἀλλ' ὧδέ μ' αἰεὶ ζῶσαν ἀβλαβεῖ βίῳ 650

δόμους Ἀτρειδῶν σκῆπτρά τ' ἀμφέπειν τάδε,

φίλοισί τε ξυνοῦσαν οἷς ξύνειμι νῦν

εὐήμεροῦσαν καὶ τέκνων ὄσων ἐμοὶ

- δύσνοια μὴ πρόσεστιν ἢ λύπη πικρά.
 ταῦτ', ὦ Λύκει' Ἀπολλων, ἴλεως κλύων 655
 δὸς πᾶσιν ἡμῖν ὥσπερ ἐξαιτούμεθα.
 τὰ δ' ἄλλα πάντα καὶ σιωπώσης ἐμοῦ
 ἐπαξιῶ σε θαίμον' ὄντ' ἐξειδέναι.
 τοὺς ἐκ Διὸς γὰρ εἰκός ἐστι πάνθ' ὄραν.
 ΠΑΙ. ξέναι γυναῖκες, πῶς ἂν εἰδείην σαφῶς 660
 εἰ τοῦ τυράννου δώματ' Αἰγίσθου τάδε;
 ΧΟ. τάδ' ἐστίν, ὦ ξέν'. αὐτὸς ἥκασας καλῶς.
 ΠΑΙ. ἦ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπεικάζων κυρῶ
 κείνου; πρέπει γὰρ ὡς τύραννος εἰσορᾶν.
 ΧΟ. μέλιστα πάντων· ἦδε σοι κείνη πάρα. 665
 ΠΑΙ. ὦ χαῖρ', ἄνασσα· σοὶ φέρων ἦκω λόγους
 ἠδεῖς φίλου παρ' ἀνδρὸς Αἰγίσθου θ' ὁμοῦ.
 ΚΛ. εἰδεξάμην τὸ ῥηθέν· εἰδέναι δέ σου
 πρώτιστα χορήξω τίς σ' ἀπέστειλεν βροτῶν.
 ΠΑΙ. Φανοτεὺς ὁ Φωκεύς, πρᾶγμα πορσύνων μέγα.
 ΚΛ. τὸ ποῖον, ὦ ξέν'; εἰπέ· παρὰ φίλου γὰρ ὦν 671
 ἀνδρὸς, σάφ' οἶδα, προσφιλεῖς λέξεις λόγους.
 ΠΑΙ. τέθνηκ' Ὀρέστης· ἐν βραχεῖ ξυνθεὶς λέγω.
 ΗΛ. οἶ' γὰρ τάλαιν', ὅλωλα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ.
 ΚΛ. τί φῆς, τί φῆς, ὦ ξεῖνε; μὴ ταύτης κλύε. 675
 ΠΑΙ. θανόντ' Ὀρέστην νῦν τε καὶ πάλα λέγω.
 ΗΛ. ἀπωλόμην δύστηνος, οὐδέν εἰμ' ἔτι.
 ΚΛ. σὺ μὲν τὰ σαντῆς πρᾶσσ', ἐμοὶ δὲ σύ, ξένε,
 τάληθές εἰπέ, τῷ τρόπῳ διόλλυται;
 ΠΑΙ. κάπεμπόμην πρὸς ταῦτα καὶ τὸ πᾶν φράσω. 680
 κεῖνος γὰρ ἐλθὼν εἰς τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος
 πρόσχημ' ἀγῶνος Δελφικῶν ἔθλων χάριν,
 ὅτ' ἦσθαι· ἀνδρὸς ὀρθίων κηρυγμάτων
 δρόμον προκηρύξαντος, οὗ πρώτη κρίσις,

εἰσῆλθε λαμπρός, πᾶσι τοῖς ἐκεῖ σέβας· 685
 δρόμου δ' ἰσώσας τάφείσει τὰ τέρομα
 νίκης ἔχων ἐξῆλθε πάντιμον γέρας.
 χῶπως μὲν ἐν πολλοῖσι παῦρά σοι λέγω
 οὐκ οἶδα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἔργα καὶ κράτη·
 ἐν δ' ἴσθ'· ὅσων γὰρ εἰσεκίρυσαν βραβῆς 690
 [δρόμων διαύλων πένταθλ' ἃ νομίζεται],
 τούτων ἐνεγκὼν πάντα τὰπινίκια
 ὠλβίξετ', Ἀργεῖος μὲν ἀνακαλούμενος,
 ὄνομα δ' Ὀρέστης, τοῦ τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος
 Ἀγαμέμνονος στρατεύμ' ἀγείραντός ποτε. 695
 καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦθ'· ὅταν δέ τις θεῶν
 βλέπτῃ, δύναιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἰσχύων φυνγεῖν.
 κεῖνος γὰρ ἄλλης ἡμέρας, ὅθ' ἱππικῶν
 ἦν ἡλίου τέλλοντος ὠκύπους ἀγών,
 εἰσῆλθε πολλῶν ἄρματηλατῶν μέτα. 700
 εἷς ἦν Ἀχαιός, εἷς ἀπὸ Σπάρτης, δύο
 Αἰβυες ξυγωτῶν ἁρμάτων ἐπιστάται·
 κἀκεῖνος ἐν τούτοισι, Θεσσαλὰς ἔχων
 ἵππους, ὁ πέμπτος· ἔκτος ἐξ Αἰτωλίας
 ξανθαῖσι πόλοις· ἑβδομος Μάγνης ἀνὴρ· 705
 ὁ δ' ὄγδοος λεύκιππος, Αἰνιὰν γένος·
 ἑνατος Ἀθηνῶν τῶν θεοδμήτων ἄπο·
 Βοιωτὸς ἄλλος, δέκατον ἐκπληρῶν ὄχον.
 στάντες δ' ἔν' αὐτοὺς οἱ τεταγμένοι βραβῆς
 κλήρους ἔπηλαν καὶ κατέστησαν δίφρους, 710
 χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ἤξαν· οἱ δ' ἔμα
 ἵπποις ὁμοκλήσαντες ἡνίας χεροῖν
 ἔσεισαν· ἐν δὲ πᾶς ἐμεστώθη δρόμος
 κτύπου κροτητῶν ἁρμάτων· κόνις δ' ἔνω
 φορεῖθ'· ὁμοῦ δὲ πάντες ἀναμειγμένοι 715

φρίδοντο κέντρων οὐδέν, ὥς ὑπερβάλαι
 χνόας τις αὐτῶν καὶ φρονάγμαθ' ἱππικά.
 ὁμοῦ γὰρ ἀμφὶ νῶτα καὶ τροχῶν βάσεις
 ἤφριζον, εἰσέβαλλον ἱππικαὶ πνοαί.
 κείνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων 720
 ἔχριμπτ' ἀεὶ σύριγγα, δεξιὸν τ' ἀνείς
 σειραῖον ἵππον εἶργε τὸν προσκείμενον.
 καὶ πρὶν μὲν ὀρθοὶ πάντες ἕστασαν δίφροι·
 ἔπειτα δ' Αἰνιᾶνος ἀνδρὸς ἄστομοι
 πῶλοι βίᾳ φέρουσιν· ἐκ δ' ὑποστροφῆς 725
 τελοῦντες ἔκτον ἑβδομόν τ' ἤδη δρόμον
 μέτωπα συμπαίουσι Βαρκαίοις ὕχοι·
 κἀντεῦθεν ἄλλος ἄλλον ἐξ ἐνὸς κακοῦ
 ἔθραυε κἀνέπιπτε, πᾶν δ' ἐπίμπλατο
 ναυαγίων Κρισαῖον ἱππικῶν πέδον. 730
 γνοῦς δ' οὐξ Ἀθηνῶν δεινὸς ἡνιοστρόφος
 ἔξω παρασπᾶ κἀνοκωχεύει παρεῖς
 κλύδων' ἔφιππον ἐν μέσῳ κυκώμενον.
 ἤλαυνε δ' ἔσχατος μὲν, ὑστέρας ἔχων
 πώλους Ὀρέστης, τῷ τέλει πίστιν φέρων· 735
 ὅπως δ' ὄρᾳ μόνον νιν ἐλλελειμμένον,
 ὀξὺν δι' ὤτων κέλαδον ἐνσεύσας θοαῖς
 πώλοις διώκει, κἄξισώσαντε ζυγὰ
 ἤλαυνέτην, τότε ἄλλος, ἄλλοθ' ἄτερος
 κάρᾳ προβάλλων ἱππικῶν ὀχημάτων. 740
 καὶ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ἀσφαλεῖς δρόμους
 ὠρμᾶθ' ὁ τλήμων ὀρθὸς ἐξ ὀρθῶν δίφρων·
 ἔπειτα λύων ἡνίαν ἀριστερὰν
 κάμπτοντος ἵππου λανθάνει στήλην ἄκραν
 παίσας· ἔθραυσε δ' ἄξονος μέσας χνόας 745
 κἄξ ἀντύγων ὤλισθεν· ἐν δ' ἐλίσσεται

- τμητοῖς ἱμαῖσι· τοῦ δὲ πίπτοντος πέδῳ
 πῶλοι διεσπάρησαν ἐς μέσον δρόμον.
 στρατὸς δ' ὕπῳς ὄρᾳ νιν ἐκπεπτωκότα
 δίφρων, ἀνωλόλυξε τὸν νεανίαν, 750
 οἷ' ἔργα δράσας οἷα λαγχάνει κακά,
 φορούμενος πρὸς οὐδας, ἄλλοτ' οὐρανῷ
 σκέλη προφαίνων, ἐς τέ νιν διφρηλάται,
 μόλις κατασχεθόντες ἱππικὸν δρόμον,
 ἔλυσαν αἱματηρόν, ὥστε μηδένα 755
 γνῶναι φίλων ἰδόντ' ἄν ἄθλιον δέμας.
 καὶ νιν πυρᾷ κέαντες εὐθὺς ἐν βραχεῖ
 χαλκῷ μέγιστον σῶμα δειλαίας σποδοῦ
 φέρουσιν ἄνδρες Φωκίων τεταγμένοι,
 ὕπῳς πατρώας τύμβον ἐκλάχῃ χθονός. 760
 τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἐστίν, ὥς μὲν ἐν λόγῳ
 ἀλγεῖνά, τοῖς δ' ἰδοῦσιν, οἵπερ εἰδομεν,
 μέγιστα πάντων ὦν ὕπῳπ' ἐγὼ κακῶν.
- ΧΟ. φεῦ φεῦ· τὸ πᾶν δὴ δεσπόταισι τοῖς πάλαι
 πρόρριζον, ὥς ἔοικεν, ἔφθαρται γένος. 765
- ΚΛ. ὦ Ζεῦ, τί ταῦτα, πότερον εὐτυχῇ λέγω
 ἢ δεινὰ μέν, κέρδη δέ; λυπηρῶς δ' ἔχει,
 εἰ τοῖς ἐμαυτῆς τὸν βίον σφῶζω κακοῖς.
- ΠΑΙ. τί δ' ὧδ' ἀθυμεῖς, ὦ γύναι, τῷ νῦν λόγῳ;
- ΚΛ. δεινὸν τὸ τίκτειν ἐστίν· οὐδὲ γὰρ κακῶς 770
 πάσχοντι μῖσος ὦν τέκῃ προσγίγνεται.
- ΠΑΙ. μάτην ἄρ' ἡμεῖς, ὥς ἔοικεν, ἥκομεν.
- ΚΛ. οὔτοι μάτην γε· πῶς γὰρ ἂν μάτην λέγοις,
 εἰ μοι θανόντος πίστ' ἔχων τεκμήρια 775
 προσῆλθες, ὅστις τῆς ἐμῆς ψυχῆς γεγώς,
 μαστῶν ἀποστάς καὶ τροφῆς ἐμῆς, φρυγὰς
 ἀπεξενούτο καὶ μ', ἐπεὶ τῆσδε χθονός

- ἔξηλθεν, οὐκέτ' εἶδεν, ἐγκαλῶν δέ μοι
 φόνους πατρώους δαίμ' ἐπηπείλει τελεῖν;
 ὥστ' οὔτε νυκτὸς ὕπνον οὔτ' ἐξ ἡμέρας 780
 ἐμὲ στεγάζειν ἠδύν, ἀλλ' ὁ προστατῶν
 χρόνος διῆγέ μ' αἶεν ὥς θανουμένην.
 νῦν δ' — ἡμέρα γὰρ τῇδ' ἀπηλλάγην φόβου
 πρὸς τῇσδ' ἐκείνου θ'. ἦδε γὰρ μείζων βλάβη
 ξύννοικος ἦν μοι, τοῦμὸν ἐκπίνουσ' αἰὲν 785
 ψυχῆς ἄκρατον αἶμα — νῦν δ' ἐξηλά που
 τῶν τῇσδ' ἀπειλῶν εἶνεχ' ἡμερεύομεν.
- ΗΛ. οἴμοι τάλαινα· νῦν γὰρ οἰμῶξαι πάρα,
 Ὀρέστα, τὴν σὴν ξυμφορὰν, ὅθ' ὧδ' ἔχων
 πρὸς τῇσδ' ὑβρίζει μητρὸς. ἄρ' ἔχει καλῶς; 790
- ΚΛ. οὗτοι σὺ· κείνος δ' ὥς ἔχει καλῶς ἔχει.
- ΗΛ. ἄκουε, νέμεσι τοῦ θανόντος ἀστίως.
- ΚΛ. ἤκουσεν ὧν δεῖ καπεκύνθωσεν καλῶς.
- ΗΛ. ὑβρίξε· νῦν γὰρ εὐτυχοῦσα τυγχάνεις.
- ΚΛ. οὐκοῦν Ὀρέστης καὶ σὺ παύσετον τάδε. 795
- ΗΛ. πεπαύμεθ' ἡμεῖς, οὐχ ὅπως σὲ παύσομεν.
- ΚΛ. πολλῶν ἂν ἤκοις, ὦ ξέν', ἄξιος τυχεῖν,
 εἰ τήνδ' ἐπαυσας τῆς πολυγλώσσου βοῆς.
- ΠΑΙ. οὐκοῦν ἀποστείχοιμ' ἄν, εἰ τάδ' εὖ κυρεῖ.
- ΚΛ. ἤκιστ'· ἐπείπερ οὔτ' ἐμοῦ κατάξι' ἂν 800
 πράξιαις οὔτε τοῦ πορεύσαντος ξένου.
 ἀλλ' εἰσιθ' εἰσω· τήνδε δ' ἔκτοθεν βοῶν
 ἔα τά θ' αὐτῆς καὶ τὰ τῶν φίλων κακά.
- ΗΛ. ἄρ' ὑμῖν ὥς ἀλγοῦσα κώδυνωμένη
 δεινῶς δακρυῖσαι καπικωκῦσαι δοκεῖ 805
 τὸν νῦν ἢ δύστηνος ὧδ' ὀλωλότα;
 ἀλλ' ἐγγελῶσα φροῦδος, ὦ τάλαινα· ἐγώ·
 Ὀρέστα φίλαθ', ὥς μ' ἀπώλεσας θανών.

ἀποσπάσας γὰρ τῆς ἐμῆς οἴχει φρενὸς
 αἶ μοι μόναι παρῆσαν ἐλπίδων ἔτι, 810
 σὲ πατρὸς ἤξιν ζῶντα τιμωρόν ποτε
 κἄμοῦ ταλαίνης. νῦν δὲ ποῦ με χροὴ μολεῖν;
 μόνη γάρ εἰμι, σοῦ τ' ἀπεστερημένη
 καὶ πατρός. ἤδη δεῖ με δουλεύειν πάλιν
 ἐν τοῖσιν ἐχθίστοισιν ἀνθρώπων ἐμοὶ 815
 φρονεῦσι πατρός. ἄρά μοι καλῶς ἔχει;
 ἀλλ' οὐ τι μὴν ἔγωγε τοῦ λοιποῦ χρόνου
 ξύνοικος, ὄμνυμ', ἀλλὰ τῇδε πρὸς πύλῃ
 παρεῖς ἐμαυτὴν ἄφιλος ἀνὰ βίον.
 πρὸς ταῦτα καινέτω τις, εἰ βαρύνεται, 820
 τῶν ἔνδον ὄντων· ὥς χάρις μὲν, ἣν κτάνη,
 λύπη δ', εἰ ζῶ τοῦ βίου δ' οὐδεὶς πόθος.

ΧΟ. ποῦ ποτε κερανοὶ Διὸς ἢ ποῦ φαέθων Ἄλιος,
 εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες 825

κρύπτουσιν ἔκηλοι;

ΗΛ. ἔ, εἰ, αἰαῖ.

ΧΟ. ὦ παῖ, τί δακρύεις;

ΗΛ. φεῦ.

ΧΟ. μηδὲν μέγ' ἀύσης. 830

ΗΛ. ἀπολεῖς. ΧΟ. πῶς;

ΗΛ. εἰ τῶν φανερώς οἰχομένων εἰς Αἶδαν ἐλπίδ' ὑποί-
 σεις, κατ' ἐμοῦ τακομένας μᾶλλον ἐπεμβάσει. 836

ΧΟ. οἶδα γὰρ ἄνακτ' Ἀμφιάρεων χρυσοδέτοις ἔρκεσι
 κρυφθέντα γυναικῶν·

καὶ νῦν ὑπὸ γαίας

ΗΛ. ἔ, εἰ, ἰώ. 840

ΧΟ. πᾶμψυχος ἀνάσσει.

ΗΛ. φεῦ.

824—836=837--848.

ΧΟ. φεῦ δῆτ'· ὀλοὰ γὰρ

ΗΛ. ἐδάμην. ΧΟ. ναί.

846

ΗΛ. οἶδ' οἶδ'· ἐφάνη γὰρ μελέτωρ ἀμφὶ τὸν ἐν πέν-
θει· ἐμοὶ δ'

οὔτις ἔτ' ἔσθ'· ὅς γὰρ ἔτ' ἦν, φροῦδος ἀναρπα-
σθεῖς.

ΧΟ. δειλαία δειλαίων κυρεῖς.

ΗΛ. κἀγὼ τοῦδ' ἴστωρ, ὑπερίστωρ,
πανδύρτω πανθρήνῳ πολλῶν
στυγνῶν τ' ἀχέων αἰῶνι.

850

ΧΟ. εἶδομεν ἀθρήνεις.

ΗΛ. μή μέ νυν μηκέτι
παράγῃς, ἴν' οὐ

855

ΧΟ. τί φής;

ΗΛ. πάρεισιν ἐκ φίλων ἔτι κοινοτόκων
εὐπατριδᾶν τ' ἀρωγαί.

ΧΟ. πᾶσι θνατοῖς ἔφν μόρος.

860

ΗΛ. ἦ καὶ χαλάργοις ἐν ἀμίλλαις
οὔτως, ὥς κείνῳ δυστάνῳ,
τμητοῖς ὀλκοῖς ἐγκῦρσαι;

ΧΟ. ἄσκοπος ἀ λώβα.

ΗΛ. πῶς γὰρ οὐκ; εἰ ξένος
ἄτερ ἐμᾶν χερῶν

865

ΧΟ. παπαῖ.

ΗΛ. κέκευθεν, οὔτε του τάφου ἀντιάσας
οὔτε γόων παρ' ἡμῶν.

870

ΧΡ. ὕφ' ἡδονῆς τοι, φιλτάτῃ, διώκομαι
τὸ κόσμιον μεθεῖσα σὺν τάχει μολεῖν·
φέρω γὰρ ἡδονάς τε κἀνάπαυλαν ὦν
πάροισιν εἶχες καὶ κατέστενες κακῶν.

849—859=860—870.

- ΗΛ. πόθεν δ' ἂν εὖροις τῶν ἐμῶν σὺ πημάτων 875
ἄρηξιν, οἷς ἴασιν οὐκ ἔνεστ' ἰδεῖν;
- ΧΡ. πάρεστ' Ὀρέστης ἡμῖν, ἴσθι τοῦτ' ἐμοῦ
κλύουσ', ἐναργῶς, ὥσπερ εἰσορᾷς ἐμέ.
- ΗΛ. ἀλλ' ἦ μέμνηας, ὦ τάλαινα, καπλ τοῖς
σαντῆς κακοῖσι καπλ τοῖς ἐμοῖς γελᾷς; 880
- ΧΡ. μὰ τὴν πατρώαν ἐστίαν, ἀλλ' οὐχ ὕβρει
λέγω τάδ', ἀλλ' ἐκείνον ὡς παρόντα νῦν.
- ΗΛ. οἴμοι τάλαινα· καὶ τίνος βροτῶν λόγον
τόνδ' εἰσακούσας ὧδε πιστεύεις ἄγαν;
- ΧΡ. ἐγὼ μὲν ἐξ ἐμοῦ τε κοῦκ ἄλλης, σαφῇ 885
σημεῖ' ἰδοῦσα, τῷδε πιστεύω λόγῳ.
- ΗΛ. τίν', ὦ τάλαινα, ἔχουσα πίστιν; ἐς τί μοι
βλέψασα θάλλπει τῷδ' ἀνηκέστῳ πυρί;
- ΧΡ. πρὸς νυν θεῶν ἄκουσον, ὡς μαθοῦσά μου
τὸ λοιπὸν ἢ φρονοῦσαν ἢ μῶραν λέγῃς. 890
- ΗΛ. σὺ δ' οὖν λέγ', εἰ σοι τῷ λόγῳ τις ἡδονή.
- ΧΡ. καὶ δὴ λέγω σοι πᾶν ὅσον κατειδύμην.
ἐπεὶ γὰρ ἦλθον πατρὸς ἀρχαίου τάφον,
ὄρῳ κολώνης ἐξ ἔκρας νεορρύτους
πηγᾶς γάλακτος καὶ περιστεφῇ κύκλῳ 895
πάντων ὅσ' ἐστὶν ἀνθέων θήκην πατρός.
ἰδοῦσα δ' ἔσχον θαῦμα, καὶ περισκοπῶ
μή ποῦ τις ἡμῖν ἐγγὺς ἐγκρίμπει βροτῶν.
ὡς δ' ἐν γαλήνῃ πάντ' ἐδερχόμην τόπον,
τύμβου προσεῖρπον ἄσπον· ἐσχάτης δ' ὄρῳ 900
πυρᾶς νεώρη βόστρυχον τετμημένον·
κεῦθ' ὅς τάλαινα ὡς εἶδον, ἐμπαίει τί μοι
ψυχῇ σύνηθες ὄμμα, φιλτάτου βροτῶν
πάντων Ὀρέστου τοῦθ' ὄρᾶν τεκμηρίον·
καὶ χερσὶ βαστάσασα δυσφημῶ μὲν οὐ,

905

χαρᾷ δὲ πίμπλημ' εὐθύς ὕμνα δακρύων.
 καὶ νῦν θ' ὁμοίως καὶ τότε' ἐξεπίσταμαι
 μή του τόδ' ἀγλαίσμα πλήν κείνου μολεῖν.
 τῷ γάρ προσήκει πλήν γ' ἐμοῦ καὶ σοῦ τόδε;
 ἀγὼ μὲν οὐκ ἔδρασα, τοῦτ' ἐπίσταμαι, 910
 οὐδ' αὖ σύ· πῶς γάρ; ἢ γε μηδὲ πρὸς θεοὺς
 ἔξεστ' ἀκλαύτῳ τῆσδ' ἀποστηναι στέγης.
 ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ μητρὸς οὐθ' ὁ νοῦς φιλεῖ
 τοιαῦτα πράσσειν οὔτε δρᾶσ' ἐλάνθανεν·
 ἀλλ' ἐστ' Ὀρέστον ταῦτα τάπιτύμβια. 915
 ἀλλ' ὦ φίλη, θάρσυνε· τοῖς αὐτοῖσί τοι
 οὐχ αὐτὸς αἰεὶ δαιμόνων παραστατεῖ.
 νῦν ἦν τὰ πρόσθεν στυγνός· ἡ δὲ νῦν ἴσως
 πολλῶν ὑπάρξει κῦρος ἡμέρα καλῶν.

- ΗΛ. φεῦ, τῆς ἀνοίας ὧς σ' ἐποικίρω πάλαι. 920
 ΧΡ. τί δ' ἔστιν; οὐ πρὸς ἡδονὴν λέγω τάδε;
 ΗΛ. οὐκ οἶσθ' ὅποι γῆς οὐδ' ὅποι γνώμης φέρει.
 ΧΡ. πῶς δ' οὐκ ἐγὼ κάτοιδ' ἅ γ' εἶδον ἐμφανῶς;
 ΗΛ. τέθνηκεν, ὦ τάλαινα, τέκνονον δέ σοι
 σωτήρι' ἔρρει· μηδὲν ἐς κείνον γ' ὄρα. 925
 ΧΡ. οἴμοι τάλαινα· τοῦ τὰδ' ἤκουσας βροτῶν;
 ΗΛ. τοῦ πλησίον παρόντος, ἡνίκ' ὤλλυντο.
 ΧΡ. καὶ ποῦ 'στιν οὗτος; θαυμά τοί μ' ὑπέρχεται.
 ΗΛ. κατ' οἶκον, ἡδὺς οὐδὲ μητρὶ δυσχερής.
 ΧΡ. οἴμοι τάλαινα· τοῦ γὰρ ἀνθρώπων ποτ' ἦν 930
 τὰ πολλὰ πατρὸς πρὸς τάφον κτερίσματα;
 ΗΛ. οἶμαι μάλιστα· ἔγωγε τοῦ τεθνηκότος
 μνημεῖ' Ὀρέστον ταῦτα προσθεῖναί τινα.
 ΧΡ. ὦ δυστυχής· ἐγὼ δὲ σὺν χαρᾷ λόγους
 τοιούσδ' ἔχουσ' ἔσπευδον, οὐκ εἰδυῖ' ἔρα 935
 ἔν' ἡμεν ἄτης· ἀλλὰ νῦν, ὅθ' ἐκόμην,

- τά τ' ὄντα πρόσθεν ἄλλα θ' εὐρίσκω κακά.
 ΗΛ. οὕτως ἔχει σοι ταῦτ'· ἐὰν δέ μοι πίθῃ,
 τῆς νῦν παρούσης πημονῆς λύσεις βάρος.
 ΧΡ. ἦ τοὺς θανόντας ἐξαναστήσω ποτέ; 940
 ΗΛ. οὐκ ἐς τόδ' εἶπον· οὐ γὰρ ᾧδ' ἄφρων ἔφυν.
 ΧΡ. τί γὰρ κελεύεις ὦν ἐγὼ φερέγγυος;
 ΗΛ. τλήναι σε δρῶσαν ἂν ἐγὼ παραινέσω.
 ΧΡ. ἀλλ' εἴ τις ὠφέλειά γ', οὐκ ἀπώσομαι.
 ΗΛ. ὄρα, πόνου τοι χωρὶς οὐδὲν εὐτυχεῖ. 945
 ΧΡ. ὀρῶ· ξυνοίσω πᾶν ὅσονπερ ἂν σθένω.
 ΗΛ. ἄκουε δὴ νυν ἥ βεβούλευμαι ποεῖν.
 παρουσίαν μὲν οἶσθα καὶ σύ που φίλων
 ὥς οὔτις ἡμῖν ἔστιν, ἀλλ' Αἰδης λαβὼν
 ἀπεστέργηκε καὶ μόνον λελεῖμμεθον. 950
 ἐγὼ δ' ἔως μὲν τὸν κασίγνητον βίω
 θάλλοντ' ἔτ' εἰσήκουον, εἶχον ἐλπίδας
 φόνου ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἵξεσθαι πατρός·
 νῦν δ' ἡνίκ' οὐκέτ' ἔστιν, εἰς σὲ δὴ βλέπω,
 ὅπως τὸν ἀντόχειρα πατρώου φόνου 955
 ξὺν τῇδ' ἀδελφῇ μὴ κατοκνήσεις κτανεῖν
 Αἰγισθον· οὐδὲν γὰρ σε δεῖ κρύπτειν μ' ἔτι.
 ποτ' γὰρ μενεῖς ῥάθυμος, εἰς τίν' ἐλπίδων
 βλέψας ἔτ' ὀρθήν; ἥ πάρεστι μὲν στένειν
 πλούτου πατρώου κτήσιν ἐστερημένη, 960
 πάρεστι δ' ἀλγεῖν ἐς τοσόνδε τοῦ χρόνου
 ἤλεκτρα γηράσκουσιν ἀνυμέναιά τε.
 καὶ τῶνδε μέντοι μηκέτ' ἐλπίσης ὅπως
 τεύξει ποτ'· οὐ γὰρ ᾧδ' ἄβουλός ἐστ' ἀνὴρ
 Αἰγισθος ὥστε σὸν ποτ' ἢ κἄμὸν γένος 965
 βλαστεῖν ἔἶσαι, πημονὴν αὐτῷ σαφῇ.
 ἀλλ' ἦν ἐπίσπῃ τοῖς ἐμοῖς βουλευμασιν,

πρῶτον μὲν εὐσέβειαν ἐκ πατρὸς κάτω
 θανόντος οἶσει τοῦ κασιγνήτου θ' ἅμα·
 ἔπειτα δ', ὥσπερ ἔξερυς, ἐλευθέρα 970
 καλεῖ τὸ λοιπὸν καὶ γάμων ἐπαξίῳ
 τεύξει· φιλεῖ γὰρ πρὸς τὰ χρηστὰ πᾶς ὄραν.
 λόγων γε μὴν εὐκλειαν οὐχ ὀρᾷς ὅσην
 στυγῇ τε καὶ μοῖ προσβαλεῖς πεισθεῖς· ἐμοί;
 τίς γάρ ποτ' ἀστῶν ἢ ξένων ἡμᾶς ἰδὼν 975
 τοιοῖσδ' ἐπαίνοισι οὐχὶ δεξιῶσεται·
 ἴδεσθε τῷδε τῷ κασιγνήτῳ, φίλοι,
 ὦ τὸν πατρῶον οἶκον ἔξεσωσάτην,
 ὦ τοῖσιν ἐχθροῖς εὖ βεβηκόσιν ποτὲ
 ψυχῆς ἀφειδήσαντε προυστήτην φόνου· 980
 τοῦτ' ὧ φιλεῖν χρή, τῷδε χρή πάντας σέβειν,
 τῷδ' ἐν θ' ἑορταῖς ἐν τε πανδῆμῳ πόλει
 τιμᾶν ἅπαντας εἵνεκ' ἀνδρείας χρεῶν.
 τοιαῦτά τοι νῶ πᾶς τις ἔξερεῖ βροτῶν,
 ζῶσαν θανούσαν θ' ὥστε μὴ κλιπεῖν κλέος.
 ἀλλ' ὦ φίλη, πείσθητι, συμπόνει πατρί, 985
 σύγκαμν' ἀδελφῷ, παῦσον ἐκ κακῶν ἐμέ,
 παῦσον δὲ στυγῇ, τοῦτο γινώσκουσ' ὅτι
 ξὴν αἰσχρὸν αἰσχροῦς τοῖς καλῶς πεφυκόσιν.
 ΧΟ. ἐν τοῖς τοιούτοις ἐστὶν ἡ προμηθία 990
 καὶ τῷ λέγοντι καὶ κλύοντι σύμμαχος.
 ΧΡ. καὶ πρὶν γε φωνεῖν, ὦ γυναῖκες, εἰ φρενῶν
 ἐτύγχαν' αὕτη μὴ κακῶν, ἐσώζετ' ἄν
 τὴν εὐλάβειαν, ὥσπερ οὐχὶ σῴζεται.
 ποῖ γάρ ποτ' ἐμβλέψασα τοιοῦτον θρόσος 995
 αὐτῇ θ' ὑπλίξει καὶ ὑπηρετεῖν καλεῖς;
 οὐκ εἰσορᾷς; γυνὴ μὲν οὐδ' ἀνὴρ ἔφης,
 σθένεις δ' ἔλασσον τῶν ἐναντίων χερεῖ.

δαίμων δὲ τοῖς μὲν εὐτυχῆς καθ' ἡμέραν,
ἡμῖν δ' ἀπορρεῖ καπὶ μηδὲν ἔρχεται. 1000

τίς οὖν τοιοῦτον ἄνδρα βουλευὼν ἐλεῖν
ἄλυπος ἄτης ἐξαπαλλαχθήσεται;
ὄρα κακῶς πράσσοντες μὴ μείζω κακὰ
κτησώμεθ', εἰ τις τοῦσδ' ἀκούσεται λόγους.
λύει γὰρ ἡμῖν οὐδὲν οὐδ' ἐπωφελεῖ 1005

βᾶξιν καλὴν λαβόντες δυσκλεῶς θανεῖν.
οὐ γὰρ θανεῖν ἔχθιστον, ἀλλ' ὅταν θανεῖν
χορήξω τις εἴτα μηδὲ τοῦτ' ἔχη λαβεῖν.
ἀλλ' ἀντιάζω, πρὶν πανωλέθρους τὸ πᾶν
ἡμᾶς τ' ὀλέσθαι κἄξερημῶσαι γένος, 1010

κατάσχεες ὀργήν. καὶ τὰ μὲν λελεγμένα
ἄρρητ' ἐγὼ σοι κἄτελῃ φυλάξομαι,
αὐτὴ δὲ νοῦν σχῆς ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτέ,
σθένουσα μηδὲν τοῖς κρατοῦσιν εἰκαθεῖν.

ΧΟ. πείθου· προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφνυ 1015
κέρδος λαβεῖν ἄμεινον οὐδὲ νοῦ σοφοῦ.

ΗΛ. ἀπροσδόκητον οὐδὲν εἴρηκας· καλῶς δ'
ἤδη σ' ἀπορρίψουσιν ἀπηγγελλόμεν.
ἀλλ' αὐτόχειρί μοι μόνῃ τε δραστέον
τοῦργον τόδ'· οὐ γὰρ δὴ κενόν γ' ἀφήσομεν.

ΧΡ. φεῦ·
εἰθ' ὄφελος τοιάδε τὴν γνώμην πατρὸς 1021
θυήσκοντος εἶναι· πᾶν γὰρ ἂν κατειργάσω.

ΗΛ. ἀλλ' ἢ φύσιν γε, τὸν δὲ νοῦν ἤσσων τότε.

ΧΡ. ἄσκει τοιαύτη νοῦν δι' αἰῶνος μένειν.

ΗΛ. ὥς οὐχὶ συνδράσουσα νουθετεῖς τάδε. 1025

ΧΡ. εἰκὸς γὰρ ἐργχειροῦντα καὶ πράσσειν κακῶς.

ΗΛ. ζηλῶ σε τοῦ νοῦ, τῆς δὲ δειλίας στρυγῶ.

ΧΡ. ἀνέξομαι κλύουσα χῶταν εὖ λέγῃς.

- ΗΛ. ἀλλ' οὐ ποτ' ἐξ ἐμοῦ γε μὴ πάθῃς τόδε.
 ΧΡ. μακρὸς τὸ κρῖναι ταῦτα χῶ λοιπὸς χρόνος. 1030
 ΗΛ. ἄπελθε· σοὶ γὰρ ὠφέλησις οὐκ ἐνι.
 ΧΡ. ἔνεστιν· ἀλλὰ σοὶ μάθῃσις οὐ πάρα,
 ΗΛ. ἐλθοῦσα μητρὶ ταῦτα πάντ' ἐξείπε σῇ.
 ΧΡ. οὐδ' αὖ τοσοῦτον ἔχθος ἐχθαίρω σ' ἐγώ.
 ΗΛ. ἀλλ' οὖν ἐπίστω γ' οἷ μ' ἀτιμίας ἄγεις. 1035
 ΧΡ. ἀτιμίας μὲν οὐ, προμηθίας δὲ σοῦ.
 ΗΛ. τῷ σῷ δικαίῳ δῆτ' ἐπισπένθαι με δεῖ;
 ΧΡ. ὅταν γὰρ εὖ φρονῇς, τόθ' ἡγήσει σὺ νῶν.
 ΗΛ. ἧ δεινὸν εὖ λέγουσαν ἐξαμαρτάνειν.
 ΧΡ. εἴρηκας ὀρθῶς ᾧ σὺ πρόσκεισαι κακῷ. 1040
 ΗΛ. τί δ'; οὐ δοκῶ σοι ταῦτα σὺν δίκῃ λέγειν;
 ΧΡ. ἀλλ' ἔστιν ἐνθα χῆ δίκη βλάβην φέρει.
 ΗΛ. τούτοις ἐγὼ ζῆν τοῖς νόμοις οὐ βούλομαι.
 ΧΡ. ἀλλ' εἰ ποιήσεις ταῦτ', ἐπαινέσεις ἐμέ.
 ΗΛ. καὶ μὴν ποιήσω γ' οὐδὲν ἐκπλαγεῖσά σε. 1045
 ΧΡ. καὶ τοῦτ' ἀληθές, οὐδὲ βουλευσεί παλιν;
 ΗΛ. βουλῆς γὰρ οὐδὲν ἔστιν ἐχθιον κακῆς.
 ΧΡ. φρονεῖν ἔοικας οὐδὲν ὧν ἐγὼ λέγω.
 ΗΛ. πάσαι δέδοκται ταῦτα κοῦ νεωστί μοι.
 ΧΡ. ἄπειμι τοίνυν· οὔτε γὰρ σὺ τᾶμ' ἔπη 1050
 τολμᾶς ἐπαινεῖν οὔτ' ἐγὼ τοὺς σοὺς τρόπους.
 ΗΛ. ἀλλ' εἴσιθ' οἷ σοι μὴ μεθέψομαί ποτε,
 οὐδ' ἦν σφόδρ' ἱμείρουσα τυγχάνης· ἐπεὶ
 πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηρᾶσθαι κενά.
 ΧΡ. ἀλλ' εἰ σεαυτῇ τυγχάνεις δοκοῦσά τι 1055
 φρονεῖν, φρόνει τοιαῦθ'· ὅταν γὰρ ἐν κακοῖς
 ἦδη βεβήκης, τᾶμ' ἐπαινέσεις ἔπη.
 ΧΟ. τί τοὺς ἔνωθεν φρονιμωτάτους οἶωνοὺς

1058—1069=1070—1081.

ἔσορῶμενοι τροφᾶς κηδομένους ἄφ' ὧν τε βλάστω-
σιν ἄφ' ὧν τ' ὄνασιν εὖρωσι, τὰδ' οὐκ ἐπ' ἴσας
τελοῦμεν; 1061

ἀλλ' οὐ τὰν Διὸς ἀστραπὴν
καὶ τὰν οὐρανίαν Θέμιν,
δαρὸν οὐκ ἀπόνητοι. 1065

ὦ χθονία βροτοῖσι φάμα, κατὰ μοι βόασον οἰκτρὰν
ὅπα τοῖς ἔνερθ' Ἀτρεΐδαις, ἀχόρευτα φέρονσ'
ὀνειδῆ·

ὅτι σφὶν ἤδη τὰ μὲν ἐκ δόμων νοσεῖ*, 1070
τὰ δὲ πρὸς τέκνων διπλῇ φύλοπις οὐκέτ' ἐξισοῦται
φιλοτασίῳ διαίτᾳ· πρόδοτος δὲ μόνᾳ σαλεύει
Ἥλέκτρα, τὸν αἰεὶ πατρός 1075

δειλαία στενάχουσ' ὅπως
ἂ πάνδυρος ἀηδών,
οὔτε τι τοῦ θανεῖν προμηθῆς τό τε μὴ βλέπειν
ἑτοίμα,
διδύμαν ἐλοῦσ' ἐρινύν· τίς ἂν εὐπατρις ὦδε
βλάστοι; 1081

οὐδεὶς τῶν ἀγαθῶν γὰρ
ζῶν κακῶς εὐκλειαν αἰσχῦναι θέλει
νῶννμος, ὦ παῖ παῖ·
ὥς καὶ σὺ πάγκλαυτον αἰῶνα κοινὸν εἴλον, 1085
τὸ μὴ καλὸν καθοπλίσασα, δύο φέρει δ' ἐν ἐνὶ
λόγῳ,

σοφά τ' ἀρίστα τε παῖς κεκληῖσθαι.
ζῶης μοι καθύπερθε 1090
χειρὶ καὶ πλούτῳ τεῶν ἐχθρῶν ὕσον
νῦν ὑπόχειρ ναίεις·

ἐπεὶ σ' ἐφηύρηκα μοῖρα μὲν οὐκ ἐν ἐσθλᾷ
1082—1089=1090—1097.

βεβῶσαν, ἃ δὲ μέγιστ' ἔβλαστε νόμιμα, τῶνδε
φερομένην 1095

ἄριστα τῇ παιδὸς εὐσεβείᾳ.

- ΟΡ. ἄρ', ὦ γυναῖκες, ὀρθά τ' εἰσηκούσαμεν
ὀρθῶς θ' ὁδοιποροῦμεν ἔνθα χρῆζομεν;
- ΧΟ. τί δ' ἐξερευνᾷς καὶ τί βουλευθεὶς πάρει; 1100
- ΟΡ. Αἰγισθὸν ἐνθ' ὥκηκεν ἱστορῶ πάλαι.
- ΧΟ. ἀλλ' εὖ θ' ἰκάνεις ᾧ φράσας ἄξιμτος.
- ΟΡ. τίς οὖν ἂν ὑμῶν τοῖς ἔσω φράσειεν ἂν
ἡμῶν ποθεινὴν κοινόπουν παρουσίαν;
- ΧΟ. ἦδ', εἰ τὸν ἄρχιστόν γε κηρύσσειν χρεῶν. 1105
- ΟΡ. ἰθ', ὦ γύναι, δῆλωσον εἰσελθούσ' ὅτι
Φωκῆς ματεύουσ' ἄνδρες Αἰγισθόν τινες.
- ΗΛ. οἴμοι τάλαιν', οὐ δὴ ποθ' ἧς ἠκούσαμεν
φήμης φέροντες ἐμφανῇ τεκμήρια;
- ΟΡ. οὐκ οἶδα τὴν σὴν κληδόν'· ἀλλὰ μοι γέρων 1110
ἐφεῖτ' Ὀρέστου Στρώφιος ἀργεῖλαι πέρι.
- ΗΛ. τί δ' ἔστιν, ὦ ξέν'; ὥς μ' ὑπέρχεται φόβος.
- ΟΡ. φέροντες αὐτοῦ σμικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ
τευχέι θανόντος, ὥς ὀρᾷς, κομίζομεν.
- ΗΛ. οὐ γὰρ τάλαινα, τοῦτ' ἐκεῖν' ἦδη σαφές 1115
πρόχειρον ἄχθος, ὥς ἔοικε, δέρομαι.
- ΟΡ. εἶπερ τι κλαίεις τῶν Ὀρεστέων κακῶν,
τόδ' ἄγγος ἴσθι σῶμα τοῦκείνου στέγον.
- ΗΛ. ὦ ξεῖνε, δός νυν, πρὸς θεῶν, εἶπερ τόδε
κέκευθεν αὐτὸν τεῦχος, εἰς χεῖρας λαβεῖν, 1120
ὅπως ἑμαυτὴν καὶ γένος τὸ πᾶν ὁμοῦ
ξὺν τῇδε κλαύσω κάποδύρωμαι σποδᾷ.
- ΟΡ. δόθ' ἦτις ἐστὶ προσφέροντες· οὐ γὰρ ὥς
ἐν δυσμενείᾳ γ' οὐδ' ἐπαιτεῖται τόδε
[ἀλλ' ἢ φίλων τις ἢ πρὸς αἵματος φύσιν]. 1125

ΗΛ. ὦ φιλτάτου μνημεῖον ἀνθρώπων ἐμοὶ
 ψυχῆς Ὀρέστον λοιπόν, ὥς σ' ἀπ' ἐλπίδων
 οὐχ ὠπερ ἐξέπεμπον εἰσεδεξάμην.
 νῦν μὲν γὰρ οὐδὲν ὄντα βαστάξω χεροῖν,
 δόμων δέ σ', ὦ παῖ, λαμπρὸν ἐξέπεμψ' ἐγὼ.
 ὥς ὥφελον πάροιθεν ἐκλιπεῖν βίον, 1131
 πρὶν ἐς ξένην σε γαῖαν ἐκπέμψαι χεροῖν
 κλέψασα ταῖνδε κἀνασώσασθαι φόνου,
 ὅπως θανὼν ἔκτισο τῇ τόθ' ἡμέρᾳ,
 τύμβου πατρῷου κοινὸν εἰληχῶς μέρος. 1135
 νῦν δ' ἐκτὸς οἴκων ἀπὲρ γῆς ἄλλης φυγὰς
 κακῶς ἀπώλου, σῆς κασιγνήτης δίχα,
 κοῦτ' ἐν φίλαισι χερσὶν ἢ τάλαιν' ἐγὼ
 λουτροῖς σ' ἐκόσμησ' οὔτε παμφλέκτου πυρὸς
 ἀνελόμην, ὥς εἰκός, ἄθλιον βάρος, 1140
 ἀλλ' ἐν ξέναισι χερσὶ κηδευθεὶς τάλας
 σμικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν σμικρῷ κύτει.
 οἴμοι τάλαινα τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς
 ἀνωφελήτου, τὴν ἐγὼ θάμ' ἀμφὶ σοὶ
 πόνῳ γλυκεῖ παρέσχον· οὔτε γάρ ποτε 1145
 μητρὸς σύ γ' ἦσθα μᾶλλον ἢ καμοῦ φίλος,
 οὔθ' οἱ κατ' οἶκον ἦσαν, ἀλλ' ἐγὼ τροφός,
 ἐγὼ δ' ἀδελφὴ σοὶ προσηυδώμην αἰεί.
 νῦν δ' ἐκλέλοιπε ταῦτ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ
 θανόντι σὺν σοί· πάντα γὰρ συναρπάσας 1150
 θύελλ' ὅπως βέβηκας. οἴχεται πατήρ·
 τέθνηκ' ἐγὼ σοι· φροῦδος αὐτὸς εἰ θανὼν·
 γελῶσι δ' ἐχθροί· μαίνεται δ' ὕψ' ἡδονῆς
 μήτηρ ἀμήτωρ, ἥς ἐμοὶ σὺ πολλάκις
 φήμας λάθρα προύπεμπες ὥς φανούμενος 1155
 τιμωρὸς αὐτός. ἀλλὰ ταῦθ' ὁ δυστυχῆς

δαίμων ὁ σὸς τε κἄμους ἔξαφείλετο,
ὅς σ' ᾧδέ μοι προῦπεμψεν ἀντὶ φιλικῆς
μορφῆς σποδόν τε καὶ σκιὰν ἀνωφελῇ.

οἴμοι μοι.

1160

ᾧ δέμας οἶκτρόν. φεῦ φεῦ.

ᾧ δεινότητας, οἴμοι μοι,

πεμφθεὶς κελεύθους, φίλταθ', ὥς μ' ἀπώλεσας'
ἀπώλεσας δῆτ', ᾧ κασίγνητον κέρα.

τοιγάρ σὺ δέξαί μ' ἐς τὸ σὸν τόδε στέγος, 1165

τὴν μηδὲν εἰς τὸ μηδέν, ὥς σὺν σοὶ κάτω

ναίω τὸ λοιπόν· καὶ γὰρ ἡνίκ' ἦσθ' ἄνω,

ξὺν σοὶ μετεῖχον τῶν ἴσων, καὶ νῦν ποθῶ

τοῦ σοῦ θανούσα μὴ ἀπολείπεσθαι τάφου.

[τοὺς γὰρ θανόντας οὐχ ὁρᾷ λυπουμενούς.] 1170

ΧΟ. θνητοῦ πέφυκας πατρός, Ἠλέκτρα, φρόνει,

θνητὸς δ' Ὀρέστης· ὥστε μὴ λίαν στένε.

[πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν.]

ΟΡ. φεῦ φεῦ. τί λέξω; ποῖ λόγων ἀμηχανῶν

ἔλθω; κρατεῖν γὰρ οὐκέτι γλώσσης σθένει. 1175

ΗΛ. τί δ' ἔσχεις ἄλλος; πρὸς τί τοῦτ' εἰπὼν κυρεῖς;

ΟΡ. ἦ σὸν τὸ κλεινὸν εἶδος Ἠλέκτρας τόδε;

ΗΛ. τόδ' ἔστ' ἐκεῖνο, καὶ μάλ' ἀθλίως ἔχον.

ΟΡ. οἴμοι ταλαίνης ἄρα τῆσδε συμφορᾶς.

ΗΛ. οὐδ' ἴα ποτ', ᾧ ξέν', ἀμφ' ἐμοὶ στένεις τάδε;

ΟΡ. ᾧ σῶμ' ἀτίμως κἀθέως ἐφθαρμένον. 1181

ΗΛ. οὔτοι ποτ' ἄλλην ἢ μὲ δυσφημεῖς, ξένη.

ΟΡ. φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς.

ΗΛ. τί δ' ἴα ποτ', ᾧ ξέν', ᾧδ' ἐπισκοπῶν στένεις;

ΟΡ. ὥς οὐκ ἄρ' ἤδη τῶν ἐμῶν οὐδὲν κακῶν. 1185

ΗΛ. ἐν τῷ διεγνώσ τοῦτο τῶν εἰρημένων;

ΟΡ. ὁρῶν σε πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἄλγεσιν.

- ΗΛ. καὶ μὴν ὁρᾷς γε παῦρα τῶν ἐμῶν κακῶν.
 ΟΡ. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδ' ἔτ' ἐχθίῳ βλέπειν;
 ΗΛ. ὁδοῦνεκ' εἰμὶ τοῖς φρονεῦσι σύντροφος 1190
 ΟΡ. τοῖς τοῦ; πόθεν τοῦτ' ἐξεσήμηνας κακόν;
 ΗΛ. τοῖς πατρός· εἶτα τοῖσδε δουλεύω βίᾳ.
 ΟΡ. τίς γάρ σ' ἀνάγκη τῇδε προτρέπει βροτῶν;
 ΗΛ. μήτηρ καλεῖται, μητρὶ δ' οὐδὲν ἐξίσοι.
 ΟΡ. τί δρῶσκα; πότρεα χερσὶν ἢ λύμῃ βίου; 1195
 ΗΛ. καὶ χερσὶ καὶ λύμαισι καὶ πᾶσιν κακοῖς.
 ΟΡ. οὐδ' οὐπαρήξων οὐδ' ὁ κωλύσων πάρα;
 ΗΛ. οὐ δῖθ'· ὅς ἦν γάρ μοι σὺ προύθηκας σποδόν.
 ΟΡ. ὦ δύσποτμ', ὥς ὁρῶν σ' ἐποικτίρω πάλα.
 ΗΛ. μόνος βροτῶν νῦν ἴσθ' ἐποικτίρας ποτέ. 1200
 ΟΡ. μόνος γάρ ἦκω τοῖς ἴσοις ἀλγῶν κακοῖς.
 ΗΛ. οὐ δὴ ποθ' ἡμῖν ξυγγενὴς ἦκεις ποθέν;
 ΟΡ. ἐγὼ φράσαιμ' ἔν, εἰ τὸ τῶνδ' εὖνουν πάρα.
 ΗΛ. ἀλλ' ἐστὶν εὖνουν, ὥστε πρὸς πιστάς ἐρεῖς.
 ΟΡ. μέθες τόδ' ἄγρος νῦν, ὅπως τὸ πᾶν μάθῃς. 1205
 ΗΛ. μὴ δῆτα πρὸς θεῶν τοῦτό μ' ἐργάσῃ, ξένε.
 ΟΡ. πείθου λέγοντι κούχ ἀμαρτήσῃ ποτέ.
 ΗΛ. μή, πρὸς γενείου, μὴ ἔξελῃ τὰ φίλτατα.
 ΟΡ. οὐ φημ' ἐάσειν. ΗΛ. ὦ τέλαιν' ἐγὼ σέθεν,
 Ὅρεστα, τῆς σῆς εἰ στερήσομαι ταφῆς. 1210
 ΟΡ. εὐφημα φῶναι· πρὸς δίκης γὰρ οὐ στένεις.
 ΗΛ. πῶς τὸν θανόντ' ἀδελφὸν οὐ δίκη στένω;
 ΟΡ. οὐ σοι προσήκει τήνδε προσφωνεῖν φάτιν.
 ΗΛ. οὕτως ἔτιμός εἰμι τοῦ τεθνηκός;
 ΟΡ. ἔτιμος οὐδενὸς σύ· τοῦτο δ' οὐχὶ σόν. 1215
 ΗΛ. εἶπερ γ' Ὅρεστον σῶμα βασιτάξω τόδε;
 ΟΡ. ἐλλ' οὐκ Ὅρεστον, πλὴν λόγῳ γ' ἡσκημένον.
 ΗΛ. ποῦ δ' ἔστ' ἐκείνου τοῦ ταλαιπώρου τάφος;

- ΟΡ. οὐκ ἔστι· τοῦ γὰρ ζῶντος οὐκ ἔστιν τάφος.
 ΗΛ. πῶς εἶπας, ὦ παῖ; ΟΡ. ψεῦδος οὐδὲν ὦν λέγω.
 ΗΛ. ἦ ξῆ γὰρ ἀνὴρ; ΟΡ. εἶπερ ἔμψυχός γ' ἐγώ. 1221
 ΗΛ. ἦ γὰρ σὺ κεῖνος; ΟΡ. τήνδε προσβλέψασά μου
 σφραγίδα πατρὸς ἔκμαθ' εἰ σαφῇ λέγω.
 ΗΛ. ὦ φίλτατον φῶς. ΟΡ. φίλτατον, συμμαρτυρῶ.
 ΗΛ. ὦ φθέγμ', ἀφίκου; ΟΡ. μηκέτ' ἄλλοθεν πύθῃ.
 ΗΛ. ἔχω σε χερσίν; ΟΡ. ὥς τὰ λοιπ' ἔχοις αἰεί. 1226
 ΗΛ. ὦ φίλταται γυναῖκες, ὦ πολίτιδες,
 ὁρᾶτ' Ὀρέστην τόνδε, μηχαναῖσι μὲν
 θανόντα, νῦν δὲ μηχαναῖς σεσωσμένον.
 ΧΘ. ὁρῶμεν, ὦ παῖ, κἀπὶ συμφοραῖσί μοι 1230
 γεγηθὸς ἔρπει δάκρυον ὁμμάτων ἄπο.
 ΗΛ. ἰὼ γοναί,
 γοναὶ σωμάτων ἔμοι φιλτάτων,
 ἐμόλετ' ἀρτίως,
 ἐφηύρετ', ἦλθετ', εἶδεθ' οὓς ἐχρήζετε. 1235
 ΟΡ. πάρεσμεν· ἀλλὰ σίγ' ἔχουσα πρόσμενε.
 ΗΛ. τί δ' ἔστιν;
 ΟΡ. σιγᾶν ἄμεινον, μή τις ἐνδοθεν κλύῃ.
 ΗΛ. ἀλλ' οὐ τὰν Ἀρτεμιν
 τὰν αἰὲν ἀδμήταν,
 τύδε μὲν οὐ ποτ' ἄξιόσω τρέσαι, 1240
 περισσὸν ἄχθος ἐνδον
 γυναικῶν ὄν αἰεί.
 ΟΡ. ὅρα γε μὲν δὴ κἄν γυναιξὶν ὥς Ἀρης
 ἐνεστίν· εὖ δ' ἐξοισθα πειραθεῖσά που.
 ΗΛ. ὅτοτοτοτοῖ τοτοῖ, 1245
 ἀνέφελον ἐπέβαλες οὐ ποτε καταλύσιμον,
 οὐδέ ποτε λησόμενον ἀμέτερον

1232—1252=1253—1272.

οὐδ' ἂν ἔσχον ὀργὰν
 ἄναυδον οὐδὲ σὺν βοᾷ κλύουσα,
 τάλαινα. νῦν δ' ἔχω σε· προουφάνης δὲ 1285
 φιλετάταν ἔχων πρόσοψιν,
 ἃς ἐγὼ οὐδ' ἂν ἐν κακοῖς λαθοίμιαν.

ΟΡ. τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφες,
 καὶ μήτε μήτηρ ὥς κακὴ δίδασκέ με
 μῆδ' ὥς πατρώων κτῆσιν Αἰγισθοῦς δόμων 1290
 ἀντλεῖ, τὰ δ' ἐκχεῖ, τὰ δὲ διασπείρει μάτην·
 χρόνου γὰρ ἂν σοι καιρὸν ἐξείργοι λόγος.
 ἃ δ' ἀρμόσει μοι τῷ παρόντι νῦν χρόνῳ
 σήμαιν', ὅπου φανέντες ἢ κεκρυμμένοι
 γελῶντας ἐχθροὺς παύσομεν τῇ νῦν ὁδῷ. 1295
 οὕτω δ' ὅπως μήτηρ σε μὴ 'πιγνώσεται
 φαιδρῷ προσώπῳ νῶν ἐπελθόντοιν δόμους·
 ἀλλ' ὥς ἐπ' ἅτῃ τῇ μάτην λελεγμένη
 στένας· ὅταν γὰρ εὐτυχήσωμεν, τότε
 χαίρειν παρέσται καὶ γελᾶν ἐλευθέρως. 1300

ΗΛ. ἀλλ' ὦ κασίγνηθ', ὥδ' ὅπως καὶ σοὶ φίλον
 καὶ τοῦμόν ἐσται τῇδ'· ἐπεὶ τὰς ἡδονὰς
 πρὸς σοῦ λαβοῦσα κοῦκ ἐμὰς ἐκτησάμην,
 κοῦδ' ἂν σε λυπήσασα δεξαίμην βραχὺ
 αὐτὴ μέγ' εὐρεῖν κέρδος· οὐ γὰρ ἂν καλῶς 1305
 ὑπηρετοίην τῷ παρόντι δαίμονι.
 ἀλλ' οἶσθα μὲν τάνθ' ἐνδε, πῶς γὰρ οὐ; κλύων
 ὀθοῦνεκ' Αἰγισθοῦς μὲν οὐ κατὰ στέρας,
 μήτηρ δ' ἐν οἴκοις· ἦν σὺ μὴ δείσης ποθ' ὥς
 γέλωτι τοῦμόν φαιδρὸν ὄψεται κἄρα. 1310
 μῖσός τε γὰρ παλαιὸν ἐντέτηκέ μοι,
 κἀπεὶ σ' ἐσεῖδον, οὐ ποτ' ἐκλήξω χαρᾷ
 δακρυροοῦσα· πῶς γὰρ ἂν λήξαιμ' ἐγὼ,

ἤτις μὲν σε τῇδ' ὀλωλόθ' ἡμέρα
καὶ ζῶντ' ἐσείδον; εἰργασαι δέ μ' ἄσκοπα· 1315
ὥστ' εἰ πατήρ μοι ζῶν ἵκοιτο, μηκέτ' ἂν
τέρας νομίζειν αὐτό, πιστεύειν δ' ὄρᾳν.
ὅτ' οὖν τοιαύτην ἡμὴν ἐξήκεις ὁδόν,
ἄρχ' αὐτὸς ὥς σοι θυμός· ὥς ἐγὼ μόνη
οὐκ ἂν δυοῖν ἡμαρτον· ἢ γὰρ ἂν καλῶς 1320
ἔσωσ' ἐμαντήν ἢ καλῶς ἀπωλόμην.

ΟΡ. σιγᾶν ἐπῆνεσ' ὥς ἐπ' ἐξόδῳ κλύω
τῶν ἐνδοθεν χωροῦντος. ΗΛ. εἰσὶτ', ὦ ξένοι,
ἄλλως τε καὶ φέροντες οἷ' ἂν οὔτε τις
δόμων ἀπώσαιτ' οὔτ' ἂν ἡσθεῖν λαβῶν. 1325

ΠΑΙ. ὦ πλεῖστα μῶροι καὶ φρενῶν τητώμενοι,
πότερα παρ' οὐδὲν τοῦ βίου κήδεσθ' ἔτι
ἢ νοῦς ἐνεστὶν οὔτις ὑμῖν ἐγγενής,
ὅτ' οὐ παρ' αὐτοῖς, ἀλλ' ἐν αὐτοῖσιν κακοῖς
τοῖσιν μεγίστοις ὄντες οὐ γιννώσκετε; 1330
ἀλλ' εἰ σταθμοῖσι τοῖσδε μὴ κύρουν ἐγὼ
πάλαι φυλάσσω, ἦν ἂν ὑμῖν ἐν δόμοις
τὰ δρώμεν' ὑμῶν πρόσθεν ἢ τὰ σώματα·
νῦν δ' εὐλάβειαν τῶνδε προυθέμην ἐγὼ.
καὶ νῦν ἀπαλλαχθέντε τῶν μακρῶν λόγων 1335
καὶ τῆς ἀπλήστου τῆσδε σὺν χαρᾷ βοῆς
εἴσω παρῆλθεθ', ὥς τὸ μὲν μέλλειν κακὸν
ἐν τοῖς τοιούτοις ἔστ', ἀπηλλάχθαι δ' ἐκμυή.

ΟΡ. πῶς οὖν ἔχει τάντεῦθεν εἰσιόντι μοι;

ΠΑΙ. καλῶς· ὑπάρχει γὰρ σε μὴ γνῶναί τινα. 1340

ΟΡ. ἡγγελίας, ὥς ἔοικεν, ὥς τεθνημότα.

ΠΑΙ. εἰς τῶν ἐν Αἰδοῦ μάνθαν' ἐνθάδ' ὦν ἀνήρ.

ΟΡ. χαίρουσιν ἐν τούτοισιν; ἢ τίνες λόγοι;

ΠΑΙ. τελονυμένων εἴποιμ' ἂν· ὥς δὲ νῦν ἔχει,

- καλῶς τὰ κείνων πάντα, καὶ τὰ μὴ καλῶς. 1345
- ΗΛ. τίς οὗτός ἐστ', ἀδελφέ; πρὸς θεῶν φράσον.
- ΟΡ. οὐχὶ ξυνίης; ΗΛ. οὐδέ γ' ἐς θυμὸν φέρω.
- ΟΡ. οὐκ οἶσθ' ὅτῳ μ' ἔδωκας εἰς χεῖρας ποτέ;
- ΗΛ. ποίῳ; τί φωνεῖς; ΟΡ. οὐ τὸ Φωκέων πέδον
ὑπεξεπέμφθην σῇ προμηθίᾳ χεροῖν. 1350
- ΗΛ. ἦ κείνος οὗτος, ὅν ποτ' ἐκ πολλῶν ἐγὼ
μόνον προσηῦρον πιστὸν ἐν πατρὸς φόνῳ;
- ΟΡ. ὅδ' ἐστί· μή μ' ἔλεγχε πλείοσιν λόγοις.
- ΗΛ. ὦ φίλτατον φῶς, ὦ μόνος σωτὴρ δόμων
Ἀγαμέμνονος, πῶς ἦλθες; ἦ σὺ κείνος εἶ, 1355
ὅς τόνδε κἄμ' ἔσωσας ἐκ πολλῶν πόνων;
ὦ φίλταται μὲν χεῖρες, ἦδιστον δ' ἔχων
ποδῶν ὑπηρέτημα, πῶς οὕτω πάλα
ξυνῶν μ' ἔληθες οὐδ' ἔφαινες, ἀλλὰ με
λόγοις ἀπώλλυς, ἔργ' ἔχων ἦδιστ' ἐμοί; 1360
χαῖρ', ὦ πάτερ· πατέρα γὰρ εἰσορᾶν δοκῶ·
χαῖρ'· ἴσθι δ' ὥς μάλιστα σ' ἀνθρώπων ἐγὼ
ἠχθηρα ἀφίλησ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.
- ΠΑΙ. ἀρκεῖν δοκεῖ μοι· τοὺς γὰρ ἐν μέσῳ λόγους
πολλὰ κυκλοῦνται νύκτες ἡμέραι τ' ἴσαι, 1365
αἱ ταῦτά σοι δείξουσιν, Ἠλέκτρα, σαφῇ.
σφῶν δ' ἐννέπω γὰρ τοῖν παρεστῶτοιν ὅτι
νῦν καιρὸς ἔρδειν· νῦν Κλυταιμῆστρα μόνη,
νῦν οὔτις ἀνδρῶν ἔνδον· εἰ δ' ἐφῆξετον,
φροντίζεσθ' ὥς τούτοις τε καὶ σοφωτέροις 1370
ἄλλοισι τούτων πλείοσιν μαχούμενοι.
- ΟΡ. οὐκοῦν μακρῶν ἔθ' ἡμῖν οὐδὲν ἂν λόγων,
Πυλάδην, τόδ' εἴη τοῦργον, ἀλλ' ὅσον τάχος
χωρεῖν ἔσω, πατρίδα προσκύνσανθ' ἔδη
θεῶν, ὅσοι περ πρόπυλα ναίουσιν τάδε. 1375

ΗΛ. ἄναξ Ἀπολλων, ἴλεως αὐτοῖν κλύε
 ἔμοῦ τε πρὸς τούτοισιν, ἥ σε πολλὰ δὴ
 ἄφ' ὧν ἔχοιμι λιπαρεῖ προύστην χερί.
 νῦν δ', ὦ Αὐκεῖ' Ἀπολλων, ἐξ οἷων ἔχω
 αἰτῶ, προπίτνω, λίσσομαι, γενοῦ πρόφρων 1380
 ἡμῖν ἄρωγός τῶνδε τῶν βουλευμάτων,
 καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι τὰπιτίμια
 τῆς δυσσεβείας οἷα δωροῦνται θεοί.

ΧΟ. ἰδεθ' ὅποι προνέμεται
 τὸ δυσέριστον αἶμα φυσῶν Ἀρης. 1385
 βεβᾶσιν ἄρτι δωμάτων ὑπόστεγοι
 μετὰδρομοὶ κακῶν πανουργημάτων ἄφυνκτοι κύνες,
 ὥστ' οὐ μακρὰν ἔτ' ἀμμενεῖ
 τοῦμόν φρενῶν ὕνειρον αἰωρούμενον. 1390
 παράγεται γὰρ ἐνέρων
 δολιόπους ἄρωγός εἴσω στέγας,
 ἀρχαϊόπλουτα πατρός εἰς ἐδώλια,
 νεακόνητον αἶμα χειροῖν ἔχων· ὁ Μαΐας δὲ παῖς
 Ἑρμῆς σφ' ἄγει δόλον σκότῳ 1396
 κρύψας πρὸς αὐτὸ τέρμα κούκέτ' ἀμμένει.

ΗΛ. ὦ φίλταται γυναῖκες, ἄνδρες αὐτίκα
 τελοῦσι τοῦργον· ἀλλὰ σίγα πρόσμενε.

ΧΟ. πῶς δὴ; τί νῦν πράσσουσιν; ΗΛ. ἡ μὲν ἐς τάφον
 λέβητα κοσμεῖ, τὼ δ' ἐφέστατον πέλας. 1401

ΧΟ. σὺ δ' ἐκτὸς ἦξας πρὸς τί; ΗΛ. φρουρήσουσ' ὅπως
 Αἰγισθοῦς ἡμᾶς μὴ λάβῃ μολὼν ἔσω.

ΚΛ. αἰαῖ. ἰὼ στέγαι
 φίλων ἔρημοι, τῶν δ' ἀπολλύντων πλέαι. 1405

ΗΛ. βοᾷ τις ἔνδον· οὐκ ἀκούετ', ὦ φίλαι;

1384—1390 = 1391—1397.

1398—1421 = 1422—1441.

- ΧΟ. ἤκουσ' ἀνήκουστα δύστανος, ὥστε φριξαι.
 ΚΛ. οἶμοι τάλαινα· Αἰγισθε, ποῦ ποτ' ὦν κυρεῖς;
 ΗΛ. ἰδοὺ μάλ' αὖ θροεῖ τις. ΚΛ. ὦ τέκνον τέκνον, 1410
 οἴκτιρε τὴν τεκοῦσαν. ΗΛ. ἀλλ' οὐκ ἐκ σέθεν
 ᾧκτίρεθ' οὔτος οὐδ' ὁ γεννήσας πατήρ.
 ΧΟ. ὦ πόλις, ὦ γενεὰ τάλαινα, νῦν σε
 μοῖρα καθαμερία φθίνειν ἔχει. 1414
 ΚΛ. ὦμοι πέπληγμα. ΗΛ. παῖσον, εἰ σθένεις, διπλῆν.
 ΚΛ. ὦμοι μάλ' αὖθις. ΗΛ. εἰ γὰρ Αἰγισθῶ θ' ὁμοῦ.
 ΧΟ. τελοῦσ' ἀρα· ζῶσιν οἱ γὰρ ὑπαὶ κείμενοι.
 παλίσρρυτον γὰρ αἶμ' ὑπεξαίρουσι τῶν 1420
 κτανόντων οἱ πάλοι θανόντες.
 καὶ μὴν πάρεισιν οἷδε· φοινία δὲ χεῖρ
 στάζει θυγλῆς Ἄρεος, οὐδ' ἔχω ψέγειν.
 ΗΛ. Ὅρεστα, πῶς κυρεῖτε; ΟΡ. τὰν δόμοισι μὲν
 καλῶς, Ἀπόλλων εἰ καλῶς ἐθέσπισεν. 1425
 ΗΛ. τέθνηκεν ἡ τάλαινα; ΟΡ. μηκέτ' ἐκφοβοῦ
 μητρῶον ὧς σε λῆμ' ἀτιμάσει ποτέ.
 ΗΛ. — — — — —
 — — — — —
 ΟΡ. — — — — —
 ΧΟ. παύσασθε· λεύσσω γὰρ Αἰγισθὸν ἐκ προδῆλου.
 ΟΡ. — — — — —
 ΗΛ. ὦ παῖδες, οὐκ ἄφορρον; ΟΡ. εἰσορᾷτέ που 1430
 τὸν ἄνδρ'; ΗΛ. ἐφ' ἡμῖν οὔτος ἐκ προαστίου
 χωρεῖ γεγνηθὼς — — — — —
 ΧΟ. βᾶτε κατ' ἀντιθύρων ὅσον τάχιστα,
 νῦν, τὰ πρὶν εὖ θέμενοι, τὰδ' ὥς πάλιν. 1434
 ΟΡ. θάρσει· τελοῦμεν. ΗΛ. ἦ νοεῖς ἐπειγέ νυν.
 ΟΡ. καὶ δὴ βέβηκα. ΗΛ. τὰνθάδ' ἂν μέλοιτ' ἐμοί.
 ΧΟ. δι' ὧτος ἂν παῦρά γ' ὥς ἡπίως ἐννέπειν

πρὸς ἄνδρα τόνδε συμφέροι, λαθραῖον ὥς 1440
ὀρούσῃ πρὸς δίκας ἀγῶνα.

ΛΙΓΙΣΘΟΣ.

τίς οἶδεν ὑμῶν ποῦ ποθ' οἱ Φωκῆς ξένοι,
οὓς φασ' Ὀρέστην ἡμῖν ἀγγεῖλαι βίον
λελοιπόθ' ἱππικοῖσιν ἐν ναυαγίοις;
σέ τοι, σέ κρίνω, καὶ σέ, τὴν ἐν τῷ πάρος 1445

χρόνῳ θρασεῖαν· ὥς μέλιστα σοὶ μέλειν
οἶμαι, μέλιστα δ' ἂν κατειδυῖαν φράσαι.
ἩΛ. ἔξοιδα· πῶς γὰρ οὐχί; συμφορᾶς γὰρ ἂν
ἔξωθεν εἴην τῶν ἐμῶν τῆς φιλιότητος.

ΑΙ. ποῦ δῆτ' ἂν εἴεν οἱ ξένοι; δίδασκέ με. 1450

ἩΛ. ἔνδον· φίλης γὰρ προξένου κατήνυσαν.

ΑΙ. ἦ καὶ θανόντ' ἤγγειλαν ὥς ἐτητύμως;

ἩΛ. οὐκ, ἀλλὰ ἀπέδειξαν, οὐ λόγῳ μόνον.

ΑΙ. πάρεστ' ἄρ' ἡμῖν ὥστε κάμφανῃ μαθεῖν;

ἩΛ. πάρεστι δῆτα, καὶ μάλ' ἄζηλος θέα. 1455

ΑΙ. ἦ πολλὰ χαίρειν μ' εἶπας οὐκ εἰωθότως.

ἩΛ. χαίρωις ἄν, εἰ σοι χαρτὰ τυγχάνοι τάδε.

ΑΙ. σιγᾶν ἔνωγα κἀναδεικνύναι πύλας
πᾶσιν Μυκηναίοισιν Ἀργείοις θ' ὄρῳ,
ὥς εἰ τις αὐτῶν ἐλπίσιν κεναῖς πάρος 1460
ἔξῆρετ' ἀνδρὸς τοῦδε, νῦν ὄρῳ νεκρὸν
στόμια δέχεται τὰ μὰ μηδὲ πρὸς βίαν
ἐμοῦ κολαστοῦ προστυχῶν φύσῃ φρένας.

ἩΛ. καὶ δὴ τελεῖται τὰ π' ἐμοῦ· τῷ γὰρ χρόνῳ
νοῦν ἔσχον, ὥστε συμφέρειν τοῖς κρείσσοσιν.

ΑΙ. ὦ Ζεῦ, δέδορκα φάσμι' ἄνευ θεοῦ μὲν οὐ 1466
πεπτωκός· εἰ δ' ἔπεστι νέμεσις, οὐ λέγω.
χαλᾶτε πᾶν κάλυμ' ἀπ' ὀφθαλμῶν, ὅπως
τὸ συγγενές τοι κἀπ' ἐμοῦ θορήνων τύχη

- ΟΡ. αὐτὸς σὺ βάσταξ· οὐκ ἐμὸν τόδ', ἀλλὰ σόν,
τὸ ταῦθ' ὄρᾳν τε καὶ προσηγορεῖν φίλως. 1471
- ΑΙ. ἀλλ' εὖ παραινεῖς κἀπιπείδομαι· σὺ δέ,
εἴ που κατ' οἶκόν μοι Κλυταιμῆστρα, κάλει.
- ΟΡ. αὕτη πέλας σοῦ· μηκέτ' ἄλλοσε σκοπέι.
- ΑΙ. οἶμοι, τί λεύσσω; ΟΡ. τίνα φοβεῖ; τίς ἄγνοεῖς;
- ΑΙ. τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀγκυστέτοις 1476
πέπτωχ' ὁ τλήμων; ΟΡ. οὐ γὰρ αἰσθάνει πάλαι
ζῶντας θανοῦσιν οὔνεκ' ἀντανδῆς ἴσα;
- ΑΙ. οἶμοι, ξυνῆκα τοῦπος· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
ᾧδ' οὐκ Ὁρέστης ἔσθ' ὁ προσφωνῶν ἐμέ. 1480
- ΟΡ. καὶ μάντις ὦν ἄριστος ἐσφάλλου πάλαι.
- ΑΙ. ὕλωλα δὴ δείλαιος. ἀλλὰ μοι πάρες
κἂν σμικρὸν εἰπεῖν. ΗΛ. μὴ πέρα λέγειν ἔα
πρὸς θεῶν, ἀδελφέ, μηδὲ μηκύνειν λόγους.
[τίς γὰρ βροτῶν ἂν σὺν κακοῖς μεμιγμένων 1485
θυήσκειν ὁ μέλλων οὐ χρόνου κέρδος φέροι;]
ἀλλ' ὥς τάχιστα κτεῖνε καὶ κτανῶν πρόθεσ
ταφεῦσιν, ὧν τόνδ' εἰκὸς ἐστὶ τυγχάνειν,
ἄποπτον ἡμῶν· ὥς ἐμοὶ τόδ' ἂν κακῶν
μόνον γένοιτο τῶν πάλαι λυτήριον. 1490
- ΟΡ. χωροῖς ἂν εἴσω σὺν τάχει· λόγων γὰρ οὐ
νῦν ἐστὶν ἄγών, ἀλλὰ σῆς ψυχῆς πέρι.
- ΑΙ. τί δ' ἐς δόμους ἄγεις με; πῶς, τόδ' εἰ καλὸν
τοῦργον, σκότου δεῖ κοῦ πρόχειρος εἶ κτανεῖν;
- ΟΡ. μὴ τάσσε· χάσσει δ' ἐνθαπερ κατέκτανες 1495
πατέρα τὸν ἁμόν, ὥς ἂν ἐν ταύτῳ θάνης.
- ΑΙ. ἦ πᾶς' ἀνάγκη τήνδε τὴν στέγην ἰδεῖν
τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα Πελοπιδῶν κακά;
- ΟΡ. τὰ γοῦν σ'· ἐγὼ σοι μάντις εἰμὶ τῶνδ' ἄκρος.
- ΑΙ. ἀλλ' οὐ πατρῴαν τὴν τέχνην ἐκόμπασας. 1500

- ΟΡ. πόλλ' ἀντιφωνεῖς, ἥ δ' ὁδὸς βραδύνεται.
 ἀλλ' ἔρφ'. ΑΙ. ὑφηγοῦ. ΟΡ. σοὶ βαδιστέον πάρος.
- ΑΙ. ἦ μὴ φύγω σε; ΟΡ. μὴ μὲν οὖν καθ' ἡδονὴν
 θάνῃς· φυλάξαι δεῖ με τοῦτό σοι πικρόν.
 [χοῖν δ' εὐθὺς εἶναι τήνδε τοῖς πᾶσιν δίκην, 1505
 ὅστις πέρα πράσσειν τι τῶν νόμων θέλει,
 κτείνειν· τὸ γὰρ πανοῦργον οὐκ ἂν ἦν πολύ.]
- ΧΟ. ᾧ σπέρμ' Ἀτρεΰς, ὥς πολλὰ παθὼν
 δι' ἐλευθερίας μόλις ἐξῆλθες
 τῇ νῦν ὁρμῇ τελεωθέν.

1510

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

III.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

ΤΑ ΤΟΥΤ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΙΔΙΠΟΤΣ.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ΙΕΡΕΥΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΚΡΕΩΝ.

ΘΕΡΑΠΩΝ ΛΑΙΟΥ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΘΗΒΑΙΩΝ.

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

[ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΤΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΤ]
ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΟΙΔΙΠΟΔΟΣ ΤΤΡΑΝΝΟΤ.

Αιπὼν Κόρινθον Οιδίπους, πατρὸς νόθος
πρὸς τῶν ἀπάντων λοιδορούμενος ξένος,
ἦλθεν πυθέσθαι Πυθικῶν θεσπισμάτων,
ζητῶν ἑαυτὸν καὶ γένους φυτοσπόρον.
εὐρῶν δὲ τλήμων ἐν στεναῖς ἀμαξιτοῖς
ἄκιον ἔπεφνε Λάιον γεννήτορα.
Σφιγγὸς δὲ δεινῆς θνησίμου λῦσας μέλος
ἤσχυνε μητρὸς ἀγνωσμένης λέχος.
λοιμὸς δὲ Θήβας εἶλε καὶ νόσος μακρά.
Κρέων δὲ πεμφθεὶς Δελφικὴν πρὸς ἐστίαν,
ὅπως πύθεται τοῦ κακοῦ παυστήριον,
ἤκουσε φωνῆς μαντικῆς θεοῦ πάρα,
τὸν Λαίειον ἐκδικηθῆναι φόνον.
οὔθεν μαθὼν ἑαυτὸν Οιδίπους τάλας
πόρπαισι δισσᾶς ἐξανάλωσεν κόρας,
αὐτὴ δὲ μήτηρ ἀγχόναις διώλετο.

ΔΙΑ ΤΙ ΤΤΡΑΝΝΟΣ ΕΠΙΓΕΓΡΑΠΤΑΙ.

Ο ΤΤΡΑΝΝΟΣ ΟΙΔΙΠΟΤΣ ἐπὶ διακρίσει θατέρου
ἐπιγέγραπται. χαριέντως δὲ ΤΤΡΑΝΝΟΝ ἀπλῶς τινες
αὐτὸν ἐπιγράφουσιν, ὥς ἐξέχοντα πάσης τῆς Σοφοκλέους
ποιήσεως, καίπερ ἡττηθέντα ὑπὸ Φιλοκλέους, ὥς φησι Δι-
καίαρχος. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ ΠΡΟΤΕΡΟΝ, οὗ ΤΤΡΑΝΝΟΝ,
αὐτὸν ἐπιγράφοντες διὰ τοὺς χρόνους τῶν διδασκαλιῶν καὶ
διὰ τὰ πράγματα· ἀλήτην γὰρ καὶ πηρὸν Οιδίποδα τὸν ἐπὶ
Κολωνῷ εἰς τὰς Ἀθήνας ἀφικνεῖσθαι. ἴδιον δὲ τι πεπών-
θασιν οἱ μετ' Ὀμηρον ποιηταί, τοὺς πρὸ τῶν Τρωικῶν
βασιλεῖς τυράννους προσεγορεύοντες, ὅπερ ποτε τοῦδε τοῦ
ὀνόματος εἰς τοὺς Ἕλληνας διαδοθέντος, κατὰ τοὺς Ἀρχι-
λόχου χρόνους, καθάπερ Ἰππίας ὁ σοφιστῆς φησιν. Ὀμηρος
γούν τὸν πάντων παρανομώτατον ἔχετον βασιλέα φησὶ καὶ
οὐ τύραννον· (Οδ. σ 85)

Εἰς Ἐχέιον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα.
 προσαγορευθῆναι δέ φασι τὸν τύραννον ἀπὸ τῶν Τυρρη-
 νῶν· χαλεποὺς γὰρ τινὰς περὶ ληστείαν τούτους γενέσθαι.
 οὔτε δὲ νεώτερον τὸ τοῦ τυράννου ὄνομα δηλόν. οὔτε γὰρ
 Ὅμηρος οὔτε Ἡσίοδος οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν παλαιῶν
 τύραννον ἐν ταῖς ποιήμασιν ὀνομάζει. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν
 Κυμαίων πολιτείᾳ τοὺς τυράννους φησὶ τὸ πρότερον αἰσυ-
 μνήτας προσαγορεύεσθαι· εὐφημότερον γὰρ ἐκείνο τοῦνομα.

ΑΛΛΩΣ.

Ὁ Τύραννος Οἰδίπους πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐν τῷ
 Κολωνῷ ἐπιγέγραπται. τὸ κεφάλαιον δὲ τοῦ δράματος γινώσκis
 τῶν ἰδίων κακῶν Οἰδίποδος πῆρωσίς τε τῶν ὀφθαλμῶν καὶ
 δι' ἀγχόνης θάνατος Ἰοκάστης.

ΧΡΗΣΜΟΣ Ο ΔΟΘΕΙΣ ΛΑΙΩι ΤΩι ΘΗΒΑΙΩι.

Αἰεε Λαβδαλίδη, παίδων γένος ὕλβιον αἰτεῖς.
 δώσω τοι φίλον υἱόν· ἀτὰρ πεπωμένον ἐστὶ
 σοῦ παιδὸς χεῖρεςσι λιπεῖν φάος. ὧς γὰρ ἔνευσε
 Ζεὺς Κρονίδης, Πέλοπος στυγεραῖς ἀραιδίᾳ πιθήσας,
 οὗ φίλον ἦρπασας υἱόν· ὃ δ' ἠϋξάτο σοι τάδε πάντα.

ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ ΤΗΣ ΣΦΙΓΓΟΣ.

Ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπων, οὗ μία φωνή,
 καὶ τρίπων· ἀλλάσσει δὲ φωνὴν μόνον ὅσσ' ἐπὶ γαίαν
 ἐρπετὰ κινεῖται ἀνά τ' αἰθέρα καὶ κατὰ πόρον.
 ἀλλ' ὅποταν πλείστοισιν ἐρειδόμενον ποσὶ βαλῇ,
 ἔνθα τάχος γυνοῖσιν ἀφανρότατον πέλει αὐτοῦ.

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ.

Κλυθι καὶ οὐκ ἐθέλουσα, κακόπτερε Μοῦσα θανόντων,
 φωνῆς ἡμετέρης σὸν τέλος ἀμπλακίης.
 ἄνθρωπον κατέλεξας, ὃς ἦν ἵκα γαίαν ἐφέρπει,
 πρῶτον ἔφν τετράπους νήπιος ἐκ λαγόνων·
 γηραλέος δὲ πέλων τρίτατον πόδα βάκτρον ἐρείδει,
 ἀνέχον φορτίζων, γήραϊ καμπτόμενος.

ΟΙΔΙΠΟΤΣ.

ὦ τέκνα, Κάδμου τοῦ πάλαι νέα τροφή,
 τίνας ποθ' ἔδρας τάσδε μοι θοάξετε *εἰσὶν*
 ἱκτηρίοις κλάδοιςιν ἔξεστεμμένοι;
 πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,
 ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων. 5
 ἄγῶ δικαιῶν μὴ παρ' ἀγγέλων, τέκνα,
 ἄλλων ἀκούειν αὐτὸς ὧδ' ἐλήλυθα,
 ὁ πᾶσι κλεινὸς Οἰδίπους καλούμενος.
 ἀλλ' ὦ γεραιέ, φράξ', ἐπεὶ πρόπων ἔφυς
 πρὸ τῶνδε φωνεῖν, τίμη τρόπῳ καθέστατε, 10
 δείσαντες ἢ στέρξαντες; ὥς θέλοντος ἄν
 ἐμοῦ προσαρκεῖν πᾶν· δυσάλητος γὰρ ἄν
 εἶην τοιάνδε μὴ οὐ κατοικτίρων ἔδραν.

ΙΕΡΕΤΣ.

ἀλλ' ὦ κρατύνων Οἰδίπους χάρας ἐμῆς,
 ὀρᾷς μὲν ἡμᾶς ἡλίκοι προσήμεθα 15
 βωμοῖσι τοῖς σοῖς· οἱ μὲν οὐδέπω μακρὰν
 πτέσθαι σθένοντες, οἱ δὲ σὺν γήρᾳ βαρεῖς
 ἱερῆς, ἐγὼ δὲ Ζηνός, οἱ δ' ἐπ' ἡθέων
 λεκτοί· το δ' ἄλλο φῦλον ἔξεστεμμένον
 ἀγοραῖσι θακεῖ πρὸς τε Παλλάδος διπλοῖς 20
 ναοῖς ἐπ' Ἴσμηνοῦ τε μαντεία σπουδῇ.
 πόλις γάρ, ὥσπερ αὐτὸς εἰσορᾷς, ἄραν
 ἤδη σαλεύει κἄνακουφίσαι κἄρα

βυθῶν ἔτ' οὐχ οἷα τε φοινίου σάλου,
 φθίνουσα μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθονός, 25
 φθίνουσα δ' ἀγέλαις βουνόμοις τόκοισί τε
 ἀγρόνοις γυναικῶν· ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς
 σκήψας ἐλαύνει, λοιμὸς ἐχθιστος, πόλιν,
 ὅφ' οὐ κενούται δῶμα Καδμείον, μέλας δ'
 Ἄιδης στεναγμοῖς καὶ γόοις πλοντίζεται. 30
 θεοῖσι μὲν νυν οὐκ ἰσούμενόν σ' ἐγὼ
 οὐδ' οἶδε παῖδες ἄζόμεσθ' ἐφέστιοι,
 ἀνδρῶν δὲ πρῶτον ἐν τε συμφοραῖς βίου
 κρίνοντες ἐν τε δαιμόνων συναλλαγαῖς·
 ὅς γ' ἐξέλυσας ἄστυ Καδμείον μολῶν. 35
 σκληρῶς ἀοιδοῦ δασμὸν ὃν παρείχομεν,
 καὶ ταῦθ' ὅφ' ἡμῶν οὐδὲν ἐξειδῶς πλέον
 οὐδ' ἐκδιδαχθεῖς, ἀλλὰ προσθήκη θεοῦ
 λέγει νομίζει θ' ἡμῖν ὀρθῶσαι βίον·
 νῦν τ', ὦ κράτιστον πᾶσιν Οἰδίπου κάρα, 40
 ἱκετεύομέν σε πάντες οἶδε πρόστροποι
 ἀλκὴν τιν' εὐρεῖν ἡμῖν, εἴτε του θεῶν
 φήμην ἀκούσας εἴτ' ἀπ' ἀνδρὸς οἰσθιά του·
 ὥς τοῖσιν ἐμπεύροισι καὶ τὰς συμφορὰς
 ζώσας ὀρθῶ μάλιστα τῶν βουλευμάτων. 45
 ἴθ', ὦ βροτῶν ἄριστ', ἀνόρθωσον πόλιν,
 ἴθ', εὐλαβήθηθ'· ὥς σὲ νῦν μὲν ἦδε γῆ
 σωτήρα κλήζει τῆς πάρος προθυμίας·
 ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς μηδαμῶς μεμνώμεθα
 στάντες τ' ἐς ὀρθὸν καὶ πεσόντες ὕστερον. 50
 ἀλλ' ἀσφαλεία τήνδ' ἀνόρθωσον πόλιν·
 ὄρουσι γὰρ καὶ τὴν τότε αἰσίφ' τύχην
 παρέσχες ἡμῖν, καὶ τανῦν ἴσος γενοῦ·
 ὥς εἴπερ ἄρξεις τῆσδε γῆς, ὥσπερ κρατεῖς,

ξὺν ἀνδράσιν κάλλιον ἢ κενῆς κρατεῖν· 55
ὥς οὐδέν ἐστιν οὔτε πύργος οὔτε ναῦς
ἐρημος ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούντων ἔσω.

ΟΙ. ὦ παῖδες οἰκτροί, γνωτὰ κοῦν ἀγνωτὰ μοι 60
προσῆλθεθ' ἱμείροντες· εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
νοσεῖτε πάντες, καὶ νοσοῦντες, ὥς ἐγὼ
οὐκ ἐστιν ὑμῶν ὅστις ἐξ Ἰσού νοσεῖ.

τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἄλγος εἰς ἓν' ἔρχεται 65
μόνον καὶ αὐτὸν κοῦδέν' ἄλλον, ἢ δ' ἐμὴ
ψυχὴ πόλιν τε καὶ μέ καὶ σ' ὁμοῦ στένει.
ὥστ' οὐχ ὑπὸ γ' ἐνδόντα μ' ἐξεγείρετε,

ἀλλ' ἴστε πολλὰ μὲν με δακρύνοντα δῆ, 70
πολλὰς δ' ὁδοὺς ἐλθόντα φροντίδος πλάνοις.

ἦν δ' εὖ σκοπῶν ἠΰρискον ἴασιν μόνην,
ταύτην ἐπραξα· παῖδα γὰρ Μενοικέως

Κρέοντ', ἐμᾶντοῦ γαμβρόν, ἐς τὰ Πυθικὰ 75
ἐπεμψα Φοῖβον δώμαθ', ὥς πύθοιθ' ὅ τι

θρῶν ἢ τί φωνῶν τήνδε ὕσσοίμην πόλιν. 80
καί μ' ἤμαρ ἤδη ξυμμετρούμενον χρόνον

λυπεῖ τί πράσσει· τοῦ γὰρ εἰκότος πέρα
ἔπεστι πλείω τοῦ καθήκοντος χρόνου. 75

ὅταν δ' ἴκηται, τηνικαῦτ' ἐγὼ κακὸς
μὴ θρῶν ἂν εἶην πένθ' ὅσ' ἂν δηλοῖ θεός.

ΙΕ. ἀλλ' εἰς καλὸν σύ τ' εἶπας οἶδε τ' ἀρτίως 85
Κρέοντα προσστείχοντα σημαίνουσί μοι.

ΟΙ. ὦναξ Ἀπολλόν, εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τῳ 90
σωτήρι βαίῃ λαμπρὸς ὥσπερ ὕματι.

ΙΕ. ἀλλ' εἰκάσαι μὲν, ἡδύς· οὐ γὰρ ἂν καρὰ
πολυστεφῆς ὦδ' εἶπε παγκάρπου δάφνης.

ΟΙ. τάχ' εἰσόμεσθα· ξύμμετρος γὰρ ὥς κλύειν. 95
ἔναξ, ἐμὸν κήδευμα, παῖ Μενοικέως,

τίη' ἡμῖν ἥκεις τοῦ θεοῦ φήμην φέρων;

ΚΡΕΩΝ.

ἔσθλῆν· λέγω γὰρ καὶ τὰ δύσφορ', εἰ τύχοι
κατ' ὁρθὸν ἐξελεθόντα, πάντ' ἂν εὐτυχεῖν.

ΟΙ. ἔστιν δὲ ποῖον τοῦπος; οὔτε γὰρ θρασὺς
οὔτ' οὐδ' προδείσας εἰμὶ τῷ γε νῦν λόγῳ. 90

ΚΡ. εἰ τῶνδε χρήξεις πλησιαζόντων κλύειν,
ἔτοιμος εἵπειν, εἴτε καὶ στείχειν ἔσω.

ΟΙ. ἐς πάντα αὖδα· τῶνδε γὰρ πλέον φέρω
τὸ πένθος ἢ καὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι.

ΚΡ. λέγοιμ' ἂν οἷ' ἤκουσα τοῦ θεοῦ πάρα. 95
ἄνωγεν ἡμᾶς Φοῖβος ἐμφανῶς ἄναξ
μίασμα χώρας, ὥς τεθραμμένον χθονὶ
ἐν τῇδ', ἐλαύνειν μηδ' ἀνῆκεστον τρέφειν.

ΟΙ. ποῖω καθαρυῶ; τίς δ' ἄρα τῆς ξυφορᾶς;

ΚΡ. ἀνδρηλατοῦντας ἢ φόνῳ φόνον πάλιν 100
λύοντας, ὥς τόδ' αἷμα χειμάζον πόλιν.

ΟΙ. ποῖον γὰρ ἀνδρὸς τήνδε μηνύει τύχην;

ΚΡ. ἦν ἡμῖν, ὦναξ, Λαίος ποθ' ἡγεμὼν
γῆς τῆσδε, πρὶν σὲ τήνδ' ἀπευθύνειν πόλιν.

ΟΙ. ἔξοιδ' ἀκούων· οὐ γὰρ εἰσεῖδόν γε πω. 105

ΚΡ. τούτου θανόντος νῦν ἐπιστέλλει σαφῶς
τοὺς αὐτοέντας χειρὶ τιμωρεῖν τινας.

ΟΙ. οἷ δ' εἰσὶ ποῦ γῆς; ποῦ τόδ' εὐρεθῆσεται
ἴχνος παλαιᾶς δυστέκμαρτον αἰτίας;

ΚΡ. ἐν τῇδ' ἔφασκε γῆ· τὸ δὲ ζητούμενον 110
ἄλωτόν, ἐκφεύγειν δὲ τὰ μελούμενον.

ΟΙ. πότερα δ' ἐν οἰκοῖς ἢ 'ν ἀγροῖς ὁ Λαίος
ἢ γῆς ἐπ' ἄλλης τῷδε συμπίπτει φόνῳ;

ΚΡ. θεωρός, ὥς ἔφασκεν, ἐκδημῶν, πάλιν
πρὸς οἶκον οὐκέθ' ἵκεθ', ὥς ἀπεστάλη. 115

- ΟΙ. οὐδ' ἄγγελός τις οὐδὲ συμπράκτωρ ὁδοῦ
κατεῖδ', ὅτου τις ἐκμαθὼν ἐχρήσατ' ἄν;
- ΚΡ. θνήσκουσι γάρ, πλὴν εἷς τις, ὃς φόβῳ φυγῶν
ῶν εἶδε πλὴν ἐν οὐδὲν εἶχ' εἰδῶς φράσαι.
- ΟΙ. τὸ ποῖον; ἐν γὰρ πόλλ' ἂν ἐξεύροι μαθεῖν, 120
ἀρχὴν βραχεῖαν εἰ λάβοιμεν ἐλπίδος.
- ΚΡ. ληστὰς ἔφασκε συντυχόντας οὐ μίᾳ
ῥώμῃ κτανεῖν νιν, ἀλλὰ σὺν πλήθει χερῶν.
- ΟΙ. πῶς οὖν ὁ ληστής, εἰ τι μὴ ξὺν ἀργύρῳ
ἐπράσσει' ἐνθ' ἐνδ', ἐς τόδ' ἂν τόλμης ἔβη; 125
- ΚΡ. δοκοῦντα ταῦτ' ἦν· Λαῖον δ' ὀλωλότος
οὐδεὶς ἀρωγὸς ἐν κακοῖς ἐρίγνετο.
- ΟΙ. κακὸν δὲ ποῖον ἐμποδῶν, τυραννίδος
οὔτω πεσοῦσης, εἶργε τοῦτ' ἐξειδέναι;
- ΚΡ. ἡ ποικιλωδὸς Σφίγξ τὸ πρὸς ποσὶν σκοπεῖν 130
μεθ' ἑνὸς ἡμᾶς τάφαν' ἡ προσήγετο.
- ΟΙ. ἀλλ' ἐξ ὑπαρχῆς αὐθις αὐτ' ἐγὼ φανῶ·
ἐπαξίως γὰρ Φοῖβος, ἀξίως δὲ σὺ
πρὸ τοῦ θανόντος τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφὴν·
ὥστ' ἐνδίκως ὕψεσθε καμὲ σύμμαχον 135
γῇ τῇδε τιμωροῦντα τῷ θεῷ θ' ἄμα.
ὑπερ γὰρ οὐχὶ τῶν ἀπωτέρω φίλων, *ἡμῶν γὰρ τῶν*
ἀλλ' αὐτὸς αὐτοῦ τοῦτ' ἀποσκεδῶ μύσος.
ὅστις γὰρ ἦν ἐκείνῳ ὁ κτανὼν, τάχ' ἂν
καμ' ἂν τοιαύτῃ χειρὶ τιμωροῦνθ' ἔλοι. 140
κείνῳ προσαρκῶν οὖν ἐμ' αὐτὸν ὠφελῶ.
ἀλλ' ὥς τάχιστα, παῖδες, ὑμεῖς μὲν βάρθρων
ἴστασθε, τούσδ' ἄραντες λιτῆρας κλάδους,
ἄλλος δὲ Κάδμου λαὸν ᾧδ' ἀθροίζετω,
ὥς πᾶν ἐμῷ δράσοντος· ἢ γὰρ εὐτυχεῖς 145
σὺν τῷ θεῷ φανούμεθ' ἢ πεπιωκότες.

ΠΕ. ὦ παῖδες, ἰστώμεσθα· τῶνδε γὰρ χάριν
καὶ δεῦρ' ἔβημεν ὧν ὅδ' ἐξαγγέλλεται.
Φοῖβος δ' ὁ πέμψας τάσδε μαντείας ἅμα
σωτήρ θ' ἵκοιτο καὶ νόσον πανστήριος. 150

ΧΟΡΟΣ.

ὦ Διὸς ἀδυεπὲς φάτι, τίς ποτε τῆς πολυχρόσου
Πυθῶνος ἀγλαὰς ἔβας

Θήβας· ἐκτέταμαι φοβεράν φρένα, δείματι πάλλων,
ἴητε Δάλιε Παιάν,

ἄμφι σοὶ ἄζόμενος τί μοι ἦ νέον 155

ἢ περιτέλλομέναις ὥραις πάλιν ἐξανύσεις χρέος.

εἰπέ μοι, ὦ χρυσέας τέκνον Ἑλπίδος, ἄμβροτε

Φάμα.

πρῶτα σὲ κεκλόμενος, θύγατερ Διός, ἄμβροτ'

Ἀθάνα,

159

γαῖαοχόν τ' ἀδελφεὴν

Ἄρτεμιν, ἃ κυκλόεντ' ἀγορᾶς θρόνον εὐκλέα θάσσει,
καὶ Φοῖβον ἑκαβόλον, ἰὼ

τρισσοὶ ἀλεξίμοροι προφάνητέ μοι,

εἰ ποτε καὶ προτέρας ἄτας ὕπερ ὀρνυμένας πόλει
ἡνύσατ' ἐκτοπίαν φλόγα πήματος, ἔλθετε καὶ

νῦν.

166

ὦ πόποι, ἀνέριθμα γὰρ φέρω

167

πήματα· νοσέει δέ μοι πρόπας στόλος, οὐδ' ἐνι

φροντίδος ἔργος

170

ᾧ τις ἀλέξεται. οὔτε γὰρ ἔκγονα

κλυτᾶς χθονὸς αὔξεται οὔτε τόκοισιν

ἰηῶν καμάτων ἀνέχουσι γυναῖκες·

174

ἄλλον δ' ἂν ἄλλω προσίδοις ἅπερ εὐπτερον δρῶνι

κρείσσον ἀμαμακέτοσ' πυρὸς ὕρῃενον

151—158 = 159—166. 167—178 = 179—189.

Δημόστριον Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βερόιας

ἄκτάν πρὸς ἐσπέρου θεοῦ.

ῶν πόλις ἀνὰριθμος ὕλνται. 179

νηλέα δὲ γένεθλα πρὸς πέδῳ θαναταφόρα κεῖται
ἀνοίκτως. 181

ἐν δ' ἄλοχοι πολιαί τ' ἐπι ματέρες

ἄχᾶν παραβώμιον ἄλλοθεν ἄλλαι

λυγρῶν πόνων ἱκετῆρες ἐπιστενέχουσιν. 185

παιᾶν δὲ λάμπει στονόεσσά τε γῆρας ὄμανλος.

ῶν ὕπερ, ὦ χρυσέα θύγατερ Διός,

εὐῶπα πέμψον ἀλκάν.

Ἄρεά τε τὸν μαλερόν, ὃς νῦν ἄχαλκος ἀσπίδων
φλέγει με περιβόατον, ἀντιάξω. 191

παλίσσυστον δράμημα νοτίσαι πάτρας

ἄπουρον, εἴτ' ἐς μέγαν θάλαμον Ἀμφιτρίτας

εἴτ' ἐς τὸν ἀπόξενον ὄρμων 195

Θρήκιον κλύδωνα.

τέλει γὰρ εἴ τι νῦξ ἀφῆ,

τοῦτ' ἐπ' ἤμαρ ἔρχεται.

τόν, ὦ τᾶν πυρφόρων 200

ἀστραπᾶν κράτη νέμων,

ὦ Ζεῦ πάτερ, ὑπὸ σῶ φθίσον κεραυνῷ.

Λύκει' ἄναξ, τὰ τε σὰ χρυσοστρόφων ἀπ' ἀγ.

κυλᾶν 203

βέλεα θέλοιμ' ἂν ἀδάματ' ἐνδατεῖσθαι 205

ἀρωγὰ προσταχθέντα τάς τε πυρφόρους

Ἀρτέμιδος αἰγλας, ξὺν αἷς Λύκει' ὄρεα διάσσει

τὸν χρυσομίτραν τε κικλήσκω,

τᾶσδ' ἐπώνυμον γᾶς, 210

ροῖνῶπα Βάκχον εὖιον,

Μαινάδων ὁμόστολον,

190—202 = 203—215.

πελασθῆναι φλέγοντ' *ἐν τῇ φλόγῃ*
 ἀγλαῶπι *ἐν τῇ φλόγῃ*
 πεύκα' πλὶ τὸν ἀπότιμον ἐν θεοῖς θεόν. 215
 αἰτεῖς· ἃ δ' αἰτεῖς, τὰμ' ἐὰν θέλῃς ἐπι-
 κλύων' δέχεσθαι τῇ νόσῳ θ' ὑπηρετεῖν,
 ἀλκὴν λάβοις ἐν κἀνακούφισιν κακῶν·
 ἄγῳ ξένος μὲν τοῦ λόγου τοῦδ' ἐξεργῶ,
 ξένος δὲ τοῦ πραχθέντος· οὐ γὰρ ἄν μακρὰν 220
 ἔχνηνον αὐτός, μὴ οὐκ ἔχων τι σύμβολον·
 νῦν δ', ὕστερος γὰρ ἄστος εἰς ἄστους τελῶ,
 ὑμῖν προφωνῶ πᾶσι Καδμείοις τάδε·
 ὅστις ποθ' ὑμῶν Λάιον τὸν Λαβδάκου
 κάτοιιδεν ἀνδρὸς ἐκ τίνος διώλετο, 225
 τοῦτον κελεύω πάντα σημαίνειν ἐμοί·
 κεί μὲν φοβεῖται, τοῦπίκλῃμ' ὑπεξέλοι
 αὐτὸς καθ' αὐτοῦ· πείσεται γὰρ ἄλλο μὲν
 ἀστεργὲς οὐδέν, γῆς δ' ἄπεισιν ἀσφαλῆς.
 εἰ δ' αὖ τις ἄλλον οἶδεν ἐξ ἄλλης χθονὸς 230
 τὸν αὐτόχειρα, μὴ σιωπάτω· τὸ γὰρ
 κέρδος τελῶ γῶ χῆ χάρις προσκείσεται.
 εἰ δ' αὖ σιωπήσεσθε, καί τις ἢ φίλον
 δείσας ἀπώσσει τοῦπος ἢ καὐτοῦ τόδε,
 ἀκ τῶνδε δρᾶσω, ταῦτα χρὴ κλύειν ἐμοῦ. 235
 τὸν ἀνδρ' ἀπαυδῶ τοῦτον, ὅστις ἐστί, γῆς
 τῆσδ', ἧς ἐγὼ κράτη τε καὶ θρόνους νέμω,
 μήτ' εἰσδέχεσθαι μήτε προσφωνεῖν τινα,
 μήτ' ἐν θεῶν εὐχαῖσι μήτε θύμασιν
 κατὸν ποιεῖσθαι, μήτε χέρνιβας νέμειν· 240
 ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων πάντας, ὥς μιάσματος
 τοῦδ' ἡμῖν ὄντος, ὥς τὸ Πυθικὸν θεοῦ
 μαντεῖον ἐξέφηεν ἀστίως ἐμοί.

ἐγὼ μὲν οὖν τοιόσδε τῷ τε δαίμονι
 τῷ τ' ἀνδρὶ τῷ θανόντι σύμμαχος πέλω· 245
 ὑμῖν δὲ ταῦτα πάντ' ἐπισκήπτω τελεῖν 252
 ὑπὲρ τ' ἑμυτοῦ τοῦ θεοῦ τε τῆσδ' ἐτε
 γῆς ὧδ' ἀκάρπως κἀθέως ἐφθαρμένης.
 οὐδ' εἰ γὰρ ἦν τὸ προὔγμα μὴ θεήλατον, 255
 ἀκάθαρτον ὑμᾶς εἰκὸς ἦν οὕτως ἔαν,
 ἀνδρὸς γ' ἀρίστου βασιλέως τ' ὀλωλότος,
 ἀλλ' ἐξερευνᾶν· νῦν δ' ἐπεὶ κυρῶ γ' ἐγὼ
 ἔχων μὲν ἀρχὰς ὅς ἐκεῖνος εἶχε πρῖν,
 ἔχων δὲ λέκτρα καὶ γυναῖχ' ὁμόσπορον, 260
 κοινῶν τε παίδων κοῖν' ἄν, εἰ κείνῳ γένος
 μὴ δυστύχησεν, ἦν ἂν ἐκπεφυκότα·
 νῦν δ' ἐς τὸ κείνου κρᾶτ' ἐνήλαθ' ἡ τύχη·
 ἀνθ' ὧν ἐγὼ τὰδ', ὥσπερ εἰ τοῦμοῦ πατρός,
 ὑπερμαχοῦμαι κἀπὶ πᾶν ἀφίξομαι, 265
 ζητῶν τὸν αὐτόχειρα τοῦ φόνου λαβεῖν,
 τῷ Λαβδακείῳ παιδὶ Πολυδώρου τε καὶ
 τοῦ πρόσθε Κάδμου τοῦ πάλαι τ' Ἀγρήγορος.
 καὶ ταῦτα τοῖς μὴ δρῶσιν εὐχομαι θεοὺς 270
 μήτ' ἄροτον αὐτοῖς γῆς ἀνιέναι τινὰ
 μήτ' οὖν γυναικῶν παῖδας, ἀλλὰ τῷ πότμῳ
 τῷ νῦν φθερεῖσθαι κἄτι τοῦδ' ἐχθίονι· 272
 κατεύχομαι δὲ τὸν δεδρακότ', εἴτε τις 246
 εἰς ὧν λέληθεν εἴτε πλειόνων μέτα,
 κακὸν κακῶς νιν ἔμορον ἐκτρέψαι βίον·
 ἐπεύχομαι δ', οἴκοισιν εἰ ξυνέστιος
 ἐν τοῖς ἐμοῖς γένοιτ' ἐμοῦ συνειδότης,
 παθεῖν ἅπερ τοῖσδ' ἀρτίως ἠρασάμην. 251
 ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοισι Καδμείοις, ὕοις 273
 τὰδ' ἔστ' ἀρέσκονθ', ἥ τε σύμμαχος Δίκη

- χοί πάντες εὖ ξυνεῖεν εἰσαεῖ θεοί. 275
- ΧΟ. ὥσπερ μ' ἀραῖον ἔλαβες, ᾧδ', ἀναξ, ἐρῶ.
οὐτ' ἔκτανον γὰρ οὔτε τὸν κτανόντ' ἔχω
δειξαι. τὸ δὲ ξήτημα τοῦ πέμψαντος ἦν
Φοῖβον τόδ' εἰπεῖν, ὅστις εἰργασταί ποτε.
- ΟΙ. δίκαι' ἔλεξας· ἀλλ' ἀναγκάσαι θεοὺς 280
ἂν μὴ θέλωσιν οὐδ' ἂν εἰς δύναιτ' ἀνήρ.
- ΧΟ. τὰ δεύτερ' ἐκ τῶνθ' ἂν λέγοιμ' ἅμοι δοκεῖ.
- ΟΙ. εἰ καὶ τρίτ' ἐστί, μὴ παρῆς τὸ μὴ οὐ φράσαι.
- ΧΟ. ἄνακτ' ἄνακτι ταῦθ' ὀρῶντ' ἐπίσταμαι
μάλιστα Φοῖβω Τειρεσίαν, παρ' οὗ τις ἂν 285
σκοπῶν τάδ', ὦναξ, ἐκμάθοι σαφέστατα.
- ΟΙ. ἀλλ' οὐκ ἐν ἀργοῖς οὐδὲ τοῦτ' ἐπραξάμην.
ἐπεμψα γὰρ Κρέοντος εἰπόντος διπλοῦς
πομπούς· πάλαι δὲ μὴ παρῶν θανυμάζεται.
- ΧΟ. καὶ μὴν τά γ' ἄλλα κωφὰ καὶ παλαι' ἔπη. 290
- ΟΙ. τὰ ποῖα ταῦτα; πάντα γὰρ σκοπῶ λόγον.
- ΧΟ. θανεῖν ἐλέχθη πρός τινων ὁδοιπόρων.
- ΟΙ. ἤκουσα καὶ γὰρ τὸν δὲ ὀρῶντ' οὐδεὶς ὀρᾷ.
- ΧΟ. ἀλλ' εἰ τι μὲν δὴ δείματός γ' ἔχει μέρος,
τὰς σὰς ἀκούων οὐ μενεῖ τοιῶσδ' ἀράς. 295
- ΟΙ. ᾧ μὴ 'στι ὀρῶντι τάρβος, οὐδ' ἔπος φοβεῖ.
- ΧΟ. ἀλλ' οὐξελέγξων αὐτὸν ἔστιν· οἷδε γὰρ
τὸν θεῖον ἤδη μάντιν ᾧδ' ἄγουσιν, ᾧ
τάληθ' ἐξ ἐμπέφυκεν ἀνθρώπων μόνῳ.
- ΟΙ. ᾧ πάντα νομῶν Τειρεσία, διδακτά τε 300
ἄρρητά τ', οὐράνιά τε καὶ χθινοσσιβῆ,
πόλιν μὲν, εἰ καὶ μὴ βλέπεις, φρονεῖς δ' ὅμως
οἷα νόσφ' σύνεστιν· ἧς σὲ προστάτην
σωτήρᾳ τ', ὦναξ, μούνον ἐξευρίσκομεν.
Φοῖβος γάρ, εἰ τι μὴ κλύεις τῶν ἀγγέλων, 305

πέμψασιν ἡμῖν ἀντέπεμψεν, ἔκλυσιν
 μόνην ἂν ἐλθεῖν τοῦδε τοῦ νοσήματος,
 εἰ τοὺς κτανόντας Λάιον μαθόντες εὖ
 κτείναιμεν ἢ γῆς φυγάδας ἐκπεμψάμεθα.
 σύ νυν φθονήσας μήτ' ἀπ' οἰωνῶν φάτιν 310
 μήτ' εἰ τιν' ἄλλην μαντικῆς ἔχεις ὁδόν,
 ῥῦσαι σεαυτὸν καὶ πόλιν, ῥῦσαι δ' ἐμέ,
 ῥῦσαι δὲ πᾶν μίasma τοῦ τεθνηκότος.
 ἐν σοὶ γὰρ ἐσμέν· ἄνδρα δ' ὠφελεῖν ἀφ' ὧν
 ἔχοι τε καὶ δύναιτο, κάλλιστος πόνοσ. 315

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

φεῦ φεῦ, φρονεῖν ὥς δεινὸν ἔνθα μὴ τέλη
 λύη φρονοῦντι· ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ
 εἰδὼς διώλεσ'· οὐ γὰρ ἂν δεῦρ' ἐκόμεν.

ΟΙ. τί δ' ἔστιν; ὥς ἄθυμος εἰσελήλυθας.
 ΤΕ. ἄφες μ' ἐς οἴκους· ῥᾶστα γὰρ τὸ σὸν τε σὺ 320
 κἀγὼ διοίσω τοῦμόν, ἣν ἐμοὶ πίδθη.

ΟΙ. οὐτ' ἐννομ' εἶπας οὔτε προσφιλεῖ πόλει
 τῇδ', ἢ σ' ἐθρεψε, τήνδ' ἀποστερῶν φάτιν.

ΤΕ. ὁρῶ γὰρ οὐδὲ σοὶ τὸ σὸν φώνημ' ἰδὼν
 πρὸς καιρὸν· ὥς οὖν μηδ' ἐγὼ ταῦτόν πάθω 325

ΟΙ. μὴ πρὸς θεῶν φρονῶν γ' ἀποστραφῆς, ἐπεὶ
 πάντες σε προσκυνοῦμεν οἷδ' ἱκτήριοι.

ΤΕ. πάντες γὰρ οὐ φρονεῖτ'· ἐγὼ δ' οὐ μὴ ποτε
 τὰ μ' εἰς ἂν εἴπω, μὴ τὰ σ' ἐκφήνω κακά.

ΟΙ. τί φῆς; ξυνειδὼς οὐ φράσεις, ἀλλ' ἐννοεῖς 330
 ἡμᾶς προδοῦναι καὶ καταφθεῖραι πόλιν;

ΤΕ. ἐγὼ οὐτ' ἐμαυτὸν οὔτε σ' ἀλγυνῶ. τί ταῦτ'
 ἄλλως ἐλέγχεις; οὐ γὰρ ἂν πύθοιό μου.

ΟΙ. οὐκ, ὦ κακῶν κάκιστε, καὶ γὰρ ἂν πέτρον
 φύσιν σύ γ' ὀργάνειας, ἐξερεῖς ποτε, 335

- ἀλλ' ὧδ' ἄτεγκτος ἀτελεύτητος φανεῖ;
 ΤΕ. ὀργήν ἐμέμψω τὴν ἐμήν, τὴν σὴν δ' ὁμοῦ
 ναίουσάν οὐ κατεῖδες, ἀλλ' ἐμὲ ψέγεις.
 ΟΙ. τίς γὰρ τοιαῦτ' ἂν οὐκ ἂν ὀργίζοιτ' ἔπη
 κλύων, ἃ νῦν σὺ τήνδ' ἀτιμάξεις πόλιν; 340
 ΤΕ. ἤξει γὰρ αὐτά, κἂν ἐγὼ σιγῇ στέγω.
 ΟΙ. οὐκοῦν ἄ γ' ἤξει καὶ σὲ χορὴ λέγειν ἐμοί.
 ΤΕ. οὐκ ἂν πέρα φράσαιμι. πρὸς τὰδ', εἰ θέλεις,
 θυμοῦ δι' ὀργῆς ἤτις ἀγριωτάτη.
 ΟΙ. καὶ μὴν παρήσω γ' οὐδέν, ὥς ὀργῆς ἔχω, 345
 ἄπερ ξυνίημι· ἴσθι γὰρ δοκῶν ἐμοί
 καὶ ξυμφυτεῦσαι τοῦργον εἰργάσθαι θ', ὅσον
 μὴ χειρὸς καίνων· εἰ δ' ἐτύγχανες βλέπων,
 καὶ τοῦργον ἂν σοῦ τοῦτ' ἔφην εἶναι μόνου.
 ΤΕ. ἄληθες; ἐννέπω σὲ τῷ κηρύγματι 350
 ὥπερ προεῖπας ἐμμένειν, κἀφ' ἡμέρας
 τῆς νῦν προσανδᾶν μῆτε τούσδε μῆτ' ἐμέ,
 ὥς ὄντι γῆς τῆσδ' ἀνοσίῳ μιάστορι.
 ΟΙ. οὕτως ἀναιδῶς ἐξεκίνησας τόδε
 τὸ ῥῆμα; καὶ ποῦ τοῦτο φεύξεσθαι δοκεῖς; 355
 ΤΕ. πέφευγα· τάληθ' ἔς γὰρ ἰσχύον τρέφω.
 ΟΙ. πρὸς τοῦ διδαχθεῖς; οὐ γὰρ ἔκ γε τῆς τέχνης.
 ΤΕ. πρὸς σοῦ· σὺ γὰρ μ' ἄκουτα προντρέψω λέγειν.
 ΟΙ. ποῖον λόγον; λέγ' αὐτίς, ὥς μάλ्लον μάθω.
 ΤΕ. οὐχὶ ξυνῆκας πρόσθεν; ἢ πέτρα λέγον; 360
 ΟΙ. οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν γνωτόν· ἀλλ' αὐτίς φράσον.
 ΤΕ. φονέα σε φημι τὰνδρὸς οὗ ζητεῖς κυρεῖν.
 ΟΙ. ἀλλ' οὗ τι χαίρων δῖς γε πημονὰς ἐρεῖς.
 ΤΕ. εἶπω τι δῆτα κἄλλ', ἵν' ὀργίξῃ πλέον;
 ΟΙ. ὅσον γε χορήξεις· ὥς μάτην εἰρήσεται. 365
 ΤΕ. λεληθέναι σε φημι σὺν τοῖς φιλάτοις

- αἰσχισθ' ὁμιλοῦντ', οὐδ' ὄρᾱν ἴν' εἰ κακοῦ.
 ΟΙ. ἦ καὶ γεγηθῶς ταῦτ' ἀεὶ λέξειν δοκεῖς;
 ΤΕ. εἴπερ τί γ' ἐστὶ τῆς ἀληθείας σθένος. 369
 ΟΙ. ἀλλ' ἔστι, πλὴν σοί· σοὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστ', ἐπεὶ
 τυφλὸς τὰ τ' ὥτα τὸν τε νοῦν τὰ τ' ὄμματ' εἰ.
 ΤΕ. σὺ δ' ἄθλιός γε ταῦτ' ὀνειδίζων, ἃ σοὶ
 οὐδεις ὅς οὐχὶ τῶνδ' ὀνειδιεῖ τάχα.
 ΟΙ. μιᾶς τρέφει πρὸς νυκτός, ὥστε μήτ' ἐμὲ
 μήτ' ἄλλον, ὅστις φῶς ὄρᾳ, βλάψαι ποτ' ἔν.
 ΤΕ. οὐ γάρ σε μοῖρα πρὸς γ' ἐμοῦ πεσεῖν, ἐπεὶ
 ἱκανὸς Ἀπόλλων, ᾧ τὰδ' ἐκπροᾶξαι μέλει.
 ΟΙ. Κρέοντος ἦ σοῦ ταῦτα τάξευρήματα;
 ΤΕ. Κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδέν, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοί.
 ΟΙ. ὦ πλοῦτε καὶ τυραννὶ καὶ τέχνῃ τέχνης 380
 ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ,
 ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται,
 εἰ τῆσδ' ἄρχῃς εἴνεχ', ἣν ἐμοὶ πόλις
 δωρητόν, οὐκ αἰτητόν, εἰσεχειρίσειν,
 ταύτης Κρέων ὁ πιστός, οὐκ ἄρχῃς φίλος, 385
 λάθρα μ' ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ῥυμύρεται,
 ὑφεῖς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον,
 δόλιον ἀγύρτην, ὅστις ἐν τοῖς κέρδεσιν
 μόνον δέδορκε, τὴν τέχνην δ' ἔφνυ τυφλός.
 ἐπεὶ, φέρ' εἰπέ, ποῦ σὺ μάντις εἰ σαφής; 390
 πῶς οὐχ, ὅθ' ἡ ῥαψωδὸς ἐνθάδ' ἦν κύων,
 ἡὔδας τι τοῖσδ' ἀστοῖσιν ἐκλυτήριον;
 καίτοι τό γ' αἰνιγμ' οὐχὶ τοῦπιόντος ἦν
 ἀνδρὸς διειπεῖν, ἀλλὰ μαντείας ἔδει·
 ἦν οὔτ' ἀπ' οἴωνων σὺ προουφάνης ἔχων 395
 οὔτ' ἐκ θεῶν του γνωτόν· ἀλλ' ἐγὼ μολῶν,
 ὁ μὴδ' ἐν εἰδῶς Οἰδίπους, ἔπαυσά νιν,

γνώμη κυρήσας οὐδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθὼν
 ὃν δὴ σὺ πειρᾶς ἐκβαλεῖν, δοκῶν θρόνοις
 παραστατήσῃν τοῖς Κρεοντείοις πέλας. 400
 κλαίων δοκεῖς μοι καὶ σὺ χῶ συνθεῖς τάδε
 ἀγγλατήσῃν· εἰ δὲ μὴ ᾽δόκεις γέρων
 εἶναι, παθὼν ἔγνωσ' ἂν οἷά περ φρονεῖς.

ΧΟ. ἡμῶν μὲν εἰκάξουσιν καὶ τὰ τοῦδ' ἔπη
 ὀργῇ λελέχθαι καὶ τὰ σ', Οἰδίπους, δοκεῖ. 405
 δεῖ δ' οὐ τοιούτων, ἀλλ' ὅπως τὰ τοῦ θεοῦ
 μαντεῖ ἄριστα λύσομεν, τόδε σκοπεῖν.

ΤΕ. εἰ καὶ τυραννεῖς, ἐξισώτεον τὸ γοῦν
 ἴσ' ἀντιλέξαι· τοῦδε γὰρ κἀγὼ κρατῶ.
 οὐ γάρ τι σοὶ ξῶ δοῦλος, ἀλλὰ Λοξία· 410
 ὥστ' οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράφομαι.
 λέγω δ', ἐπειδὴ καὶ τυφλὸν μ' ὠνειδίσας·
 σὺ καὶ δέδορκας κοῦ βλέπεις ἴν' εἰ κακοῦ,
 οὐδ' ἔνθα ναίεις οὐδ' ὅτων οἰκεῖς μέτα.
 ἄρ' οἶσθ' ἀφ' ὧν εἶ; καὶ λέληθας ἐχθρὸς ὢν 415
 τοῖς σοῖσιν αὐτοῦ νέσθῃς κἀπὶ γῆς ἔνω,
 καὶ σ' ἀμφιπλήξῃ μητρὸς τε καὶ τοῦ σου πατρὸς
 ἐλᾷ ποτ' ἐκ γῆς τῆσδε δεινόπους ἀρά,
 βλέποντα νῦν μὲν ὕρθ', ἔπειτα δὲ σκότον.
 βοῆς δὲ τῆς σῆς ποῖος οὐκ ἔσται λιμήν, 420
 ποῖος Κιθαιρῶν οὐχὶ σύμφωνος τάχα,
 ὅταν καταίσθῃ τὸν ὑμέναιον, ὃν δόμοις
 ἄνορμον εἰσέπλευσας, εὐπλοίας τυχών;
 ἄλλων δὲ πληθὺς οὐκ ἐπαίσθάνει κακῶν,
 ἃ σ' ἐξισώσει σοὶ τε καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις. 425
 πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα καὶ τοῦμὸν στόμα
 προπηλάκιζε· σοῦ γὰρ οὐκ ἔστιν βροτῶν
 κίκιον ὅστις ἐκτριβήσεται ποτε.

- ΟΙ. ἢ ταῦτα δῆτ' ἀνεκτὰ πρὸς τούτου κλύειν;
οὐκ εἰς ὕλεθρον; οὐχὶ θᾶσσον; οὐ πάλιν 430
ἄπορρος οἴκων τῶνδ' ἀποστραφεῖς ἄπει;
- ΤΕ. οὐδ' ἐκόμην ἐργῶν' ἄν, εἰ σὺ μὴ 'κάλεις.
- ΟΙ. οὐ γάρ τί σ' ἤδη μῶρα φωνήσονται, ἐπεὶ
σχολῇ σ' ἄν οἴκους τοὺς ἐμοὺς ἐστείλῃμην.
- ΤΕ. ἡμεῖς τοιοῖδ' ἐφνμεν, ὥς μὲν σοὶ δοκεῖ, 435
μῶροι, γονεῦσι δ', οἳ σ' ἐφυσαν, ἔμφρονες.
- ΟΙ. ποίοισι; μεῖνον· τίς δέ μ' ἐκφύει βροτῶν;
- ΤΕ. τῇδ' ἡμέρᾳ πένθει σφε καὶ διαφθερεῖ.
- ΟΙ. ὥς πάντ' ἄγαν αἰνικτὰ κάσαφῇ λέγεις.
- ΤΕ. οὐκουν σὺ ταῦτ' ἄριστος εὐρίσκειν ἔφους; 440
- ΟΙ. τοιαῦτ' ὀνειδίζ', οἷς ἐμ' εὐρήσεις μέγαν.
- ΤΕ. αὐτῇ γε μέντοι σ' ἡ τύχη διώλεσεν.
- ΟΙ. ἀλλ' εἰ πόλιν τήνδ' ἐξέσωσ', οὐ μοι μέλει.
- ΤΕ. ἄπειμι τοίνυν· καὶ σὺ, παῖ, κόμιζέ με.
- ΟΙ. κομιζέτω δῆθ'· ὥς παρὼν σὺ γ' ἐμποδῶν 445
ὀχλεῖς, σνθεις τ' ἄν οὐκ ἂν ἀλγύνοις πλέον.
- ΤΕ. εἰπὼν ἄπειμ' ὦν εἴνεκ' ἤλθον, οὐ τὸ σὸν
δείσας πρόσωπον· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου μ' ὀλεῖς.
λέγω δέ σοι· τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν πάλαι
ζητεῖς ἀπειλῶν κἀνακηρύσσων φόνον 450
τὸν Λαίειον, οὗτός ἐστιν ἐνθάδε,
ξένος λόγῳ μέτοικος, εἴτα δ' ἐγγενὴς
φανήσεται Θηβαῖος, οὐδ' ἡσθήσεται
τῇ ξυμφορᾷ· τυφλὸς γὰρ ἐκ δεδορκότος
καὶ πτωχὸς ἀντὶ πλουσίου ξένην ἐπι 455
σκήπτρῳ προδεικνὺς γαῖαν ἐμπορεύσεται.
φανήσεται δὲ παισὶ τοῖς αὐτοῦ ξυνὼν
ἀδελφὸς αὐτὸς καὶ πατήρ, κάξ ἧς ἐφν
γυναικὸς υἱὸς καὶ πόσις, καὶ τοῦ πατρὸς

ὀμῶσπόρος τε καὶ φρονεύς. καὶ ταῦτ' ἰὼν 460
εἴσω λογίζου· κἂν λάβῃς ἐψευσμένον,

φάσκειν ἔμ' ἤδη μαντικῇ μηδὲν φρονεῖν.

ΧΟ. τίς ὄντιν' ἃ θεσπίεπεια Δελφὶς εἶπε πέτρα 463

ἄρογτ' ἄρογτων τελέσαντα φοινίαισι χερσίν; 465

ᾧρα νιν ἀελλάδων

ἱππῶν σθυναρώτερον

φυγᾶ πόδα νομαῖν.

ἐνοπλὸς γὰρ ἐπ' αὐτὸν ἐπένθρῳσκει 470

πύρρ' καὶ στεροπαῖς ὁ Διὸς γενέτας,

δεῖναι δ' ἅμ' ἐπὶ δύναιτο 473

κῆρες ἀναπλάκῃτοι.

ἐλαμψε γὰρ τοῦ νιφόεντος ἀρτίως φανείσα 473

φάσμα Παρνασοῦ τὸν ἄδηλον ἄνδρα πάντ' ἰχ-

νεύειν. 475

φουτᾶ γὰρ ὑπ' ἀγορίαν

ὑλαν ἀνά τ' ἄντρα καὶ

πετραῖος ὁ ταῦρος,

μέλεος μελέω ποδὶ χηρεύων,

τὰ μεσόμφαλα γᾶς ἀπονοσφρίζων 480

μαντεῖα· τὰ δ' αἰ

ζῶντα περιποτᾶται.

δεῖνὰ μὲν οὖν, δεῖνὰ ταρᾶσσει σοφὸς οἰωνο-

θέτας 483

οὔτε δοκοῦντ' οὔτ' ἀποφάσκουσθ' ὅτι λέξω δ'

ἀπορῶ. 485

πέτομαι δ' ἐλπίσιν οὔτ' ἐνθάδ' ὁρῶν οὔτ' ὀπίσω.

τί' γὰρ ἢ Αἰθιδάκιδαις

ἢ τῷ Πόλυντον νεῖκος ἔκειτ', οὔτε παροῦθέν ποτ'

ἔγωγ' οὔτε τανῶν πω 490

463—472 = 473—482. 483—497 = 498—512.

ἔμαθον, πρὸς οὗτου δὴ βασιάνω -
 ἐπὶ τὰν ἐπίδαμον φάτιν εἶμ' Οἰδίποδά Λαβ-
 δακίδαῖς 495

ἐπίκουρός ἀδελῶν θανάτων.
 ἀλλ' ὁ μὲν οὖν Ζεὺς ὃ τ' Ἀπόλλων ξυνετοὶ καὶ
 τὰ βροτῶν 498
 εἰδότες· ἀνδρῶν δ' ὅτι μάντις πλέον ἢ γὰ
 φέρεται, 500

κρίσις οὐκ ἔστιν ἀλαθής· σοφία δ' ἂν σοφίαν
 παραμείψειεν ἀνήρ.
 ἀλλ' οὔ ποτ' ἔγωγ' ἔν, πρὶν ἰδοίμ' ὀρθὸν ἔπος,
 μεμφομένων ἂν καταφαίην.

φανερὰ γὰρ ἐπ' αὐτῷ πτερόεσσ' ἦλθε κόρα 508
 ποτέ, καὶ σοφὸς ὤφθη βασιάνω θ' ἀδύπολις·
 τῷ ἅπ' ἐμᾶς 510

φρενὸς οὔ ποτ' ὀφλήσει κακίαν.

ΚΡ. ἄνδρες πολῖται, δεῖν' ἔπη πεπυσμένος
 κατηγορεῖν μου τὸν τύραννον Οἰδίπουν,
 πάρεμ' ἀτλητῶν. εἰ γὰρ ἐν ταῖς ξυμφοραῖς 515
 ταῖς νῦν νομίζει πρὸς τί μου πεπονθέναι
 λόγοισιν εἴτ' ἔργοισιν εἰς βλάβην φέρον,
 οὔτοι βίον μοι τοῦ μακραιωνος πόθος,
 φέροντι τήνδε βάξιν. οὐ γὰρ εἰς ἄπλοῦν
 ἢ ζημία μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει, 520
 ἀλλ' ἐς μέγιστον, εἰ κακὸς μὲν ἐν πόλει,
 κακὸς δὲ πρὸς σοῦ καὶ φίλων κεκληθόμαι.

ΧΟ. ἀλλ' ἦλθε μὲν δὴ τοῦτο τοῦνειδος τάχ' ἂν
 ὀργῇ βιασθὲν μάλλον ἢ γνώμῃ φρενῶν.

ΚΡ. τοῦπος δ' ἐφάνθη, ταῖς ἐμαῖς γνώμαῖς ὅτι 525
 πεισθεῖς ὁ μάντις τοὺς λόγους ψευδεῖς λέγοι;

ΧΟ. ἡδῶτο μὲν τὰδ', οἶδα δ' οὐ γνώμῃ τίνι.

- ΚΡ. ἐξ ὁρμάτων δ' ὀρθῶν τε καὶ ὀρθῆς φρενὸς
κατηγόρειτο τοῦ πίκλημα τοῦτό μου;
- ΧΟ. οὐκ οἶδ'· ἂ γὰρ δρῶσ' οἱ κρατοῦντες οὐχ ὀρθῶ.
αὐτὸς δ' ὅδ' ἤδη δωμάτων ἔξω περᾶ. 531
- ΟΙ. οὗτος σύ, πῶς δεῦρ' ἤλθες; ἢ τοσόνδ' ἔχεις
τόλμης πρόσωπον ὥστε τὰς ἐμὰς στέγας
ἵκου, φρουρὸς ὦν τοῦδ' ἀνδρὸς ἐμφανῶς
ληστής τ' ἐναργῆς τῆς ἐμῆς τυραννίδος; 174 535
φέρ' εἰπὲ πρὸς θεῶν, δειλίαν ἢ μωρίαν
ιδῶν τιν' ἐν μοι ταῦτ' ἐβουλεύσω ποεῖν;
ἢ τοῦδ' ὄγον ὥς οὐ γνωριοῖμί σου τόδε
δόλῳ προσέρπον ἢ οὐκ ἀλεξοίμην μαθῶν;
ἄρ' οὐχὶ μωρόν ἐστι τοῦ γχείρημά σου, 540
[ἄνευ τε πλήθους καὶ φίλων τυραννίδα]
θηρᾶν, ὃ πλήθει χρήμασιν θ' ἀλίσκεται;
- ΚΡ. οἶσθ' ὥς πόησον; ἀντὶ τῶν εἰρημένων
ἴσ' ἀντάκουσον, κατὰ κράν' αὐτὸς μαθῶν.
- ΟΙ. λέγειν σὺ δεινός, μανθάνειν δ' ἐγὼ κακός 545
σοῦ· δυσμενῇ γὰρ καὶ βαρύν σ' ἡύρηκ' ἐμοί.
- ΚΡ. τοῦτ' αὐτὸ νῦν μου πρῶτ' ἄκουσον ὥς ἐρῶ.
- ΟΙ. τοῦτ' αὐτὸ μή μοι φράξ', ὅπως οὐκ εἶ κακός.
- ΚΡ. εἰ τοι νομίζεις κτῆμα τὴν αὐθαδίαν
εἶναι τι τοῦ νοῦ χωρίς, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖς. 550
- ΟΙ. εἰ τοι νομίζεις ἄνδρα συγγενῇ κακῶς
δρῶν οὐχ ὑφέξειν τὴν δίκην, οὐκ εὖ φρονεῖς.
- ΚΡ. ξύμφημί σοι ταῦτ' ἐνδίκ' εἰρησθαι· τὸ δὲ
πάθην μ' ὅποιον φῆς παθεῖν, δίδασκέ με.
- ΟΙ' ἐπειθες ἢ οὐκ ἐπειθες, ὥς χρεῖή μ' ἐπὶ 555
ἀριστερῶν — τὸν σεμνόμαντιν ἄνδρα πέμψασθαι τινα;
- ΚΡ. καὶ νῦν ἔθ' αὐτός εἰμι τῷ βουλευμάτι.
- ΟΙ. πόσον τιν' ἤδη δῆθ' ὁ Λαῖος χρόνον

- ΚΡ. δέδρακε ποῖον ἔργον; οὐ γὰρ ἐννοῶ.
 ΟΙ. ἄφαντος ἔρρει θανασίμῳ χειρῶματι; 560
 ΚΡ. μακροὶ παλαιοὶ τ' ἂν μετρηθεῖεν χρόνοι.
 ΟΙ. τότε οὖν ὁ μάντις οὗτος ἦν ἐν τῇ τέχνῃ;
 ΚΡ. σοφός γ' ὁμοίως κἀξ ἴσου τιμώμενος.
 ΟΙ. ἐμνήσατ' οὖν ἐμοῦ τι τῷ τότε ἐν χρόνῳ;
 ΚΡ. οὐκ οὖν ἐμοῦ γ' ἔστιν οὐδαμοῦ πέλας. 565
 ΟΙ. ἀλλ' οὐκ ἐρευναν τοῦ κτανόντος ἔσχετε;
 ΚΡ. παρῆσχομεν, πῶς δ' οὐχί; κοῦκ ἠκούσαμεν.
 ΟΙ. πῶς οὖν τόθ' οὗτος ὁ σοφὸς οὐκ ἠύδα τάδε;
 ΚΡ. οὐκ οἶδ'. ἐφ' οἷς γὰρ μὴ φρονῶ σιγᾶν φιλῶ.
 ΟΙ. τὸ σὺν δέ γ' οἶσθα καὶ λέγοις ἂν εὖ φρονῶν. 570
 ΚΡ. ποῖον τόδ'; εἰ γὰρ οἶδά γ', οὐκ ἀρνήσομαι.
 ΟΙ. ὀθούνεκ', εἰ μὴ σοὶ ξυνῆλθε, τάσδ' ἐμὰς
 οὐκ ἂν ποτ' εἶπε Λαῖου διαφθοράς.
 ΚΡ. εἰ μὲν λέγει τάδ', αὐτὸς οἶσθ'. ἐγὼ δὲ σοῦ
 μαθεῖν δικαίῳ ταῦθ' ἄπερ κάμοῦ σὺ νῦν. 575
 ΟΙ. ἐκμάνθαν'· οὐ γὰρ δὴ φρονεὺς ἀλώσομαι.
 ΚΡ. τί δῆτ'; ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν γήμας ἔχεις;
 ΟΙ. ἄρνησις οὐκ ἐνεστὶν ὧν ἀνιστορεῖς.
 ΚΡ. ἄρχεις δ' ἐκείνῃ ταῦτ' ἀγῆς ἴσον νέμων;
 ΟΙ. ἂν ἥ θέλουσα πάντ' ἐμοῦ κομίζεται. 580
 ΚΡ. οὐκ οὖν ἰσοῦμαι σφῶν ἐγὼ δυοῖν τρίτος;
 ΟΙ. ἐνταῦθα γὰρ δὴ καὶ κακὸς φαίνει φίλος.
 ΚΡ. οὐκ, εἰ διδοίης γ' ὥς ἔγω σπαντῶ λόγον.
 σκέψαι δὲ τοῦτο πρῶτον, εἰ τιν' ἂν δοκεῖς
 ἄρχειν ἐλέσθαι ξὺν φόβοισι μᾶλλον ἢ 585
 ἄτρεστον εὐδοντ', εἰ τὰ γ' αὖθ' ἔξει κράτη.
 ἐγὼ μὲν οὖν οὕτ' αὐτὸς ἱμεῖρων ἔφην
 τύραννος εἶναι μᾶλλον ἢ τύραννα δρᾶν,
 οὕτ' ἄλλος ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται.

νῦν μὲν γὰρ ἐκ σοῦ πάντ' ἄνευ φόβου φέρω, 590-
εἰ δ' αὐτὸς ἦρχον, πολλὰ κὰν ἄκων ἔδρων.

πῶς δῆτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἡδίων ἔχειν

ἀρχῆς ἀλύπου καὶ δυναστείας ἔφν;

οὐπω τοσοῦτον ἡπατημένος κυρῶ

ὥστ' ἄλλα χορήξειν ἢ τὰ σὺν κέρδει καλά. 595

νῦν πᾶσι χαίρω, νῦν με πᾶς ἀσπάζεται,

νῦν οἱ σέθεν χορίζοντες ἐγκαλοῦσί με. *αὐτὰρ*

τὸ γὰρ τυχεῖν αὐτοῖσι πᾶν ἐνταῦθ' ἐνι.

πῶς δῆτ' ἐγὼ κεῖν' ἂν λάβοιμ' ἀφελὺς τάδε;

οὐκ ἂν γένοιτο νοῦς κακὸς καλῶς φρονῶν. 600

ἀλλ' οὐτ' ἐραστὴς τῆσδε τῆς γνώμης ἔφυν

οὐτ' ἂν μετ' ἄλλον δρῶντος ἂν τλαίην ποτέ.

καὶ τῶνδ' ἐλεγχόν τοῦτο μὲν Πυθῶδ' ἰὼν

πεύθου τὰ χρησθέντ' εἰ σαφῶς ἡγγειλά σοι.

τοῦτ' ἄλλ', ἐάν με τῷ τερασκόπῳ λάβῃς 605

κοινῇ τι βουλευόμεντα, μὴ μ' ἀπλῇ κτάνῃς

ψήφῳ, διπλῇ δέ, τῇ τ' ἐμῇ καὶ σῇ, λαβὼν.

γνώμη δ' ἀδύλῳ μὴ με χωρὶς αἰτιῶ.

οὐ γὰρ δίκαιον οὔτε τοὺς κακοὺς μάτην

χρηστοὺς νομίζειν οὔτε τοὺς χρηστοὺς κακοὺς.

φίλον γὰρ ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν ἴσον λέγω 611

καὶ τὸν παρ' αὐτῷ βίαιον, ὃν πλεῖστον φιλεῖ.

ἀλλ' ἐν χρόνῳ γνώσει τάδ' ἀσφαλῶς, ἐπεὶ

χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσιν ἄνθρωπος.

κακὸν δὲ κὰν ἐν ἡμέρᾳ γνοίης μιᾷ. 615

ΧΟ. καλῶς ἔλεξεν εὐλαβουμένῳ πεσεῖν,

ἄναξ· φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς οὐκ ἀσφαλεῖς.

ΟΙ. ὅταν ταχύς τις οὐπιβουλεύων λάθῃ

χωρῇ, ταχὺν δεῖ καὶ βουλεύειν πάλιν.

εἰ δ' ἡσυχάζων προσμενῶ, τὰ τοῦδε μὲν 620

- πεπραγμέν' ἔσται, τὰμὰ δ' ἡμαρτημένα.
 ΚΡ. τί δῆτα χορήξεις; ἢ με γῆς ἔξω βαλεῖν;
 ΟΙ. ἡμιστά· θνήσκειν, οὐ φυγεῖν σε βούλομαι.
 ΚΡ. ὅταν προδείξῃς οἶόν ἐστι τὸ φθονεῖν.
 ΟΙ. ὥς οὐχ ὑπεῖξων οὐδὲ πιστευσῶν λέγεις; 625
 ΚΡ. οὐ γὰρ φρονοῦντά σ' εὖ βλέπω. ΟΙ. τὸ γοῦν
 ἐμόν.
 ΚΡ. ἀλλ' ἐξ ἴσου δεῖ κάμνόν. ΟΙ. ἀλλ' ἔφυε κακός.
 ΚΡ. εἰ δὲ ξυνῆς μηδέν; ΟΙ. ἀρκτέον γ' ὅμως.
 ΚΡ. οὔτοι κακῶς γ' ἄρχοντος. ΟΙ. ὦ πόλις πόλις.
 ΚΡ. κάμοι πόλεως μέτεστιν, οὐχὶ σοὶ μόνῳ. 630
 ΧΟ. παύσασθ', ἄνακτες· καιρίαν δ' ὑμῖν ὁρῶ
 τήνδ' ἐκ δόμων στείχουσιν Ἰοκάστην, μεθ' ἧς
 τὸ νῦν πάρεστι νεῖκος εὖ θέσθαι χρεῶν.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

- τί τὴν ἄβουλον, ὦ ταλαίπωροι, στάσει
 γλώσσης ἐπήρασθ' οὐδ' ἐπαισχύνεσθε γῆς 635
 οὕτω νοσοῦσης ἴδια κινοῦντες κακά;
 οὐκ εἴ σύ τ' οἴκους σύ τε, Κρέων, κατὰ στέρας,
 καὶ μὴ τὸ μηδὲν ἄλγος εἰς μέγ' οἴσετε;
 ΚΡ. ὅμαιμε, δεινὰ μ' Οἰδίπους ὁ σὸς πόσις
 δρᾶσαι δικαιοῖ, θάτερον δυοῖν κακοῖν, 640
 ἢ γῆς ἀπῶσαι πατρίδος ἢ κτεῖναι λαβών.
 ΟΙ. ξύμφημι· δρῶντα γάρ νιν, ὦ γύναι, κακῶς
 εἴληφα τοῦμόν σῶμα σὺν τέχνῃ κακῇ.
 ΚΡ. μή νυν ὀναίμην, ἀλλ' ἀραῖος, εἴ σέ τι
 δέδρακ' ὀλοίμην, ὧν ἐπαίτιζ' με δρᾶν. 645
 ΙΟ. ὦ πρὸς θεῶν πίστευσον, Οἰδίπους, τάδε,
 μάλιστα μὲν τόνδ' ὄρκον αἰδεσθεὶς θεῶν,
 ἔπειτα καμὲ τούσδε θ' οἱ πάρεισί σοι.

XO. πιθοῦ θελήσας φρονήσας τ', ἄναξ, λίσσομαι. 649

OI. τί σοι θέλεις δῆτ' εἰκάθω;

XO. τὸν οὔτε πρὶν νήπιον νῦν τ' ἐν ὄρκῳ μέγαν
καταίδεσαι.)

OI. οἶσθ' οὖν ἂ χρήσεις; XO. οἶδα. OI. φράξε
δὴ τί φῆς. 655

XO. τὸν ἐναγῇ φίλον μήποτ' ἐν αἰτίᾳ
σὺν ἀφανεί λόγῳ σ' ἄτιμον βαλεῖν.

OI. εὖ νυν ἐπίστω, ταῦθ' ὅταν ζητῆς, ἐμοὶ
ζητῶν ὄλεθρον ἢ φυγὴν ἐκ τῆσδε γῆς.

XO. οὐ τὸν πάντων θεῶν θεὸν πρόμον 660
"Ἄλιον· ἐπεὶ ἄθεός ἄφίλος ὃ τι πύματον
ὀλοΐμαν, φρόνησιν εἰ τάνδ' ἔχω.

ἀλλὰ μοι δυσμόρῳ γὰρ φθινὰς 665

τροχέει ψυχάν, τάδ' εἰ κακοῖς κακὰ
προσάψει τοῖς πάλαι τὰ πρόσφατα.

OI. ὃ δ' οὖν ἵτω, κεί χορή με παντελῶς θανεῖν 669
ἢ γῆς ἄτιμον τῆσδ' ἀπωσθῆναι βίᾳ. 670

τὸ γὰρ σόν, οὐ τὸ τοῦδ', ἐποικτίρῳ στόμα
ἐλεινόν· οὗτος δ' ἐνθ' ἂν ἡ στυγῆσεται.

KP. στυγνὸς μὲν εἰκων δῆλος εἶ, βαρὺς δ', ὅταν
θυμοῦ περὰ σῃς· αἱ δὲ τοιαῦται φύσεις
αὐταῖς δικαίως εἰσὶν ἄλγισται φέρειν. 675

OI. οὐκ οὖν μ' ἐάσεις κακτὸς εἶ; KP. πορεύσομαι,
σοῦ μὲν τυχὼν ἀγνώτος, ἐν δὲ τοῖσδ' ἴσος.

XO. γύναι, τί μέλλεις κομίζεῖν δόμων τόνδ' ἔσω; 678

IO. μαθοῦσά γ' ἦτις ἡ τύχη. 680

XO. δόκησις ἀγνώως λόγων ἤλθθε, δάπτει δὲ καὶ τὸ
μὴ νδίκον.

IO. ἀμφοῖν ἀπ' αὐτοῖν; XO. ναίχι. IO. καὶ τίς ἦν λόγος;

649—659 = 678—688. 660—668 = 689—697. 4

- XO. ἄλλης ἔμοιγ', ἄλλης, γὰς προπονουμένας, 685
φαίνεται ἐνθ' ἔληξεν αὐτοῦ μένειν.
- OI. ὀρᾷς ἴν' ἦκεις, ἀγαθὸς ὢν γνώμην ἀνὴρ,
τοῦτον παρὶς καὶ καταβλύνων κέαρ;
- XO. ὦναξ, εἶπον μὲν οὐχ ἅπαξ μόνον, 689
ἴσθι δὲ παραφρόνιμον, ἄπορον ἐπὶ φρόνιμα
μὲν πεφάνθαι μ' ἔν, εἰ σ' ἐνοσφρίζουσαν,
ὅς τ' ἐμὴν γὰρ φίλαν ἐν πόνοις
σαλεύουσάν κατ' ὀρθὴν οὐρῖσας, 695
τανῦν τ' εὐπομπος, εἰ δύνῃ, γενοῦ.
- IO. πρὸς θεῶν δίδαξον κἄμ', ἄναξ, ὅτου ποτὲ
μῆνιν τοσὴνδε πράγματος στήσας ἔχεις.
- OI. ἐρῶ· σὲ γὰρ τῶνδ' ἐς πλεόν, γύναι, σέβω· 700
Κρέοντος, οἷά μοι βεβουλευκὼς ἔχει.
- IO. λέγ', εἰ σαφῶς τὸ νεῖκος ἐγκαλῶν ἐρεῖς. *X 4. 24*
- OI. φονέα με φησὶ Λαῖου καθεστάναι.
- IO. αὐτὸς ξυνειδὼς ἢ μαθὼν ἄλλου πάρα;
- OI. μάντιν μὲν οὖν κακοῦργον εἰσπέμψας, ἐπεὶ 705
τό γ' εἰς ἑαυτὸν πᾶν ἐλευθεροῦ στόμα.
- IO. σύ νυν ἀφείς σεαυτὸν ὦν λέγεις πέρι
ἔμοῦ πάκουσον καὶ μάθ' οὐνεκ' ἐστὶ σοι
βρότειον οὐδὲν μαντικῆς ἔχον τέχνης.
φανῶ δέ σοι σημεῖα τῶνδε σύντομα. 710
- χρησμὸς γὰρ ἦλθε Λαῖω ποτ', οὐκ ἐρῶ
Φοῖβον γ' ἀπ' αὐτοῦ, τῶν δ' ὑπηρετῶν ἄπο,
28 *μὲν* ὡς αὐτὸν ἔξοιμοίρα πρὸς παιδὸς θανεῖν,
ὅστις γένοιτ' ἔμοῦ τε κἀκείνου πάρα.
καὶ τὸν μὲν, ὥσπερ γ' ἡ φάτις, ξένοι ποτὲ 715
λησται φονεύουσ' ἐν τριπλαῖς ἀμαξίτοις·
παιδὸς δὲ βλάστας οὐ διέσχον ἡμέραι
τρεις, καὶ νιν ἄρθρα κείνος ἐνζεύξας ποδοῦν

- ἔρριπεν ἄλλων χερσὶν ἄβατον εἰς ὕρο·
 κἄνταυθ' Ἀπόλλων οὐτ' ἐκείνον ἦνυσεν 720
 φονέα γενέσθαι πατρὸς οὔτε Λαίον
 τὸ δεινὸν οὐφοβεῖτο πρὸς παῖδός παθεῖν.
 τοιαῦτα φῆμαι μαντικαὶ διώρισαν,
 ὧν ἐντρέπου σὺ μηδέν· ὧν γὰρ ἂν θεὸς
 χρεῖαν ἐρευνᾷ, ῥαδίως αὐτὸς φανεῖ. — 725
- ΟΙ. οἷόν μ' ἀκούσαντ' ἀρτίως ἔχει, γύναι,
 ψυχῆς πλάνημα κἄνακίνησις φρενῶν.
- ΙΟ. ποίας μερίμνης τοῦθ' ὑπο στραφεῖς λέγεις;
- ΟΙ. ἔδοξ' ἀκοῦσαι σοῦ τόδ', ὥς ὁ Λαῖος
 κατασφαρεῖη πρὸς τριπλαῖς ἁμαξιτοῖς. 730
- ΙΟ. ἡυδατο γὰρ ταῦτ' οὐδέ πω λήξαντ' ἔχει.
- ΟΙ. καὶ ποῦ 'σθ' ὁ χῶρος οὗτος οὗ τόδ' ἦν πάθος;
- ΙΟ. Φωκίς μὲν ἢ γῇ κλήζεται, σχιστὴ δ' ὁδὸς
 εἰς ταῦτὸ Δελφῶν κἀπὸ Δαυλίας ἔγει.
- ΟΙ. καὶ τίς χρόνος τοῖσδ' ἐστὶν οὕξεληλυθώς; 735
- ΙΟ. σχεδόν τι πρόσθεν ἢ σὺ τῆσδ' ἔχων χθονὸς
 ἀρχὴν ἐφαίνου, τοῦτ' ἐκηρύχθη πόλει.
- ΟΙ. ὦ Ζεῦ, τί μου δρᾶσαι βεβούλευσαι πέρι;
- ΙΟ. τί δ' ἐστί σοι τοῦτ', Οἰδίπους, ἐνθύμιον;
- ΟΙ. μήπω μ' ἐρώτα· τὸν δὲ Λαῖον φύσιν 740
 τίν' ἦλθε φράζε, τίνα δ' ἀκμὴν ἥβης ἔχων.
- ΙΟ. μέγας, χνοάζων ἄρτι λευκανθὲς κἄρα,
 μορφηὶ δὲ τῆς σῆς οὐκ ἀπεστάτει πολὺ.
- ΟΙ. οἴμοι τάλας· ἔοικ' ἐμαυτὸν εἰς ἄρᾳς
 δεινὰς προβάλλων ἀρτίως οὐκ εἰδέναι. 745
- ΙΟ. πῶς φῆς; ὀκνῶ τοι πρὸς σ' ἀποσκοποῦσ', ἄναξ.
- ΟΙ. δεινῶς ἀθυμῶ μὴ βλέπων ὁ μάντις ἦ·
 δεῖξεις δὲ μᾶλλον, ἣν ἐν ἐξείπῃς ἔτι.
- ΙΟ. καὶ μὴν ὀκνῶ μέν, ἃ δ' ἂν ἔρη μαθοῦσ' ἐρῶ.

- ΟΙ. πότερον ἐχώρει βαιὸς ἢ πολλοὺς ἔχων 750
 ἄνδρας λοχίτας, οἳ ἄνθρωποι ἀρχηγέτης;
- ΙΟ. πέντε ἦσαν οἱ ξύμπαντες, ἐν δ' αὐτοῖσιν ἦν
 κηρυξ· ἀπήνυε δ' ἦγε Λάϊον μίαν.
- ΟΙ. αἰαῖ, τάδ' ἤδη διαφανῆ. τίς ἦν ποτε
 ὁ τούσδε λέξας τοὺς λόγους ὑμῖν, γύναι; 755
- ΙΟ. οἰκέυς τις, ὅσπερ ἵκετ' ἐκσωθεὶς μόνος.
- ΟΙ. ἦ καὶ δόμοισι τυγχάνει τανῦν παρών;
- ΙΟ. οὐ δῆτ'· ἀφ' οὗ γὰρ κείθεν ἤλθε καὶ κράτη
 σέ τ' εἶδ' ἔχοντα Λαίον τ' ὀλωλότα,
 ἐξικέτευσε τῆς ἐμῆς χειρὸς θιγὼν 760
 ἄγρους σφεπέμψαι κατὰ ποιμνίων νομάς,
 ὡς πλείστον εἴη τοῦδ' ἀποπτος ἄστεως.
 καῖπεμψ' ἐρῶ νιν· ἄξιός γάρ οἱ ἄνθρωπος
 δοῦλος φέρειν ἦν τῆσδε καὶ μείζω χάριν.
- ΟΙ. πῶς ἂν μόλοι δῆθ' ἡμῖν ἐν τάχει πάλιν; 765
- ΙΟ. πάρεστιν· ἀλλὰ πρὸς τί τοῦτ' ἐφίεσαι;
- ΟΙ. δέδοικ' ἐμαυτόν, ὦ γύναι, μὴ πόλλ' ἄγαν
 εἰρημέν' ἦ μοι δι' αὖ νιν εἰσιδεῖν θέλω.
- ΙΟ. ἀλλ' ἵξεται μὲν· ἀξία δέ που μαθεῖν
 καὶ γὰρ τά γ' ἐν σοὶ δυσφόρως ἔχοντ', ἄναξ. 770
- ΟΙ. κοῦ μὴ στερηθῇς γ', ἐς τοσοῦτον ἐλπίδων
 ἐμοῦ βεβῶτος· τῷ γὰρ ἂν καὶ μείζονι
 λῆξαιμ' ἂν ἢ σοί, διὰ τύχης τοιαῦδ' ἰών;
 ἐμοὶ πατήρ μὲν Πόλυβος ἦν Κορίνθιος,
 μήτηρ δὲ Μερόπη Δωρίς· ἡρόμην δ' ἄνθρωπος 775
 ἄστῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ, πρὶν μοι τύχῃ
 τοιάδ' ἐπέστη, θανμάσαι μὲν ἀξία,
 σπουδῆς γε μέντοι τῆς ἐμῆς οὐκ ἀξία.
 ἄνθρωπος γὰρ ἐν δειπνοῖς μ' ὑπερπλησθεὶς μέθῃ
 καλεῖ παρ' οἴνῳ, πλαστὸς ὡς εἴην πατρί. 780

κἀγὼ βαρυνθεὶς τὴν μὲν οὔσαν ἡμέραν
 μόλις κατέσχον, θατέρω δ' ἰὼν πέλας
 μητρὸς πατρὸς τ' ἤλεγχον· οἱ δὲ δυσφύρως
 τοῦνειδος ἦγον τῷ μεθέντι τὸν λόγον.
 κἀγὼ τὰ μὲν κείνοιν ἐτερόμην, ὅμως δ' 785
 ἔκνιξέ μ' αἰὲ τοῦθ'· ὑφείρπε γὰρ πολύ.
 λάθρα δὲ μητρὸς καὶ πατρὸς πορεύομαι
 Πυθώδε, καί μ' ὁ Φοῖβος ὦν μὲν ἰκόμην
 ἄτιμον ἐξέπεμψεν, ἄλλα δ' ἄθλια
 καὶ δεινὰ καὶ δύστηνα προύφηγεν λέγων, 790
 ὥς μητρὶ μὲν χρεῖη με μιχθῆναι, γένος δ'
 ἄτλητον ἀνθρώποισι δηλώσοιμ' ὄραν,
 φονεὺς δ' ἐσοίμην τοῦ φυτεύσαντος πατρὸς.
 κἀγὼ πακούσας ταῦτα τὴν Κορινθίαν,
 ἄστροις τὸ λοιπὸν ^{ἐμυλῶν μιν} τεμαρνούμενος, χθόνα 795
 ἔφευγον, ἔνθα μήποτ' ὀφιοίμην κακῶν
 χρησμῶν ὀνειδή τῶν ἐμῶν τελούμενα.
 στείχων δ' ἱκνοῦμαι τούσδε τοὺς χώρους, ἐν οἷς
 σὺ τὸν τύραννον τοῦτον ὕλλυσθαι λέγεις. ✓
 καὶ σοι, γύναι, τάληθές ἐξερχῶ. τριπλῆς 800
 ὅτ' ἢ κελεύθου τῆσδ' ὁδοιπορῶν πέλας,
 ἔνταυθά μοι κῆρύξ τε καὶ πωλικῆς
 ἀνὴρ ἀπῆνης ἐμβεβώς, οἷον σὺ φῆς,
 ξυνηντίαζον· κἀξ ὁδοῦ μ' ὁ θ' ἡγεμὼν
 αὐτός θ' ὁ πρέσβυς πρὸς βίαν ἤλαννέτην. 805
 κἀγὼ τὸν ἐκτρέποντα, τὸν τροχηλάτην,
 παίω δι' ὀργῆς· καὶ μ' ὁ πρέσβυς ὥς ὄρα,
 ὄχους παραστείχοντα τηρήσας, μέσον
 κάρα διπλοῖς κέντροισί μου καθίκετο.
 οὐ μὴν ἴσῃν γ' ἔτισεν, ἀλλὰ συντόμως 810
 σκήπτρῳ τυπεὶς ἐκ τῆσδε χειρὸς ὑπτιος

μέσης ἀπήνης εὐθὺς ἐκκυλίνδεται·
 κτείνω δὲ τοὺς ξύμπαντας. εἰ δὲ τῷ ξένῳ
 τούτῳ προσήκει Λαῖου τι συγγενές,
 [τίς τοῦδ' ἔσ' ἀνδρὸς νῦν ἔστ' ἀθλιώτερος;] 815
 τίς ἐχθροδαίμων μᾶλλον ἢν γένοιτ' ἀνήρ;
 ὃν μὴ ξένων ἔξεστι μῆδ' ἀστῶν τινα
 δόμοις δέχεσθαι μῆδ' προσφωνεῖν τινα,
 ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων. καὶ τὰδ' οὐκ ἄλλος ἦν
 ἢ γὰρ π' ἐμ' αὐτῷ τάσδ' ἀρὰς ὁ προστιθείς. 820
 λέχη δὲ τοῦ θανόντος ἐκ χειρὸν ἐμαῖν
 χοαίνω, δι' ὧν περ ὦλετ'. ἄρ' ἔφυν κακός;
 ἄρ' οὐχὶ πᾶς ἄνθρωπος; εἰ με χρὴ φυγεῖν,
 καὶ μοι φησὶν μῆστι τοὺς ἐμοὺς ἰδεῖν
 μῆδ' ἐμβατεύειν πατρίδος, ἢ γάμοις με δεῖ 825
 μητρὸς ζυγῆναι καὶ πατέρα κατακτανεῖν
 [Πόλυβον, ὃς ἐξέφυσε κατέχευε μέγ';]
 ἄρ' οὐκ ἀπ' ὧμοῦ ταῦτα δαίμονός τις ἢν
 κρίνων ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἢν ὀρθοῖν λόγον;
 μὴ δῆτα, μὴ δῆτ', ὦ θεῶν ἄγνων σέβας, 830
 ἴδοιμι ταύτην ἡμέραν, ἀλλ' ἐκ βροτῶν
 βαλὴν ἄφαντος πρόσθεν ἢ τοιάνδ' ἰδεῖν
 κηλὶδ' ἐμαυτῷ συμφορᾶς ἀφυγμένην.

ΧΟ. ἡμῖν μὲν, ὄναξ, ταῦτ' ὀκνήσῃ· ἔως δ' ἢν οὖν
 πρὸς τοῦ παρόντος ἐκμάθῃς, ἔχ' ἐλπίδα. 835

ΟΙ. καὶ μὴν τοσοῦτόν γ' ἔστι μοι τῆς ἐλπίδος,
 τὸν ἄνδρα τὸν βοτῆρα προσμεῖναι μόνον.

ΙΟ. πεφασμένον δὲ τίς ποθ' ἢ προθυμία;

ΟΙ. ἐγὼ διδάξω σ'. ἦν γὰρ εὐρεθῇ λέγων
 σοὶ ταῦτ', ἐγὼ γ' ἢν ἐκπεφηνόην πάθος. 840

ΙΟ. ποῖον δέ μου περισσὸν ἤκουσας λόγον;

ΟΙ. ληστὰς ἔφασκες αὐτὸν ἄνδρας ἐννέπειν

ὥς νιν κατακτείνειαν. εἰ μὲν οὖν ἔτι
λέξει τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν, οὐκ ἐγὼ ἵκτανον·
οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν εἰς γε τοῖς πολλοῖς ἴσος· 845
εἰ δ' ἄνδρ' ἐν' οἰόζωνον αὐδήσει, σαφὺς
τοῦτ' ἐστὶν ἤδη τοῦργον εἰς ἐμὲ ῥέπον.

ΙΟ. ἀλλ' ὥς φανέν γε τοῦπος ὧδ' ἐπίστασο,
κοῦκ ἔστιν αὐτῷ τοῦτό γ' ἐμβαλεῖν πάλιν·
πόλις γὰρ ἦκουσ', οὐκ ἐγὼ μόνη, τάδε. 850
εἰ δ' οὖν τι κἀκτρέποιτο τοῦ πρόσθεν λόγου,
οὔτοι ποτ', ὦναξ, σὸν γε Λαῖου φόνον
φανεῖ δικαίως ὀρθόν, ὅν γε Λοξίας
διεῖπε χρῆναι παιδὸς ἐξ ἐμοῦ θανεῖν.
καίτοι νιν οὐ κείνός γ' ὁ δύστηνός ποτε 855
κατέκταν', ἀλλ' αὐτὸς πάροιθεν ὤλετο.

ὥστ' οὐχὶ μαντείας γ' ἂν οὔτε τῇδ' ἐγὼ
βλέψαιμ' ἂν εἴνεκ' οὔτε τῇδ' ἂν ὕστερον.

ΟΙ. καλῶς νομίζεις· ἀλλ' ὅμως τὸν ἀγρότην
πέμψον τινὰ στελοῦντα μηδὲ τοῦτ' ἀφῆς. 860

ΙΟ. πέμψω ταχύνασ'· ἀλλ' ἴωμεν ἐς δόμους·
οὐρὲν γὰρ ἂν πράξαιμ' ἂν ὧν οὐ σοὶ φίλον.

ΧΟ. εἰ μοι ξυνείη φέροντι

μοῖρα τὰν εὐσεπτον ἀγνείαν λόγων
ἔργων τε πάντων, ὧν νόμοι πρόκεινται 865
ὑψίποδες, οὐρανίαν

δι' αἰθέρα τέκνωθέντες, ὧν Ὀλύμπος
πατὴρ μόνος, οὐδὲ νῦν

ἀνὰ φύσιν ἀνέρωσιν

ἔτικτεν οὐδὲ μήποτε λάθῃ κατακοιμάσῃ· 870

μέγας ἐν τούτοις θεὸς οὐδὲ γῆράσκει.

ὑβροῖς φυτεύει τύραννον· 873

863—872 = 873—882.

ὕβρις, εἰ πολλῶν ὑπερπλησθῇ μάταν,
 ἃ μὴ 'πίκαιρα μὴδὲ συμφέροντα, 875
 ἀκρότατον εἰσαναβᾶς
 αἶπος ἀπότομον ὥρουσεν εἰς ἀνάγκαν,
 ἔνθ' οὐ ποδὶ χρησίμῳ
 χοῖται. τὸ καλῶς δ' ἔχον *αἰσθάνεται*
 πόλει πάλαισμα μήποτε λῦσαι θεὸν αἰτοῦμαι. 880
 θεὸν οὐ λήξω ποτὲ προστάταν ἰσχων.
 εἰ δέ τις ὑπέροπτα χερσὶν ἢ λόγῳ πορεύεται, 883
 δίκας ἀφόβητος οὐδὲ δαιμόνων ἔδη σέβων, 885
 κακὰ νιν ἔλοιτο μοῖρα,
 δυσπότμου χάριν χλιδᾶς,
 εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαίως
 καὶ τῶν ἀσέπτων ἔρξεται 890
 ἢ τῶν ἀθίκτων ἔξεται ματάζων.
 τίς ἔτι ποτ' ἐν τοῖσδ' ἀνὴρ θυμῶν βέλη
 εὔξεται ψυχᾶς ἀμύνειν;
 εἰ γὰρ αἰ τοιαῖδε πράξεις τίμμαι, 895
 τί δεῖ με χορεύειν;
 οὐκέτι τὸν ἀθικτον εἶμι γὰρ ἐπ' ὀμφαλὸν σέβων
 οὐδ' ἐς τὸν Ἀβαῖσι νῆον οὐδὲ τὰν Ὀλυμπίαν,
 εἰ μὴ τάδε χειρόδεικτα 901
 πᾶσιν ἀρμόσει βροτοῖς.
 ἀλλ' ὦ κρατύνων, εἶπερ ὕρθ' ἀκούεις,
 Ζεῦ, πάντ' ἀνάσσω, μὴ λάθοι
 σὲ τὰν τε σὰν ἀθάνατον αἰὲν ἀρχάν. 905
 φθίνοντα γὰρ Δαλίου *θυγατρίδα*
 θέσφατ' ἐξαιροῦσιν ἤδη,
 κούδαμοῦ τιμαῖς Ἀπόλλων ἐμφανής·
 ἔρρει δὲ τὰ θεῖα. 910

883—896 = 897—910.

- ΙΟ. χώρας ἄνακτες, δόξα μοι παρεστάθην
 ναοὺς ἰκέσθαι δαιμόνων, τὰ δ' ἐν χερσὶν ἐν χερσὶν
 στέφη λαβούσῃ κἀπιθυμιάματα.
 ὕψοῦ γὰρ αἶρει θυμὸν Οἰδίπους ἄγαν
 λύπαισι παντοίαισιν· οὐδ' ὅποι' ἀνήρ 913
 ἔννοος τὰ καινὰ τοῖς πάλαι τεκμαίρεται,
 ἀλλ' ἔστι τοῦ λέγοντος, εἰ φόβους λέγοι.
 ὅτ' οὖν παραινουσ' οὐδὲν ἐς πλεόν ποῶ,
 πρὸς σ', ὦ Λύκει' Ἀπολλων, ἄγχιστος γὰρ εἶ,
 ἱκέτις ἐφύγμαι τοῖσδε σὺν κατάργμασιν, 920
 ὅπως λύσιν τιν' ἡμῖν εὐεργῇ πόρῃς·
 ὥς νῦν ὀκνοῦμεν πάντες ἐκπεπληγμένοι
 κείνου βλέποντες ὡς κυβερνήτην νεώς.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- ἄρ' ἂν παρ' ὑμῶν, ὦ ξένοι, μάθοιμ' ὅπου
 τὰ τοῦ τυράννου δώματ' ἐστὶν Οἰδίου; 925
 μάλιστα δ' αὐτὸν εἶπατ', εἰ κάτισθ' ὅπου.
 ΧΟ. στέγαι μὲν αἶδε, καὐτὸς ἐνδον, ὦ ξένε·
 γυνὴ δὲ μήτηρ ἦδε τῶν κείνου τέκνων.
 ΑΓ. ἀλλ' ὀλβία τε καὶ ξὺν ὀλβίοις αἶε
 γένοι', ἐκείνου γ' οὔσα παντελὴς δάμαρ. 930
 ΙΟ. αὐτῶς δὲ καὶ σύ γ', ὦ ξέν· ἄξιός γὰρ εἶ
 τῆς εὐεπείας εὔνεκ'· ἀλλὰ φράξ' ὅτου
 χρῆξων ἀφίξαι χῶ τι σημεῖναι θέλων.
 ΑΓ. ἀγαθὰ δόμοις τε καὶ πόσει τῷ σῷ, γύναι.
 ΙΟ. τὰ ποῖα ταῦτα; παρὰ τίνος δ' ἀφιγμένος; 935
 ΑΓ. ἐκ τῆς Κορίνθου· τὸ δ' ἔπος οὔτερω τάχα,
 ἦδοιο μὲν, πῶς δ' οὐκ ἂν; ἀσχάλλοις δ' ἴσως.
 ΙΟ. τί δ' ἔστι; ποῖαν δύναμιν ὧδ' ἔχει διπλῆν;
 ΑΓ. τύραννον αὐτὸν οὐπιχώριοι χθονὸς
 τῆς Ἰσθμίας στήσουσιν, ὡς ἠυδατ' ἐκεῖ. 940

- ΙΟ. τί δ'; οὐχ ὁ πρέσβυς Πόλυβος ἐγκρατὴς ἐστι;
 ΑΓ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ νῦν θάνατος ἐν τάφοις ἔχει.
 [ΙΟ. πῶς εἶπας; ἢ τέθνηκε Πόλυβος; ΑΓ. εἰ δὲ μὴ
 λέγω γ' ἐγὼ τέληθές, ἀξιῶ θανεῖν.]
 ΙΟ. ὦ πρόσπολ', οὐχὶ δεσπότη τὰδ' ὥς τάχος 945
 μολοῦσα λέξεις; ὦ θεῶν μαντεύματα,
 ἵν' ἐστέ· τοῦτον Οἰδίπους πάλαι τρέμων
 τὸν ἔνδρ' ἔφευγε μὴ κτάνοι, καὶ νῦν ὅδε
 πρὸς τῆς τύχης ὀλωλεν οὐδὲ τοῦδ' ὑπο.
 ΟΙ. ὦ φίλτατον γυναικὸς Ἰοκάστης κέρα, 950
 τί μ' ἐξεπέμψω δεῦρο τῶνδε δωμάτων;
 ΙΟ. ἄκουε τάνδρὸς τοῦδε, καὶ σκόπει κλύων
 τὰ σέμν' ἵν' ἤκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα.
 ΟΙ. οὗτος δὲ τίς ποτ' ἐστὶ καὶ τί μοι λέγει;
 ΙΟ. ἐκ τῆς Κορίνθου, πατέρα τὸν σὸν ἀγγελῶν 955
 ὥς οὐκέτ' ὄντα Πόλυβον, ἀλλ' ὀλωλότα.
 ΟΙ. τί φῆς, ξέν'; αὐτὸς μοι σὺ σημήνας γενεῶ.
 ΑΓ. εἰ τοῦτο πρῶτον δεῖ μ' ἀπαγγεῖλαι σαφῶς,
 εὖ ἴσθ' ἐκείνον θανάσιμον βεβηκότα.
 ΟΙ. πότερα δόλοισιν ἢ νόσου ξυναλλαγῇ; 960
 ΑΓ. σμικρὰ παλαιὰ σώματ' εὐνάζει ῥοπή.
 ΟΙ. νόσοις ὁ τλήμων, ὥς ἔαικεν, ἔφθιτο.
 ΑΓ. καὶ τῷ μακρῷ γε συμμετρούμενος χρόνῳ.
 ΟΙ. φεῦ φεῦ, τί δῆτ' ἄν, ὦ γύναι, σκοποῖτό τις 965
 τὴν Πυθόμαντιν ἐστίαν ἢ τοὺς ἄνω
 κλάζοντας ὄρουεις, ὧν ὑψηλητῶν ἐγὼ
 κτενεῖν ἔμελλον πατέρα τὸν ἐμόν; ὁ δὲ θανὼν
 κεύθει κάτω δὴ γῆς· ἐγὼ δ' ὅδ' ἐνθάδε
 ἔψανστος ἔργους — εἴ τι μὴ τῶμψ πόθῳ
 κατέφθιθ'· οὕτω δ' ἄν θανὼν εἴη 'ξ ἐμοῦ. 970
 τὰ δ' οὖν γέροντα συλλαβὼν θεσπίσματα

κεῖται παρ' Αἰδῇ Πόλυβος ἄξι' οὐδενός.

ΙΟ. οὔκουν ἐγὼ σοι ταῦτα προύλεγον πάλαι;

ΟΙ. ἡὔδας· ἐγὼ δὲ τῷ φόβῳ παρηγόμην.

ΙΟ. μὴ νῦν ἔτ' αὐτῶν μηδὲν ἐς θυμὸν βάλης. 975

ΟΙ. καὶ πῶς τὸ μητρὸς οὐκ ὀκνεῖν λέχος με δεῖ;

✓ ΙΟ. τί δ' ἂν φοβοῖτ' ἄνθρωπος ὃ τὰ τῆς τύχης
κρατεῖ, πρόνοια δ' ἐστὶν οὐδενὸς σαφής;
εἰκὴ κράτιστον ζῆν, ὅπως δύναϊτό τις. *ἔδεικται μὴ*

σὺ δ' εἰς τὰ μητρὸς μὴ φοβοῦ νυμφεύματα· 980

πολλοὶ γὰρ ἤδη κἀν ὀνειράσιν βροτῶν

μητρὶ ξυνηγυιάσθησαν. ἀλλὰ ταῦθ' ὅτῳ

παρ' οὐδέν ἐστι, ῥᾶστα τὸν βίον φέροι.

ΟΙ. καλῶς ἅπαντα ταῦτ' ἂν ἐξείρητό σοι,
εἰ μὴ 'κύρει ζωσ' ἢ τεκοῦσα· νῦν δ' ἐπεὶ 985
ζῆ, πᾶσ' ἀνάγκῃ, καὶ καλῶς λέγεις, ὀκνεῖν.

ΙΟ. καὶ μὴν μέγας γ' ὀφθαλμὸς οἱ πατρὸς τάφοι.

ΟΙ. μέγας, ξυνήμ'. ἀλλὰ τῆς ζωσῆς φόβος.

ΑΓ. ποίας δὲ καὶ γυναικὸς ἐκφοβεῖσθ' ὕπερ;

ΟΙ. Μερόπης, γεραιέ, Πόλυβος ἧς ᾧκει μέτα. 990

ΑΓ. τί δ' ἔστ' ἐκείνης ὑμῖν ἐς φόβον φέρον;

ΟΙ. θεήλατον μάντευμα δεινόν, ὃ ξένε.

ΑΓ. ἦ ρητόν; ἢ οὐχὶ θεμιτὸν ἄλλον εἰδέναι;

ΟΙ. μάλιστά γ'· εἶπε γάρ με Λοξίας ποτὲ
χορῆναι μιγῆναι μητρὶ τήμαυτοῦ τό τε 995
πατρῶον αἷμα χερσὶ ταῖς ἐμαῖς ἐλεῖν.

ὦν εἵνεχ' ἢ Κόρινθος ἐξ ἐμοῦ πάλαι
μακρὰν ἀπωκεῖτ'· εὐτυχῶς μὲν, ἀλλ' ὅμως
τὰ τῶν τεκόντων ὅμμαθ' ἡδίστον βλέπειν.

ΑΓ. ἦ γὰρ τὰδ' ὀκνῶν κείθεν ἦσθ' ἀπόποτλις; 1000

ΟΙ. πατρός τε χορήζων μὴ φονεὺς εἶναι, γέρον.

ΑΓ. τί δῆτ' ἐγὼ οὐχὶ τοῦδε τοῦ φόβου σ', ἄναξ,

ἐπείπερ εὖνους ἦλθον, ἐξελευσάμην;

ΟΙ. καὶ μὴν χάριν γ' ἂν ἀξίαν λάβοις ἐμοῦ.

ΑΓ. καὶ μὴν μάλιστα τοῦτ' ἀφικόμην, ὅπως 1005
σοῦ πρὸς δόμους ἐλθόντος εὖ πράξαιμι τι.

ΟΙ. ἀλλ' οὐποτ' εἶμι τοῖς φυτευσασίν γ' ὁμοῦ.

ΑΓ. ὦ παῖ, καλῶς εἰ δῆλος οὐκ εἰδὼς τί δρᾷς.

ΟΙ. πῶς, ὦ γεραιέ; πρὸς θεῶν διδασκέ με.

ΑΓ. εἰ τῶνδε φεύγεις εἴνεκ' εἰς οἴκους μολεῖν. 1010

ΟΙ. ταρβῶν γε μὴ μοι Φοῖβος ἐξέλθῃ σαφής.

ΑΓ. ἢ μὴ μίασμα τῶν φυτευσάντων λάβῃς;

ΟΙ. τοῦτ' αὐτό, πρέσβυ, τοῦτό μ' εἰσαεῖ φοβεῖ.

ΑΓ. ἄρ' οἴσθα δῆτα πρὸς δίκης οὐδὲν τρέμων;

ΟΙ. πῶς δ' οὐχί, παῖς γ' εἰ τῶνδε γεννητῶν ἔφυν;

ΑΓ. ὀθούνεκ' ἦν σοι Πόλυβος οὐδὲν ἐν γένει. 1016

ΟΙ. πῶς εἶπας; οὐ γὰρ Πόλυβος ἐξέφυσέ με;

ΑΓ. οὐ μᾶλλον οὐδὲν τοῦδε ἀνδρός, ἀλλ' ἴσον.

ΟΙ. καὶ πῶς ὁ φύσας ἐξ ἴσου τῷ μηδενί;

ΑΓ. ἀλλ' οὐ σ' ἐγείνατ' οὐτ' ἐκαῖνος οὐτ' ἐγώ. 1020

ΟΙ. ἀλλ' ἀντὶ τοῦ δὴ παῖδά μ' ὠνομάζετο;

ΑΓ. δῶρόν ποτ', ἴσθι, τῶν ἐμῶν χειρῶν λαβών.

ΟΙ. καὶθ' ὧδ' ἀπ' ἄλλης χειρὸς ἔστερξεν μέγα;

ΑΓ. ἢ γὰρ πρὶν αὐτὸν ἐξέπεισ' ἀπαιδία.

ΟΙ. σὺ δ' ἐμπολήσας ἢ τυχών μ' αὐτῷ δίδως; 1025

ΑΓ. εὐρὼν ναπαῖαις ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς.

ΟΙ. ὠδοιπόροις δὲ πρὸς τί τοῦσδε τοὺς τόπους;

ΑΓ. ἐνταῦθ' ὄρεοις ποιμνίοις ἐπεστάτουν.

ΟΙ. ποιμὴν γὰρ ἦσθα κάπλ' ἀητεῖα πλάνης;

ΑΓ. σοῦ τ', ὦ τέκνον, σωτήρ γε τῷ τότ' ἐν χρόνῳ.

ΟΙ. τί δ' ἄλλος ἴσχοντ' ἐν κακοῖς με λαμβάνεις; 1031

ΑΓ. ποδῶν ἂν ἄρθρα μαρτυρήσειεν τὰ σά.

ΟΙ. οἴμοι, τί τοῦτ' ἀρχαῖον ἐννέπεις κακόν;

- ΑΓ. λύω σ' ἔχοντα διατόρους ποδοῖν ἀκμάς.
 ΟΙ. δεινόν γ' ὕνειδος σπαργάνων ἀνελόμην. 1035
 ΑΓ. ὥστ' ὠνομάσθης ἐκ τύχης ταύτης ὅς εἴ.
 ΟΙ. ὦ πρὸς θεῶν, πρὸς μητρὸς ἢ πατρὸς; φράσον.
 ΑΓ. οὐκ οἶδ'· ὁ δούς δὲ ταῦτ' ἐμοῦ λῶον φρονεῖ.
 ΟΙ. ἦ γὰρ παρ' ἄλλου μ' ἔλαβες οὐδ' αὐτὸς τυχών;
 ΑΓ. οὐκ, ἀλλὰ ποιμὴν ἄλλος ἐκδίδωσί μοι. 1040
 ΟΙ. τίς οὗτος; ἦ κάτοισθα δηλῶσαι λόγῳ;
 ΑΓ. τῶν Λαῶν δῆπου τις ὠνομάζετο.
 ΟΙ. ἦ τοῦ τυράννου τῆσδε γῆς πάλαι ποτέ;
 ΑΓ. μάλιστα· τούτου τάνδρὸς οὗτος ἦν βοτήρ.
 ΟΙ. ἦ κἄστ' ἐτι ζῶν οὗτος, ὥστ' ἰδεῖν ἐμέ; 1045
 ΑΓ. ὑμεῖς γ' ἔριστ' εἰδεῖτ' ἂν οὐπιχώριοι.
 ΟΙ. ἔστιν τις ὑμῶν τῶν παρεστώτων πέλας,
 ὅστις κάτοιδε τὸν βοτήρ' ὃν ἐννέπει,
 εἴτ' οὖν ἐπ' ἀγρῶν εἴτε κἀνθάδ' εἰσιδών;
 σημήναθ', ὥς ὁ καιρὸς ἠῶρησθαι τάδε. 1050
 ΧΟ. οἶμαι μὲν οὐδέν' ἄλλον ἢ τὸν ἐξ ἀγρῶν,
 ὃν κάμπτειες πρόσθεν εἰσιδεῖν· ἀτὰρ
 ἦδ' ἂν τὰδ' οὐχ ἥμιστ' ἂν Ἰοκάστη λέγοι.
 ΟΙ. γύναι, νοεῖς ἐκείνον, ὄντιν' ἀγρίως
 μολεῖν ἐφιέμεσθα τόν θ' οὗτος λέγει; 1055
 ΙΟ. τί δ' ὄντιν' εἶπε; μηδὲν ἐντραπῆς· τὰ δὲ
 ῥηθέντα βούλου μηδὲ μεμνησθαι μάτην.
 ΟΙ. οὐκ ἂν γένοιτο τοῦθ' ὅπως ἐγὼ λαβὼν
 σημεῖα τοιαῦτ' οὐ φανῶ τοῦμὸν γένος.
 ΙΟ. μὴ πρὸς θεῶν, εἶπερ τι τοῦ σαντοῦ βίου 1060
 κήδει, ματεύσης τοῦθ'· ἄλλῃ νοσοῦσ' ἐγώ.
 ΟΙ. θάρσει· σὺ μὲν γὰρ οὐδ' ἐὰν ἐγὼ 'κ τρίτης
 μητρὸς φανῶ τριδουλος, ἐφανεῖ κακῇ.
 ΙΟ. ὅμως πιθοῦ μοι, λίσσομαι· μὴ δρᾷ τάδε.

- ΟΙ. οὐκ ἂν πιθοίμην μὴ οὐ τὰδ' ἐκμαθεῖν σαφῶς.
- ΙΟ. καὶ μὴν φρονοῦσά γ' εὖ τὰ λῶστά σοι λέγω. 1066
- ΟΙ. τὰ λῶστα τοίνυν ταῦτά μ' ἀλγύνει πάλαι.
- ΙΟ. ὦ δύσποτμ', εἴθε μήποτε γνοιῆς ὅς εἰ.
- ΟΙ. ἔξει τις ἐλθὼν δεῦρο τὸν βοτῆρά μοι;
ταύτην δ' ἔατε πλουσίῳ χαίρειν γένει. 1070
- ΙΟ. ἰὸν ἰού, δύστηνε· τοῦτο γάρ σ' ἔχω
μόνον προσειπεῖν, ἄλλο δ' οὔποδ' ὕστερον.
- ΧΘ. τί ποτε βέβηκεν, Οἰδίπους, ὑπ' ἀγρίας
ἄξασα λύπης ἢ γυνή; δέδοιχ' ὅπως
μὴ 'κ τῆς Ἰνγῆς τῆσδ' ἀναρρήξει κακά. 1076
- ΟΙ. ὅποια χρήζει ῥηνύτω· τοῦμόν δ' ἐγώ,
κεῖ σμικρὸν ἔστι, σπέρμ' ἰδεῖν βουλήσομαι.
αὕτη δ' ἴσως, φρονεῖ γὰρ ὥς γυνὴ μέγα,
τὴν δυσγένειαν τὴν ἐμὴν αἰσχύνεται.
ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν παῖδα τῆς Τύχης νέμων 1080
τῆς εὖ διδούσης οὐκ ἀτιμασθήσομαι.
τῆς γὰρ πέφυκα μητρός· οἱ δὲ συγγενεῖς
μῆνές με μικρὸν καὶ μέγαν διώρισαν.
τοιόσδε δ' ἐκφύς οὐκ ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι
ποτ' ἄλλος, ὥστε μὴ 'κμαθεῖν τοῦμόν γένος. 1086
- ΧΘ. εἰπερ ἐγὼ μάντις εἰμὶ καὶ κατὰ γνώμαν ἰδούς, *Τοῖσι*
οὐ τὸν Ὀλύμπου ἀπέλκων, ὦ Κιθαιρών, *τοῖσι*
οὐκ ἔσει τὰν αὐτοῖ, *ἡρμ* 1090
πανσέληνον, μὴ οὐ σέ γε καὶ πατριώταν Οἰδίπου
καὶ τροφὸν καὶ ματέρ' αὖξεν,
καὶ χορεύεσθαι πρὸς ἡμῶν, ὥς ἐπλήρα φέροντα
τοῖς ἐμοῖς τυράννοις.
ἦγε Φοῖβε, σοὶ δὲ ταῦτ' ἀρέστ' εἴη. *πορ*
τίς σε, τέκνον, τίς σ' ἔτιχτε τῶν μακροαίωνων ἄρα 1098

1086—1097 = 1098—1109.

Πανὸς ὀρεσσιβάτα πατρὸς πελασθεῖς; 1100

ἢ σέ γ' εὐνάτειρα

Λοξίου; τῷ γὰρ πλάκες ἀγρόνομοι πᾶσαι φίλαι·

εἰδ' ὁ Κυλλάντας ἀνάσσων 1104

εἰδ' ὁ Βακχεὺς θεὸς ναίων ἐπ' ἄκρων ὀρέων σ'

εὖρημα δέξατ' ἐκ του

Νυμφᾶν ἑλικωπιδῶν; αἷς πλεῖστα συμπαίζει.

ΟΙ. εἰ χρη τί ἡμέ μὴ συναλλάξαντά πω, 1110

πρέσβεις, σταθμᾶσθαι, τὸν βοτῆρ' ὀρεῶν δοκῶ,

ὄνπερ πάλαι ζητοῦμεν· ἐν τε γὰρ μακρῷ

γῆρα ξυνᾶδει τῷδε τάνδρῳ σύμμετρος,

ἄλλως τε τοὺς ἄγοντας ὥσπερ οἰκέτας

ἐγνων' ἐμαυτοῦ· τῇ δ' ἐπιστήμῃ σύ μου 1115

προύχοις τάχ' ἂν που, τὸν βοτῆρ' ἰδὼν πάρος.

ΧΟ. ἐγνοκα γάρ, σάφ' ἴσθι· Λαῖου γὰρ ἦν

εἶπερ τις ἄλλος πιστὸς ὧς νομεὺς ἀνῆρ.

ΟΙ. σέ πρῶτ' ἐρωτῶ, τὸν Κορίνθιον ξένον,

ἢ τύνδε φράξεις; ΑΓ. τοῦτον, ὄνπερ εἰσορᾷς.

ΟΙ. οὔτος σύ, πρέσβυ, δεῦρό μοι φῶνι βλέπων 1121

ὅς' ἂν σ' ἐρωτῶ. Λαῖου ποτ' ἦσθα σύ; δούλῳ

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ἢ δοῦλος οὐκ ὦνητός, ἀλλ' οἴκοι τραφεῖς.

ΟΙ. ἔργον μεριμνῶν ποῖον ἢ βίον τίνα;

ΘΕ. ποιμναις τὰ πλεῖστα τοῦ βίου συνειπόμεν. 1125

ΟΙ. χώροις μάλιστα πρὸς τίσιν ξύνανλος ὦν;

ΘΕ. ἦν μὲν Κιθαιρών, ἦν δὲ πρόσχωρος τόπος.

ΟΙ. τὸν ἄνδρα τόνδ' οὖν οἶσθα τῇδέ που μαθῶν;

ΘΕ. τί χρημα δρῶντα; ποῖον ἄνδρα καὶ λέγεις;

ΟΙ. τόνδ' ὅς πάρεστιν· ἢ ξυναλλάξας τί πως; 1130

ΘΕ. οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν ἐν τάχει μνήμης ἄπο.

ΑΓ. κοῦδέν γε θαῦμα, δέσποτ'· ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς

- ἀγνώτ' ἀναμνήσω νιν. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
 κάτοιδεν, ἦμος τῷ Κιθαιρώνομος τόπῳ,
 ὃ μὲν διπλοῖσι ποιμνίοις, ἐγὼ δ' ἐνί, 1135
 ἐπλησίαζον τῷδε τᾶνδρε τρεῖς ὄλους
 εἰς ἥρος εἰς ἀρκοῦρον ἐκμήνους χρόνους·
 χεῖμῳ δ' ἤδη τᾶμά τ' εἰς ἐπαυλ' ἐγὼ
 ἤλαυνον οὗτός τ' εἰς τὸ Λαίου σταθμά.
 λέγω τι τούτων ἢ οὐ λέγω πεπραγμένον; 1140
 ΘΕ. λέγεις ἀληθῆ, καίπερ ἐκ μακροῦ χρόνου.
 ΑΓ. φέρ' εἰπὲ νῦν, τότε οἴσθα παῖδά μοι τινα
 δούς, ὥς ἐμαντῷ θρέμμα θρεψαίμην ἐγὼ;
 ΘΕ. τί δ' ἐστὶ πρὸς τί τοῦτο τοῦπος ἱστορεῖς;
 ΑΓ. ὅδ' ἐστίν, ὦ τᾶν, κείνος ὃς τότε ἦν νέος. 1145
 ΘΕ. οὐκ εἰς ὄλεθρον; οὐ σιωπήσας ἔσει;
 ΟΙ. ἄ, μὴ κόλαξε, πρέσβυ, τόνδ', ἐπεὶ τὰ σὰ
 δεῖται κολαστοῦ μᾶλλον ἢ τὰ τοῦδ' ἐπη.
 ΘΕ. τί δ', ὦ φέριστε θεσποτῶν, ἀμαρτάνω;
 ΟΙ. οὐκ ἐννέπων τὸν παῖδ' ὃν οὗτος ἱστορεῖ. 1150
 ΘΕ. λέγει γὰρ εἰδὼς οὐδέν, ἀλλ' ἄλλως ποιεῖ.
 ΟΙ. σὺ πρὸς χάριν μὲν οὐκ ἐρεῖς, κλαίων δ' ἐρεῖς.
 ΘΕ. μὴ δῆτα, πρὸς θεῶν, τὸν γέροντά μ' αἰκίσῃ.
 ΟΙ. οὐχ ὥς τάχος τις τοῦδ' ἀποστρέψει χέρας;
 ΘΕ. δύστηνος, ἀντὶ τοῦ; τί προσχρήζων μαθεῖν; 1155
 ΟΙ. τὸν παῖδ' ἐδωκας τῷδ' ὃν οὗτος ἱστορεῖ;
 ΘΕ. ἔδωκ'· ὀλέσθαι δ' ὥφελον τῇδ' ἡμέρᾳ. 19 Mecht
 ΟΙ. ἀλλ' εἰς τὸδ' ἥξεις μὴ λέγων γε τοῦνδικον.
 ΘΕ. πολλῶ γε μᾶλλον, ἦν φράσω, διόλλυμαι.
 ΟΙ. ἀνὴρ ὅδ', ὥς ἔοικεν, ἐς τριβὰς ἔλᾳ. 1160
 ΘΕ. οὐ δῆτ' ἔργωγ', ἀλλ' εἶπον, ὥς δοίην, πάλαι.
 ΟΙ. πόθεν λαβών; οἰκέτον ἢ 'ξ ἄλλου τινός;
 ΘΕ. ἐμὸν μὲν οὐκ ἔργωγ', ἐδεξάμην δέ του.

- ΟΙ. τίνος πολιτῶν τῶνδε καὶ ποίας στέγης;
 ΘΕ. μὴ πρὸς θεῶν, μὴ, δέσποθ', ἱστόρει πλέον. 1165
 ΟΙ. ὀλωλας, εἴ σε ταῦτ' ἐρήσομαι πάλιν.
 ΘΕ. τῶν Λαῖου τοίνυν τις ἦν γεννημάτων.
 ΟΙ. ἡ δοῦλος ἡ κείνου τις ἐγγενὴς γεγώς;
 ΘΕ. οἴμοι, πρὸς αὐτῷ γ' εἰμὶ τῷ δεινῷ λέγειν.
 ΟΙ. καὶ γὰρ ἀκούειν· ἀλλ' ὅμως ἀκουστέον. 1170
 ΘΕ. κείνου γέ τοι δὴ παῖς ἐκλήξεθ'· ἡ δ' ἔσω
 κάλλιστ' ἂν εἴποι σὴ γυνὴ τάδ' ὥς ἔχει.
 ΟΙ. ἡ γὰρ δίδωσιν ἥδε σοι; ΘΕ. μάλιστ', ἕναξ.
 ΟΙ. ὥς πρὸς τί χρείας; ΘΕ. ὥς ἀναλώσασθαι νιν.
 ΟΙ. τεκοῦσα τλήμων; ΘΕ. θεσφάτων γ' ὅκνω κακῶν.
 ΟΙ. ποίων; ΘΕ. κτενεῖν νιν τοὺς τεκόντας ἦν
 λόγος. 1176
 ΟΙ. πῶς δῆτ' ἀφῆκας τῷ γέροντι τῷδε σύ;
 ΘΕ. κατοικτίσας, ὃ δέσποθ', ὥς ἄλλην χθόνα
 δοκῶν ἀποίσειν, αὐτὸς ἐνθεν ἦν· ὃ δὲ
 κακ' εἰς μέγιστ' ἔσωσεν. εἰ γὰρ οὗτος εἶ 1180
 ὢν φησιν οὗτος, ἴσθι δύσποτμος γεγώς.
 ΟΙ. ἰοὺ ἰοῦ· τὰ πάντ' ἂν ἐξήκοι σαφῆ.
 ὦ φῶς, τελευταῖόν σε προσβλέψαιμι νῦν,
 ὅστις πέφασμαι φύς τ' ἀφ' ὧν οὐ χρῆν, ξὺν
 οἷς τ'
 οὐ χρῆν ὁμιλῶν, οὓς τέ μ' οὐκ ἔδει κτανών. 1185
 ἰὼ γενεὰ βροτῶν,
 ὥς ὑμᾶς ἴσα καὶ τὸ μῆδεν ζώσας ἐναρτῆμῳ.
 τίς γὰρ, τίς ἀνὴρ πλέον
 τὰς εὐδαιμονίας φέρει 1190
 ἢ τοσοῦτον ὅσον δοκεῖν
 καὶ δόξαντ' ἀποκλῖναι;

1186—1195 = 1196—1203.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βερόιας

Ποιὴ καὶ καὶ ἐπεὶ ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου

τὸν σὸν τοί παράδειγμ' ἔχων,
τὸν σὸν δαίμονα, τὸν σὸν, ὦ τλάμον Οἰδιπόδα,
βροτῶν

οὐδὲν μακαρίζω. 1195

ὅστις καθ' ὑπερβολὰν 1196

τοξεύσας ἐκράτησε τοῦ πάντ' εὐδαίμονος ὄλβου,

ὦ Ζεῦ, κατὰ μὲν φθίσας *ἀναιδέως*

τὰν γαμψώνυχα παρθένον

χρησιμωδόν, θανάτων δ' ἐμᾶ 1200

χώρῃ πύργος ἀνέστα·

ἐξ οὗ καὶ βασιλεὺς καλεῖ

ἐμὸς καὶ τὰ μέγιστ' ἐτιμάθης, ταῖς μεγάλαι-
σιν ἐν

Θήβαισιν ἀνάσσω. —

τανῦν δ' ἀκούειν τίς ἀθλιώτερος; 1204

τίς ἄταις ἀγροῖαις, τίς ἐν πόνοις

ξύνοικος ἀλλαγᾶ βίου;

ὦ κλεινὸν Οἰδίπου κέρα,

ἧ στέγας λιμὴν 1208

αὐτὸς ἤρκεσεν

παιδὶ καὶ πατρὶ

θαλαμηπόλῳ πεσεῖν;

πῶς ποτε πῶς ποθ' αἶ πατροφᾶί σ' ἔλοκες φέ-
ρειν, τάλας, 1210

σῖγ' ἐδυνάθησαν ἐς τοσόνδε;

ἐφηῦρέ σ' ἔκονθ' ὁ πάνθ' ὀρώων χρόνος, 1213

δικάζει τ' ἄγαμον γάμον πάλαι

τεκνοῦντα καὶ τεκνούμενον. 1215

ὦ, Λαῖτειον ὦ τέκνον,

εἴθε σ' εἴθε σε

1204—1212 = 1213—1222.

μήποτ' εἰδόμαν.

δύρομαι γὰρ ὥς

περίαλλ' ἰὼν χέων

ἐκ στομάτων. τὸ δ' ὀρθὸν εἶπεῖν, ἀνέπνευσά τ'

ἐκ σέθεν

1220

καὶ κατεκοίμασα τοῦμὸν ὄμμα.

1222

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ γῆς μέγιστα τῆσδ' ἀεὶ τιμώμενοι,

οἷ' ἔργ' ἀκούσεσθ', οἷα δ' εἰσόψεσθ', ὅσον δ'

ἀρεῖσθε πένθος, εἶπερ ἐγγενῶς ἐτι

1225

τῶν Λαβδακείων ἐντρέπεσθε δωμάτων.

οἶμαι γὰρ οὔτ' ἂν Ἴστρον οὔτε Φῶσιν ἂν

νύφαι καθαριῶ τήνδε τὴν στέγην, ὅσα

κεύθει, τὰ δ' αὐτίκ' εἰς τὸ φῶς φανεῖ κακὰ

ἐκόντα κοῦκ ἔκοντα. τῶν δὲ πημονῶν

1230

μάλιστα λυποῦσ' αἰ φανῶσ' αὐθαίρετοι.

ΧΟ. λείπει μὲν οὐδ' ἃ πρόσθεν εἶδομεν τὸ μὴ οὐ

βαρύντον' εἶναι· πρὸς δ' ἐκείνοισιν τί φήσ;

ΕΞ. ὁ μὲν τάχιστος τῶν λόγων εἶπεῖν τε καὶ

μαθεῖν, τέθνηκε θεῖον Ἰοκάστης κέρα.

1235

ΧΟ. ὦ δυστάλαινα, πρὸς τίνοσ ποτ' αἰτίας;

ΕΞ. αὐτὴ πρὸς αὐτῆς. τῶν δὲ πραχθέντων τὰ μὲν

ἄλγιστ' ἄπεστιν· ἡ γὰρ ὄψις οὐ πάρα.

ὅμως δ', ὅσον γε κἄν ἐμοὶ μνήμης ἐνι,

πεύσει τὰ κείνης ἀθλίας παθήματα.

1240

ὅπως γὰρ ὀργῇ χρωμένη παρῆλθ' ἔσω

θυρῶνος, ἵετ' εὐθὺ πρὸς τὰ νυμφικὰ

λέχη, κόμην σπῶσ' ἀμφιδεξίοις ἀκμαῖς.

πύλας δ', ὅπως εἰσῆλθ', ἐπιρράξας ἔσω

καλεῖ τὸν ἥδη Λάιον πάλαι νεκρόν,

1245

μνήμην παλαιῶν σπερμάτων ἔχουσ', ὅφ' ὦν

θάνοι μὲν αὐτός, τὴν δὲ τίκτουσαν λίποι
 τοῖς οἷσιν αὐτοῦ δύστεκνον παιδουργίαν.
 γοῶτο δ' εὐνάς, ἔνθα δύστηνος διπλοῦς
 ἐξ ἀνδρὸς ἄνδρα καὶ τέκν' ἐκ τέκνων τέκοι. 1250
 ᾧπας μὲν ἐκ τῶνδ' οὐκέτ' οἶδ' ἀπόλλυται·
 βοῶν γὰρ εἰσέπαισεν Οἰδίπους, ὅφ' οὐ
 οὐκ ἦν τὸ κείνης ἐκθεάσασθαι κακόν,
 ἀλλ' εἰς ἐκείνον περιπολοῦντ' ἐλεύσσομεν.
 φοιτᾷ γὰρ ἡμᾶς ἔγχος ἑξαιτῶν πορεῖν, 1255
 γυναικὰ τ' οὐ γυναικα, μητρῴαν δ' ὅπου
 κίχοι διπλὴν ἄρουραν οὐ τε καὶ τέκνων.
 λυσσῶντι δ' αὐτῷ δαιμόνων δείκνυσί τις·
 οὐδεὶς γὰρ ἀνδρῶν, οἳ παρῆμεν ἐγγύθεν.
 δεινὸν δ' αὔσας ὥς ὀφηγητοῦ τινος 1260
 πύλαις διπλαῖς ἐνήλατ', ἐκ δὲ πυθμένων
 ἐκλινε κοῖλα κληῖθρα κάμππτει στέγη.
 οὐ δὴ κρεμαστὴν τὴν γυναικ' ἐσεῖδομεν,
 πλεκταῖς ἐώραις ἐμπεπλεγμένην. ὃ δὲ
 ὅπως ὄρε' νιν, δεινὰ βρυχηθεὶς τάλας 1265
 χαλᾷ κρεμαστὴν ἀριάνην. ἐπεὶ δὲ γῆ
 ἔκειτο τλήμων, δεινὰ δ' ἦν τάνθενδ' ὄρε' αἰ
 ἀποσπάσας γὰρ εἰμάτων χρυσηλάτους
 περόνας ἀπ' αὐτῆς, αἷσιν ἐξεστέλλετο,
 ἄρας ἐπαισεν ἄρθρα τῶν αὐτοῦ κύκλων, 1270
 αὐδῶν τοιαῦθ', ὁδοῦνεκ' οὐκ ὕποιντό νιν
 οὔθ' οἷ' ἐπασχεν οὔθ' ὅποι' ἔδρα κακά,
 ἀλλ' ἐν σκοτῷ τὸ λοιπὸν οὕς μὲν οὐκ ἔδει
 ὀφιοῖαθ', οὕς δ' ἔχρηξεν οὐ γνωσοῖατο.
 τοιαῦτ' ἐφρυμῶν πολλάκις τε κοῦχ' ἔπαξ 1275
 ἤρασσ' ἐπαίρων βλέφαρα. φοίνιαι δ' ὁμοῦ
 γλῆμαι γένει' ἔτεγγον, οὐδ' ἀνίσταν

φόνου μυδώσας σταγόνας, ἀλλ' ὁμοῦ μέλας
ὕμβρος χάλαζά θ' αἵματοῦσσι' ἐτέγγετο.

[τάδ' ἐκ δυοῖν ἔρρωγεν, οὐ μόνου κακῆ, — 1280

ἀλλ' ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμμιγῇ κακῇ.]

ὁ πρὶν παλαιὸς δ' ὕλβος ἦν πάροιθε μὲν
ὕλβος δικαίως· νῦν δὲ τῇδε θηήμερα

στεναγμός, ἄτη, θάνατος, αἰσχύνῃ, κακῶν
ὅσ' ἐστὶ πάντων ὀνόματ', οὐδέν ἐστ' ἀπὸν. 1285

ΧΟ. νῦν δ' ἐσθ' ὁ τλήμων ἐν τίνι σχολῇ κακοῦ;

ΕΞ. βοᾷ διοίγειν κληῖθρα καὶ δηλοῦν τινα
τοῖς πᾶσι Καδμείοισι τὸν πατροκτόνον,
τὸν μητέρ' — αὐδῶν ἀνόσι' οὐδὲ ξητά μοι,
ὥς ἐκ χιθονὸς ῥίψων ἑαυτὸν οὐδ' ἐτι 1290
μενῶν δόμοις ἀραῖος, ὥς ἠρώσατο.

ῥώμης γε μέντοι καὶ προσηγητοῦ τινος
δεῖται· τὸ γὰρ νόσημα μεῖζον ἢ φέρειν.
δείξει δὲ καὶ σοί· κληῖθρα γὰρ πυλῶν τάδε
διοίγεται· θέαμα δ' εἰσόψει τάχα 1295
τοιοῦτον οἶον καὶ στυγοῦντ' ἐποικίσειαι.

ΧΟ. ὦ δεινὸν ἰδεῖν πάθος ἀνθρώποις,

ὦ δεινότατον πάντων ὅσ' ἐγὼ
προσέκυρσ' ἤδη. τίς σ', ὦ τλήμων,
προσέβη μανία; τίς ὁ πηδήσας 1300
μεῖζονα δαίμων τῶν μακίστων

πρὸς σῇ δυσδαίμονι μοῖρᾳ;
ἀλλ' οὐδ' εἰσιδεῖν δύνάμαι σε, θέλων
πόλλ' ἀνερέσθαι, πολλὰ πνυθέσθαι,
πολλὰ δ' ἀθροῆσαι. 1305

τοίαν φρίκην παρέχεις μοι.

ΟΙ. αἰαῖ αἰαῖ, δύστανος ἐγὼ,
ποῖ γὰρ φέρομαι τλάμων; πᾶ μοι

φθογγὰ διαπέταται φοράδην; 1310

ἰὼ δαῖμον, ἴν' ἐξήλλου.

ΧΟ. ἐς δεινὸν οὐδ' ἀκουστὸν οὐδ' ἐπόψιμον.

ΟΙ. ἰὼ σκότου

νέφος ἐμὸν ἀπότροπον, ἐπιπλόμενον ἄφατον,
ἀδάματόν τε καὶ δυσούριστον ὄν. 1315

οἴμοι,

οἴμοι μάλ' αὐθις· οἶον εἰσέδν μ' ἅμα
κέντρων τε τῶνδ' οἴστρον καὶ μνήμη κακῶν.

ΧΟ. καὶ θαυμά γ' οὐδὲν ἐν τοσοῖσδε πήμασιν
διπλᾶ σε πενθεῖν καὶ διπλᾶ φορεῖν κακά. 1320

ΟΙ. ἰὼ φίλος,

σὺ μὲν ἐμὸς ἐπίπολος ἔτι μόνιμος· ἔτι γὰρ
ὑπομένεις με τὸν τυφλὸν κηδεύων.
φεῦ φεῦ.

οὐ γάρ με λήθεις, ἀλλὰ γιγνώσκω σαφῶς, 1325
καίπερ σκοτεινός, τήν γε σὴν αὐδὴν ὄμως.

ΧΟ. ὦ δεινὰ δράσας, πῶς ἔτλης τοιαῦτα σὰς
ὄψεις μαρᾶναι; τίς σ' ἐπῆρε δαιμόνων;

ΟΙ. Ἀπόλλων τάδ' ἦν, Ἀπόλλων, φίλοι,
ὁ κακὰ κακὰ τελῶν ἐμὰ τάδ' ἐμὰ πάθηα. 1330

ἔπαισε δ' αὐτόχειρ νιν οὔτις, ἀλλ' ἐγὼ τλάμων.
τί γὰρ ἔδει μ' ὄρᾶν,

ὅτῳ γ' ὀρῶντι μὴδὲν ἦν ἰδεῖν γλυκύ; 1335

ΧΟ. ἦν τᾶδ' ὅπωςπερ καὶ σὺ φῆς.

ΟΙ. τί δῆτ' ἐμοὶ βλεπτὸν ἢ

στερκτὸν ἢ προσήγορον

ἔτ' ἔστ' ἀκούειν ἡδονᾶ, φίλοι;

ἀπάγει' ἐκτόπιόν ὃ τί τάχιστα με, 1340

1313—1320 = 1321—1328.

1329—1348 = 1349—1368.

ἀπάγετ', ὦ φίλοι, τὸν ὄλεθρον μέγαν,
τὸν καταρατότατον, ἔτι δὲ καὶ θεοῖς 1345
ἐχθρότατον βροτῶν.

ΧΟ. δαίλαιε τοῦ νοῦ τῆς τε συμφορᾶς ἴσον,
ὡς ἠθέλησα μηδὲ σ' ἂν γνῶναί ποτε.

ΟΙ. ὕλοιθ' ὅστις ἦν, ὃς ἀγρίας πέδας
νομάδ' ἐπιποδίας ἔλαβέ μ' ἀπὸ τε φόνου 1350
ἔρυτο κἀνέσωσεν, οὐδὲν εἰς χάριν πράσσων.
τότε γὰρ ἂν θανὼν

οὐκ ἦ φίλοισιν οὐδ' ἔμοι τοσόνδ' ἄχος. 1355

ΧΟ. θέλουντι κἀμοὶ τοῦτ' ἂν ἦν.

ΟΙ. οὐκουν πατρός γ' ἂν φρονεὺς
ἦλθον οὐδὲ νυμφίος
βροτοῖς ἐκλήθην ὦν ἔφυν ἄπο.
νῦν δ' ἄθεος μὲν εἰμ', ἀνοσίῳν δὲ παῖς, 1360
ὁμολεχῆς δ' ἄφ' ὧν αὐτὸς ἔφυν τάλας.
εἰ δέ τι πρεσβύτερον ἔτι κακοῦ κακόν,
τοῦτ' ἔλαχ' Οἰδίπους. 1365

ΧΟ. οὐκ οἶδ' ὅπως σε φῶ βεβουλεῦσθαι καλῶς·
κρείσσων γὰρ ἦσθα μημέτ' ὦν ἢ ζῶν τυφλός.

ΟΙ. ὥς μὲν τάδ' οὐχ ὥδ' ἔστ' ἄριστ' εἰργασμένα,
μή μ' ἐκδίδασκε, μηδὲ συμβούλευ' ἔτι. 1370

ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅμμασιν ποίοις βλέπων
πατέρα ποτ' ἂν προσεῖδον εἰς Αἴδου μολῶν
οὐδ' αὖ τάλαιναν μητέρ', οἷν ἔμοι δυοῖν
ἐργ' ἐστὶ κρείσσον' ἀγχύνης εἰργασμένα.
ἀλλ' ἢ τέκνων δῆτ' ὕψις ἦν ἐφίμερος, 1375

βλαστοῦς ὅπως ἔβλαστε, προσλεύσσειν ἔμοι;
οὐ δῆτα τοῖς γ' ἔμοῖσιν ὀφθαλμοῖς ποτε·
οὐδ' ἄστν γ' οὐδὲ πύργος οὐδὲ δαιμόνων
ἀγέλαμάθ' ἱερά, τῶν ὁ παντλήμων ἐγὼ

κάλλιστ' ἀνὴρ εἷς ἐν γε ταῖς Θήβαις τραφεὶς 1380
 ἀπεστέρησ' ἑμαυτόν, αὐτὸς ἐννέπων
 ὦθεϊν ἅπαντας τὸν ἀσεβῆ, τὸν ἐκ θεῶν
 φανέντ' ἀναγνον καὶ γένους τοῦμοῦ μύσος.
 τοιάνδ' ἐγὼ κηλῖδα μηνύσας ἐμὴν
 ὀρθοῖς ἐμελλον ὕμμασιν τούτους ὀρᾶν; 1385
 ἥμιστά γ'· ἀλλ' εἰ τῆς ἀκουούσης ἔτ' ἦν
 πηγῆς δι' ὧτων φραγμός, οὐκ ἂν ἐσχόμεν
 τὸ μὴ ἀποκλῆσαι τοῦμόν ἄθλιον δέμας,
 ἵν' ἢ τυφλὸς τε καὶ κλῖων μηδέν· τὸ γὰρ
 τὴν φροντίδ' ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν γλυκύ. 1390
 ἰὼ Κιθαιρών, τί μ' ἐδέχου; τί μ' οὐ λαβὼν
 ἔκτεινας εὐθύς, ὥς ἔδειξα μήποτε
 ἑμαυτόν ἀνθρώποισιν ἐνθεν ἢ γεγώς;
 ὦ Πόλυβε καὶ Κόρινθε καὶ τὰ πάτρια
 λόγῳ παλαιὰ δώμαθ', οἷον ἄρά με 1395
 κάλλος κακῶν ὕπουλον ἐξεθρέψατε·
 νῦν γὰρ κακὸς τ' ὢν καὶ κακῶν εὐρίσκομαι. + 2
 ὦ τρεῖς κέλευθοι καὶ κεκρυμμένη νύπη
 δρυμός τε καὶ στενωπὸς ἐν τριπλαῖς ὁδοῖς,
 αἶ τοῦμόν αἶμα τῶν ἐμῶν χειρῶν ἔπο 1400
 ἐπίετε πατρός, ἄρά μου μέμνησθ' ἔτι
 οἷ' ἔργα δράσας ὑμῖν εἶτα δεῦρ' ἰὼν
 ὅποι' ἐπρασσον αὐθις; ὦ γάμοι γάμοι,
 ἐφύσαθ' ἡμᾶς, καὶ φυτεύσαντες πάλιν
 ἀνεῖτε ταύτου σπέρμα, κἀπεδείξατε 1405
 πατέρας, ἀδελφούς, παῖδας, αἶμ' ἐμφύλιον,
 νύμφας, γυναῖκας μητέρας τε, χῶπόσα
 αἰσχιστ' ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίγνεται.
 ἀλλ' οὐ γὰρ ἀνδᾶν ἔσθ' ἃ μηδὲ δρᾶν καλόν,
 ὅπως τάχιστα πρὸς θεῶν ἔξω μέ που 1410

- καλύψατ' ἢ φρονεύσατ' ἢ θαλάσσιον
ἐκρίψατ', ἔνθα μήποτ' εἰσόψεσθ' ἔτι.
ἴτ', ἀξιώσατ' ἀνδρὸς ἀθλίου θιγεῖν.
πεῖθεσθε, μὴ δείσητε· τὰμὰ γὰρ κακὰ
οὐδεὶς οἴῳς τε πλὴν ἐμοῦ φέρειν βροτῶν. 1415
- ΧΟ. ἀλλ' ὦν ἐπαιτεῖς εἰς δέον πάρεσθ' ὅδε
Κρέων τὸ πράσσειν καὶ τὸ βουλευεῖν, ἐπεὶ
χώρας λέλειπται μοῦνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ.
- ΟΙ. οἴμοι, τί δῆτα λέξομεν πρὸς τόνδ' ἔπος;
τίς μοι φανεῖται πίστις ἔνδικος; τὰ γὰρ 1420
πάρῳ πρὸς αὐτὸν πάντ' ἐφηγύρημαι κακός.
- ΚΡ. οὐχ ὥς γελαστής, Οἰδίπους, ἐλήλυθα,
οὐδ' ὥς ὀνειδιῶν τι τῶν πάρῳ κακῶν.
ἀλλ' εἰ τὰ θνητῶν μὴ κατασχύνεσθ' ἔτι
γένεθλα, τὴν γοῦν πάντα βόσκουσιν φλόγα 1425
αἰδεῖσθ' ἀνακτος Ἥλιου, τοιόνδ' ἄγος
ἀκάλυπτον οὕτω δεικνύναι, τὸ μῆτε γῇ
μήτ' ὕμβρος ἰερὸς μῆτε φῶς προσδέξεται.
ἀλλ' ὥς τάχιστ' ἐς οἶκον ἐσκομίζετε·
τοῖς ἐν γένει γὰρ τάγγενῃ μάλισθ' ὄραν 1430
μόνοις τ' ἀκούειν εὐσεβῶς ἔχει κακά.
- ΟΙ. πρὸς θεῶν, ἐπεὶ περ ἐλπίδος μ' ἀπέσπασας,
ἄριστος ἐλθὼν πρὸς κακίστον ἄνδρ' ἐμέ,
πιθοῦ τί μοι· πρὸς σοῦ γὰρ οὐδ' ἐμοῦ φράσω.
- ΚΡ. καὶ τοῦ με χρεῖας ὧδε λιπαρεῖς τυχεῖν; 1435
- ΟΙ. ῥῆσόν με γῆς ἐκ τῆσδ' ὅσον τάχισθ', ὅπου
θνητῶν θανοῦμαι μηδενὸς προσήγορος.
- ΚΡ. ἔδρασ' ἂν εὖ τοῦτ' ἴσθ' ἂν, εἰ μὴ τοῦ θεοῦ
πρώτιστ' ἐχρηξον ἐκμαθεῖν τί πρακτέον.
- ΟΙ. ἀλλ' ἢ γ' ἐκείνου πᾶσ' ἐδηλώθη φάτις, 1440
τὸν πατροφόντην, τὸν ἀσεβῆ μ' ἐπολλύναι.

- ΚΡ. οὕτως ἐλέχθη ταῦθ'· ὅμως δ', ἴν' ἔσταμεν
 χρειᾶς, ἄμεινον ἐκμαθεῖν τί δραστέον.
- ΟΙ. οὕτως ἄρ' ἀνδρὸς ἀθλίου πεύσεσθ' ὕπερ;
- ΚΡ. καὶ γὰρ σὺ νῦν τὰν τῷ θεῷ πίστιν φέροις. 1445
- ΟΙ. καὶ σοί γ' ἐπισκῆπτω τε καὶ προστρέφομαι,
 τῆς μὲν κατ' οἴκους αὐτὸς ὃν θέλεις τάφον
 τοῦ· καὶ γὰρ ὀρθῶς τῶν γε σῶν τελεῖς ὕπερ·
 ἐμοῦ δὲ μήποτ' ἀξιωθήτω τόδε
 πατρῶον ἄστυ ζῶντος οἴκητοῦ τυχεῖν, 1450
 ἀλλ' ἔα με ναλεῖν ὕρεσιν, ἐνθα κλήζεται
 οὐμὸς Κιθαιρῶν οὗτος, ὃν μήτηρ τέ μοι
 πατήρ τ' ἐθέσθην ζῶντι κύριον τάφον,
 ἴν' ἐξ ἐκείνων, οἳ μ' ἀπαλλύτην, θάναω.
 καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα, μήτε μ' ἂν νόσον 1455
 μήτ' ἄλλο πέρσαι μηδέν· οὐ γὰρ ἂν ποτε
 θνήσκων ἐσώθην, μὴ 'πί τῷ δεινῷ κακῷ.
 ἀλλ' ἡ μὲν ἡμῶν μοῖρ', ὅποια περ εἶσ', ἴτω·
 παίδων δὲ τῶν μὲν ἀρσένων μὴ μοι, Κρέων,
 προθῇ μέριμναν· ἄνδρες εἰσίν, ὥστε μὴ 1460
 σπάνιν ποτὲ σχεῖν, ἐνθ' ἂν ᾧσι, τοῦ βίου·
 ταῖν δ' ἀθλίαιν οἰκτραῖν τε παρθένοιν ἐμαῖν.
 αἶν οὐποθ' ἡμὴ χωρὶς ἐστῶσθι βορᾶς
 τραπέζ' ἄνευ τοῦδ' ἀνδρός, ἀλλ' ὅσων ἐγὼ
 ψαύοιμι, πάντων τῶνδ' ἀεὶ μετειχέτην· 1465
 αἶν μοι μέλεσθαι· καὶ μάλιστα μὲν χερσὶν
 ψαῦσαί μ' ἔασον ἀποκλαύσασθαι κακὰ.
 ἴθ' ὦναξ,
 ἴθ' ᾧ γονῇ γενναῖε· χερσὶ τὰν θυγῶν
 δοκοῦμ' ἔχειν σφαῖς, ὥσπερ ἡνίκ' ἐβλεπον. 1470
 τί φημί;
 οὐ δὴ κλύω πού πρὸς θεῶν τοῖν μοι φίλοιιν

δακρυρροοῦντοιν, καί μ' ἐποικτίρας Κρέων
ἔπειμ' ἐμοί τὰ φίλτατ' ἐκγόνοιν ἐμοῖν;
λέγω τι;

1475

ΚΡ. λέγεις· ἐγὼ γὰρ εἰμ' ὁ πορσύνας τάδε,
γνούς τὴν παροῦσαν τέρψιν, ἥ σ' εἶχεν πάλαι.

ΟΙ. ἀλλ' εὐτυχοίης, καί σε τῆσδε τῆς ὁδοῦ
δαίμων ἔμεινον ἢ μὲ φρουρήσας τύχοι.
ὦ τέκνα, ποῦ ποτ' ἐστέ; δεῦρ' ἴτ', ἔλθετε 1480
ὥς τὰς ἀδελφὰς τάσδε τὰς ἐμὰς χέρας,
αἰ τοῦ φυτουργοῦ πατρὸς ὑμῖν ὧδ' ὄρᾱν
τὰ πρόσθε λαμπρὰ προυσέλησαν ὕμματα·
ὅς ὑμῖν, ὦ τέκν', οὐθ' ὄρῶν οὐθ' ἱστορῶν
πατήρ ἐφάνθηεν ἔνθεν αὐτὸς ἠρόθην. 1485

καὶ σφῶ δακρύω· προσβλέπειν γὰρ οὐ σθένω·
νοούμενος τὰ λοιπὰ τοῦ πικροῦ βίου,
οἶον βιῶναι σφῶ πρὸς ἀνθρώπων χρεῶν.
ποιᾶς γὰρ ἀστῶν ἤξετ' εἰς ὀμιλίας,
ποιᾶς δ' ἐορτάς, ἔνθεν οὐ κεκλυμέναι 1490
πρὸς οἶκον ἔξεσθ' ἀντὶ τῆς θεωρίας;
ἀλλ' ἡνίκ' ἂν δὴ πρὸς γάμων ἤκητ' ἀκμᾶς,
τίς οὗτος ἔσται, τίς παραρρίψει, τέκνα,
τοιαῦτ' ὀνειδίη λαμβάνων, ἃ τοῖς ἐμοῖς
γονεῦσιν ἔσται σφῶν θ' ὁμοῦ δηλήματα; 1495
τί γὰρ κακῶν ἄπεστι; τὸν πατέρα πατήρ
ὑμῶν ἔπεφνε· τὴν τεκοῦσαν ἤροσεν,
ὅθεν περ αὐτὸς ἐσπάρη, κακ τῶν ἴσων
ἐκτίσασθ' ὑμᾶς, ὧν περ αὐτὸς ἐξέφν.

τοιαῦτ' ὀνειδιεῖσθε· κατὰ τίς γαμεῖ; 1500
οὐκ ἔστιν οὐδεὶς, ὦ τέκν', ἀλλὰ δηλαδὴ
χέρσους φθαρῆναι καγάμους ὑμᾶς χρεῶν.
ὦ παῖ Μενοικέως, ἀλλ' ἐπεὶ μόνος πατήρ

ταύταιν λέλειψαι, νὼ γάρ, ὦ φυτεύσαμεν,
 ὀλώλαμεν δὴ ὄντε, μὴ σφε περιίδης 1505
 πτωχὰς ἀνάνδρους ἐκγενεῖς ἀλωμένας,
 μηδ' ἐξισώσης τάσδε τοῖς ἐμοῖς κακοῖς.
 ἀλλ' οἴκτισόν σφας, ὧδε τηλικάσδ' ὄρων
 πάντων ἐρήμους, πλὴν ὅσον τὸ σὸν μέρος.
 ξύννευσον, ὦ γενναῖε, σῇ ψαύσας χειρί. 1510
 σφῶν δ', ὦ τέκν', εἰ μὲν εἰχέτην ἤδη φρένας,
 πόλλ' ἂν παρήνουν· νῦν δὲ τοῦτ' εὖ θέσθε μοι,
 οὗ καιρὸς ἔἴα ξῆν, τοῦ βίου δὲ λῳονος
 ὑμᾶς κυρῆσαι τοῦ φυτεύσαντος πατρός.

KP. ἄλλ' ἴν' ἐξήκεις θακρύνων· ἀλλ' ἔτι στέργης ἔσω. 1515

OI. πειστέον, κεί μηδὲν ἡδύ. KP. πάντα γὰρ καιρῷ
 καλά.

OI. οἴσθ' ἐφ' οἷς οὖν εἶμι; KP. λέξεις, καὶ τότ'
 εἴσομαι κλύων.

OI. γῆς μ' ὅπως πέμψεις ἄποικον. KP. τοῦ θεοῦ
 μ' αἰτεῖς δόσιν.

OI. ἀλλὰ θεοῖς γ' ἐχθιστος ἦκω. KP. τοιγαροῦν
 τεύξει τάχα.

OI. φῆς τὰδ' οὖν; KP. ἂ μὴ φρονῶ γὰρ οὐ φιλῶ
 λέγειν μάτην. 1520

OI. ἄπαγέ νῦν μ' ἐντεῦθεν ἤδη. KP. στεῖχέ νυν,
 τέκνων δ' ἀφοῦ.

OI. μηδαμῶς ταύτας γ' ἔλῃ μου. KP. πάντα μὴ
 βούλου κρατεῖν·

καὶ γὰρ ἀκράτησας οὐ σοι τῷ βίῳ ξυνέσπετο.

XO. ὦ πάτερ, Θήβης ἐνοικοί, λεύσσετ', Οἰδίπους ὅδε,
 ὅς τὰ κλείν' αἰνίγματ' ἤδει καὶ κράτιστος ἦν
 ἀνὴρ, 1525

οὗ τίς οὐ ζήλω πολιτῶν ἦν τύχαις ἐπιβλέπων,

εἰς ὅσον κλύδωνα δεινῆς συμφορᾶς ἐλήλυθεν.
 ὥστε θνητὸν ὄντα κείνην τὴν τελευταίαν ἰδεῖν
 ἡμέραν ἐπισκοποῦντα μηδὲν ὀλβίζειν, πρὶν ἂν
 τέλος τοῦ βίου περάσῃ μηδὲν ἀλγεινὸν πα-
 θῶν.

1530

Μηδὲνα ἀπὸ τοῦ τέλους μακάρι δὲ
 Θεομύτη Μαΐου 15 1912 J. M. A.

IV.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΙΔΙΠΟΤΣ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ΞΕΝΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΑΤΤΙΚΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΙΣΜΗΝΗ.

ΘΗΣΕΥΣ.

ΚΡΕΩΝ.

ΠΟΛΥΤΝΕΙΚΗΣ,

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ο ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ ΟΙΔΙΠΟΥΣ συνημμένος πώς ἔστι τῷ **ΤΥΡΑΝΝΩΙ**. τῆς γὰρ πατρίδος ἐκπεσὼν ὁ Οἰδίπους ἤδη γεραίος ὢν ἀφικνεῖται εἰς Ἀθήνας, ὑπὸ τῆς θυγατρὸς Ἀντιγόνης χειραγωγούμενος· ἦσαν γὰρ τῶν ἀρσένων περὶ τὸν πατέρα φιλοστοργότεραι. ἀφικνεῖται δὲ εἰς Ἀθήνας κατὰ πυθόζησαν, ὡς αὐτός φησι, χρησθὲν αὐτῷ παρὰ ταῖς σεμναῖς καλουμέναις θεαῖς μεταλλάξαι τὸν βίον. τὸ μὲν οὖν πρῶτον γέροντες ἐγγόριοι, ἐξ ὧν ὁ χορὸς συνέστηκε, πυθόμενοι συνέρχονται καὶ διαλέγονται πρὸς αὐτόν. ἔπειτα δὲ Ἰσμήνη παραγενομένη τὰ κατὰ τὴν στάσιν ἀπαγγέλλει τῶν παίδων καὶ τὴν γενησομένην ἄφικιν τοῦ Κρέοντος πρὸς αὐτόν· ὃς καὶ παραγενόμενος ἐπὶ τῷ ἀγαγεῖν αὐτὸν εἰς τοῦτόσω ἀπρακτος ἀπαλλάττεται. ὁ δὲ πρὸς τὸν Θησέα διελθὼν τὸν χρησμὸν οὕτω τὸν βίον καταστρέφει παρὰ ταῖς θεαῖς.

Τὸ δὲ δρᾶμα τῶν θαυμαστῶν· ὃ καὶ ἤδη γεγηρακὼς ὁ Σοφοκλῆς ἐποίησε, χαριζόμενος οὐ μόνον τῇ πατρίδι, ἀλλὰ καὶ τῷ ἑαυτοῦ δήμῳ· ἦν γὰρ Κολωνῆθεν· ὥστε τὸν μὲν δῆμον ἐπίσημον ἐπιδεῖξαι, χαρίσασθαι δὲ καὶ τὰ μέγιστα τοῖς Ἀθηναίοις, δι' ὧν ἀπορρήτους ἔσεσθαι καὶ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦς κρατήσειν ὑποτίθεται ὁ Οἰδίπους, προαναφωνῶν καὶ ὅτι διαστασιώσουσι πρὸς Θηβαίους ποτὲ καὶ τούτων κρατήσουσιν ἐκ χρησμῶν διὰ τὸν τάφον αὐτοῦ.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐν τῷ ἑπὶ τῷ Κολωνῷ, πρὸς τῷ ναῷ τῶν σεμνῶν. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ἀθηναίων ἀνδρῶν. προλογίζει Οἰδίπους.

ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὰ πραχθέντα περὶ τὸν Οἰδίποδα ἴσμεν ἅπαντα τὰ ἐν τῷ ἑτέρῳ **ΟΙΔΙΠΟΔΙ**. πεπῆρωται γὰρ καὶ ἀφίκεται εἰς τὴν Ἀττικὴν, ὁδηγούμενος ἐκ μιᾶς τῶν θυγατέρων, Ἀντιγόνης. καὶ ἔστιν ἐν τῷ τεμένει τῶν σεμνῶν [Ἐρινύων], ὃ ἔστιν

ἐν τῷ καλουμένῳ ἱππίῳ Κολωνῷ, οὕτω κληθέντι, ἕπει καὶ Ποσειδῶνός ἐστιν ἱερὸν ἱππίου καὶ Προμηθέως, καὶ αὐτοῦ οἱ ὀρεωκῆμοι ἴστανται· ἔστι γὰρ αὐτῷ πυθόχρηστον ἐνταῦθα δεῖν αὐτὸν ταφῆς τυχεῖν· οὐ μὴ ἐστὶν ἑτέρῳ βεβήλω τόπος, αὐτόθι κἀθήται· καὶ κατὰ μικρὸν αὐτῷ τὰ τῆς ὑποθέσεως προέρχεται. ὁρᾷ γάρ τις αὐτὸν τῶν ἐντεῦθεν, καὶ πορεύεται ἐγγελῶν ὅτι τις ἄρα τῷ χωρίῳ τούτῳ προσκάζεται. καὶ ἔρχονται οἱ ἐν τῷ τόπῳ ἐν χοροῦ σχήματι, μαθησόμενοι τὰ πάντα. πρῶτος οὖν ἐστὶ καταλύων τὴν ὁδοπορίαν καὶ τῇ θυγατρὶ διαλεγόμενος. ἄφατος δὲ ἐστὶ καθύλου ἢ οἰκονομία ἐν τῷ δράματι ὥς οὐδενὶ ἄλλῳ σχεδόν.

ΑΛΛΩΣ.

Τὸν ἐπὶ Κολωνῷ Οἰδίποδα ἐπὶ τετελευτηκότῳ τῷ πάππῳ Σοφοκλῆς ὁ υἱοῦς ἐδίδαξεν, υἱὸς ὢν Ἀρίστωνος, ἐπὶ ἀρχοντος Μίκωνος*, ὅς ἐστι τέταρτος ἀπὸ Καλλίου, ἐφ' οὗ φασιν οἱ πλείους τὸν Σοφοκλέα τελευτῆσαι. σαφές δὲ τοῦτ' ἐστὶν ἐξ ὧν ὁ μὲν Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Βατράχοις ἐπὶ Καλλίου ἀνάγει τοὺς τραγικούς ὑπὲρ γῆς, ὁ δὲ Φρόνιχος ἐν Μούσαις, ἃς συγκαθῆκε τοῖς Βατράχοις, φησὶν οὕτως·
μάκαρ Σοφοκλῆς, ὅς πολὺν χρόνον βίους
ἀπέθανεν, εὐδαίμων ἀνὴρ καὶ δεξιός,
πολλὰς ποιήσας καὶ καλὰς τραγωδίας·
καλῶς δ' ἐτελεύτησ', οὐδὲν ὑπομείνας κακόν.

ἐπὶ δὲ τῷ λεγομένῳ ἱππίῳ Κολωνῷ τὸ δράμα κεῖται. ἔστι γὰρ καὶ ἕτερος Κολωνὸς ἀγοραῖος πρὸς τῷ Εὐρυσκαίῳ, πρὸς ᾧ οἱ μισθαρονοῦντες προσεστέθεισαν, ὥστε καὶ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τοῖς καθυστερίζουσι τῶν καιρῶν διαδοθῆναι ὅψ' ἤλθες, ἀλλ' ἐς τὸν Κολωνὸν ἴεσο. μνημονεύει τῶν δυεῖν Κολωνῶν Φερεκράτης ἐν Πετάλῃ διὰ τούτων·

οὗτος, πόθεν ἤλθες; Ἐς Κολωνὸν ἴμην,
οὐ τὸν ἀγοραῖον, ἀλλὰ τὸν τῶν ἱππέων.

* Οἱ. XCIV 3.

ΟΙΔΙΠΟΤΣ.

Τέκνον τυφλοῦ γέροντος Ἀντιγόνη, τίνας
 χώρους ἀφίγμεθ' ἢ τίνων ἀνδρῶν πόλιν;
 τίς τὸν πλανήτην Οἰδίπουν καθ' ἡμέραν
 τὴν νῦν σπανιστοῖς δέξεται δωρήμασιν,
 σμικρὸν μὲν ἐξαιτοῦντα, τοῦ σμικροῦ δ' ἔτι 5
 μείον φέροντα; καὶ τόδ' ἐξαρκοῦν ἐμοί·
 1 στέργειν γὰρ αἰ πάθαι με χῶ χρόνος ξυνῶν
 μακρὸς διδάσκει καὶ τὸ γενναῖον τρίτον.
 ἄλλ' ὦ τέκνον, θάκησιν εἴ τινα βλέπεις
 ἢ πρὸς βεβήλοις ἢ πρὸς ἄλσεσιν θεῶν, 10
 στήσόν με κἄξιδρυσον, ὥς πυθώμεθα
 ὕπου ποτ' ἐσμέν· μαρθάνειν γὰρ ἤκομεν
 ξένοι πρὸς ἀστῶν, ἂν δ' ἀκούσωμεν τελεῖν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

πάτερ ταλαίπωρ' Οἰδίπους, πύργοι μὲν, οἳ
 πόλιν στέγουσιν, ὥς ἀπ' ὀμμάτων, πρόσω· 15
 χῶρος δ' ὕδ' ἱερός, ὥς ἀπεικάσαι, βρύων
 δάφνης, ἐλάας, ἀμπέλου· πυκνόπτεροι δ'
 εἶσω κατ' αὐτὸν εὐστομοῦσ' ἀηδόνες·
 οὔ κῶλα κάμψον τοῦδ' ἐπ' ἀξέστον πέτρον·
 μακρὰν γὰρ ὥς γέροντι προυστάλης ὁδόν. 20

ΟΙ. κἀθιζέ νῦν με καὶ φύλασσε τὸν τυφλόν.

ΑΝ. χρόνου μὲν εἵνεκ' οὐ μαθεῖν με δεῖ τόδε.

ΟΙ. ἔχεις διδάξαι δὴ μ' ὕποι καθέσταμεν;

ΑΝ. τὰς γοῦν Ἀθήνας οἶδα, τὸν δὲ χῶρον οὔ.

- ΟΙ. πᾶς γὰρ τις ἡὐδα τοῦτό γ' ἡμῖν ἐμπόρων. 25
 ΑΝ. ἀλλ' ὅστις ὁ τόπος ἧ μάθω μολοῦσά ποι;
 ΟΙ. ναί, τέκνον, εἶπερ ἐστί γ' ἐξοικήσιμος
 ΑΝ. ἀλλ' ἐστὶ μὴν οἰκητός· οἶομαι δὲ δεῖν
 οὐδέν· πέλας γὰρ ἄνδρα τόνδε νῶν ὄρω.
 ΟΙ. ἧ δεῦρο προσστείχοντα κἄξορμώμενον; 30
 ΑΝ. καὶ δὴ μὲν οὖν παρόντα· χῶ τί σοι λέγειν
 εὐκαιρόν ἐστιν, ἔννεφ', ὡς ἄνῃρ ὅδε.
 ΟΙ. ᾧ ξεῖν', ἀκούων τῆσδε τῆς ὑπέρ τ' ἐμοῦ
 αὐτῆς θ' ὁρώσης, οὐνεχ' ἡμῖν αἴσιος
 σκοπὸς προσήκεις ὦν ἀδηλοῦμεν φράσαι — 35

ΞΕΝΟΣ.

- πρὶν νῦν τὰ πλείον' ἱστορεῖν, ἐκ τῆσδ' ἔδρας
 ἐξελθ'· ἔχεις γὰρ χῶρον οὐχ ἄγνόν πατεῖν.
 ΟΙ. τίς δ' ἐσθ' ὁ χῶρος; τοῦ θεῶν νομίζεται;
 ΞΕ. ἄθικτος οὐδ' οἰκητός· αἶ γὰρ ἐμποβοὶ
 θεαὶ σφ' ἔχουσι, Γῆς τε καὶ Σκότου κόραι. 40
 ΟΙ. τίνων τὸ σεμνὸν ὄνομα' ἂν εὐξαίμην κλύων;
 ΞΕ. τὰς πάνθ' ὁρώσας Εὐμενίδας ὅ γ' ἐνθάδ' ἂν
 εἴποι λεώς νιν· ἄλλα δ' ἀλλαχοῦ καλὰ.
 ΟΙ. ἀλλ' ἴλεω μὲ τὸν ἱκέτην δεξαίατο·
 ὡς οὐχ ἔδρας γῆς τῆσδ' ἂν ἐξέλθοιμ' ἐτι. 45
 ΞΕ. τί δ' ἐστὶ τοῦτο; ΟΙ. ξυμπορεῖς ξύνθημ' ἐμῆς.
 ΞΕ. ἀλλ' οὐδ' ἐμοί τοι τοῦξανιστάναι πόλεως
 δέχ' ἐστὶ θάρσος, πρὶν γ' ἂν ἐνδείξω τί δρῶ.
 ΟΙ. πρὸς νυν θεῶν, ᾧ ξεῖνε, μή μ' ἀτιμάσης,
 τοιόνδ' ἀλήτην, ὦν σε προστρέπω φράσαι. 50
 ΞΕ. σήμαινε, κοῦκ ἄτιμος ἐκ γ' ἐμοῦ φανεῖ.
 ΟΙ. τίς ἐσθ' ὁ χῶρος δῆτ', ἐν ᾧ βεβήκαμεν;
 ΞΕ. ὅσ' οἶδα κἀγὼ πάντ' ἐπιστήσει κλύων.
 χῶρος μὲν ἱερὸς πᾶς ὅδ' ἐστ'· ἔχει δέ νιν

σεμνὸς Ποσειδῶν· ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς 55
 Τιτὰν Προμηθεύς· ὃν δ' ἐπιστείβεις τόπον,
 χθονὸς καλεῖται τῆσδε χαλκόπους ὁδός,
 ἔρεισμά τ' Ἀθηνῶν· οἱ δὲ πλησίοι γυῖαι
 τὸν ἱππότην Κολωνὸν εὐχονται σφίσιν
 ἄρχηγρὸν εἶναι καὶ φέρουσι τοῦνομα 60
 τὸ τοῦδε κοινὸν πάντες ὠνομασμένοι.
 τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἐστίν, ὦ ξέν', οὐ λόγοις
 τιμώμεν', ἀλλὰ τῇ ξυνουσίᾳ πλέον.

- ΟΙ. ἦ γὰρ τινες ναίουσι τοῦσδε τοὺς τόπους;
 ΞΕ. καὶ κάρτα, τοῦδε τοῦ θεοῦ γ' ἐπώνυμοι. 65
 ΟΙ. ἄρχει τις αὐτῶν ἢ πλὶ τῷ πλήθει λόγος;
 ΞΕ. ἐκ τοῦ κατ' ἄστν βασιλέως τάδ' ἄρχεται.
 ΟΙ. οὗτος δὲ τίς λόγῳ τε καὶ σθένει κρατεῖ;
 ΞΕ. Θησεύς καλεῖται, τοῦ πρὶν Αἰγέως τόκος.
 ΟΙ. ἄρ' ἂν τις αὐτῷ πομπὸς ἐξ ὑμῶν μύλοι; 70
 ΞΕ. ὡς πρὸς τί λέξων ἢ καταρτύσων παρῇ;
 ΟΙ. ὡς ἂν προσαρκῶν σμικρὰ κερδάνῃ μέγα.
 ΞΕ. καὶ τίς πρὸς ἄνδρὸς μὴ βλέποντος ἄρκεσις;
 ΟΙ. ὅς' ἂν λέγωμεν πάνθ' ὁρῶντα λέξομεν.
 ΞΕ. οἷσθ', ὦ ξέν', ὡς νῦν μὴ σφαλῆς; ἐπέπερ εἰ 75
 γενναῖος, ὡς ἰδόντι, πλήν τοῦ δαίμονος,
 αὐτοῦ μέν', οὔπερ κάφάνης, ἕως ἐγὼ
 τοῖς ἐνθάδ' αὐτοῦ μὴ κατ' ἄστν δημόταις
 λέξω τάδ' ἐλθῶν· οἷδε γὰρ κρινουσί σοι
 εἰ χορή σε μίμνειν ἢ πορεύεσθαι πάλιν. 80
 ΟΙ. ὦ τέκνον, ἢ βέβηκεν ἡμῖν ὁ ξένος;
 ΑΝ. βέβηκεν, ὥστε πᾶν ἐν ἡσυχῳ, πάτερ,
 ἔξεστι φωνεῖν, ὡς ἐμοῦ μόνης πέλας.
 ΟΙ. ὦ πότνιαι δεινῶπες, εὔτε νῦν ἔδρας
 πρῶτων ἐφ' ὑμῶν τῆσδε γῆς ἔκαμψ' ἐγώ, 85

Φοίβῳ τε κάμοι μὴ γένησθ' ἀγνώμονες,
 ὅς μοι, τὰ πόλλ' ἐκεῖν' ὅτ' ἐξέχρη κακά,
 ταύτην ἔλεξε παῦλαν ἐν χρόνῳ μακρῷ,
 ἐλθόντι χώραν τερμίαν, ὅπου θεῶν
 σεμνῶν ἔδραν λάβοιμι καὶ ξενόστασιν, 90
 ἐντοῦθα κάμψειν τὸν ταλαίπωρον βίον,
 κέρδη μὲν οἰκήσαντα τοῖς δεδεργμένοις,
 ἄτην δὲ τοῖς πέμψασιν, οἳ μ' ἀπήλασαν·
 σημεῖα δ' ἤξειν τῶνδ' ἐμοὶ παρηγγύα,
 ἢ σεισμὸν ἢ βροντὴν τιν' ἢ Διὸς σέλας. 95
 ἔγνωκα μὲν νυν ὥς με τήνδε τὴν ὁδὸν
 οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ πιστὸν ἐξ ὑμῶν πτερόν
 ἐξήγαγ' εἰς τόδ' ἄλσος· οὐ γὰρ ἂν ποτε
 πρώταισιν ὑμῖν ἀντέκυσσ' ὁδοιπορῶν,
 νήφων αἰόνοις, κἀπὶ σεμνὸν ἐξόμην 100
 βάθρον τόδ' ἀσκεπάρον. ἀλλὰ μοι, θεαί,
 βίου κατ' ὁμφὰς τὰς Ἀπόλλωνος δότε
 πέρασιν ἤδη καὶ καταστροφὴν τινα,
 εἰ μὴ δοκῶ τι μειόνως ἔχειν, ἀεὶ
 μόχθοις λατρεύων τοῖς ὑπερτάτοις βροτῶν. 105
 ἴτ', ὦ γλυκεῖαι παῖδες ἀρχαίου Σκότου,
 ἴτ', ὦ μεγίστης Παλλάδος καλούμεναι
 πασῶν Ἀθῆναι τιμιωτάτη πόλις,
 οἰκτίρατ' ἀνδρὸς Οἰδίπου τόδ' ἄθλιον
 εἰδῶλον· οὐ γὰρ δὴ τόδ' ἀρχαῖον δέμας. 110

ΑΝ. σίγα· πορεύονται γὰρ οἷδε δὴ τινες
 χρόνῳ παλαιοί, σῆς ἔδρας ἐπίσκοποι.
 ΟΙ. σιγήσομαι τε καὶ σύ μ' ἐξ ὁδοῦ πόδα
 κρύψον κατ' ἄλσος, τῶνδ' ἔως ἂν ἐκμάθω
 τίνας λόγους ἐροῦσιν· ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν 115
 ἔνεστιν ἠυλόβεια τῶν ποιουμένων.

ΧΟΡΟΣ.

ὄρα. τίς ἄρ' ἦν; ποῦ ναίει; 117

ποῦ κυρεῖ ἐκτόπιος συθεῖς ὁ πάντων
ὁ πάντων ἀκορέστατος; 120

προσδέρκου, λεῦσσε νιν,
προσπεύθου πανταχῇ.
πλανάτας πλανάτας τις ὁ πρέσβυς οὐδ'
ἔγχωρος· προσέβα γὰρ οὐκ 125

ἄν ποτ' ἀστιβὲς ἄλσος ἐς
τᾶνδ' ἀμαιμακετᾶν κορᾶν,
ἃς τρέμομεν λέγειν

καὶ παραμειβόμεσθ' ἀδέρκτως, 130

ἀφώνως, ἀλόγως τὸ τᾶς
εὐφάμου στόμα φροντίδος
ἰέντες, τὰ δὲ νῦν τιν' ἤκειν
λόγος οὐδὲν ἄξονθ',

ὃν ἐγὼ λεύσσω περὶ πᾶν οὔπω 135

δύναμαι τέμενος

γινῶναι ποῦ μοί ποτε ναίει.

ΟΙ. ὅδ' ἐκεῖνος ἐγὼ· φωνῇ γὰρ ὄρω,
τὸ φατιζόμενον.

ΧΟ. ἰὼ ἰὼ, 140

δεινὸς μὲν ὄρα·ν, δεινὸς δὲ κλύειν.

ΟΙ. μή μ', ἱκετεύω, προσίδητ' ἄνομον.

ΧΟ. Ζεῦ ἀλεξῆτορ, τίς ποθ' ὁ πρέσβυς;

ΟΙ. οὐ πάνν μοίρας εὐδαιμονίῃσαι
πρώτης, ᾧ τῆσδ' ἐφοροι χώρας. 145

δηλῶ δ'· οὐ γὰρ ἂν ᾧδ' ἀλλοτρίοις
ὕμμασιν εἶρπον

117—137 = 149—169.

*Σοφοκλέους
Χοροί*

- καπὶ σμικροῖς μέγας ὥρουν.
 ΧΟ. ἐή, ἀλαῶν ὁμμάτων. 149
 ἄρα καὶ ἦσθα φυτάλμιος δυσαίων;
 μακροίων γ', ὅς' ἐπεικάσαι. 150
 ἀλλ' οὐ μὰν ἐν γ' ἐμοὶ
 προσθήσεις τάσδ' ἄρας.
 περᾶς γὰρ περᾶς· ἀλλ' ἵνα τῷδ' ἐν ἀ- 155
 φθέγγιτῳ μὴ προπέσης νάπει
 ποιᾶεντι, κάθυδρος οὗ
 κρατῆρ μειλιχίων ποτῶν
 ῥεύματι συντρέχει, 160
 τῶν, ξένε πάμμορ', εὖ φύλαξαι,
 μετάσταθ', ἀπόβαθι. πολ-
 λὰ κέλευθος ἐρατύνει·
 κλύεις, ὦ πολύμοχθ' ἄλῃτα; 165
 λόγον εἴ τιν' ἴσχεις
 πρὸς ἐμὰν λέσχαν, ἀβάτων ἀποβάς,
 ἵνα πᾶσι νόμος,
 φῶναι· πρόσθεν δ' ἀπερύκου.
 ΟΙ. θύγατερ, ποῖ τις φροντίδος ἔλθῃ; 170
 ΑΝ. ὦ πάτερ, ἀστοῖς ἴσα χρῆ μελετᾶν,
 εἰκοντας ἂ δεῖ κακούνοντας.
 ΟΙ. πρόσθιγέ νῦν μου. ΑΝ. ψαύω καὶ δῆ.
 ΟΙ. ὦ ξένε, μὴ δῆτ' ἀδικηθῶ σοὶ
 πιστεύσας καὶ μετاناστάς. 175
 ΧΟ. οὐ τοι μήποτε σ' ἐκ τῶνδ' ἐδράνων,
 ὦ γέρον, ἄκοντά τις ἄξει.
 ΟΙ. προβῶ; ΧΟ. ἐπίβαινε πόρσω. 178
 ΟΙ. ἔτι; ΧΟ. προβίβαξε, κούρα,
 πόρσω· σὺ γὰρ αἰεὶς. 180

178—187 = 194—206.

ΑΝ. ἔπεο μάν, ἔπε' ᾧδ' ἀμανρῶ
κώλω, πάτερ, ᾗ σ' ἄγω.

ΟΙ. υ υ - -

ΑΝ. υ υ υ υ υ υ - υ υ
υ υ υ υ υ υ - υ υ

ΟΙ. υ - υ υ υ - -

ΧΟ. τόλμα ξεῖνος ἐπὶ ξένης,
ᾧ τλάμων, ὅ τι καὶ πόλις
τέτροφεν ἄφιλον ἀποστρυγεῖν
καὶ τὸ φίλον σέβεσθαι. 185

ΟΙ. ἄγε νυν σύ με, παῖ,
ἴν' ἂν εὐσεβίας ἐπιβαίνοντες
τὸ μὲν εἵπομεν, τὸ δ' ἀκούσαιομεν,
καὶ μὴ χρειᾶ πολεμῶμεν. 190

ΧΟ. αὐτοῦ· μηκέτι τοῦδ' ἀντιπέτρου
βήματος ἔξω πόδα κλίνης.

ΟΙ. οὕτως; ΧΟ. ἄλῃς, ὥς ἀκούεις.

ΟΙ. ἔστιῳ; ΧΟ. λέχριός γ' ἐπ' ἄκρου
λαῶς βραχὺς ὀκλάσας. 195

ΑΝ. πάτερ, ἐμὸν τόδ'· ἐν ἄσυχαιᾷ
βάσει βάσιν ἄρμουςαι,

ΟΙ. ἰὼ μοί μοι.

ΑΝ. γεραὸν ἐς χέρα σῶμα σὸν
προκλίνας φιλίαν ἐμάν. 200

ΟΙ. ὦμοι δύσφρονος ἄτας.

ΧΟ. ᾧ τλάμων, ὅτε νῦν χαλᾷς,
αὐδασον, τίς ἔφους βροτῶν;
τίς ὁ πολύπουνος ἄγει; τίν' ἂν
σοῦ πατρίδ' ἐκπυθοίμαν; 205

ΟΙ. ᾧ ξένοι,
ἀπόπολις· ἀλλὰ μὴ

- ΧΟ. τί τόδ' ἀπεννέπεις, γέρον;
- ΟΙ. μὴ μὴ μὴ μ' ἀνέρη τίς εἰμι, 210
μηδ' ἐξετάσης πέρα ματεύων.
- ΧΟ. τί τόδ'; ΟΙ. αἰνὰ φύσις. ΧΟ. αὖδα.
- ΟΙ. τέκνον, ὦμοι, τί γεγώνω;
- ΧΟ. τίνος εἶ σπέρματος, ὦ ξένε, φώνει, πατρώθεν.
- ΟΙ. ὦμοι ἐγώ, τί πάθω, τέκνον ἐμόν; 216
- ΑΝ. λέγ', ἐπείπερ ἐπ' ἔσχατα βαίνεις.
- ΟΙ. ἀλλ' ἐρῶ· οὐ γὰρ ἔχω κατακρυφάν.
- ΧΟ. μακρὰ μέλλετον, ἀλλὰ τάχυνε.
- ΟΙ. Λαῖου ἴστε τιν' ὄντ'; ΧΟ. ὁοῶ. 220
- ΟΙ. τό τε Λαβδακιδᾶν γένος; ΧΟ. ὦ Ζεῦ.
- ΟΙ. ἄθλιον Οἰδιπόδαν; ΧΟ. σὺ γὰρ ὕδ' εἶ;
- ΟΙ. δέος ἴσχετε μηδ' ἐν ὅσ' αὐδῶ.
- ΧΟ. ὦ ὦ ὦ, δύσμορος, ὦ ὦ.
- ΟΙ. θύγατερ, τί ποτ' αὐτίκα κύρσει; 225
- ΧΟ. ἔξω πόρσω βαίνετε χώρας.
- ΟΙ. ἂ δ' ὑπέσχεο ποῖ καταθήσεις;
- ΧΟ. οὐδενὶ μοιριδία τίσις ἔρχεται
ἂν προπάθῃ τὸ τίνειν· ἀπάτα δ' ἀπά- 230
ταις ἐτέραις ἐτέρα παραβαλλομέ-
να πόνον, οὐ χάριν, ἀντιδίδωσιν ἔ-
χειν. σὺ δὲ τῶνδ' ἐδράνων πάλιν ἔκτοπος
αὐθις ἄφορμος ἐμᾶς χθινοὺς ἔκθορε,
μή τι πέρα χρέος 235
ἐμᾶ πόλει προσάψῃς.
- ΑΝ. ὦ ξένοι
αἰδόφρονες, ἀλλ' ἐπεὶ
γεραὸν πατέρα τόνδ' ἐμόν
οὐκ ἀνέτλατ', ἔργων
ἀκόντων αἰόντες αὐδάν, 240

ἀλλ' ἐμὲ τὰν μελέαν, ἱκετεύομεν, ὦ ξένοι, οἰκτί-
ραθ', ἃ

πατρός ὑπὲρ τοῦδ' ἀθλίου ἄντομαι,
ἄντομαι οὐκ ἀλαοῖς προσορωμένα
ὄμμα σὸν ὄμμασιν, ὥς τις ἀφ' αἵματος 245
ὑμετέρου προφανεῖσα, τὸν ἄθλιον
αἰδοῦς κῦρσαι· ἐν ὕμμι γὰρ ὥς θεῶ
κείμεθα τλάμονες. ἀλλ' ἴτε, νεύσατε τὰν ἀδό-
κητον χάριν·

πρός σ' ὅ τι σοι φίλον ἐκ σέθεν ἄντομαι, 250
ἢ τέκνον ἢ λέχος ἢ χρέος ἢ θεός·
οὐ γὰρ ἰδοῖς ἄν ἀθρῶν βροτὸν ὅστις ἄν,
εἰ θεὸς ἄγοι,
ἐκφυγεῖν δύναιτο.

ΧΟ. ἀλλ' ἴσθι, τέκνον Οἰδίπου, σέ τ' ἐξ ἴσου
οἰκτίρομεν καὶ τὸνδε συμφορᾶς χάριν· 255
τὰ δ' ἐκ θεῶν τρέμοντες οὐ σθένοιμεν ἄν
φωνεῖν πέρα τῶν πρὸς σέ νῦν εἰρημένων.

ΟΙ. τί δῆτα δόξης ἢ τί κληδόνος καλῆς
μάτην ὀρεούσης ὠφέλημα γίνυται,
εἰ τάς γ' Ἀθήνας φασὶ θεοσεβεστάτας 260
εἶναι, μόνας δὲ τὸν κακούμενον ξένον
σώζειν οἷας τε καὶ μόνας ἀρκεῖν ἔχειν;
καῖμοιγε ποῦ ταῦτ' ἐστίν, οὔτινες βᾶθρον
ἐκ τῶνδ' ἐξάραντες εἴτ' ἐλαύνετε,
ὄνομα μόνον δείσαντες; οὐ γὰρ δὴ τό γε 265
σῶμ' οὐδὲ τάργα τάμ'· ἐπεὶ τά γ' ἔργα μου
πεπονθότ' ἐστὶ μᾶλλον ἢ δεδρακότα,
εἰ σοι τὰ μητρὸς καὶ πατρὸς χρεὴ λέγειν,
ὧν εἴνεκ' ἐκφοβεῖ με· τοῦτ' ἐγὼ καλῶς
ἔξοιδα. καίτοι πῶς ἐγὼ κακὸς φύσιν, 270

ὅστις παθὼν μὲν ἀντέδρων, ὥστ' εἰ φρονῶν
 ἐπρασσον, οὐδ' ἂν ᾧδ' ἐγιννόμην κακός;
 νῦν δ' οὐδὲν εἰδὼς ἰκόμεν ἴν' ἰκόμεν,
 ὅφ' ὦν δ' ἐπασχον, εἰδότεων ἀπωλλύμην.
 ἀνθ' ὦν ἰκνοῦμαι πρὸς θεῶν ὑμᾶς, ξένοι, 276
 ὥσπερ με κἀνεστήσαθ', ᾧδε σώσατε,
 καὶ μὴ θεοὺς τιμῶντες εἴτα τοὺς θεοὺς
 μοῖρα ποιείσθε μηδαμῶς· ἡγεῖσθε δὲ
 βλέπειν μὲν αὐτοὺς πρὸς τὸν εὐσεβῆ βροτῶν,
 βλέπειν δὲ πρὸς τοὺς δυσσεβεῖς, φυγὴν δέ του
 μῆπω γενέσθαι φωτὸς ἀνοσίλου. τὰδ' οὖν 281
 ξυνεῖς σὺ μὴ κάλυπτε τὰς εὐδαίμονας
 ἔργους Ἀθήνας ἀνοσίοις ὑπηρετῶν,
 ἀλλ' ὥσπερ ἔλαβες τὸν ἱκέτην ἐχέγγυον,
 ῥῶον με κἀκφυλάσσε· μηδέ μου κάρα 286
 τὸ δυσπρόσοπτον εἰσορῶν ἀτιμάσης.
 ἦκω γὰρ ἱερὸς εὐσεβείης τε καὶ φέρον
 ὕνησιν ἄστοις τοῖσδ'· ὅταν δ' ὁ κύριος
 παρῇ τις, ὑμῶν ὅστις ἐστὶν ἡγεμῶν,
 τότε εἰσακούων πάντ' ἐπιστήσει· τὰ δὲ 290
 μεταξὺ τούτου μηδαμῶς γίγνου κακός.

- XO. ταρβεῖν μὲν, ᾧ γεραίέ, τὰνθυμήματα
 πολλή 'στ' ἀνάγκη τὰπὸ σοῦ· λόγοισι γὰρ
 οὐκ ὠνόμασται βραχέσι· τοὺς δὲ τησδε γῆς
 ἄνακτας ἀρκεῖ ταῦτά μοι διειδέναι. 295
- OI. καὶ ποῦ 'σθ' ὁ κραίνων τησδε τῆς χώρας, ξένοι;
- XO. πατρῶον ἄστυ γῆς ἔχει· σκοπὸς δέ νιν,
 ὅς κἀμὲ δεῦρ' ἔπεμπε, οἴχεται στελῶν.
- OI. ἦ καὶ δοκεῖτε τοῦ τυφλοῦ τιν' ἐντροπήν
 ἢ φροντίδ' ἔξειν, αὐτὸν ὥστ' ἐλθεῖν πέλας; 300
- XO. |καὶ κάρθ', ὅταν περ τοῦνομ' αἰσθῆται τὸ σόν.

- ΟΙ. τίς δ' ἔσθ' ὁ κείνῳ τοῦτο τοῦπος ἀγγελῶν;
 ΧΟ. μακρὰ κέλευθος· πολλὰ δ' ἐμποδῶν ἔπη
 φιλεῖ πλανᾶσθαι, τῶν ἐκείνος αἰῶν,]
 θάρσει, παρέσται. πολὺν γάρ, ὦ γέρον, τὸ σὸν
 ὄνομα διήκει πάντας, ὥστε καὶ βραδὺς 306
 οὐ δεῖ, κλύων σοῦ δεῦρ' ἀφίξεται ταχύς.
 ΟΙ. ἀλλ' εὐτυχὴς ἵκοιτο τῇ θ' αὐτοῦ πόλει
 ἐμοί τε· τίς γάρ ἐσθ' ὃς οὐχ αὐτῷ φίλος;
 ΑΝ. ὦ Ζεῦ, τί λέξω; ποῖ φρενῶν ἔλθω, πάτερ; 310
 ΟΙ. τί δ' ἔστι, τέκνον Ἀντιγόνη; ΑΝ. γυναιχ' ὄρω
 στείχουσιν ἡμῶν ἄσσουν, Αἰτναίας ἐπὶ
 πώλου βεβῶσαν· κρατὶ δ' ἡλιοστεργῆς
 κυνῇ πρόσωπα Θεσσαλὶς νιν ἀμπέχει.
 τί φῶ;
 ἄρ' ἔστιν; ἄρ' οὐκ ἔστιν; ἢ γνώμη πλανᾷ;
 καὶ φημι κάποφημι κοῦκ ἔχω τί φῶ.
 τάλαινα.
 οὐκ ἔστιν ἄλλη· φαιδρὰ γοῦν ἀπ' ὁμμάτων
 σαίνει με προσστείχουσα· σημαίνει δ' ὅτι 320
 μόνῃς τόδ' ἔστ' ἀδελφὸν Ἰσμήνης κάρα.
 ΟΙ. πῶς εἶπας, ὦ παῖ; ΑΝ. παῖδα σήν, ἐμὴν
 δ' ὄραν *
 ὁμαιμον· αὐδῇ δ' αὐτίκ' ἔξεστιν μαθεῖν.

ΙΣΜΗΝΗ.

- ὦ διςσὰ πατρός καὶ κασιγνήτης ἐμοὶ
 ἡδιστα προσφωνήμαθ', ὥς ὑμᾶς μόλις 325
 εὐροῦσα λύπη δεύτερον μόλις βλέπω.
 ΟΙ. ὦ τέκνον, ἦκεις; ΙΣ. ὦ πάτερ δύσμοιρ' ὄραν.
 ΟΙ. τέκνον, πέφνηας; ΙΣ. οὐκ ἔνεν μόχθου γέ μοι.
 ΟΙ. πρόσφανσον, ὦ παῖ. ΙΣ. θιγγάνω δυοῖν ὁμοῦ.
 ΟΙ. ὦ σπέρμ' ὁμαιμον. ΙΣ. ὦ δὴν ἀθλίῳ τροφά. 330

- ΟΙ. ἦ τῆσδε κάμου; ΙΣ. δυσμόρου τ' ἐμοῦ τρίτης.
 ΟΙ. τέκνον, τί δ' ἦλθες; ΙΣ. σῆ, πάτερ, προμηθία.
 ΟΙ. πότερα πόθοισι; ΙΣ. καὶ λόγων γ' αὐτάγγελος,
 ξὺν ᾧπερ εἶχον οἴκετῶν πιστῷ μόνῳ.
 ΟΙ. οἱ δ' αὐτόμαίμοι ποῦ νεανίαι πονεῖν; 335
 ΙΣ. εἶς' οὐπὲρ εἰσι· δεινὰ τὰν κείνοις τανῦν.
 ΟΙ. ὦ πάντ' ἐκείνω τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ νόμοις
 φύσιν κατεικασθέντε καὶ βίου τροφάς·
 ἐκεῖ γὰρ οἱ μὲν ἄρσενες κατὰ στέρας
 θακοῦσιν ἰστουργοῦντες, αἱ δὲ σύννομοι 340
 τᾶξω βίου τροφεῖα πορσύνουσ' αἰεὶ.
 σφῶν δ', ὦ τέκν', οὕς μὲν εἰκὸς ἦν πονεῖν τάδε,
 κατ' οἶκον οἰκουροῦσιν ὥστε παρθένοι,
 σφῶ δ' ἀντ' ἐκείνων τὰμὰ δυστήνου κακὰ
 ὑπερπονεῖτον. ἦ μὲν ἐξ ὅτου νέας 345
 τροφῆς ἔληξε καὶ κατίσχυσεν δέμας,
 αἰεὶ μεθ' ἡμῶν δύσμορος πλανωμένη
 γερονταγωγεῖ, πολλὰ μὲν κατ' ἀγρίαν
 ὕλην ἄσιτος νηλίπους τ' ἀλωμένη,
 πολλοῖσι δ' ὄμβροις ἡλίου τε καύμασιν 350
 μοχθοῦσα τλήμων δεύτερ' ἡγεῖται τὰ τῆς
 οἴκοι διαίτης, εἰ πατήρ τροφήν ἔχει.
 σὺ δ', ὦ τέκνον, πρόσθεν μὲν ἐξίκον πατρὶ
 μαντεῖ' ἄγουσα πάντα, Καδμείων λάθρα,
 ἃ τοῦδ' ἐχρήσθη σώματος, φύλαξ τέ μου 355
 πιστὴ κατέστης, γῆς ὅτ' ἐξηλευνόμεν·
 νῦν δ' αὖ τίν' ἥκεις μῦθον, Ἰσμήνη, πατρὶ
 φέρουσα; τίς σ' ἐξῆρεν οἰκοθεν στόλος;
 ἥκεις γὰρ οὐ κενή γε, τοῦτ' ἐγὼ σαφῶς
 ἔξοιδα, μὴ οὐχὶ δεῖμ' ἐμοὶ φέρουσά τι. 360
 ΙΣ. ἐγὼ τὰ μὲν παθήμαθ' ἄπαθον, πάτερ,

ζητοῦσα τὴν σὴν ποῦ κατοικοῖης τροφήν,
 παρεῖς' ἐάσω· δις γὰρ οὐχὶ βούλομαι
 πονουσά τ' ἀλγεῖν καὶ λέγουσ' αὐτὴς πάλιν.
 ἃ δ' ἔμψι τοῖν σοῖν δυσμύροιν παῖδοιν κακὰ 365
 νῦν ἐστι, ταῦτα σημανοῦς' ἐλήλυθα.

πρὶν μὲν γὰρ αὐτοῖς ἦν ἔρις Κρέοντί τε
 θρόνους ἑᾶσθαι μηδὲ χραίνεσθαι πόλιν,
 λόγῳ σκοποῦσι τὴν πάλαι γένους φθοράν,
 οἷα κατέσχε τὸν σὸν ἄθλιον δόμον· 370

νῦν δ' ἐκ θεῶν του κᾶξ ἀλιτρίας φρενὸς
 εἰσῆλθε τοῖν τοῖς ἀθλίοις ἔρις κακῇ,
 ἀρχῆς λαβέσθαι καὶ κράτους τυραννικοῦ.
 ᾧ μὲν νεάξων καὶ χρόνῳ μέλων γεγῶς
 τὸν πρόσθε γεννηθέντα Πολυνεΐκη θρόνων 375
 ἀποστερίσκει, κᾶξ ἐλήλακεν πάτρας.

ὃ δ', ὥς καθ' ἡμᾶς ἔσθ' ὁ πληθύνων λόγος,
 τὸ κοῖλον Ἄργος βὰς φρυγὰς προσλαμβάνει
 κῆδός τε καινὸν καὶ ξυνασπιστὰς φίλους,
 ὥς αὐτίκ' Ἄργος ἢ τὸ Καδμείων πέδον 380
 τιμῇ καθέξον ἢ πρὸς οὐρανὸν βιβῶν.

ταῦτ' οὐκ ἀριθμὸς ἐστίν, ὦ πάτερ, λόγων,
 ἀλλ' ἔργα δεινὰ· τοὺς δὲ σοὺς ὅποι θεοὶ
 πόνους κατοικτιοῦσιν οὐκ ἔχω μαθεῖν.

ΟΙ. ἦδη γὰρ ἔσχεις ἐλπίδ' ὥς ἑμοῦ θεοῦς 385
 ὦραν τιν' ἔξειν, ὥστε σωθῆναι ποτε;

ΙΣ. ἔγωγε τοῖς νῦν γ', ὦ πάτερ, μαντεύμασιν.

ΟΙ. ποίοισι τούτοις; τί δὲ τεθέσπισται, τέκνον;

ΙΣ. σὲ τοῖς ἐκεί ζήτητὸν ἀνθρώποις ποτὲ
 θανόντ' ἔσεσθαι ζῶντά τ' εὐσοίας χάριν. 390

ΟΙ. τίς δ' ἂν τι τοιοῦδ' ἀνδρὸς εὖ πράξειεν ἄν;

ΙΣ. ἐν σοὶ τὰ κείνων φασὶ γίνεσθαι κράτη.

- ΟΙ. ὅτ' οὐκέτ' εἰμὶ, τηνικαυτ' ἄρ' εἰμ' ἀνὴρ;
 ΙΣ. νῦν γὰρ θεοὶ σ' ὀρθοῦσι, πρόσθε δ' ὠλλυσαν.
 ΟΙ. γέροντα δ' ὀρθοῦν φλαῦρον ὅς νέος πέσῃ. 395
 ΙΣ. καὶ μὴν Κρέοντά γ' ἴσθι σοι τούτων χάριν
 ἥξοντα βαιοῦ κοῦχλ' μυρίου χρόνον.
 ΟΙ. ὅπως τί δράσῃ, θύρατερ; ἐρμύνευέ μοι.
 ΙΣ. ὥς σ' ἄγχι γῆς στήσωσι Καδμείας, ὅπως
 κρατῶσι μὲν σοῦ, γῆς δὲ μὴ ὑβαίνης ὕρων. 400
 ΟΙ. ἢ δ' ὠφέλησις τίς θύρασι κειμένου;
 ΙΣ. κείνοις ὁ τύμβος δυστυχῶν ὁ σὸς βαρύς.
 ΟΙ. κἄνεν θεοῦ τις τοῦτό γ' ἂν γνώμῃ μάθοι.
 ΙΣ. τούτου χάριν τοίνυν σε προσθέσθαι πέλας
 χώρας θέλουσι, μῆδ' ἴν' ἂν σαυτοῦ κρατοῖς. 405
 ΟΙ. ἦ καὶ κατασκιῶσι Θηβαίᾳ κύνει;
 ΙΣ. ἀλλ' οὐκ ἔῃ τοῦμφυλον αἰμά σ', ὦ πάτερ.
 ΟΙ. οὐκ ἄρ' ἐμοῦ γε μὴ κρατήσωσιν ποτε.
 ΙΣ. ἔσται ποτ' ἄρα τοῦτο Καδμείοις βάρος.
 ΟΙ. ποίας φανείσης, ὦ τέκνον, συναλλαγῆς; 410
 ΙΣ. τῆς σῆς ὑπ' ὀργῆς, σοῖς ὅταν στήσιν τάφοις.
 ΟΙ. ἢ δ' ἐννέπεις, κλύουσα τοῦ λέγεις, τέκνον;
 ΙΣ. ἀνδρῶν θεωρῶν Δελφικῆς ἀφ' ἐστίας.
 ΟΙ. καὶ ταῦτ' ἐφ' ἡμῖν Φοῖβος εἰρηκῶς κυρεῖ;
 ΙΣ. ὥς φασιν οἱ μολόντες εἰς Θήβης πέδον. 415
 ΟΙ. παίδων τις οὖν ἤκουσε τῶν ἐμῶν τάδε;
 ΙΣ. ἄμφω γ' ὁμοίως, κάζεπίστασθον καλῶς.
 ΟΙ. καὶ θ' οἱ κάκιστοι τῶνδ' ἀκούσαντες, πάρος
 τοῦμοῦ πόθου προὔθεντο τὴν τυραννίδα;
 ΙΣ. ἀλγῶ κλύουσα ταῦτ' ἐγώ, φέρω δ' ὅμως. 420
 ΟΙ. ἀλλ' οἱ θεοὶ σφιν μῆτε τὴν πεπρωμένην
 ἔρην κατασβέσειαν, ἐν τ' ἐμοὶ τέλος
 αὐτοῖν γένοιτο τῆςδε τῆς μάχης πέρι,

ἥς νῦν ἔχονται κάπαναίρονται δόρυ·
 ὥς οὔτ' ἂν ὅς νῦν σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχει 425
 μείνειεν οὔτ' ἂν οὐξεληλυθὼς πάλιν
 ἔλθοι ποτ' αὖθις· οἳ γε τὸν φύσαντ' ἐμὲ
 οὔτως ἀτίμως πατρίδος ἔξωθούμενον
 οὐκ ἔσχον οὐδ' ἤμυναν, ἀλλ' ἀνάστατος
 αὐτοῖν ἐπέμφθην ἀξέκηρύχθην φυγὰς. 430
 εἰποῖς ἂν ὥς θέλοντι τοῦτ' ἐμοὶ τότε
 πόλις τὸ δῶρον εἰκότως κατήνεσεν.
 οὐ δῆτ', ἐπεὶ τοι τὴν μὲν ἀντίχ' ἡμέραν,
 ὀπηννίχ' ἔξει θυμός, ἥδιστον δέ μοι
 τὸ κατθανεῖν ἦν καὶ τὸ λευσθῆναι πέτροις, 435
 οὐδεὶς ἔρωτος τοῦδ' ἐφαίνεται ὠφελῶν·
 χρόνῳ δ', οὔτ' ἤδη πᾶς ὁ μόχθος ἦν πέπων,
 κάμάνθανον τὸν θυμὸν ἐκδραμόντα μοι
 μείζω κολαστὴν τῶν πρὶν ἡμαρτημένων,
 τὸ τηνίχ' ἤδη τοῦτο μὲν πόλις βία 440
 ἤλαυνέ μ' ἐκ γῆς χρόνιον, οἳ δ' ἐπωφελεῖν,
 οἳ τοῦ πατρός, τῷ πατρὶ δυνάμενοι, τὸ δρᾶν
 οὐκ ἠθέλησαν, ἀλλ' ἔπους σμικροῦ χάριν
 φυγὰς σφιν ἔξω πτωχὸς ἠλώμην ἄει.
 ἐκ ταῦνδε δ', οὔσαιν παρθένοιν, ὕσον φύσις 445
 δίδωσιν αὐταῖν, καὶ τροφὰς ἔχω βίου
 κοίτης τ' ἄδειαν καὶ γένους ἐπάρεσιν·
 τῷ δ' ἀντὶ τοῦ φύσαντος εἰλῆσθην θρόνους
 καὶ σκῆπτρα κραίνειν καὶ τυραννεύειν χθονός.
 ἀλλ' οὐ τι μὴ λάχῃσι τοῦδε συμμάχον, 450
 οὐδέ σφιν ἀρχῆς τῆσδε Καδμείας ποτὲ
 ὄνησις ἦξει· τοῦτ' ἐγὼ δα, τῆσδέ τε
 μαντεῖ' ἀκούων συνηοῶν τε τάξ' ἐμοῦ
 παλαίφαθ' ἀμοὶ Φοῖβος ἡνυσέν ποτε.

- πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα πεμπόντων ἐμοῦ 455
 μαστήρα, καὶ τις ἄλλος ἐν πόλει σθένει.
 ἐὰν γὰρ ὑμεῖς, ὦ ξένοι, θέληθ' ὁμοῦ
 προστάτῃσι ταῖς σεμναῖσι δημονύχοις θεαῖς
 ἀλήην ποιεῖσθαι, τῇδε τῇ πόλει μέγαν
 σωτῆρ' ἀρεῖσθε, τοῖς δὲ γῆς ἐχθροῖς πόνουσ.
 XO. ἐπ' ἄξιός μ' ἐν, Οἰδίπους, κατοικίῃσαι, 461
 αὐτὸς τε παῖδές θ' αἰδ'· ἐπεὶ δὲ τῆσδε γῆς
 σωτήρα σκευτὸν τῷδ' ἐπαγγέλλει λόγῳ,
 παραινέσαι σοι βούλομαι τὰ σύμφορα.
 OI. ὦ φίλταθ', ὥς νῦν πᾶν τελοῦντι προξένει. 465
 XO. τοῦ νῦν καθαυτὸν τῶνδε δαιμόνων, ἐφ' ὅς
 τὸ πρῶτον ἴκον καὶ κατέστειψας πέδον.
 OI. τρόποισι ποίοις; ὦ ξένοι, διδάσκατε.
 XO. πρῶτον μὲν ἱερὰς ἐξ ἀειούτου χοᾶς
 κρήνης ἐνεγκοῦ, δι' ὁσίων χειρῶν θιγῶν. 470
 OI. ὅταν δὲ τοῦτο χεῦμ' ἀκῆρατον λάβω;
 XO. κρατῆρές εἰσιν, ἀνδρὸς εὐχειρος τέχνη,
 ὧν κρατ' ἔρεπον καὶ λαβὰς ἀμφιστόμους.
 OI. θαλλοῖσιν ἢ κρόκαισιν, ἢ ποίῳ τρόπῳ;
 XO. οἷος νεαλοῦς νεοπόκῳ μαλλῶ βαλὼν. 475
 OI. εἶεν· τὸ δ' ἐνθεν ποῦ τελευτῆσαι με χρή;
 XO. χοᾶς χέασθαι στάντα πρὸς πρώτην ἑω.
 OI. ἢ τοῖσδε κρωσσοῖς οἷς λέγεις χέω τάδε;
 XO. τρισσὰς γε πηγὰς· τὸν τελευταῖον δ' ὅλον.
 OI. τοῦ τόνδε πλήσας θῶ; δίδασκε καὶ τόδε. 480
 XO. ὕδατος, μελίσσης· μηδὲ προσφέρειν μέθυ.
 OI. ὅταν δὲ τούτων γῇ μελάμφυλλος τύχη;
 XO. πρὸς ἐννέ' αὐτῇ κλῶνας ἐξ ἀμφοῖν χερσῶν
 τιθεῖς ἐλάας τάσδ' ἐπεύχεσθαι λιτάς.
 OI. τούτων ἀκοῦσαι βούλομαι· μέγιστα γάρ. 485

- ΧΟ. ὥς σφας καλοῦμεν Εὐμενίδας, ἐξ εὐμενῶν
 στέρωνων δέχεσθαι τὸν ἰκέτην σωτήριον,
 αἰτοῦ σύ τ' αὐτὸς κεί τις ἄλλος ἀντὶ σοῦ,
 ἄπυστα φωνῶν μῆδ' ἐμψύχων βοήν·
 ἔπειτ' ἀφέρπειν ἄστροφοι. καὶ ταῦτά σοι 490
 δρᾶσαντι θαρσῶν ἂν παρασταίην ἐγώ,
 ἄλλως δὲ δειμαίνοιμ' ἂν, ὦ ξέν', ἀμφὶ σοί.
 ΟΙ. ὦ παῖδε, κλύετον τῶνδε προσχώρων ξένων;
 ΑΝ. ἠκούσαμεν τε χῶ τι δεῖ πρόστασσε δρᾶν.
 ΟΙ. ἐμοὶ μὲν οὐχ ὁδωτά· λείπομαι γὰρ ἐν 495
 τῷ μῆτε σωκεῖν μῆθ' ὄρᾶν, δυοῖν κακοῖν·
 σφῶν δ' ἄτέρα μολοῦσα πραξέτω τάδε.
 ἔρκεῖν γὰρ οἶμαι κἀντὶ μυρίων μίαν
 ψυχὴν τὰδ' ἐκτίνουσαν, ἦν εὖνους παρῆ.
 ἀλλ' ἐν τάχει τι πράσσειτον· μόνον δέ με 500
 μὴ λείπεται· οὐ γὰρ ἂν σθένει τοῦμόν δέμας
 ἔρημον ἔρπειν οὐδ' ὑψηρητοῦ δίχα.
 ΙΣ. ἀλλ' εἰμ' ἐγὼ τελοῦσα· τὸν τόπον δ' ἵνα
 χοῖσταί μ' ἐφευρεῖν, τοῦτο βούλομαι μαθεῖν.
 ΧΟ. τοῦκείθεν ἄλσους, ὦ ξένη, τοῦδ'· ἦν δέ του 505
 σπάνιν τιν' Ἰσχυς, ἔστ' ἐποικος ὅς φράσει.
 ΙΣ. χωροῖμ' ἂν ἐς τόδ'· Ἀντιγόνη, σὺ δ' ἐνθάδε
 φύλασσε πατέρα τόνδε· τοῖς τεκοῦσι γὰρ
 οὐδ' εἰ πονοῖ τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν.
 ΧΟ. δεινὸν μὲν τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακόν, ὦ
 ξέν', ἐπεγείρειν· 510
 ὅμως δ' ὥρα με πνθίεσθαι
 ΟΙ. τί τοῦτο;
 ΧΟ. τᾶς δειλαίας ἀπόρου φανείσας
 ἀλγηδόνας, ᾧ ξυνέστας.

510—520 = 521—533.

- ΟΙ. τί τοῦτο; τί δ' ἐθέλεις μαθεῖν;
 ΧΟ. πατρός; ΟΙ. παπαῖ, δευτέραν ἔπαισας ἐπὶ νόσῳ
 νόσον.
 ΧΟ. ἔκανες ΟΙ. ἔκανον. ἔχει δέ μοι 545
 ΧΟ. τί τοῦτο; ΟΙ. πρὸς δίκας τι. ΧΟ. τί γάρ;
 ΟΙ. ἐγὼ φράσω.
 καὶ γὰρ ἄν, οὓς ἐφόνευσ', ἔμ' ἀπώλεσαν·
 ὅμως δὲ καθαρὸς, ἰδιῶτις εἰς τόδ' ἦλθον.
 ΧΟ. καὶ μὴν ἀναξ ὅδ' ἡμῖν Αἰγέως γόνος
 Θησεὺς κατ' ὁμφίην σὴν ἐφ' ἀστάλη πάρα. 550

ΘΗΣΕΥΣ.

- πολλῶν ἀκούων ἐν τε τῷ πάρος χρόνῳ
 τὰς αἵματηρὰς ὁμιλίαν διαφθοράς
 ἔγνωκά σ', ὦ παῖ Λαῖου, τανῦν θ' ὁδοῖς
 ἐν ταῖσδ' ἀκούων μᾶλλον ἐξεπίσταμαι.
 σκευή τε γὰρ σε καὶ τὸ δύστηνον κάρα 555
 δηλοῦτον ἡμῖν ὄνθ' ὅς εἴ, καί σ' οἰκτίσας
 θέλω 'περέσθαι, δύσμορ' Οἰδίπους, τίνα
 πόλεως ἐπέστης προστροπὴν ἐμοῦ τ' ἔχων,
 αὐτός τε γῆ σὴ δύσμορος παραστάτις.
 δίδασκε· δεινὴν γὰρ τιν' ὄν προῶξιν τύχοις 560
 λέξας ὁποίας ἐξαφισταίμην ἐγώ,
 ὅς οἶδα καὐτὸς ὥς ἐπαιδευθὴν ξένος,
 ὥσπερ σὺ, χῶς τις πλεῖστ' ἀνὴρ ἐπὶ ξένης
 ἠθλησα κινδυνεύματ' ἐν τῷμῳ κάρᾳ·
 ὥστε ξένον γ' ἂν οὐδέν' ὄνθ', ὥσπερ σὺ νῦν, 565
 ὑπεκτραποίμην μὴ οὐ συνεκσώξωιν· ἐπεὶ
 ἔξοιδ' ἀνὴρ ὢν χῶτι τῆς εἰς αὔριον
 οὐδὲν πλέον μοι σοῦ μέτεστιν ἡμέρας.
 ΟΙ. Θησεῦ, τὸ σὸν γενναῖον ἐν σμικρῷ λόγῳ
 παρήκεν, ὥστε βραχέα μοι δεῖσθαι φράσαι. 570

- σὺ γάρ μ' ὅς εἰμι κἄφ' ὅτου πατρὸς γεγώς
καὶ γῆς ὁποίας ἤλθον, εἰρηκῶς κυρεῖς·
ὥστ' ἔστί μοι τὸ λοιπὸν οὐδὲν ἄλλο πλὴν
εἰπεῖν ἃ χρήξω, ᾧ λόγος διοίχεται.
- ΘΗ. τοῦτ' αὐτὸ νῦν διδάσχ', ὅπως ἂν ἐκμάθω. 575
- ΟΙ. δώσων ἱκάνω τοῦμόν ἄθλιον δέμας
σοὶ δῶρον, οὐ σπουδαῖον εἰς ὕψιν· τὰ δὲ
κέρδη παρ' αὐτοῦ κρείσσον' ἢ μορφὴ καλή.
- ΘΗ. ποῖον δὲ κέρδος ἀξιοῖς ἤκειν φέρων;
- ΟΙ. χρόνῳ μάθοις ἂν, οὐχὶ τῷ παρόντι που. 580
- ΘΗ. ποῖω γὰρ ἢ σὴ προσφορὰ δηλώσεται;
- ΟΙ. ὅταν θάνω γὰρ καὶ σὺ μου ταφεὺς γένη.
- ΘΗ. τὰ λοιπὰ αἰτεῖ τοῦ βίου, τὰ δ' ἐν μέσῳ
ἢ λήσῃν ἴσχεις ἢ δι' οὐδενὸς ποιεῖ.
- ΟΙ. ἐνταῦθα γὰρ μοι κεῖνα συγκομίζεται. 585
- ΘΗ. ἀλλ' ἐν βραχεῖ δι' τήνδε μ' ἐξαιτεῖ χάριν.
- ΟΙ. ὅρα γε μὴν· οὐ σμικρὸς, οὐκ, ἄγων ὅδε.
- ΘΗ. πότερα τὰ τῶν σῶν ἐκγόνων κἀμοῦ λέγεις;
- ΟΙ. κεῖνοι κομίζειν κείσ' ἀναγκάζουσί με.
- ΘΗ. ἀλλ' οὐ θελόντων γ' οὐδὲ σοὶ φεύγειν καλόν. 590
- ΟΙ. ἀλλ' οὐδ', ὅτ' αὐτὸς ἤθελον, παρίεσαν.
- ΘΗ. ὦ μῶρε, θυμὸς δ' ἐν κακοῖς οὐ ξύμφορον.
- ΟΙ. ὅταν μάθῃς μου, νοουτέτῃ, τανῦν δ' ἔα.
- ΘΗ. διδάσκ'· ἄνευ γνώμης γὰρ οὐ με χρὴ λέγειν.
- ΟΙ. πέπονθα, Θησεῦ, δεινὰ πρὸς κακοῖς κακά. 595
- ΘΗ. ἢ τὴν παλαιὰν ξυμφορὰν γένους ἔρεῖς;
- ΟΙ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ πᾶς τοῦτό γ' Ἑλλήνων θροεῖ.
- ΘΗ. τί γὰρ τὸ μείζον ἢ κατ' ἀνθρώπου νοσεῖς;
- ΟΙ. οὕτως ἔχει μοι. γῆς ἐμῆς ἀπηλάθην
πρὸς τῶν ἑμαυτοῦ σπερμάτων· ἔστιν δέ μοι 600
πάλιν κατελθεῖν μίποθ', ὥς πατροκτόνῳ.

- ΘΗ. πῶς δῆτά σ' ἂν πεμψαίαιθ', ὥστ' οἴκειν δίχα;
 ΟΙ. τὸ θεῖον αὐτοὺς ἐξαναρπάσσει στόμα.
 ΘΗ. ποῖον πάθος δέσαντας ἐκ χρησθηρίων;
 ΟΙ. ὅτι σφ' ἀνάγκη τῇδε πληγῇναι χθονί. 605
 ΘΗ. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τὰμὰ κακείνων πικρὰ;
 ΟΙ. ὦ φίλτατ' Αἰγέως παῖ, μόνοις οὐ γίγνεται
 θεοῖσι γῆρας οὐδὲ κατθανεῖν ποτε,
 τὰ δ' ἄλλα συγγεῖ πάνθ' ὁ παγκρατὴς χρόνος.
 φθίνει μὲν ἰσχύς γῆς, φθίνει δὲ σῶματος, 610
 θνήσκει δὲ πίστις, βλαστάνει δ' ἀπιστία,
 καὶ πνεῦμα ταῦτόν οὔ ποτ' οὔτ' ἐν ἀνδράσιν
 φίλοις βέβηκεν οὔτε πρὸς πόλιν πόλει.
 [τοῖς μὲν γὰρ ἤδη, τοῖς δ' ἐν ὑστέρῳ χρόνῳ
 τὰ τερπνὰ πικρὰ γίγνεται καὶ θῆς φίλα.] 615
 καὶ ταῖσι Θήβαις εἰ τανῦν εὐήμερεῖ
 καλῶς τὰ πρὸς σέ, μυρίας ὁ μυρίος
 χρόνος τεκνοῦται νύκτας ἡμέρας τ' ἰών,
 ἐν αἷς τὰ νῦν ξύμφωνα δεξιῶματα
 δόρει διασκεδῶσιν ἐκ σμικροῦ λόγου· 620
 ἴν' οὐμὸς εὐδῶν καὶ κεκυμμένος νέκυσ
 ψυχρὸς ποτ' αὐτῶν θερμὸν αἷμα πίεται,
 εἰ Ζεὺς ἔτι Ζεὺς χά' Αἰδὸς Φοῖβος σαφής.
 ἀλλ' οὐ γὰρ αὐδᾶν ἡδὺ τὰκίνητ' ἔπη,
 ἕα μ' ἐν οἷσιν ἠρξάμην, τὸ σὸν μόνον 625
 πιστὸν φυλάσσω, κού ποτ' Οἰδίπουν ἐρεῖς
 ἀχρεῖον οἰκητῆρα δέξασθαι τόπων
 τῶν ἐνθάδ', εἴπερ μὴ θεοὶ ψεύσουσί με.
 ΧΟ. ἀναξ, πάλαι καὶ ταῦτα καὶ τοιαῦτ' ἔπη
 γῇ τῇδ' ὅδ' ἀνήρ ὥς τελῶν ἐφαίνετο. 630
 ΘΗ. τίς δῆτ' ἂν ἀνδρὸς εὐμένειαν ἐκβάλῃ
 τοιοῦδ', ὕψω πρῶτον μὲν ἢ δορύξενος

κοινῇ παρ' ἡμῖν αἰέν ἐστιν ἐστία,
 ἔπειτα δ' ἱκέτης δαιμόνων ἀφιγμένος
 γῇ τῇδε καὶ μοι δασμὸν οὐ σμικρὸν τίνει. 635
 ἀγὼ σεβισθεὶς οὐποτ' ἐκβαλῶ χάριν
 τὴν τοῦδε, χώρα δ' ἔμπολιν κατοικιῶ.
 [εἰ δ' ἐνθάδ' ἡδὺ τῷ ξένῳ μέμνεις, σέ νιν
 τᾶξω φυλάσσειν, εἴτ' ἐμοῦ στείχειν μέτα,
 τόδ' ἡδύ, τούτων, Οἰδίπους, δίδωμί σοι 640
 κρίναντι χρῆσθαι· τῇδε γὰρ ξυνοίσομαι.]

- ΟΙ. ὦ Ζεῦ, διδοίης τοῖσι τοιούτοισιν εὔ.
 ΘΗ. τί δῆτα χρήξεις; ἢ δόμους στείχειν ἐμούς;
 ΟΙ. εἴ μοι θέμις γ' ἦν· ἀλλ' ὁ χῶρός ἐσθ' ὅδε,
 ΘΗ. ἐν ᾧ τί πράξεις; οὐ γὰρ ἀντιστήσομαι. 645
 ΟΙ. ἐν ᾧ κρατήσω τῶν ἐμ' ἐκβεβληκότων.
 ΘΗ. μέγ' ἂν λέγοις δώρημα τῆς συνουσίας.
 ΟΙ. εἰ σοί γ' ἄπερ φῆς ἐμμενεῖ τελοῦντί μοι.
 ΘΗ. θάρσει τὸ τοῦδέ γ' ἀνδρός· οὐ σε μὴ προδῶ.
 ΟΙ. οὔτοι σ' ὅφ' ὕρκου γ' ὥς κακὸν πιστώσομαι. 650
 ΘΗ. οὔκουν πέρα γ' ἂν οὐδὲν ἢ λόγῳ φέροις.
 ΟΙ. πῶς οὖν ποιήσεις; ΘΗ. τοῦ μάλιστ' ὄκνος σ' ἔχει;
 ΟΙ. ἥξουσιν ἄνδρες ΘΗ. ἀλλὰ τοῖσδ' ἔσται μέλον.
 ΟΙ. ὄρα με λείπων ΘΗ. μὴ δίδασχ' ἃ χρὴ με δρᾶν.
 ΟΙ. ὀκνοῦντ' ἀνάγκη ΘΗ. τοῦμόν οὐκ ὀκνεῖ κέαρ. 655
 ΟΙ. οὐκ οἶσθ' ἀπειλὰς ΘΗ. οἶδ' ἐγὼ σε μὴ τινα
 ἐνθένδ' ἀπάξοντ' ἄνδρα πρὸς βίαν ἐμοῦ.
 πολλαὶ δ' ἀπειλαὶ πολλὰ δὴ μέτην ἔπη
 θυμῷ κατηπείλησαν, ἀλλ' ὁ νοῦς ὅταν
 αὐτοῦ γένηται, φροῦδα τέπειλήματα. 660
 κείνοις δ' ἴσως κεί δειν' ἐπερρώσθη λέγειν
 τῆς σῆς ἐγωγῆς, οἶδ' ἐγώ, φανήσεται
 μακρὸν τὸ δεῦρο πέλαγος οὐδὲ πλώσιμον.

θαρσεῖν μὲν οὖν ἔγωγε κἄν ἐμῆς ἄνευ
 γνώμης ἐπαινῶ, Φοῖβος εἰ προύπεμψε σε· 665
 ὅμως δὲ κἀμοῦ μὴ παρόντος οἶδ' ὅτι
 τοῦμόν φυλάξει σ' ὄνομα μὴ πᾶσχειν κακῶς.

ΧΟ. εὐίππου, ξένε, τᾶσδε χώρας
 ἴκου τὰ κράτιστα γῶς ἔπαυλα,
 τὸν ἀργῆτα Κολωνόν, ἐνθ' 670

ἃ λίγεια μινύρεται
 θαμίζουσα μάλιστ' ἀηδῶν
 χλωραῖς ὑπὸ βάσσαις,
 τὸν οἶνωπα νέμουσα κισσὸν
 καὶ τὸν ἄβατον θεοῦ 675

φυλλάδα μυριόκαρπον ἀνῆλιον
 ἀνήνεμόν τε πάντων
 χειμώνων· ἴν' ὁ βακχιώτας
 αἰεὶ Διόνυσος ἐμβατεύει
 θεαῖς ἀμφοπολῶν τιθήναις. 680

θάλλει δ' οὐρανίας ὑπ' ἄχνας
 ὁ καλλίβοτρυς κατ' ἥμαρ αἰεὶ
 νάρκισσος, μέγαιν θεαῖν
 ἀρχαῖον στεφάνωμ', ὃ τε
 χρυσαυγῆς κρόκος· οὐδ' ἄνπνοι 685
 κροῖναι μινύθουσιν

Κηφισοῦ νομάδες ῥεέθρων,
 ἀλλ' αἰὲν ἐπ' ἥματι
 ὠκυτόκος πεδίων ἐπινίσσεται
 ἀκηράτῳ σὺν ὄμβρῳ 690

στερνούχου χθονός· οὐδὲ Μουσᾶν
 χοροὶ νιν ἀπεστύγησαν οὐδ' ἃ
 χρυσάνιος Ἀφροδίτα.

668—680 = 681—693.

ἔστιν δ' οἶον ἐγὼ γὰρ Ἀσίας οὐκ ἐπακούω 694
οὐδ' ἐν τᾷ μεγάλῃ Δωρίδι νάσσω Πέλοπος πώ-
ποτε βλαστὸν

φύτευμ' ἀγήρατον αὐτόποιον,
ἐργέων φύβημα δαΐων,
ὃ τᾷδε θάλλει μέγιστα χώρα, 700
γλαυκᾶς παιδοτρόφου φύλλον ἐλαίας·
τὸ μὲν τις οὐθ' ἄβος οὔτε γήρα
σημαίνων ἀλιώσει χερὶ πέρσας· ὁ γὰρ αἶν δρῶν
κύκλος

λεύσσει νιν μορίου Διὸς 705
χὰ γλαυκῶπις Ἀθάνα.

ἄλλον δ' αἶνον ἔχω ματροπόλει τᾷδε κράτιστον,
δῶρον τοῦ μεγάλου δαίμονος, εἰπεῖν, χθονὸς
αὔχημα μέγιστον, 709

εὐίππον, εὐπῶλον, εὐθάλασσον. 711

ὦ παῖ Κρόνου, σὺ γάρ νιν εἰς
τόδ' εἴσας αὔχημ', ἄναξ Ποσειδάν,
ἵπποισιν τὸν ἀκιστῆρα χαλινὸν
πρώταισι ταῖσδε κτίσας ἀγνιαῖς. 715

ἅ δ' εὐήρετμος ἔκπαγλ' ἁλία χερσὶ παραπτο-
μένα πλέτα

θρόσκει, τῶν ἑκατομπόδων

Νηρηῶν ἀκόλουθος.

ΑΝ. ὦ πλεῖστ' ἐπαίνοις εὐλογοῦμενον πέδον, 720
νῦν σὸν τὰ λαμπρὰ ταῦτα δὴ φαίνειν ἔπη.

ΟΙ. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ, καινόν; ΑΝ. ἄσσον ἔρχεται
Κρέων ὃδ' ἡμῖν οὐκ ἄνευ πομπῶν, πάτερ.

ΟΙ. ὦ φίλτατοι γέροντες, ἐξ ὑμῶν ἐμοὶ
φαίνουτ' ἂν ἤδη τέρμα τῆς σωτηρίας. 725

694—706 = 707—719.

ΧΟ. θάρσει, παρέσται· καὶ γὰρ εἰ γέρον ἐγώ,
τὸ τῆσδε χειρὸς οὐ γεγήρακεν σθένος.

ΚΡΕΩΝ.

ἄνδρες χθονὸς τῆσδ' εὐγενεῖς οἰκίτορες,
ὄρῳ τιν' ὑμᾶς ὁμμάτων εἰληφότα
φόβον νεώρῃ τῆς ἐμῆς ἐπεισόδου, 730
ὄν μήτ' ὀκνεῖτε μήτ' ἀφῆτ' ἔπος κακόν.
ἦκω γὰρ οὐχ ὥς δρᾶν τι βουληθεῖς, ἐπεὶ
γέρον μέν εἰμι, πρὸς πόλιν δ' ἐπίσταμαι
σθένουσάν ἦκων, εἴ τιν' Ἑλλάδος, μέγα.
ἀλλ' ἄνδρα τόνδε τηλικόσδ' ἀπεστάλην 735
πέισων ἐπεσθαι πρὸς τὸ Καδμείων πέδον,
οὐκ ἐξ ἐνὸς στείλαντος, ἀλλ' ἀνδρῶν ὑπὸ
πάντων κελευσθεῖς, οὔνεχ' ἦκέ μοι γένει
τὰ τοῦδε πενθεῖν πῆματ' εἰς πλεῖστον πόλεως.
ἀλλ' ὦ ταλαίπωρ' Οἰδίπους, κλύων ἐμοῦ 740
ἱκοῦ πρὸς οἴκους. πᾶς σε Καδμείων λεῶς
καλεῖ δικαίως, ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγώ,
ὄσσηπερ, εἰ μὴ πλεῖστον ἀνθρώπων ἔφην
κάκιστος, ἀλγῶ τοῖσι σοῖς κακοῖς, γέρον,
ὄρῳ σε τὸν δύστηνον ὄντα μὲν ξένον, 745
αἰεὶ δ' ἀλήτην ἀπὲλ προσπόλου μιᾷς
βιοστερεῇ χωροῦντα· τὴν ἐγὼ τάλας
οὐκ ἄν ποτ' ἐς τοσοῦτον αἰκίας πεσεῖν
ἔδοξ', ὅσον πέπτωκεν ἦδε δύσμορος,
αἰεὶ σε κηδεύονσα καὶ τὸ σὸν κᾶρα 750
πτωχῷ διαίτη, τηλικοῦτος, οὐ γάμων
ἐγκληρος, ἀλλὰ τοῦπιόντος ἀρπάσαι.
ἄρ' ἄθλιον τοῦνειδος, ὦ τάλας ἐγώ,
ὠνείδισ' εἰς σὲ καὶ τὸ πᾶν γένος;

ἀλλ' εὖ γὰρ ἔστι τὰμφανῇ κρύπτειν, σὺ νιν 755
 πρὸς θεῶν πατρῶων, Οἰδίπους, πεισθεῖς ἐμοὶ
 κρύψον, θελήσας ἄστυ καὶ δόμους μολεῖν
 τοὺς σοὺς πατρώους, τήνδε τὴν πόλιν φίλως
 εἰπών· ἐπαξία γάρ· ἢ δ' οἴκοι πλέον
 δίκη σέβοιτ' ἄν, οὔσα σὴ πάλαι τροφός. 760

- ΟΙ ὦ πάντα τολμῶν κἀπὸ παντὸς ἄν φέρων
 λόγου δικαίου μηχανήμα ποικίλον,
 τί ταῦτα πειρᾷ καμὲ δεύτερον θέλεις
 ἔλεῖν ἐν οἷς μάλιστ' ἄν ἀλγοίην ἀλούς;
 πρόσθεν τε γὰρ με τοῖσιν οἰκείοις κακοῖς 765
 νοσοῦνθ', ὅτ' ἦν μοι τέρψις ἐκπεσεῖν χθονός,
 οὐκ ἦθέλες θέλοντι προσθέσθαι χάριν·
 ἀλλ' ἡνίκ' ἤδη μεστὸς ἦ θυμούμενος
 καὶ τὸν δόμοισιν ἦν διαιτᾶσθαι γλυκύ,
 τότε' ἐξέωθεις κἄξέβαλλες, οὐδὲ σοι 770
 τὸ συγγενὲς τοῦτ' οὐδαμῶς τότ' ἦν φίλον·
 νῦν τ' αὖθις ἡνίκ' εἰσορᾷς πόλιν τέ μοι
 ξυνοῦσαν εὖνουν τήνδε καὶ γένος τὸ πᾶν,
 πειρᾷ μετασπᾶν, σκληρὰ μαλθακῶς λέγων.
 καίτοι τίς αὕτη τέρψις ἄκοντας φιλεῖν; 775
 ὥσπερ τις εἴ σοι λιπαροῦντι μὲν τυχεῖν
 μηδὲν διδοίη μηδ' ἐπαρκέσαι θέλοι,
 πλήρη δ' ἔχοντι θυμὸν ὦν χορήγοις, τότε
 δωροῦθ', ὅτ' οὐδὲν ἢ χάρις χάριν φέροι·
 ἄρ' ἄν ματαίου τῆσδ' ἄν ἡδονῆς τύχοις; 780
 τοιαῦτα μέντοι καὶ σὺ προσφέρεις ἐμοί,
 λόγῳ μὲν ἔσθλά, τοῖσι δ' ἐργοῖσιν κακά.
 φράσω δὲ καὶ τοῖσδ', ὥς σε δηλώσω κακόν.
 ἦκεις ἐμ' ἄξων, οὐχ ἴν' ἐς δόμους ἄγῃς,
 ἀλλ' ὥς πάραυτον οἰκίσῃς, πόλις δέ σοι 785

- κακῶν ἄνατος τῆσδ' ἀπαλλαχθῇ χθονός.
οὐκ ἔστι σοι ταῦτ', ἀλλὰ σοι τὰδ' ἔστ', ἐκεῖ
χώρας ἀλέστωρ οὐμὸς ἐνναίῳν ἀεὶ·
ἔστιν δὲ παισὶ τοῖς ἐμοῖσι τῆς ἐμῆς
χθονὸς λαχεῖν τοσοῦτον, ἐνθανεῖν μόνον. 790
ἄρ' οὐκ ἄμεινον ἢ σὺ τὰν Θήβαις φρονῶ;
πολλῷ γ', ὄσῳ περ καὶ σαφεστέρων κλύω,
Φοίβου τε καὶ τοῦ Ζηνός, ὃς κείνου πατήρ.
τὸ σὺν δ' ἀφίκεται δεῦρ' ὑπόβλητον στόμα,
πολλὴν ἔχον στόμῳσιν· ἐν δὲ τῷ λέγειν 795
κάκ' ἂν λάβοις τὰ πλείον' ἢ σωτήρια.
ἀλλ' οἶδα γάρ σε ταῦτα μὴ πείθων, ἴθι·
ἡμᾶς δ' ἔα ξῆν ἐνθάδ'· οὐ γὰρ ἂν κακῶς
οὐδ' ἴδ' ἔχοντες ζῶμεν, εἰ τερποίμεθα.
- KP. πότερα νομίζεις δυστυχεῖν ἐμ' ἐς τὰ σὰ 800
ἢ σ' εἰς τὰ σαυτοῦ μᾶλλον ἐν τῷ νῦν λόγῳ;
OI. ἐμοὶ μὲν ἔσθ' ἡδιστον, εἰ σὺ μῆτ' ἐμὲ
πείθειν οἶός τ' εἰ μῆτε τούσδε τοὺς πέλας.
- KP. ὦ δύσμορ', οὐδὲ τῷ χρόνῳ φύσας φανεῖ
φρένας ποτ', ἀλλὰ λῶμα τῷ γήρῳ τρέφει; 805
OI. γλώσση σὺ δεινός· ἄνδρα δ' οὐδέν' οἶδ' ἐγὼ
δίκαϊον ὅστις ἐξ ἑπαντος εὖ λέγει.
- KP. χωρὶς τό τ' εἰπεῖν πολλὰ καὶ τὰ καίρια.
OI. ὥς δὴ σὺ βραχέα, ταῦτα δ' ἐν καιρῷ λέγεις.
- KP. οὐ δῆθ' ὅτῳ γε νοῦς ἴσος καὶ σοὶ πάρα. 810
OI. ἔπειθ', ἐγὼ γὰρ καὶ πρὸ τῶνδε, μηδὲ με
φύλασσε' ἐφορῶν ἐνθα χρὴ ναίειν ἐμέ.
- KP. μαρτύρομαι τούσδ', οὐχὶ σ', ὃς γνώσει φίλους
οἷ' ἀνταμείβει ῥήματ', ἦν σ' ἔλω ποτέ.
- OI. τίς δ' ἂν με τῶνδε συμμάχων ἔλοι βίῃ; 815
KP. ἦ μὴν σὺ κἄνεν τοῦδε λυπηθείς ἔσει.

- ΟΙ. ποίῳ σὺν ἔργῳ τοῦτ' ἀπειλήσας ἔχεις;
 ΚΡ. παῖδοιν δυοῖν σοι τὴν μὲν ἀρτίως ἐγὼ
 ξυναρπάσας ἔπεμψα, τὴν δ' ἄξω τάχα.
 ΟΙ. οἴμοι. ΚΡ. τάχ' ἔξεις μᾶλλον οἰμῶξιν τάδε. 820
 ΟΙ. τὴν παῖδ' ἔχεις μου; ΚΡ. τήνδε τ' οὐ μικροῦ
 χρόνου.
 ΟΙ. ἰὼ ξένοι, τί δράσετ'; ἢ προδώσετε,
 κοῦκ ἐξελάτε τὸν ἀσεβῆ τῆσδε χθονός;
 ΧΟ. χώρει, ξέν', ἔξω θᾶσσον· οὔτε γὰρ τὰ νῦν
 δίκαια πράσσεις οὔθ' ἂ πρόσθεν εἰργασαι. 825
 ΚΡ. ὑμῶν ἂν εἴη τήνδε καιρὸς ἐξάγειν
 ἄκουσαν, εἰ θέλουσα μὴ πορεύεται.
 ΑΝ. οἴμοι τάλαινα, ποῖ φύγω; ποίαν λάβω
 θεῶν ἄρηξιν ἢ βροτῶν; ΧΟ. τί δοῖς, ξένε;
 ΚΡ. οὐχ ἄψομαι τοῦδ' ἀνδρός, ἀλλὰ τῆς ἐμῆς. 830
 ΟΙ. ὦ γῆς ἄνακτες. ΧΟ. ὦ ξέν', οὐ δίκαια δοῖς.
 ΚΡ. δίκαια. ΧΟ. πῶς δίκαια; ΚΡ. τοὺς ἐμούς ἄγω.
 ΟΙ. ἰὼ πόλις.
 ΧΟ. τί δοῖς, ὦ ξέν'; οὐκ ἀφήσεις; τάχ' εἰς βάσανον
 εἴ χερῶν. 835
 ΚΡ. εἶργον. ΧΟ. σοῦ μὲν οὔ, τάδε γε μωμένου.
 ΚΡ. πόλει μαχεῖ γάρ, εἴ τι πημανεῖς ἐμέ.
 ΟΙ. οὐκ ἡγόρευον ταῦτ' ἐγώ; ΧΟ. μέγες χεροῖν
 τὴν παῖδα θᾶσσον. ΚΡ. μὴ 'πίτασθ' ἂ μὴ
 κρατεῖς.
 ΧΟ. χαλᾶν λέγω σοι. ΚΡ. σοὶ δ' ἔργω' ὁδοιπορεῖν.
 ΧΟ. πρόβαθ' ὧδε, βᾶτε βᾶτ', ἐντοποι. 841
 πόλις ἐναίρεται, πόλις ἐμά, σθένει· πρόβαθ'
 ὧδέ μοι.
 ΑΝ. ἀφέλκομαι δύστηνος, ὦ ξένοι ξένοι.

833—843 = 876—886.

- ΟΙ. ποῦ, τέκνον, εἶ μοι; ΑΝ. πρὸς βίαν πο-
ρεύομαι. 845
- ΟΙ. ὕρεξον, ὦ παῖ, χειρας. ΑΝ. ἀλλ' οὐδὲν σθένω.
- ΚΡ. οὐκ ἄξιθ' ὕμεις; ΟΙ. ὦ τάλας ἐγώ, τάλας.
- ΚΡ. οὐκουν ποτ' ἐκ τούτοις γε μὴ σκήπτρουν ἔτι
ὁδοιπορήσῃς· ἀλλ' ἐπεὶ νικᾶν θέλεις
πατρίδα τε τὴν σὴν καὶ φίλους, ὅφ' ὦν ἐγὼ 850
ταχθεὶς τάδ' ἔρδω, καὶ τύραννος ὦν ὅμως,
νίκα. χρόνῳ γάρ, οἶδ' ἐγώ, γνώσει τάδε,
ὁθιούνε' αὐτὸς αὐτὸν οὔτε νῦν καλὰ
δράς οὔτε πρόσθεν εἰργάσω βίᾳ φίλων,
ὁργῇ χάριν δούς, ἣ σ' ἀεὶ λυμαίνεται. 855
- ΧΟ. ἐπίσχες αὐτοῦ, ξεῖνε. ΚΡ. μὴ ψεύειν λέγω.
- ΧΟ. οὔτοι σ' ἀφήσω, τῶνδ' ἔγ' ἐστεργημένος.
- ΚΡ. καὶ μεῖζον ἄρα ὅσιον πόλει τάχα
θῆσεις· ἐφάψομαι γὰρ οὐ ταύταιν μόναιν.
- ΧΟ. ἀλλ' ἐς τί τρέψει; ΚΡ. τόνδ' ἀπάξομαι λαβών.
- ΧΟ. δεινὸν λέγεις. ΚΡ. ὥς τοῦτο νῦν πεπράξεται. 861
- ΧΟ. ἦν μὴ σ' ὁ κραίνων τῆσδε γῆς ἀπειργάθη.
- ΟΙ. ὦ φθιέγμ' ἀναιδές, ἣ σὺ γὰρ ψεύσεις ἐμοῦ;
- ΚΡ. αὐδῶ σιωπᾶν. ΟΙ. μὴ γὰρ αἶδε δαίμονες
θεῖέν μ' ἄφωνον τῆσδε τῆς ἀρχῆς ἔτι, 865
ὅς μ', ὦ κάκιστε, ψιλὸν ὅμμ' ἀποσπάσας
πρὸς ὅμμασιν τοῖς πρόσθεν ἐξοίχει βίᾳ.
τοιγὰρ σέ τ' αὐτὸν καὶ γένος τὸ σὺν θεῶν
ὁ πάντα λεύσσω· Ἥλιος δοίη βίον
τοιούτου οἷον καὶ μετὰ γηρᾶναί ποτε. 870
- ΚΡ. ὁρᾶτε ταῦτα, τῆσδε γῆς ἐγγώριοι;
- ΟΙ. ὁρῶσι καὶ μετὰ σέ, καὶ φρονοῦσ' ὅτι
ἔργοις πεπονθὼς ῥήμασιν σ' ἀμύνομαι.
- ΚΡ. οὔτοι καθέξω θυμόν, ἀλλ' ἄξω βίᾳ

- καὶ μουνός εἰμι τόνδε καὶ χρόνον βραδύς. 875
- ΟΙ. ἰὼ τάλας.
- ΧΟ. ὅσον λῆμ' ἔχων ἀφίκου, ξέν', εἰ τάδε δοκεῖς τελεῖν.
- ΚΡ. δοκῶ. ΧΟ. τάνδ' ἄρ' οὐκέτι νευῶ πόλιν.
- ΚΡ. τοῖς τοι δίκαιοις χῶ βραχὺς νικᾷ μέγαν. 880
- ΟΙ. ἀκούεθ' οἷα φθέγγεται; ΧΟ. τὰ γ' οὐ τελεῖ
 υ - υ - υ ΚΡ. Ζεὺς γ' ἂν εἰδείη, σὺ δ' οὔ.
- ΧΟ. ἄρ' οὐχ ὕβρις τὰδ'; ΚΡ. ὕβρις, ἀλλ' ἀνεπτεά.
- ΧΟ. ἰὼ πᾶς λεώς, ἰὼ γὰρ πρόμοι,
 μόλετε σὺν τάχει, μόλετ', ἐπεὶ πέσαν περῶσ'
 οἶδε δῆ. 885
- ΘΗ. τίς ποθ' ἦ βοή; τί τοῦργον; ἐκ τίνος φόβου ποτὲ
 βουθυτοῦντά μ' ἀμφὶ βωμὸν ἔσχει' ἐναλίω θεῷ
 τοῦδ' ἐπιστάτῃ Κολωνοῦ; λέξεθ', ὥς εἰδῶ τὸ πᾶν,
 οὗ χάριν δεῦρ' ἤξα θαῖσσον ἢ καθ' ἡδονήν
 ποδός. 890
- ΟΙ. ὦ φίλτατ', ἔγνω γὰρ τὸ προσφώνημά σου,
 πέπονθα δεινὰ τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως.
- ΘΗ. τὰ ποῖα ταῦτα, τίς δ' ὁ πημῆνας; λέγε.
- ΟΙ. Κρέων ὅδ', ὃν δέδορκας, οἴχεται τέκνων
 ἀποσπείσας μου τὴν μόνην ξυνωρίδα. 895
- ΘΗ. πῶς εἶπας; ΟΙ. οἷά περ πέπονθ' ἀκήκοας.
- ΘΗ. οὐκουν τις ὥς τέχιστα προσπόλων μολῶν
 πρὸς τούσδε βωμούς, πάντ' ἀναγκάσει λεῶν
 ἀνιππον ἱππότην τε θυμάτων ἄπο
 σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος, ἔνθα δίστομοι 900
 μάλιστα συμβάλλουσιν ἐμπόρων ὁδοί,
 ὥς μὴ παρέλθωσ' αἰ κόραι, γέλως δ' ἐγὼ
 ξένῳ γένεσθαι τῷδε, χειρωθεὶς βίᾳ.
 ἴθ', ὥς ἄνωγα, σὺν τάχει. τοῦτον δ' ἐγώ,
 εἰ μὲν δι' ὀργῆς ἦμον, ἥς ὅδ' ἄξιος, 905

ἄτρωτον οὐ μετῆκ' ἂν ἐξ ἐμῆς χειρός·
 νῦν δ' οὔσπερ αὐτὸς τοὺς νόμους εἰσῆλθ' ἔχων,
 τούτοισι κοῦκ ἄλλοισιν ἁρμοσθήσεται.
 οὐ γάρ ποτ' ἔξει τῆσδε τῆς χώρας, πρὶν ἂν
 κείνας ἐναργεῖς δευρό μοι στήσης ἄγων· 910
 ἐπεὶ δέδρακας οὔτε σοῦ καταξίως
 οὔθ' ὧν πέφυκας αὐτὸς οὔτε σῆς χθονός·
 ὅστις δίκαι' ἐσκοῦσαν εἰσελθὼν πόλιν
 κἄνευ νόμου κραίνουσιν οὐδέν, εἴτ' ἀφείλ
 τὰ τῆσδε τῆς γῆς κύρι', ὧδ' ἐπεισπεσὼν 915
 ἄγεις θ' ἃ χρῆσεις καὶ παρίστασαι βία,
 καὶ μοι πόλιν κέρανδρον ἢ δούλην τινὰ
 ἔδοξας εἶναι κἄμ' ἴσον τῷ μηδενί.
 καίτοι σε Θῆβαί γ' οὐκ ἐπαίδευσαν κακόν·
 οὐ γὰρ φιλοῦσιν ἄνδρας ἐκδίκους τρέφειν, 920
 οὔδ' ἂν σ' ἐπαινέσειαν, εἰ πνυθόλατο
 συλῶντα τὰμὲ καὶ τὰ τῶν θεῶν, βία
 ἄγοντα φωτῶν ἀθλίων ἱκτήρια.
 οὔκουν ἔγωγ' ἂν σῆς ἐπεμβαίνων χθονός,
 οὔδ' εἰ τὰ πάντων εἶχον ἐνδικώτατα, 925
 ἄνευ γε τοῦ κραίνοντος, ὅστις ἦν, χθονός
 οὔθ' εἶλκον οὔτ' ἂν ἦγον, ἀλλ' ἠπιστάμην
 ξένον παρ' ἀστοῖς ὡς διαιτᾶσθαι χρεῶν.
 σὺ δ' ἄξιαν οὐκ οὔσαν αἰσχύνης πόλιν
 τὴν αὐτὸς αὐτοῦ, καὶ σ' ὁ πληθύνων χρόνος 930
 γέρονθ' ὁμοῦ τίθησι καὶ τοῦ νοῦ κενόν.
 εἶπον μὲν οἷν καὶ πρόσθεν, ἐννέπω δὲ νῦν,
 τὰς παῖδας ὡς τάχιστα δευρ' ἄγειν τινά,
 εἰ μὴ μέτοικος τῆσδε τῆς χώρας θέλεις
 εἶναι βία τε κοῦχ ἐκόν· καὶ ταῦτά σοι 935
 τῷ νῶ θ' ὁμοίως κἀπὸ τῆς γλώσσης λέγω.

- ΧΟ. ὄρῃς ἴν' ἤκεις, ὦ ξέν'; ὡς ἀφ' ὧν μὲν εἶ
φαίνει δίκαιος, δρῶν δ' ἐφρευρίσκει κακά.
- ΚΡ. ἐγὼ οὐτ' ἀνανδροῦν τήνδε τὴν πόλιν λέγων,
ὦ τέκνον Αἰγέως, οὐτ' ἄβουλον, ὡς σὺ φής, 940
τοῦργον τόδ' ἐξέπραξα, γιγνώσκων δ' ὅτι
οὐδεὶς ποτ' αὐτοὺς τῶν ἐμῶν ἂν ἐμπέσοι
ξῆλος ξυναίμων, ὥστ' ἐμοῦ τρέφειν βίᾳ.
ἤδη δ' ὁθύνεκέ' ἄνδρα καὶ πατροκτόνον
κῆναγνον οὐ δεξοίατ', οὐδ' ὅτῳ γάμοι 945
ξυνόντες ἠυρέθησαν ἀνόσιοι τέκνων.
τοιοῦτον αὐτοῖς Ἄρεος εὐβουλον πάγον
ἐγὼ ξυνήδη χθόνιον ὕνθ', ὅς οὐκ ἐᾷ
τοιούσδ' ἀλήτας τῇδ' ὁμοῦ ναίειν πόλει.
ὧ πῖστιν ἰσχων τήνδ' ἐχειρούμην ἄγραν. 950
καὶ ταῦτ' ἂν οὐκ ἔπρασσον, εἰ μὴ μοι πικρὰς
αὐτῷ τ' ἐρὰς ἠρᾶτο καὶ τῶμῳ γένει.
ἀνθ' ὧν πεπονθὼς ἠξίουσιν τάδ' ἀντιδρᾶν.
θυμοῦ γὰρ οὐδὲν γῆρας ἔστιν ἄλλο πλὴν
θανεῖν· θανόντων δ' οὐδὲν ἄλγος ἄπτεται. 955
πρὸς ταῦτα πράξεις οἷον ἂν θέλῃς· ἐπεὶ
ἐρημία με, καὶ δίκαι' ὅμως λέγω,
σμικρὸν τίθησι· πρὸς δὲ τὰς πράξεις ὅμως
καὶ τηλικόσδ' ὧν ἀντιδρᾶν πειράσομαι.
- ΟΙ. ὦ λῆμ' ἀναιδές, τοῦ καθυβρίζειν δοκεῖς, 960
πότερον ἐμοῦ γέροντος ἢ σαυτοῦ, τόδε;
ὅστις φόρους μοι καὶ γάμους καὶ συμφορὰς
τοῦ σοῦ διῆκας στόματος, ἃς ἐγὼ τάλας
ἤνεγκον ἄκων· θεοῖς γὰρ ἦν οὕτω φίλον,
τάχ' ἂν τι μνηίουσιν εἰς γένος πάλαι. 965
ἐπεὶ καθ' αὐτόν γ' οὐκ ἂν ἐξεύροις ἐμοὶ
ἁμαρτίας ὕνειδος οὐδέν, ἀνθ' οὔτου

τάδ' εἰς ἑμαυτὸν τοὺς ἑμούς· θ' ἡμάρτανον.
ἐπεὶ δίδαξον, εἴ τι θέσφατον πατρὶ
χρησιμοῖσιν ἱκνεῖθ' ὥστε πρὸς παίδων θανεῖν,
πῶς ἂν δικαίως τοῦτ' ὀνειδίξοις ἑμοί, 971
ὅς οὔτε βλάστας πῶ γενεθλίους πατρός,
οὐ μητρὸς εἶχον, ἀλλ' ἀγέννητος τότ' ἦ;
εἰ δ' αὖ φανείς δύστηνος, ὥς ἐγὼ φάνην,
ἐς χεῖρας ἦλθον πατρὶ καὶ κατέκτανον, 975
μηδὲν ξυνιείς ὦν ἔδρων εἰς οὓς τ' ἔδρων,
πῶς ἂν τό γ' ἄκον προῶγμ' ἂν εἰκότως ψέγοις;
μητρὸς δέ, τλημουν, οὐκ ἐπαισχύνει γάμους
οὔσης ὁμαίμου σῆς μ' ἀναγκάζων λέγειν,
οἷους ἐρῶ τάχ'· οὐ γὰρ οὖν σιγήσομαι, 980
σοῦ γ' εἰς τόδ' ἐξελεθύντος ἀνόσιον στόμα.
ἔτικτε γὰρ μ' ἔτικτεν, ὦμοι μοι κακῶν,
οὐκ εἰδότη οὐκ εἰδυῖα, καὶ τεκοῦσά με,
αὐτῆς ὀνειδος παίδας ἐξέφυσέ μοι.
ἀλλ' ἔν γάρ οὖν ἔξοιδα, σὲ μὲν ἔκοντ' ἐμὲ 985
κείνην τε ταῦτα δυσστομεῖν· ἐγὼ δέ νιν
ἄκων ἔρημα φθέγγομαι τ' ἄκων τάδε.
ἀλλ' οὐ γὰρ οὐτ' ἐν τοῖσδ' ἀλώσομαι κακὸς
γάμοισιν οὔθ' οὓς αἰὲν ἐμφέρεις σύ μοι
φόνους πατρῶους ἐξουειδίξων πικρῶς. 990
ἔν γάρ μ' ἄμειψαι μοῦνον ὦν σ' ἀνιστορῶ.
εἴ τις σὲ τὸν δίκαιον ἀντίκ' ἐνθάδε
κτεῖνοι παραστάς, πότερα πυνθάνοι' ἂν εἰ
πατήρ σ' ὁ καίνων ἢ τίνοι' ἂν εὐθέως;
δοκῶ μὲν, εἶπερ ζῆν φιλεῖς, τὸν αἴτιον 995
τίνοι' ἂν οὐδὲ τοῦνδικον περιβλέποις.
τοιαῦτα μέντοι καὐτὸς εἰσέβην κακά,
θεῶν ἀγόντων· οἷς ἐγὼ οὐδὲ τὴν πατρὸς

ψυχὴν ἂν οἶμαι ζῶσαν ἀντειπεῖν ἔχειν.
 σὺ δ', εἰ γὰρ οὐ δίκαιος, ἀλλ' ἄπαν καλὸν 1000
 λέγειν νομίζων θητὸν ἄρρητόν τ' ἔπος,
 τοιαῦτ' ὀνειδίζεις με τῶνδ' ἐναντίον.
 καὶ σοι τὸ Θησέως ὄνομα θωπεῦσαι καλόν,
 καὶ τὰς Ἀθήνας, ὡς κατόκηνται καλῶς·
 καὶ θ' ὧδ' ἐπαινῶν πολλὰ τοῦδ' ἐκλανθάνει, 1005
 ὀθούνεκ' εἴ τις γῇ θεοὺς ἐπίσταται
 τιμαῖς σεβίζειν, ἥδε τοῦθ' ὑπερφέρει·
 ἀφ' ἧς σὺ κλέψας τὸν ἱκέτην γέροντ' ἐμὲ
 αὐτόν τ' ἐχειροῦ τὰς κόρας τ' οἶχει λαβών.
 ἀνθ' ὧν ἐγὼ νῦν τάσδε τὰς θεὰς ἔμοι 1010
 καλὼν ἱκνοῦμαι καὶ κατασκήπτω λιταῖς
 ἐλθεῖν ἄρωγούς ξυμμάχους θ', ἵν' ἐκμάθῃς
 οἶον ὑπ' ἀνδρῶν ἥδε φρουρεῖται πόλις.

ΧΟ. ὁ ξείνος, ὦναξ, χρηστός· αἱ δὲ συμφοραὶ
 αὐτοῦ πανώλεις, ἄξιαι δ' ἀμυνθεῖν. 1015

ΘΗ. ἄλλis λόγων, ὡς οἱ μὲν ἐξηρασμένοι
 σπεύδουσιν, ἡμεῖς δ' οἱ παθόντες ἔσταμεν.

ΚΡ. τί θῆτ' ἀμαυρῶ φωτὶ προστάσσεις ποεῖν;

ΘΗ. ὁδοῦ κατάρχειν τῆς ἐκεῖ, πομπὴν δέ με
 χωρεῖν, ἵν', εἰ μὲν ἐν τόποισι τοῖσδ' ἔχῃς 1020
 τὰς παῖδας, ἡμῶν αὐτὸς ἐκδείξῃς ἐνί·
 εἰ δ' ἐγκαταεῖς φεύγουσιν, οὐδὲν δεῖ πονεῖν·
 ἄλλοι γὰρ οἱ σπεύδοντες, οὓς οὐ μὴ ποτε
 χώρας φυγόντες τῆσδ' ἐπεύξωνται θεοῖς.
 ἀλλ' ἐξυφρηγοῦ· γινῶθι δ' ὡς ἔχων ἔχει 1025
 καὶ σ' εἴλε θηρῶνθ' ἢ τύχη· τὰ γὰρ δόλω
 τῶ μὴ δικαίῳ κτήματ' οὐχὶ σφύζεται.
 κούκ ἄλλον ἔξεις εἰς τὰδ'· ὡς ἔξοιδά σε
 οὐ ψιλὸν οὐδ' ἄσκευον ἐς τοσὴνδ' ὕβριν

- ἤκοντα τόλμης τῆς παρεστώσης τανῦν, 1030
 ἀλλ' ἔσθ' ὅτῳ σὺ πιστὸς ὦν ἔδρας τάδε.
 ἂ δεῖ μ' ἀθρῆσαι, μηδὲ τήνδ' ἐπὶ τὴν πόλιν
 ἐνὸς ποῆσαι φωτὸς ἀσθενεστεράν.
 νοεῖς τι τούτων, ἢ μάτην τὰ νῦν τέ σοι
 δοκεῖ λελέχθαι χῶτε ταῦτ' ἐμῆχανῶ; 1035
- ΚΡ. οὐδὲν σὺ μεμπτὸν ἐνθάδ' ὦν ἐρεῖς ἐμοί·
 οἴκοι δὲ χῆμεῖς εἰσόμεσθ' ἂ χρεὶ ποεῖν.
- ΘΗ. χωρῶν ἀπείλει νῦν· σὺ δ' ἡμῖν, Οἰδίπους,
 ἔκκηλος αὐτοῦ μίμνε, πιστωθεὶς ὅτι,
 ἦν μὴ θάνω ᾗ πρόσθεν, οὐχὶ παύσομαι 1040
 πρὶν ἔν σε τῶν σῶν κύριον στήσω τέκνων.
- ΟΙ. ὄναιο, Θησεῦ, τοῦ τε γενναίου χάριν
 καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐνδίκου προμηθείας.
- ΧΟ. εἶην ὅθι δαῖτων
 ἀνδρῶν τάχ' ἐπιστροφαὶ 1045
 τὸν χαλκοβόαν Ἄρη
 μίξουσιν, ἢ πρὸς Πυθίαις
 ἢ λαμπάσιν ἀκταῖς,
 οὗ πότνια σεμνὰ τιθηνοῦνται τέλη 1050
 θνατοῖσιν, ὧν καὶ χρυσέα
 κλῆς ἐπὶ γλώσσαις βέβακε προσπόλων Εὐμόλπιδ' ἄν·
 ἐνθ' οἶμαι τὸν ἐγρεμάχαν
 Θησέα καὶ τὰς διστόλους 1055
 ἀδμῆτας ἀδελφὰς
 αὐτάρκει τάχ' ἐμμίξιν βοᾷ
 τούσδ' ἄνδ' ἁλῶντας·
 ἢ που τὸν ἐφέςπερον
 πέτρας νιφάδος πελῶσ' 1060
 Οἰάτιδος ἐκ νομοῦ

1044—1058 = 1059—1073.

πώλοισιν ἢ ῥιμφαρμάτοις
 φεύγοντες ἀμίλλαις.
 ἀλώσεται· δεινὸς ὁ προσχώρων Ἄρης, 1065
 δεινὰ δὲ Θησειδᾶν ἀκμά.
 πᾶς γὰρ ἀστράπτει χαλινός, πᾶσα δ' ὀρμαῖται
 κατὰ
 ἀμπυκτῆρι' ἰοοῖ -
 ἄμβασις, οἱ τὰν ἱππίαν 1070
 τιμῶσιν Ἀθάναν
 καὶ τὸν πόντιον γαιάοχον
 ῥέας φίλον υἱόν.
 ἔρδουσ' ἢ μέλλουσιν; ὥς 1074
 προμνᾶται τί μοι
 γνώμα τάχ' ἐνδῶσειν
 τᾶν δεινὰ τλασᾶν, δεινὰ δ' εὐρουσᾶν πρὸς ἀν-
 θαίμων πάθη.
 τελεῖ τελεῖ Ζεὺς τι κατ' ἄμαρ·
 μάντις εἴμ' ἐσθλῶν ἀγώνων. 1080
 εἴθ' ἀελλαία ταχύρρωστος πελειᾶς
 αἰθερίας νεφέλας κύρσαιμι τῶνδ' ἀγώνων
 ἐωρήσασα τοῦμὸν ὄμμα.
 ἰὼ Ζεῦ, πάνταρχε θεῶν, 1085
 παντόπτα, πόροις
 γᾶς τᾶσδε δαμούχοις
 σθένει ἑρινικεῖα τὸν εὐαγρον τελειῶσαι λόχον,
 σεμνά τε παῖς Παλλὰς Ἀθάνα. 1090
 καὶ τὸν ἀγρευτὰν Ἀπόλλω
 καὶ κασιγνήταν πυκνοστήτων ὀπαδὸν
 ὠκυπόδων ἐλάφων στέργω διπλᾶς ἀρωγὰς
 μολεῖν γὰρ τᾶδε καὶ πολίταις. 1095

1074—1084 = 1085—1095.

ὦ ξεῖν' ἄλῃτα, τῷ σκοπῷ μὲν οὐκ ἔρεῖς
ὥς ψευδόμεαντις· τὰς κόρας γὰρ εἰσορῶ
τάσδ' ἄσσον αὐθις ὧδε προσπολουμένας.

ΟΙ. ποῦ ποῦ; τί φῆς; πῶς εἶπας; ΑΝ. ὦ πάτερ πάτερ,
τίς ἂν θεῶν σοι τόνδ' ἄριστον ἄνδρ' ἰδεῖν 1100
δοίῃ, τὸν ἡμᾶς δεῦρο προσπέμψαντά σοι;

ΟΙ. ὦ τέκνον, ἥ πάρεστον; ΑΝ. αἶδε γὰρ χέρες
Θησέως ἔσωσαν φιλτάτων τ' ὀπαόνων.

ΟΙ. προσέλθετ', ὦ παῖ, πατρὶ καὶ τὸ μηδαμὰ
ἐλπισθὲν ἤξειν σῶμα βαστάσαι δότε. 1105

ΑΝ. αἰτεῖς ἂ τεύξει· σὺν πόθῳ γὰρ ἡ χάρις.

ΟΙ. ποῦ δῆτα, ποῦ ὅστον; ΑΝ. αἶδ' ὁμοῦ πελάζομεν.

ΟΙ. ὦ φίλτατ' ἔρνη. ΑΝ. τῷ τεκόντι πᾶν φίλον.

ΟΙ. ὦ σκήπτρα φωτός. ΑΝ. δυσμόρου γε δύσμορα.

ΟΙ. ἔχω τὰ φίλτατ', οὐδ' ἔτ' ἂν πανάθλιος 1110

θανῶν ἂν εἴην σφῶν παρεστῶσαιν ἐμοί,
ἐρεῖσατ', ὦ παῖ, πλευρὸν ἀμφιδέξιον
ἐμφύντε τῷ φύσαντι, κἀναπαύσατον
τοῦ πρόσθ' ἐρήμου τοῦδε δυστήνου πλάνου.
καὶ μοι τὰ πραχθέντ' εἶπαθ' ὥς βράχιστ', ἐπεὶ
ταῖς τηλικαῖσδε σμικρὸς ἔξαρκεὶ λόγος. 1115

ΑΝ. ὅδ' ἔσθ' ὁ σώσας· τοῦδε χρή κλύειν, πάτερ,
καὶ σοί τε τοῦργον τοῦτ' ἐμοί τ' ἔσται βραχύ.

ΟΙ. ὦ ξεῖνε, μὴ θανάμαζε, πρὸς τὸ λιπαρὲς
τέκν' εἰ φανέντ' ἄελπτα μηκύναι λόγον. 1120

ἐπίσταμαι γὰρ τήνδε τήν ἐς τάσδε μοι
τίρψιν παρ' ἄλλου μηδενὸς πεφασμένην·
σὺ γὰρ νιν ἐξέσωσας, οὐκ ἄλλος βροτῶν,
καὶ σοι θεοὶ πόροιεν ὥς ἐγὼ θέλω,
αὐτῷ τε καὶ γῇ τῇδ'· ἐπεὶ τό γ' εὖσεβες 1125
μόνοις παρ' ὑμῖν ἡῶρον ἀνθρώπων ἐγὼ

καὶ τοὔπιεικὲς καὶ τὸ μὴ ψευδοστομεῖν.
 εἰδὼς δ' ἀμύνω τοῖσδε τοῖς λόγοις τάδε·
 ἔχω γὰρ ἔχω διὰ σὲ κοῦκ ἄλλον βροτῶν.
 καὶ μοι χέρ', ὦναξ, δεξιὰν ὄρεξον, ὥς 1130
 ψεύσω φιλήσω τ', εἰ θέμις, τὸ σὺν κάρῳ.
 καίτοι τί φωνῶ; πῶς δ' ἂν ἔρνος Αἰγέως
 θιγεῖν θελήσαιμ' ἀνδρός, ᾧ τίς οὐκ ἐνι
 κηλὶς κακῶν ξύννοικος; οὐκ ἔρωγέ σε,
 οὐδ' οὖν ἐάσω· τοῖς γὰρ ἐμπεύροις βροτῶν 1135
 μόνοις οἷόν τε συνταλαιπωρεῖν τάδε.

σὺ δ' αὐτόθεν μοι χεῖρε καὶ τὰ λοιπὰ μου
 μέλῳ δικαίως, ὥσπερ ἐς τόδ' ἡμέρας.

ΘΗ. οὐτ' εἴ τι μῆκος τῶν λόγων ἔθου πλεόν,
 τέκνοισι τερφεθελς τοῖσδε, θαυμάσας ἔχω, 1140
 οὐτ' εἰ πρὸ τοῦμοῦ προύλαβες τὰ τῶνδ' ἔπη.
 [βάρος γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ἐκ τούτων ἔχει.]
 οὐ γὰρ λόγοισι τὸν βίον σπουδάζομεν
 λαμπρὸν ποιεῖσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς θρωμένοις.
 δεῖκνυμι δ'· ὦν γὰρ ὥμοσ' οὐκ ἐψευδάμην 1145
 οὐδὲν σε, πρέσβυ· τάσδε γὰρ πάρεμι' ἄγων
 ζώσας, ἀκραιφνεῖς τῶν κατηπειλημένων.
 ᾧπως μὲν ἄγων ἡρέσθη, τί δεῖ μάτην
 κομπεῖν, ἃ γ' εἴσει καὶ τὸς ἐκ ταύταιν ξυνών;
 λόγος δ' ὅς ἐμπέπτωκεν ἀρτίως ἐμοὶ 1150

στείχοντι δεῦρο, συμβαλοῦ γνώμην, ἐπεὶ
 σμικρὸς μὲν εἵπειν, ἄξιος δὲ θαυμάσαι·
 πρᾶγος δ' ἀτίζειν οὐδὲν ἀνθρώπων χρεῶν.

ΟΙ. τί δ' ἔστι, τέκνον Αἰγέως; δίδασκέ με
 ὥς μὴ εἰδὸτ' αὐτὸν μηδὲν ὦν σὺ πυνθάνει. 1155

ΘΗ. φασίν τιν' ἡμῖν ἄνδρα, σοὶ μὲν ἐμπολιν
 οὐκ ὄντα, συγγενῇ δέ, προσπεσόντα πως

βωμῷ καθῆσθαι τῷ Ποσειδῶνος, παρ' ᾧ
θύων ἔκυρον, ἡνίχ' ὠρομώμην ἐγώ.

ΟΙ. ποδαπόν; τί προσχρήζοντα τῷ θακῆματι; 1160

ΘΗ. οὐκ οἶδα πλὴν ἔν· σοῦ γάρ, ὥς λέγουσί μοι,
βραχύν τιν' αἰτεῖ μῦθον οὐκ ὄγκον πλέων.

ΟΙ. ποῖόν τιν'; οὐ γάρ ἦδ' ἔδρα σμικροῦ λόγον.

ΘΗ. σοὶ φασὶν αὐτὸν ἐς λόγους ἔλθειν μολόντ'
αἰτεῖν ἀπελθεῖν τ' ἀσφαλῶς τῆς δεῦρ' ὁδοῦ. 1165

ΟΙ. τίς δῆτ' ἂν εἴη τήνδ' ὁ προσθακῶν ἔδραν;

ΘΗ. ὄρα κατ' Ἄργος εἴ τις ὑμῖν ἐγγενῆς
ἔσθ', ὅστις ἔν σου τοῦτο προσχρήξοι τυχεῖν.

ΟΙ. ᾧ φίλτατ', ἴσχε σ' οὐπερ εἴ. ΘΗ. τί δ' ἔστι σοι;

ΟΙ. μὴ μου δεηθῆς. ΘΗ. πράγματος ποίου; λέγε. 1170

ΟΙ. ἔξοιδ' ἀκούων τῶνδ' ὅς ἐσθ' ὁ προστάτης.

ΘΗ. καὶ τίς ποτ' ἐστὶν ὃν γ' ἐγὼ ψέξαιμί τι;

ΟΙ. παῖς οὐμός, ὦναξ, στυγνός, οὐ λόγων ἐγὼ
ἄλγιστ' ἔν ἀνδρῶν ἐξανασχοίμην κλύων.

ΘΗ. τί δ'; οὐκ ἀκούειν ἔστι καὶ μὴ δοῶν ἢ μὴ 1175
χρήξεις; τί σοι τοῦτ' ἐστὶ λυπηρὸν κλύειν;

ΟΙ. ἔχθιστον, ὦναξ, φθέγμα τοῦθ' ἥκει πατρί·
καὶ μὴ μ' ἀνάγκη προσβάλλης τάδ' εἰκαθεῖν.

ΘΗ. ἀλλ' εἰ τὸ θάκημ' ἐξαναγκάζει, σκόπει
μὴ σοι πρόνοι' ἢ τοῦ θεοῦ φυλακτέα. 1180

ΑΝ. πάτερ, πιθοῦ μοι, κεί νέα παραινέσω.

τὸν ἄνδρ' ἔασον τόνδε τῇ θ' αὐτοῦ φρενὶ
χάριν παρασχεῖν τῷ θεῷ θ' ἃ βούλεται,
καὶ νῶν ὑπείκει τὸν κασίγνητον μολεῖν.

οὐ γάρ σε, θάρσει, πρὸς βίαν παρασπάσει 1185
γνώμης, ἢ μὴ σοι συμφέροντα λέξεται.

λόγων δ' ἀκοῦσαι τίς βλάβη; τά τοι κακῶς
ἡύρημέν' ἔργα τῷ λόγῳ μηνύεται.

ἔφυσας αὐτόν· ὥστε μὴδὲ δρωῶντά σε
τὰ τῶν κακίστων δυσσεβέστατ', ὦ πάτερ, 1190
θήμενός σε γ' εἶναι κεῖνον ἀντιδρᾶν κακῶς.

ἀλλ' ἔασον· εἰσὶ χυτέρους γοναὶ κακαὶ
καὶ θυμὸς ὀξύς, ἀλλὰ νοουθετούμενοι
φίλων ἐπρωδαῖς ἐξεπάρδονται φύσιν.
σὺ δ' εἰς ἐκεῖνα, μὴ τὰ νῦν, ἀποσκόπει 1195

πατρῴα καὶ μητρῴα πῆμαθ' ἕπαθες·
κἂν κεῖνα λεύσσης, οἶδ' ἐγώ, γνώσει κακοῦ
θυμοῦ τελευτὴν ὡς κακὴ προσγίγνεται.

ἔχεις γὰρ οὐχὶ βαιὰ τὰνθυμῆματα,
τῶν σῶν ἀδέρκτων ὁμμάτων τητώμενος. 1200

ἀλλ' ἡμῖν εἶκε· λιπαρεῖν γὰρ οὐ καλὸν
δίκαια προσχρηῖζουσιν, οὐδ' αὐτὸν μὲν εὖ
πάσχειν, παθόντα δ' οὐκ ἐπίστασθαι τίνειν.

ΟΙ. τέκνον, βαρεῖαν ἡδονὴν νικᾷτέ με
λέγοντες· ἔστω δ' οὖν ὅπως ὑμῖν φίλον. 1205
μόνον, ξέν', εἴπερ κεῖνος ὧδ' ἐλεύσεται,
μηδεὶς κρατεῖτω τῆς ἐμῆς ψυχῆς ποτε.

ΘΗ. ἅπαξ τὰ τοιαῦτ', οὐχὶ δις χρηζῶ κλύειν,
ὦ πρόεσβν. κομπεῖν δ' οὐχὶ βούλομαι· σὺ δ' ὦν
σῶς ἴσθ', ἐάν περ κάμει τις σφῶζῃ θεῶν. 1210

ΧΘ. ὅστις τοῦ πλεονος μέρους χρηζέει τοῦ μετρίου
παρεῖς

ζῶειν, σκαιοσύναν φυλάσσω

ἐν ἐμοὶ κατάδηλος ἔσται.

ἐπεὶ πολλὰ μὲν αἱ μακρὰί ἀμέραι κατέθεν-
το δὴ 1215

λύπας ἐγγυτέρω, τὰ τέρποντα δ' οὐκ ἂν ἴδοις
ὑπὸν,

1211—1224 = 1225—1238.

ὅταν τις ἐς πλεόν πέσῃ
 τοῦ θείλουτος· ὁ δ' ἐπίκουρος ἰσοτέλεστος, 1220
 "Αἶδος ὅτε μοῖρ' ἀνυμέναιος
 ἄλυστος ἄχορος ἀναπέφηνε,
 θάνατος ἐς τελευτάν.
 μὴ φῦναι τὸν ἅπαντα νικᾷ λόγον· τὸ δ', ἐπεὶ
 φανῇ, 1225

βῆναι κεῖθεν ὅθεν περ ἦκει,
 πολὺν δεύτερον, ὥς τάχιστα.
 ὥς εὖτ' ἂν τὸ νέον παρῇ κούφας ἀφροσύνας
 φέρον, 1230
 τίς πλαγὰ πολύμοχθος ἔξω; τίς οὐ καμιάτων
 ἔνι;

φθόνος, στάσεις, ἔρις, μάχαι·
 καὶ φόνοι· τό τε κατὰμμεμπτον ἐπιλέλογχε 1235
 πύματον ἀκρατὲς ἀπροσόμιλον
 γῆρας ἄφιλον, ἵνα πρόπαντα
 κακὰ κακῶν ξυνοικεῖ.
 ἐν ᾧ τλάμων ὅδ', οὐκ ἐγὼ μόνος,
 πάντοθεν βόρειος ὥς τις 1240
 ἀκτὰ κυματοπλήξ χειμερία κλονεῖται,
 ὥς καὶ τόνδε κατ' ἄκρας
 δειναὶ κυματοαγεῖς
 ἄται κλονέουσιν ἀεὶ ξυνοῦσαι,
 αἶ μὲν ἀπ' ἀελίου δυσμᾶν, 1245
 αἶ δ' ἀνατέλλοντος,
 αἶ δ' ἀνὰ μέσσαν ἀκτῖν',
 αἶ δ' ἐννυχίᾳ ἀπὸ ῥιπᾶν.

ΑΝ. καὶ μὴν ὅδ' ἡμῖν, ὥς ἔοικεν, ὁ ξένος
 ἀνδρῶν γε μοῦνος, ᾧ πάτερ, δι' ὕμματος 1250
 ἔστακτι λείβων δάκρυον ᾧδ' ὁδοιπορεῖ.

ΟΙ. τίς οὗτος; ΑΝ. ὕπερ καὶ πάλοι κατείχομεν
γνώμη, πάρεστι δεῦρο Πολυνείκης ὁδε.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

οἴμοι, τί δράσω; πότερα τάμαντοῦ κακὰ
πρόσθεν δακρύσω, παῖδες, ἢ τὰ τοῦδ' ὄρων 1255
πατρὸς γέροντος; ὃν ξένης ἐπὶ χθονὸς
σὺν σφῶν ἐφηύρηκ' ἐνθάδ' ἐκβεβλημένον
ἔσθῃτι σὺν τοιᾷδε, τῆς ὃ δυσφίλης
γέρων γέροντι συγκατόκημεν πίνος
πλευρὰν μαράινων, κρατὶ δ' ὁμματοστέρεϊ 1260
κόμη δι' αὔρας ἀκτένιστος ἔσσειται.
ἀδελφὰ δ', ὥς ἔοικε, τοῦτοισιν φορεῖ
τὰ τῆς ταλαίνης νηδύος θρεπτήρια.
ἄγῶ πανώλης ὅψ' ἄγαν ἐκμανθάνω.
καὶ μαρτυρῶ κάκιστος ἀνθρώπων τροφαῖς 1265
ταῖς σαῖσιν ἦμειν· τὰμὰ μὴ 'ξ ἄλλων πύθη.
ἀλλ' ἔστι γὰρ καὶ Ζηνὶ σύνθακος θρόνων
Αἰδῶς ἐπ' ἔργοις πᾶσι, καὶ πρὸς σοί, πάτερ,
παρὰσταθήτω· τῶν γὰρ ἡμαρτημένων
ἔκκη μὲν ἔστι, προσφορά δ' οὐκ ἔστ' ἔτι. 1270
τί σιγᾶς;

φώνησον, ὦ πάτερ, τί μὴ μ' ἀποστραφῆς.
οὐδ' ἀνταμείβει μ' οὐδέν, ἀλλ' ἀτιμάσας
πέμψεις ἀνανδός, οὐδ' ἄ μνηΐεις φράσας;
ὦ σπέρματ' ἀνδρὸς τοῦδ', ἐμαὶ δ' ὁμαίμονες, 1275
πειράσας· ἀλλ' ὑμεῖς γε κινῆσαι πατρὸς
τὸ δυσπρόσοιστον ἀπροσήγορον στόμα,
ὥς μὴ μ' ἄτιμον, τοῦ θεοῦ γε προστάτην,
οὕτως ἀφῇ με μηδὲν ἀντειπὼν ἔπος.

ΑΝ. λέγ', ὦ ταλαίπωρ', αὐτὸς ὢν χρεῖα πάρει· 1280
τὰ πολλὰ γάρ τοι ῥήματ' ἢ τέρψαντά τι

ΠΟ.

ἢ δυσχεράναντ' ἢ κατοικτίσαντά πως,
 παρέσχε φωνήν τοῖς ἀφωνήτοις τινά.
 ἀλλ' ἐξερῶ· καλῶς γὰρ ἐξηγεῖ σύ μοι·
 πρῶτον μὲν αὐτὸν τὸν θεὸν ποιούμενος 1285
 ἄρωγόν, ἐνθεν μ' ὧδ' ἀνέστησεν μολεῖν
 ὃ τῆσδε τῆς γῆς κοίρανος, διδοὺς ἐμοὶ
 λέξαι τ' ἀκοῦσαί τ' ἀσφαλεῖ σὺν ἐξόδῳ.
 καὶ ταῦτ' ἀφ' ὑμῶν, ὦ ξένοι, βουλήσομαι
 καὶ ταῖνδ' ἀδελφαῖν καὶ πατρὸς κυρεῖν ἐμοί. 1290
 ἃ δ' ἦλθον, ἦδη σοι θέλω λέξαι, πάτερ.
 γῆς ἐκ πατρώας ἐξελήλαμαι φυγὰς,
 τοῖς σοῖς πανάρχοις οὐνεκ' ἐνθακεῖν θρόνοις
 γονῇ πεφυκῶς ἡξίουν γεραίτερος.
 ἀνθ' ὧν μ' Ἐτεοκλῆς, ὧν φύσει νεώτερος, 1295
 γῆς ἐξέωσεν, οὔτε νικήσας λόγῳ
 οὔτ' εἰς ἔλεγχον χειρὸς οὐδ' ἔργου μολῶν,
 πόλιν δὲ πείσας. ὧν ἐγὼ μάλιστα μὲν
 τὴν σὴν ἐρινὺν αἰτίαν εἶναι λέγω·
 ἔπειτα ἀπὸ μάντεων ταύτῃ κλύω. 1300
 ἐπεὶ γὰρ ἦλθον Ἄργος εἰς τὸ Δωρικόν,
 λαβὼν Ἀδραστον πενθερὸν ξυνωμότης
 ἔστησ' ἐμαυτῷ γῆς ὅσοιπερ Ἀπίας
 πρῶτοι καλοῦνται καὶ τετίμηνται δόρει,
 ὅπως τὸν ἐπτάλογγον εἰς Θήβας στόλον 1305
 ξὺν τοῖσδ' ἀγείρας ἢ θάνοιμι πανδίκως
 ἢ τοὺς τάδ' ἐκπράξαντας ἐκβάλοιμι γῆς.
 εἶεν· τί δῆτα νῦν ἀφιγμένος κυρῶ;
 σοὶ προστροπαίους, ὦ πάτερ, λιτὰς ἔχων
 αὐτός τ' ἐμαυτοῦ ξυμμάχων τε τῶν ἐμῶν, 1310
 οἳ νῦν σὺν ἐπτά τάξεσιν σὺν ἐπτά τε
 λόγχαῖς τὸ Θήβης πεδλίον ἀμφεστᾶσι πᾶν·

οἷος δορυσσοῦς Ἀμφιάρεως, τὰ πρῶτα μὲν
 δόρει κρατύνων, πρῶτα δ' οἴωνων ὁδοῖς·
 ὁ δεύτερος δ' Αἰτωλὸς Οἰνέως τόκος 1316
 Τυδεύς· τρίτος δ' Ἐτέοκλος, Ἀργεῖος γεγώς·
 τέταρτον Ἰππομέδοντ' ἀπέστειλεν πατήρ
 Ταλαός· ὁ πέμπτος δ' εὐχεται κατασκαφῇ
 Καπανεὺς τὸ Θήβης ἔστιν δηῶσειν πυρὶ·
 ἕκτος δὲ Παρθινοπαῖος Ἀρκὰς ὕρνυται, 1320
 ἐπώνυμος τῆς πρόσθεν ἀδμήτης χρόνῳ
 μητρὸς λοχευθεῖς, πιστὸς Ἀταλάντης γόνος·
 ἐγὼ δὲ σός, κεῖ μὴ σός, ἀλλὰ τοῦ κακοῦ
 πότμου φυτευθεῖς, σός γέ τοι καλούμενος,
 ἄγω τὸν Ἀργεὺς ἄφοβον ἐς Θήβας στρατόν. 1325
 οἷ σ' ἀντὶ παίδων τῶνδε καὶ ψυχῆς, πῖτερ,
 ἱκετεύομεν ξύμπαντες ἐξαιτούμενοι
 μῆνιν βαρεῖαν εἰκαθεῖν ὀρρωμένῳ
 τῷδ' ἀνδρὶ τοῦμοῦ πρὸς κασιγνήτου τίσιν,
 ὃς μ' ἐξέωσε κάπεσύλησεν πάτρας. 1330
 εἰ γάρ τι πιστόν ἐστιν ἐκ χρηστηρίων,
 οἷς ἂν σὺ προσθῇ, τοῖσδ' ἔφασκ' εἶναι κράτος.
 πρὸς νῦν σε κρηνῶν καὶ θεῶν ὁμογνίων
 αἰτῶ πιθέσθαι καὶ παρειαθεῖν, ἐπεὶ
 πτωχοὶ μὲν ἡμεῖς καὶ ξένοι, ξένος δὲ σύ· 1335
 ἄλλους δὲ θωπεύοντες οἰκοῦμεν σύ τε
 κἀγώ, τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξειληχότες.
 ὁ δ' ἐν δόμοις τύραννος, ὦ τάλας ἐγώ,
 κοινῇ καθ' ἡμῶν ἐγγελῶν ἀβρύνεται·
 ὦν, εἰ σὺ τῇμῃ ξυμπαραστήσει φρενί, 1340
 βραχεῖ σὺν ὄγκῳ καὶ χρόνῳ διασκεδῶ.
 ὥστ' ἐν δόμοισι τοῖσι σοῖς στήσω σ' ἄγων,
 στήσω δ' ἐμαντόν, κείνον ἐκβαλὼν βίᾳ.

καὶ ταῦτα σοῦ μὲν ξυνθέλοντος ἔστι μοι
κομπεῖν, ἄνευ σοῦ δ' οὐδὲ σωθῆναι σθένω. 1845

ΧΟ. τὸν ἄνδρα τοῦ πέμψαντος εἵνεκ', Οἰδίπους,
εἰπὼν ὅποια ξύμφορ' ἔκπεμψαι πάλιν.

ΟΙ. ἀλλ' εἰ μὲν, ἄνδρες, τῇσδε δημοῦχος χθονὸς
μὴ τίνῃχ' αὐτὸν δεῦρο προσπέμψας ἔμοι
Θησεύς, δικαίων ὥστ' ἔμοῦ κλύειν λόγους, 1850
οὐ τὰν ποτ' ὁμφῆς τῆς ἐμῆς ἐπήσθητο·

νῦν δ' ἀξιοθεὶς εἴσι ἀκούσας γ' ἔμοῦ
τοιαῦθ' ἃ τὸν τοῦδ' οὐ ποτ' εὐφρανεῖ βίον·

ὅς γ', ὦ κέκιστε, σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχων,

ἃ νῦν ὁ σὸς ξύναιμος ἐν Θήβαις ἔχει, 1855

τὸν αὐτὸς αὐτοῦ πατέρα τόνδ' ἀπήλασας
κῆθηκας ἄπολιν καὶ στολὰς ταύτας φορεῖν.

ὡς νῦν δακρύεις εἰσορῶν, ὅτ' ἐν πόντῳ

ταύτῳ βεβηκὼς τυγχάνεις κακῶν ἔμοι.

οὐ κλαυτὰ δ' ἐστίν, ἀλλ' ἔμοι μὲν οἰστέα 1860

τάδ', ἕωσπερ ἂν ζῶ, σοῦ φονεῶς μεμνημένος·

σὺ γὰρ με μόχθῳ τῷδ' ἔδηκας ἔντροπον,

σύ μ' ἐξέωσας, ἐκ σέθεν δ' ἀλώμενος

ἄλλους ἐπαιτῶ τὸν καθ' ἡμέραν βίον.

εἰ δ' ἐξέφυσα τάσδε μὴ μαντῷ τροφὸς 1865

τὰς παῖδας, ἣ τὰν οὐκ ἂν ἦ, τὸ σὸν μέρος·

νῦν δ' αἶδε μ' ἐκσφύζουσιν, αἶδ' ἔμαλ' τροφοί,

αἶδ' ἄνδρες, οὐ γυναῖκες, εἰς τὸ συμπονεῖν·

ὅμεις δ' ἀπ' ἄλλον κοῦκ ἔμοῦ πεφύκατον.

τοιγὰρ σ' ὁ δαίμων εἰσορᾷ μὲν οὐ τί πω 1870

ὡς αὐτίκ', εἶπερ οἶδε κινεῦνται λόγοι

πρὸς ἄστυ Θήβης. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως πόλιν

κείνην ἐρείψεις, ἀλλὰ πρόσθεν αἵματι

πεσεῖ μικανθεὶς χῶ σύναιμος ἐξ ἴσου.

τοιαῦδ' ἄρ' αὖ σφ' ὦν πρόσθε τ' ἐξανῆκ' ἐγὼ 1375
 νῦν τ' ἀνακαλοῦμαι ξυμμάχους ἐλθεῖν ἐμοί,
 ἵν' ἀξιῶτον τοὺς φυτεύσαντας σέβειν
 καὶ μὴ ἕα τιμάζητον, εἰ τυφλοῦ πατρὸς
 τοιῶδ' ἐφύτην· αἶθε γὰρ τάδ' οὐκ ἔδρυν.
 τοιγὰρ τὸ σὸν θάκημα καὶ τοὺς σοὺς θρόνους
 κρατοῦσιν, εἴπερ ἐστὶν ἡ παλαίφατος 1381
 Δίκη ξύνεδρος Ζηνὸς ἀρχαίοις νόμοις.
 σὺ δ' ἔρρ' ἀπόπτυστός τε κἀπάτωρ ἐμοῦ,
 κακῶν κάκιστε, τάσδε συλλαβὼν ἄρ' αὖ,
 ἄς σοι καλοῦμαι, μῆτε γῆς ἐμφυλίου 1385
 δόρει κρατῆσαι μῆτε νοστήσαι ποτε
 τὸ κοῖλον Ἄργος, ἀλλὰ συγγενεὶ χερσὶ
 θανεῖν κτανεῖν θ' ὕφ' οὐπὲρ ἐξελέγλασαι.
 τοιαῦτ' ἄρ' ὠμαι καὶ καλῶ τὸ Τρατάρου
 στυγνὸν πατρῷον ἔρεβος, ὥς σ' ἀποικίσῃ, 1390
 καλῶ δὲ τάσδε δαίμονας, καλῶ δ' Ἄρη
 τὸν σφ' ὦν τὸ δεινὸν μῖσος ἐμβεβληκότα.
 καὶ ταῦτ' ἀκούσας στεῖχε, κἄξ' ἀγγελλ' ἰὼν
 καὶ πᾶσι Καδμείοισι τοῖς σαντοῦ θ' ἕμα
 πιστοῖσι συμμάχοισιν, οὔνεκ' Οἰδίπους 1395
 τοιαῦτ' ἐνείμει παισὶ τοῖς αὐτοῦ γέρεα.

ΧΟ. Πολύνεικες, οὔτε ταῖς παρελθούσαις ὁδοῖς
 ξυνήδομαί σοι, νῦν τ' ἴθ' ὥς τάχος πάλιν

ΠΟ. οἴμοι κελεύθου τῆς τ' ἐμῆς δυσπραξίας,
 οἴμοι θ' ἐταίρων· οἷον ἄρ' ὁδοῦ τέλος 1400
 Ἄργους ἀφωρηθήμεν, ὦ τάλας ἐγὼ,
 τοιοῦτον οἷον οὐδὲ φωνῆσαι τι.
 ἔξεσθ' ἐταίρων, οὐδ' ἀποστρέψαι πάλιν,
 ἀλλ' ὄντ' ἄνακτον τῇδε συγκυρῆσαι τύχῃ.
 ὦ τρυῶδ' ὕμαιμοι παῖδες, ἀλλ' ὕμεις, ἐπεὶ 1405

τὰ σκληρὰ πατρός κλύετε τοῦδ' ἄρωμένον,
μή τοί με πρὸς θεῶν σφῶ γ', ἐὰν αἱ τοῦδ' ἔραϊ
πατρός τελῶνται καὶ τις ὑμῖν ἐς δόμους
νύστος γένηται, μή μ' ἀτιμάσῃτε γε,
ἀλλ' ἐν τάφοισι θέσθε κἂν κτερίσμασιν· 1410
καὶ σφῶν ὁ νῦν ἔπαινος, ὃν κομίζετον
τοῦδ' ἀνδρὸς οἷς πονεῖτον, οὐκ ἐλάσσου
ἔτ' ἄλλον οἶσει τῆς ἐμῆς ὑπουργίας.

ΑΝ. Πολύνεικες, ἱκετεύω σε πεισθῆναί τί μοι.

ΠΟ. ὦ φιλέτη τὸ ποῖον Ἀντιγόνη; λέγε. 1415

ΑΝ. στρέψαι στράτευμ' ἐς Ἄργος ὡς τάχιστα γε,
καὶ μὴ σέ τ' αὐτὸν καὶ πόλιν διεργάσῃ.

ΠΟ. ἀλλ' οὐχ οἷόν τε· πῶς γὰρ αὐθις ἂν πάλιν
στράτευμ' ἄγοιμι ταυτόν, εἰσάπαξ τρέσας;

ΑΝ. τί δ' αὐθις, ὦ παῖ, δεῖ σε θυμοῦσθαι; τί σοι
πάτραν κατασκάψαντι κέρδος ἔρχεται; 1421

ΠΟ. αἰσχρὸν τὸ φεύγειν καὶ τὸ πρῆσβέοντ' ἐμὲ
οὔτω γελᾶσθαι τοῦ κασιγνήτου πάρα.

ΑΝ. ὁρᾷς τὰ τοῦδ' οὖν ὡς ἐς ὀρθὸν ἐκφέρει
μαντεύμαθ', ὃς σφῶν θάνατον ἐξ ἀμφοῖν θροεῖ;

ΠΟ. χρήζει γάρ· ἡμῖν δ' οὐχὶ συγχωρητέα. 1426

ΑΝ. οἶμοι τάλαινα· τίς δὲ τολμήσει κλύων
τὰ τοῦδ' ἔπεσθαι τάνδρος, οἷ' ἐθέσπισεν;

ΠΟ. οὐκ ἀγγελοῦμεν φλαῦρ'· ἐπεὶ στρατηλάτου
χρηστοῦ τὰ κρείσσω μηδὲ τάνδεα λέγειν. 1430

ΑΝ. οὕτως ἄρ', ὦ παῖ, ταῦτά σοι δεδομένα;

ΠΟ. καὶ μή μ' ἐπίσχυς γ'· ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ἤδ' ὁδὸς
ἔσται μέλουσα δύσποτμός τε καὶ κακὴ
πρὸς τοῦδε πατρός τῶν τε τοῦδ' ἐρινύων·
σφῶν δ' εὖ διδοίη Ζεὺς, τὰδ' εἰ τελεῖτέ μοι 1435
[θανόντ', ἐπεὶ οὗ μοι ζῶντί γ' αὐθις ἔξετον].

- μέθεσθε δ' ἤδη χαίρετόν τ'· οὐ γάρ μ' ἔτι
 βλέποντ' ἐσόψεσθ' αὐθις. ΑΝ. ὦ τάλαιν' ἐγὼ.
- ΠΟ. μὴ τοί μ' ὀδύρου. ΑΝ. καὶ τίς ἂν σ' ὀρμώμενον
 εἰς προὔπτον Ἰδὴν οὐ καταστένοι, κάσι; 1440
- ΠΟ. εἰ χροί, θανοῦμαι. ΑΝ. μὴ σὺ γ', ἀλλ' ἐμοὶ
 πιθοῦ.
- ΠΟ. μὴ πεῖθ' ἂ μὴ δεῖ. ΑΝ. δυστάλαινά τ' ἄρ' ἐγὼ,
 εἰ σου στερηθῶ. ΠΟ. ταῦτα δ' ἐν τῷ δαίμονι
 καὶ τῇδε φῦναι χᾶτέρα. σφῶ δ' οὖν ἐγὼ
 θεοῖς ἀρῶμαι μὴ ποτ' ἀντῆσαι κακῶν· 1445
 ἀνάξιαι γὰρ πᾶσιν ἔστε δυστυχεῖν.
- ΧΟ. νέα τάδε νεόθεν ἦλθέ μοι
 νέα βαρύνουμα κακὰ παρ' ἀλαοῦ ξένου,
 εἴ τι μοῖρα μὴ κυγχάνει. 1450
 μάτην γὰρ οὐδὲν ἀξίωμα δαιμόνων ἔχω φράσαι.
 ὄρα ὄρα ταῦτ' αἰὲ χρόνος, ἐπεὶ μὲν ἔτερα,
 τὰ δὲ παρ' ἡμᾶρ αὐθις αὖξων ἔνω. 1455
 ἔκτυπεν αἰθήρ, ὦ Ζεῦ.
- ΟΙ. ὦ τέκνα τέκνα, πῶς ἂν, εἴ τις ἔντοπος,
 τὸν πάντ' ἄριστον δεῦρο Θησέα πόροι;
- ΑΝ. πάτερ, τί δ' ἐστὶ τᾶξίωμ' ἐφ' ᾧ καλεῖς;
- ΟΙ. Λιδος περωτὸς ἦδε μ' αὐτίκ' ἄξεται 1460
 βροντῇ πρὸς Ἰδὴν· ἀλλὰ πέμψαθ' ὥς τάχος.
- ΧΟ. ἴδε μάλα μέγας ἐρείπεται
 κτύπος ἄφατος ὅδε διόβολος· ἐς δ' ἄκραν
 δεῖμ' ὑπῆλθε κρατὸς φόβαν. 1465
 ἔπτηξα θυμόν· ὀρανία γὰρ ἀστραπὴ φλέγει πάλιν.
 τί μὲν ἀφήσει τέλος; δέδια δ'· οὐ γὰρ ἄλιον
 ἀφορμᾷ ποτ', οὐκ ἄνευ ξυμφορᾶς. 1470
 ὦ μέγας αἰθήρ, ὦ Ζεῦ.

1447—1456 = 1462—1471.

- ΟΙ. ὦ παῖδες, ἦκει τῷδ' ἐπ' ἀνδρὶ θέσφατος
βίου τελευτὴ κοῦκέτ' ἔστ' ἀποστροφή.
- ΑΝ. πῶς οἴσθα; τῷ δὲ συμβαλὼν ἔχεις, πάτερ;
- ΟΙ. καλῶς κἀτοῖδ'· ἀλλ' ὥς τάχιστα μοι μολὼν 1475
ἄνακτα χώρας τῆσδέ τις πορευσάτω.
- ΧΟ. ἔα ἔα, ἰδοὺ μάλ' αὖθις ἀμφίσταται διαπρύ-
σιος ὄτοβος.
Ἰλαος, ὦ δαίμων, Ἰλαος, εἴ τι γὰρ 1480
ματέρι τυγχάνεις ἀφεγγὲς φέρων.
ἐναισίλου δὲ σοῦ τύχοιμι, μὴδ' ἔλαστον ἄνδρ' ἰδὼν
ἀκερδῇ χάριν μετᾴσχοιμί πως. Ζεῦ ἄνα, σοὶ
φωνῶ. 1485
- ΟΙ. ἄρ' ἐγγὺς ἀνὴρ; ἄρ' ἔτ' ἐμψύχου, τέκνα,
κιχήσεται μου καὶ κατορθοῦντος φρένα;
- ΑΝ. τί δ' ἂν θέλοις τὸ πιστὸν ἐμφῶναι φρενί;
- ΟΙ. ἀνθ' ὧν ἐπασχον εὖ, τελεσφόρον χάριν
δοῦναί σφιν, ἥνπερ τυγχάνων ὑπεσχόμην. 1490
- ΧΟ. ἰὼ ἰὼ παῖ, βᾶθι βᾶθ', υ - - υ - εἴτ' ἄκρον ἐπὶ
γύαλον
ἐναλίην Ποσειδαονίην θεῶν
βούθυτον ἑστίαν ἀγίζων, ἱκοῦ. 1495
ὁ γὰρ ξένος σε καὶ πόλισμα καὶ φίλους ἐπαξιοῖ
δικαίαν χάριν παρασχεῖν παθῶν. σπεῦσον, ἄισσ',
ῶναξ.
- ΘΗ. τίς αὖ παρ' ὑμῶν κοινὸς ἠχεῖται κτύπος, 1500
σαφὴς μὲν ἀστῶν, ἐμφανὴς δὲ τοῦ ξένου;
μή τις Διὸς κεραυνὸς ἢ τις ὀμβρία
χάλαξ' ἐπιρράξασα; πάντα γὰρ θεοῦ
τοιαῦτα χειμάζοντος εἰκάσαι πάρα.
- ΟΙ. ἄναξ, ποθοῦντι προυφάνης, καὶ σοι θεῶν 1505
1477—1485=1491—1499.

- τύχην τις ἐσθλήν τῇσδ' ἔθηκε τῆς ὁδοῦ.
 ΘΗ. τί δ' ἐστίν, ὦ παῖ Λαῖου, νέορτον αὐ;
 ΟΙ. ῥοπή βίου μοι· καί σ' ἄπερ ξυνήνεσα
 θέλω πόλιν τε τήνδε μὴ ψεύσας θανεῖν.
 ΘΗ. τῷ δ' ἐκπέπεισαι τοῦ μόρου τεκμηρίω; 1510
 ΟΙ. αὐτοὶ θεοὶ κήρυκες ἀγγέλλουσί μοι,
 ψεύδοντες οὐδὲν σῆμα τῶν προκειμένων.
 ΘΗ. πῶς εἶπας, ὦ γεραίέ, δηλοῦσθαι τάδε;
 ΟΙ. αἱ πολλὰ βρονταὶ διατελεῖς τὰ πολλὰ τε
 στραφάντα χειρὸς τῆς ἀνικῆτου βέλη. 1515
 ΘΗ. πείθεις με· πολλὰ γάρ σε θεσπίζονθ' ὄρω
 κοῦ ψευδόφημα· χῶ τι χορὴ ποιεῖν λέγε.
 ΟΙ. ἐγὼ διδάξω, τέκνον Ἀλγέως, ἃ σοι
 γήρως ἄλυπα τῇδε κείσεται πόλει.
 χῶρον μὲν αὐτὸς αὐτίκ' ἐξηγήσομαι, 1520
 ἄθικτος ἡγητήρος, οὗ με χορὴ θανεῖν.
 τοῦτον δὲ φράζε μὴ ποτ' ἀνθρώπων τινί,
 μήθ' οὐ κέκευθε μήτ' ἐν οἷς κεῖται τόποις·
 ὥς σοι πρὸ πολλῶν ἀσπίδων ἄλκην ὕδρ
 δορός τ' ἐπακτοῦ γειτονῶν ἀεὶ τιθῇ. 1525
 ἃ δ' ἐξάγιστα μηδὲ κινεῖται λόγῳ,
 αὐτὸς μαθήσει, κεῖσ' ὅταν μόλῃς μόνος·
 ὥς οὔτ' ἂν ἀστῶν τῶνδ' ἂν ἐξείποιμί τῳ
 οὔτ' ἂν τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς, στέργων ὕμῳ.
 ἀλλ' αὐτὸς αἰεὶ σῶζε, χῶταν εἰς τέλος 1530
 τοῦ ξῆν ἀφικνῇ, τῷ προφερτάτῳ γόνῳ
 σήμαιν', ὃ δ' αἰεὶ τῶπιόντι δεικνύτω.
 χούτως ἀδῆλον τήνδ' ἐνοικήσεις πόλιν
 σπαρτῶν ἀπ' ἀνδρῶν· αἱ δὲ μυρίαὶ πόλεις,
 καὶ εὖ τις οἰκῇ, ῥαδίως καθύβρισαν. 1535
 θεοὶ γὰρ εὖ μὲν, ὁπὲ δ' εἰσορῶσ', ὅταν

τὰ θεῖ' ἀφείς τις εἰς τὸ μαίνεσθαι τραπῇ·
 ὃ μὴ σύ, τέκνον Ἀλγέως, βούλου παθεῖν.
 τὰ μὲν τοιαῦτ' οἷν εἰδότη' ἐκδιδάσκωμεν.
 χῶρον δ', ἐπέλγει γὰρ με τοῦκ θεοῦ παρόν, 1540
 στείχωμεν ἤδη μηδ' ἔτ' ἐντροπώμεθα.
 ὦ παῖδες, ὧδ' ἔπεσθ'· ἐγὼ γὰρ ἡγεμῶν
 σφῶν αὖ πέφασμαι καινός, ὥσπερ σφὼ πατρί.
 χωρεῖτε καὶ μὴ ψάυετ', ἀλλ' ἐᾶτέ με
 αὐτὸν τὸν ἱερὸν τύμβον ἐξευρεῖν, ἵνα 1545
 μοῖρ' ἀνδρὶ τῷδε τῇδε κρυφθῆναι χθονί.
 τῇδ' ὧδε, τῇδε βᾶτε· τῇδε γὰρ μ' ἄρει
 Ἑρμῆς ὁ πομπὸς ἢ τε νερτέρα θεός.
 ὦ φῶς ἀφεγγές, πρόσθε πού ποτ' ἦσθ' ἐμόν,
 νῦν δ' ἔσχατόν σου τοῦμὸν ἔπτεται δέμας. 1550
 ἤδη γὰρ ἔρω τὸν τελευταῖον βίον
 κρύψων παρ' Αἰδην. ἀλλὰ, φίλτατε ξένων,
 αὐτός τε χώρα θ' ἦδε πρόσπολοι τε σοὶ
 εὐδαίμονες γένοισθε, κάπ' εὐπραξία
 μέμνησθέ μου θανόντος εὐτυχεῖς αἰέ. 1555
 ΧΟ. εἰ θέμις ἐστὶ μοι τὰν ἀφανῆ θεὸν
 καὶ σὲ λιταῖς σεβίζειν,
 ἐννυχίων ἄναξ
 Αἰδωνεῦ Αἰδωνεῦ, λίσσωμαι 1560
 ἐπιπόνῳ μῆτ' ἐπὶ βαρυαχεῖ
 ξένον ἐξανύσαι
 μόρῳ τὸν παγκευθῆ ἥ κάτω
 νεκρῶν πλάκα καὶ Στύγιον δόμον.
 πολλῶν γὰρ ἀνταλλαγὰν 1565
 πημάτων ἱκνουμένων
 πάλιν σφε δαίμων δίκαιος αὔξοι.

1556—1567 = 1568—1578.

ὦ χθόνιαι θεαὶ σῶμά τ' ἀμαιμάκου 1568
 θηρός, ὃν ἐν πύλαισι
 ταῖσι πολυξένοισι 1570
 εὐνᾶσθαι κνυξείσθαι τ' ἐξ ἄντρων
 ἀδάματον φύλακα παρ' Αἶδα
 λόγος αἶεν ἔχει·
 ὅν, ὦ Γᾶς παῖ καὶ Ταρτάρου,
 κατεύχομαι ἐν καθαροῦ βῆναι 1575
 ὀρμωμένῳ νεοτέρῳ
 τῷ ξένῳ νεκρῶν πλάκας·
 σέ τοι κικλήσκω τὸν αἰένυπνον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἄνδρες πολῖται, ξυντομωτάτως μὲν ἂν
 τύχοιμι λέξας Οἰδίπουν ὀλωλότα· 1580
 ἃ δ' ἦν τὰ πραχθέντ', οὐθ' ὁ μῦθος ἐν βραχεὶ
 φράσαι πάρεστιν οὔτε τᾶργ' ὅσ' ἦν ἐκεῖ.
 ΧΟ. ὀλωλε γὰρ δύστηνος; ΑΓ. ὥς λελοιπότα
 κεῖνον τὸν αἰὲ βίοτον ἐξεπίστασο.
 ΧΟ. πῶς; ἄρα θείᾳ κἀπόνῳ τάλας τύχη; 1585
 ΑΓ. ταῦτ' ἐστὶν ἤδη κἀποθανυμάσαι πρέπον.
 ὥς μὲν γὰρ ἐνθένδ' εἶρπε, καὶ σύ που παρὼν
 ἐξοισθ', ὑψηγητῆρος οὐδενὸς φίλων,
 ἀλλ' αὐτὸς ἡμῖν πᾶσιν ἐξηγούμενος.
 ἐπεὶ δ' ἀφῆκτο τὸν καταρράκτην ὁδὸν 1590
 χαλκοῖς βάθροισι γῆθεν ἐρριζωμένον,
 ἔστη κελεύθων ἐν πολυσχίστων μιᾷ,
 κοίλου πέλας κρατῆρος, οὗ τὰ Θησέως
 Περιίθου τε κεῖται πίστ' αἰὲ ξυνθήματα·
 ἀφ' οὗ μέσος στάς τοῦ τε Θοοικίου πέτρου 1595
 κοίλης τ' ἀχέρδου κἀπὸ λαῖνον τάφου,

καθέζετ'· εἴτ' ἔλυσε δυσπινεῖς στολὰς.
 κᾶπειτ' ἀύσας παῖδας ἠνώγει ῥυτῶν
 ὑδάτων ἐνεγκεῖν λουτρὰ καὶ χοάς ποθεν·
 τῷ δ' εὐχλόου Διμήτρος εἰς προσόψιον 1600
 πάγον μολοῦσαι τάσδ' ἐπιστολὰς πατρὶ
 ταχεῖ ᾗ πόρευσαν σὺν χρόνῳ, λουτροῖς τέ νιν
 ἐσθιήτι τ' ἐξήσκησαν ἧ νομίζεται.
 ἐπεὶ δὲ πάνθ' ὅσ' εἶπ' ἔδρων πρὸς ἡδονήν
 κοῦκ ἦν ἔτ' οὐδὲν ἀργὸν ὧν ἐφίετο, 1605
 κτύπησε μὲν Ζεὺς χθόνιος, αἱ δὲ παρθέναι
 ῥίγησαν, ὥς ἤκουσαν· ἐς δὲ γούνατα
 πατρὸς πεσοῦσαι ἔκλαιον οὐδ' ἀνέσαν
 στέρνων ἀραγμοὺς οὐδὲ παμμήκεις γόους.
 ὃ δ' ὥς ἀκούει φθόγγον ἐξαίφνης πικρὸν, 1610
 πτύξας ἐπ' αὐταῖς χεῖρας εἶπεν· ὦ τέκνα,
 οὐκ ἔστ' ἔθ' ὑμῖν τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ πατήρ.
 ὄλωλε γὰρ δὴ πάντα τὰμά, κοῦκέτι
 τὴν δυσπόνητον ἔξετ' ἀμφ' ἐμοὶ τροφήν·
 σκληρὰν μὲν, οἶδα, παῖδες· ἀλλ' ἐν γὰρ
 μόνον 1615
 τὰ πάντα λύει ταῦτ' ἔπος μοχθήματα.
 τὸ γὰρ φιλεῖν οὐκ ἔστιν ἐξ ὕτου πλέον
 ἢ τοῦδε τάνδρὸς ἔσχεθ', οὐ τητῶμεναι
 τὸ λοιπὸν ἥδη τὸν βίον διάξετον.
 τοιαῦτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀμφικείμενοι 1620
 λύγδην ἔκλαιον πάντες. ὥς δὲ πρὸς τέλος
 γόων ἀφίκοντ' οὐδ' ἔτ' ὠρώρει βοή,
 ἦν μὲν σιωπῇ· φθέγμα δ' ἐξαίφνης τινὸς
 θάουξεν αὐτόν, ὥστε πάντας ὀρθίας
 στήσαι φόβῳ δέισαντας ἐξαίφνης τρέχας 1625
 [καλεῖ γὰρ αὐτὸν πολλὰ πολλαχῇ θεός].

ὦ οὗτος οὗτος, Οἰδίπους, τί μέλλομεν
 χωρεῖν; πάλαι δὴ τὰπὸ σοῦ βραδύνεται.
 ὃ δ' ὥς ἐπήσθητ' ἐκ θεοῦ καλούμενος,
 αὐτῶ μολεῖν οἱ γῆς ἄνακτα Θησέα. 1630
 κἀπεὶ προσῆλθεν, εἶπεν· ὦ φίλον κάρα,
 δός μοι χερὸς σῆς πίστιν ἀρχαίαν τέκνοις,
 ὑμεῖς τε, παῖδες, τῷδε καὶ καταίνεσον
 μήποτε προδῶσιν τάσδ' ἐκών, τελεῖν δ' ὅσ' ἂν
 μέλλῃς φρονῶν εὖ ξυμφέρωντ' αὐταῖς ἀεί. 1635
 ὃ δ', ὥς ἀνὴρ γενναῖος, οὐκ ὄκνου μέτα
 κατήνεσεν τάδ' ὄρκιος δρᾶσιν ξένῳ.
 ὅπως δὲ ταῦτ' ἔδρασεν, εὐθύς Οἰδίπους
 ψαύσας ἀμυνομένης χερσὶν ὧν παίδων λέγει·
 ὦ παῖδε, τλάσας χρὴ τὸ γενναῖον φρονεῖν 1640
 χωρεῖν τόπων ἐκ τῶνδε, μηδ' ἄ μὴ θέμις
 λεύσσειν δικαιοῦν μηδὲ φωνούντων κλύειν.
 ἀλλ' ἔρπειθ' ὥς τάχιστα· πλὴν ὁ κύριος
 Θησεὺς παρέστω μανθάνων τὰ δρώμενα.
 τοσαῦτα φωνήσαντος εἰσηκούσαμεν 1645
 ζύμπαντες· ἄστακτι δὲ σὺν ταῖς παρθένοις
 στένοντες ὠμαρτοῦμεν. ὥς δ' ἀπῆλθομεν,
 χρόνῳ βραχεῖ στραφέντες ἐξαπείδομεν
 τὸν ἄνδρα τὸν μὲν οὐδαμοῦ παρόντ' ἔτι,
 ἄνακτα δ' αὐτὸν ὁμμάτων ἐπίσχιον 1650
 χεῖρ' ἀντέχοντα κρατός, ὥς δεινοῦ τινος
 φόβου φανέντος οὐδ' ἀνασχετοῦ βλέπειν.
 ἔπειτα μέντοι βαιὸν οὐδὲ σὺν χρόνῳ
 ὁρῶμεν αὐτὸν γῆν τε προσκυνοῦνθ' ἅμα
 καὶ τὸν θεῶν Ὀλυμπον ἐν ταύτῳ λόγῳ. 1655
 μόρῳ δ' ὁποῖον κείνος ὤλετ', οὐδ' ἂν εἰς
 θνητῶν φράσαιε, πλὴν τὸ Θησεῶς κάρα.

οὐ γάρ τις αὐτὸν οὔτε πυρφόρος θεοῦ
 κεραυνὸς ἐξέπραξεν οὔτε ποντία
 θύελλα κινηθεῖσα τῷ τότ' ἐν χρόνῳ, 1660
 ἀλλ' ἢ τις ἐκ θεῶν πομπὸς ἢ τὸ νερτέρων
 εὖνουν διαστὰν γῆς ἀλύπητον βάθρον.
 ἀνὴρ γὰρ οὐ στενακτὸς οὐδὲ σὺν νόσοις
 ἀλγεινὸς ἐξέπέμπετ', ἀλλ' εἴ τις βροτῶν
 θαυμαστός. εἰ δὲ μὴ δοκῶ φρονῶν λέγειν, 1665
 οὐκ ἂν παρείμην οἷσι μὴ δοκῶ φρονεῖν.

ΧΟ. ποῦ δ' αἶ τε παῖδες χοῖ προπέμψαντες φίλων;

ΑΓ. αἶδ' οὐχ ἑκάς· γόων γὰρ οὐκ ἀσήμονες
 φθόγγοι σφε σημαίνουσι δεῦρ' ὀρμωμένας.

ΑΝ. αἰαῖ, ἔστιν ἔστι νῶν δὴ 1670
 οὐ τὸ μέν, ἄλλο δὲ μή, πατρὸς ἔμφυτον
 ἄλαστον αἶμα δυσμόροιν στενάζειν,
 ὥτινε τὸν πολὺν

ἄλλοτε μὲν πόνον ἔμπεδον εἶχομεν,
 ἐν πυμάτῳ δ' ἀλόγιστα παροῖσομεν 1675
 ἰδόντε καὶ παθόντε.

ΧΟ. τί δ' ἔστιν; ΑΝ. ἔστιν μὲν εἰκάσαι, φίλοι.

ΧΟ. βέβηκεν; ΑΝ. ὥς μάλιστ' ἂν ἐν πόθῳ λάβοις.

τί γάρ; ὅτῳ μὴτ' Ἄρης
 μῆτε πόντος ἀντέκυρσεν, 1680
 ἄσκοποι δὲ πλάκες ἔμαρψαν
 ἐν ἀφανεῖ τινι μόρῳ φερόμενον.

τάλαινα· νῶν δ' ὀλεθρία

νύξ ἐπ' ὄμμασιν βέβακε.

πῶς γὰρ ἢ τιν' ἀπείαν 1685

γᾶν ἢ πόντιον κλύδων' ἀλώμεναι, βίου δύσοι-
 στον ἔξομεν τροφάν;

1670—1687 = 1697—1714.

- ΙΣ. οὐ κάτοιδα. κατὰ με φόνιος 1688
 Ἄϊδας ἔλοι πατρὶ
 τάλαιναν, ὥς ἔμοιγ' ὁ μέλλων βίος οὐ βιωτός. 1690
- ΧΟ. ᾧ διδύμα τέκνων ἀρίστα,
 τὸ φέρον ἐκ θεοῦ καλῶς
 μηδὲν ἄγαν φλέγεσθον· οὐ τοι κατὰμμεπτ'
 ἀπέσβη. 1695
- ΑΝ. πόθος καὶ κακῶν ἄρ' ἦν τις. 1697
 καὶ γὰρ ὃ μηδαμὰ δὴ τὸ φίλον, φίλον,
 ὁπότε γε καὶ τὸν ἐν χεροῖν κατεῖχον.
 ᾧ πάτερ, ᾧ φίλος, 1700
 ᾧ τὸν αἰὲ κατὰ γᾶς σκότον εἰμένος·
 οὐδὲ γὰρ ὦν ἀφίλητος ἐμοί ποτε
 καὶ τᾶδε μὴ κυρήσῃς.
- ΧΟ. ἔπραξεν; ΑΝ. ἔπραξεν οἶον ἤθελεν.
- ΧΟ. τὸ ποῖον; ΑΝ. ἄς ἔχρηξε γᾶς ἐπὶ ξένας 1705
 ἔθανε· κοίταν δ' ἔχει
 νέρθην εὐσκίαστον αἰέν,
 οὐδὲ πένθος ἔλιπ' ἄκλαντον.
 ἀνὰ γὰρ ὄμμα σε τόδ', ᾧ πάτερ, ἐμὸν
 στένει δακρυῶν, οὐδ' ἔχω 1710
 πῶς με χροὴ τὸ σὸν τάλαιναν
 ἀφανίσαι τόσον ἄχος.
 — — — — — ἔρημος ἔθανες ὧδέ μοι.
- ΙΣ. ᾧ τάλαινα, τίς ἄρα με πότμος 1715
 — — — — —
 ἐπαμμένει σέ τ', ᾧ φίλα, τὰς πατρὸς ᾧδ' ἐρήμας;
- ΧΟ. ἀλλ' ἐπεὶ ὀλβίως γ' ἔλυσεν 1720
 τὸ τέλος, ᾧ φίλαι, βίου,
 λήγετε τοῦδ' ἄχους· κακῶν γὰρ δυσάλωτος οὐδεὶς.
 1688—1696 = 1715—1723.

- ΑΝ. *πάλιν, φίλα, συθῶμεν.* ΙΣ. *ὥς τί ῥέξομεν;* 1724
- ΑΝ. *ἥμερος ἔχει με* ΙΣ. *τίς;*
- ΑΝ. *τὰν χθόνιον ἐστίαν ἰδεῖν*
- ΙΣ. *τίνος;* ΑΝ. *πατρός, τάλαιν' ἐγώ.*
- ΙΣ. *θέμις δὲ πῶς τὰδ' ἐστί; μῶν*
οὐχ ὁρᾷ; ΑΝ. *τί τόδ' ἐπέπληξας;* 1730
- ΙΣ. *καὶ τόδ', ὥς* ΑΝ. *τί τόδε μάλ' αὖθις;*
- ΙΣ. *ἄταφος ἐπιτνε δίχα τε παντός.*
- ΑΝ. *ἄγε με καὶ τότ' ἐπενάριξον.*
- ΙΣ. *αἰᾶ, δυστάλαινα, πῇ δῆτ'*
αὖθις ὧδ' ἔρημος ἄπορος 1735
αἰῶνα τλάμουν' ἔξω;
- ΧΟ. *φίλοι, τρέσητε μηδέν.* ΑΝ. *ἀλλὰ ποῖ φύγω;*
- ΧΟ. *καὶ πάρος ἀπέφυγε* ΑΝ. *τί;*
- ΧΟ. *τὰ σφῶν τὸ μὴ πίτνειν κακῶς.* 1740
- ΑΝ. *φρονῶ.* ΧΟ. *τί δῆθ' ὅπερ νοεῖς;*
- ΑΝ. *ὅπως μολούμεθ' ἐς δόμους*
οὐκ ἔχω. ΧΟ. *μηδέ γε μάτευε.*
- ΑΝ. *μόγος ἔχει.* ΧΟ. *καὶ πάρος ἐπεῖχε.*
- ΑΝ. *τοτὲ μὲν ἄπορα, τοτὲ δ' ὑπερθευ.* 1745
- ΧΟ. *μέγ' ἄρα πέλαγος ἐλαχέτην τι.*
- [ΑΝ. *ναὶ ναί.* ΧΟ. *ξύμφημι καὶνός.*]
- ΑΝ. *αἰᾶ, ποῖ μόλωμεν, ὦ Ζεῦ;*
ἐλπίδων γὰρ ἐς τίν' ἔτι με
δαίμων τανῦν γ' ἐλαύνει; 1750
- ΘΗ. *παύετε θρήνων, παῖδες· ἐν οἷς γὰρ*
χάρις ἢ χθονία ξύν' ἀπόκειται,
πενθεῖν οὐ χροή· νέμεσις γάρ.
- ΑΝ. *ὦ τέκνον Αἰγέως, προσπίτνομέν σοι.*
- ΘΗ. *τίνος, ὦ παῖδες, χρείας ἀνύσαι;* 1755

1724—1736=1737—1750.

ΑΝ. τύμβον θέλομεν προσιδεῖν αὐταὶ
πατρός ἡμετέρου. ΘΗ. ἀλλ' οὐ θεμιτόν.

ΑΝ. πῶς εἶπας, ἄναξ, κοῖραν' Ἀθηνῶν;

ΘΗ. ὦ παῖδες, ἀπεῖπεν ἔμοι κεῖνος 1760
μήτε πελάζειν ἐς τοῦσδε τόπους
μήτ' ἐπιφωνεῖν μηδένα θνητῶν
θήκην ἱερὰν, ἣν κεῖνος ἔχει.
καὶ ταῦτά μ' ἔφη πρᾶσσοντα καλῶς
χώραν ἔξειν αἰὲν ἄλυπον. 1765
ταῦτ' οὖν ἔκλυεν δαίμων ἡμῶν
χὼ πάντ' αἰῶν Διὸς Ὅρκος.

ΑΝ. ἀλλ' εἰ τάδ' ἔχει κατὰ νοῦν κείνῳ.
ταῦτ' ἂν ἀπαρκοῖ. Θήβας δ' ἡμᾶς 1770
τὰς ὠγυγίους πέμψον, εἴαν πως
διακωλύσωμεν ἰόντα φόνον
τοῖσιν ὁμαίμοις.

ΘΗ. δράσω καὶ τάδε καὶ πάνθ' ὁπόσ' ἂν
μέλλω πρᾶσσειν πρόσφορά θ' ὑμῖν
καὶ τῷ κατὰ γῆς, ὅς νέον ἔρρει, 1775
πρὸς χάριν· οὐ δεῖ μ' ἀποκάμνειν.

ΧΟ. ἀλλ' ἀποπαύετε μηδ' ἐπὶ πλείῳ
θροῆνον ἐγείρετε·
πάντως γὰρ ἔχει τάδε κῦρος.

V.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΙΣΜΗΝΗ.

ΧΟΡΟΣ ΘΗΒΑΙΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΚΡΕΩΝ.

ΦΥΛΑΞ.

ΑΙΜΩΝ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ

ΕΥΡΤΔΙΚΗ.

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἀντιγόνη παρὰ τὴν πρόσταξιν τῆς πόλεως θάψασα τὸν Πολυνείκην ἐφωράθη, καὶ εἰς μνημεῖον κατὰγειον ἐντεθεῖσα παρὰ τοῦ Κρέοντος ἀνήρηται· ἐφ' ἣ καὶ Αἴμων δυσπαθήσας διὰ τὸν εἰς αὐτὴν ἔρωτα ξίφει ἑαυτὸν διεχειρίσατο. ἐπὶ δὲ τῷ τούτου θανάτῳ καὶ ἡ μήτηρ Εὐρυδίκη ἑαυτὴν ἀνείλε.

Κεῖται ἡ μυθοποιία καὶ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἀντιγόῃ· πλὴν ἐκεῖ φωραθεῖσα μετὰ τοῦ Αἴμονος δίδοται πρὸς γάμον κοινωνίαν καὶ τέκνον τίκει τὸν Μαίονα.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Θήβαις ταῖς Βοιωτικαῖς· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων γερόντων· προλογίζει δὲ ἡ Ἀντιγόνη· ὑπόκειται δὲ τὰ πρᾶγματα ἐπὶ τῶν Κρέοντος βασιλείων. τὸ δὲ κεφάλαιόν ἐστι τάφος Πολυνείκου, Ἀντιγόνης ἀναρρεσις, θάνατος Αἴμονος καὶ μῦθος Εὐρυδίκης τῆς Αἴμονος μητρός. φασὶ δὲ τὸν Σοφοκλέα ἠξιώσθαι τῆς ἐν Σάμῳ στρατηγίας εὐδοκιμήσαντα ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς Ἀντιγόνης. λέλεκται δὲ τὸ δράμα τοῦτο τριακοστὸν δευτέρον.

ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΥ.

Τὸ μὲν δράμα τῶν καλλίστων Σοφοκλέους. στασιάζεται δὲ τὰ περὶ τὴν ἡρωίδα ἱστορούμενα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς Ἰσμήνην. ὁ μὲν γὰρ Ἴων ἐν τοῖς διδυράμβοις καταπρησθῆναι φησιν ἀμφοτέρως ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἥρας ὑπὸ Λαοδάμαντος τοῦ Ἑτεοκλέους· Μίμνερος δὲ φησὶ τὴν μὲν Ἰσμήνην προσομιλοῦσαν Θεοκλυμένῳ ὑπὸ Τυδέως κατὰ Ἀθηνᾶς ἐγκέλευσιν τελευτῆσαι.

Ταῦτα μὲν οὖν ἐστὶ τὰ ξένως περὶ τῶν ἡρωίδων ἱστορούμενα. ἡ μὲντοι κοινὴ δόξα σπονδαίας αὐτὰς ὑπέληφεν καὶ φιλαδέλφους δαιμονίως, ἣ καὶ οἱ τῆς τραγωδίας ποιηταὶ ἐπόμενοι τὰ περὶ αὐτὰς διατέθινται. τὸ δὲ δράμα τὴν ὀνομασίαν ἔσχεν ἀπὸ τῆς παρεχούσης τὴν ὑπόθεσιν Ἀντιγόνης.

ὑπόκειται δὲ ἄταφον τὸ σῶμα Πολυνείκους, καὶ Ἀντιγόνη θάπτειν αὐτὸ πειρωμένη παρὰ τοῦ Κρέοντος κωλύεται· φω-
ραθεῖσα δὲ αὐτὴ θάπτουσα ἀπόλλυται, Αἴμων τε ὁ Κρέον-
τος ἑρῶν αὐτῆς καὶ ἀφορήτως ἔχων ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ συμφορᾷ
αὐτὸν διαχειρίζεται· ἐφ' ᾧ καὶ ἡ μήτηρ Εὐρυδίκη τελευτᾷ
τὸν βίον ἀγχόνη.

ΤΠΘΘΕΣΙΣ.

Ἀποθανόντα Πολυνείκη ἐν τῷ πρὸς τὸν ἀδελφὸν μο-
νομαχίῳ Κρέων ἄταφον ἐβαλὼν κηρύττει μηδένα αὐτὸν
θάπτειν, θάνατον τὴν ζημίαν ἀπειλήσας. τοῦτον Ἀντιγόνη
ἡ ἀδελφὴ θάπτειν πειρᾶται. καὶ δὴ λαθοῦσα τοὺς φύλακας
ἐπιβάλλει χῶμα· οἷς ἐπαπειλεῖ θάνατον ὁ Κρέων, εἰ μὴ τὸν
τοῦτο δρᾶσαντα ἐξεύροισιν. οὗτοι τὴν κόνιν τὴν ἐπιβεβλη-
μένην καθαίροντες οὐδὲν ἦττον ἐφροῦρουσιν. ἐπελθοῦσα δὲ ἡ
Ἀντιγόνη καὶ γυμνὸν εὐροῦσα τὸν νεκρὸν ἀνοιμώξασα ἑαυτὴν
εἰσαγγέλλει. ταύτην ὑπὸ τῶν φυλάκων παραδεδομένην Κρέων
καταδικάζει καὶ ζῶσαν εἰς τύμβον καθεῖρξεν. ἐπὶ τούτοις
Αἴμων, ὁ Κρέοντος υἱός, ὃς ἐμνᾶτο αὐτήν, ἀγανακτήσας
ἑαυτὸν προσεπισφάζει τῇ κόρῃ ἀπολομένη ἀγχόνη, Τειρεσίῳ
ταῦτα προθεσπίσαντος· ἐφ' ᾧ λυπηθεῖσα Εὐρυδίκη, ἡ τοῦ
Κρέοντος γαμετή, ἑαυτὴν ἀποσφάζει. καὶ τέλος θρηνεῖ Κρέων
τὸν τοῦ παιδὸς καὶ τῆς γαμετῆς θάνατον.

ANTIGONH.

ὦ κοινὸν ἀντάδελφον Ἰσμήνης κάρα,
 ἄρ' οἴσθ' ὃ τι Ζεὺς τῶν ἀπ' Οἰδίπου κακῶν
 ἐλλείπον οὐχὶ νῦν ἔτι ζῶσαι τελεῖ;
 οὐδὲν γὰρ οὔτ' ἀλγεινὸν οὔτ' ἀτήσιμον
 οὔτ' αἰσχρὸν οὔτ' ἄτιμόν ἐσθ', ὅποιον οὐ 5
 τῶν σῶν τε καμῶν οὐκ ὅπωπ' ἐγὼ κακῶν.
 καὶ νῦν τί τοῦτ' αὖ φασι πανδήμῳ πόλει
 κήρυγμα θεῖναι τὸν στρατηγὸν ἀρτίως;
 ἔχεις τι κείσῃκουσας; ἢ σε λανθάνει
 πρὸς τοὺς φίλους στείχοντα τῶν ἐχθρῶν κακά; 10

ΙΣΜΗΝΗ.

ἐμοὶ μὲν οὐδεὶς μῦθος, Ἀντιγόνη, φίλων
 οὔθ' ἡδὺς οὔτ' ἀλγεινὸς ἔκετ' ἐξ ὅτου
 δυοῖν ἀδελφοῖν ἐστερήθημεν δύο,
 μιᾷ θανόντων ἡμέρα διπλῇ χερί·
 ἐπεὶ δὲ φροῦδός ἐστὶν Ἀργείων στρατὸς 15
 ἐν νυκτὶ τῇ νῦν, οὐδὲν οἶδ' ὑπέρτερον,
 οὔτ' εὐτυχοῦσα μάλλον οὔτ' ἀτωμένη.

AN. ἥδη καλῶς, καὶ σ' ἐκτὸς αὐλείων πυλῶν
 τοῦδ' εἵνεκ' ἐξέπεμπον, ὥς μόνη κλύοις.

ΙΣ. τί δ' ἔστι; δηλοῖς γὰρ τι καλχαίνουσ' ἔπος. 20

AN. οὐ γὰρ τάφου νῦν τῷ κασιγνήτῳ Κρέων
 τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει;

- Ἐτεοκλέα μὲν, ὥς λέγουσι, [σὺν δίκη
 χρησθεὶς δικαίᾳ] καὶ νόμῳ κατὰ χθονὸς
 ἐκρυσσε τοῖς ἐνερθεῖν ἐντιμον νεκροῖς· 25
 τὸν δ' ἀθλίως θανόντα Πολυνεΐκους νέκυν
 ἀστοῖσιν φασιν ἐκκεκηρῦχθαι τὸ μὴ
 τάφῳ καλύψαι μηδὲ κωκυῖσά τινα, *υψαία*
 ἔαν δ' ἄκλαυτον, ἄταφον, οἰωνοῖς γλυκύν
 θησαυρὸν εἰσορμῶσι πρὸς χάριν βορᾶς, 30
 τοιαῦτά φασι τὸν ἀγαθὸν Κρέοντά σοι
 καὶ μοί, λέγω γὰρ καὶ μέ, κηρύξαντ' ἔχειν,
 καὶ δεῦρο νεῖσθαι ταῦτα τοῖσι μὴ εἰδόσιν
 σαφῇ προκηρύσσοντα, καὶ τὸ πρῶγμ' ἄγειν
 οὐχ ὥς παρ' οὐδέν, ἀλλ' ὅς ἐν τούτων τι δοῖ, 35
 φόνον προκειῖσθαι δημόλευστον ἐν πόλει.
 οὕτως ἔχει σοι ταῦτα, καὶ δείξεις τάχα
 εἴτ' εὐγενὴς πέφνκας εἴτ' ἐσθλῶν κακῇ.
 ΙΣ. τί δ', ὦ ταλαῖφρον, εἰ τὰδ' ἐν τούτοις, ἐγὼ
 λύουσ' ἂν ἢ φάπτουσα προσθείμην πλέον; — 40
 ΑΝ. εἰ ξυμπονήσεις καὶ ξυνεργάσει σκόπει.
 ΙΣ. ποῖόν τι κινδύνευμα; ποῖ γνώμης ποτ' εἶ;
 ΑΝ. εἰ τὸν νεκρὸν ξὺν τῇδε κουριεῖς χερσί.
 ΙΣ. ἢ γὰρ νοεῖς θάπτειν σφ', ἀπόρορητον πόλει;
 ΑΝ. τὸν γοῦν ἐμὸν κοῦ τὸν σόν, ἦν σὺ μὴ θέλῃς 45
 [ἀδελφόν· οὐ γὰρ δὴ προδοῦσ' ἁλώσομαι].
 ΙΣ. ὦ σχετλία, Κρέοντος ἀντειρηκτότος;
 ΑΝ. ἀλλ' οὐδὲν αὐτῷ τῶν ἐμῶν μ' εἰργεῖν μέτα.
 ΙΣ. οἰμοί· φρόνησον, ὦ κασιγνήτη, πατήρ
 ὥς νῦν ἀπεχθὴς δυσκλεῆς τ' ἀπώλετο, 50
 πρὸς αὐτοφώρων ἀμπλακημάτων διπλᾶς
 ὕψεις ἀράξας αὐτὸς αὐτουργῶ χερσί·
 ἔπειτα μήτηρ καὶ γυνή, διπλοῦν ἔπος,

- πλεκταῖσιν ἀρτάναισι λωβᾶται βίον·
 τρίτον δ' ἀδελφῷ δύο μίαν καθ' ἡμέραν 55
 αὐτοκτονοῦντε τῷ ταλαιπώρῳ μῦθον
 κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπαλλήλοιν χεροῖν.
 νῦν δ' αὖ μόνῃ δὴ νῶ λειψιμμένα σκόπει
 ὅσῳ κάκιστ' ὀλοῦμεθ', εἰ νόμου βίᾳ
 ψῆφον τυράννων ἢ κράτη παρῆξιμεν. 60
 ἀλλ' ἐννοεῖν χρὴ τοῦτο μὲν γυναῖχ' ὅτι
 ἔφνυμεν, ὥς πρὸς ἄνδρας οὐ μαχουμένα·
 ἔπειτα δ' οὔνεκ' ἀρχόμεσθ' ἐκ κρείσσονων,
 καὶ ταῦτ' ἀκούειν κἄτι τῶνδ' ἐλγίονα.
 ἐγὼ μὲν οὖν αἰτοῦσα τοὺς ὑπὸ χθονὸς 65
 ξύγγνοιαν ἴσχειν, ὥς βιάζομαι τάδε,
 τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι· τὸ γὰρ
 περισσὰ πρᾶσσειν οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα.
 AN. οὐτ' ἂν κελεύσαιμ' οὐτ' ἂν, εἰ θέλοις ἐν
 πρᾶσσειν, ἐμοῦ γ' ἂν ἡδέως δροφῆς μέτα. 70
 ἀλλ' ἴσθ' ὅποιά σοι δοκεῖ, κείνον δ' ἐγὼ
 θάψω, καλὸν μοι τοῦτο ποιούσῃ θανεῖν.
 φίλῃ μετ' αὐτοῦ κείσομαι, φίλου μέτα,
 ὅσια πάνουρρήσας· ἐπεὶ πλείων χρόνος
 ὃν δεῖ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω τῶν ἐνθάδε. 75
 ἐκεῖ γὰρ αἰεὶ κείσομαι· σὺ δ', εἰ δοκεῖ,
 τὰ τῶν θεῶν ἐντιμ' ἀτιμάσας ἔχε.
 IΣ. ἐγὼ μὲν οὐκ ἔτιμα ποιοῦμαι, τὸ δὲ
 βίᾳ πολιτῶν δρᾶν ἔφην ἀμύχανος.
 AN. σὺ μὲν τάδ' ἂν προύχοι· ἐγὼ δὲ δὴ τάφον 80
 χώσουσ' ἀδελφῷ φιλετάτῳ πορεύσομαι.
 IΣ. οἶμοι ταλαίνης, ὥς ὑπερδέδοικά σου.
 AN. μὴ μου προτάρβει· τὸν σὸν ἐξόρθον πότμον.
 IΣ. ἀλλ' οὖν προμηνύσης γε τοῦτο μηδενί

- τοῦργον, κρυφῇ δὲ κεῦθε, σὺν δ' αὐτως ἐγώ. 85
- ΑΝ. οἴμοι, καταύδα· πολλὸν ἐχθίων ἔσει
σιγῶς, εἴαν μὴ πᾶσι κηρύξης τάδε.
- ΙΣ. θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις.
- ΑΝ. ἀλλ' οἶδ' ἀρέσκουσ' οἷς μάλισθ' ἄδειν με χρή.
- ΙΣ. εἰ καὶ δυνήσκει γ'. ἀλλ' ἀμηχάνων ἐρῶς. 90
- ΑΝ. οὐκοῦν, ὅταν δὴ μὴ σθένω, πεπαύσομαι.
- ΙΣ. ἀρχὴν δὲ θηρᾶν οὐ πρόπει τὰμύχανα.
- ΑΝ. εἰ ταῦτα λέξεις, ἐχθαρεῖ μὲν ἐξ ἐμοῦ,
ἐχθρὰ δὲ τῷ θανόντι προσκείσει δίκη.
ἀλλ' ἔα με καὶ τὴν ἐξ ἐμοῦ δυσβουλίαν 95
παθεῖν τὸ δεινὸν τοῦτο· πείσομαι γὰρ οὐ
τοσοῦτον οὐδὲν ὥστε μὴ οὐ καλῶς θανεῖν.
- ΙΣ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι, στείχε· τοῦτο δ' ἴσθ' ὅτι
ἄνους μὲν ἔρχει, τοῖς φίλοις δ' ὀρθῶς φίλη.

ΧΟΡΟΣ.

ἀκτὺς ἀελίου, τὸ κάλλιστον ἐπαπύλω φανέν 100
Θήβα τῶν προτέρων φάος,
ἐφάνθης ποτ', ὦ χρυσέας ἀμέρας βλέφαρον,
Διοκαίων ὑπὲρ ῥεέθρων μολοῦσα, 105
τὸν λεύκασπιν Ἀργόθεν ἐκ φῶτα βάντα παν-
σαγία

φυγάδα προδόρομον ὀξυτέρῳ κινήσασα χαλινῷ.
ὅν ἐφ' ἡμετέρα γῆ Πολυνείκης 110
ἀρθεὺς νεικέων ἐξ ἀμφιλόγων
οὐ - οὐ - ὀξέα κλάζων
αἰετὸς εἰς γῆν ὡς ὑπερέπτη,
λευκῆς χιόνος πτέρυγι στεφανὸς
πολλῶν μεθ' ὅπλων 115
ξύν θ' ἱπποκόμοις κορύθεσσιν.

100—109 = 117—126.

στὰς δ' ὑπὲρ μελάθρων φοινώσαισιν ἀμφιχανὼν
κύκλῳ

λόγχαις ἐπτάπυλον στόμα
ἔβα, πρὶν ποδ' ἀμετέρων αἱμάτων γένυσιν 120
πλησθῆναι τε καὶ στεφάνωμα πύργων
πενκάενδ' Ἥφαιστον ἐλεῖν· τοῖος ἀμφὶ νῶτ'
ἔτάθη

πάταγος Ἄρεος, ἀντιπάλου δυσχείρωμα δράκοντος.
Ζεὺς γὰρ μεγάλης γλώσσης κόμπους 127

ὑπερεχθαίρει, καὶ σφας ἐσιδὼν
πολλῷ ρεύματι προσνισσομένους
χρυσοῦ καναχῆς ὑπεροπλίαις, 130
παλτῷ ῥιπτεῖ πυρὶ βαλβίδων
ἐπ' ἄκρων ἤδη

νύκην ὀρμῶντ' ἀλαλάξαι.
ἀντιτύπα δ' ἐπὶ γὰρ πέσε ταυταλωθεῖς
πυρφόρος, ὃς τότε μαινομένα ξὺν ὀρμῇ 135
βακχεύων ἐπέπνει

ῥιπαῖς ἐχθίστων ἀνέμων.
εἶχε δ' ἄλλα τὰ μέν,
ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλοις ἐπενώμα στυφελίζων μέγας
Ἄρης

δεξιόσειρος. 140

ἐπτα λοχαγοὶ γὰρ ἐφ' ἐπτα πύλαις
ταχθέντες ἴσοι πρὸς ἴσους ἔλιπον
Ζηνὶ τροπαίῳ πάγχαλκα τέλη,
πλήν τοῖν στυγεροῖν, ὧ πατρὸς ἐνὸς
μητρὸς τε μιᾶς φύντε καθ' αὐτοῖν 145
δικρατεῖς λόγχας στήσαντ' ἔχου
κοινοῦ θανάτου μέρος ἄμφω.

134—140 = 148—154.

ἀλλὰ γὰρ ἃ μεγαλῶνυμος ἤλθε Νίκῃ
 τῇ πολυαριμάτῳ ἀντιχαρεῖσα Θήβα,
 ἐκ μὲν δὴ πολέμων 150
 τῶν νῦν θέσθε λησμοσύναν,
 θεῶν δὲ ναοὺς χοροῖς
 παννυχίοις πάντας ἐπέλθωμεν, ὃ Θήβας δ' ἐλε-
 λήχθων

Βάκχιος ἄρχοι.

ἀλλ' ὕδὲ γὰρ δὴ βασιλεὺς χώρας, 155
 Κρέων ὁ Μενοικέως,
 νεοχμοῖσι θεῶν ἐπὶ συντυχίαις
 χωρεῖ, τίνα δὴ μῆτιν ἐλίσσων,
 ὅτι σύγκλητον τήνδε γερόντων 160
 προύθετο λέσχην,
 κοινῷ κηρύγματι πέμψας;

ΚΡΕΩΝ.

ἄνδρες, τὰ μὲν δὴ πόλεος ἀσφαλῶς θεοὶ
 πολλῷ σάλῳ σείσαντες ὥρθωσαν πάλιν·
 ὑμᾶς δ' ἐγὼ πομποῖσιν ἐκ πάντων δίχα
 ἔστειλ' ἰκέσθαι, τοῦτο μὲν τὰ Λαῖου 165
 σέβοντας εἰδὼς εὖ θρόνων αἰὲ κράτη,
 τοῦτ' αὖθις, ἥνικ' Οἰδίπους ὥρθου πᾶλιν,
 κάπει διώλετ', ἀμφὶ τοὺς κείνων ἐτι
 παῖδας μένοντας ἐμπέδοις φρονήμασιν. 170
 ὅτ' οὖν ἐκεῖνοι πρὸς διπλῆς μοίρας μίαν
 καθ' ἡμέραν ὥλοντο παῖσαντές τε καὶ
 πληγέντες αὐτόχειρι σὺν μιάσματι,
 ἐγὼ κράτη δὴ πάντα καὶ θρόνους ἔχω
 γένους κατ' ἀρχιστεῖα τῶν ὀλωλότων.
 ἀμήχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν 175
 ψυχὴν τε καὶ φρόνημα καὶ γνώμην, πρὶν ἂν

ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντρυβὴς φανῇ.
 ἔμοι γὰρ ὅστις πᾶσαν εὐθύνων πόλιν
 μὴ τῶν ἀρίστων ἄπτεται βουλευμάτων,
 ἀλλ' ἐκ φόβου του γλῶσσαν ἐγκλήσας ἔχει, 180
 κἀκίστος εἶναι νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ,
 καὶ μείζον ὅστις ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πάτρας
 φίλον νομίζει, τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω.
 ἐγὼ γάρ, ἴστω Ζεὺς ὁ πάνθ' ὄρων ἀεί,
 οὔτ' ἂν σιωπήσαιμι τὴν ἄτην ὄρων 185
 στείχουσιν ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας,
 οὔτ' ἂν φίλον ποτ' ἄνδρα δυσμενῆ χθονὸς,
 θεῖμην ἐμαυτῷ, τοῦτο γιγνώσκων ὅτι
 ἢδ' ἐστὶν ἡ σφόδρου καὶ ταύτης ἐπι
 πλέοντες ὀρθῆς τοὺς φίλους ποιούμεθα. 190
 τοιοῦσδ' ἐγὼ νόμοισι τήνδ' αὔξω πόλιν,
 καὶ νῦν ἀδελφὰ τῶνδε κηρύξας ἔχω.
 ἀστοῖσι παίδων τῶν ἀπ' Οἰδίπου πέρι
 Ἑτεοκλέα μὲν, ὃς πόλεως ὑπερμαχῶν
 ὕλωλε τῆσδε, πάντ' ἀριστεύσας δῶρει, 195
 τάφῳ τε κρύψαι καὶ τὰ πάντ' ἀφαρνύσαι
 ἃ τοῖς ἀρίστοις ἔρχεται κάτω νεκροῖς.
 τὸν δ' αὖ ξύναιμον τοῦδε, Πολυνεΐκη λέγω,
 ὃς γῆν πατρώαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
 φυγὰς κατελθὼν ἠθέλησε μὲν πυρὶ 200
 προῆσαι κατ' ἄκρας, ἠθέλησε δ' αἵματος
 κοινοῦ πάσασθαι, τοὺς δὲ δουλώσας ἄγειν,
 τοῦτον πόλει τῇδ' ἐκκεκήρυκται τάφῳ
 μήτε κτερίζειν μήτε κωκῦσαί τινα,
 ἔαν δ' ἔθαστον καὶ πρὸς οἰωνῶν δέμας 205
 καὶ πρὸς κυνῶν ἔδεσθὸν αἰκισθῇν τ' ἰδεῖν.
 τοιούτδ' ἐμὸν φρόνημα, κοῦ ποτ' ἐκ γ' ἔμοῦ

τιμὴν προέξουσ' οἱ κακοὶ τῶν ἐνδίκων·
ἀλλ' ὅστις εὖνους τῇδε τῇ πόλει, θανὼν
καὶ ζῶν ὁμοίως ἐξ ἐμοῦ τιμῆσεται. 210

ΧΟ. σοὶ ταῦτ' ἀρέσκει, παῖ Μενοικέως Κρέον,
τὸν τῇδε δύσνον καὶ τὸν εὐμενῇ πόλει·
νόμῳ δὲ χρῆσθαι παντί που πάρεστί σοι
καὶ τῶν θανόντων χῶπόσοι ζῶμεν πέρι.

ΚΡ. πῶς ἂν σκοποὶ νῦν εἴτε τῶν εἰρημένων; 215

ΧΟ. νεωτέρῳ τῷ τοῦτο βασιτάζειν πρόθεος.

ΚΡ. ἀλλ' εἰς' ἐτοιμοὶ τοῦ νεκροῦ γ' ἐπίσκοποι.

ΧΟ. τί δῆτ' ἂν ἄλλο τοῦτ' ἐπεντέλλοις ἔτι;

ΚΡ. τὸ μὴ 'πιχωρεῖν τοῖς ἀπιστοῦσιν τάδε.

ΧΟ. οὐκ ἔστιν οὔτω μῶρος ὅς θανεῖν ἐρῶ. 220

ΚΡ. καὶ μὴν ὁ μισθός γ' οὗτος· ἀλλ' ὑπ' ἐλπίδων
ἄνδρας τὸ κέρδος πολλάκις διώλεσεν.

---ΦΤΛΛΞ.

ἄναξ, ἐρῶ μὲν οὐχ ὅπως τάχους ὑπο
δύσπνους ἰκάνω κοῦφον ἐξάρας πόδα.
πολλὰς γὰρ ἔσχον φροντίδων ἐπιστάσεις, 225

ὁδοῖς κυκλῶν ἐμαυτὸν εἰς ἀναστροφὴν·
ψυχὴ γὰρ ἡὔδα πολλά μοι μυθουμένη·
τάλας, τί χωρεῖς οἷ μολῶν δώσεις δίκην;
τλήμων, μένεις αὖ; καὶ τὰδ' εἴσεται Κρέων
ἄλλου παρ' ἀνδρός, πῶς σὺ δῆτ' οὐκ ἀλγυνεῖ;
τοιαῦθ' ἐλίσσωσιν ἥνυτον σχολῇ βραδύς, 231
χοῦτως ὁδὸς βραχεῖα γίννεται μακρά.

τέλος γε μέντοι δεῦρ' ἐνίκησεν μολεῖν
σοί, καὶ τὸ μηδὲν ἐξερῶ, φράσω δ' ὅμως·
τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι δεδραγμένος, 235
τὸ μὴ παθεῖν ἂν ἄλλο πλὴν τὸ μόρσιμον.

ΚΡ. τί δ' ἔστιν ἀνθ' οὗ τήνδ' ἔχεις ἀθυμίαν;

Ἄρα τὸ εἶναι αὐτὸς δις τὸ σῶσθαι τὴν πόλιν
καὶ τὴν πόλιν καὶ τὸν πόλεμον καὶ τὸν πόλεμον καὶ τὸν πόλεμον

- ΦΥ. φράσαι θέλω σοι πρῶτα τὰμαντοῦ· τὸ γὰρ
 πρᾶγμ' οὐτ' ἔδρασ' οὐτ' εἶδον ὅστις ἦν ὁ θρῶν,
 οὐδ' ἂν δικαίως ἐς κακὸν πέσοιμί τι. 240
- ΚΡ. τί φοριμιάζει ἀποφάργνυσαι κύκλω
 τὸ πρᾶγμα; δηλοῖς δ' ὥς τι σημανῶν νέον.
- ΦΥ. τὰ δεινὰ γάρ τοι προστίθης' ὄκνον πολύν.
- ΚΡ. οὐκουν ἐρεῖς ποτ', εἴτ' ἀπαλλαχθεὶς ἄπει;
- ΦΥ. καὶ δὴ λέγω σοι. τὸν νεκρὸν τις ἀρτίως 245
 θάψας βέβηκε καπλὶ χρωτὶ διψίαν
 κόνιν παλύνας κάθαριστεύσας ἃ χρή.
- ΚΡ. τί φής; τίς ἀνδρῶν ἦν ὁ τολμήσας τάδε;
- ΦΥ. οὐκ οἶδ'· ἐκεῖ γάρ οὔτε του γενῆδος ἦν
 πληγμ', οὐ δικέλλης ἐκβολή· στύφλος δὲ γῆ 250 +
 καὶ χέρσος, ἀρρῶξ οὐδ' ἐπημαξευμένη
 τροχοῖσιν, ἀλλ' ἄσημος οὐργάτης τις ἦν. τὴν αὖτε τὴν
 ὕπως δ' ὁ πρῶτος ἡμῖν ἡμεροσκοπὸς
 δεικνύσει, πᾶσι θαῦμα δυσχερὲς παρῆν.
 ὃ μὲν γὰρ ἠφάνιστο, τυμβήρης μὲν οὐ, 255
 λεπτή δ', ἄγρος φεύγοντος ὥς, ἐπῆν κόνης·
 σημεῖα δ' οὔτε θηρὸς οὔτε του κυνῶν
 ἐλθόντος, οὐ σπάσαντος ἐξεφαίνετο.
 λόγοι δ' ἐν ἀλλήλοισιν ἐρρόθουν κακοί,
 φύλαξ ἐλέγχων φύλακα, καὶ ἐρίγνετο 260
 πληγῇ τελευτῶς, οὐδ' ὁ κωλύσων παρῆν.
 εἷς γὰρ τις ἦν ἕκαστος οὐξεργασμένος,
 κοῦδεις ἐναργής, ἀλλ' ἐφευγε πᾶς τὸ μῆ.
 ἡμεν δ' ἔτοιμοι καὶ μύδρους αἶρειν χερσὶν
 καὶ πῦρ διέρπειν καὶ θεοὺς δρῶμοτεῖν, 265
 τὸ μῆτε δρᾶσαι μῆτε τῷ ξυνειδέναι
 τὸ πρᾶγμα βουλευσάντι μηδ' εἰργασμένῳ.
 τέλος δ' ὅτ' οὐδὲν ἦν ἐρευνῶσιν πλέον,

λέγει τις εἷς, ὃ πάντας ἐς πέδον κάρᾳ
 νεῦσαι φόβῳ προύτρειψεν· οὐ γὰρ εἴχομεν 270
 οὔτ' ἀντιφωνεῖν οὔθ' ὅπως δρωῖντες καλῶς
 πράξαιμεν. ἦν δ' ὁ μῦθος ὥς ἀνοιστέον
 σοὶ τοῦργον εἶη τοῦτο κοῦχλ' κρυπτέον.
 καὶ ταῦτ' ἐνίκα, καὶ μὲ τὸν δυσδαίμονα
 πάλος καθαιρεῖ τοῦτο τάραθ' οὐ λαβεῖν. 275

ΧΟ. ἄναξ, ἐμοί τοι, μὴ τι καὶ θεήλατον
 τοῦργον τόδ', ἥ ξύννοια βουλεύει πάλαι.

ΚΡ. παῦσαι, πρὶν ὀργῆς καὶ με μεστῶσαι λέγων, 280
 μὴ φευγεθῆς ἄνους τε καὶ γέρον ἅμα.
 λέγεις γὰρ οὐκ ἀνεκτὰ δαίμονας λέγων
 πρόνοιαν ἴσχειν τοῦδε τοῦ νεκροῦ πέρι.
 πότερον ὑπερτιμῶντες ὥς εὐεργέτην
 ἐκρυπτον αὐτόν, ὅστις ἀμφικίονας 285
 ναοὺς πυρώσων ἤλθε ἀνασθήματα
 καὶ γῆν ἐκείνων καὶ νόμους διασκεδῶν;
 ἢ τοὺς ἡκατοῦς τιμῶντας εἰσορᾷς θεοὺς;
 οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα καὶ πάλαι πόλεως
 ἄνδρες μόλις φέροντες ἐρρόθουν ἐμοί, 290
 κρυφῇ κάρᾳ σείοντες, οὐδ' ὑπὸ ζυγῷ
 λόφον δικαίως εἶχον, ὥς στέργειν ἐμέ.
 ἐκ τῶνδε τούτους ἐξεπίσταμαι καλῶς
 παρηγμένους μισθοῖσιν εἰργάσθαι τάδε.
 ✓ οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισιν οἶον ἄργυρος 295
 κακὸν νόμισμ' ἐβλάστε. τοῦτο καὶ πόλεις
 πορθεῖ, τόδ' ἄνδρας ἐξανίστησιν δόμων·
 τόδ' ἐκιδιδάσκει καὶ παραλλάσσει φρένας
 χρηστὰς πρὸς αἰσχρὰ πράγμαθ' ἵστασθαι βροτῶν·

πανουργίας δ' ἔδειξεν ἀνθρώποις ἔχειν 300
καὶ παντὸς ἔργου δυσσέβειαν εἰδέναι.

ὅσοι δὲ μισθαγνοῦντες ἤνυσαν τάδε,
χρόνῳ ποτ' ἐξέπραξαν ὡς δοῦναι δίκην.
ἀλλ' εἶπερ ἴσχει Ζεὺς ἔτ' ἐξ ἐμοῦ σέβας,
εὖ τοῦτ' ἐπίστασ', ὅρκιος δέ σοι λέγω, 305

εἰ μὴ τὸν ἀντόχειρα τοῦδε τοῦ τάφου
εὐρόντες ἐφανεῖτ' ἐς ὀφθαλμοὺς ἐμούς,
οὐχ ὅμιν Ἀιδης μοῦνος ἀρκέσει, πρὶν ἂν
ζῶντες κρεμαστοὶ τήνδε δηλώσῃθ' ὕβριν,
ἵν' εἰδότες τὸ κέρδος ἔνθεν οἴστέον 310

τὸ λοιπὸν ἀρπάξῃτε, καὶ μάθῃθ' ὅτι
οὐκ ἐξ ἅπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν.
[ἐκ τῶν γὰρ αἰσχροῶν λημμάτων τοὺς πλείονας
ἀτωμένους ἰδοὺς ἂν ἢ σεσωσμένους.]

ΦΥ. εἰπεῖν τι δώσεις ἢ στραφεῖς οὕτως ἴω; 315

ΚΡ. οὐκ οἶσθα καὶ νῦν ὡς ἀνιαιρῶς λέγεις;

ΦΥ. ἐν τοῖσιν ὥσιν ἢ πλὴν τῇ ψυχῇ δάκνεις;

ΚΡ. τί δὲ ῥυθμίζεις τὴν ἐμὴν λύπην ὅπου;

ΦΥ. ὁ δρῶν σ' ἀνιᾷ τὰς φρένας, τὰ δ' ὦτ' ἐγώ.

ΚΡ. οἴμ' ὡς ἄλγημα δῆλον ἐκπεφυκὸς εἶ. 320

ΦΥ. οὐκ οὖν τό γ' ἔργον τοῦτο ποιήσας ποτέ.

ΚΡ. καὶ ταῦτ' ἐπ' ἀργύρῳ γε τὴν ψυχὴν προδοῦς.

ΦΥ. φρεῦ·

ἢ δεινὸν ᾧ δοκῇ γε καὶ ψευδῇ δοκεῖν.

ΚΡ. κόμψενέ νυν τὴν δόξαν· εἰ δὲ ταῦτα μὴ
φανεῖτέ μοι τοὺς δρῶντας, ἐξερεῖθ' ὅτι 325
τὰ δειλὰ κέρδη πημονὰς ἐργάζεται.

ΦΥ. ἀλλ' εὐρεθείη μὲν μάλιστ'· εἴαν δέ τοι
ληφθῇ τε καὶ μή, τοῦτο γὰρ τύχη κρινεῖ,
οὐκ ἔσθ' ὅπως ὕψει σὺ δεῦρ' ἐλθόντα με·

λέγει τις εἷς, ὃ πάντας ἐς πέδον κάρα
 νεῦσαι φόβῳ προύτρεψεν· οὐ γὰρ εἶχομεν 270
 οὔτ' ἀντιφωνεῖν οὔθ' ὅπως δρωῖντες καλῶς
 πράξαιμεν. ἦν δ' ὁ μῦθος ὡς ἀνοιστέον
 σοὶ τοῦργον εἶη τοῦτο κοῦχλ' κρυπτέον.
 καὶ ταῦτ' ἐνίκα, καὶ μὲ τὸν δυσδαίμονα
 πάλος καθαιρεῖ τοῦτο τάγαθὸν λαβεῖν. 275

ΧΟ. ἄναξ, ἐμοί τοι, μὴ τι καὶ θεήλατον
 τοῦργον τόδ', ἥ ξύννοια βουλεύει πάλαι.

ΚΡ. παῦσαι, πρὶν ὀργῆς καὶ με μεστῶσαι λέγων, 280
 μὴ φευσθεῖης ἄνους τε καὶ γέρον ἄμα.
 λέγεις γὰρ οὐκ ἀνεκτὰ δαίμονας λέγων
 πρόνοιαν ἰσχεῖν τοῦδε τοῦ νεκροῦ πέρι.
 πότερον ὑπερτιμῶντες ὡς εὐεργέτην
 ἔκρυπτον αὐτόν, ὅστις ἀμφικίονας 285
 ναοὺς πυρώσων ἦλθε κἀναθήματα
 καὶ γῆν ἐκείνων καὶ νόμους διασκεδῶν;
 ἢ τοὺς ἡκαοὺς τιμῶντας εἰσορᾶς θεοὺς;
 οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα καὶ πάλαι πόλεως
 ἄνδρες μόλις φέροντες ἐρρόθουν ἐμοί, 290
 κρυφῇ κάρα σείοντες, οὐδ' ὑπὸ ζυγῷ
 λόφον δικαίως εἶχον, ὡς στέργειν ἐμέ.
 ἐκ τῶνδε τούτους ἐξεπίσταμαι καλῶς
 παρηγγμένους μισθοῖσιν εἰργάσθαι τάδε.
 οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισιν οἷον ἄργυρος 295
 κακὸν νόμισμ' ἔβλαστε. τοῦτο καὶ πόλεις
 πορθεῖ, τόδ' ἄνδρας ἐξανίστησιν δόμων·
 τόδ' ἐκδιδάσκει καὶ παραλλάσσει φρένας
 χρηστὰς πρὸς αἰσχρὰ πράγμαθ' ἵστασθαι βροτῶν·

πανουργίας δ' ἔδειξεν ἀνθρώποις ἔχειν 800
καὶ παντὸς ἔργου δυσσέβειαν εἰδέναι.
ὅσοι δὲ μισθαγοῦντες ἤνυσαν τάδε,
χρόνῳ ποτ' ἐξέπραξαν ὥς δοῦναι δίκην.
ἀλλ' εἴπερ ἴσχει Ζεὺς ἔτ' ἐξ ἐμοῦ σέβας,
εὖ τοῦτ' ἐπίστασ', ὅρκιος δέ σοι λέγω, 805
εἰ μὴ τὸν αὐτόχειρα τοῦδε τοῦ τάφου
εὐρόντες ἐκφανεῖτ' ἐς ὀφθαλμοὺς ἐμούς,
οὐχ ὑμῖν Ἄιδης μῦθος ἀρκέσει, πρὶν ἂν
ζῶντες κρεμαστοὶ τήνδε δηλώσῃθ' ὕβριν,
ἵν' εἰδότες τὸ κέρδος ἔνθεν οἴστέον 810
τὸ λοιπὸν ἀρπάξῃτε, καὶ μάθῃθ' ὅτι
οὐκ ἐξ ἅπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν.
[ἐκ τῶν γὰρ αἰσχυρῶν λημμάτων τοὺς πλείονας
ἀτωμένους ἰδοὺς ἂν ἡ σεσσωμένους.]

- ΦΥ. εἰπεῖν τι δώσεις ἢ στραφεῖς οὕτως ἴω; 815
ΚΡ. οὐκ οἶσθα καὶ νῦν ὥς ἀνιαρῶς λέγεις;
ΦΥ. ἐν τοῖσιν ὥσιν ἢ πὶ τῇ ψυχῇ δάκνει;
ΚΡ. τί δὲ ῥυθμίζεις τὴν ἐμὴν λύπην ὅπου;
ΦΥ. ὁ δρῶν σ' ἀνιᾷ τὰς φρένας, τὰ δ' ὦτ' ἐγώ.
ΚΡ. οἴμ' ὥς ἄλλημα δῆλον ἐκπεφυκὸς εἶ. 820
ΦΥ. οὐκ οὖν τό γ' ἔργον τοῦτο ποιήσας ποτέ.
ΚΡ. καὶ ταῦτ' ἐπ' ἀργύρῳ γε τὴν ψυχὴν προδοῦς.
ΦΥ. φεῦ·
ἢ δεινὸν ᾧ δοκῇ γε καὶ ψευδῇ δοκεῖν.
ΚΡ. κόμψενέ νυν τὴν δόξαν· εἰ δὲ ταῦτα μὴ
φανεῖτέ μοι τοὺς δρῶντας, ἐξερεῖθ' ὅτι 825
τὰ δειλὰ κέρδη πημονὰς ἐργάζεται.
ΦΥ. ἀλλ' εὐρεθείη μὲν μάλιστ'· ἐὰν δέ τοι
ληφθῇ τε καὶ μή, τοῦτο γὰρ τύχη κοινὴ,
οὐκ ἔσθ' ὅπως ὄψει σὺν δεῦρ' ἐλθόντα με·

- καὶ νῦν γὰρ ἐκτὸς ἐλπίδος γνώμης τ' ἐμῆς 330
 σωθεῖς ὀφείλω τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν.
- ΧΟ. πολλὰ τὰ δεινὰ κοῦδὲν ἀνθρώπου δεινότερον πέλει·
 τοῦτο καὶ πολιοῦ πέραν πόντου χειμερίῳ νότῳ 335
 χωρεῖ, περιβρυχίοισιν
 περὶ ὧν ὑπ' οἴδμασιν,
 θεῶν τε τὰν ὑπεριάταν, Γᾶν
 ἄφθιτον ἀκαμάταν, ἀποτρύεται
 ἰλλομένων ἀρότρων ἔτος εἰς ἔτος, ἱππεῖῳ γένει
 πολεῦων. 340
- κουφονόων τε φύλον ὀρνίθων ἀμφιβαλὼν ἄγει 343
 καὶ θηρῶν ἀγρίων ἔθνη πόντου τ' εἰναλίαν
 φύσιν 345
- σπείραιοι δικτυοκλώστοις,
 περιφραδῆς ἀνήρ·
 κρατεῖ δὲ μηχαναῖς ἀγραύλου
 θηρὸς ὀρεσσιβάτα, λασιαύχενά θ' 350
 ἵππον ἔθελεξ' ὑπαὶ ἀμφίλοπον ζυγὸν οὐρεῖόν τ'
 ἀκμηῆτα ταῦρον./
- καὶ φθέγμα καὶ ἀνεμόεν φρόνημα καὶ ἀστυ-
 νόμους 354
- ἀγορὰς ἐδιδάξατο καὶ δυσάυλων
 πάγων ὑπαῖθρεια καὶ
 δύσομβρα φεύγειν βέλη·
 παντοπόρος ἄπορος ἐπ' οὐδὲν ἔρχεται 360
 τὸ μέλλον· Αἰδα μόνον
 φεῦξιν οὐκ ἐπάξεται·
 νόσων δ' ἀμηχάνων φρυγὰς συμπεφρασται·
 σοφόν τι τὸ μηχανόεν τέχνας ὑπὲρ ἐλπίδ' ἔχων 365
- 332—342 = 343—353.
 354—364 = 365—375.

ποτὲ μὲν κακόν, ἄλλοτ' ἐπ' ἐσθλὸν ἔρπει,
νόμους παραιτῶν χθονὸς
θεῶν τ' ἐνορχον δίκαν
ὑψίπολις ἄπολις, ὅτῳ τὸ μὴ καλὸν 370
ξύνεστι τόλμας χάριν.

μήτ' ἐμοὶ παρῆστιος
γένοιτο μήτ' ἴσον φρονῶν ὃς τὰδ' ἔρδει. | 375
ἐς δαιμόνιον τέρας ἀμφινόῳ
τόδε, πῶς εἰδὼς ἀντιλογήσω
τήνδ' οὐκ εἶναι παῖδ' Ἀντιγόνην.
ὦ δύστηνος

καὶ δυστήνου πατρὸς Οἰδιπόδα, 380
τί ποτ'; οὐ δὴ που σέ γ' ἀπιστοῦσαν
τοῖς βασιλείοισιν ἄγουσι νόμοις
καὶ ἐν ἀφροσύνῃ καθελόντες;

ΦΥ. ἦδ' ἔστ' ἐκείνη τοῦργον ἢ ἔξειργασμένη·
τήνδ' εἴλομεν θάπτουσαν. ἀλλὰ ποῦ Κρέων; 385

ΧΟ. ὣδ' ἐκ δόμων ἀπορροῖς εἰς δέον περᾶ.

ΚΡ. τί δ' ἔστι; ποία ξύμμετρος προύβην τύχη; ✓

ΦΥ. ἄναξ, βροτοῖσιν οὐδέν ἔστ' ἀπώμοτον.

ψεύδει γὰρ ἢ πίνοια τὴν γνώμην· ἐπεὶ
σχολῇ ποθ' ἤξειν δεῦρ' ἂν ἐξηύχουν ἐγὼ 390
ταῖς σαῖς ἀπειλαῖς, αἷς ἐχειμάσθην τότε,
[ἀλλ' ἢ γὰρ ἐκτὸς καὶ παρ' ἐλπίδας χαρὰ
ἔοικεν ἄλλῃ μῆκος οὐδὲν ἡδονῇ,

ἦκω, δι' ὄρκων καίπερ ὦν ἀπώμοτος,]
κόρην ἄγων τήνδ', ἢ καθηρέθη τάφον 395
κοσμοῦσα. κληρὸς ἐνθάδ' οὐκ ἐπάλλετο,
ἀλλ' ἔστ' ἐμὸν θοῦρμαιον, οὐκ ἄλλου, τόδε.
καὶ νῦν, ἄναξ, τήνδ' αὐτός, ὥς θέλεις, λαβὼν
καὶ κρῖνε καὶ ἐξέλεγχ'· ἐγὼ δ' ἐλεύθερος

- δίκαιός εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν. 400
 ΚΡ., ἄγεις δὲ τήνδε τῷ τρόπῳ πόθεν λαβῶν;
 ΦΥ. αὐτὴ τὸν ἄνδρ' ἔθαπτε· πάντ' ἐπίστασαι.
 ΚΡ. ἦ καὶ ξυνίης καὶ λέγεις ὀρθῶς ἢ φῆς;
 ΦΥ. ταύτην γ' ἰδὼν θάπτουσαν ὅν σὺ τὸν νεκρὸν
 ἀπείπας. ἄρ' ἐνδηλα καὶ σαφῇ λέγω; 405
 ΚΡ. καὶ πῶς ὁρᾶται κἀπίληπτος ἡρέθη;
 ΦΥ. τοιοῦτον ἦν τὸ πρᾶγμ'. ὅπως γὰρ ἤκομεν,
 πρὸς σοῦ τὰ δειν' ἐκεῖν' ἐπηπειλημένοι,
 πᾶσαν κόριν σήραντες, ἢ κατεῖχε τὸν
 νέκυν, μυδῶν τε σῶμα γυμνώσαντες εὖ, 410
 καθήμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων ὑπήμενοι,
 ὅσμην ἀπ' αὐτοῦ μὴ βάλοι πεφρευγότες,
 ἐγερτὶ κινῶν ἄνδρ' ἀνὴρ ἐπιρρόθοις
 κακοῖσιν, εἰ τις τοῦδ' ἀκηδήσοι πόνον. ἢ
 χρόνον τὰδ' ἦν τοσοῦτον, ἔς τ' ἐν αἰθέρι 415
 μέσῳ κατέσθη λαμπρὸς ἡλίου κύκλος
 καὶ καὐμ' ἔθαλπε· καὶ τότ' ἐξαίφνης χθονὸς
 τυφῶς αἰέρας σκηπτὸν, οὐράνιον ἄχος,
 πίμπλησι πεδῖον, πᾶσαν αἰκίζων φόβην
 ὕλης πεδιάδος, ἐν δ' ἐμεστῶθη μέγας 420
 αἰθήρ· μύσαντες δ' εἰχομεν θείαν νόσον.
 καὶ τοῦδ' ἀπαλλαγέντος ἐν χρόνῳ μακροῖ,
 ἢ παῖς ὁρᾶται, κἀνακωκύνει πικρᾶς
 ὄρνιθος ὀξὺν φθόγγον, ὥς ὅταν κενῆς
 εὐνῆς νεοσσῶν ὀρφανὸν βλέψῃ λέχος· 425
 οὕτω δὲ χαῦτη, ψιλὸν ὥς ὁρᾷ νέκυν,
 γόοισιν ἐξώμωξεν, ἐκ δ' ἀρὰς κακῆς
 ἡρᾶτο τοῖσι τοῦργον ἐξειργασμένοις.
 καὶ χερσὶν εὐθὺς διψίαν φέρει κόριν,
 ἐκ τ' εὐκροτήτου χαλκίεας ἄρδην πρόχου 430

χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει.
 χήμεις ἰδόντες ἰέμεσθα, σὺν δέ νιν
 θηρώμεθ' εὐθὺς οὐδὲν ἐκπεπληγμένην,
 καὶ τὰς τε πρόσθεν τὰς τε νῦν ἡλέγχομεν
 πράξεις· ἄπαρνος δ' οὐδενὸς καθίστατο, 435
 ἅμ' ἡδέως ἔμοιγε κάλγειν ὥς ἅμα.
 τὸ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐκ κακῶν πεφευγέναι
 ἥδιστον, ἐς κακὸν δὲ τοὺς φίλους ἄγειν
 ἀλγεινόν· ἀλλὰ πάντα ταῦθ' ἥσσω λαβεῖν
 ἐμοὶ πέφυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας. 440

KP. σὲ δὴ, σὲ τὴν νεύουσαν εἰς πέδον κάρα,
 φῆς ἢ καταρνεῖ μὴ δεδρακέναι τάδε;

AN. καὶ φημι δρᾶσαι κοῦκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μῆ.

KP. σὺ μὲν κομίζεις ἂν σεαυτὸν ἢ θέλεις
 ἐξω βαρείας αἰτίας ἐλεύθερον· 445
 σὺ δ' εἶπέ μοι μὴ μῆκος, ἀλλὰ συντόμως,
 ἥδησθα κηρυχθέντα μὴ πράσσειν τάδε;

AN. ἥδη· τί δ' οὐκ ἔμελλον; ἐμφανῆ γὰρ ἦν.

KP. καὶ δὴτ' ἐτόλμας τοῦσδ' ὑπερβαίνειν νόμους;

AN. οὐ γάρ τί μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τάδε, 450
 οὐδ' ἢ ξύνοικος τῶν κάτω θεῶν Δίκη.

οἱ τοιούσδ' ἐν ἀνθρώποισιν ὥρισεν νόμους·
 οὐδὲ σθένειν τοσοῦτον φόβῳ τὰ σὰ
 κηρύγμαθ', ὥστ' ἄγραπτα κάσφαλῃ θεῶν
 νόμῳ δύνασθαι θνητὸν ὕνθ' ὑπερδραμεῖν. 455
 οὐ γάρ τι νῦν γε κἀχθές, ἀλλ' αἰεὶ ποτε
 ζῆ ταῦτα, κοῦδεις οἶδεν ἐξ ὅτου φάνη.
 τούτων ἐγὼ οὐκ ἔμελλον, ἀνδρὸς οὐδενὸς
 φρόνημα δείσας, ἐν θεοῖσι τὴν δίκην
 δώσειν· θανουμένη γὰρ ἐξῆδη, τί δ' οὔ; 460
 καί μὴ σὺ προυκήρυξας· εἰ δὲ τοῦ χρόνου

- πρόσθεν θανούμαι, κέρδος αὐτ' ἐγὼ λέγω.
 ὅστις γὰρ ἐν πολλοῖσιν ὡς ἐγὼ κακοῖς
 ἔῃ, πῶς ὁδ' οὐχὶ κατθανὼν κέρδος φέρει;
 οὕτως ἐμοίγε τοῦδε τοῦ μύρου τυχεῖν 465
 παρ' οὐδὲν ἄλγος· ἀλλ' ἔν, εἰ τὸν ἐξ ἐμῆς
 μητρὸς θανόντ' ἄθαρτον ἡνσχύμην νέκυν,
 κείνοις ἔν ἤλγουν· τοῖσδε δ' οὐκ ἀλγύνομαι.
 σοὶ δ' εἰ δοκῶ νῦν μῶρα δρωσα τυγχάνειν,
 σχεδόν τι μῶρῳ μωρίαν ὀφλισκάνω. 470
- ΧΟ. δηλοῖ τὸ γέννημ' ὦμον ἐξ ὠμοῦ πατρὸς
 τῆς παιδός· εἶκειν δ' οὐκ ἐπίσταται κακοῖς.
- ΚΡ. ἀλλ' ἴσθι τοι τὰ σκληρὰ ἄγαν φρονήματα
 πίπτειν μάλιστα, καὶ τὸν ἐγκρατέστατον
 σίδηρον ὅπτιον ἐκ πυρὸς περισκελῇ 475
 θραυσθέντα καὶ δαγέντα πλεῖστ' ἂν εἰσίδοις·
 σμικρῷ χαλινῷ δ' οἶδα τοὺς θυμουμένους
 ἵππους καταρτυθέντας· οὐ γὰρ ἐκπέλει
 φρονεῖν μέγ' ὅστις δοῦλός ἐστι τῶν πέλας.
 αὕτη δ' ὑβρίζειν μὲν τότε' ἐξηπίστατο, 480
 νόμους ὑπερβαίνουσα τοὺς προκειμένους·
 ὕβρις δ', ἐπεὶ δέδρακεν, ἦδε δευτέρα,
 τούτοις ἐπαυχεῖν καὶ δεδρακνίαν γελᾶν.
 ἦ νῦν ἐγὼ μὲν οὐκ ἀνήρ, αὕτη δ' ἀνήρ,
 εἰ ταῦτ' ἀνατὶ τῇδε κείσεται κρήνη. 485
 ἀλλ' εἰτ' ἀδελφῆς εἰθ' ὀμαιμονεστέρα
 τοῦ παντὸς ἡμῖν Ζηνὸς ἐρκεῖον κυρεῖ,
 αὐτὴ τε χῆ ξύναιμος οὐκ ἀλύξετον
 μύρου κακίστου· καὶ γὰρ οὖν κείνην ἴσον
 ἐπαιτιῶμαι τοῦδε βουλευσάι τάφου. 490
 καὶ νιν καλεῖτ'· ἔσω γὰρ εἶδον ἀρτίως
 λυσσῶσαν αὐτὴν οὐδ' ἐπήβολον φρενῶν.

- φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς πρόσθεν ἡρῆσθαι κλοπεύς
 τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῳ τεχνωμένων·
 μισῶ γε μέντοι χῶταν ἐν κακοῖσί τις 495
 ἄλλους ἔπειτα τοῦτο καλλύνειν θέλη.
- ΑΝ. θέλεις τι μείζον ἢ κατακτεῖναι μ' ἐλών;
 ΚΡ. ἐγὼ μὲν οὐδέν· τοῦτ' ἔχων ἅπαντ' ἔχω.
 ΑΝ. τί δῆτα μέλλεις; ὥς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων
 ἄρεστόν οὐδὲν μηδ' ἄρεσθείη ποτέ· 500
 οὕτω δὲ καὶ σοὶ τᾶμ' ἀφανδάνοντ' ἔφν.
 καίτοι πόθεν κλέος γ' ἂν εὐκλεέστερον
 κατέσχον ἢ τὸν ἀντάδελφον ἐν τάφῳ
 τιθείσας; τοῦτοισι τοῦτο πᾶσιν ἀνδάνειν
 λέγοιτ' ἂν, εἰ μὴ γλῶσσαν ἐγκλήῳ φόβος. 505
 [ἀλλ' ἡ τυραννὶς πολλὰ τ' ἄλλ' εὐδαιμονεῖ
 κἄξεστιν αὐτῇ δοῶν λέγειν θ' ἂ βούλεται.]
- ΚΡ. σὺ τοῦτο μούνη τῶνδε Καδμείων ὄρεῖς.
 ΑΝ. ὀρθῶσι χοῦτοι, σοὶ δ' ὑπὲρ λουσίην στόμα.
 ΚΡ. σὺ δ' οὐκ ἐπαιδεῖ, τῶνδε χωρὶς εἰ φρονεῖς; 510
 ΑΝ. οὐδὲν γὰρ αἰσχρὸν τοὺς ὁμοσπλάγχθους σέβειν.
 ΚΡ. οὐκ οὐν ὅμαιμος χῶ καταντίον θανῶν;
 ΑΝ. ὅμαιμος ἐκ μιᾶς τε καὶ ταύτου πατρὸς.
 ΚΡ. πῶς δῆτ' ἐκείνῳ δυσσεβῇ τιμᾶς χάριν;
 ΑΝ. οὐ μαρτυρήσει ταῦθ' ὁ κατθανὼν νέκυς. 515
 ΚΡ. εἰ τοί σφε τιμᾶς ἐξ ἴσου τῷ δυσσεβεῖ.
 ΑΝ. οὐ γὰρ τι δοῦλος, ἀλλ' ἀδελφὸς ὦλετο.
 ΚΡ. πορθῶν δὲ τήνδε γῆν· ὃ δ' ἀντιστάς ὕπερ.
 ΑΝ. ὁμῶς ὃ γ' Αἰδῆς τοὺς νόμους τοῦτους ποθεῖ. 520
 ΚΡ. ἀλλ' οὐχ ὁ χρηστός τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσος.
 ΑΝ. τίς οἶδεν εἰ κάτω 'στὶν εὐαγῇ τάδε;
 ΚΡ. οὗτοι ποθ' οὐχ ἄνδρες, οὐδ' ὕταν θάνη, φίλος.
 ΑΝ. οὗτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφν.

- ΚΡ. κάτω νυν ἔλθοῦς, εἰ φιλητέον, φίλει
 κείνους· ἐμοῦ δὲ ζῶντος οὐκ ἄρξει γυνή. 525
- ΧΟ. καὶ μὴν πρὸ πυλῶν ἦδ' Ἰσμήνη,
 φιλάδελφα κάτω δάκρυ' εἰβομένη·
 νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ αἱματόεν
 ῥέθος αἰσχύνει,
 τέγγουσ' εὐῶπα παρειάν. 530
- ΚΡ. σὺ δ', ἥ κατ' οἴκους ὡς ἔχιδν' ὑφειμένη
 λήθουσά μ' ἐξέπινες, οὐδ' ἐμάνθανον
 τρέφων δύ' ἅτα κάπαναστάσεις θρόνων,
 φέρ' εἰπέ δὴ μοι, καὶ σὺ τοῦδε τοῦ τάφου
 φήσεις μετασχεῖν ἢ ἔξομεῖ τὸ μὴ εἰδέναι; 535
- ΙΣ. δέδρακα τοῦργον, εἶπερ ἦδ' ὁμορροθῶ
 καὶ ξυμμετίσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας.
- ΑΝ. ἀλλ' οὐκ ἑάσει τοῦτό γ' ἡ δίκη σ', ἐπεὶ
 οὐτ' ἠθέλησας οὐτ' ἐγὼ κοινωσάμην.
- ΙΣ. ἀλλ' ἐν κακοῖς τοῖς σοῖσιν οὐκ αἰσχύνομαι 540
 ξύμπλοον ξμαντήν τοῦ πάθους ποιουμένη.
- ΑΝ. ὦν τοῦργον Αἰδῆς χοὶ κάτω ξυνίστορες·
 λόγοις δ' ἐγὼ φιλοῦσαν σὺ στέργω φίλην.
- ΙΣ. μήτοι, κασιγνήτη, μ' ἀτιμάσῃς τὸ μὴ σὺ
 θανεῖν τε σὺν σοὶ τὸν θανόντα θ' ἀγνίσαι. 545
- ΑΝ. μή μοι θάνης σὺ κοινὰ μηδ' ἄ μὴ θυγες
 ποιοῦ σεαυτῆς· ἀρκέσω θνήσκουσ' ἐγώ.
- ΙΣ. καὶ τίς βίος μοι σοῦ λελειμμένη φίλος;
- ΑΝ. Κρέοντ' ἐρώτα· τοῦδε γὰρ σὺ κηδεμών.
- ΙΣ. τί ταῦτ' ἀνίῃς μ', οὐδὲν ὠφελουμένη; 550
- ΑΝ. ἀλγοῦσα μὲν δὴ, κεῖ γέλωτ' ἐν σοι γελῶ.
- ΙΣ. τί δῆτ' ἂν ἀλλὰ νῦν σ' ἔτ' ὠφελοῖμ' ἐγώ;
- ΑΝ. σῶσον σεαυτήν· οὐ φθονῶ σ' ὑπεκφυγεῖν.
- ΙΣ. οἴμοι τάλαινα, κάμπλάκω τοῦ σοῦ μόρου;

- AN. σὺ μὲν γὰρ εἴλου ζῆν, ἐγὼ δὲ κατθανεῖν. 555
 IS. ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἀρρήτοις γε τοῖς ἑμοῖς λόγοις.
 AN. καλῶς σὺ μὲν τοῖς, τοῖς δ' ἐγὼ δόκουν φρονεῖν.
 IS. καὶ μὴν ἴση νῶν ἐστὶν ἡ ἕξαμαρτία.
 AN. θάρσει· σὺ μὲν ζῆς, ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ πάλαι
 τέθνηκεν, ὥστε τοῖς θανούσιν ὠφελεῖν. 560
 KP. τῷ παῖδε φημι τῷδε τὴν μὲν ἀρτίως
 ἄνουν πεφάνθαι, τὴν δ' ἀφ' οὗ τὰ προῦτ' ἔσθαι.
 IS. οὐ γὰρ ποτ', ὦναξ, οὐδ' ὅς ἂν βλάσθη μένει
 νοῦς τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται.
 KP. σοὶ γοῦν, ὅθ' εἴλου σὺν κακοῖς πράσσειν κακὰ.
 IS. τί γὰρ μόνη μοι τῆσδ' ἄτερ βιώσιμον; 566
 KP. ἀλλ' ἦδε μέντοι μὴ λέγ'· οὐ γὰρ ἔστ' ἔτι.
 IS. ἀλλὰ κτενεῖς νυμφεῖα τοῦ σαυτοῦ τέκνου;
 KP. ἀρώσιμοι γὰρ χᾶτέρων εἰσὶν γυῖα.
 IS. οὐχ ὥς γ' ἐκείνῳ τῇδ' ἔτ' ἦν ἡρμοσμένα. 570
 KP. κακὰς ἐγὼ γυναῖκας βλέπειν στυγῶ.
 AN. ὦ φίλταθ' Αἴμον, ὥς σ' ἀτιμάζει πατήρ.
 KP. ἔργον γε λυπεῖς καὶ σὺ καὶ τὸ σὺν λέχος.
 XO. ἡ γὰρ στεργήσεις τῆσδε τὸν σαυτοῦ γόνον;
 KP. Αἰδὴς ὁ παύσων τούσδε τοὺς γάμους ἔφην. 575
 XO. δεδογμέν', ὥς εἶσκε, τήνδε κατθανεῖν.
 KP. καὶ σοὶ γε κάμοι. μὴ τριβὰς ἔτ', ἀλλὰ νῦν
 κομίζετ' εἴσω, δμῶες· εὐ δὲ τάσδε χορὴ *ἡμῶν*
εἶται γυναῖκας ἱλαί μὴδ' ἀνειμένας ἔαν.
 φεύγουσι γὰρ τοὶ χοὶ θρασεῖς, ὅταν πέλας 580
 ἦδῃ τὸν Αἰδὴν εἰσορῶσι τοῦ βίου.
 XO. *+* κεύθαίμονες οἷσι κακῶν ἄγευστος αἰών,
 οἷς γὰρ ἂν σειςθῇ θεόθεν δόμος, ἅτας
 οὐδὲν ἐλλείπει γενεᾶς ἐπὶ πληθὸς ἔρπον· 585

582—592 = 593—603.

ὅμοιον ὥστε ποντίαις
 οἶδμα δυσπνόοις ὅταν
 Θρήσσαισιν ἔρεβος ὕφαλον ἐπιδράμῃ πνοαῖς,
 κυλινδεῖ βυσσόθεν κελαινὰν 590
 θῖνα καὶ δυσάνεμον,
 στόνῳ βρέμονσι δ' ἀντιπλήγες ἀκταί.
 ἀρχαῖα τὰ Λαβδακιδᾶν οἴκων ὀρῶμαι 593
 πῆματ' ἄλλ' ἄλλοις ἐπὶ πῆμασι πίπτοντ', 595
 οὐδ' ἀπαλλάσσει γενεὰν γένος, ἀλλ' ἐρείπει
 θεῶν τις, οὐδ' ἔχει λύσιν.
 νῦν γὰρ ἐσχάτας ὑπὲρ
 ῥίξας ὃ τέτατο φάος ἐν Οἰδίπου δόμοις, 600
 κατ' αὖ νιν φοινία θεῶν τῶν
 νεωτέρων ἀμᾶ κοπῖς
 λόγου τ' ἄνοια καὶ φρενῶν ἐρινύς.
 τεάν, Ζεῦ, δύνασιν τίς ἀνδρῶν
 ὑπερβασία κατὰσχοι, 605
 τὰν οὐθ' ὕπνος αἰρεῖ ποθ' ὁ πάντ' ἀγρῶν οὐτ'
 ἀκάματοι σκεδῶσιν
 μῆνες, ἀγήρῳ δὲ χρόνῳ δυνάστας
 κατέχεις Ὀλύμπου
 μαρμαρόεσσαν αἴγλαν. 610
 τό τ' ἔπειτα καὶ τὸ μέλλον
 καὶ τὸ πρὶν ἐπαρκέσει
 νόμος ὅδ', οὐδὲν ἔρπει
 θνατῶν βίῳ πάμπολις ἐκτὸς ἄτας. 615
 ἅ γὰρ δὴ πολὺπλαγκτος ἐλπὶς
 πολλοῖς μὲν ὄνασις ἀνδρῶν,
 πολλοῖς δ' ἀπάτα κουφονόων ἐρώτων·
 εἰδότι δ' οὐδὲν ἔρπει,

604—614 = 615—625.

πρὶν πυρὶ θερμοῦ πόδα τις προσάουση.
 σοφία γὰρ ἐκ του 620
 κλεινὸν ἔπος πέφανται,
 τὸ κακὸν δοκεῖν ποτ' ἐσθλὸν
 τῷδ' ἔμμεν ὅτῳ φρένας
 θεὸς ἄγει πρὸς ἕταν·

πράσσει δ' ὀλίγιστον χρόνον ἐκτὸς ἕτας. 625
 ὁδε μὴν Αἴμων, παίδων τῶν σῶν
 νέατον γέννημ'. ἄρ' ἀχνύμενος
 τάλιδος ἦκει μῦθον Ἀντιγόνης,
 ἀπάτης λεχέων ὑπεραλγῶν; 630

KP. τάχ' εἰσόμεσθα μάντεων ὑπέρτερον.
 ὦ παῖ, τελείαν ψῆφον ἄρα μὴ κλύων
 τῆς μελλονύμφου πατρὶ λυσσαίνων πάρει;
 ἢ σοὶ μὲν ἡμεῖς πανταχῇ δοῶντες φίλοι;

ΑΙΜΩΝ.

πάτερ, σὸς εἰμι, καὶ σύ μοι γνώμας ἔχων 635
 χρηστὰς ἀπορροῖς, αἷς ἔρωγ' ἐφέπομαι.
 ἐμοὶ γὰρ οὐδεὶς ἀξιώσεται γάμος
 μελίων φέρεσθαι σοῦ καλῶς ἡγούμενου.

KP. οὕτω γάρ, ὦ παῖ, χρὴ διὰ στέρωνων ἔχειν,
 γνώμης πατρῴας πάντ' ὀπισθεν ἐστάναι. 640
 τούτου γὰρ εἵνεκ' ἄνδρες εὐχονται γονὰς
 κατηκόους φύσαντες ἐν δόμοις ἔχειν,
 ὥς καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμύνονται κακοῖς
 καὶ τὸν φίλον τιμῶσιν ἐξ ἴσου πατρί.
 ὅστις δ' ἀνωφέλητα φιτύνει τέκνα, 645
 τί τόνδ' ἂν εἴποις ἄλλο πλὴν αὐτῷ πόνους
 πῦσαι, πολλὴν δὲ τοῖσιν ἐχθροῖσιν γέλων;
 μή νῦν ποτ', ὦ παῖ, φρένας ὑφ' ἡδονῆς δαμείς
 γυναικὸς εἵνεκ' ἐκβάλης, εἰδὼς ὅτι

ψυχρὸν παραγκάλισμα τοῦτο γίνεται, 650
 γυνὴ κακὴ ξύνευνος ἐν δόμοις. τί γὰρ
 γένοιτ' ἂν ἔλκος μεῖζον ἢ φίλος κακός;
 ἀλλὰ πτύσας ὥσεί τε δυσμενῇ μέθης
 τὴν παῖδ' ἐν Αἰδου τήνδε νυμφεύειν τινί.
 ἐπεὶ γὰρ αὐτὴν εἶλον ἐμφανῶς ἐγὼ 655
 πόλεως ἀπιστήσασαν ἐκ πάσης μόνην,
 ψευδῇ γ' ἐμαυτὸν οὐ καταστήσω πόλει,
 ἀλλὰ κτενῶ. πρὸς ταῦτ' ἐφθυμεῖτω Δία
 ξύναιμον· εἰ γὰρ δὴ τὰ γ' ἐγγενῇ φύσει
 ἄκοσμα θρέψω, κάρτα τοὺς ἔξω γένους. 660
 ἐν τοῖς γὰρ οἰκείοισιν ὅστις ἔστ' ἀνὴρ
 χρηστός, φανεῖται καὶ πόλει δίκαιος ὢν.
 ὅστις δ' ὑπερβὰς ἢ νόμους βιάζεται
 ἢ τοῦπιτάσσειν τοῖς κρατύνουσιν νοεῖ,
 οὐκ ἔστ' ἐπαίνου τοῦτον ἐξ ἐμοῦ τυχεῖν. 665
 ἀλλ' ὃν πόλις στήσειε, τοῦδε χορὴ κλύειν
 καὶ σμικρὰ καὶ δίκαια καὶ τάναντία.
 καὶ τοῦτον ἂν τὸν ἄνδρα θαρσοῖν ἐγὼ
 { καλῶς μὲν ἄρχειν, εὖ δ' ἂν ἄρχεσθαι θέλειν,
 δορὸς τ' ἂν ἐν χειμῶνι προστεταγμένον 670
 μένειν δίκαιον κἀγαθὸν παραστάτην.
 ἀναρχίας δὲ μεῖζον οὐκ ἔστιν κακόν.
 αὕτη πόλεις ὀλλυσιν, ἥδ' ἀναστάτους
 οἴκους τίθησιν, ἥδε συμμαχόν δορὸς
 τροπὰς καταρρήγνυσιν τῶν δ' ὀρθομένων 675
 σφάζει τὰ πολλὰ σώμαθ' ἢ πειθαρχία.
 οὕτως ἀμυντέ' ἐστὶ τοῖς κοσμουμένοις,
 κοῦτοι γυναικὸς οὐδαμῶς ἡσσητέα.
 κρεῖσσον γάρ, εἴπερ δεῖ, πρὸς ἀνδρὸς ἐκπεσεῖν,
 κοῦκ ἂν γυναικῶν ἡσβόνες καλοῖμεθ' ἂν. 680

- ΧΟ. ἡμῖν μὲν, εἰ μὴ τῷ χρόνῳ κεκλέμμεθα,
λέγειν φρονούντως ὧν λέγεις δοκεῖς πέρι.
- ΑΙ. πάτερ, θεοὶ φύουσιν ἀνθρώποις φρένας,
πάντων ὅς' ἐστὶ κτημάτων ὑπέρτατον.
ἐγὼ δ' ὅπως σὺ μὴ λέγεις ὀρθῶς τάδε, 685
οὔτ' ἂν δυνάμην μῆτ' ἐπισταίμην λέγειν·
γένοιτο μέντ' ἄν γὰρ καλῶς ἔχον. 690
σοῦ δ' οὖν πέφνκα πάντα προσκοπεῖν ὅσα
λέγει τις ἢ πράσσει τις ἢ ψέγειν ἔχει. ✓
τὸ γὰρ σὺν ὕμῳ δεινὸν ἀνδρὶ δημότῃ 695
λόγοις τοιούτοις, οἷς σὺ μὴ τέρπει κλύων·
ἔμοι δ' ἀκούειν ἔσθ' ὑπὸ σκότου τάδε,
τὴν παῖδα ταύτην οἷ' ὀδύρεται πόλις,
πασῶν γυναικῶν ὥς ἀναξιώτατη
κάκιστ' ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει. 700
ἦ τις τὸν αὐτῆς αὐτάδελφον ἐν φρονάῃς
πεπιτῶτ' ἄθαρπτον μῆθ' ὑπ' ὠμηστῶν κυνῶν
εἶας' ὀλέσθαι μῆθ' ὑπ' οἰωνῶν τινος·
οὐχ ἦδε χρυσῆς ἀξία τιμῆς λαχεῖν;
τοιᾷδ' ἐρεμνὴ σῖγ' ἐπέρχεται φάτις. X 705
ἔμοι δὲ σοῦ πράσσοντος εὐτυχῶς, πάτερ,
οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτήμα τιμιώτερον.
τί γὰρ πατὴρ θάλλοντος εὐκλείας τέκνοις
ἄραγμα μῆζον, ἢ τί πρὸς παίδων πατρί;
μὴ νῦν ἐν ἡθρῷ μόνον ἐν στυγερῇ φέρει, 710
ὥς φῆς σὺ, κοῦδὲν ἄλλο, τοῦτ' ὀρθῶς ἔχειν.
ὅστις γὰρ αὐτὸς ἢ φρονεῖν μόνος δοκεῖ
ἢ γλῶσσαν, ἢ οὐκ ἄλλος, ἢ ψυχὴν ἔχειν,
οὗτοι διαπνυχθέντες ὥφθησαν κενοί.
ἀλλ' ἄνδρα, κεῖ τις ἢ σοφός, τὸ μανθάνειν 715
πόλλ' αἰσχρὸν οὐδὲν καὶ τὸ μὴ τείνειν ἄγαν.

- ὄρῃς παρὰ θέθροισι χειμάροισι ὅσα
 δένδρων ὑπείκει, κλῶνας ὡς ἐκσώζεται,
 τὰ δ' ἀντιτείνοντ' αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται.
 αὐτως δὲ ναὸς ὅστις ἐγκρατῇ πόδα 715
 τείνας ὑπείκει μηδέν, ὑπτίοις κάτω
 στρέψας τὸ λοιπὸν σέλμασιν ναντίλλεται
 ἀλλ' εἶκε καὶ θυμῷ μετὰστασιν δίδου.
 γνώμη γὰρ εἴ τις κἀπ' ἐμοῦ ἡεωτέρου
 πρόσσεστι, φῆμ' ἔγωγε πρεσβεύειν πολὺ 720
 φῦναι τὸν ἄνδρα πάντ' ἐπιστήμης πλέων·
 εἰ δ' οὖν, φιλεῖ γὰρ τοῦτο μὴ ταύτῃ ῥέπειν,
 καὶ τῶν λεγόντων εὖ καλὸν τὸ μανθάνειν.
- ΧΘ. ἄναξ, σέ τ' εἰκός, εἴ τι καίριον λέγει,
 μαθεῖν, σέ τ' αὖ τοῦδ'· εὖ γὰρ εἰρηται διπλῇ.
- ΚΡ. οἱ τηλικοῖδε καὶ διδαξόμεσθα δὴ 726
 φρονεῖν ὑπ' ἀνδρὸς τηλικοῦδε τὴν φύσιν;
 ΑΙ. μηδὲν τὸ μὴ δίκαιον· εἰ δ' ἐγὼ νέος,
 οὐ τὸν χρόνον χρὴ μάλλον ἢ τὰργα σκοπεῖν.
- ΚΡ. ἔργον γὰρ ἔστι τοὺς ἀκοσμοῦντας σέβειν; 730
 ΑΙ. οὐδ' ἂν κελεύσαιμ' εὐσεβεῖν εἰς τοὺς κακοὺς.
 ΚΡ. οὐχ ἦδε γὰρ τοιᾷδ' ἐπέιληπται νόσῳ;
 ΑΙ. οὐ φησι Θήβης τῆσδ' ὁμόπολις λεῶς.
 ΚΡ. πόλις γὰρ ἡμῶν ἐμὲ χρὴ τάσσειν ἐρεῖ;
 ΑΙ. ὄρῃς τόδ' ὡς εἰρηκας ὡς ἔργαν νέος; 735
 ΚΡ. ἄλλω γὰρ ἢ μοι χρὴ με τῆσδ' ἄρχειν χθονός;
 ΑΙ. πόλις γὰρ οὐκ ἔσθ' ἥτις ἀνδρὸς ἔσθ' ἐνός.
 ΚΡ. οὐ τοῦ κρατοῦντος ἢ πόλις νομίζεται;
 ΑΙ. καλῶς γ' ἐρήμης ἂν σὺ γῆς ἄρχοις μόνος.
 ΚΡ. ὅδ', ὥς ἔοικε, τῇ γυναικὶ συμμαχεῖ. 740
 ΑΙ. εἶπερ γυνὴ σὺ· σοῦ γὰρ οὖν προκίδομαι.
 ΚΡ. ὦ παγκάκιστε, διὰ δίκης ἰὼν πατρί;

- ΑΙ. οὐ γὰρ δίκαιά σ' ἑξαμαρτάνονθ' ὄρω.
 ΚΡ. ἁμαρτάνω γὰρ τὰς ἐμὰς ἀρχὰς σέβων;
 ΑΙ. οὐ γὰρ σέβεις, τιμὰς γε τὰς θεῶν πατῶν. 745
 ΚΡ. ὦ μικρὸν ἦθος καὶ γυναικὸς ὕστερον.
 ΑΙ. οὐ τὰν ἑλοῖς ἤσσω γε τῶν αἰσχυρῶν ἐμέ.
 ΚΡ. ὁ γοῦν λόγος σοι πᾶς ὑπὲρ κείνης ὕδε.
 ΑΙ. καὶ σοῦ γε κάμου, καὶ θεῶν τῶν νεωτέρων. 749
 ΚΡ. γυναικὸς ὦν δούλευμα μὴ κώτιλλέ με. 756
 ΑΙ. βούλει λέγειν τι καὶ λέγων μηδὲν κλύειν;
 ΚΡ. ταύτην ποτ' οὐκ ἔσθ' ὥς ἔτι ζῶσαν γαμείς. 759
 ΑΙ. ἦδ' οὖν θανεῖται καὶ θανοῦσ' ὀλεῖ τινα.
 ΚΡ. ἦ ἀπαπειλῶν ὦδ' ἐπεξέρχει θρασύς;
 ΑΙ. τίς δ' ἔστ' ἀπειλή πρὸς κενὰς γνώμας λέγειν;
 ΚΡ. κλαίων φρενώσεις, ὦν φρενῶν αὐτὸς κενός. 764
 ΑΙ. εἰ μὴ πατήρ ἦσθ', εἶπον ἂν σ' οὐκ εὖ φρονεῖν.
 ΚΡ. ἄλγῃς; ἀλλ' οὐ τόνδ' Ὀλυμπον, ἴσθ' ὅτι, 768
 χαίρων ἐπὶ ψόγοισι δεινάσεις ἐμέ.
 ἄγαγε τὸ μῖσος, ὥς κατ' ὄμματ' αὐτίκα 769
 παρόντι θνήσκη πλησία τῷ νυμφίῳ.
 ΑΙ. οὐ δῆτ' ἐμοιγε, τοῦτο μὴ δόξης ποτέ,
 οὔθ' ἦδ' ὀλεῖται πλησία, σὺ τ' οὐδαμὰ
 τοῦμὸν προσόψει κρᾶτ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὄρων,
 ὥς τοῖς θέλουσι τῶν φίλων μαίνῃ συνών. 765
 ΧΘ. ἀνὴρ, ἄναξ, βέβηκεν ἐξ ὀργῆς ταχύς.
 νοῦς δ' ἔστι τηλικούτος ἀλγῆσας βαρύς. 770
 ΚΡ. δράτω, φρονεῖτω μεῖζον ἢ κατ' ἄνδρ' ἰών.
 τὼ δ' οὖν κόρα τῶδ' οὐκ ἀπαλλάξει μόρου.
 ΧΘ. ἄμφω γὰρ αὐτῶ καὶ κατακτείνει νοεῖς; 770
 ΚΡ. οὐ τήν γε μὴ θιγοῦσαν· εὖ γὰρ οὖν λέγεις.
 ΧΘ. μόρῳ δὲ ποίῳ καὶ σφε βουλευέι κτανεῖν;
 ΚΡ. ἄγων ἐρημος ἐνθ' ἂν ἢ βροτῶν στίβος

κρύψω πετρῶδει ζῶσαν ἐν κατώρουχι,
 φορβῆς τοσοῦτον ὥς ἄγρος μόνον προθεῖς, 775
 ὅπως μίασμα πᾶσ' ὑπεκφύγη πόλις.
 κάκει τὸν Ἄϊδην, ὃν μόνον σέβει θεῶν,
 αἰτουμένη που τεύξεται τὸ μὴ θανεῖν,
 ἣ γινώσεται γοῦν ἀλλὰ τήνικα ὅθ' ὅτι
 πόνος περισσός ἐστι τὰν Ἄϊδου σέβειν. X 780

ΧΟ. Ἐρως ἀνίκατε μάχαν,
 Ἐρως, ὃς ἐν πλεύμοσι πίπτεις, 781
 ὃς ἐν μαλακαῖς παρειῶς
 νεάνιδος ἐννυχεύεις,
 φοιτᾷς δ' ὑπερπόντιος ἐν τ' ἀγρονόμοις αὐλαῖς·
 καί σ' οὔτ' ἀθανάτων φύξιμος οὐδεὶς 787
 οὔθ' ἀμερίων σέ γ' ἀνθρώπων· ὁ δ' ἔχων μέ-
 μηνεν. 790

σὺ καὶ δικαίων ἀδίκους
 φρένας παρασπᾷς ἐπὶ λῶβα,
 σὺ καὶ τόδε νεῖκος ἀνδρῶν
 ξύναιμον ἔχεις ταράξας·
 νικᾷ δ' ἐναργῆς βλεφάρων ἥμερος εὐλέκτρον 795
 νύμφας, τῶν μεγάλων ἐκτὸς ὁμιλῶν
 θεσμῶν· ἄμαχος γὰρ ἐμπαίζει θεὸς Ἀφροδίτα.
 νῦν δ' ἤδη γὰρ καὶ αὐτὸς θεσμῶν 801
 ἔξω φέρομαι τὰδ' ὀργῶν, ἴσχειν δ'
 οὐκέτι πηγὰς δύναμαι δακρύων,
 τὸν παγκοίτην ὅθ' ὀργῶ θάλαμον
 τήνδ' Ἀντιγόνην ἀνύτουσαν. 805
 VAN. ὀρᾷτ' ἐμ', ὦ γὰρ πατρίας πολῖται,
 τὰν νεάτων ὁδὸν

781—790 = 791—800.

806—816 = 823—833.

στείχουσιν, νέετον δὲ φέγγος
 λεύσσουν Ἀελίου,
 κοῦποτ' αὐθις· ἀλλὰ μ' ὁ πάγκοινος Ἄιδας ζῶσαν
 ἄρει 810

τὰν Ἀχέροντος
 Ἀκτάν, οὐθ' ὕμεναίων
 ἔγκληρον, οὔτ' ἐπινύμφειός πώ με τις ὕμνος 815
 ὕμνησεν, ἀλλ' Ἀχέροντι νυμφεύσω.

ΧΟ. οὐκοῦν κλεινὴ καὶ ἔπαινον ἔχουσ'
 ἐς τόδ' ἀπέρχει κεῦθος νεκύων,
 οὔτε φθινάσιν πληγείσα νόσοις
 οὔτε ξιφείων ἐπ' ἔλκερα λαχοῦσ', 820
 ἀλλ' αὐτόνομος ζῶσα μόνη δὴ
 θνητῶν Ἄιδην καταβήσει.

ΑΝ. ἤκουσα δὴ λυγροτάταν ὀλέσθαι
 τὰν Φρυγίαν ξέναν
 Ταντάλου Σιπύλῳ πρὸς ἄκρῳ, 825
 τὰν κισσὸς ὥς ἀτενὴς
 πετραία βλάστα δάμασεν, καὶ νιν ὄμβροι τα-
 κομέναν,

ὥς φάτις ἀνδρῶν,
 χιῶν τ' οὐδαμὰ λείπει, 830
 τέγγει δ' ὑπ' ὀφρύσι παγκλαύτοις δειράδας· ἃ με
 δαίμων ὁμοιοτάταν κατευνάζει.

ΧΟ. ἀλλὰ θεός τοι καὶ θεογεννής,
 ἡμεῖς δὲ βροτοὶ καὶ θνητογενεῖς. 835
 καίτοι φθιμένῳ τοῖσι θεοῖσιν
 σύγκληρα λαχεῖν μέγ' ἀκοῦσαι.

ΑΝ. οἴμοι γελωμαι. τί με, πρὸς θεῶν πατρώων, 838
 οὐκ οἰχομέναν ὑβρίζεις, 840

838—856 = 857—875.

ἀλλ' ἐπίφαντον;
 ὦ πόλις, ὦ πόλεως
 πολυκτήμενες ἄνδρες·
 ἰὼ Διοκαῖαι κρῆναι Θήβας τ'
 εὐαρμάτου ἄλσος, ἔμπας 845
 ξυμμάρτυρας ὑμῖν ἐπικτῶμαι,
 οἷα φίλων ἄκλειτος, οἷοις νόμοις
 πρὸς ἔρμα τυμβόχωστον ἔρχομαι τάφου ποταινίου·
 ἰὼ δύστανος, 850

ἔτ' οὐδ' ἐν βροτοῖς, οὐκέτ' οὔσα,
 μέτοικος οὐ ζῶσιν, οὐ θανούσιν.
 προβάσ' ἐπ' ἔσχατον θράσους
 ὑψηλὸν ἐς Δίκας βέθρον
 προσέπεσες, ὦ τέκνον, πολύν* 855
 πατρῶον δ' ἐκτίνεις τιν' ἄθλον.

AN. ἔψανσας ἀλγεινοτάτας ἐμοὶ μερίμνας,
 πατρὸς τριπόλιστον οἶτον
 τοῦ τε πρόπαντος
 ἀμετέρου πότμου 860
 κλεινοῖς Λαβδακίδαισιν.

ἰὼ ματρῶαι λέκτρων ἄται
 κοιμήματά τ' αὐτογέννητ'
 ἐμῷ πατρὶ δυσμόρου ματρός,
 οἷων ἐγὼ ποθ' ἅ ταλαίφρων ἔφυν· 865
 πρὸς οὓς ἀραῖος ἄγαμος ἄδ' ἐγὼ μέτοικος ἔρχομαι.
 ἰὼ δυσπότμων

κασίγνητε τιμῶν κυρήσας,
 θανὼν ἔτ' οὔσαν κατήναρές με. 870

XO. σέβειν μὲν εὐσέβειά τις,
 κράτος δ' ὅτῳ κράτος μέλει
 παραβατὸν οὐδαμᾶ πέλει·

σὲ δ' αὐτόγνωτος ὤλεσ' ὀργά. 875

AN. ἄκλαντος, ἄφιλος, ἀνυμέναιος ἐρχομαι ταπεινῶς
τὰν πυμάταν ὁδόν· οὐκέτι μοι τόδε
λαμπάδος ἱερὸν ὕμνα
θέμις ὁρᾶν ταλαίνα· 880
τὸν δ' ἐμὸν πότμον ἀδάκρυτον
οὐδεὶς φίλων στενάζει.

KP. ἄρ' ἴστ', αἰοιδὰς καὶ γόους πρὸ τοῦ θανεῖν
ὥς οὐδ' ἂν εἰς παύσαιτ' ἂν, εἰ χρεῖη λέγειν;
οὐκ ἄξεθ' ὥς τάχιστα; καὶ κατηρεφεῖ 885
τύμβῳ περιπτύξαντες, ὥς εἰρηκ' ἐγὼ,
ἄφετε μόνην ἔρημον, εἴτε χρῆ θανεῖν
εἴτ' ἐν τοιαύτῃ ξῶσα νυμφεύειν στέργῃ·
ἡμεῖς γὰρ ἄγνοί τοῦπὶ τήνδε τὴν κόρην·
μετοικίας δ' οὖν τῆς ἄνω στερήσεται. 890

AN. ὦ τύμβος, ὦ νυμφεῖον, ὦ κατασκαφῆς
οἴκησις αἰέφρονος, οἷ πορεύομαι
πρὸς τοὺς ἐμαυτῆς, ὧν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς
πλεῖστον δέδεκται Φερσέφασσ' ὀλωλότων·
ὧν λαισθία γῶ καὶ κάκιστα δὴ μακρῶ 895
κάτειμι, πρὶν μοι μοῖραν ἐξήκειν βίου.
ἐλθοῦσα μέντοι κάρτ' ἐν ἐλπίσιν τρέφω
φίλη μὲν ἤξειν πατρί, προσφιλὴς δὲ σοί,
μῆτερ, φίλη δὲ σοί, κασίγνητον κάρα·
ἐπεὶ θανόντας αὐτόχειρ ὑμᾶς ἐγὼ 900
ἔλουνσα κακόσμησα κάπιτυμβίους
χοὰς ἔδωκα· νῦν δέ, Πολύνεικες, τὸ σὸν
δέμας περιστέλλουσα τοιάδ' ἄρρνυμαι.
καίτοι σ' ἐγὼ τίμησα τοῖς φρονοῦσιν εὖ.
[οὐ γάρ ποτ' οὐτ' ἂν, εἰ τέκνων μήτηρ ἔφυν, 905
οὐτ' εἰ πόσις μοι κατθανὼν ἐτήκετο,

βία πολιτῶν τόνδ' ἂν ἠρόμην πόνον.
 τίμος νόμου δὴ ταῦτα πρὸς χάριν λέγω;
 πόσις μὲν ἂν μοι κατθανόντος ἄλλος ἦν,
 καὶ παῖς ἀπ' ἄλλου φωτός, εἰ τοῦδ' ἤμπλακον, 910
 μητρὸς δ' ἐν Αἰδου καὶ πατρὸς κεκευθότιον
 οὐκ ἔστ' ἀδελφὸς ὅστις ἂν βλάστοι ποτέ.]
 τοιῷδε μέντοι σ' ἐκπροτιμήσας ἐγὼ
 νόμῳ Κρέοντι ταῦτ' ἔδοξ' ἁμαρτάνειν
 καὶ δεινὰ τολμᾶν, ὃ κασίγνητον κῆρα. 915
 καὶ νῦν ἄγει με διὰ χειρῶν οὕτω λαβὼν
 ἄλεκτρον, ἀνυμέναιον, οὔτε του γάμου
 μέρος λαχοῦσαν οὔτε παιδείου τροφῆς,
 ἀλλ' ὧδ' ἐρημος πρὸς φίλων ἢ δῶσμορος
 ζῶσ' εἰς θανόντων ἐρχομαι κατασκαφάς. 920
 ποῖαν παρεξελθοῦσα δαιμόνων δίκην;
 τί χρή με τὴν δύστηνον ἐς θεοὺς ἔτι
 βλέπειν; τί ν' αὐδᾶν ξυμμάχων; ἐπεὶ γε δὴ
 τὴν δυσσέβειαν εὐσεβοῦς' ἐκτησάμην.
 ἀλλ' εἰ μὲν οὖν τάδ' ἐστὶν ἐν θεοῖς καλὰ, 925
 παθόντες ἂν ξυγγνοῖμεν ἡμαρτηκότες.
 εἰ δ' οἷδ' ἁμαρτάνουσι, μὴ πλείω κακὰ
 πάθοιεν ἢ καὶ δροῶσιν ἐκδίκως ἐμέ.

XO. ἔτι τῶν αὐτῶν ἀνέμων ρίπαι
 τήνδ' ἐγὼ ἔχουσιν. 930

KP. τοιγάρτοι καὶ τοῖσιν ἄγουσιν
 κλαύμαθ' ὑπάρξει βραδυτῆτος ὕπερ.

AN. οἶμοι, θανάτου τοῦτ' ἐγγυτάτω
 τοῦπος ἀφίεται.

XO. θαρσεῖν οὐδὲν παραμυθοῦμαι
 μὴ οὐ τάδε ταύτη κατακυροῦσθαι. 935

AN. ὦ γῆς Θήβης ἄστυ πατρῷον

καὶ θεοὶ προγενεῖς,
 ἄγομαι δὴ κούκῃτι μέλλω.
 λεύσσετε, Θήβης οἱ κοιρανίδαι 940
 [τὴν βασιλίδα μούνην λοιπὴν],
 οἷα πρὸς οἷων ἀνδρῶν πάσχω,
 τὴν εὐσεβίαν σεβίσασα

ΧΟ. ἔτλα καὶ Δανάας οὐράνιον φῶς
 ἀλλάξαι δέμας ἐν χαλκοδέτοις ἀνλῃς· 945
 κρυπτομένα δ' ἐν τυμβήρει θαλάμῳ κατεξεύχθη·
 καίτοι καὶ γενεᾷ τίμιος, ὦ παῖ παῖ,
 καὶ Ζηρὸς ταμιεύεσκε γονὰς χρυσορύντους. 950
 ἀλλ' ἂ μοιριδία τις δύνασις δεινὰ·
 οὐτ' ἂν νιν ὄλβος οὐτ' Ἄρης, οὐ πύργος, οὐχ
 ἐκλύττοι

κελαινὰ νᾶες ἐκφύγοιεν.
 ξεύχθη δ' ὀξύχολος παῖς ὁ Δρύαντος, 955
 Ἰδωνῶν βασιλεύς, κερτομίοις ὀργαῖς
 ἐκ Διονύσου πετρῶδει κατάφαρκτος ἐν δεσμῷ.
 οὕτω τὰς μανίας δεινὸν ἀποστάζει
 ἀνθηρόν τε μένος. κείνος ἐπέγνω μανίαις 960
 ψαύων τὸν θεὸν ἐν κερτομίοις γλώσσαις.
 παύεσκε μὲν γὰρ ἐνθέους γυναικας εὐίον τε
 πῦρ,

φιλαύλους τ' ἠρέθιζε Μούσας. 965
 παρὰ δὲ κνανέων σπιλάδων διδύμας ἄλως
 ἄκται Βοσπόριαι ἰδ' ὁ Θρηκῶν ἄξενος
 Σαλμυδησός, ἔν' ἀγχίπολις Ἄρης 970
 δισσοῖσι Φινεΐδαις
 εἶδεν ἀρατὸν ἔλκος

944—954 = 955—965.

966—976 = 977—987.

ἀραχθὲν ἐξ ἀγρίας δάμαρτος

ἀλαδὸν ἀλαστόροισιν ὁμμάτων κύκλοις

ἀραχθὲν ἄτερθ' ἐρχέων, ὑφ' αἵματηραῖς 975

χείρεσσι καὶ κερκίδων ἀκμαῖσιν.

κατὰ δὲ τακόμενοι μέλαιοι μέλειαν πάθαν 977

κλαῖον, ματρός ἔχοντες ἀνύμφευτον γονάν. 980

ἂ δὲ σπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων

ἄντασ' Ἐρεχθεϊδᾶν,

τηλεπόροις δ' ἐν ἄντροις

τράφη θυέλλαισιν ἐν πατρῷαις

Βορέας ἄμιππος ὀρθόποδος ὑπὲρ πάγου 985

θεῶν παῖς· ἀλλὰ κἀπ' ἐκείνῃ

Μοῖραι μακραίωνες ἔσχον, ὦ παῖ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

5-12-23 / Θήβης ἄνακτες, ἤκομεν κοινήν ὁδὸν
δύ' ἐξ ἐνὸς βλέποντε· τοῖς τυφλοῖσι γὰρ
αὕτη κέλευθος ἐκ προηγητοῦ πέλει. 990

ΚΡ. τί δ' ἔστιν, ὦ γεραίρῃ Τειρεσία, νέον;

ΤΕ. ἐγὼ διδάξω, καὶ σὺ τῷ μάντει πιθοῦ.

ΚΡ. οὐκ οὐν πάρος γε σῆς ἀπεστάτουν φρενός.

ΤΕ. τοιγὰρ δι' ὀρθῆς τήνδ' ἐναυκλήρεις πόλιν.

ΚΡ. ἔχω πεπονθὼς μαρτυρεῖν ὀνήσιμα. 995

ΤΕ. φρόνει βεβώς αὖ νῦν ἐπὶ ξυροῦ τύχης.

ΚΡ. τί δ' ἔστιν; ὥς ἐγὼ τὸ σὸν φρίσσω στόμα.

ΤΕ. γνώσει, τέχνης σημεῖα τῆς ἐμῆς κλύων.

εἰς γὰρ παλαιὸν θᾶκον ὀρνιθοσκόπον

ἴξων, ἵν' ἦν μοι παντὸς οἰωνοῦ λιμήν, 1000

ἀγνώτ' ἀκούω φθόγγον ὀρνίθων, κακῶ

κλάζοντας οἰστῶ καὶ βεβαρβαρωμένῃ·

καὶ σπῶντας ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλους φοναῖς

ἐγνων· πετρῶν γὰρ ῥοῖβδος οὐκ ἄσημος ἦν.

- εὐθύς δὲ δείσας ἐμπύρων ἐγευρόμην 1005
 βωμοῖσι παμφλέκτοισιν· ἐκ δὲ θυμᾶτων
 Ἥφαιστος οὐκ ἔλαμπεν, ἀλλ' ἐπὶ σποδῷ
 μυδῶσα κηκλις μηρίων ἐτήκετο
 κᾶτυφε κἀνέπτυε, καὶ μετάρσιοι
 χολαὶ διεσπείροντο, καὶ καταρρυνεῖς 1010
 μηροὶ καλυπτῆς ἐξέκειντο πιμελῆς.
 τοιαῦτα παίδος τοῦδ' ἐμάνθανον πάρα,
 φθίνοντ' ἀσῆμων ὀργίων μαντεύματα·
 ἐμοὶ γὰρ οὗτος ἡγεμών, ἄλλοις δ' ἐγώ.
 καὶ ταῦτα τῆς σῆς ἐκ φρενὸς νοσεῖ πόλις. 1015
 βωμοὶ γὰρ ἡμῖν ἐσχάται τε παντελεῖς
 πλήρεις ὑπ' οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βορᾶς
 τοῦ δυσμόρου πεπιῶτος Οἰδίπου γόνου.
 κατ' οὐ δέχονται θυστάδας λιτὰς ἔτι
 θεοὶ παρ' ἡμῶν οὐδὲ μηρίων φλόγα, 1020
 οὐδ' ὄρνις εὐσήμευς ἀπορροιβδεῖ βοάς,
 ἀνδροφθόρου βεβρωῶτες αἵματος λίπος.
 ταῦτ' οὖν, τέκνον, φρόνησον. ἀνθρώποισι γὰρ
 τοῖς πᾶσι κοινόν ἐστι τοῦξαμαρτάνειν·
 ἐπεὶ δ' ἀμάρτη, κεῖνος οὐκέτ' ἔστ' ἀνὴρ 1025
 ἄβουλος οὐδ' ἄνολβος, ὅστις ἐς κακὸν
 πεσὼν ἀκῆται μηδ' ἀκίνητος πέλη.
 αὐθαδία τοι σκαιότητ' ὀφλισκάνει.
 ἀλλ' εἴκε τῷ θανόντι μηδ' ὀλωλότα
 κέντει· τίς ἀλκὴ τὸν θανόντ' ἐπικταίνει; 1030
 εὖ σοι φρονήσας εὖ λέγω· τὸ μανθάνειν δ'
 ἥδιστον εὖ λέγοντος, εἰ κέρδος λέγοι.
 ὦ πρέσβυ, πάντες ὥστε τοξόται σκοποῦ
 τοξεύετ' ἀνδρὸς τοῦδε, κοῦδὲ μαντικῆς
 ἄπρακτος ὑμῖν εἰμι· τῶν δ' ὑπαὶ γένους 1035

ΚΡ.

ἐξημπολόημαι καὶ μπεφόρτισμαι πάλαι.
 κερδαίνειτ', ἐμπολάτε τὰ πὸ Σάρδεων
 ἤλεκτρον, εἰ βούλεσθε, καὶ τὸν Ἰνδικὸν
 χρυσόν· τά φω δ' ἐκεῖνον οὐχὶ κρύψετε,
 οὐδ' εἰ θέλουσ' οἱ Ζηνὸς αἰετοὶ βορὰν 1040
 φέρειν νιν ἀρπάζοντες ἐς Διὸς θρόνους,
 οὐδ' ὥς μίᾱσμα τοῦτο μὴ τρέσας ἔγω
 θάπτειν παρήσω κείνον· εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
 θεοὺς μιάνειν οὐ τις ἀνθρώπων σθένει.
 πίπτουσι δ', ὧ γεραιὲ Τειρεσία, βροτῶν 1045
 χοὶ πολλὰ δεινοὶ πτώματ' αἰσχρ', ὅταν λόγους
 αἰσχροὺς καλῶς λέγωσι τοῦ κέρδους χάριν.

ΤΕ. φεῦ·

ἄρ' οἶδεν ἀνθρώπων τις, ἄρα φράζεται,

ΚΡ. τί χρῆμα; ποῖον τοῦτο πάγκοινων λέγεις;

ΤΕ. ὅσῳ κράτιστον κτημάτων εὐβουλία; 1050

ΚΡ. ὅσῳ περ, οἶμαι, μὴ φρονεῖν πλείστη βλάβη.

ΤΕ. ταύτης σὺ μέντοι τῆς νόσου πλήρης ἔφως.

ΚΡ. οὐ βούλομαι τὸν μάντιν ἀντειπεῖν κακῶς.

ΤΕ. καὶ μὴν λέγεις, ψευδῇ με θεσπίζειν λέγων.

ΚΡ. τὸ μαντικὸν γὰρ πᾶν φιλάργυρον γένος. 1055

ΤΕ. τὸ δ' ἐκ τυράννων αἰσχροκέρδειαν φιλεῖ.

ΚΡ. ἄρ' οἶσθα ταγοὺς ὄντας ἂν λέγῃς λέγων;

ΤΕ. οἶδ'· ἐξ ἐμοῦ γὰρ τήνδ' ἔχεις σώσας πόλιν.

ΚΡ. σοφὸς σὺ μάντις, ἀλλὰ τάδικεῖν φιλῶν.

ΤΕ. ὕρσεις με τὰ κίνητα διὰ φρενῶν φράσαι. 1060

ΚΡ. κίνει, μόνον δὲ μὴ 'πὶ κέρδεσιν λέγων.

ΤΕ. οὕτω γὰρ ἤδη καὶ δοκῶ τὸ σὸν μέρος.

ΚΡ. ὥς μὴ ἴμπολήσω ἴσθι τὴν ἐμὴν φρένα.

ΤΕ. ἀλλ' εὖ γέ τοι κάτισθι μὴ πολλοὺς ἐτι
 τρόχους ἀμιλλητήρας ἥλιον τελεῖν, 1065

ἐν οἷσι τῶν σῶν αὐτὸς ἐκ σπλάγχνων ἕνα
 νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδοῦς ἔσει,
 ἀνθ' ὧν ἔχεις μὲν τῶν ἄνω βαλὼν κάτω
 ψυχὴν τ' ἀτίμως ἐν τάφῳ κατῴκισας,
 ἔχεις δὲ τῶν κάτωθεν ἐνθάδ' αὖ θεῶν 1070
 ἄμοιβρον, ἀκτέριστον, ἀνόσιον νέκυν.
 ὧν οὔτε σοὶ μέτεστιν οὔτε τοῖς ἄνω
 θεοῖσιν, ἀλλ' ἐκ σοῦ βιάζονται τάδε.
 τούτων σε λωβητῆρες ὑστεροφθόροι
 λοχῶσιν Ἄιδου καὶ θεῶν Ἑρινύες, 1075
 ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖσδε ληφθῆναι κακοῖς.
 καὶ ταῦτ' ἄθρησον εἰ κατηργυρωμένος
 λέγω· φανεῖ γὰρ οὐ μακροῦ χρόνου τριβὴ
 ἀνδρῶν γυναικῶν σοῖς δόμοις κωκύματα.
 ἐχθρὰ δὲ πᾶσαι σύνταράσσονται πόλεις, 1080
 ὅσων σπαράγματ' ἢ κύνες καθήγγνισαν
 ἢ θῆρες ἢ τις πτηνὸς οἰωνός, φέρον
 ἀνόσιον ὁσμὴν ἐστιοῦχον ἐς πόλιν.
 τοιαῦτά σου, λυπεῖς γάρ, ὥστε τοξότης
 ἀφῆκα θυμῷ καρδίας τοξεύματα 1085
 βέβαια, τῶν σὺ θάλλπος οὐχ ὑπεκδραμεῖ.
 ὦ παῖ, σὺ δ' ἡμᾶς ἄπαγε πρὸς δόμους, ἵνα
 τὸν θυμὸν οὗτος ἐς νεωτέρους ἀφῇ,
 καὶ γυνὴ τρέφειν τὴν γλῶσσαν ἡσυχαιτέραι
 τὸν νοῦν τ' ἀμείνω τῶν φρενῶν ὧν νῦν φέρει.
 XO. ἀνήρ, ἀναξ, βέβηκε δεινὰ θεσπίσας· 1091
 ἐπιστάμεσθα δ', ἐξ ὅτου λευκὴν ἐγὼ
 τήνδ' ἐκ μελαίνης ἀμφιβάλλομαι τρίχα,
 μὴ πῶ ποτ' αὐτὸν ψεῦδος ἐς πόλιν λακεῖν.
 KP. ἔγνωκα καὐτὸς καὶ ταράσσομαι φρένας· 1095
 τό τ' εἰκαθεῖν γὰρ δεινόν, ἀντιστάντα δὲ

ἄτη πατάξει θυμὸν ἐν δεινῷ πάρα.

ΧΟ. εὐβουλίας δεῖ, παῖ Μενοικέως Κρέον.

ΚΡ. τί δῆτα χροῖ δρᾶν; φράζε· πείσομαι δ' ἐγώ.

ΧΟ. ἐλθὼν κόρην μὲν ἐκ κατώρουχος στέρης 1100

ἄνες, κτίσον δὲ τῷ προκειμένῳ τάφον.

ΚΡ. καὶ ταῦτ' ἐπαινεῖς καὶ δοκεῖς παρειαθεῖν;

ΧΟ. ὅσον γ', ἄναξ, τάχιστα· συντέμνουσι γὰρ

θεῶν ποδώκεις τοὺς κακόφρονας βλάβαι.

ΚΡ. οἴμοι· μόλις μὲν, καρδίας δ' ἐξίσταμαι 1105

τὸ δρᾶν· ἀνάγκη δ' οὐχὶ δυσμαχητέον.

ΧΟ. δρᾶ νυν τάδ' ἐλθὼν μηδ' ἐπ' ἄλλοισιν τρέπε.

ΚΡ. ᾧδ' ὥς ἔχω στείχοιμ' ἄν· ἴτ' ἴτ' ὁπάονες,

οἳ τ' ὕντες οἳ τ' ἀπόντες, ἀξίνας χεροῖν

δρᾶσθ' ἐλόντες εἰς ἐπόψιον τόπον. 1110

* * * * *

ἐγὼ δ', ἐπειδὴ δόξα τῇδ' ἐπεστράφη,

αὐτός τ' ἔδησα καὶ παρῶν ἐκλύσομαι.

δέδοικα γὰρ μὴ τοὺς καθεστῶτας νόμους

ἄριστον ἢ σφύζοντα τὸν βίον τελεῖν. *W*

✓ ΧΟ. πολυώνυμε, Καδμείας νύμφας ἄγαλμα 1115

καὶ Διὸς βαρυβρεμέτα

γένος, κλυτὰν ὅς ἀμφέπεις Ἰταλίαν, μέδεις δὲ

παγκοίνοις Ἐλευσινίας 1120

Δηοῦς ἐν κόλποις, Βακχεῦ, Βακχᾶν

ὃ ματρόπολιν Θήβαν

ναιετῶν παρ' ὕγρων

Ἰσμηνοῦ ρεῖθρων ἀγροῖου τ'

ἐπὶ σπορᾷ δράκοντος· 1125

σὲ δ' ὑπὲρ διλόφου πέτρας στέροψ ὕπωπε

λιγνύς, ἐνθα Κωρύκται

1115—1125 = 1126—1136.

νύμφαι στίχουσι Βακχίδες, Κασταλίας τε νᾶμα· 1130
 καί σε Νυσαίων ὀρέων
 κισσήρεις ὕχθαι χλωρά τ' ἄκτᾶ
 πολυστάφυλος πέμπει,
 ἄμβρότων ἐπέων
 εὐαζόντων Θηβαῖας 1135
 ἐπισκοποῦντ' ἀγυιάς·
 τὰν ἑκπαγλα τιμᾶς *τὰν ἑκπαγλῶν*
 ὑπὲρ πασῶν πόλεων *ὑπὲρ πασῶν*
 ματρὶ σὺν κεραυνία·
 καὶ νῦν, ὥς βιαίας 1140
 ἔχεται πάνδαμος πόλις ἐπὶ νόσου,
 μολεῖν καθαρσίῳ ποδὶ Παρνασίαν
 ὑπὲρ κλιτὺν ἢ στονόεντα πορθμόν. 1145
 ἰὼ πῦρ πνεόντων *πύρπνων*
 χοράγ' ἄστρον, νυχίον
 φθεγμάτων ἐπίσκοπε,
 παῖ Δῖον γένεθλον,
 προφάνηθ', ὦναξ, σαῖς ἅμα περιπόλοις 1150
 Θυίαισιν, αἷ σε μαινόμεναι πάννυχοι
 χορεύουσι τὸν ταμίαν Ἰακχον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Κάδμου πάροιχοι καὶ δόμων Ἀμφίονος, 1155
 οὐκ ἔσθ' ὅποιον στάντ' ἂν ἀνθρώπου βίον
 οὔτ' αἰνέσαιμ' ἂν οὔτε μεμψαίμην ποτέ.
 τύχη γὰρ ὀρθοῖ καὶ τύχη καταρρέπει
 τὸν εὐτυχοῦντα τὸν τε δυστυχοῦντ' αἰεί·
 καὶ μάντις οὐδεὶς τῶν ἐφεστώτων βροτοῖς. 1160
 Κρέων γὰρ ἦν ξηλωτός, ὥς ἐμοί, ποτέ,

1137—1145 = 1146—1154.

σώσας μὲν ἐχθρῶν τήνδε Καδμείαν χθόνα
 λαβὼν τε χώρας παντελεῇ μοναρχίαν
 ἡϋθυνε, θάλλων εὐγενεῖ τέκνων σπορᾷ·
 καὶ νῦν ἀφείται πάντα. τὰς γὰρ ἡδονὰς 1165
 ὅταν προδῶ σῶμ' ἀνδρός, οὐ τίθιμ' ἐγὼ
 ξῆν τοῦτον, ἀλλ' ἔμψυχον ἡγοῦμαι νεκρόν.
 πλούτει τε γὰρ κατ' οἶκον, εἰ βούλει, μέγα
 καὶ ξῆ τύραννον σχῆμ' ἔχων· ἐὰν δ' ἀπῆ
 τούτων τὸ χαίρειν, τᾷλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾷς 1170
 οὐκ ἂν προαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν.

ΧΟ. τί δ' αὖ τόδ' ἔχθος βασιλέων ἦκεις φέρων;

ΑΓ. τεθνῶσιν· οἱ δὲ ζῶντες αἵτιοι θανεῖν.

ΧΟ. καὶ τίς φονεύει; τίς δ' ὁ κείμενος; λέγε.

ΑΓ. Αἴμων ὄλωλεν· αὐτόχειρ δ' αἰμάσσεται. 1175

ΧΟ. πότερα πατρώας ἢ πρὸς οἰκείας χερός;

ΑΓ. αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ, πατρὶ μηνίσας φόνου.

ΧΟ. ὦ μάντι, τοῦπος ὥς ἄρ' ὄρθον ἤνυσας.

ΑΓ. ὥς ὦδ' ἐχόντων τᾶλλα βουλευεῖν πάρα.

ΧΟ. καὶ μὴν ὄρω τάλαιναν Εὐρυδίκην ἁμοῦ 1180
 δάμαρτα τὴν Κρέοντος· ἐκ δὲ δωμάτων
 ἦτοι κλύουσα παιδὸς ἢ τύχῃ περᾷ.

ΕΤΡΥΔΙΚΗ.

ὦ πάντες ἄστοί, τῶν λόγων ἐπησθόμην
 πρὸς ἔξοδον στείχουσα, Παλλάδος θεᾶς
 ὕπως ἰκοίμην εὐγμάτων προσήγορος. 1185
 καὶ τυγχάνω τε κληῖθ' ἀνασπαστοῦ πύλης
 χαλῶσα, καὶ με φθόγγος οἰκείου κακοῦ
 βάλλει δι' ὧτων· ὑπτία δὲ κλίνομαι
 δεισάσα πρὸς δμωαῖσι κάποπλήσσομαι.
 ἀλλ' ὅστις ἦν ὁ μῦθος αὐτίς εἶπατε 1190

- κακῶν γὰρ οὐκ ἄπειρος οὗς' ἀκούσομαι.
 ΑΓ. ἐγὼ, φίλῃ δέσποινα, καὶ παρὼν ἐρῶ
 κοῦδ' ἐν παρήσῳ τῆς ἀληθείας ἔπος.
 τί γάρ σε μαλθάσσοιμ' ἂν ὦν ἐς ὕστερον
 ψεῦσται φανούμεθ'; ὀρθὸν ἀλήθει' ἀεί. 1195
 ἐγὼ δὲ σῶ ποδαγὸς ἐσπόμεν πόντι
 πεδίον ἐπ' ἄκρον, ἐνθ' ἔκειτο νηλεὲς
 κυνοσπάρακτον σῶμα Πολυνείκους ἔτι·
 καὶ τὸν μὲν, αἰτήσαντες ἐνοδίαν θεὸν
 Πλούτωνά τ' ὀργᾶς εὐμειεῖς κατασχεθεῖν, 1200
 λούσαντες ἄγνόν λουτρόν, ἐν νεοσπάσιν
 θαλλοῖς δ' ἡ δὴ 'λέλειπτο συγκατήθμεν,
 καὶ τύμβον ὀρθόκρανον οἰκείας χθονὸς
 χώσαντες αὐτῇς πρὸς λιθόστρωτον κόρης
 νυμφεῖον Ἰδὸν κοῖλον εἰσεβαίνομεν. 1205
 φωνῆς δ' ἄπωθεν ὀρθίων κωκυμάτων
 κλύει τις ἀκτέριστον ἀμφὶ παστάδα,
 καὶ δεσπότη Κρέοντι σημαίνει μολών·
 τῷ δ' ἀθλίας ἔσημα περιβαίνει βοῆς
 ἔρποντι μᾶλλον ἄσσον, οἰμῶξας δ' ἔπος 1210
 ἔησι δυσθρήνητον· ὦ τάλας ἐγὼ,
 ἄρ' εἰμὶ μάντις; ἄρα δυστυχεστέτην
 κέλευθον ἔρπω τῶν παρελθουσῶν ὁδῶν;
 παιδὸς με σαίνει φθόγγος. ἀλλὰ πρόσπολοι,
 ἴτ' ἄσσον ὠκεῖς καὶ παραστάντες τάφῳ 1215
 ἀθρήσαθ', ἄρμον χώματος λιθοσπαδῇ
 δύντες πρὸς αὐτὸ στόμιον, εἰ τὸν Αἴμονος
 φθόγγον συνήμ' ἢ θεοῖσι κλέπτομαι.
 εἰδ' ἐξ ἀνύμου δεσπότης κελεύσμεσιν
 ἡθροῦμεν· ἐν δὲ λοισθίῳ τυμβεύματι 1220
 τὴν μὲν κρεμαστὴν ἀνχένος κατείδομεν,

βρόχῳ μιτώδει σινδόνος καθημμένην,
τὸν δ' ἄμφι μέσση περιπετὴ προσκείμενον,
εὐνῆς ἀποιμώζοντα τῆς κάτω φθορὰν
καὶ πατρὸς ἔργα καὶ τὸ δύστηνον λέχος. 1226

ὅ δ' ὥς ὁρᾷ σφε, στυγνὸν οἰμῶξας ἔσω
χωρεῖ πρὸς αὐτὸν κἀνακακύσας καλεῖ·
ὦ τλήμων, οἷον ἔργον εἰργασαι· τίνα
νοῦν ἔσχεις; ἐν τῷ συμφορᾷ διεφθάρης;
ἔξελθε, τέκνον, ἰκέσιός σε λίσσομαι. 1230

τὸν δ' ἀγρίοις ὕσσοισι παπτήνας ὁ παῖς,
πτύσας προσώπῳ κοῦδὲν ἀντειπών, ξίφους
ἔλκει διπλοῦς κνώδοντας· ἐκ δ' ὀρμωμένου
πατρὸς φυγαῖσιν ἤμπλακ'· εἶθ' ὁ δύσμορος
αὐτῷ χολωθείς, ὥσπερ εἶχ', ἐπενταθείς 1235
ἤρεισε πλευραῖς μέσσον ἔγχος, ἐς δ' ὕρτον
ἀγκῶν' ἔτ' ἔμφρων παρθένω προσπτύσσεται·
καὶ φνυσιῶν ὀξεῖαν ἐκβάλλει ῥοήν
λευκῇ παρειᾷ φοινίον σταλάγματος.

κεῖται δὲ νεκρὸς περὶ νεκρῷ, τὰ νυμφικὰ 1240
τέλη λαχὼν δεῖλαιος εἰν Αἰδου δόμοις,
δείξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀβουλίαν
ὅσῳ μέγιστον ἀνδρὶ πρόσκειται κακόν.

ΧΟ. τί τοῦτ' ἂν εἰκάσειας; ἢ γυνὴ πάλιν
φρούρη, πρὶν εἰπεῖν ἐσθλὸν ἢ κακὸν λόγον. 1245

ΑΓ. καὐτὸς τεθάμβηκ'· ἐλπίσιν δὲ βόσκομαι
ἄχῃ τέκνον κλύουσιν ἐς πόλιν ῥόους
οὐκ ἀξιῶσειν, ἀλλ' ὑπὸ στέργης ἔσω
δμωαῖς προθήσειν πένθος οἰκεῖον στένειν.
[γνώμης γὰρ οὐκ ἄπειρος, ὥσθ' ἐμαρτά-
νειν.] 1250

ΧΟ. οὐκ οἶδ'· ἐμοὶ δ' οὔν ἢ τ' ἔργον σιγὴ βαρὺ

- δοκεῖ προσεῖναι χῆ μάτην πολλή βοή.
 ΑΓ. ἀλλ' εἰσόμεσθα, μή τι καὶ κατὰσχετον
 κρυφῇ καλύπτει καρδίᾳ θυμουμένη,
 δόμους παραστείχοντες· εὖ γὰρ οὖν λέγεις. 1255
 καὶ τῆς ἄγαν γὰρ ἐστί που σιγῆς βάρος.
 ΧΟ. καὶ μὴν ὅδ' ἄναξ αὐτὸς ἐφήκει
 μνημ' ἐπίσημον διὰ χειρὸς ἔχων,
 εἰ θέμις εἰπεῖν, οὐκ ἄλλοτρίᾳς
 ἄτης, ἀλλ' αὐτὸς ἁμαρτῶν. 1260
 ΚΡ. ἰὼ φρενῶν δυσφρόνων ἁμαρτήματα
 στερεὰ θανατόεντ',
 ὧ κτανόντας τε καὶ
 θανόντας βλέποντες ἐμφυλίου.
 ὦμοι ἐμῶν ἄνολβα βουλευμάτων. 1265
 ἰὼ παῖ, νέος νέω ξὺν μόρῳ,
 αἰαῖ αἰαῖ,
 ἔθανες, ἀπελύθης,
 ἐμαῖς οὐδὲ σαῖσι δυσβουλίαις.
 ΧΟ. οἴμ' ὥς ἔοικας ὀψὲ τὴν δίκην ἰδεῖν. 1270
 ΚΡ. οἴμοι,
 ἔχω μαθὼν δείλαιος· ἐν δ' ἐμῷ κάρῳ
 θεὸς τότε ἄρα τότε μέγα βάρος μ' ἔχων
 ἐπαισεν, ἐν δ' ἔσεισεν ἀγρίαις ὁδοῖς,
 οἴμοι, λακπάτητον ἀντρέπων χαράν. 1275
 φεῦ φεῦ, ὦ πόνοι βροτῶν δύσπονοι!

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

- ὦ δέσποθ', ὥς ἔχων τε καὶ κεκτημένος, 1278
 τὰ μὲν πρὸ χειρῶν τάδε φέρων, τὰ δ' ἐν δόμοις
 ἔοικας ἦκειν καὶ τάχ' ὀψεσθαι κακά. 1280

1261—1277 = 1284—1300.

- ΚΡ. τί δ' ἔστιν αὖ κακίον ἢ κακῶν ἔτι;
- ΕΞ. γυνὴ τέθνηκε, τοῦδε παμμήτωρ νεκροῦ,
δύστηνος, ἄρτι νεοτόμοισι πλήγμασιν. 1284
- ΚΡ. ἰὼ ἰὼ δυσκάθατος Ἴδου λιμὴν,
τί μ' ἄρα τί μ' ὀλέκεις;
ὦ κακάγγελτά μοι
προπέμψας ἄχῃ, τίνα θροεῖς λόγον;
αἰαῖ, ὀλωλότ' ἄνδρ' ἐπεξειργάσω.
τί φῆς, παῖ; τίν' αὖ λέγεις μοι νέον,
αἰαῖ αἰαῖ, 1290
σφάριον ἐπ' ὀλέθρῳ
γυναικεῖον ἀμφικεῖσθαι μόρον;
ΧΘ. ὄραν πάρεστιν· οὐ γὰρ ἐν μυχοῖς ἔτι.
- ΚΡ. οἴμοι,
κακὸν τόδ' ἄλλο δεύτερον βλέπω τάλας.
τίς ἄρα, τίς με πότμος ἔτι περιμένει;
ἔχω μὲν ἐν χεῖρεσσιν ἄρτίως τέκνον,
τάλας, τὸν δ' ἐναντα προσβλέπω νεκρόν.
φεῦ φεῦ μᾶτερ ἀθλίᾳ, φεῦ τέκνον. 1300
- ΕΞ. ἦ δ' ὀξυθήκτος ἦδε βωμία πέριξ 1304
λύει κελαινὰ βλέφαρα, κωκύσασα μὲν
τοῦ πρὶν θανόντος Μεγαρέως κλεινὸν λάχος,
αὐτῆς δὲ τοῦδε, λοίσθιον δὲ σοὶ κακὰς
πράξεις ἐφυμνήσασα τῷ παιδοκτόνῳ. 1306
- ΚΡ. αἰαῖ αἰαῖ,
ἀνέπταν φόβῳ. τί μ' οὐκ ἀνταίαν
ἐπαισέν τις ἀμφιθήκῳ ξίφει;
δείλαιος ἐγώ, αἰαῖ,
δειλαία δὲ συγκέκραμαι δῦα.
- ΕΞ. ὥς αἰτίαν γε τῶνδε κακείνων ἔχων
1306—1311 = 1328—1333.

πρὸς τῆς θανούσης τῆσδ' ἐπεσκήπτου μόρων.

- KP. ποίῳ δὲ κάπελύσατ' ἐν φοναῖς τρόπῳ;
 ΕΞ. παίσασ' ὕφ' ἥπαρ αὐτόχειρ αὐτήν, ὅπως 1315
 παιδὸς τόδ' ἦσθιεν' ὀξυκώκτον πάθος.
 KP. ὦμοι μοι, τάδ' οὐκ ἐπ' ἕλλον βροτῶν
 ἐμᾶς ἀρμόσει ποτ' ἐξ αἰτίας.
 ἐγὼ γάρ σ' ἐγὼ ἔκανον, ὦ μέλεος,
 ἐγὼ, φάμ' ἐτυμον. ἰὼ πρόσπολοι, 1320
 ἄγχετέ μ' ὃ τι τάχιστ', ἄγχετέ μ' ἐκποδῶν,
 τὸν οὐκ ὄντα μᾶλλον ἢ μηδένα. 1325
 XO. κέρδη παραινείς, εἴ τι κέρδος ἐν κακοῖς
 βράχιστα γὰρ κράτιστα τὰν ποσὶν κακά.
 KP. ἴτω ἴτω,
 φανήτω μόρων ὃ κάλλιστ' ἐμῶν 1329
 ἐμοὶ τερμίαν ἄγων ἀμέραν
 ὕπατος· ἴτω ἴτω,
 ὅπως μηκέτ' ἄμαρ ἄλλ' εἰσίδω. 1333
 XO. μέλλοντα ταῦτα. τῶν προκειμένων τι χρῆ
 πράσσειν· μέλει γὰρ τῶνδ' ὅτοισι χρῆ με-
 λειν. 1335
 KP. ἀλλ' ὦν ἐρῶ, τοιαῦτα συγκατηυξάμην.
 XO. μή νυν προσεύχου μηδέν· ὥς πεπωμένης
 οὐκ ἔστι θνητοῖς συμφορᾶς ἀπαλλαγῇ.
 KP. ἄγοιτ' ἂν μάταιον ἄνδρ' ἐκποδῶν,
 ὅς, ὦ παῖ, σέ τ' οὐχ ἐκὼν κάκτανον 1340
 σέ τ' αὖ τάνδ', ὦμοι μέλεος, οὐδ' ἔχω
 ὅπα πρὸς πότρεα κλιθῶ· πάντα γὰρ
 λέχρια τὰν χερσῶν, τὰ δ' ἐπὶ κρατὶ μοι 1345
 πότμος δυσκόμιστος εἰσήλατο.
 XO. πολλῶ τὸ φρονεῖν εὐδαιμονίας

1317—1325 = 1339—1346.

πρῶτον ὑπάρχει· χορὴ δ' ἐς τὰ θεῶν
μηδὲν ἀσεπτεῖν· μεγάλοι δὲ λόγοι
μεγάλας πληγὰς τῶν ὑπεραύχων
ἀποτίσαντες
γῆρα τὸ φρονεῖν ἐδίδαξαν. \

1350

VI.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

ΥΛΛΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ ΤΡΑΧΙΝΙΩΝ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΛΙΧΑΣ.

ΤΡΟΦΟΣ.

ΠΡΕΣΒΥΤΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

ΕΚ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ (Π. 7, 5.)

Ἡρακλῆς παραγενόμενος εἰς Καλυδῶνα τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηιάνειραν ἐμνηστεύσατο, καὶ διαπαλαίσας ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς τὸν Ἀχελῷον ἀπεικασθέντα ταύρω, περιέκλασε τὸ ἕτερον τῶν κεράτων· καὶ τὴν μὲν Δηιάνειραν γαμεῖ, τὸ δὲ κέρας Ἀχελῷος λαμβάνει, δοὺς ἀντὶ τούτου τὸ τῆς Ἀμαλθείας. Ἀμαλθεία δὲ ἦν Αἰμονίου θυγάτηρ, ἣ κέρας εἶχε ταύρου· τοῦτο δέ, ὡς Φερεκύδης φησί, δύναμιν εἶχε τοιαύτην ὥστε ποτὸν ἢ βρωτόν, ὅπερ εὐξαιτό τις, παρέχειν ἄφθονον. στρατεύει δὲ Ἡρακλῆς μετὰ Καλυδωνίων ἐπὶ Θεσπρωτοῦς, καὶ πόλιν ἔλὼν Ἐφύραν, ἧς ἐβασίλευε Φύλας, Ἀστυόχῃ τῇ τούτου θυγατρὶ συνελθὼν πατὴρ Τληπολέμου γίνεται. γενομένων δὲ τούτων εὐωχούμενος παρὰ Οἰνεῖ, κονδύλῳ παίσας ἀπέκτεινεν Εὐνομον τὸν Ἀρχιτέλους παῖδα κατὰ χειρῶν διδόντα· συγγενὴς δὲ οὗτος Οἰνέως. καὶ ὁ μὲν πατὴρ τοῦ παιδὸς ἀκουσίῳ γενομένου τοῦ συμβεβηκότος συνεγνωμόνει· Ἡρακλῆς δὲ κατὰ τὸν νόμον φυγὴν ὑπομένειν ἤθελε, καὶ δὴ ἔγνω πρὸς Κήρυκα εἰς Τραχίνα ἀπιέναι. ἄγων δὲ Δηιάνειραν εἰς ποταμὸν Εὐήνον ἤλθεν, ἐν ᾧ καθεζόμενος Νέσσως ὁ Κένταυρος τοὺς παριόντας διεπόρθημεν μισθοῦ, λέγων παρὰ θεῶν ταύτην τὴν πορθμείαν εἰληφέναι διὰ τὸ δίκαιος εἶναι. αὐτὸς μὲν οὖν Ἡρακλῆς τὸν ποταμὸν διέβη, Δηιάνειραν δὲ μισθὸν αἰτηθεὶς ἐπέτρεψε Νέσσῳ διακομίζειν. ὃ δὲ πορθμεύων αὐτὴν ἐπεχείρει βιάζεσθαι. τῆς δὲ ἀνακραγούσης αἰσθόμενος ἐξελθόντα Νέσσον ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρδίαν. ὃ δὲ μέλλων τελευτᾶν, προσκαλεσάμενος Δηιάνει-

νεικαν, εἶπε τηρεῖν λαβοῦσαν ἐν κόχλῳ, εἰ θέλοι πρὸς Ἡρακλέα φιλεῖν ἔχειν, τὸν τε ἰὼν ἐφῆκε κατὰ τῆς κόχλου καὶ τὸ θυὲν ἐκ τοῦ τροφύματος τῆς ἀκίδος αἷμα συμμύξας δίδωκεν· ἥ δὲ λαβοῦσα ἐφύλαττε παρ' ἑαυτῇ. διεξιὼν δὲ Ἡρακλῆς τὴν Ἀρνούπιον χώραν καὶ τροφῆς ἀπορῶν, ὕπαντήσαντος αὐτῷ Θειοδάμαντος βοηλατοῦντος, τὸν ἕτερον τῶν τρώων λύσας καὶ σφάξας εὐωχεῖτο. ὥς δὲ ἦκεν εἰς Τραχῖνα πρὸς Κήρυκα, ὑποδεχθεὶς ὑπ' αὐτοῦ Ἀρνούπας κατεπολέμησεν. αὐθις ἐκεῖθεν Αἰγυμῷ βασιλεῖ συνεμάχησε Δωριέων· Ἀσπίδαι γὰρ περὶ γῆς ὄρων πρὸς αὐτὸν ἐπολέμουν, Κορώνου στρατηγούντος. ὃ δὲ πολιορκούμενος ἐπεκαλίσσατο Ἡρακλέα βοηθὸν ἐπὶ μέρει τῆς γῆς. βοηθήσας δὲ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε Κόρωνον μετὰ καὶ ἄλλων, καὶ τὴν γῆν ἅπασαν ἐλευθέρην ἐποίησεν· ἀπέκτεινε δὲ καὶ Αργόραν μετὰ τῶν παίδων, βασιλέα Ἀρνούπιον, ἐν Ἀπύλλωνος τεμένει, Λικιπῶν σύμμαχον. παριόντα δὲ Ἴωνες εἰς μονομαχίαν προσηκαλεῖτο αὐτὸν Κύκνος ὁ Ἄρεος καὶ Πελοπίας· σφαστὰς δὲ καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν. ὥς δὲ εἰς Ὀρμένιον ἦκεν, Ἀμύντωρ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς οὐκ εἶσσε μεθ' ὅπλων παρῆναι, κωλύμενος δὲ παρελθεῖν καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν. ἐφικόμενος δὲ εἰς Τραχῖνα στρατῶν ἐπ' Οἰχάλειαν συνήθραισεν, Εὐρυτον τιμωρῆσασθαι θέλων. συμμαχοῦντων δ' Ἀρκάδων αὐτῷ καὶ Μηλιέων τῶν ἐκ Τραχίνος καὶ Λοκῶν τῶν Ἐπικνημιδίων, κτείνας μετὰ τῶν παίδων Εὐρυτον, αἶρεῖ τὴν πόλιν, καὶ θάψας τῶν σὺν αὐτῷ στρατευσαμένων τοὺς ἀποθανόντας, Ἰππασον τὸν Κήρυκος καὶ Ἀργεῖον καὶ Μέλανα, τοὺς Αἰκυμνίου παῖδας, καὶ λαφυραγωγῆσας τὴν πόλιν, ἤγειν Ἰόλην αἰχμάλωτον. καὶ προσορμισθεὶς Κηναίῳ τῆς Εὐβοίας ἀκρωτηρίῳ Αἰὸς Κηναίου ἱερὸν ἰδρύσατο. μέλλων δὲ ἱεροουργεῖν κήρυκα ἐπεμψε λαμπρὰν ἐσθῆτα οἶδοντα. παρὰ τούτων δὲ τὰ περὶ τὴν Ἰόλην Ἀμιάνειρα πυθυμένη, καὶ δεισάσα μὴ πάλιν ἐκείνην ἀγαπήσῃ, νομίσασα τῇ ἀληθείᾳ φιλητρον εἶναι τὸ θυὲν αἷμα Νέσσου, τοῦτω τὸν χιτῶνα ἔχρισεν. ὥς δὲ θερμασθέντος τοῦ χιτῶνος ὁ ἰὼς τῆς ὕδρας ἡσθίετο, τὸν μὲν Ἀλκον κατέβαλεν, εἰς Τραχῖνα δὲ ἐπὶ νεὼς κομίζεται. Ἀμιάνειρα δὲ ὤχθεσθεῖσα ἑαυτὴν ἀνήρτησεν. Ἡρακλῆς δὲ ἐντελλόμενος Ἰλλῳ, ὃς αὐτῷ ἐκ Ἀμιανείρας ἦν παῖς πρεσβύτερος, τὴν Ἰόλην ἀνδρωθέντα γῆμαι, παραγενόμε-

νος εἰς Οἶτην, ὃ ἐστὶν ὄρος Τραχῖνος, πυρὰν ποιήσας ἐκέλευσεν ἐπιβάς ὑφάπτειν. τοῦ δὲ μὴ θέλοντος Ποίας παριῶν ἐπὶ ζήτησιν ποιμνίων ὑφάψας ἔλαβε τὰ τόξα παρ' αὐτοῦ δωρεάν. καιομένης δὲ τῆς φλογὸς λέγεται νέφος ὑποστὰν μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀναπέμψαι· ἔνθα τυχὼν ἀθανασίας γήμας Ἦβην τὴν Ἥρας θυγατέρα ποιεῖ παῖδας Ἀλεξιάρην καὶ Ἀνίκητον.

ΑΘΛΟΙ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Πρῶτα μὲν ἐν Νεμέᾳ βριαρὸν κατέπεφνε λέοντα.
 δεύτερον ἐν Λέρνῃ πολυαύχενον ὤλεσεν ὕδραν.
 τὸ τρίτον αὖτ' ἐπὶ τοῖς Ἑρμυάνθιον ἔκτανε κάπρον.
 χρυσόκερων ἔλαφον μετὰ ταῦτ' ἤγρευσε, τέταρτον.
 πέμπτον δ', ὄρνιθας Στυμφηλίδας ἐξεδίωξεν.
 ἕκτον, Ἀμαζονίδος κόμισε ζωστήρα φαιινόν.
 ἕβδομον, Αὐγείου πολλὴν κόπρον ἐξεκάθηρεν.
 ὄγδοον, ἐκ Κρήτης δὲ πυρίπνοον ἤλασε ταῦρον.
 ἐκ Θορήκης, ἕνατον, Διομήδεος ἤγαγεν ἵππους.
 Γηρυόνου, δέκατον, βόας ἤλασεν ἐξ Ἑρυθείης.
 ἐνδέκατον δ', ἀνάγει κύναι Κέρβερον ἐξ Αἰδαο.
 δωδέκατον δ', ἠνεγκεν ἐς Ἑλλάδα χρύσεια μῆλα.
 Θεστίεω θυγατρῶν τρισκαιδέκατος πέλεν ἄθλος.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

Λόγος μὲν ἔστ' ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανείς,
 ὥς οὐκ ἂν αἰῶν' ἐκμάθοις βροτῶν, πρὶν ἂν
 θάνη τις, οὔτ' εἰ χρηστὸς οὔτ' εἰ τῷ κακός·
 ἐγὼ δὲ τὸν ἐμόν, καὶ πρὶν εἰς Ἄιδου μολεῖν,
 5 ἐξοιδ' ἔχουσα δυστυχῇ τε καὶ βαρύν,
 ἥτις πατρὸς μὲν ἐν δόμοισιν Οἰνέως
 ναίουσ' ἔτ' ἐν Πλευρῶνι νυμφείων ὄκνον
 ἄλγιστον ἔσχον, εἰ τις Αἰτωλὶς γυνή.
 μνηστὴρ γὰρ ἦν μοι ποταμός, Ἀχελῷον λέγω,
 10 ὃς μ' ἐν τρισὶν μορφαῖσιν ἐξήτει πατρός,
 φοιτῶν ἐναργὴς ταῦρος, ἄλλοτ' αἰόλος
 δράκων ἐλικτός, ἄλλοτ' ἀνδρείῳ κύτει
 βούπρωρος· ἐκ δὲ δασκίου γενειάδος
 κροουνοὶ διερραίνοντο κρηναίου ποτοῦ.
 τοιόνδ' ἐγὼ μνηστῆρα προσδεδεγμένη
 15 δύστηνος αἰεὶ κατθανεῖν ἐπηυχόμην,
 πρὶν τῆσδε κοίτης ἐμπελασθῆναί ποτε.
 χρόνῳ δ' ἐν ὑστέρῳ μὲν, ἁσμένῃ δέ μοι,
 ὁ κλεινὸς ἦλθε Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς·
 20 ὃς εἰς ἀγῶνα τῷδε συμπεσὼν μάχης
 ἐκλύεται με· καὶ τρόπον μὲν ἂν πόνων
 οὐκ ἂν διείποιμ'. οὐ γὰρ οἶδ'. ἀλλ' ὅστις ἦν
 θακῶν ἀταρβῆς τῆς θεάς, ὅδ' ἂν λέγοι·
 ἐγὼ γὰρ ἤμην ἐκπεπληγμένη φόβῳ

μή μοι τὸ κάλλος ἄλγος ἐξεύροι ποτέ. 25
 τέλος δ' ἔθηκε Ζεὺς ἀγώνιος καλῶς,
 εἰ δὴ καλῶς. λέχος γὰρ Ἡρακλεῖ κριτὸν
 ξυστᾶσ' αἰεί τιν' ἐκ φόβου φόβον τρέφω,
 κείνου προκηραίνουσα· νύξ γὰρ εἰσάγει
 καὶ νύξ ἀπωθεῖ διαδεδεγμένη πόνον. 30
 ἀφύσαμεν δὴ παῖδας, οὓς κείνός ποτε,
 γήτης ὅπως ἄρουραν ἔκτοπον λαβών,
 σπείρων μόνον προσεῖδε ἀξαμῶν ἄπαξ.
 τοιοῦτος αἰὼν εἰς δόμους τε καὶ δόμων
 αἰεὶ τὸν ἄνδρ' ἔπεμπε λατρεύοντά τω. 35
 νῦν δ' ἡνίκ' ἄθλων τῶνδ' ὑπερτελῆς ἔφυ,
 ἐνταῦθα δὴ μάλιστα ταρβήσας ἔχω.
 ἐξ οὗ γὰρ ἕκτα κείνος Ἰφίτου βίαν,
 ἡμεῖς μὲν ἐν Τραχίνι τῇδ' ἀνάστατοι
 ξένῳ παρ' ἄνδρσι ναίομεν, κείνος δ' ὅπου 40
 βέβηκεν οὐδείς οἶδε· πλὴν ἐμοὶ πικρὰς
 ὠδῖνας αὐτοῦ προσβαλὼν ἀποίχεται.
 σχεδὸν δ' ἐπίσταμαί τι πῆμ' ἔχοντά νιν·
 χρόνον γὰρ οὐχὶ βαιόν, ἀλλ' ἤδη δέκα
 μῆνας πρὸς ἄλλοις πέντ' ἀκίρυνκτος μένει. 45
 κάστιν τι δεινὸν πῆμα· τοιαύτην ἐμοὶ
 δέλτον λιπὼν ἔστειχε, τὴν ἐγὼ θαμὰ
 θεοῖς ἄρῶμαι πημονῆς ἄτερ λαβεῖν.

ΘΕΡΑΠΙΑΝΑ.

δέσποινα Δηάνειρα, πολλὰ μὲν σ' ἐγὼ
 κατείδον ἤδη πανδάκρυτ' ὀδύρματα 50
 τὴν Ἡρακλείου ἐξοδὸν γοωμένην·
 νῦν δ', εἰ δίκαιον τοὺς ἐλευθέρους φρενοῦν
 γνῶμαισι δούλαις, κάμει χρὴ φράσαι τὸ σόν·
 πῶς παισὶ μὲν τοσοῖσδε πληθύεις, ἅτῳ

ἀνδρὸς κατὰ ζήτησιν οὐ πέμπεις τινά, 55
 μάλιστα δ' ὕπερ εἰκὸς Ὑλλου, εἰ πατρός
 νέμοι τιν' ὥραν τοῦ καλῶς πράσσειν δοκεῖν;
 ἐγγὺς δ' ὅδ' αὐτὸς ἀρτίπους θρόσκει δόμους,
 ὥστ' εἴ τί σοι πρὸς καιρὸν ἐννέπειν δοκῶ,
 πάρεστι χρῆσθαι τάνδρ' τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις. 60

ΔΗ. ὦ τέκνον, ὦ παῖ, κἄξ ἀγεννήτων ἄρα
 μῦθοι καλῶς πίπτουσιν· ἦδε γὰρ γυνὴ
 δούλη μέν, εἴρηκεν δ' ἐλεύθερον λόγον.

ΥΛΛΟΣ.

ποῖον; δίδαξον, μήτερ, εἰ διδασκὰ μοι.

ΔΗ. σὲ πατρός οὕτω δαρὸν ἐξενωμένου 65
 τὸ μὴ πνιθῆσθαι ποῦ ἔστιν, αἰσχύνῃν φέρειν.

ΥΛ. ἀλλ' οἶδα, μύθοις εἴ τι πιστεύειν χρεῶν.

ΔΗ. καὶ ποῦ κλύεις νιν, τέκνον, ἰδρῶσθαι χθονός;

ΥΛ. τὸν μὲν παρελθόντ' ἄροτον ἐν μήκει χρόνου
 Ἀνδρῇ γυναικί φασί νιν λάτρην πονεῖν. 70

ΔΗ. πᾶν τοίνυν, εἰ καὶ τοῦτ' ἔτλη, κλύοι τις ἄν.

ΥΛ. ἀλλ' ἐξαφεῖται τοῦδ' ὅδ' ὥς ἐγὼ κλύω.

ΔΗ. ποῦ δῆτα νῦν ζῶν ἢ θανὼν ἀγγέλλεται;

ΥΛ. Εὐβοῖδα χώραν φασίν, Εὐρύτου πόλιν,
 ἐπιστρατεύειν αὐτὸν ἢ μέλλειν ἔτι. 75

ΔΗ. ἄρ' οἶσθα δῆτ', ὦ τέκνον, ὥς ἐλείπε μοι
 μαντεία πιστὰ τῆσδε τῆς ὥρας πέρι;

ΥΛ. τὰ ποῖα, μήτερ; τὸν λόγον γὰρ ἀγνοῶ.

ΔΗ. ὥς ἢ τελευτήν τοῦ βίου μέλλει τελεῖν
 ἢ τοῦτον ἄρας ἄθλον - υ υ υ - 80
 τὸν λοιπὸν ἤδη βίον εὐαίων' εἶχειν.
 ἐν οὖν ῥοπῇ τοιᾷδε κειμένῳ, τέκνον,
 οὐκ εἰ ξυνέρξων, ἥνικ' ἢ σεσώσμεθα
 [ἢ] πίπτομεν σοῦ πατρός ἐξολωλότος]

- κείνου βίον σώσαντος, ἢ οἰχόμεσθ' ἄμα; 85
 ΤΑ. ἀλλ' εἰμι, μήτερ· εἰ δὲ θεσφάτων ἐγὼ
 βάξιν κατήδη τῶνδε, κἂν πάλοι παρῇ·
 νῦν δ' ὁ ξυνήθης πότμος οὐκ εἶα πατρὸς
 ἡμᾶς προταρβεῖν οὐδὲ δειμαίνειν ἔγαν.
 νῦν δ' ὥς ξυνήμ', οὐδὲν ἐλλείψω τὸ μὴ οὐ 90
 πᾶσαν πυθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν πέρι.
 ΔΗ. χῶρει νυν, ὦ παῖ· καὶ γὰρ ὑστέρῳ τό γ' εὖ
 πράσσειν, ἐπεὶ πύθοιτο, κέρδος ἐμπολῆ.

ΧΟΡΟΣ.

ὅν αἰόλα νῦξ ἐναριζομένα τίκτει κατευνάζει τε,
 φλογιζόμενον 94

Ἄλιον Ἄλιον αἰτῶ
 τοῦτο καρῦξαι, τὸν Ἀλκμήνας πόθι μοι πόθι
 μοι νάει ποτ', ὦ λαμπρᾷ στεροπᾷ
 φλεγέθων, 99

ἢ ποντίας αὐλῶνος ἢ δισσαῖσιν ἀπείροις κλιθεῖς,
 εἴπ', ὦ κρατιστεύων κατ' ὄμμα. 102

ποθουμένα γὰρ φρενὶ πυνθάνομαι τὰν ἀμφινεικῇ
 Δηιάνειραν αἶε,

οἷά τιν' ἄθλιον ὕρνιν, 105

οὐποτ' εὐνάξιν ἀδακρύτων βλεφάρων πόθον,
 ἀλλ' εὐμναστον ἀνδρὸς δεῖμα τρέφουσιν
 ὁδοῦ

ἐνθυμίσις εὐναῖς ἀνανδρώτοισι τρύχεσθαι, κα-
 κὰν δύστανον ἐλπίζουσιν αἶσαν. 111

πολλὰ γὰρ ὥστ' ἀκάμαντος ἢ νότου ἢ βορέα τις
 κύματ' ἐν εὐρέι πόντῳ βάντ' ἐπιόντα τ' ἴδῃ, 115
 οὕτω δὲ τὸν Καδμογενῆ στρέφει, τὸ δ' αὔξει βιώτον

94—102 = 103—111.

112—121 = 122—131.

πολύπονον, ὥσπερ πέλαγος Κρήσιον. ἀλλὰ τίς
θεῶν

αἶεν ἀναμπλάκητον Ἰδα σφε δόμων ἐρύκει. 120
ῶν ἐπιμεμφομένα σ' ἄδεια μέν, ἀντία δ' οἴσω. 121
φαιμί γάρ οὐκ ἀποτρύειν ἐλπίδα τὰν ἀγαθὰν 122
χοῆναί σ'· ἐνάλγητα γὰρ οὐδ' ὁ πάντα κραίνων
βασилевς

ἐπέβαλε θνατοῖς Κρονίδας· ἀλλ' ἐπὶ πῆμα καὶ
χαρὰ

πᾶσι κυκλοῦσιν οἶον ἔρχτον στροφάδες κέ-
λευθοι. 131

μένει γὰρ οὔτ' αἰόλα ,132

νῦξ βροτοῖσιν οὔτε κῆρες οὔτε πλοῦτος,
ἀλλ' ἔφαρ βέβακε, τῷ δ' ἐπέρχεται χαίρειν τε
καὶ στέρεσθαι.

ἂ καὶ σὲ τὰν ἄνασσαν ἐλπίσιν λέγω
τάδ' αἶεν ἴσχειν· ἐπεὶ τίς ὧδε
τέκνοισι Ζῆν' ἔβουλον εἶδεν; 140

ΔΗ. πεπυσμένη μέν, ὥς ἀπεικάσαι, πάρει
πάθημα τοῦμόν· ὥς δ' ἐγὼ θυμοφθορῶ,
μήτ' ἐκμάθοις παθοῦσα νῦν τ' ἀπειρος εἴ.
τὸ γὰρ νεάζον ἐν τοιοῖσδε βόσκειται
χώροισιν αὐτοῦ, καὶ νιν οὐ θάλλπος θεοῦ 145
οὐδ' ὕμβρος οὐδὲ πνευμάτων οὐδὲν κλονεῖ,
ἀλλ' ἡδοναῖς ἄμοχθον ἐξαίρει βίον
ἐς τοῦθ' ἕως τις ἀντὶ παρθένου γυνῆ
κληθῇ λάβῃ τ' ἐν νυκτὶ φροντίδων μέρος.
[ἦτοι πρὸς ἀνδρὸς ἢ τέκνων φοβουμένη. 150
τότ' ἔν τις εἰσίδοιτο, τὴν αὐτοῦ σκοπῶν
πρᾶξιν, κακοῖσιν οἷς ἐγὼ βαρύνομαι.]
πάθη μὲν οὖν δὴ πόλλ' ἔργω' ἐκλαυσάμην·

ἐν δ', οἶον οὐπω πρόσθεν, αὐτίκ' ἐξερῶ.
 ὁδὸν γὰρ ἦμος τὴν τελευταίαν ἄναξ 155
 ὠρμαῖτ' ἀπ' οἴκων Ἑρακλῆς, τότε' ἐν δόμοις
 λείπει παλαιὸν δέλτον ἐγγεγραμμένην
 ξυνθήμαθ', ἅμοι πρόσθεν οὐκ ἔτλη ποτέ,
 πολλοὺς ἀγῶνας ἐξιὼν, οὐπω φράσαι,
 ἀλλ' ὥς τι δράσων εἶρπε κοῦ θανούμενος. 160
 νῦν δ' ὥς ἔτ' οὐκ ὦν εἶπε μὲν λέχους ὃ τι
 χρεῖή μ' ἐλέσθαι κτῆσιν, εἶπε δ' ἦν τέκνοις
 μοῖραν πατρώας γῆς διαιρετὸν νέμοι,
 χρόνον προτάξας ὥς τρίμηνον ἡνίκα
 χώρας ἀπειή κενναύσιον βεβώς 165
 [τότ' ἢ θανεῖν χρεῖή σφε τῷδε τῷ χρόνῳ
 ἢ τοῦθ' ὑπεκδραμόντα τοῦ χρόνου τέλος
 τὸ λοιπὸν ἤδη ξῆν ἀλυπῆτῳ βίῳ].
 τοιαῦτ' ἔφραξε πρὸς θεῶν εἰμαρμένα
 [τῶν Ἑρακλείων ἐκτελεσθῆναι πόνων], 170
 ὥς τὴν παλαιὰν φηγὸν αὐδῆσαί ποτε
 Δωδῶνι δισσῶν ἐκ πελειάδων ἔφη.
 καὶ τῶνδε ναμέρτεια συμβαίνει χρόνον
 τοῦ νῦν παρόντος, ὃ τέλεσθῆναι χρεῶν·
 ὥστ' ἐνδεῶς εὐδουσιν ἐκπηδᾶν ἐμὲ 175
 φόβῳ, φίλαι, ταρβοῦσαν, εἰ με χρὴ μένειν
 πάντων ἀρίστου φωτὸς ἐστερημένην.
 εὐφημίαν νῦν ἴσχ'· ἐπεὶ καταστεφῇ
 στείχονθ' ὁρῶ τιν' ἄνδρα πρὸς χαρὰν λόγων.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

δέσποινα Ἀηάνειρα, πρῶτος ἀγγέλον 180
 ὕκνου σε λύσω· τὸν γὰρ Ἀλκμήνης τόκον
 καὶ ξῶντ' ἐπίστω καὶ κρατοῦντα καὶ μάχης
 ἔγουντ' ἀπαρχὰς θεοῖσι τοῖς ἐγχωρίοις.

ΧΟ.

- ΔΗ. τίν' εἶπας, ὦ γεραῖέ, τόνδε μοι λόγον;
- ΑΓ. τάχ' ἐς δόμους σοὺς τὸν πολύζηλον πόσιν 185
ἤξιεν φανέντα σὺν κράτει νικηφόρῳ.
- ΔΗ. καὶ τοῦ τόδ' ἀστῶν ἢ ξένων μαθὼν λέγεις;
- ΑΓ. ἐν βουθερεῖ λειμῶνι πρὸς πολλοὺς θροεῖ
Αἶχας ὁ κῆρυξ ταῦτα· τοῦ δ' ἐγὼ κλύων 190
ἀπῆλξ', ὅπως τοι πρῶτος ἀγγείλας τάδε
πρὸς σοῦ τι κερδάναιμι καὶ κτώμην χάριν.
- ΔΗ. αὐτὸς δὲ πῶς ἄπεστιν, εἶπερ εὖτυχεῖ;
- ΑΓ. οὐκ εὐμαρεῖα χρώμενος πολλῇ, γύναι.
κύκλω γὰρ αὐτὸν Μηλιεὺς ἄπας λεῶς 195
κρίνει παραστάς, οὐδ' ἔχει βῆναι πρόσω·
τὸ γὰρ ποθοῦν ἕκαστος ἐκμαθεῖν θέλων
οὐκ ἂν μεθεῖτο, πρὶν καθ' ἡδονὴν κλύειν.
οὕτως ἐκεῖνος οὐχ ἐκῶν, ἐκοῦσι δὲ
ξύνεστιν· ὅφει δ' αὐτὸν αὐτίκ' ἐμφανῇ.
- ΔΗ. ὦ Ζεῦ, τὸν Οὔτης ἄτομον ὅς λειμῶν' ἔχεις, 200
ἔδωκας ἡμῖν ἀλλὰ σὺν χρόνῳ χαράν.
φωνήσατ', ὦ γυναῖκες, αἶ τ' εἴσω στέγης
αἶ τ' ἐκτὸς αὐλῆς, ὥς ἄελπτον ὅμμ' ἐμοὶ
φήμης ἀνασχὼν τῆσδε νῦν καρπούμεθα.
- ΧΘ. ἀνολολυξάτω δόμος ἐφεστίοις ἀλαλαγαῖς 205
ὁ μελλόνυμφος, ἐν δὲ κοινὸς ἀρσένων
ἴτω κλαγγὰ τὸν εὐφარέτραν
Ἀπόλλω προστάταν·
δομοῦ δὲ παιᾶνα παιᾶν' 210
ἀνάγετ', ὦ παρθένοι,
βοᾶτε τὰν δμῶσπορον Ἀρτεμιν Ὀρτυγίαν,
ἐλαφαβόλον ἀμφίπυρον,
γείτονάς τε νύμφας. 21
ἀείρομαι οὐδ' ἀπώσομαι.

τὸν αὐλόν, ὦ τύραννε τᾶς ἐμᾶς φρενός.
 ἰδοὺ ἰδοὺ μ' ἀναταρέσσει,
 εὐοῖ εὐοῖ,
 ὁ κισσὸς ἄρτι βακχίαν ὑποστρέφων ἔμιλλαν. 220
 ἰὼ ἰὼ Παιάν.
 ἰδ', ὦ φίλα γυναικῶν,
 τάδ' ἀντίπρωρα δὴ σοι
 βλέπειν πάρεστ' ἐναργῇ.

- ΔΗ. ὄρω, φίλαι γυναῖκες, οὐδέ μ' ὄμματος 225
 φρουρὰν παρῆλθε, τόνδε μὴ λεύσσειν στόλον·
 χαίρειν δὲ τὸν κήρυκα προυννέπω, χρόνῳ
 πολλῷ φανέντα, χαρτὸν εἴ τι καὶ φέρεις.

ΛΙΧΑΣ.

ἀλλ' εὖ μὲν ἵγμεθ', εὖ δὲ προσφωνούμεθα,
 γύναι, κατ' ἔργου κτῆσιν· ἄνδρα γὰρ καλῶς 230
 πράσσουντ' ἀνάγκη χρηστὰ κερδαίνειν ἔπη.

- ΔΗ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, πρῶθ' ἂ πρῶτα βούλομαι
 διδάξον, εἰ ζῶνθ' Ἑρακλῇ προσδέξομαι.

- ΛΙ. ἔγωγέ τοι σφ' ἔλειπον ἰσχύοντά τε
 καὶ ζῶντα καὶ θάλλοντα κοῦ νόσφ' βαρύν. 235

- ΔΗ. ποῦ γῆς; πατρώας εἴτε βαρβάρου; λέγε.

- ΛΙ. ἀκτὴ τις ἔστ' Εὐβοίης, ἐνθ' ὀρίζεται
 βωμοὺς τέλη τ' ἔγκαρπα Κηναίῳ Διί.

- ΔΗ. εὐκταῖα φαίνων ἢ ἀπὸ μαντείας τινός;

- ΛΙ. εὐκταῖ', ὅθ' ἥρει τῶνδ' ἀνάστατον δόρει 240
 χώραν γυναικῶν ὧν ὄρας ἐν ὄμμασιν.

- ΔΗ. αὗται δέ, πρὸς θεῶν, τοῦ ποτ' εἰσὶ καὶ τίνες;
 οἴκτραί γάρ, εἰ μὴ ξυμποραὶ κλέπτουσί με.

- ΛΙ. ταύτας ἐκείνος Εὐρύτου πέρσας πόλιν
 ἐξέλεθ' αὐτῷ κτῆμα καὶ θεοῖς κριτόν. 245

- ΔΗ. ἦ ἀπὸ ταύτῃ τῇ πόλει τὸν ἔσκοπον

- χρόνον βεβῶς ἦν ἡμερῶν ἀνήριθμον·
 ΑΙ. οὐκ, ἀλλὰ τὸν μὲν πλεῖστον ἐν Ἀνδοῖς χρόνον
 κατείχεθ', ὥς φησ' αὐτός, οὐκ ἐλεύθερος,
 ἀλλ' ἐμποληθείς· τοῦ λόγου δ' οὐ χροὴ φθόνον,
 γύναι, προσεῖναι, Ζεὺς ὅτου πρῶκτωρ φανῇ. 251
 κεῖνος δὲ προαθεὶς Ὀμφάλῃ τῇ βαρβάρῳ
 ἐνιαυτὸν ἐξέπλησεν, ὥς αὐτὸς λέγει,
 χοῦτως ἐδήχθη τοῦτο τοῦνιδος λαβὼν
 ὥσθ' ὕρκον αὐτῷ προσβαλὼν διώμοσεν, 255
 ἣ μὴν τὸν οἱ κτιστῆρα τοῦδε τοῦ πάθους
 ξὺν παιδὶ καὶ γυναικὶ δουλώσειν ἔτι.
 κοῦχ ἠλίωσε τοῦπος, ἀλλ' ὅθ' ἐγνὸς ἦν,
 στρατὸν λαβὼν ἐπακτὸν ἔρχεται πόλιν
 τὴν Εὐρυτεῖαν. τὸνδε γὰρ μεταίτιον 260
 μόνον βροτῶν ἔφασκε τοῦδ' εἶναι πάθους·
 ὅς αὐτὸν ἐλθόντ' ἐς δόμους ἐφέστιον,
 ξένον παλαιὸν ὄντα, πολλὰ μὲν λόγοις
 ἐπερρόθησε, πολλὰ δ' ἀτηρᾷ φρενί,
 λέγων χερσὺν μὲν ὥς ἄφυκτ' ἔχων βέλη 265
 τῶν ὦν τέκνων λείποιτο πρὸς τόξου κρίσιν,
 φανείς δὲ δοῦλος ἀνδρὸς ἀντ' ἐλευθέρου
 ῥαίοιτο· δείπνοις δ' ἡνίκ' ἦν φωνώμενος,
 ἔρριπεν ἐκτὸς αὐτόν. ὦν ἔχων χόλον,
 ὥς ἵκετ' αὖτις Ἴφιτος Τιτυνθίαν 270
 πρὸς κλιτύν, ἵππους νομάδας ἐξιχνοσκοπῶν,
 τότε ἄλλοσ' αὐτὸν ὕμμα, θατέρῃ δὲ νοῦν
 ἔχοντ', ἀπ' ἄκρας ἦκε πυργώδους πλακός.
 ἔργον δ' ἔκατι τοῦδε μηνίσας ἱναῖξ
 ὁ τῶν ἐπάντων Ζεὺς πατήρ Ὀλύμπιος 275
 πρᾶτὸν νιν ἐξέπεμψεν οὐδ' ἠνέσχετο,
 ὀθοῦνέκ' αὐτὸν μῶνον ἀνθρώπων δόλῳ

ἔκτεινεν· εἰ γὰρ ἐμφανῶς ἠμύνατο,
 Ζεὺς τὰν συνέγνω ξὺν δίκη χειρουμένῳ·
 ὕβριν γὰρ οὐ στέργουσιν οὐδὲ δαίμονες. 280
 κεῖνοι δ' ὑπερχλίωντες ἐκ γλώσσης κακῆς
 αὐτοὶ μὲν Ἰλίου πάντες εἰς' οἰκήτορες,
 πόλις δὲ δούλη· τάσδε δ' ἄσπερ εἰσορᾷς
 ἐξ ὀλβίων ἄζηλον εὐροῦσαι βίον

χωροῦσι πρὸς σέ· ταῦτα γὰρ πόσις τε σὸς 285
 ἐφεῖτ', ἐγὼ δὲ πιστὸς ὦν κείνῳ τελεῶ.
 αὐτὸν δ' ἐκείνον, εὖτ' ἂν ἀγνὰ θύματα
 ῥέξῃ πατρὶός· Ζηνὶ τῆς ἀλώσεως,
 φρόνει νιν ὡς ἤξοντα· τοῦτο γὰρ λόγου
 πολλοῦ καλῶς λεχθέντος ἡδιστον κλύειν. 290

ΧΟ. ἄνασσα, νῦν σοι τέρεψις ἐμφανῆς κυρεῖ,
 τῶν μὲν παρόντων, τὰ δὲ πεπυσμένη λόγῳ.

ΔΗ. πῶς δ' οὐκ ἐγὼ χαίροίμ' ἄν, ἀνδρὸς εὐτυχῆ
 κλύουσα πρῶξιν τήνδε, πανδίκῳ φρενί;
 πολλή' ὅτ' ἀνάγκῃ τῇδε τοῦτο συντρέχειν. 295

ὅμως δ' ἔνεστι τοῖσιν εὖ σκοπομένοις
 ταρβεῖν τὸν εὖ πράσσοντα, μὴ σφαλῇ ποτε.

ἐμοὶ γὰρ οἶκος δεινὸς εἰσέβη, φίλαι,
 ταύτας ὀρώσῃ δυσπότμους ἐπὶ ξένης
 χώρας ἀοίκους ἀπάτοράς τ' ἀλωμένας, 300

αἱ πρὶν μὲν ἦσαν ἐξ ἐλευθέρων ἰσως
 ἀνδρῶν, τανῦν δὲ δοῦλον ἴσχουσιν βίον.

ὦ Ζεῦ τροπαῖε, μὴ ποτ' εἰσιδοίμ' σε
 πρὸς τοῦμὸν οὕτω σπέρμα χωρήσαντά ποι,
 μηδ', εἰ τι δράσεις, τῆσδέ γε ζώσης ἔτι. 305

οὕτως ἐγὼ δέδοικα τάσδ' ὀρωμένη.
 ὦ δυστάλαινα, τίς ποτ' εἰ νεανίδων;
 ἄνανδρος ἢ τεκοῦσα; πρὸς μὲν γὰρ φύσιν

- πάντων ἄπειρος τῶνδε, γενναία δέ τις.
 Αἶχρα, τίνας ποτ' ἐστὶν ἢ ξένη βροτῶν; 310
 τίς ἢ τεκοῦσα, τίς δ' ὁ φιτύσας πατήρ;
 ἔξειπ'· ἐπεὶ νῦν τῶνδε πλεῖστον ὄγκτισα
 βλέπουσ', ὅσῳ περ καὶ φρονεῖν οἶδεν μόνῃ.
- ΔΙ. τί δ' οἶδ' ἐγώ, τί δ' ἔν με καὶ κρίνοις; ἴσως
 γέννημα τῶν ἐκεῖθεν οὐκ ἐν ὑστάτοις. 315
- ΔΗ. μὴ τῶν τυράννων; Εὐρύτου σπορά τις ἦν;
 ΔΙ. οὐκ οἶδα· καὶ γὰρ οὐδ' ἀνιστόρουν μακρὰν.
 ΔΗ. οὐδ' ὄνομα πρὸς του τῶν ξυνεμπόρων ἔχεις;
 ΔΙ. ἦκιστα· σιγῇ τοῦμὸν ἔργον ἦνυτον.
 ΔΗ. εἶπ', ὦ τέλειν', ἀλλ' ἡμῖν ἐκ σαυτῆς, ἐπεὶ 320
 καὶ ξυμφορὰ τοι μὴ εἰδέναι σέ γ' ἦτις εἶ.
- ΔΙ. οὐ τάρκα τῷ γε πρόσθεν οὐδὲν ἐξ ἴσου
 χρόνῳ διήσει γλώσσαν, ἦτις οὐδαμὰ
 προύφηγεν οὔτε μείζον' οὔτ' ἐλάσσονα,
 ἀλλ' αἶν ὠδίνουσα συμφορᾶς βάρους 325
 δακρυρροεῖ δύστηνος, ἐξ ὅτου πάτρων
 διήνεμον λέλοιπεν· ἢ δέ τοι τύχη
 κακὴ μὲν αὐτῇ γ', ἀλλὰ συγγνώμην ἔχει.
- ΔΗ. ἢ δ' οὖν ἐάσθω, καὶ πορευέσθω στέγας
 οὕτως ὅπως ἡδιστα, μηδὲ πρὸς κακοῖς 330
 τοῖς οὔσι λύπην πρὸς γ' ἐμοῦ διπλὴν λάβοι·
 ἄλλος γὰρ ἢ παροῦσα. πρὸς δὲ δῶμάτα
 χωρῶμεν ἤδη πάντες, ὡς σύ θ' οἷ θέλεις
 σπεύδῃς, ἐγώ τε τ' αὖθδον ἐξαρκῇ τιθῶ.
- ΔΓ. αὐτοῦ γε πρῶτον βαιὸν ἀμμείνας', ὅπως 335
 μάθῃς ἄνευ τῶνδ', οὔστινάς τ' ἄγεις ἔσω,
 ὧν τ' οὐδὲν εἰσήκουσας ἐκμάθῃς ἂν δεῖ·
 τούτων ἔχω γὰρ πάντ' ἐπιστήμην ἐγώ.
- ΔΗ. τί δ' ἐστί; τοῦ με τήνδ' ἐφίστασαι βᾶσιν;

- ΑΓ. σταθεῖς' ἄκουσον· καὶ γὰρ οὐδὲ τὸν πάρος 340
μῦθον μάτην ἤκουσας, οὐδὲ νῦν δοκῶ.
- ΔΗ. πότερον ἐκείνους δῆτα δεῦρ' αὖθις πάλιν
καλῶμεν, ἢ 'μοὶ ταῖσδ' ἑ' ἐξειπεῖν θέλεις;
- ΑΓ. σοὶ ταῖσδ' ἑ' οὐδὲν εἰργεται, τούτους δ' ἔα.
- ΔΗ. καὶ δὴ βεβᾶσι, χῶ λόγος σημαινέτω. 345
- ΑΓ. ἄνῃρ ὅδ' οὐδὲν ὧν ἐλεξεν ἀρτίως
φωνεῖ δίκης ἐς ὀρθόν, ἀλλ' ἢ νῦν κακὸς
ἢ πρόσθεν οὐ δίκαιος ἔγγελος παρῆν.
- ΔΗ. τί φῆς; σαφῶς μοι φράξε πᾶν ὅσον νοεῖς·
ἂ μὲν γὰρ ἐξείρηκας ἀγνοία μ' ἔχει. 350
- ΑΓ. τούτου λέγοντος τάνδρ' εἰσήκουσ' ἐγώ,
πολλῶν παρόντων μαρτύρων, ὡς τῆς κόρης
ταύτης ἕκτι κείνος Εὐρυτόν θ' ἔλοι
τήν θ' ὑψίπυργον Οἰχαλίαν, Ἐρως δέ νιν
μόνος θεῶν θέλξειεν αἰχμάσαι τάδε, 355
οὐ τὰπὶ Ἀνδροῖς οὐδ' ὑπ' Ὀμφάλλῃ πόνων
λατρεύματ' οὐδ' ὁ ῥιπτός Ἰφίτου μόρος·
ὃν νῦν παρώσας οὗτος ἔμπαλιν λέγει.
ἀλλ' ἡνίκ' οὐκ ἔπειθε τὸν φυτοσπόρον
τὴν παῖδα δοῦναι, κρύφιον ὡς ἔχοι λέχος, 360
ἐγκλημα μικρὸν αἰτίαν θ' ἑτοιμάσας
ἐπιστρατεύει πατρίδα τὴν ταύτης, ἐν ἣ
τὸν ἐργάτην τῶνδ' εἶπε δεσπόζειν θρόνων,
κτείνει τ' ἄνακτα πατέρα τῆσδε καὶ πόλιν
ἔπερσε. καὶ νῦν, ὡς ὀρεῖς, ἦκει δόμους 365
ὡς τούσδε πέμπων οὐκ ἀφροντίστως, γύναι,
οὐδ' ὥστε δούλην· μηδὲ προσδόκα τύδε·
οὐδ' εἰκός, εἶπερ ἔκτεθέρμανται πόθῳ.
ἔδοξεν οὖν μοι πρὸς σέ δηλῶσαι τὸ πᾶν,
δέσποιν', ὃ τοῦδε τυγχάνω μαθὼν πάρα. 370

- καὶ ταῦτα πολλοὶ πρὸς μέσῃ Τραχινίῳ
 ἀγορᾷ συνεξήκουνον ὡσαύτως ἐμοί,
 ὥστ' ἐξελέγχειν· εἰ δὲ μὴ λέγω φίλα,
 οὐχ ἥδομαι, τὸ δ' ὀρθὸν ἐξείρηχ' ὅμως.
- ΔΗ. οἷμοι τάλανα, ποῦ ποτ' εἰμὶ πράγματος; 375
 τίν' εἰσδέδεγμαι πημονὴν ὑπόστεγον
 λαθραῖον; ὦ δύστηνος· ἄρ' ἀνώνυμος
 πέφυκεν, ὥσπερ οὐπάγων διώμνυτο;
- ΑΓ. ἦ κάρτα λαμπρὰ καὶ κατ' ὅμμα καὶ φῦσιν,
 πατρὸς μὲν οὔσα γένεσιν Εὐρύτου ποτὲ 380
 Ἰόλῃ καλεῖτο, τῆς ἐκεῖνος οὐδαμὰ
 βλάστας ἐφώνει, δῆθεν οὐδὲν ἱστορῶν.
- ΧΘ. ὕλονται — μὴ τι πάντες οἱ κακοί, τὰ δὲ
 λαθραῖ' ὅς ἀσκεῖ μὴ πρέποντ' αὐτῷ κακῷ.
- ΔΗ. τί χροὴ ποεῖν, γυναῖκες; ὡς ἐγὼ λόγοις 385
 τοῖς νῦν παροῦσιν ἐκπεπληγμένη κυρῶ.
- ΧΘ. πεύθου μολοῦσα τάνδρος, ὡς τάχ' ἂν σαφῇ
 λέξειεν, εἰ νιν πρὸς βίαν κρίνειν θέλοις.
- ΔΗ. ἀλλ' εἰμι· καὶ γὰρ οὐκ ἀπὸ γνώμης λέγεις.
- ΧΘ. ἡμεῖς δὲ προσμένωμεν; ἢ τί χροὴ ποεῖν; 390
- ΔΗ. μίμν', ὡς ὅδ' ἀνὴρ οὐκ ἐμῶν ὑπ' ἀγγέλων,
 ἀλλ' αὐτόκλητος ἐκ δόμων πορεύεται.
- ΛΙ. τί χροὴ, γύναι, μολόντα μ' Ἡρακλεῖ λέγειν;
 δίδαξον, ὡς ἔρποντος εἰσορᾷς ἐμοῦ.
- ΔΗ. ὡς ἐκ ταχείας σὺν χρόνῳ βραδεῖ μολῶν 395
 ἄσσεις, πρὶν ἡμᾶς κἀννεώσασθαι λόγους.
- ΛΙ. ἀλλ' εἰ τι χοῖξεις ἱστορεῖν, πάρεμι' ἐγώ.
- ΔΗ. ἦ καὶ τὸ πιστὸν τῆς ἀληθείας νέμεις;
- ΛΙ. ἴστω μέγας Ζεὺς, ὦν γ' ἂν ἐξειδῶς κυρῶ.
- ΔΗ. τίς ἦ γυνὴ δῆτ' ἐστὶν ἣν ἤκεις ἄρων; 400
- ΛΙ. Εὐβοίς· ὦν δ' ἔβλασθεν οὐκ ἔχω λέγειν.

- ΑΓ. οὗτος, βλέφ' ᾧδε· πρὸς τίν' ἐννέπειν δοκεῖς;
 ΛΙ. σὺ δ' εἰς τί δή με τοῦτ' ἐρωτήσας ἔχεις;
 ΑΓ. τόλμησον εἰπεῖν, εἰ φρονεῖς, ὅ σ' ἱστοροῶ.
 ΛΙ. πρὸς τὴν κρατοῦσαν Διάνειραν, Οἰνέως 405
 κόρην δάμαρτά θ' Ἡρακλέους, εἰ μὴ κυρῶ
 λεύσσω·ν μάταια, δεσπότιν τε τὴν ἐμήν.
 ΑΓ. τοῦτ' αὖτ' ἐχρηξον, τοῦτό σου μαθεῖν· λέγεις
 δέσποιναν εἶναι τήνδε σὴν; ΛΙ. δίκαια γάρ.
 ΑΓ. τί δῆτα; ποῖαν ἀξιοῖς δοῦναι δίκην, 410
 ἣν εὐρεθῆς ἐς τήνδε μὴ δίκαιος ὢν;
 ΛΙ. πῶς μὴ δίκαιος; τί ποτε ποικίλας ἔχεις;
 ΑΓ. οὐδέν· σὺ μέντοι κάρτα τοῦτο δρῶν κυρεῖς.
 ΛΙ. ἄπειμι· μῶρος δ' ἣ πάλα κλύων σέθεν.
 ΑΓ. οὐ, πρίν γ' ἂν εἴπῃς ἱστορούμενος βραχύ. 415
 ΛΙ. λέγ', εἰ τι χρῆξεις· καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἼ.
 ΑΓ. τὴν αἰχμάλωτον, ἣν ἔπεμψας ἐς δόμους,
 κάτοιισθα δῆτ'; ΛΙ. οὐ φημι· πρὸς τί δ' ἱστο-
 ρεῖς;
 ΑΓ. οὐκ οὖν σὺ ταύτην, ἣν ὑπ' ἀγνοίας ὄρεῖς,
 Ἰόλην ἔφασκες Εὐρύτου σποράν ἔγειν; 420
 ΛΙ. ποίοις ἐν ἀνθρώποισι; τίς πόθεν μολῶν
 σοὶ μαρτυρήσει ταῦτ' ἐμοῦ κλύειν παρών;
 ΑΓ. πολλοῖσιν ἄστρων· ἐν μέσῃ Τραχινίων
 ἀγορᾷ πολὺς σου ταῦτά γ' εἰσήκουσ' ὄχλος.
 ΛΙ. κλύειν γ' ἔφασκον· ταὐτὸ δ' οὐχὶ γίγνεται 425
 δόκησιν εἰπεῖν ἀξακριβῶσαι λόγον.
 ΑΓ. ποῖαν δόκησιν; οὐκ ἐπώμοτος λέγων
 δάμαρτ' ἔφασκες Ἡρακλεῖ ταύτην ἄγειν;
 ΛΙ. ἐγὼ δάμαρτα; πρὸς θεῶν, φράσον, φίλη
 δέσποινα, τύνδε τίς ποτ' ἐστὶν ὁ ξένος. 430
 ΑΓ. ὅς σοῦ παρὼν ἤκουσεν, ὥς ταύτης πόθῳ

πόλις δαμείη πᾶσα, κοῦχ ἢ Λυδία
 πέρσειεν αὐτήν, ἀλλ' ὁ τῆσδ' ἔρωσ φανείς.

ΛΙ. ἄνθρωπος, ὃ δέσποιν', ἀποστήτω· τὸ γὰρ
 νοσοῦν τι ληρεῖν ἀνδρὸς οὐχὶ σῶφρονος. 435

ΔΗ. μή, πρὸς σε τοῦ κατ' ἄκρον Οἰταίου νέπος
 Διὸς καταστράπτοντος, ἐκκλέψῃς λόγον.
 οὐ γὰρ γυναικὶ τοὺς λόγους ἔρεῖς κακῇ
 οὐδ' ἦτις οὐ κάτοιδε τένθρωπων, ὅτι
 χαίρειν πεφύκασ' οὐχὶ τοῖς αὐτοῖς ἀεί. 440

"Ερωτι μὲν νυν ὅστις ἀντανίσταται
 πύκτης ὅπως ἐς χεῖρας, οὐ καλῶς φρονεῖ·
 οὗτος γὰρ ἄρχει καὶ θεῶν ὅπως θέλει,
 κάμου γε· πῶς δ' οὐ χᾶτέρας οἷας γ' ἐμοῦ;
 ὥστ' εἴ τι τῶμῳ τ' ἀνδρὶ τῇδε τῇ νόσῳ 445

ληφθέντι μεμπτός εἰμι, κάρτα μαίνομαι,
 ἢ τῇδε τῇ γυναικὶ τῇ μεταιτίᾳ
 τοῦ μηδὲν αἰσχροῦ μηδ' ἐμοὶ κακοῦ τινος.
 οὐκ ἔστι ταῦτ'· ἀλλ' εἴ μὲν ἐκ κείνου μαθὼν
 ψεύδει, μάθησιν οὐ καλὴν ἐμμανθάνεις· 450

εἰ δ' αὐτὸς αὐτὸν ὧδε παιδεύεις, ὅταν
 θέλῃς γενέσθαι χρηστός, ὀφθῇσιν κακός.
 ἀλλ' εἰπὲ πᾶν τάληθές· ὥς ἐλευθέρῳ
 ψευδεῖ καλεῖσθαι κῆρ πρόσσεστιν οὐ καλή.
 ὅπως δὲ λήσεις, οὐδὲ τοῦτο γίγνεται· 455

πολλοὶ γὰρ οἷς εἰρηκας, οἷ φράσσουσ' ἐμοί.
 κεί μὲν δέδοικας, οὐ καλῶς ταρβείς, ἐπεὶ
 τὸ μὴ πυθέσθαι, τοῦτό μ' ἀλγύνειεν ἄν·
 τὸ δ' εἰδέναι τί δεινόν; οὐχὶ χᾶτέρας
 πλείστας ἀνὴρ εἰς Ἡρακλῆς ἔγρημε δῆ; 460

κοῦπω τις αὐτῶν ἐκ γ' ἐμοῦ λόγον κακὸν
 ἠνέγκατ' οὐδ' ὕνειδος· ἦδε τ' οὐδ' ἂν εἰ

κάρτ' ἐντακεῖν τῷ φιλεῖν, ἐπεὶ σφ' ἐγὼ
 ὄκτιρα δὴ μάλιστα προσβλέψας, ὅτι
 τὸ κάλλος αὐτῆς τὸν βίον διώλεσεν, 465
 καὶ γῆν πατρώαν οὐχ ἔκοῦσα δῦσμορος
 ἔπερσε κἀδούλωσεν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
 ἴτω κατ' οὔρου· σοὶ δ' ἐγὼ φράζω κακὸν
 πρὸς ἄλλον εἶναι, πρὸς δ' ἐμ' ἀψευδεῖν ἀεί.

ΧΟ. πείθου λεγούσῃ χρηστά, κοῦ μέμψει χρόνῳ 470
 γυναικὶ τῇδε κἀπ' ἐμοῦ κτήσεται χάριν.

ΔΙ. ἀλλ' ὦ φίλῃ δέσποιν', ἐπεὶ σε μανθάνω
 θυητὴν φρονοῦσαν θυητὰ κοῦκ ἀγνώμονα,
 πᾶν σοι φράσω τάληθές οὐδὲ κρύψομαι.
 ἔστιν γὰρ οὕτως ὥσπερ οὗτος ἐννέπει. 475
 ταύτης ὁ δεινὸς ἱμερὸς ποθ' Ἡρακλῆ
 διήλθε, καὶ τῆσδ' εἵνεχ' ἡ πολυφθορος
 καθηρέθη πατρώος Οἰχαλία δόρει.

καὶ ταῦτα, δεῖ γὰρ καὶ τὸ πρὸς κείνου λέγειν,
 οὐτ' εἶπε κρύπτειν οὐτ' ἀπηρνήθη ποτέ, 480
 ἀλλ' αὐτός, ὦ δέσποινα, δειμαίνων τὸ σὸν
 μὴ στέρονον ἀλγύνοιμι τοῖσδε τοῖς λόγοις,
 ἡμαρτον, εἴ τι τήνδ' ἁμαρτίαν νέμεις.
 ἐπεὶ γε μὲν δὴ πάντ' ἐπίστασαι λόγον,
 κείνου τε καὶ σῆν ἐξ ἴσου κοινὴν χάριν 485
 καὶ στέργει τὴν γυναῖκα καὶ βούλον λόγους,
 οὓς εἶπας ἐς τήνδ', ἐμπέδως εἰρηκέναι·
 ὥς τ' ἄλλ' ἐκεῖνος πάντ' ἀριστεύων χεροῖν
 τοῦ τῆσδ' ἔρωτος εἰς ἅπανθ' ἦσσαν ἔφν.

ΔΙ. ἀλλ' ὦδε καὶ φρονοῦμεν ὥστε ταῦτα δοῶν, 490
 κοῦτοι νόσον γ' ἐπακτὸν ἐξαρούμεθα,
 θεοῖσι δυσμαχοῦντες. ἀλλ' εἰσω στέγης
 χωρῶμεν, ὥς λόγων τ' ἐπιστολὰς φέρης,

ἅ τ' ἀντὶ δώρων δῶρα χρηὴ προσαρμύσαι,
καὶ ταῦτ' ἄγῃς· κενὸν γὰρ οὐ δίκαιά σε 495
χωρεῖν προσελθόνθ' ὧδε σὺν πολλῷ στόλῳ.

ΧΟ. μέγα τι σθένος ἅ Κύπρις ἐκφέρεται νίκας αἰ.
καὶ τὰ μὲν θεῶν
παρέβαν, καὶ ὅπως Κρονίδαν ἀπάτασεν οὐ λέγω, 500
οὐδὲ τὸν ἔννυχον Ἄιδαν
ἢ Ποσειδάωνα τινάκτορα γαίης·
ἀλλ' ἐπὶ τάνδ' ἄρ' ἄκοιτιν
τίνες ἀμφίγυνοι κατέβαν πρὸ γάμων,
τίνες πᾶμπληκτα παγκόνιτά τ' ἐξῆλθον ἄεθλ'
ἀγώνων. 506

ὃ μὲν ἦν ποταμοῦ σθένος, ὑψίκερως τετραόρου
φάσμα τάυρου, 508
Ἀχελῷος ἀπ' Οἰνιαδᾶν, ὃ δὲ Βακχίας ἀπὸ 510
ἤλθε παλίντονα Θήβας
τόξα καὶ λόγχας ῥόπαλόν τε τινάσσων,
παῖς Διός· οὐ τότε ὁλλεῖς
ἶσαν ἐς μέσον ἴεμενοι λεχέων·
μόνα δ' εὐλεκτρος ἐν μέσῳ Κύπρις ῥαβδονόμει
ξυνοῦσα. 515

τότ' ἦν χερὸς, ἦν δὲ τόξων πάταγος, 517
ταυρείων τ' ἀνάμιγδα κεράτων·
ἦν δ' ἀμφίπλεκτοι 520
κλίμακες, ἦν δὲ μετώπων ὀλόεντα
πλήγματα, καὶ στόνος ἀμφοῖν.

ἅ δ' εὐῶπις ἄβρᾶ
τηλαυγεῖ παρ' ὄχθῳ
ἦστο, τὸν ὃν προσμένουσ' ἀκοίταν. 525
ἐγὼ δὲ μάτηρ μὲν οἶα φράζω·

497—506 = 507—516.

τὸ δ' ἀμφινείκητον ὕμα νύμφας
 ἔν' εἶδ', ἔν' ἀμμένει·

κἀπὸ ματρὸς ἄφαρ βέβακεν,
 ὥστε πόρτις ἐρήμα.

530

ΔΗ. ἦμος, φίλαι, κατ' οἶκον ὁ ξένος θροεῖ
 ταῖς αἰχμαλώτοις παισὶν ὡς ἐπ' ἐξόδῳ,
 τῆμος θυραῖος ἦλθον ὡς ὑμᾶς λάθρα,
 τὰ μὲν φράσσουσα χερσὶν ἀτεχνησάμην,
 τὰ δ' οἷα πάσχω συγκατοικτιομένη. 535
 κόρην γάρ, οἶμαι δ' οὐκέτ', ἀλλ' ἐξευγμένην,
 παρεισδέδεγμαι φόρτον ὥστε ναυτίλος,
 λαβητὸν ἐμπόλημα τῆς ἐμῆς φρενός.
 καὶ νῦν δὲ οὔσαι μίμνομεν μιᾶς ὑπὸ
 χλαίνης ὑπαγκάλισμα. τοιᾶδ' Ἡρακλῆς, 540
 ὁ πιστὸς ἡμῖν κἀγαθὸς καλούμενος,
 οἰκούρι' ἀντέπεμψε τοῦ μακροῦ χρόνου.
 ἐγὼ δὲ θυμοῦσθαι μὲν οὐκ ἐπίσταμαι
 νοσοῦντι κείνῳ πολλὰ τῇδε τῇ νόσῳ·
 τὸ δ' αὖ ξυνοικεῖν τῇδ' ὁμοῦ τίς ἂν γυνή 545
 δύναιτο, κοινωνοῦσα τῶν αὐτῶν γάμων;
 ὁρῶ γὰρ ἦβην τὴν μὲν ἔρπουσαν πρόσω,
 τὴν δὲ φθίνουσαν· ὧν ἀφαρπάξειν φιλεῖ
 ὀφθαλμὸς ἄνθος, τῶν δ' ὑπεκτρέπει πόδα.
 ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς 550
 ἐμὸς καλῆται, τῆς νεωτέρας δ' ἄρ' ἦ.
 ἀλλ' οὐ γάρ, ὥσπερ εἶπον, ὀργαίνειν καλὸν
 γυναικὰ νοῦν ἔχουσαν· ἦ δ' ἔχω, φίλαι,
 λυτήριον λύπημα, τῇδ' ὑμῖν φράσω.
 ἦν μοι παλαιὸν δῶρον ἐρχαίου ποτὲ 555
 θηρός, λέβητι χαλκίῳ κεκρυμμένον,
 ὃ παῖς ἔτ' οὔσα τοῦ δασυστέρνου παρὰ

Νέσσου φθίνοντος ἐκ φονῶν ἀνειλόμην,
 ὅς τὸν βαθύρροον ποταμὸν Εὐήνον βροτοῦς
 μισθοῦ πόρευε χερσίν, οὔτε πομπίμοις 560
 κώπαις ἐρέσσων οὔτε λαίφεσιν νεώς.
 ὅς καί με, τὸν πατρῶον ἡνίκα στόλον
 ξὺν Ἡρακλεῖ τὸ πρῶτον εὖνις ἐσπόμην,
 φέρων ἐπ' ὤμοις, ἡνίκ' ἦ μέσῳ πόρῳ,
 ψαύει ματαίαις χερσίν· ἐκ δ' ἦνσ' ἐγώ, 565
 χῶ Ζηνὸς εὐθὺς παῖς ἐπιστρέψας χερσὶν
 ἦκεν κομήτην ἰόν· ἐς δὲ πλεύμονας
 στέρνων διερροίζησεν. ἐκθνήσκων δ' ὁ θῆρ
 τοσοῦτον εἶπε· παῖ γέροντος Οἰνέως,
 τοσόνδ' ὀνήσει τῶν ἐμῶν, ἐὰν πίθῃ, 570
 πορθμῶν, ὀθοῦνεχ' ὑστάτην σ' ἐπεμψ' ἐγώ·
 ἐὰν γὰρ ἀμφιῖθρεπτον αἶμα τῶν ἐμῶν
 σφαγῶν ἐνέγκῃ χερσίν, ἣ μελαγχόλους
 ἔβαψεν ἰοὺς θρέμμα Λερναίας ὕδρας,
 ἔσται φρενὺς σοι τοῦτο κηλητήριον 575
 τῆς Ἡρακλείας, ὥστε μήτιν' εἰσιδὼν
 στέρξει γυναιῖκα κείνος ἀντὶ σοῦ πλέον.
 τοῦτ' ἐννοήσας, ὦ φίλοι, δόμοις γὰρ ἦν
 κείνου θανόντος ἐγκεκλημένον καλῶς,
 χιτῶνα τόνδ' ἔβαψα, προσβαλοῦσ' ὅσα 580
 ζῶν κείνος εἶπε· καὶ πεπείρανται τάδε.
 κακὰς δὲ τόλμας μήτ' ἐπισταίμην ἐγὼ
 μήτ' ἐκμάθοιμι, τὰς τε τολμώσας στυγῶ·
 φίλτροις δ' ἐὰν πῶς τήνδ' ὑπερβαλώμεθα
 τὴν παιῖδα καὶ θέλκτροισι τοῖς ἐφ' Ἡρακλεῖ, 585
 μεμηχάνηται τοῦργον, εἴ τι μὴ δοκῶ
 πράσσειν μάταιον· εἰ δὲ μή, πεπαύσομαι.

ΧΟ. ἀλλ' εἴ τις ἐστὶ πίστις ἐν τοῖς δρωμένοις,

δοκεῖς παρ' ἡμῖν οὐ βεβουλεῦσθαι κακῶς.

ΔΗ. οὕτως ἔχει γ' ἡ πίστις, ὥς τὸ μὲν δοκεῖν 590
ἐνεστι, πείρα δ' οὐ προσωμίλησά πω.

ΧΟ. ἀλλ' εἰδέναι χοῇ δρῶσαν, ὥς οὐδ' εἰ δοκεῖς
ἔχειν, ἔχοις ἂν γινῶμα, μὴ πειρωμένη.

ΔΗ. ἀλλ' αὐτίκ' εἰσόμεσθα, τόνδε γὰρ βλέπω 595
θυραῖον ἤδη· διὰ τάχους δ' ἐλεύσεται.

μόνον παρ' ὑμῶν εὖ στεγοίμεθ'· ὥς σκότῳ
κἂν αἰσχυρὰ πράσσης, οὔ ποτ' αἰσχύνη πεσεῖ.

ΛΙ. τί χοῇ ποεῖν; σήμαινε, τέκνον Οἰνέως,
ὥς ἐσμέν ἤδη τῷ μακροῷ χρόνῳ βραδεῖς.

ΔΗ. ἀλλ' αὐτὰ δὴ σοι ταῦτα καὶ πράσσω, Αἴχα, 600
ἕως σὺ ταῖς ἔσωθεν ἡγορῶ ξέναις,

ὅπως φέρης μοι τύνδε ταυαῦφῃ πέπλον,
δῶρομ' ἐκείνῳ τάνδρ' ἰθὺς ἐμῆς χειρός.

διδούς δὲ τόνδε φράξ' ὅπως μηδεὶς βροτῶν
κείνου πάροιθεν ἀμφιδύσεται χοῖ, 605

μηδ' ὄψεται νιν μήτε φέγγος ἡλίου

μήδ' ἔρκος ἱερὸν μήτ' ἐφέστιον σέλας,

πρὶν κείνος αὐτὸν φανερὸς ἐμφανῶς σταθεῖς
δείξῃ θεοῖσιν ἡμέρα ταυροσφάγῳ.

οὔτ' αὖ γὰρ ἡὔγμην, εἴ ποτ' αὐτὸν ἐς δόμους 610
ἴδοιμι σωθέντ' ἢ κλύοιμι πανδίκως,

στελεῖν χιτῶνι τῷδε καὶ φανεῖν θεοῖς

θυτῆρα καινῷ καινὸν ἐν πεπλώματι.

καὶ τῶνδ' ἀποισεις σῆμ', ὃ κείνος εὐμαθὲς
σφραγίδος ἔρκει τῷδ' ἐπὶ μαθήσεται. 615

ἀλλ' ἔρπε, καὶ φύλασσε πρῶτα μὲν νόμον,

τὸ μὴ πιθυμεῖν πομπὸς ὦν περισσὰ δρᾶν·

ἐπειθ' ὅπως ἂν ἡ χάρις κείνου τέ σοι

κάμου ξυνελθοῦς' ἐξ ἀπλῆς διπλῆ φανῇ.

- ΔΙ. ἀλλ' εἶπερ Ἑρμοῦ τήνδε πομπεύω τέχνην 620
 βέβαιον, οὐ τοι μὴ σφαλῶ γ' ἐν σοί ποτε,
 τὸ μὴ οὐ τόδ' ἄγρος ὥς ἔχει δεῖξαι φέρων,
 λόγων τε πίστιν ὧν ἔχεις ἐφαρμόσαι.
- ΔΗ. στείχοις ἄν ἤδη· καὶ γὰρ ἐξεπίστασαι
 τά γ' ἐν δόμοισιν ὥς ἔχοντα τυγχάνει. 625
- ΔΙ. ἐπίσταμαί τε καὶ φράσω σεσωσμένα.
- ΔΗ. ἀλλ' οἶσθα μὲν δὴ καὶ τὰ τῆς ξένης ὁρῶν
 [προσδέγματ' αὐτήν θ' ὥς ἐδεξάμην φίλως].
- ΔΙ. ὥστ' ἐκπλαγῆναι τοῦμὸν ἡδονῇ κέαρ.
- ΔΗ. τί δῆτ' ἄν ἄλλο γ' ἐννέποις; δέδοικα γὰρ 630
 μὴ πρὸς λέροις ἄν τὸν πόθον τὸν ἐξ ἑμοῦ,
 πρὶν εἰδέναι τὰκεῖθεν εἰ ποθοῦμεθα.
- ΧΟ. ὦ ναύλοχα καὶ πετραῖα
 θερμὰ λουτρὰ καὶ πάγους
 Οἷτας παραναιετάοντες, οἳ τε μέσσαν 635
 Μηλίδα παρ λίμναν
 χρουσαλακάτου τ' ἐκτὰν κόρας,
 ἐνθ' Ἑλλάνων ἀγοραὶ
 Πυλάτιδες κλέονται·
 ὁ καλλιβόας τάχ' ὕμῖν 640
 αὐλὸς οὐκ ἀναρσίαν
 ἄκων καναχὴν ἐπάνεισιν, ἀλλὰ θείας
 ἀντίλυρον μούσας.
 ὁ γὰρ Διὸς ἀλκαῖος κόρος
 σοῦται πάσας ἀρετᾶς 645
 λάφυνθ' ἔχων ἐπ' οἴκους·
 ὃν ἀπόπτολιν εἶχομεν
 παντᾶ, δυοκαιδεκάμηνον ἀμμένουσαι

633—639 = 640—646.

647—654 = 655—662.

χρόνον, πελάγιον, ἰδριες οὐδέν· ἃ δέ οἱ φίλα
δάμαρ 650

τάλαιναν δυστάλαινα καρδίαν
πάρκλαυτος αἶν ὥλλυτο·
νῦν δ' Ἀρης οἴστροηθεῖς ἐξέλυσ'
ἐπιπόνων ἀμερᾶν.

ἀφίκοιτ' ἀφίκοιτο· μὴ 655
σταίῃ πολύκωπον ὄχημα ναὸς αὐτῷ,
πρὶν τάνδε πρὸς πόλιν ἀνύσειε, νασιδῶτιν ἐστίαν
ἀμείψας, ἔνθα κλήζεται θυτήρ·

ὅθεν μόλοι πανίμερος, 660
τᾶς πειθοῦς παγκρίστῳ συγκραθεῖς
ἐπὶ προφάνσει θυρός.

ΔΗ. γυναῖκες, ὥς δέδοικα μὴ 'π' ἀριστερὰ
πεπραγμέν' ἧ μοι πένθ' ὅσ' ἀρτίως ἔδρων.

ΧΘ. τί δ' ἔστι, Ἀγάνειρα, τέκνον Οἰνέως; 665

ΔΗ. οὐκ οἶδ'· ἀθυμῶ δ', εἰ φανήσομαι τάχα
κακὸν μέγ' ἐκπράξας' ἀπ' ἐλπίδος καλῆς.

ΧΘ. οὐ δὴ τι τῶν σῶν Ἡρακλεῖ δωρημάτων;

ΔΗ. μάλιστά γ', ὥστε μήποτ' ἂν προθυμίαν
ἄδηλον ἔργου τῷ παραινέσαι λαβεῖν. 670

ΧΘ. δίδαξον, εἰ διδακτόν, ἐξ ὅτου φοβεῖ.

ΔΗ. τοιοῦτον ἐκβέβηκεν οἶον, ἣν φράσω,
γυναῖκες, ὑμῖν θαυμ' ἀνέλπιστον μαθεῖν.
ὧ γὰρ τὸν ἐνδυτῆρα πέπλον ἀρτίως
ἐχρίον ἀργῆτ', οἷος εὐέρου πόκῳ, 675

τοῦτ' ἠφάνισται διάβορον πρὸς οὐδενὸς
τῶν ἐνδον, ἀλλ' ἐδεστὸν ἐξ αὐτοῦ φθίνει,
καὶ ψῆ κατ' ἄκρας σπιλάδος· ὥς δ' εἰδῆς ἔπαν,
ἧ τοῦτ' ἐπράχθη, μείζον' ἐκτενῶ λόγον.

ἐγὼ γὰρ ὦν ὁ θῆρ με Κένταυρος, πονῶν 680

πλευρὰν πικρὰ γλωχῖνι, προυδιδάξατο
 παρῴκα θεσμῶν οὐδέν, ἀλλ' ἐσφρομένην
 χαλκῆς ὅπως δύσνιπτον ἐκ δέλτου γραφήν,
 [καί μοι τὰδ' ἦν πρόρρητα καὶ τοιαῦτ' ἔδρων]
 τὸ φάρμακον τοῦτ' ἔπυρον ἀκτῖνός τ' αἰὲ 685
 θερμοῦς ἔθικτον ἐν μυχοῖς σφάζειν ἐμέ,
 ἕως νιν ἀρετῆχριστον ἐρμόσαιμὶ πον.
 καῶδρων τοιαῦτα. νῦν δ', ὅτ' ἦν ἐργαστέον,
 ἔχρισα μὲν κατ' οἶκον ἐν δόμοις κρυφῇ
 μαλλῶ, σπάσασα κτησίῳ βοτοῦ λάχνην, 690
 καῶθηκα συμπτύξας' ἀλαμπὲς ἡλίου
 κοίλῳ ζυγάστρῳ δῶρον, ὥσπερ εἶδετε.
 εἶσω δ' ἀποστείχουσα δέρομαι φάτιν
 ἔφραστον, ἀξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν.
 τὸ γὰρ κάταγμα τυγχάνω ρίψασκέ πως 695
 [τῆς οἰός, ᾧ προύχριον, ἐς μέσσην φλόγα,]
 ἀκτῖν' ἐς ἡλιῶτιν· ὥς δ' ἐθάλλετο,
 ρεῖ πᾶν ἔδηλον καὶ κατέφηκται χθονί,
 μορφῇ μάλιστα' εἰκαστὸν ὥστε πρόνοος
 ἐκβρώματ' ἂν βλέψειας ἐν τομῇ ξύλου. 700
 τοιούτῳ κεῖται προπετές· ἐκ δὲ γῆς, ὅθεν
 προύκειτ', ἀναξέουσι θρομβώδεις ἀφροί,
 γλανκῆς ὁπώρας ὥστε πρόνοος ποτοῦ
 χυθέντος εἰς γῆν Βακχίας ἀπ' ἀμπέλου.
 ὥστ' οὐκ ἔχω τάλαινα ποῖ γνώμης πέσσω· 705
 ὁρῶ δέ μ' ἔργον δεινὸν ἐξεργασμένην.
 πόθεν γὰρ ἂν ποτ', ἀντὶ τοῦ θνήσκων ὁ θῆρ
 ἐμοὶ παρέσχ' εὐνοίαν, ἧς ἔθνησχ' ὑπο;
 οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τὸν βαλόντ' ἀποφθίσειαι
 χορήζων ἔθειλγέ μ'· ὦν ἐγὼ μεθύστερον, 710
 ὅτ' οὐκέτ' ἀρκεῖ, τὴν μάθησιν ἔρυνναι.

- μόνη γὰρ αὐτόν, εἴ τι μὴ ψευσθήσομαι
 γνώμης, ἐγὼ δύστηνος ἔξαποφθερῶ·
 τὸν γὰρ βαλόντ' ἄτρακτον οἶδα καὶ θεὸν
 Χείρωνα πημήνευτα, χῶνπερ ἂν θίγῃ, 715
 φθείρει τὰ πάντα· κνωδάλου δὲ τοῦδ' ὄδε
 σφαγῶν διελθὼν ἰὸς αἵματος μέλας
 πῶς οὐκ ὀλεῖ καὶ τόνδε; δόξῃ γοῦν ἐμῇ.
 καίτοι δέδοκται, κείνος εἰ σφαλίσεται,
 ταύτῃ σὺν ὀρμῇ καὶ με συνθανεῖν ἅμα· 720
 ξῆν γὰρ κακῶς κλύουσιν οὐκ ἀνασχετόν,
 ἥτις προτιμᾷ μὴ κακὴ πεφυκέναι.
- ΧΟ. ταρβεῖν μὲν ἔργα δεῖν' ἀναγκαίως ἔχει,
 τὴν δ' ἑλπίδ' οὐ χροὴ τῆς τύχης κρίνουν πάρος.
- ΔΗ. οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς μὴ καλοῖς βουλευμάσιν 725
 οὐδ' ἑλπίς, ἥτις καὶ θράσος τι προξενεῖ.
- ΧΟ. ἀλλ' ἄμφι τοῖς σφαλεῖσι μὴ 'ξ ἔκουσίας
 ὀργῇ πέπειρα, τῆς σε τυγχάνειν πρόειπαι.
- ΔΗ. τοιαῦτα δ' ἂν λέξειεν οὐχ ὁ τοῦ κακοῦ
 κοινωνός, ἀλλ' ὃ μηδὲν ἔστ' οἴκοι βαρύ. 730
- ΧΟ. σιγᾶν ἂν ἀρμόδιοι σε τὸν πλείω λόγον,
 εἰ μὴ τι λέξεις παιδὶ τῷ σπαντῆς· ἐπεὶ
 πάρεστι, μαστὴρ πατρὸς ὅς πρην ᾤχετο.
- ΤΛ. ὦ μῆτερ, ὥς ἂν ἐκ τριῶν σ' ἐν εἰλόμην,
 ἢ μηκέτ' εἶναι ξῶσαν, ἢ σεσωσμένην 735
 ἄλλου κεκλησθαι μητέρ', ἢ λῶους φρένας
 τῶν νῦν παρουσῶν τῶνδ' ἀμείψασθαι ποθεν.
- ΔΗ. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ, πρὸς γ' ἐμοῦ στρυγόμενον;
- ΤΛ. τὸν ἄνδρα τὸν σὸν ἴσθι, τὸν δ' ἐμὸν λέγω
 πατέρα, κατακτείνασα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ. 740
- ΔΗ. οἶμοι, τίν' ἐξήνεγκας, ὦ τέκνον, λόγον;
- ΤΛ. ὃν οὐχ οἶόν τε μὴ οὐ τελεσθῆναι· τὸ γὰρ

- φανθ' ἐν τίς ἂν δύναιτ' ἂν ἀγένητον ποιεῖν;
 ΔΗ. πῶς εἶπας, ὦ παῖ; τοῦ παρ' ἀνθρώπων μαθὼν
 ἄξιηλον οὕτως ἔργον εἰργάσθαι με φήσ; 746
- ΤΛ. αὐτὸς βαρεῖαν ξυμπορὰν ἐν ὕμμασιν
 πατρὸς δεδορκῶς κοῦ κατὰ γλῶσσαν κλύων.
- ΔΗ. ποῦ δ' ἐμπελάξεις τάνδρ' καὶ παρίστασαι;
 ΤΛ. εἰ χρὴ μαθεῖν σε, πάντα δὴ φωνεῖν χρεῶν.
 ὅθ' εἶπε κλεινὴν Εὐρύτου πέρσας πόλιν, 750
 νίκης ἔγων τροπαῖα κἀκροθίνια,
 ἀκτὴ τις ἀμφίκλυστος Εὐβοίας ἄκρον
 Κήναιόν ἐστιν, ἐνθα πατρὶ' Αἰλ
 βωμοὺς ὀρίζει τεμενίαν τε φυλλάδα·
 οὗ νιν τὰ πρῶτ' ἐσεῖδον ἄσμενος πόθῳ. 755
 μέλλουσι δ' αὐτῷ πολυθύτους τεύχειν σφαγὰς
 κῆρυξ ἀπ' οἴκων ἔκετ' οὐ κενὸς Αἰχας,
 τὸ σὸν φέρων δώρημα, θανάσιμον πέπλον·
 ὃν κεῖνος ἐνδύς, ὥς σὺ προυξεφρίσο,
 ταυροκτονεῖ μὲν δώδεκ' ἐντελεῖς ἔχων 760
 λείας ἀπαρχὴν βοῦς· ἀτὰρ τὰ πάνθ' ὁμοῦ
 ἑκατὸν προσῆγε συμμιγῇ βοσκήματα.
 καὶ πρῶτα μὲν δαίμων ἔλεω φρενί,
 κόσμῳ τε χαίρων καὶ στολῇ, κατηύχετο·
 ὅπως δὲ σεμνῶν ὀργίων ἐδαίετο 765
 φλόξ αἵματηρὰ κἀπὸ πιείρας θροῆς,
 ἰδρῶς ἀνῆει χρωτί, καὶ προσπτύσσεται
 πλευραῖσιν ἀρτίκολλος, ὥστε τέκτονος,
 χιτῶν ἔπαν κατ' ἔρθρον· ἦλθε δ' ὅστέων
 ἀδαγμὸς ἀντίσπαστος· εἶτα φοινίας 770
 ἐχθρᾶς ἐχίδνης ἰὸς ὥς ἐδαίνυτο.
 ἐνταῦθα δὴ ἔβόησε τὸν δυσδαίμονα
 Αἰχάν, τὸν οὐδ' ἐν αἵτιον τοῦ σοῦ κακοῦ,

ποίαις ἐνέγκοι τόνδε μηχαναῖς πέπλον·
 ὃ δ' οὐδὲν εἰδὼς δύσμορος τὸ σὸν μόνῃς 775
 δώρημ' ἔλεξεν, ὥσπερ ἦν ἐσταλμένον.
 κἀκεῖνος ὡς ἤκουσε καὶ διώδυνος
 σπαραγμὸς αὐτοῦ πλευμόνων ἀνθήσαστο,
 μάρψας ποδὺς νιν, ἄρθρον ἧ λυγίζεται,
 ῥίπτεῖ πρὸς ἀμφίκλυστον ἐκ πόντου πέτραν· 780
 κόγχῃς δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει, μέσου
 κρατὸς διασπαρέντος αἵματός θ' ὁμοῦ.
 ἔπας δ' ἀννηφήμησεν οἰμωγῇ λεῶς,
 τοῦ μὲν νοσοῦντος, τοῦ δὲ διαπεπραγμένου·
 κοῦδεις ἐτόλμα τάνδρὸς ἀντίον μολεῖν. 785
 ἐσπᾶτο γὰρ πέδονδε καὶ μετάρσιος,
 βοῶν, λύζων· ἀμφὶ δ' ἐκτύπουν πέτραι,
 Λοκρῶν ὄρειοι πρῶνες Εὐβοίας τ' ἄκραι.
 ἐπεὶ δ' ἀπεῖπε, πολλὰ μὲν τάλας χθονὶ
 ῥίπτων ἐκυτόν, πολλὰ δ' οἰμωγῇ βοῶν, 790
 τὸ δυσπάρεινον λέκτρον ἐνδατούμενος
 σοῦ τῆς ταλαίνης, καὶ τὸν Οἰνέως γάμον
 οἶον κατακτείναιο λυμεινὴν βίου,
 τότε· ἐκ προσέδρου λιγνύος διάστροφον
 ὀφθαλμὸν ἄρας εἶδέ μ' ἐν πολλῷ στρατῷ 795
 θαρρυροοῦντα, καὶ με προσβλέψας καλεῖ·
 ὦ παῖ, πρόσελθε, μὴ φύγῃς τοῦμόν κακόν,
 μηδ' εἴ σε χρὴ θανόντι συνθανεῖν ἐμοί·
 ἀλλ' ἄρον ἐξῶ, καὶ μάλιστα μὲν με θῆς
 ἐνταῦθ' ὅπου με μὴ τις ὕψεται βροτῶν· 800
 εἰ δ' οἶκτον ἴσχεις, ἀλλὰ μ' ἐκ γε τῆσδε γῆς
 πόρθμευσον ὡς τάχιστα, μηδ' αὐτοῦ θάνω.
 τοσαῦτ' ἐπισκήψαντος, ἐν μέσῳ σκάφει
 θέντες σφε πρὸς γῆν τήνδ' ἐκέλευμεν μόλις

βρονχώμενον σπασμοῖσι· καὶ νιν αὐτίκα
 ἢ ζῶντ' ἐσόψεσθ' ἢ τεθνηκότ' ἄρτίως.
 τοιαῦτα, μήτερ, πατρὶ βουλεύσασ' ἐμῷ
 καὶ δοῶσ' ἐλήφθης, ὦν σε ποίνιμος Δίκη
 τίσαιτ' Ἑρινύς τ'. εἰ θέμις δ', ἐπεύχομαι·
 θέμις δ', ἐπεὶ μοι τὴν θέμιν σὺ προύβαλες,
 πάντων ἄριστον ἄνδρα τῶν ἐπὶ χθονὶ
 κτείνεας, ὅποιον ἄλλον οὐκ ὕψει ποτέ.

ΧΟ. τί σῖγ' ἀφέρπεις; οὐ κάτοισθ' ὀθούνεκα
 ξυνηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγόρῳ;

ΥΛ. εἴτ' ἀφέρπειν· οὔρος ὀφθαλμῶν ἐμῶν
 αὐτῇ γένοιτ' ἔπωθεν ἐρπούση καλός.
 ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος τί δεῖ τρέφειν
 μητρῷον, ἥτις μηδὲν ὥς τεκοῦσα δοῶ;
 ἀλλ' ἐρπέτω χαίρουσα· τὴν δὲ τέρψιν ἦν
 τῷμῳ δίδωσι πατρί, τήνδ' αὐτὴ λάβοι.

ΧΟ. ἰδ' οἶον, ὦ παῖδες, προσέμιξεν ἄφαρ
 τοῦπος τὸ θεοπρόπον ἡμῖν
 τᾷς παλαιφάτου προνοίας,
 ὅ τ' ἔλακεν, ὁπότε τελεόμηνος ἐκφέροι
 δωδέκατος ἄροτος, ἀναπνοᾶν τελεῖν πόνων

τῷ Διὸς αὐτόπαιδι·

καὶ τὰδ' ὀρθῶς ἐμπεδα κατουρίζει.

πῶς γὰρ ἂν ὁ μὴ λεύσσω

ποτ' ἔτ' ἐπίπονον ἔχοι θανὼν λατρείαν;

εἰ γὰρ σφε Κενταύρου φονίᾳ νεφέλα

χρίει δολοποιὸς ἀνάγκα

πλευρά, προστακέντος ἰοῦ,

ὃν τέκετο θάνατος, ἔτρεφε δ' αἰόλος δράκων,

πῶς ὅδ' ἂν ἀέλιον ἕτερον ἢ τανῦν ἰδοι,

821—830 = 831—840.

805 δεινотάτω μὲν ὕδρας
 προστετακὼς φλέγματι; μελαγχαίτα δ'
 ἄμμιγ'ά νιν αἰκίζει
 θηρὸς ὀλέεντα κέντρ' ἐπιζέσαντα. 840
 ὦν ἄδ' ἅ τλάμων ἔοικνος
 810 μεγάλην προορῶσα δόμοισι βλάβαν νέων
 αἰσούντων γάμων τὰ μὲν οὔτι
 προσέβαλεν, τὰ δ' ἀπ' ἀλλόθρου
 γνώμας μολόντ' οὐλίαισι συναλλαγαῖς 845
 ἦ που ὀλοὰ στένει,
 815 ἦ που ἀδινῶν χλωρὰν
 τέγγει δακρῶν ἄχραν.
 ἅ δ' ἐρχομένα μοῖρα προφαίνει δολῖαν καὶ μεγά-
 λαν ἔταν. 851

820 ἔρρωγεν παρὰ δακρῶν·
 κέχυται νόσος, ὧ πόποι, οἷον ἀναρσίαν
 οὔπω Ζηνὸς κέλωρ' ἀρακλειτὸν
 ἐπέμολεν πάθος οἰκτίσαι. 855
 ἰὼ κελαινὰ λόγχα προμάχου δορός,
 ἅ τότε θεὸν νύμφαν
 25 ἔγαρες ἀπ' αἰπεινᾶς
 τάνδ' Οἰχαλίας αἰχμᾶ·
 ἅ δ' ἀμφίπολος Κύπρις ἄνακτος φανερά τῶνδ'
 ἐφάνη πράκτωρ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

0 πότερον ἐγὼ μάταιος, ἦ κλύω τινὸς 863
 οἴκτου δι' οἴκων ἀρτίως ὀρμωμένους;
 τί φημι; 865

ΗΜ. ἤγε τίς οὐκ ἄσημον, ἀλλὰ δυστυχή
 κωκυτὸν εἶσω, καὶ τι καινίζει στέγη.

841—851 = 852—862.

ΗΜ. ξύνες δὲ
 τήνδ' ὥς ἀηδὴς καὶ συνωφρονωμένη
 χωρεῖ πρὸς ἡμᾶς γραῖα σημανοῦσά τι. 870

ΤΡΟΦΟΣ.

ὦ παῖδες, ὥς ἄρ' ἡμῖν οὐ σμικρῶν κακῶν
 ἤρξεν τὸ δῶρον Ἑρακλεῖ τὸ πόμπιμον.
 ΧΟ. τί δ', ὦ γεραῖά, καινοποιηθὲν λέγεις;
 ΤΡ. βέβηκε Διάνειρα τὴν πανυστάτην
 ὁδῶν ἀπασῶν ἐξ ἀκινήτου ποδός. 875

ΧΟ. οὐ δὴ ποθ' ὥς θανοῦσα; ΤΡ. πάντ' ἀκήκοας.

ΧΟ. τέθνηκεν ἡ τάλαινα; ΤΡ. δεύτερον κλύεις.

ΧΟ. τάλαιν' ὀλεθρία· τίνοι τρόπῳ θανεῖν σφε φήεις;

ΤΡ. σχετλιώτατα πρὸς γε πρᾶξιν. ΧΟ. εἰπὲ τῷ μόρῳ,
 γύναι, ξυντρέχει. 880

ΤΡ. αὐτὴν διηίστωσε. ΧΟ. τίς θυμὸς ἢ τίνες
 νόσοι τάνδ' αἰχμὰν

βέλεος κακοῦ ξυνείλε; πῶς ἐμήσατο

πρὸς θανάτῳ θάνατον 885

ἀνύσασα μύνα; ΤΡ. στονόεντος ἐν τομᾷ σιδάρον.

ΧΟ. ἐπεῖδες, ὦ μάταιε, τήνδε τὴν ὕβριν;

ΤΡ. ἐπεῖδον, ὥς δὴ πλησία παραστάτις.

ΧΟ. τίς ἦν; πῶς; φέρ' εἰπέ. 890

ΤΡ. αὐτὴ πρὸς αὐτῆς χειροποιεῖται τάδε.

ΧΟ. τί φωνεῖς; ΤΡ. σαφηνῇ.

ΧΟ. ἔτεκεν ἔτεκεν μεγάλην

ἃ νέορτος ἄδε νύμφα

δόμοισι τοῖσδ' ἐρινύν. 895

ΤΡ. ἄγαν γε· μᾶλλον δ', εἰ παροῦσα πλησία
 ἔλευσσες οἷ' ἔδρασε, κάρτ' ἂν ᾤκτισας.

ΧΟ. καὶ ταῦτ' ἔτλη τις χεῖρ γυναικεία κτίσαι;

ΤΡ. δεινῶς γε· πεύσει δ', ὥστε μαρτυρεῖν ἐμοί.

- ἐπεὶ γὰρ ἦλθε δωμάτων εἴσω μόνῃ
 καὶ παῖδ' ἐν αὐλαῖς εἶδε κοῖλα δέμνια
 στορνύνθ', ὅπως ἄπορρον ἀντῶν πατρί,
 κρύψας' ἑαυτὴν ἔνθα μὴ τις εἰσίδοι,
 βρυχᾷτο μὲν βωμοῖσι προσπίπτουσ' ὅτι
 γένοιτ' ἔρημοι, 'κλαίει δ' ὀργάνων ὅτου 900
 ψαύσειεν οἷς ἐχοῖτο δειλαία πάρος·
 ἄλλῃ δὲ κάλλῃ δωμάτων στρωφωμένη,
 εἰ του φίλων βλέψειεν οἴκετῶν δέμας,
 ἔκλαιεν ἢ δύστηνος εἰσορωμένη,
 αὐτὴ τὸν αὐτῆς δαίμον' ἀνακαλουμένη 910
 [καὶ τὰς ἄπαιδας ἐς τὸ λοιπὸν οὐσίας].
 ἐπεὶ δὲ τῶνδ' ἔληξεν, ἐξαίφνης σφ' ὄρω
 τὸν Ἡράκλειον θάλαμον εἰσορωμένην.
 κἀγὼ λαθραῖον ὄμμ' ἐπεσκιασμένη
 φρούρου· ὄρω δὲ τὴν γυναῖκα δεμνίοις 915
 τοῖς Ἡρακλείοις στρωτὰ βάλλουσας φάσθαι.
 ὅπως δ' ἐτέλεσε τοῦτ', ἐπενθοροῦσ' ἄνω
 καθέζετ' ἐν μέσοισιν εὐνατηρίοις,
 καὶ δακρύων ῥήξασα θερμὰ νάματα
 ἔλεξεν· ὦ λέχη τε καὶ νυμφεῖ' ἐμά, 920
 τὸ λοιπὸν ἤδη χαίρεθ', ὥς ἔμ' οὐποτε
 δέξεσθ' ἔτ' ἐν κοίταισι ταῖσδ' εὐνάτριαν.
 τοσαῦτα φωνήσασα συντόνῳ χειρὶ
 λύει τὸν αὐτῆς πέπλον, ἣ χρυσήλατος
 προύκειτο μαστῶν περονίς, ἐκ δ' ἐλώπισεν 925
 πλευρὰν ἄπασαν ὠλένην τ' εὐώνυμον.
 κἀγὼ δρομαία βᾶσ', ὅσον περ ἔσθενον,
 τῷ παιδί φράζω τῆς τεχνωμένης τάδε.
 κἀν ᾧ τὸ κεῖσε δεῦρό τ' ἐξορμώμεθα,
 ὀρώμεν αὐτὴν ἀμφιπλήγῃ φασγάνῳ 930

πλευρὰν ὅφ' ἦπαρ καὶ φρένας πεπληγμένην.
 ἰδὼν δ' ὁ παῖς ὤμωξεν· ἔγνω γὰρ τάλας
 τοῦργον κατ' ὀργήν ὥς ἐφάψειεν τόδε,
 ὅψ' ἐκδιδαχθεὶς τῶν κατ' οἶκον οὔνεκα
 ἄκουσα πρὸς τοῦ θηρὸς ἔρξιεν τάδε. 935
 κἀνταῦθ' ὁ παῖς δύστηνος οὔτ' ὀδυρμάτων
 ἐλείπετ' οὐδέν, ἀμφὶ νιν γοώμενος,
 οὔτ' ἀμφιπύπτων στόμασιν, ἀλλὰ πλευρόθεν
 πλευρὰν παρεῖς ἔκειτο πόλλ' ἀναστένων,
 ὥς νιν ματαίως αἰτία βάλοι κακῇ, 940
 κλαίων ὀθούνεκ' ἐκ θυοῦν ἔσοιθ' ἄμα,
 πατρός τ' ἐκείνης τ', ὠρφανισμένος βίον.
 τοιαῦτα τἀνθ' ἄδ' ἐστίν· ὥστ' εἴ τις δύο
 ἢ καὶ τι πλείους ἡμέρας λογίζεται,
 μάταιός ἐστιν· οὐ γὰρ ἔσθ' ἢ γ' αὔριον, 945
 πρὶν εἴ παρῇ τις τὴν παροῦσαν ἡμέραν.

XO.

πότερα πρότερον ἐπιστένω,
 πότερα μέλεα περραιτέρω,
 δύσκριτ' ἔμοιγε δυστάνω.
 τάδε μὲν ἔχομεν ὁρᾶν δόμοις, 950
 τάδε δὲ μένομεν ἐπ' ἐλπίσιν·
 κοινὰ δ' ἔχειν τε καὶ μέλλειν.
 εἴθ' ἀνεμόεσσά τις
 γένοιτ' ἐπουρος ἐστιῶτις αὔρα,
 ἥ τις μ' ἀποικίσσειεν ἐκ τόπων, ὅπως 955
 τὸν Δῖον ἄλκιμον γόνον
 μὴ ταρβαλέα θάνοιμι
 μοῦνον εἰσιδοῦς ἄφαρ·
 ἐπεὶ ἐν δυσπαλλάκτοις ὀδύναις

947—949 = 950—952.

953—961 = 962—970.

χωρεῖν πρὸ δόμων λέγουσιν ἄσπετόν τι θαῦμα.
ἀγχοῦ δ' ἄρα κοῦ μακρὰν 962

προύκλαιον, ὀξύφωνος ὡς ἀηδών.
ξένων γὰρ ἐξόμιλος ἦδε τις βάσις.

πᾶ δ' αὖ φορεῖ νιν; ὡς φίλου 965

προκηδομένα βαρεῖαν

ἄψοφον φέρει βάσιν.

αἰαῖ, ὅδ' ἀναύδατος φέρεται.

τί χρηθ' ἀνόντα νιν ἢ καθ' ὕπνον ὄντα κρῖναι; 970

ΤΛ. οἴμοι ἐγὼ σοῦ,

πάτερ, οἴμοι ἐγὼ σοῦ μέλεος.

τί πάθω; τί δὲ μήσομαι; οἴμοι.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

σίγα, τέκνον, μὴ κινήσῃς

ἀγρίαν ὀδύνην πατρὸς ὠμόφρονος· 975

ξῆ γὰρ προπετής· ἀλλ' ἴσχε δακνών

στόμα σόν. ΤΛ. πῶς φῆς, γέρον; ἢ ξῆ;

ΠΡ. οὐ μὴ ἔξεγερεῖς τὸν ὕπνω κάτοχον

κἀκκινήσεις κἀναστήσεις

φοιτάδα δεινὴν 980

νόσον, ὦ τέκνον; ΤΛ. ἀλλ' ἐπὶ μοι μελέφω

βάρος ἔπλετον· ἐμμέμονεν φρήν.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ὦ Ζεῦ,

ποῦ γὰρ ἦκω; παρὰ τοῖσι βροτῶν

κεῖμαι πεπονημένος ἀλλήλοισι 985

ὀδύναις; οἴμοι ἐγὼ τλάμων·

ἢ δ' αὖ μιὰρὰ βρύκει, φεῦ.

ΠΡ. ἄρ' ἐξήδη σ' ὅσον ἦν κέρδος

σιγῇ κεύθειν καὶ μὴ σκεδάσαι

τῷδ' ἀπὸ κρατὸς 990

βλεφάρων θ' ὕπνον; ΤΛ. οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἂν
στερξαίμην κακὸν τόδε λεύσσω.

- ΗΡ. ᾧ Κηναία κρηπὶς βωμῶν,
 ἱερῶν οἶαν οἶων ἐπὶ μοι
 μελέω χάριν ἡνύσω· ᾧ Ζεῦ. 996
 οἶαν μ' ἄρ' ἔθου λώβαν, οἶαν·
 ἦν μὴ ποτ' ἐγὼ προσιδεῖν ὁ τάλας
 ὄφελον ὕσσοις, τόδ' ἀκήλητον
 μανίας ἄνθος καταδερχθῆναι. 1000
 τίς γὰρ αἰδός, τίς ὁ χειροτέχνης
 ἰατροίας, ὅς τήνδ' ἄτην
 χωρὶς Ζηνὸς κατακηλήσει;
 θαῦμα ἂν πόρρωθεν ἰδοίμην.
 ἔξ,
 ἑἴτε μ', ἑἴτε με δύσμορον εὐνάσαι, 1005 a
 ἑἴθ' ὕστατον εὐνάσαι. 1005 b
 πᾶ μου ψαύεις; ποῦ κλίνεις;
 ἀπολεῖς μ', ἀπολεῖς.
 ἀνατέτροφας ὅ τι καὶ μύσῃ.
 ἦπταί μου, τοτοτοῦ, ἦδ' αὖθ' ἔρπει. πόθεν
 ἔστ', ᾧ 1009
 πάντων Ἑλλάνων ἀδικώτατοι ἄνδρες, οὓς δὴ
 πολλὰ μὲν ἐν πόντῳ κατὰ τε θορία πάντα καθαίρων
 ὠλεκόμαν ὁ τάλας, καὶ νῦν ἐπὶ τῷδε νοσοῦντι
 οὐ πῦρ, οὐκ ἔγχος τις δνῆσιμον οὐκ ἐπιτρέψει;
 ἔξ,
 οὐδ' ἀπαράξαι κρᾶτα βίου θέλει 1015
 μολῶν τοῦ στυγεροῦ; φεῦ φεῦ.

ΗΡ. ᾧ παῖ τοῦδ' ἄνδρός, τοῦργον τόδε μεῖζον ἀνήκει 1018

1005 a. b. = 1015 — 1017.

1006 — 1014 = 1027 — 1040.

ἦ κατ' ἐμὴν ῥώμαν· σὺ δὲ σύλλαβε. σοί τε γὰρ ὄμμα
 ἐμπλεον ἢ δι' ἐμοῦ σῶζειν. ΤΛ. ψαύω μὲν ἐγωγε,
 λαθίπονον δ' ὀδυνᾶν οὔτ' ἐνδοθεν οὔτε θύραθεν 1021
 ἔστι μοι ἐξανύσαι βίον· τοιαῦτα νέμει Ζεὺς.

HP. ὦ παῖ, ποῦ ποτ' εἶ;
 τᾷδέ με τᾷδέ με πρόσλαβε κουφίσας. 1024
 αἰαῖ, ἰὼ δαῖμον.

θρόσκει δ' αὖ, θρόσκει δειλαία
 διολοῦσ' ἡμᾶς
 ἀποτίβατος ἀγρία νόσος. 1030

ὦ Παλλὰς Παλλὰς, τόδε μ' αὖ λωβᾶται. ἰὼ παῖ,
 τὸν φύσαντ' οἴκτιρ', ἀνεπίφθονον εἰρυσσον ἔργος,
 παῖσον ἐμᾶς ὑπὸ κληῖδος· ἀκοῦ δ' ἔχος, ᾧ μ'
 ἐχόλωσεν 1035

σὰ μάτηρ ἄθεος, τὰν ὧδ' ἐπίδοιμι πεσοῦσαν
 αὐτῶς, ὧδ' αὐτῶς ὥς μ' ὤλεσεν. ὦ γλυκὺς Αἰδας,
 ὦ Αἰὼς ἀνθαίμων, 1041

εὔνασον εὔνασον ὠκυπέτα μόρῳ
 τὸν μέλεον φθίσας.

XO. κλύουσ' ἔφριξα τάσδε συμφοράς, φίλαι,
 ἄνακτος, οἷαις οἶος ὦν ἐλαύνεται. 1045

HP. ὦ πολλὰ δὴ καὶ θερμὰ καὶ λόγῳ κακὰ
 καὶ χερσὶ καὶ νώτοισι μοχθήσας ἐγώ·
 κοῦπω τοιοῦτον οὔτ' ἄκοιτις ἢ Αἰὼς
 προύθηκεν οὔθ' ὁ στυγνὸς Εὐρύσθευς ἐμοί,
 οἷον τόδ' ἢ δολωπὶς Οἰνέως κόρη 1050

καθῆψεν ὦμοις τοῖς ἐμοῖς Ἐρινύων
 ὑφαντὺν ἀμφίβληστρον, ᾧ διόλλυμαι.
 πλευραῖσι γὰρ προσμαχθὲν ἐκ μὲν ἐσχάτας
 βέβρωκε σάρκας, πλεύμονός τ' ἀρτηρίας

1023 — 1026 = 1041 — 1043.

ῥοφεῖ ξυνοικοῦν, ἐκ δὲ χλωρὸν αἵμά μου 1055
 πέπωκεν ἤδη, καὶ διέφθαρμαι δέμας
 τὸ πᾶν, ἀφράστῳ τῇδε χειρωθεὶς πέδῃ.
 κοῦ ταῦτα λόγῃ πεδιάς, οὐθ' ὁ γηγενὴς
 στρατὸς Γηγάντων οὔτε θήρειος βίαι,
 οὐθ' Ἑλλὰς οὔτ' ἄγλωσσος οὐθ' ὅσῃν ἐγὼ 1060
 γαῖαν καθαίρων ἰκόμην, ἔδρασέ πο·
 γυνὴ δέ, θῆλυς φῦσα κοῦκ ἀνδρὸς φύσιν,
 μόνῃ με δὴ καθεῖλε φασγάνου δίχα.
 ὦ παῖ, γενοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγώς,
 καὶ μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα πρεσβεύσης πλέον. 1065
 δὸς μοι χερσὶν σαῖν αὐτὸς ἐξ οἴκου λαβὼν
 ἐς χεῖρα τὴν τεκοῦσαν, ὥς εἰδῶ σάφα
 εἰ τοῦμόν ἄλγεις μᾶλλον ἢ κείνης ὁρῶν
 λωβητὸν εἶδος ἐν δίκῃ κακούμενον.
 ἴθ', ὦ τέκνον, τόλμησον· οἴκτιρόν τέ με 1070
 πολλοῖσιν οἴκτρον, ὅστις ὥστε παρθένος
 βέβρυχα κλαίων, καὶ τόδ' οὐδ' ἂν εἷς ποτε
 τόνδ' ἄνδρα φαίῃ πρόσθ' ἰδεῖν δεδρακότα,
 ἀλλ' ἀστένακτος αἰὲν εἰπόμεν κακοῖς.
 νῦν δ' ἐκ τοιούτου θῆλυς ἠύρημαι τάλας. 1075
 καὶ νῦν προσελθὼν στήθι πλησίον πατρός,
 σκέψαι θ' ὁποίας ταῦτα συμφορᾶς ὕπο
 πέπονθα· δέξω γὰρ τάδ' ἐκ καλυμμάτων.
 ἰδοῦ, θεᾶσθε πάντες ἄθλιον δέμας,
 ὁρᾶτε τὸν δύστηνον, ὥς οἴκτροῶς ἔχω. 1080
 αἰαῖ, ἂ τάλας,
 ἔθαλψεν ἄτης σπασμὸς ἀρτίως ὅδ' αὖ,
 διῆξε πλευρῶν, οὐδ' ἀγύμναστόν μ' ἔαν
 εἰκεν ἢ τάλαινα διάβορος νόσος.
 ὦναξ Ἀΐδη, δέξαι μ', 1085

ὦ Διὸς ἀκτίς, παῖσον,
 ἔνσεισον, ὦναξ, ἐγκατάσκηψον βέλος,
 πάτερ, κεραυνοῦ· δαίνυται γὰρ αὖ πάλιν,
 ἦνθηκεν, ἐξώρμηκεν. ὦ χέρες χέρες,
 ὦ νῶτα καὶ στέρν', ὦ φίλοι βραχίονες, 1090
 ὑμεῖς δὲ κεῖνοι δὴ καθίσταθ', οἳ ποτε
 Νεμέας ἔνοικον, βουκόλων ἀλάστορα
 λέοντ', ἄπλατον θρέμμα κἀπροσήμερον,
 βίᾳ κατειργάσασθε, Λερναίαν θ' ὕδραν,
 διφυῇ τ' ἄμικτον ἱπποβάμονα στρατὸν 1095
 θηρῶν, ὕβριστήν ἄνομον, ὑπέροχον βίαν,
 Ἑρμάνθιδόν τε θήρα, τὸν θ' ὑπὸ χθονὸς
 Ἰδίου τρίκρανον σκύλακ', ἀπρόσμαχον τέρας,
 δεινῆς Ἐχιδνῆς θρέμμα, τὸν τε χρυσέων
 δρακόντα μῆλων φύλακ' ἐπ' ἐσχάτοις τόποις.
 ἄλλων τε μόχθων μυρίων ἐγευσάμην, 1101
 κοῦδεις τροπαῖ' ἔστησε τῶν ἐμῶν χειρῶν.
 νῦν δ' ὦδ' ἀναρθρὸς καὶ κατερρακωμένος
 τυφλῆς ὑπ' αἵτης ἐκπεπόρθημαι τάλας,
 ὃ τῆς ἀρίστης μητρὸς ὠνομασμένος, 1105
 ὃ τοῦ κατ' ἄστρα Ζηνὸς αὐδηθεις γόνος.
 ἀλλ' εὖ γέ τοι τόδ' ἴστε, κἂν τὸ μηδὲν ὦ
 κἂν μηδὲν ἔρω, τήν γε δράσασαν τάδε
 χειρώσομαι κἂκ τῶνδε· προσμόλοι μόνον,
 ἵν' ἐκδιδαχθῇ πᾶσιν ἀγγέλλειν ὅτι 1110
 καὶ ζῶν κακούς γε καὶ θανῶν ἐτισάμην.
 ΧΟ. ὦ τληῖμον Ἑλλάς, πένθος οἶον εἰσορῶ
 ἔξουσαν, ἀνδρὸς τοῦδέ γ' εἰ σφαλλήσεται.
 ΤΛ. ἐπεὶ παρέσχες ἀντιφωνῆσαι, πάτερ,
 σιγὴν παρασχὼν κλυθί μου, νοσῶν ὅμως· 1115
 αἰτήσομαι γάρ σ' ὦν δίκαια τυγχάνειν.

- δός μοι σεαυτόν, μὴ τοσοῦτον ὥς δάκνει
 θυμῷ δύσσοργος· οὐ γὰρ ἂν γνοίης ἐν οἷς
 χαίρειν προθυμεῖ καὶ ὅτοις ἀλλεῖς μάτην.
- ΗΡ. εἰπὼν ὃ χρηΐξεις λήξον· ὥς ἐγὼ νοσῶν 1120
 οὐδὲν ξυνήμ' ὦν σὺ ποικίλλεις πάλαι.
- ΤΛ. τῆς μητρὸς ἦκω τῆς ἐμῆς φράσων ἐν οἷς
 νῦν ἐστὶν ὥς θ' ἤμαρτεν οὐχ ἐκουσία.
- ΗΡ. ὦ παγκάκιστε, καὶ παρεμνήσω γὰρ αὖ
 τῆς πατροφόντου μητρὸς, ὥς κλύειν ἐμέ; 1125
- ΤΛ. ἔχει γὰρ οὕτως ὥστε μὴ σιγᾶν πρόπειν.
- ΗΡ. οὐ δῆτα τοῖς γε πρόσθεν ἡμαρτημένοις.
- ΤΛ. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ τοῖς γ' ἐφ' ἡμέραν ἐρεῖς.
- ΗΡ. λέγ', εὐλαβοῦ δὲ μὴ φανῆς κακὸς γεγῶς.
- ΤΛ. λέγω· τέθνηκεν ἄρτίως νεοσφαγῆς. 1130
- ΗΡ. πρὸς τοῦ; τέρας τοι διὰ κακῶν ἐθέσπισας.
- ΤΛ. αὐτὴ πρὸς αὐτῆς, οὐδενὸς πρὸς ἐντόπου.
- ΗΡ. οἴμοι· πρὶν ὥς χρῆν σφ' ἐξ ἐμῆς θανεῖν χερσός;
- ΤΛ. καὶ σοῦ στραφεῖη θυμός, εἰ τὸ πᾶν μέθοις.
- ΗΡ. δεινοῦ λόγου κατηρξας· εἶπε δ' ἥ νοεῖς. 1135
- ΤΛ. ἀπλοῦν τὸ ῥῆμ', ἤμαρτε χρηστὰ μωμένη.
- ΗΡ. χρηστ', ὦ κάκιστε, πατέρα σὸν κτείνεσθα δρᾶ;
- ΤΛ. στέργημα γὰρ δοκοῦσα προσβαλεῖν σέθεν
 ἀπήμπλαχ', ὥς προσεῖδε τοὺς ἔνδον γάμους.
- ΗΡ. καὶ τίς τοσοῦτος φαρμακεὺς Τραχινίων; 1140
- ΤΛ. Νέσσος πάλαι Κένταυρος ἐξέπεισέ νιν
 τοιῷδε φίλτρῳ τὸν σὸν ἐκμῆναι πόθον.
- ΗΡ. ἰὸν ἰὸν δύστηνος, οἴχομαι τάλας·
 ὄλωλ' ὄλωλα, φέγγος οὐκέτ' ἔστι μοι.
 οἴμοι, φρονῶ δὴ ξυμφορᾶς ἵν' ἔσταμεν. 1145
 ἰθ', ὦ τέκνον· πατὴρ γὰρ οὐκέτ' ἔστι σοι·
 κάλει τὸ πᾶν μοι σπέρμα σῶν ὁμαιμόνων,

κάλει δὲ τὴν τάλαιναν Ἀλκμήνην, Διὸς
μάτην ἄκοιτιν, ὡς τελευταίαν ἐμοῦ
φήμην πύθῃσθε θεσφάτων ὅς' οἶδ' ἐγώ. 1150

ΥΛ. ἀλλ' οὔτε μήτηρ ἐνθάδ', ἀλλ' ἐπακτία
Τίρυνθι συμβέβηκεν ὥστ' ἔχειν ἔδραν,
παίδων δὲ τοὺς μὲν ξυλλαβοῦς' αὐτὴ τρέφει,
τοὺς δ' ἂν τὸ Θήβης ἄστυ ναίοντας μάθοις·
ἡμεῖς δ' ὅσοι πάρεσμεν, εἴ τι χροή, πάτερ, 1155
πράσσειν, κλύοντες ἐξυπηρετήσομεν.

ΗΡ. σὺ δ' οὖν ἄκουε τοῦργον· ἐξήκεις δ' ἵνα
φανεῖς ὁποῖος ὦν ἀνὴρ ἐμὸς καλεῖ.
ἐμοὶ γὰρ ἦν πρόφαντον ἐκ πατρὸς πάλαι,
ἀνδρῶν πνεόντων μηδενὸς θανεῖν ὑπο, 1160
ἀλλ' ὅστις Αἰδου φθίμενος οἰκήτωρ πέλοι.
ὅδ' οὖν ὁ θῆρ Κένταυρος, ὡς τὸ θεῖον ἦν
πρόφαντον, οὕτω ζῶντά μ' ἔκτεινεν θανῶν.
φανῶ δ' ἐγὼ τούτοισι συμβαίνοντ' ἴσα
μαντεῖα καινά, τοῖς πάλαι ξυνήγορα, 1165
ἃ τῶν ὀρεῖων καὶ χαμαικοιτῶν ἐγὼ
Σελλῶν ἐσελθὼν ἄλσος εἰσεγραψάμην
πρὸς τῆς πατρῶας καὶ πολυγλώσσου θροῦς,
ἣ μοι χρόνῳ τῷ ζῶντι καὶ παρόντι νῦν
ἔφασκε μόχθων τῶν ἐφρεστώτων ἐμοὶ 1170
λύσειν τελεῖσθαι· κἀδόκουν πράξειν καλῶς.
τὸ δ' ἦν ἄρ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν θανεῖν ἐμέ.
τοῖς γὰρ θανούσι μόχθος οὐ προσγίγνεται.
ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ λαμπρὰ συμβαίνει, τέκνον,
δεῖ σ' αὖ γενέσθαι τῷδε τάνδρῳ σύμμαχον 1175
καὶ μὴ ἵπιμεῖναι τοῦμόν ὀξῦναι στόμα,
ἀλλ' αὐτὸν εἰκαθόντα συμπράσσειν, νόμον
κάλλιστον ἐξευρόντα, πειθαρχεῖν πατρί.

- ΤΛ. ἀλλ' ὦ πάτερ, ταρβῶ μὲν εἰς λόγου στάσιν
τοιάνδ' ἐπελθών, πείσομαι δ' ἔσσι δοκεῖ. 1180
- ΗΡ. ἐμβαλλε χεῖρα δεξιὴν πρῶτιστά μοι.
- ΤΛ. ὡς πρὸς τί πίστιν τήνδ' ἔγαν ἐπιστρέφεις;
- ΗΡ. οὐ θαῖσσον οἴσεις μηδ' ἀπιστήσεις ἐμοί;
- ΤΛ. ἰδοὺ προτείνω, κοῦδὲν ἀντειρήσεται.
- ΗΡ. ὅμνυ Διὸς νυν τοῦ με φύσαντος κάρα, 1185
- ΤΛ. ἦ μὴν τί δράσειν; καὶ τόδ' ἐξειρήσεται;
- ΗΡ. ἦ μὴν ἐμοὶ τὸ λεχθὲν ἔργον ἐκτελεῖν.
- ΤΛ. ὅμνυμ' ἔγωγε, Ζῆν' ἔχων ἐπώμοτον.
- ΗΡ. εἰ δ' ἐκτὸς ἔλθοις, πημονὰς εὐχου λαβεῖν.
- ΤΛ. οὐ μὴ λάβω· δράσω γάρ· εὐχομαι δ' ὅμως. 1190
- ΗΡ. οἶσθ' οὖν τὸν Οἴτης Ζηνὸς ὑψιστον πάγον;
- ΤΛ. οἶδ', ὡς θυτήρ γε πολλὰ δὴ σταθεὶς ἄνω.
- ΗΡ. ἐνταῦθά νυν χρὴ τοῦμὸν ἐξάραντά σε
σῶμ' αὐτόχειρα καὶ ξὺν οἷς χρήσεις φίλων,
πολλήν μὲν ὕλην τῆς βαθυρροῖζου δρυὸς 1195
κείραντα, πολλὸν δ' ἄρσεν' ἐκτεμόνθ' ὁμοῦ
ἄγριον ἔλαιον, σῶμα τοῦμὸν ἐμβαλεῖν,
καὶ πευκίνης λαβόντα λαμπάδος σέλας
πρήσαι. γόου δὲ μηδὲν εἰσίτω δάκρυ,
ἀλλ' ἀστένακτος κἀδάκρυτος, εἶπερ εἰ 1200
τοῦδ' ἀνδρὸς, ἔρξον· εἰ δὲ μὴ, μενῶ σ' ἐγὼ
καὶ νέρθην ὦν ἀραῖος εἰσαεὶ βαρὺς.
- ΤΛ. οἴμοι, πάτερ, ποῖ' εἶπας; οἶά μ' εἰργασαι.
- ΗΡ. ὅποῖα δραστέ' ἐστίν· εἰ δὲ μὴ, πατρὸς
ἄλλου γενοῦ του μηδ' ἐμὸς κληθῆς ἔτι. 1205
- ΤΛ. οἴμοι μάλ' αὖθις, οἶά μ' ἐκκαλεῖ, πάτερ,
φονεῖα γενέσθαι καὶ παλαμναῖον σέθεν.
- ΗΡ. οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' ὦν ἔχω παιώνιον
καὶ μοῦνον ἱατῆρα τῶν ἐμῶν κακῶν.

- ΤΛ. καὶ πῶς ὑπάλθων σῶμ' ἂν ἰώμην τὸ σόν; 1210
- ΗΡ. ἄλλ' εἰ φοβεῖ πρὸς τοῦτο, τᾶλλα γ' ἔργασαι.
- ΤΛ. φορᾶς γέ τοι φθόνησις οὐ γενήσεται.
- ΗΡ. ἦ καὶ πυρᾶς πλήρωμα τῆς εἰρημένης;
- ΤΛ. ὅσον γ' ἂν αὐτὸς μὴ ποτιψάων χεροῖν·
τὰ δ' ἄλλα πράξω κοῦ καμῶι τοῦμὸν μέρος. 1215
- ΗΡ. ἄλλ' ἀρκέσει καὶ ταῦτα· πρόσνειμαι δέ μοι
χάριν βραχεῖαν πρὸς μακροῖς ἄλλοις διδούς.
- ΤΛ. εἰ καὶ μακρὰ κάρτ' ἐστίν, ἐργασθήσεται.
- ΗΡ. τὴν Εὐρυτείαν οἶσθα δῆτα παρθένον;
- ΤΛ. Ἰόλην ἔλεξας, ὧς γ' ἐπεικάζειν ἐμέ. 1220
- ΗΡ. ἔγνωσ. τοσοῦτον δὴ σ' ἐπισκίπτω, τέκνον·
ταύτην ἐμοῦ θανόντος, εἶπερ εὐσεβεῖν
βούλει, πατρῶων δοκίων μεμνημένος
προσθοῦ δάμαρτα, μηδ' ἀπιστήσης πατρί·
μηδ' ἄλλος ἀνδρῶν τοῖς ἐμοῖς πλευροῖς ὁμοῦ
κλιθεῖσαν αὐτὴν ἀντὶ σοῦ λάβοι ποτέ, 1226
ἄλλ' αὐτός, ὦ παῖ, τοῦτο κήδευσον λέχος.
πεῖθον· τὸ γάρ τοι μεγάλα πιστεύσαντ' ἐμοὶ
σμικροῖς ἀπιστεῖν τὴν πάρος συγγεῖ χάριν.
- ΤΛ. οἷμοι· τὸ μὲν νοσοῦντι θυμοῦσθαι κακόν, 1230
τὸ δ' ὧδ' ὄρᾱν φρονοῦντα τίς ποτ' ἂν φέροι;
- ΗΡ. ὧς ἐργασείων οὐδὲν ὧν λέγω θροεῖς.
- ΤΛ. τίς γάρ ποθ', ἦ μοι μητρὶ μὲν θανεῖν μόνῃ
μεταίτιος σοί τ' αὖθις ὧς ἔχεις ἔχειν,
τίς ταῦτ' ἂν, ὅστις μὴ 'ξ ἀλαστόρων νοσοῖ, 1235
ἔλοιτο; κρεῖσσον κἀμέ γ', ὦ πάτερ, θανεῖν
ἢ τοῖσιν ἐχθρίστοισι συνναλεῖν ὁμοῦ.
- ΗΡ. ἀνὴρ ὅδ', ὧς ἔοικεν, οὐ νεμεῖν ἐμοὶ
φθίνοντι μοῖραν· ἀλλὰ τοι θεῶν ἀρὰ
μενεῖ σ' ἀπιστήσαντα τοῖς ἐμοῖς λόγοις. 1240

- ΤΛ. ὦμοι, τάχ', ὥς ἔοικας, ὥς νοσεῖς φράσεις.
 ΗΡ. σὺ γάρ μ' ἀπ' εὐνασθέντος ἐκκινεῖς κακοῦ.
 ΤΛ. δαίλαιος, ὥς ἐς πολλὰ τάπορεῖν ἔχω.
 ΗΡ. οὐ γὰρ δικαιοῖς τοῦ φυτεύσαντος κλύειν.
 ΤΛ. ἀλλ' ἐκδιδαχθῶ δῆτα δυσσεβεῖν, πάτερ; 1245
 ΗΡ. οὐ δυσσεβεία, τοῦμὸν εἰ τέρψεις κέαρ.
 ΤΛ. πράσσειν ἄνωγας οὖν με πανδίκως τάδε;
 ΗΡ. ἔγωγε· τούτων μάρτυρας καλῶ θεοὺς.
 ΤΛ. τοιγὰρ ποιήσω κοῦκ ἀπώσομαι, τὸ σὸν
 θεοῖσι δεικνὺς ἔργον· οὐ γὰρ ἔν ποτε 1250
 κακὸς φανείην σοί γε πιστεύσας, πάτερ.
 ΗΡ. καλῶς τελευτᾷς, καπὶ τοῖσδε τὴν χάριν
 ταχεῖαν, ὧ παῖ, πρόσθε, ὥς πρὶν ἐμπεσεῖν
 σπαραγμὸν ἢ τιν' οἴστρον, ἐς πυρὰν με θῆς.
 ἄγ' ἐγκονεῖτ', αἵρεσθε· παῦλά τοι κακῶν 1255
 αὕτη, τελευτῇ τοῦδε ἀνδρὸς ὑστάτη.
 ΤΛ. ἀλλ' οὐδὲν εἶργει σοὶ τελειοῦσθαι τάδε,
 ἐπεὶ κελεύεις κάξαναγκάζεις, πάτερ.
 ΗΡ. ἄγε νυν, πρὶν τήνδ' ἀνακινῆσαι
 νόσον, ὧ ψυχὴ σκληρά, χάλυβος 1260
 λιθοκόλλητον στόμιον πρίουσ',
 ἀνάπαυε βοήν, ὥς ἐπίχαρτον
 τελέουσ' ἀεκούσιον ἔργον.
 ΤΛ. αἶρετ', ὀπαδοί, μεγάλην μὲν ἐμοὶ
 τούτων θέμενοι συγγνωμοσύνην, 1265
 μεγάλην δὲ θεοῖς ἀγνωμοσύνην
 εἰδότες ἔργων τῶν πρασσομένων,
 οἱ φύσαντες καὶ κληζόμενοι
 πατέρες τοιαῦτ' ἐφορῶσι πάθη.
 τὰ μὲν οὖν μέλλοντ' οὐδεὶς ἐφορᾷ, 1270
 τὰ δὲ νῦν ἔστωτ' οἴκτρὰ μὲν ἡμῖν,

αἰσχρὰ δ' ἐκείνοις,
χαλεπώτατα δ' οὔν ἀνδρῶν πάντων
τῷ τήνδ' ἄτην ὑπέχοντι.
λείπου μῆδ' ἐσύ, παρθέν', ἀπ' οἴκων,
μεγάλους μὲν ἰδοῦσα νέους θανάτους,
πολλὰ δὲ πῆματα καὶ καινοπαθῆ,
κούδ' ἐν τούτων ὃ τι μὴ Ζεὺς.

1275

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

VII.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥΤ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΔΥΣΣΕΥΣ

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΣΚΟΠΟΣ ὡς ΕΜΠΟΡΟΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

Ἀπαγωγὴ Φιλοκτήτου ἐκ Αἰήμου εἰς Τροίαν ὑπὸ Νεοπτολέμου καὶ Ὀδυσσεύος κατ' Ἑλένου μαντείαν, ὃς κατὰ μαντείαν Κάλχαντος, ὥς εἰδὼς χρησμοὺς συντελοῦντας πρὸς τὴν Τροίαν ἄλωσιν, ὑπὸ Ὀδυσσεύος νύκτωρ ἐνεδρευθεὶς, δέσμιος ἤχθη τοῖς Ἑλλησιν. ἡ δὲ σκηνὴ ἐν Αἰήμῳ. ὁ δὲ χορὸς ἐκ γερόντων τῶ Νεοπτολέμῳ συμπλεόντων. κεῖται καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἡ μυθοποιία. ἐδιδάχθη ἐπὶ Γλανκίπτου* πρῶτος ἦν Σοφοκλῆς.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΕΜΜΕΤΡΟΣ.

Χρύσης Ἀθηνᾶς βωμὸν ἐπικεχωσμένον,
 ἐφ' οὗπερ Ἀχαιοῖς χρησθὲν ἦν θῦσαι, μόνος
 Ποίαντος ἦδει παῖς ποθ' Ἡρακλεῖ συνών.
 ζητῶν δὲ τοῦτον ναυβάτη δεῖξαι στόλῳ,
 πληγείς ὑπ' ἔχεως, ἐλίπετ' ἐν Αἰήμῳ νοσῶν.
 Ἑλένος δ' Ἀχαιοῖς εἶφ' ἀλώσεσθ' Ἴλιον
 τοῖς Ἡρακλέους τόξοισι παιδί τ' Ἀχιλλέως.
 τὰ τόξ' ὑπήρχε παρὰ Φιλοκτήτῃ μόνῳ·
 πεμφθεὶς δ' Ὀδυσσεὺς ἀμφοτέρους συνήγαγεν.

* OL. XCII. 3.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

Ἀκτὴ μὲν ἦδε τῆς περιρρύτου χθονὸς
 Αἴμυνον, βροτοῖς ἄστιπτος οὐδ' οἰκουμένη,
 ἔνθ' ὧ κρατίστου πατρὸς Ἑλλήνων τραφεῖς
 Ἀχιλλέως παῖ Νεοπτόλεμε, τὸν Μηλιᾷ
 Ποίαντος υἱὸν ἐξέθηκ' ἐγὼ ποτε, 5
 ταχθεῖς τόδ' ἔρδειν τῶν ἀνασσόντων ὕπο,
 νόσφ' καταστάζοντα διαβόρῳ πόδα·
 ὅτ' οὔτε λειβῆς ἡμῖν οὔτε θυμάτων
 παρῆν ἐκήλοισ προσθιγεῖν, ἀλλ' ἀγροῖαις
 κατεῖχ' αἰὲ πᾶν στρατόπεδον δυσφημίαις, 10
 βοῶν, στενάζων. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ
 λέγειν; ἀκμὴ γάρ οὐ μακρῶν ἡμῖν λόγων,
 μὴ καὶ μάθῃ μ' ἵκοντα ἀκχέω τὸ πᾶν
 σόφισμα, τῷ νιν αὐτίχ' αἰρήσειν δοκῶ.
 ἀλλ' ἔργον ἦδη σὸν τὰ λοιπὰ ὑπηρετεῖν 15
 σκοπεῖν θ' ὅπου 'στ' ἐνταῦθα δίστομος πέτρα
 τοιάδ', ἵν' ἐν ψύχει μὲν ἡλίου διπλῇ
 πάρεστιν ἐνθάκῃσις, ἐν θέρει δ' ὕπνον
 δι' ἀμφιτροῆτος αὐλίου πέμπει πνοή·
 βαιὸν δ' ἐνερθεν ἐξ ἀριστερᾶς τάχ' ἄν 20
 ἰδοῖς ποτὸν κρηναῖον, εἶπερ ἐστὶ σῶν.
 ἅ μοι προσελθὼν σῖγα σήμαιν' εἴτ' ἐκεῖ
 χῶρον πρὸς αὐτὸν τόνδ' ἔτ' εἴτ' ἄλλη κυρεῖ,

ὥς τὰπίλοιπα τῶν λόγων σὺ μὲν κλύης,
 ἐγὼ δὲ φράζω, κοινὰ δ' ἐξ ἀμφοῖν ἔη. 25

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἄναξ Ὀδυσσεῦ, τοῦργον οὐ μακρὸν λέγεις·
 δοκῶ γὰρ οἶον εἶπας ἄντρον εἰσορᾶν.

ΟΔ. ἄνωθεν ἢ κάτωθεν; οὐ γὰρ ἐννοῶ.

ΝΕ. τόδ' ἐξέπερθε· καὶ στίβου γ' οὐδεὶς κτύπος.

ΟΔ. ὄρα καθ' ὕπνου μὴ καταυλισθῆις κυρεῖ. 30

ΝΕ. ὁρῶ κενὴν οἴκησιν ἀνθρώπων δίχα.

ΟΔ. οὐδ' ἐνδον οἰκοποιός ἐστί τις τρυφή;

ΝΕ. στιπτὴ γε φυλλὰς ὥς ἐναυλίζοντί τῳ.

ΟΔ. τὰ δ' ἄλλ' ἔρημα, κοῦδέν ἐσθ' ὑπόστεγον;

ΝΕ. αὐτόξυλόν γ' ἔκπωμα, φλαυρουργοῦ τινοσ 35
 τεχνήματ' ἀνδρός, καὶ πυρεῖ' ὁμοῦ τάδε.

ΟΔ. κείνου τὸ θησαύρισμα σημαίνεις τόδε.

ΝΕ. ἰοῦ ἰοῦ· καὶ ταῦτά γ' ἄλλα θάλλεται
 ῥάκη, βαρείας του νοσηλείας πλέα.

ΟΔ. ἀνὴρ κατοικεῖ τούσδε τοὺς τόπους σαφῶς, 40
 κᾶσ' οὐχ ἑκάς που· πῶς γὰρ ἂν νοσῶν ἀνὴρ

κῶλον παλαιᾷ κηρὶ προσβαίῃ μακράν;

ἀλλ' ἢ πλ φορβῆς νόστον ἐξελήλυθεν

ἢ φύλλον εἴ τι νώδυνον κάτοιδ' ἐ που.

τὸν οὖν παρόντα πέμψον εἰς κατασκοπὴν, 45

μὴ καὶ λάθῃ με προσπεσών· ὥς μᾶλλον ἂν
 ἔλοιτό μ' ἢ τοὺς πάντας Ἀργεῖους λαβεῖν.

ΝΕ. ἀλλ' ἐρχεται τε, καὶ φυλάσσεται στίβος.

σὺ δ', εἴ τι χρήξεις, φράζε δευτέρῳ λόγῳ.

ΟΔ. Ἀχιλλέως παῖ, δεῖ σ' ἐφ' οἷς ἐλήλυθας 50

γενναῖον εἶναι, μὴ μόνον τῷ σώματι,

ἀλλ' ἦν τι καινὸν ὦν πρὶν οὐκ ἀκήκοας

κλύης, ὑπουργεῖν, ὥς ὑπηρέτης πάρει.

ΝΕ. τί δῆτ' ἄνωγας; ΟΔ. τὴν Φιλοκλήτου σε δεῖ
 ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἐκκλέψεις λέγων. 55
 ὅταν σ' ἐρωτᾷ τίς τε καὶ πόθεν πάρει,
 λέγειν, Ἀχιλλέως παῖς· τόδ' οὐχὶ κλεπτέον·
 πλείς δ' ὥς πρὸς οἶκον, ἐκλιπὼν τὸ ναυτικὸν
 στρατεύμ' Ἀχαιῶν, ἔχθρος ἐχθήρας μέγα,
 οἷ σ' ἐν λιταῖς στείλαντες ἐξ οἴκων μολεῖν, 60
 μόνην ἔχοντες τήνδ' ἄλωσιν Ἰλίου,
 οὐκ ἤξιώσαν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων
 ἔλθόντι δοῦναι κυρίως αἰτουμένῳ,
 ἀλλ' αὐτ' Ὀδυσσεὶ παρέδοσαν· λέγων ὅς' ἐν
 θέλῃς καθ' ἡμῶν ἔσχατ' ἔσχάτων κακά. 65
 τούτων γὰρ οὐδὲν ἀλγυνεῖ μ'· εἰ δ' ἐργάσει
 μὴ ταῦτα, λύπην πᾶσιν Ἀργείοις βαλεῖς.
 εἰ γὰρ τὰ τοῦδε τόξα μὴ ληφθήσεται,
 οὐκ ἔστι πέρσαι σοι τὸ Δαρδάνου πέδον.
 ὥς δ' ἔστ' ἐμοὶ μὲν οὐχί, σοὶ δ' ὁμιλία 70
 πρὸς τόνδε πιστὴ καὶ βέβαιος, ἔκμαθε.
 σὺ μὲν πέπλευκας οὔτ' ἐνορκος οὐδενὶ
 οὔτ' ἐξ ἀνάγκης οὔτε τοῦ πρώτου στόλου·
 ἐμοὶ δὲ τούτων οὐδὲν ἔστ' ἀρνήσιμον.
 ὥστ' εἰ με τόξων ἐγκρατὴς αἰσθήσεται, 75
 ὄλωλα καὶ σὲ προσδιαφθερῶ ξυνών.
 ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο δεῖ σοφισθῆναι, κλοπεὺς
 ὅπως γενήσῃ τῶν ἀνικῆτων ὅπλων.
 ἔξιoidα, παῖ, φύσει σε μὴ πεφνυκότα
 τοιαῦτα φωνεῖν μηδὲ τεχνᾶσθαι κακά· 80
 ἀλλ' ἡδὺ γὰρ τι κτήμα τῆς νίκης λαβεῖν,
 τόλμα· δίκαιοι δ' αὖθις ἐκφανοῦμεθα.
 νῦν δ' εἰς ἀναιδὲς ἡμέρας μέρος βραχὺ
 δός μοι σεαυτόν, κατὰ τὸν λοιπὸν χρόνον

κέκλησο πάντων εὐσεβέστατος βροτῶν. 85

ΝΕ. ἔγω μὲν οὕς ἂν τῶν λόγων ἄλγῳ κλύων,
 Αἰερείου παῖ, τοῦσδε καὶ πράσσειν στυγῶ·
 ἔφην γὰρ οὐδὲν ἐκ τέχνης πράσσειν κακῆς,
 οὐτ' αὐτὸς οὐθ', ὥς φασιν, οὐκφύσας ἐμέ.
 ἀλλ' εἰμ' ἔτοιμος πρὸς βίαν τὸν ἄνδρ' ἄγειν 90
 καὶ μὴ δόλοισιν· οὐ γὰρ ἐξ ἑνὸς ποδὸς
 ἡμᾶς τοσούσδε πρὸς βίαν χειρώσεται.
 πεμφθεῖς γε μέντοι σοὶ ξυνεργάτης ὀκνῶ
 προδότης καλεῖσθαι· βούλομαι δ', ἄναξ, καλῶς
 δρῶν ἑξαμαρτεῖν μᾶλλον ἢ νικᾶν κακῶς. 95

ΟΔ. ἐσθλοῦ πατρὸς παῖ, καὐτὸς ὦν νέος ποτὲ
 γλῶσσαν μὲν ἄργόν, χεῖρα δ' εἶχον ἐργάτην·
 νῦν δ' εἰς ἔλεγχον ἐξιὼν ὀρῶ βροτοῖς
 τὴν γλῶσσαν, οὐχὶ τᾶρρα, πάνθ' ἡρουμένην.

ΝΕ. τί μ' οὖν ἄνωγας ἄλλο πλὴν ψευδῇ λέγειν; 100

ΟΔ. λέγω σ' ἔγω δόλῳ Φιλοκτῆτην λαβεῖν.

ΝΕ. τί δ' ἐν δόλῳ δεῖ μᾶλλον ἢ πείσαντ' ἄγειν;

ΟΔ. οὐ μὴ πίθηται· πρὸς βίαν δ' οὐκ ἂν λάβοις.

ΝΕ. οὕτως ἔχει τι δεινὸν ἰσχύος θράσος;

ΟΔ. ἰοὺς γ' ἀφύκτους καὶ προπέμποντας φόνον. 105

ΝΕ. οὐκ ἄρ' ἐκείνῳ γ' οὐδὲ προσμῖξαι θρασύ;

ΟΔ. οὐ, μὴ δόλῳ λαβόντα γ', ὥς ἐγὼ λέγω.

ΝΕ. οὐκ αἰσχρὸν ἡγεῖ δῆτα τὸ ψευδῇ λέγειν;

ΟΔ. οὐκ, εἰ τὸ σωθῆναι γε τὸ ψεῦδος φέρει.

ΝΕ. πῶς οὖν βλέπων τις ταῦτα τολμῆσει λακεῖν; 110

ΟΔ. ὅταν τι δρᾷς εἰς κέρδος, οὐκ ὀκνεῖν πρέπει.

ΝΕ. κέρδος δ' ἐμοὶ τί τοῦτον ἐς Τροίαν μολεῖν;

ΟΔ. αἰρεῖ τὰ τύξα ταῦτα τὴν Τροίαν μόνα.

ΝΕ. οὐκ ἄρ' ὁ πέρσων, ὥς ἐφάσκετ', εἰμ' ἐγώ;

ΟΔ. οὐτ' ἂν σὺ κείνων χωρὶς οὐτ' ἐκεῖνα σοῦ. 115

- ΝΕ. θηρατι' οὖν γίγνοιτ' ἄν, εἴπερ ᾧδ' ἔχει.
 ΟΔ. ὥς τοῦτό γ' ἔρξας δύο φέρει δωρήματα.
 ΝΕ. ποίω; μαθὼν γὰρ οὐκ ἂν ἀρνοίμην τὸ δρᾶν.
 ΟΔ. σοφός τ' ἂν αὐτὸς ἀγαθὸς κεκλητῇ ἅμα.
 ΝΕ. ἰτω· ποιήσω, πᾶσαν αἰσχύνην ἀφείξ. 120
 ΟΔ. ἧ μνημονεύεις οὖν ἅ σοι παρήνεσα;
 ΝΕ. σάφ' ἴσθ', ἐπέπερ εἰσάπαξ συνήνεσα.
 ΟΔ. σὺ μὲν μένων νῦν κείνον ἐνθάδ' ἐκδέχου,
 ἐγὼ δ' ἄπειμι, μὴ κατοπτεινθῶ παρῶν,
 καὶ τὸν σκοπὸν πρὸς ναῦν ἀποστελῶ πάλιν. 125
 καὶ δεῦρ', εἰάν μοι τοῦ χρόνου δοκῇτέ τι
 κατασχολάζειν, αὐτίς ἐκπέμψω πάλιν
 τοῦτον τὸν αὐτὸν ἄνδρα, ναυκληρίου τρόποις
 μορφὴν δολώσας, ὥς ἂν ἀγνοία προσῇ·
 οὗ δῆτα, τέκνον, ποικίλως αὐδωμένον 130
 δέχου τὰ συμφέροντα τῶν αἰεὶ λόγων.
 ἐγὼ δὲ πρὸς ναῦν εἶμι, σοὶ παρεῖς τάδε·
 Ἑρμῆς δ' ὁ πέμπων δόλιος ἡγήσαιο νῶν
 Νίκη τ' Ἀθάνα Πολιάς, ἧ σῶζει μ' αἰεὶ.

ΧΟΡΟΣ.

- τί χορὴ τί χορὴ με, δέσποτ', ἐν ξένῳ ξένον 135
 στέγειν ἢ τί λέγειν πρὸς ἄνδρ' ὑπόπταν;
 φράζε μοι.
 + τέχνα γὰρ τέχνας ἑτέρας προύχει
 καὶ γνώμα παρ' ὅτῳ τὸ θεῖον
 Διὸς σκηπτρον ἀνάσσεται. + 140
 σὲ δ', ὦ τέκνον, τόδ' ἐλήλυθεν
 πᾶν κράτος ὠγύγιον· τό μοι ἐννεπε
 τί σοι χρεῶν ὑπουργεῖν.
 ΝΕ. νῦν μὲν, ἴσως γὰρ τόπον ἐσχατιαῖς.
- 135—143 = 150—158.

προσιδεῖν ἐθέλεις ὄντινα κεῖται,
 δέρκου θαρσῶν· ὁπόταν δὲ μόλη
 δεινὸς ὁδίτης, τῶνδ' ἐκ μελάθρων
 πρὸς ἐμὴν αἰεὶ χεῖρα προχωρῶν
 πειρῶ τὸ παρὸν θεραπεύειν.

ΧΟ. μέλον πάλαι μέλημά μοι λέγεις, ἄναξ,
 φρουρεῖν ὅμμ' ἐπὶ σῶ μάλιστα καιρῷ·
 νῦν δέ μοι

λέγ', αὐλὰς ποίας ἐνεδρος ναίει
 καὶ χῶρον τίν' ἔχει. τὸ γάρ μοι
 μαθεῖν οὐκ ἀποκαίριον,

μὴ προσπεσὼν με λάθῃ ποθέν,
 τίς τόπος ἢ τίς ἔδρα, τίν' ἔχει στίβον,
 ἔναυλον ἢ θυραῖον.

ΝΕ. οἶκον μὲν ὀρᾷς τόνδ' ἀμφίθυρον
 πετρίνης κοίτης.

ΧΟ. ποῦ γὰρ ὁ τλήμων αὐτὸς ἄπεστιν;

ΝΕ. δῆλον ἔμοιγ' ὥς φορβῆς χρεῖα
 στίβον ὀγμεύει τόνδε πέλας πον.
 ταύτην γὰρ ἔχειν βιοτῆς αὐτὸν
 λόγος ἐστὶ φύσιν, θηροβολοῦντα
 πτηνοῖς ἰοῖς σμυγερὸν σμυγερῶς,
 οὐδέ τιν' αὐτῷ

παιῶνα κακῶν ἐπινωμᾶν.

ΧΟ. οἰκτίρω νιν ἔγωγ', ὅπως
 μὴ του κηδομένου βροτῶν
 μηδὲ ξύντροφον ὅμμ' ἔχων,
 δύστανος, μόνος αἰεί,
 νοσεῖ μὲν νόσον ἀγρίαν,
 ἀλύει δ' ἐπὶ παντί τῳ

169--179 = 180—190.

χρείας ἴσταμένῳ. πῶς ποτε πῶς δύσμορος
ἀντέχει; 175

ὦ παλάμαι θεῶν,
ὦ δύστανα γένη βροτῶν,
οἷς μὴ μέτριος αἰών.
οὗτος πρωτογόνων ἴσως 180
οἴκων οὐδενὸς ὕστερος,
πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ
κεῖται μούνος ἀπ' ἄλλων,
στικτῶν ἢ λασίων μετὰ
θηρῶν, ἐν τ' ὀδύναις ὁμοῦ 185
λιμῷ τ' οἰκτρὸς, ἀνήκεστ' ἐμεριμνήματ' ἔχων· ὀρεί-
α δ' ἀθυροστομοῦσ'
ἀχὼ τηλεφανῆς πικρᾶς
οἰμωγᾶς ὅπ' ὀχεῖται. 190

NE. οὐδὲν τούτων θαυμαστὸν ἐμοί·
θεῖα γάρ, εἶπερ καὶ γὰρ τι φρονῶ,
καὶ τὰ παθήματα κεῖνα πρὸς αὐτὸν
τῆς ὁμόφρονος Χρύσης ἐπέβη,
καὶ νῦν ἂ πονεῖ δίχα κηδεμόνων, 195
οὐκ ἔσθ' ὥς οὐ θεῶν του μελέτη
τοῦ μὴ πρότερον τόνδ' ἐπὶ Τροίᾳ
τεῖναι τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη,
πρὶν ὅδ' ἐξήκοι χρόνος, ᾧ λέγεται
χοῖναι σφ' ὑπὸ τῶνδε δαμῆναι. 200

XO. εὖστομ' ἔχε, παῖ. NE. τί τόδε; XO. προυφάνη
κτύπος,

φωτὸς σύντροφος ὥς τειρομένου του,
ἢ που τῇδ' ἢ τῇδε τόπων.
βάλλει βάλλει μ' ἐτύμα 205

201—209 = 210—218.

φθογγά του στίβου κατ' ἀνάγκαν
 ἔρποντος, οὐδέ με λάθει
 βαρεῖα τηλόθεν αὐδὰ
 τρυσάνωρ· διάσημα γὰρ θορνεῖ.
 ἀλλ' ἔχε, τέκνον, ΝΕ. λέγ' ὅ τι. ΧΟ. φρον-
 τίδας νέας· 210

ὥς οὐκ ἔξεδρος, ἀλλ' ἐντοπος ἀνὴρ,
 οὐ μολπὰν σύριγγος ἔχων,
 ὥς ποιμὴν ἀγροβότας,
 ἀλλ' ἢ που πταίων ὑπ' ἀνάγκας 215
 βοᾷ τηλωπὸν ἰωάν,
 ἢ ναὸς ἄξενον αὐγά-
 ζων ὄρμον· προβοᾷ τι γὰρ δεινόν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἰὼ ξένοι,
 τίνες ποτ' ἐς γῆν τήνδε καὶ ποίας τύχης 220
 κατέσχετ' οὗτ' εὖορμον οὗτ' οἰκουμένην;
 ποίας ἂν ὑμᾶς πατρίδος ἢ γένους ποτὲ
 τύχοιμ' ἂν εἰπών; σχῆμα μὲν γὰρ Ἑλλάδος
 στολῆς ὑπάρχει προσφιλεστάτης ἐμοί·
 φωνῆς δ' ἀκοῦσαι βούλομαι· καὶ μὴ μ' ὄκνω 225
 δείσαντες ἐκπλαγῆτ' ἀπηγριωμένον,
 ἀλλ' οἰκτίσαντες ἄνδρα δύστηνον, μόνον,
 ἔρημον ὧδε καῖφιλον κακούμενον,
 φωνήσατ', εἶπερ ὥς φίλοι προσήκετε.
 ἀλλ' ἀνταμείψασθ'· οὐ γὰρ εἰκὸς οὗτ' ἐμὲ 230
 ὑμῶν ἀμαρτεῖν τοῦτό γ' οὔθ' ὑμᾶς ἐμοῦ.

ΝΕ. ἀλλ' ὦ ξέν', ἴσθι τοῦτο πρῶτον οὐνεκα
 Ἑλληνές ἐσμεν· τοῦτο γὰρ βούλει μαθεῖν.

ΦΙ. ὦ φίλτατον φώνημα· φεῦ τὸ καὶ λαβεῖν
 πρόσφθεγμα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἐν χρόνῳ μακροῖ.

- τίς σ', ὦ τέκνον, προσέσχε, τίς προσήγαγεν 236
 χρεία; τίς ὁρμή; τίς ἀνέμων ὁ φίλτατος;
 γέγωνέ μοι πᾶν τοῦθ', ὅπως εἰδῶ τίς εἶ.
- ΝΕ. ἐγὼ γένος μὲν εἰμι τῆς περιορύτου
 Σκύρου· πλέω δ' ἐς οἶκον· αὐδῶμαι δὲ παῖς 240
 Ἀχιλλέως, Νεοπτόλεμος. οἶσθα δὴ τὸ πᾶν.
- ΦΙ. ὦ φιλέτατον παῖ πατρός, ὦ φίλης χθονός,
 ὦ τοῦ γέροντος θρόεμα Λυκομήδους, τίني
 στόλῳ προσέσχες τήνδε γῆν πόθιν πλέων;
- ΝΕ. ἐξ Ἰλίου τοι δὴ τανῦν γε ναυστολῶ. 245
- ΦΙ. πῶς εἶπας; οὐ γὰρ δὴ σύ γ' ἦσθα ναυβάτης
 ἡμῖν κατ' ἀρχὴν τοῦ πρὸς Ἴλιον στόλου.
- ΝΕ. ἦ γὰρ μετέσχες καὶ σὺ τοῦδε τοῦ πόνου;
- ΦΙ. ὦ τέκνον, οὐ γὰρ οἶσθ' ἂν μ' ὄντιν' εἰσορᾷς;
- ΝΕ. πῶς γὰρ κάτοιδ' ὅν γ' εἶδον οὐδὲ πώποτε; 250
- ΦΙ. οὐδ' ὄνομα' ἄρ' οὐδὲ τῶν ἐμῶν κακῶν κλέος
 ἦσθου ποτ' οὐδέν, οἷς ἐγὼ διωλλύμην;
- ΝΕ. ὥς μὴδὲν εἰδότη' ἴσθι μ' ὦν ἀνιστορεῖς.
- ΦΙ. ὦ πόλλ' ἐγὼ μοχθηρός, ὦ πικρὸς θεοῖς,
 οὐ μὴδὲ κληδὼν ὥδ' ἔχοντος οἴκαδε 255
 μὴδ' Ἑλλάδος γῆς μηδαμοῦ διηλθέ που.
 ἀλλ' οἱ μὲν ἐμβαλόντες ἀνοσίως ἐμὲ
 γελῶσι σίγ' ἔχοντες, ἡ δ' ἐμὴ νόσος
 ἀεὶ τέθηλε ἀπὲ μείζον ἔρχεται.
 ὦ τέκνον, ὦ παῖ πατρός ἐξ Ἀχιλλέως, 260
 ὅδ' εἰμ' ἐγὼ σοι κεῖνος, ὃν κλύεις ἴσως
 τῶν Ἡρακλείων ὄντα δεσπότην ὀπλων,
 ὁ τοῦ Ποίαντος παῖς Φιλοκτήτης, ὃν οἱ
 δισσοὶ στρατηγοὶ χῶ Κεφαλλήνων ἄναξ
 ἔρριψαν αἰσχρῶς ὥδ' ἔρημον, ἀγρία 265
 νόσφ' καταφθίνοντα, τῆς ἀνδροφθόρου

πληγέντ' ἐχίδνης ἀγρίῳ χαράγματι·
 ξὺν ἧ μ' ἐκείνοι, παῖ, προθέντες ἐνθάδε
 ὄχοντ' ἔρημον, ἡνίκ' ἐκ τῆς ποντίας
 Χρύσης κατέσχον δεῦρο ναυβάτη στόλῳ. 270
 τότε ἄσμενόν μ' ὥς εἶδον ἐκ πολλοῦ σάλου
 εὐδοντ' ἐπ' ἀκτῆς ἐν κατηρεφεί πέτρῳ,
 λιπόντες ὄχονθ', οἷα φωτὶ δυσμύρῳ
 ῥάκη προθέντες βαιᾶ καὶ τι καὶ βορᾶς
 ἐπωφέλημα σμικρόν, οἷ' αὐτοῖς τύχοι. 275
 σὺ δ' ἤ, τέκνον, ποῖαν μ' ἀνάστασιν δοκεῖς
 αὐτῶν βεβώτων ἐξ ὕπνου στήναι τότε;
 ποῖ' ἐκδακρῦσαι, ποῖ' ἀποιμῶξαι κακί;
 ὀρῶντα μὲν ναῦς, ἅς ἔχων ἐναυστόλουν,
 πάσας βεβώσας, ἄνδρα δ' οὐδέν' ἔντοπον, 280
 οὐχ ὅστις ἀρκέσειεν οὐδ' ὅστις νόσου
 κάμνοντι συλλάβοιτο· πάντα δὲ σκοπῶν
 ἡὔρισκον οὐδέν πλὴν ἀνιᾶσθαι παρόν,
 τούτου δὲ πολλὴν εὐμάρειαν, ὦ τέκνον.
 ὁ μὲν χρόνος δὴ διὰ πόνου προύβαινέ μοι, 285
 κἄδει τι βαιᾶ τῇδ' ὑπὸ στέγῃ μόνον
 διακονεῖσθαι. γαστρὶ μὲν τὰ σύμφορα
 τόξον τόδ' ἐξηύρισκε, τὰς ὑποπτέρους
 βάλλον πελείας· πρὸς δὲ τοῦθ', ὅ μοι βάλοι
 νευροσπαδῆς ἄτρακτος, αὐτὸς ἂν τάλας 290
 εἰλυόμην, δύστηνον ἐξέλκων πόδα,
 πρὸς τοῦτ' ἄν· εἴ τ' ἔδει τι καὶ ποτὸν λαβεῖν,
 καὶ που πάγου χυθέντος, οἷα χεῖματι,
 ξύλον τι θραῦσαι, ταῦτ' ἂν ἐξέρπων τάλας
 ἐμηχανώμην· εἴτα πῦρ ἂν οὐ παρῇν, 295
 ἀλλ' ἐν πέτροισι πέτρον ἐκτρίβων μόλις
 ἔφην' ἄφαντον φῶς, ὃ καὶ σφάζει μ' αἶε.

οἰκουμένη γὰρ οὖν στέγη πυρὸς μέτα
 πάντ' ἐκπορίζει πλήν τὸ μὴ νοσεῖν ἐμέ.
 φέρε', ὦ τέκνον, νῦν καὶ τὸ τῆς νήσου μάθης. 300
 ταύτῃ πελάζει ναυβάτης οὐδείς ἐκὼν·
 οὐ γὰρ τις ὕρμος ἔστιν οὐδ' ὅποι πλέων
 ἐξεμπολήσει κέρδος ἢ ξενώσεται.

οὐκ ἐνθάδ' οἱ πλοῦ τοῖσι σώφροσιν βροτῶν.
 τάχ' οὖν τις ἄκων ἔσχε· πολλὰ γὰρ τάδε 305
 ἐν τῷ μακρῷ γένοιτ' ἂν ἀνθρώπων χρόνῳ·
 οὗτοί μ', ὅταν μόλωσιν, ὦ τέκνον, λόγοις
 ἔλεοῦσι μέν, καὶ πού τι καὶ βορᾶς μέρος
 προσέδωκαν οἰκτίραντες ἢ τινα στολήν·
 ἐκεῖνο δ' οὐδείς, ἥνίκ' ἂν μνησθῶ, θέλει, 310
 σῶσαί μ' ἐς οἴκους, ἀλλ' ἀπόλλυμαι τάλας
 ἔτος τόδ' ἤδη δέκατον ἐν λιμῷ τε καὶ
 κακοῖσι βόσκων τὴν ἀδηφάγον νόσον.

τοιαῦτ' Ἀτρεΐδαι μ' ἢ τ' Ὀδυσσέως βία.
 ὦ παῖ, δεδράκασ', οἷ' Ὀλύμπιοι θεοὶ 315
 δοῖέν ποτ' αὐτοῖς ἀντίποιν' ἐμοῦ παθεῖν.

ΧΟ. εἰκα κἀγὼ τοῖς ἀφιγμένοις ἴσα
 ξένοις ἐποικτίρειν σε, Ποίαντος τέκνον.

ΝΕ. ἐγὼ δὲ καὐτὸς τοῖσδε μάρτυς ἐν λόγοις,
 ὥς εἶσ' ἀληθεῖς οἶδα, συντυχῶν κακῶν 320
 ἀνδρῶν Ἀτρειδῶν τῆς τ' Ὀδυσσέως βίας.

ΦΙ. ἦ γὰρ τι καὶ σὺ τοῖς πανωλέθροισι ἔχεις
 ἐγκλημ' Ἀτρεΐδαις, ὥστε θυμοῦσθαι παθῶν;

ΝΕ. θυμὸν γένοιτο χειρὶ πληρῶσαί ποτε,
 ἵν' αἱ Μυκῆναι γνοῖεν ἢ Σπάρτη θ' ὅτι 325
 χῆ Σκῦρος ἀνδρῶν ἀκλίμων μήτηρ ἔφν.

ΦΙ. εὖ γ', ὦ τέκνον· τίνος γὰρ ὧδε τὸν μέγαν
 χόλον κατ' αὐτῶν ἐγκαλῶν ἐλήλυθας;

- NE. ὦ παῖ Ποίαντος, ἔξερω, μόλις δ' ἐρῶ,
 ἄγωγ' ὑπ' αὐτῶν ἐξελωβήθην μολῶν. 330
 ἐπεὶ γὰρ ἔσχε μοῖρ' Ἀχιλλέα θανεῖν,
- ΦΙ. οἴμοι· φράσῃς μοι μὴ πέρα, πρὶν ἂν μάθω
 πρῶτον τόδ', ἣ τέθνηχ' ὁ Πηλέως γόνος;
- NE. τέθνηκεν, ἀνδρὸς οὐδενός, θεοῦ δ' ὕπο,
 τοξευτός, ὡς λέγουσιν, ἐκ Φοίβου δαμείς. 335
- ΦΙ. ἀλλ' εὐγενὴς μὲν ὁ κτανῶν τε χῶ θανῶν·
 ἀμνηχανῶ δὲ πότερον, ὦ τέκνον, τὸ σὸν
 πάθῃμ' ἐλέγχω πρῶτον ἢ κείνον στένω.
- NE. οἶμαι μὲν ἀρκεῖν σοί γε καὶ τὰ σ', ὦ τάλας,
 ἀλγίμαθ', ὥστε μὴ τὰ τῶν πέλας στένειν. - 340
- ΦΙ. ὀρθῶς ἔλεξας· τοιγαροῦν τὸ σὸν φράσον
 αὐτίς πάλιν μοι πρᾶγμ', ὅτῳ σ' ἐνύβρισαν.
- NE. ἦλθόν με νηὶ ποικιλοστόλῳ μέτα
 διός τ' Ὀδυσσεὺς χῶ τροφεὺς τοῦμοῦ πατρός,
 λέγοντες, εἰτ' ἀληθὲς εἰτ' ἄρ' οὖν μάτην, 345
 ὡς οὐ θέμις γίγνοιτ', ἐπεὶ κατέφθιτο
 πατὴρ ἐμός, τὰ πέργαμ' ἄλλον ἢ μ' ἐλείν.
 ταῦτ', ὦ ξέν', οὕτως ἐννέποντες οὐ πολὺν
 χρόνον μ' ἐπέσχον μὴ με ναυστολεῖν ταχύ,
 μάλιστα μὲν δὴ τοῦ θανόντος ἡμέρῃ, 350
 ὅπως ἴδοιμ' ἄθικτον· οὐ γὰρ εἰδόμεν·
 ἔπειτα μέντοι χῶ λόγος καλὸς προσῆν,
 εἰ τὰπὶ Τροίᾳ πέργαμ' αἰρήσοιμ' ἰών.
 ἦν δ' ἡμαρ ἥδη δεύτερον πλέοντί μοι,
 κἀγὼ 'π' ἄκρον Σίγειον οὐρίῳ πλάτῃ 355
 κατηγρόμην· καί μ' εὐθύς ἐν κύκλῳ στρατὸς
 ἐκβάντα πᾶς ἠσπάζετ', ὁμνύντες βλέπειν
 τὸν οὐκέτ' ὄντα ζῶντ' Ἀχιλλέα πάλιν.
 κείνος μὲν οὖν ἔκειτ'· ἐγὼ δ' ὁ δῦσμορος

ἐπεὶ ἄκρουσα κείνον, οὐ μακρῷ χρόνῳ 360
 ἐλθὼν Ἀτρεΐδας πρὸς φίλους, ὥς εἰκὸς ἦν,
 τὰ θ' ὅπλ' ἀπῆτουν τοῦ πατρὸς τὰ τ' ἄλλ'
 ὅσ' ἦν.

οἱ δ' εἶπον, οἴμοι, τλημονέστατον λόγον·
 ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως, τᾶλλα μὲν πάρεστί σοι
 πατρῷ' ἐλέσθαι, τῶν δ' ὅπλων κείνων ἀνὴρ 365
 ἄλλος κρατύνει νῦν, ὁ Λαέρτου γόνος.
 κἀγὼ πακούσας εὐθὺς ἐξανίσταμαι
 ὀργῇ βαρεῖα, καὶ καταλγῆσας λέγω·
 ὦ σφέλλι', ἡ ἰολμήσας ἀντ' ἐμοῦ τι
 δοῦναι τὰ τεύχη τὰμά, πρὶν μαθεῖν ἐμοῦ; 370
 ὃ δ' εἶπ' Ὀδυσσεύς, πλησίον γὰρ ἦν κυρῶν·
 ναί, παῖ, δεδώκας ἐνδίκως οὔτοι τάδε·
 ἐγὼ γὰρ αὐτ' ἔσωσα κἀκείνον παρῶν. —
 κἀγὼ χολωθεὶς εὐθὺς ἤρασσον κακοῖς
 τοῖς πᾶσιν, οὐδὲν ἐνδεὲς ποιούμενος, 375
 εἰ τὰμὰ κείνος ὅπλ' ἀφαιρήσοιτό με.
 ὃ δ' ἐνθάδ' ἤκων, καίπερ οὐ δύσοργος ὢν,
 δηχθεὶς πρὸς ἀξίκουσεν ὧδ' ἡμείψατο·
 οὐκ ἦσθ' ἵν' ἡμεῖς, ἀλλ' ἀπῆσθ' ἵν' οὐ σ' ἔδει·
 καὶ ταῦτ', ἐπειδὴ καὶ λέγεις θρασυστεμῶν, 380
 οὐ μὴ ποτ' ἐς τὴν Σκύρον ἐκπλεύσης ἔχων.
 τοιαῦτ' ἀκούσας ἀξονειδισθεὶς κακὰ
 πλέω πρὸς οἴκους, τῶν ἐμῶν τητιώμενος
 πρὸς τοῦ κακίστου κακῶν κακῶν Ὀδυσσεύς. —
 κούκ αἰτιῶμαι κείνον ὥς τοὺς ἐν τέλει. 385
 πόλις γάρ ἐστι πᾶσα τῶν ἡγουμένων
 στρατός τε σύμπας· οἱ δ' ἀκοσμοῦντες βροτῶν
 διδασκάλων λόγοισι γίνονται κακοί.
 λόγος λέλεκται πᾶς· ὃ δ' Ἀτρεΐδας στεγῶν

- ἐμοί θ' ὁμοίως καὶ θεοῖς εἴη φίλος. 390
- ΧΟ. ὄρεστέρα παμῶτι Γᾶ, μᾶτερ αὐτοῦ Διός,
 ἃ τὸν μέγαν Πακτωλὸν εὐχρυσον νέμεις, 395
 σὲ κάκει, μᾶτερ πότιν', ἐπηυδώμαν,
 ὅτ' ἐς τόνδ' Ἀτρειδᾶν ὕβρις πᾶς' ἐχώρει,
 ὅτε τὰ πάτρια τεύχεα παρεδίδοσαν,
 ἰὼ μάκαιρα ταυροκτόνων 400
 λεόντων ἔφεδρε, τῷ Λαρτίου σέβας ὑπέριστατον.
 ΦΙ. ἔχοντες, ὡς ἔοικε, σύμβολον σαφές
 λύπης πρὸς ἡμᾶς, ὧ ξένοι, πεπλεύκατε,
 καί μοι προσάδεθ' ὥστε γινώσκειν ὅτι 405
 ταῦτ' ἐξ Ἀτρειδῶν ἔργα καὶ Ὀδυσσεώς.
 ἔξοιδα γάρ νιν παντὸς ἂν λόγου κακοῦ
 γλώσση θυγόντα καὶ πανουργίας, ἀφ' ἧς
 μηδὲν δίκαιον ἐς τέλος μέλλοι ποεῖν.
 ἀλλ' οὐ τι τοῦτο θαῦθ' ἔμοιγ', ἀλλ' εἰ παρῶν
 Αἴας ὁ μέγας ταῦθ' ὄρων ἡμείχeto. 411
- ΝΕ. οὐκ ἦν ἐτι ζῶν, ὧ ξέν', οὐ γὰρ ἂν ποτε
 ζωντός γ' ἐκείνου ταῦτ' ἐσυλήθην ἐγώ.
- ΦΙ. πῶς εἶπας; ἀλλ' ἢ χούτος οἴχεται θανῶν;
- ΝΕ. ὡς μηκέτ' ὄντα κείνον ἐν φάει νόει. 416
- ΦΙ. οἴμοι τάλας. ἀλλ' οὐχ ὁ Τυδέως γόνος
 οὐδ' οὐμπολητὸς Σισύφου Λαερτιάδ,
 οὐ μὴ θάνωσι· τοῦσδε γὰρ μὴ ζῆν ἔδει.
- ΝΕ. οὐ δῆτ'· ἐπίστω τοῦτό γ'· ἀλλὰ καὶ μέγα
 θάλλοντές εἰσι νῦν ἐν Ἀργείων στρατῷ. 420
- ΦΙ. τί δ' ὅς παλαιὸς κἀγαθὸς φίλος τ' ἐμός,
 Νέστωρ ὁ Πύλιος ἐστίν; οὗτος γὰρ τά γε
 κείνων κάκ' ἐξήρκε, βουλεύων σοφά.
- ΝΕ. κείνός γε πράσσει νῦν κακῶς, ἐπεὶ θανῶν

- Ἀντίλοχος αὐτῷ φροῦδος, ὅς παρῆν, γόνος. 425
- ΦΙ. οἶμοι, δὴ αὖ τῶδ' ἐξέδειξας, οἶν ἐγὼ
ἦμιστ' ἂν ἠθέλησ' ὀλωλότοιιν κλύειν.
φεῦ φεῦ· τί δῆτα δεῖ σκοπεῖν, ὅθ' οἶδε μὲν
τεθνήσκει, Ὀδυσσεὺς δ' ἔστιν αὖ κἀνταῦθ' ἵνα
χοῖν ἀντὶ τούτων αὐτὸν αὐδᾶσθαι νεκρόν; 430
- ΝΕ. σοφὸς παλαιστῆς κείνος· ἀλλὰ καὶ σοφαὶ
γνώμαι, Φιλοκτῆτ', ἐμποδίζονται θαυμά.
- ΦΙ. φέρε' εἰπέ πρὸς θεῶν, ποῦ γάρ ἦν ἐνταῦθά σοι
Πάτροκλος, ὅς σου πατρός ἦν τὰ φίλτατα;
- ΝΕ. χούτος τεθνηκὼς ἦν· λόγῳ δέ σ' ἐν βραχεὶ 435
τοῦτ' ἐκδιδάξω· πόλεμος οὐδέν' ἄνδρ' ἐκὼν
αἶρεῖ πονηρόν, ἀλλὰ τοὺς χρηστούς αἶει.
- ΦΙ. ξυμμάστυρῳ σοι· καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτό γε
ἀναξίου μὲν φωτὸς ἐξερήσομαι,
γλώσση δὲ δεινοῦ καὶ σοφοῦ, τί νῦν κυρεῖ. 440
- ΝΕ. ποῖον δὲ τούτου πλήν γ' Ὀδυσσέως ἐρεῖς;
- ΦΙ. οὐ τοῦτον εἶπον, ἀλλὰ Θεοσότης τις ἦν,
ὅς οὐκ ἂν εἴλετ' εἰσάπαξ εἰπεῖν, ὅπου
μηδεὶς ἐφῶ· τοῦτον οἶσθ' εἰ ζῶν κυρεῖ;
- ΝΕ. οὐκ εἶδον αὐτόν, ἥσθόμην δ' ἔτ' ὄντα νιν. 445
- ΦΙ. ἐμελλ'· ἐπεὶ οὐδέν πω κακόν γ' ἀπώλετο,
ἀλλ' εὖ περιστέλλουσιν αὐτὰ δαίμονες,
καὶ πῶς τὰ μὲν πανοῦργα καὶ καλιντριβῆ
χαίρουσ' ἀναστρέφοντες ἐξ Αἰδου, τὰ δὲ
δίκαια καὶ τὰ χρηστὰ πrouσελοῦσ' αἶει. 450
- ποῦ χορὴ τίθεσθαι ταῦτα, ποῦ δ' αἰνεῖν, ὅταν
τὰ θεῖ' ἐπαινῶν τοὺς θεοὺς εὖρω κακοὺς;
- ΝΕ. ἐγὼ μὲν, ὧ γένεθλον Οἰταίου πατρός,
τὸ λοιπὸν ἤδη τηλόθεν τό τ' Ἴλιον
καὶ τοὺς Ἀτρεΐδας εἰσορῶν φυλάξομαι. 455

ὅπου δ' ὁ χείρων τάρταρου μείζον σθένει
 κάποφθίνει τὰ χρηστὰ χῶ δειλὸς κρατεῖ,
 τούτους ἐγὼ τοὺς ἄνδρας οὐ στέργω ποτέ·
 ἀλλ' ἢ πετραία Σκυῖρος ἐξαρκούσά μοι
 ἔσται το λοιπόν, ὥστε τέρεπσθαι δόμῳ. 460

νῦν δ' εἴμι πρὸς ναῦν· καὶ σύ, Ποίαντος τέκνον,
 χαῖρ' ὥς μέγιστα, χαῖρε· καί σε δαίμονες
 νόσου μεταστήσειαν, ὥς αὐτὸς θέλεις.
 ἡμεῖς δ' ἴωμεν, ὥς ὀπηνίκ' ἄν θεὸς
 πλοῦν ἡμῖν εἴκη, τηνικαῦθ' ὀρμώμεθα. 465

ΦΙ. ἦδη, τέκνον, στέλλεσθε; ΝΕ. καιρὸς γὰρ καλεῖ
 πλοῦν μὴ ἔξ ἀπόπτου μᾶλλον ἢ ἔγγυθεν σκοπεῖν.

ΦΙ. πρὸς νῦν σε πατρὸς πρὸς τε μητρός, ὦ τέκνον,
 πρὸς τ' εἰ τί σοι κατ' οἶκόν ἐστι προσφιλές,
 ἱκέτης ἱκνούμαι, μὴ λίπης μ' οὕτω μόνον, 470
 ἔρημον ἐν κακοῖσι τοῖσδ' οἷοις ὄρας
 ὅσοισι τ' ἐξήκουσας ἐνναίοντά με·

ἀλλ' ἐν παρέργῳ τοῦ με. δυσχέρεια μὲν,
 ἔξοιδά, πολλή τοῦδε τοῦ φόρηματος·
 ὅμως δὲ τλήθι τοῖσι γενναίοισι τοι 475

τό τ' αἰσχρὸν ἐχθρὸν καὶ τὸ χρηστὸν εὐκλεές.
 σοὶ δ' ἐκλιπόντι τοῦτ' ὕνειδος οὐ καλόν,
 δρᾶσαντι δ', ὦ παῖ, πλειστον εὐκλείας γέρας,
 ἐὰν μόλῳ γὰρ ζῶν πρὸς Οἰταίαν χθόνα.

ἴθ'· ἡμέρας τοι μόχθος οὐχ ὅλης μιᾶς. 480
 τόλμησον, ἐμβαλοῦ μ' ὅπῃ θέλεις ἄγων,
 εἰς ἀντλιάν, εἰς προῶν, εἰς πρύμνην, ὅποι
 ἦμισα μέλλω τοὺς ξυνόντας ἀλγυνεῖν.

νεῦσον, πρὸς αὐτοῦ Ζηνὸς ἱκεσίῳ, τέκνον,
 πείσθητι· προσπίτνω σε γόνασι, καίπερ ὦν 485
 ἀκράτωρ ὁ τλήμων, χωλός. ἀλλὰ μὴ μ' ἀφῆς

ἔρημον οὕτω χωρὶς ἀνθρώπων στίβον,
 ἀλλ' ἢ πρὸς οἶκον τὸν σὺν ἔκσωσόν μ' ἄγων
 ἢ πρὸς τὰ Χαλκώδοντος Εὐβοιῶς σταθμὰ·
 κἀκεῖθεν οὐ μοι μακρὸς εἰς Οἴτην στόλος 490
 Τραχινίαν τε δεράδα καὶ τὸν εὐροον
 Σπερχεῖον ἔσται· πατρί μ' ὥς δεῖξις φίλω,
 ὃν δὴ παλαῖον ἐξ ὅτου δέδοικ' ἐγὼ
 μὴ μοι βεβήκη. πολλὰ γὰρ τοῖς ἱγμένοις
 ἔστελλον αὐτὸν ἱεσίους πέμπων λιτάς, 495
 αὐτόστολον πέμψαντά μ' ἔκσωσαι δόμους.
 ἀλλ' ἢ τέθνηκεν ἢ τὰ τῶν διακόνων,
 ὥς εἰκός, οἶμαι, τοῦμόν ἐν σμικρῷ μέρος
 ποιούμενοι τὸν οἶκαδ' ἠπειγον στόλον.
 νῦν δ', εἰς σὲ γὰρ πομπὴν τε καὶ τὸν ἄγγελον 500
 ἦκω, σὺ σῶσον, σύ μ' ἐλέησον, εἰσορῶν
 ὥς πάντα δεινὰ κἀπικινδύνως βροτοῖς
 κεῖται παθεῖν μὲν εὖ, παθεῖν δὲ θάτερον.
 χρὴ δ' ἐκτός ὄντα πημάτων τὰ δειν' ὄραν,
 ᾗ ταν τις εὖ ζῆ, τηνικαῦτα τὸν βίον 505
 σκοπεῖν μάλιστα, μὴ διαφθαρεῖς λάθῃ.

ΧΟ. οἴκιτ', ἄναξ· πολλῶν ἔλεξεν δυσοίστων πόρων
 ἄθλ', οἷα μηδεὶς τῶν ἐμῶν τύχοι φίλων.
 εἰ δὲ πικρούς, ἄναξ, ἔχθεις Ἀτρεΐδας, 510
 ἐγὼ μὲν, τὸ κείνων κακὸν τῷδε κέρδος
 μετατιθέμενος, ἔνθαπερ ἐπιμέμονεν, 515
 ἐπ' εὐστόλου ταχείας νεῶς
 πορεύσασμι' ἂν ἐς δόμους, τὰν θεῶν νέμεσιν
 ἐκφυγῶν.

ΝΕ. ὄρα σὺ μὴ νῦν μὲν τις εὐχερὴς παρῆς,
 ὅταν δὲ πλησθῆς τῆς νόσου ξυνουσία, 520
 τότε οὐκέθ' αὐτὸς τοῖς λόγοις τούτοις φανῆς.

- ΧΟ. ἦμιστα' τοῦτ' οὐκ ἔσθ' ὅπως ποτ' εἰς ἐμὲ
τοῦννειδος ἔξεις ἐνδίκως ὀνειδίσαι.
- ΝΕ. ἀλλ' αἰσχρὰ μέντοι σοῦ γέ μ' ἐνδεέστερον
ξένῳ φανῆναι πρὸς τὸ καίριον πονεῖν. 525
ἀλλ' εἰ δοκεῖ, πλέωμεν, ὀρμάσθω ταχύς·
χὴ νὰς γὰρ ἄξει κοῦκ ἀπαρνηθήσεται.
μόνον θεοὶ σῶζοιεν ἔκ τε τῆσδε γῆς
ἡμᾶς ὅποι τ' ἐνθ' ἐνδε βουλοίμεσθα πλεῖν.
- ΦΙ. ὦ φίλτατον μὲν ἡμαρ, ἥδιστος δ' ἀνὴρ, 530
φίλοι δὲ νῦνται, πῶς ἂν ὑμῖν ἐμφανὴς
ἔργῳ γενοίμην, ὥς μ' ἔθεσθε προσφιλεῖ;
ἴωμεν, ὦ παῖ, προσκύσαντε τὴν ἔσω
ἄοικον εἰς οἴκησιν, ὥς με καὶ μάθῃς
ἀφ' ὧν διέξων ὥς τ' ἔφυν εὐκάρδιος. 535
οἶμαι γὰρ οὐδ' ἂν ὀμμάσιν μόνην θέαν
ἄλλον λαβόντα πλὴν ἐμοῦ τλῆναι τάδε·
ἐγὼ δ' ἀνάγκη προύμαθον στέργειν κακά.
- ΧΟ. ἐπίσχετον, μάθωμεν· ἄνδρες γὰρ δύο,
ὃ μὲν νεῶς σῆς ναυβάτης, ὃ δ' ἀλλόθρους, 540
χωρεῖτον, ὧν μαθόντες αὐθις εἴσιτον.

ΕΜΠΟΡΟΣ.

Ἀχιλλέως παῖ, τόνδε τὸν ξυνέμπορον,
ὃς ἦν νεῶς σῆς σὺν δυοῖν ἄλλοιιν φύλαξ,
ἐκέλευσ' ἐμοί σε ποῦ κυρῶν εἶης φράσαι,
ἐπέπερ ἀντέκυσσα, δοξάζων μὲν οὔ, 545
τύχῃ δέ πως πρὸς ταῦτόν ὀρμισθεὶς πέδον.
πλέων γὰρ ὥς ναύκληρος οὐ πολλῶ στόλῳ
ἀπ' Ἰλίου πρὸς οἶκον ἐς τὴν εὐβοτρυν
Πεπάρηθον, ὥς ἤκουσα τοὺς ναύτας ὅτι
σοὶ πάντες εἶεν συννεναυστοληκότες, 550
ἔδοξέ μοι μὴ σῆρα, πρὶν φράσαιμί σοι,

- τον πλοῦν ποεῖσθαι, προστυχόντι τῶν ἴσων.
οὐδὲν σύ που κάτοισθα τῶν σκυτοῦ πέρι,
ἂ τοῖσιν Ἀργείοισιν ἐμφὶ σοῦ νέα
βουλευμάτ' ἐστί, κοῦ μόνον βουλευματα, 555
ἀλλ' ἔργα δρώμεν', οὐκέτ' ἐξαργούμενα.
- NE. ἀλλ' ἡ χάρις μὲν τῆς προμηθείας, ξένη,
εἰ μὴ κακὸς πέφυκα, προσφιλὴς μενεῖ·
φράσον δ' ἄπερ γ' ἔλεξας, ὥς μάθω τί μοι
νεώτερον βούλευμ' ἀπ' Ἀργείων ἔχεις. 560
- EM. φροῦδοι διώκοντές σε ναυτικῶ στόλῳ
Φοῖνιξ ὁ πρέσβυς οἷ τε Θησέως κόροι.
- NE. ὥς ἐκ βίας μ' ἄξοντες ἢ λόγοις πάλιν;
EM. οὐκ οἶδ'. ἀκούσας δ' ἄγγελος πάρεμιί σοι.
- NE. ἦ ταῦτα δὴ Φοῖνιξ τε χοῖ ξυνναυβάται 565
οὔτω καθ' ὁρμὴν δρῶσιν Ἀτρειδῶν χάριν;
- EM. ὥς ταῦτ' ἐπίστω δρώμεν', οὐ μέλλοντ' ἔτι.
- NE. πῶς οὖν Ὀδυσσεὺς πρὸς τάδ' οὐκ αὐτάγγελος
πλεῖν ἦν ἔτοιμος; ἢ φόβος τις εἰργέ νιν;
- EM. κεῖνός γ' ἐπ' ἄλλον ἄνδρ' ὁ Τυδέως τε παῖς
ἔστελλον, ἡνίκ' ἐξανηγόμην ἐγώ. 571
- NE. πρὸς ποῖον αὖ τόνδ' αὐτὸς οὐδυσσεὺς ἐπλει;
- EM. ἦν δὴ τις — ἀλλὰ τόνδε μοι πρῶτον φράσον
τίς ἐστίν· ἂν λέγῃς δὲ μὴ φῶναι μέγα.
- NE. ὅδ' ἔσθ' ὁ κλεινός σοι Φιλοκτήτης, ξένη. 575
- EM. μή νῦν μ' ἔρη τὰ πλείον', ἀλλ' ὅσον ἰάχος
ἐκπλεῖ σεαυτὸν ξυλλαβὼν ἐκ τῆσδε γῆς.
- ΦΙ. τί φησιν, ὦ παῖ; τί με κατὰ σκοίου ποτὲ
διεμπολᾷ λόγοισι πρὸς σ' ὁ ναυβάτης;
- NE. οὐκ οἶδά πω τί φησι· δεῖ δ' αὐτὸν λέγειν 580
εἰς φῶς ὃ λέξει, πρὸς σὲ καμὲ τούσδε τε.
- EM. ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως, μή με διαβάλης στρατῶ

- λέγονθ' ἂ μὴ δεῖ· πόλλ' ἐγὼ κείνων ὑπο
 δρῶν ἀντιπάσχω χρηστά θ', οἷ' ἀνὴρ πένης.
 NE. ἐγὼ εἰμ' Ἀτρεΐδαις δυσμενής· οὗτος δέ μοι 585
 φίλος μέριστος, οὐνεκ' Ἀτρεΐδας στυγεῖ.
 δεῖ δὴ σ' ἐμοιγ' ἐλθόντα προσφιλεῖ, λόγων
 κρούσαι πρὸς ἡμᾶς μηδέν' ὦν ἀκήκοας.
 EM. ὄρα τί ποιεῖς, παῖ. NE. σκοπῶ κἀγὼ πάλαι.
 EM. σὲ θήσομαι τῶνδ' αἴτιον. NE. ποιοῦ λέγων. 590
 EM. λέγω. 'πὶ τοῦτον ἄνδρε τῶδ' ὥπερ κλύεις,
 ὁ Τυδέως παῖς ἦ τ' Ὀδυσσεώς βία,
 διώμοτοι πλέουσιν ἢ μὴν ἢ λόγῳ
 πείσαντες ἄξιεν ἢ πρὸς ἰσχύος κράτος.
 καὶ ταῦτ' Ἀχαιοὶ πάντες ἤκουον σαφῶς 595
 Ὀδυσσεώς λέγοντος· οὗτος γὰρ πλεον
 τὸ θάρσος εἶχε θατέρου δράσειν τάδε.
 NE. τίνας δ' Ἀτρεΐδαι τοῦδ' ἄγαν οὕτω χρόνῳ
 τοσῶδ' ἐπεστρέφοντο πράγματος χάριν,
 ὅν γ' εἶχον ἤδη χρόνιον ἐκβεβληκότες; 600
 τίς ὁ πόθος αὐτοὺς ἵκετ'; ἢ θεῶν βία
 καὶ νέμεσις, οἵπερ ἔργ' ἀμύνουσιν κακά;
 EM. ἐγὼ σε τοῦτ', ἴσως γὰρ οὐκ ἀκήκοας,
 πᾶν ἐκδιδάξω. μάντις ἦν τις εὐγενής,
 Πριάμου μὲν υἱός, ὄνομα δ' ὠνομάζετο 605
 Ἑλένος, ὃν οὗτος νυκτὸς ἐξελθὼν μόνος,
 ὁ πάντ' ἀκούων αἰσχροῖα καὶ λωβήτ' ἔπη
 δόλιος Ὀδυσσεὺς εἶλε· δέσμιόν τ' ἄγων
 ἔδειξ' Ἀχαιοῖς ἐς μέσον, θήραν καλήν·
 ὃς δὴ τὰ τ' ἄλλ' αὐτοῖσι πάντ' ἐθέσπισεν 610
 καὶ τὰπὶ Τροίᾳ πέργαμ' ὥς οὐ μὴ ποτε
 πέρσοιεν, εἰ μὴ τόνδε πείσαντες λόγῳ
 ἄγοιντο νήσου τησδ' ἐφ' ἧς ναίει τανῦν.

- καὶ ταῦθ' ὅπως ἤκουσ' ὁ Λαέρτου τόκος
τὸν μάντιν εἰπόντ', εὐθέως ὑπέσχετο 615
τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς τόνδε δηλώσειν ἄγων·
οἷοιτο μὲν μάλισθ' ἐκούσιον λαβών,
εἰ μὴ θέλοι δ', ἄκοντα· καὶ τούτων κέρα
τέμνειν ἐφείτο τῷ θέλοντι μὴ τυχών.
ἤκουσας, ὦ παῖ, πάντα· τὸ σπεύδειν δέ σοι 620
καὐτῷ παραινῶ κεῖ τινος κήδει πέρι.
- ΦΙ. οἴμοι τάλας· ἦ κείνος, ἦ πᾶσα βλάβη,
ἐμ' εἰς Ἀχαιοὺς ὤμοσεν πείσας στελεῖν;
πείσθησομαι γὰρ ὥδε καὶ Ἄιδου θανῶν
πρὸς φῶς ἂν ἐλθεῖν, ὥσπερ οὐκείνου πατήρ. 625
- ΕΜ. οὐκ οἶδ' ἐγὼ ταῦτ'· ἀλλ' ἐγὼ μὲν εἴμ' ἐπὶ
ναῦν, σφῶν δ' ὅπως ἄριστα συμφέροι θεός.
- ΦΙ. οὐκ οὖν τὰδ', ὦ παῖ, δεινὰ, τὸν Λαερτίου
ἐμ' ἐλπίσαι ποτ' ἂν λόγοισι μαλθακοῖς
δειῖναι νεῶς ἄγοντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις; 630
οὐ θᾶσσον ἂν τῆς πλεῖστον ἐχθίστης ἐμοὶ
κλύοιμ' ἐχίδνης, ἢ μ' ἐθήκεν ὧδ' ἄπουν.
ἀλλ' ἔστ' ἐκείνῳ πάντα λεκτά, πάντα δὲ
τολμητά· καὶ νῦν οἶδ' ὁθοῦνεχ' ἵξεται.
ἀλλ' ὦ τέκνον, χωρῶμεν, ὥς ἡμᾶς πολὺ 635
πέλαγος ὁρίξῃ τῆς Ὀδυσσέως νεώς.
ἴωμεν· ἦ τοι καίριος σπονδὴ πόνου
λήξαντος ὕπνον κἀνάπαυλαν ἤραγεν.
- ΝΕ. οὐκοῦν ἐπειδὴν πνεῦμα τοῦκ πρόφρας ἀνῆλθε,
τότε στελοῦμεν· νῦν γὰρ ἀντιοστατεῖ. 640
- ΦΙ. αἰὲ καλὸς πλοῦς ἔσθ', ὅταν φεύγῃς κακά.
- ΝΕ. οἶδ'· ἀλλὰ κἀκείνοισι ταῦτ' ἐναντία.
- ΦΙ. οὐκ ἔστι λησταῖς πνεῦμ' ἐναντιούμενον,
ὅταν παρῇ κλέψαι τι χάρπάσαι βία.

- NE. ἀλλ' εἰ δοκεῖ, χωρῶμεν, ἐνδοθεν λαβῶν 645
 ὅτον σε χρειά καὶ πόθος μάλιστ' ἔχει.
- ΦΙ. ἀλλ' ἔστιν ὧν δεῖ, καίπερ οὐ πολλῶν ἄπο.
- NE. τί τοῦθ' ὃ μὴ νεῶς γε τῆς ἐμῆς ἐπι;
- ΦΙ. φύλλον τί μοι πάρεστιν, ᾧ μάλιστ' αἰ
 κοιμῶ τόδ' ἔλκος, ὥστε प्राυνεῖν πᾶν. 650
- NE. ἀλλ' ἔκφερ' αὐτό. τί γὰρ ἔτ' ἄλλ' ἐρᾷς λαβεῖν;
- ΦΙ. εἰ μοί τι τόξων τῶνδ' ἀπημελημένον
 παρερρύηκεν, ὡς λίπω μὴ τῷ λαβεῖν.
- NE. ἦ ταῦτα γὰρ τὰ κλεινὰ τόξ' ἃ νῦν ἔχεις;
- ΦΙ. ταῦτ', οὐ γὰρ ἄλλα γ' ἔσθ', ἃ βασιτάξω χερσίν.
- NE. ἄρ' ἔστιν ὥστε ἀγγρύθεν θέαν λαβεῖν 656
 καὶ βασιτάσαι με προσκύσαι θ' ὥσπερ θεόν;
- ΦΙ. σοί γ', ὦ τέκνον, καὶ τοῦτο ἄλλο τῶν ἐμῶν
 ὅποιον ἂν σοι συμφέρη γενήσεται.
- NE. καὶ μὴν ἐρῶ γε, τὸν δ' ἔρωθ' οὕτως ἔχω· 660
 εἰ μοι θέμις, θέλοιμ' ἂν· εἰ δὲ μὴ, πάρες.
- ΦΙ. ὁσαῖα τε φωνεῖς ἔστι τ', ὦ τέκνον, θέμις,
 ὅς γ' ἡλίου τόδ' εἰσορᾶν ἐμοὶ φάος
 μόνος δέδωκας, ὅς χθόν' Οἰταίαν ἰδεῖν,
 ὅς πατέρα πρέσβυν, ὅς φίλους, ὅς τῶν ἐμῶν 665
 ἐχθρῶν μ' ἐνερθεν ὄντ' ἀνέστησας πέρα.
 θάρσει, παρέσται ταῦτά σοι καὶ θιγγάνειν
 καὶ δόντι δοῦναι καὶ ἐπεύξασθαι βροτῶν
 ἀρετῆς ἕκατι τῶνδ' ἐπιψαῦσαι μόνον·
 εὐεργετῶν γὰρ καὶ τὸς αὐτ' ἐκτησάμην. 670
 [οὐκ ἄχθομαί σ' ἰδὼν τε καὶ λαβὼν φίλον·
 ὅστις γὰρ εὖ δρᾶν εὖ παθῶν ἐπίσταται,
 παντὸς γένοιτ' ἂν κτήματος κρείσσων φίλος.]
- NE. χωροῖς ἂν εἴσω. ΦΙ. καὶ σέ γ' εἰσάξω· τὸ γὰρ
 νοσοῦν ποθεῖ σε ξυμπαραστάτην λαβεῖν. 675

ΧΟ. λόγῳ μὲν ἐξήκουσ', ὅπωπα δ' οὐ μάλα,
 τὸν πελάταν λέκτρων ποτὲ τῶν Διὸς
 Ἰξίον' ἀν' ἄμπυκα δὴ δρομάδ' ὡς ἔβαλεν παγ-
 κρατῆς Κρόνου παῖς·
 ἄλλον δ' οὐτιν' ἔρωγ' οἶδα κλύων οὐδ' ἐσιδὼν
 μοῖρα 681
 τοῦδ' ἐχθίονι συντυχόντα θνατῶν,
 ὃς οὔτ' ἐρξας τιν' οὔτε νοσφίσας,
 ἀλλ' ἴσος ὦν ἴσοις ἀνήρ, 685
 ὠλέκεθ' ὦδ' ἀτίμως. τόδε τοι θαῦμά μ' ἔχει,
 πῶς ποτε πῶς ποτ' ἀμφιπλάκτων ῥοθίων μόνος
 κλύων,
 πῶς ἄρα πανδάκρυτον οὔτω βιοτὰν κατέσχευ· 690
 ἦν' αὐτὸς ἦν πρόσουρος, οὐκ ἔχων βάσιν, 691
 οὐδέ τιν' ἐγχώρων κακογείτονα,
 παρ' ᾧ στόνον ἀντίτυπον βαρυβρῶτ' ἀποκλαύσειεν
 αἵματηρόν·
 οὐδ' ὃς θερμοτάταν αἱμάδα κηκιομέναν ἐλκέων
 ἐνθήρου ποδὸς ἠπίοισι φύλλοις 698
 κατευνάσειεν, εἴ τις ἐμπέσοι,
 φορβάδος ἐκ γαίης ἐλών· 700
 εἶρπε γὰρ ἄλλοτ' ἄλλα τότ' ἂν εἰλυόμενος,
 παῖς ἄτερ ὡς φίλας τιθήνας, ὃθεν εὐμάρεϊ ὑπάρ-
 χοι πόρον, ἀνὶκ' ἐξανείη δακέθυμος ἄτα· 705
 οὐ φορβὰν ἱερᾶς γᾶς σπόρον, οὐκ ἄλλων 706
 αἶρων τῶν νεμόμεσθ' ἀνέρες ἀλφησταί,
 πλὴν ἐξ ὠκυβόλων εἴ ποτε τόξων 710
 πτανοῖς ἰοῖς ἀνύσειε γαστρὶ φορβάν.
 ᾧ μελέα ψυχά,

676—690 = 691—705.

706—717 = 718—729.

ὅς μῃδ' οἶνοχύτου πώματος ἤσθη δεκέτει χρόνῳ, 715
 λεύσσω δ' εἴ που γνοίῃ στατὸν εἰς ὕδωρ,
 αἰὲ προσενώμα.

νῦν δ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν παιδὶ συναντήσας
 εὐδαίμων ἀνύσει καὶ μέγας ἐκ κείνων. 720

ὅς νιν ποντοπόρῳ δούρατι, πλήθει
 πολλῶν μηνῶν, πατρίαν ἄγει πρὸς αὐλὰν
 Μηλιάδων νυμφῶν 725

Σπερχειοῦ τε παρ' ὄχθας, ἔν' ὃ χάλκασπις ἀνήρ
 θεοῖς

πλάθει πᾶσιν, θείῳ πυρὶ παμφαῆς,
 Οἷτας ὑπὲρ ὄχθων.

NE. ἔρπ', εἰ θέλεις. τί δὴ ποθ' ὦδ' ἐξ οὐδενὸς 730
 λόγου σιωπᾶς κἀπόπληκτος ὦδ' ἔχει;

ΦΙ. αἶα, αἶα.

NE. τί ἐστιν; ΦΙ. οὐδὲν δεινόν· ἀλλ' ἴθ', ὦ τέκνον.

NE. μῶν ἄλλος ἴσχεις τῆς παρεστῶσης νόσου;

ΦΙ. οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' ἄρτι κουφίζειν δοκῶ. 735

ὦ θεοί. NE. τί τοὺς θεοὺς ὦδ' ἀναστένων καλεῖς;

ΦΙ. σωτῆρας αὐτοὺς ἡπίους θ' ἡμῖν μολεῖν.
 αἶα, αἶα.

NE. τί ποτε πέπονθας; οὐκ ἐρεῖς, ἀλλ' ὦδ' ἔσει 740
 σιγηλός; ἐν κακῷ δέ τῳ φαίνει κυρῶν.

ΦΙ. ἀπόλωλα, τέκνον, κοῦ δυνήσομαι κακὸν

κρύψαι παρ' ὑμῖν, ἅτταταῖ· διέρχεται

διέρχεται. δύστηνος, ὦ τάλας ἐγώ.

ἀπόλωλα, τέκνον· βρύκομαι, τέκνον· παπαῖ, 745

ἀπαππαπαῖ, παπαππαπαππαππαππαπαῖ.

πρὸς θεῶν, πρόχειρον εἴ τί σοι, τέκνον, πάρα

ξίφος χερσίν, πάταξον εἰς ἄκρον πόδα·

ἀπάμησον ὥς τάχιστα· μὴ φείσῃ βίου.

ἴθ', ὦ παῖ.

750

NE. τί δ' ἔστιν οὕτω νεοχμὸν ἐξαίφνης, ὅτου
τοσήνδ' ἰνγὴν καὶ στόνον σαυτοῦ ποεῖς;

ΦΙ. οἶσθ', ὦ τέκνον. NE. τί ἔστιν; ΦΙ. οἶσθ', ὦ παῖ.

NE. τί σοί;

οὐκ οἶδα. ΦΙ. πῶς οὐκ οἶσθα; παππαπαππαπαῖ.

NE. δεινὸν γε τοῦπίσαγμα τοῦ νοσήματος. 755

ΦΙ. δεινὸν γὰρ οὐδὲ ῥητόν· ἀλλ' οἴκτιρέ με.

NE. τί δῆτα δράσω; ΦΙ. μή με ταρβήσας προδῶς·
ἦκει γὰρ αὕτη διὰ χρόνου πλάνοις ἴσως
ὥς ἐξεπλήσθη. NE. ἰὼ ἰὼ δύστηνε σύ,
δύστηνε δῆτα διὰ πόνων πάντων φανείς. 760

ΦΙ. βούλει λάβωμαι δῆτα καὶ θίγω τί σου;
NE. μή δῆτα τοῦτό γ'· ἀλλὰ μοι τὰ τόξ' ἐλὼν
τάδ', ὥσπερ ἦτον μ' ἀρτίως, ἕως ἀνῆ
τὸ πῆμα τοῦτο τῆς νόσου τὸ νῦν παρόν, 765

σῶξ' αὐτὰ καὶ φύλασσε. λαμβάνει γὰρ οὖν

ὑπνος μ', ὅταν περ τὸ κακὸν ἐξῆι τόδε·

οὐκ ἔστι λῆξαι πρότερον· ἀλλ' ἔαν χρεῶν

ἔκηλον εὐδεν. ἦν δὲ τῷδε τῷ χρόνῳ

μόλωσ' ἐκεῖνοι, πρὸς θεῶν ἐφίεμαι 770

ἐκόντα μὴδ' ἄκοντα μὴδὲ τῷ τέχνῃ

κείνοις μεθεῖναι ταῦτα, μὴ σαυτὸν θ' ἄμα

καῶν, ὅντα σαυτοῦ πρόστροπον, κτείνας γένῃ.

NE. θάρσει προνοίας εἵνεκ'· οὐ δοθήσεται
πλὴν σοί τε καὶ μοί· ξὺν τύχῃ δὲ πρόσφερε. 775

ΦΙ. ἰδοὺ δέχου, παῖ· τὸν φθόνον δὲ πρόσκυσσον
μή σοι γενέσθαι πολύπον' αὐτὰ μὴδ' ὅπως
ἐμοί τε καὶ τῷ πρόσθ' ἐμοῦ κεκτημένῳ.

NE. ὦ θεοί, γένοιτο ταῦτα νῶν· γένοιτο δὲ
πλοῦς οὐριός τε κεῦσταλῆς ὅποι ποτὲ 780

θεὸς δικαιοὶ χά στόλος πορσύνεται.

ΦΙ. ἀλλ' ἴσθ', ὀκνῶ, παῖ, μὴ ἀτελὴς εὐχὴ τύχη·
στάξει γὰρ αὖ μοι φοίνιον τόδ' ἐκ βυθοῦ
κηκίον αἶμα, καί τι προσδοκῶ νέον.
παπαῖ, φεῦ.

785

παπαῖ μάλ', ὦ πούς, οἶά μ' ἐργάσει κακά.
προσέρπει,

προσέρχεται τόδ' ἐγγύς. οἴμοι μοι τάλας.
ἔχετε τὸ πρᾶγμα· μὴ φύγητε μηδαμῇ.
ἀτταταῖ.

790

ὦ ξένε Κεφαλλήν, εἶθε σου διαμπερὲς
στέρνων ἔχοιτ' ἄλγησις ἦδε. φεῦ, παπαῖ,
παπαῖ μάλ' αὐθις. ὦ διπλοῖ στρατηλάται,
'Αγράμεμνον, ὦ Μενέλαε, πῶς ἂν ἀντ' ἐμοῦ
τὸν ἴσον χρόνον τρέφοιτε τήνδε τὴν νόσον; 795
ἰὼ μοι.

ὦ θάνατε θάνατε, πῶς αἰὲ καλούμενος
οὔτω κατ' ἡμαρ, οὐ δύνα μολεῖν ποτε;
ὦ τέκνον ὦ γενναῖον, ἀλλὰ συλλαβῶν
τῷ Αἰμυνίῳ τῷδ' ἀνακαλουμένῳ πυρὶ 800
ἔμπρησον, ὦ γενναῖε· κἀγὼ τοί ποτε
τὸν τοῦ Διὸς παῖδ' ἀντὶ τῶνδε τῶν ὄπλων,
ἃ νῦν σὺ σφῶεις, τοῦτ' ἐπηξίωσα δοῶν.
τί φῆς, παῖ;

τί φῆς; τί σιγᾶς; ποῦ ποτ' ὦν, τέκνον, κυρεῖς; 805

ΝΕ. ἀλγῶ πάλαι δὴ τὰπὶ σοὶ στένων κακά.

ΦΙ. ἀλλ' ὦ τέκνον, καὶ θάροςος ἴσχ'· ὥς ἦδε μοι
ὀξεῖα φοιτᾷ καὶ ταχεῖ' ἀπέρχεται.
ἀλλ' ἀντιάζω, μὴ με καταλίπῃς μόνον.

ΝΕ. θάρσει, μενοῦμεν. ΦΙ. ἦ μενεῖς; ΝΕ. σαφῶς
φρόνει.

810

- ΦΙ. οὐ μὴν σ' ἐνορκόν γ' ἀξιῶ θέσθαι, τέκνον.
 ΝΕ. ὥς οὐ θέμις γ' ἐμοῦσσι σοῦ μολεῖν ἄτερ.
 ΦΙ. ἐμβαλλε χειρὸς πίστιν. ΝΕ. ἐμβάλλω μενεῖν.
 ΦΙ. ἐκεῖσε νῦν μ', ἐκεῖσε ΝΕ. ποῖ λέγεις; ΦΙ. ἄνω
 ΝΕ. τί παραφρονεῖς αὖ; τί τὸν ἄνω λεύσσεις κύ-
 κλον; 815
 ΦΙ. μέθες μέθες με. ΝΕ. ποῖ μεθῶ; ΦΙ. μέθες
 ποτέ.
 ΝΕ. οὐ φημ' ἐάσειν. ΦΙ. ἀπό μ' ὀλεῖς, ἣν προσθίγῃς.
 ΝΕ. καὶ δὴ μεθίημ', εἴ τι δὴ πλεόν φρονεῖς.
 ΦΙ. ᾧ γαῖα, δέξαι θανάσιμόν μ' ὅπως ἔχω·
 τὸ γὰρ κακὸν τόδ' οὐκέτ' ὀρθοῦσθαι μ' ἔα. 820
 ΝΕ. τὸν ἄνδρ' εἰκεν ὕπνος οὐ μακροῦ χρόνου
 ἔξειν· κᾶρα γὰρ ὑπτιάζεται τόδε·
 ἰδρῶς γέ τοι νιν πᾶν καταστάζει δέμας,
 μέλαινά τ' ἄκρου τις παρέρρωγεν ποδὸς
 αἰμορραγῆς φλέψ. ἀλλ' ἐάσωμεν, φίλοι, 825
 ἐκηλον αὐτόν, ὥς ἂν εἰς ὕπνον πέσῃ.
 ΧΟ. Ὕπν' ὀδύνας ἀδαῆς, Ὕπνε δ' ἀλγέων,
 εὐαῆς ἡμῖν ἔλθοις,
 εὐαίων εὐαίω, ᾧναξ·
 ὄμμασι δ' ἀντίσχοις 830
 τάνδ' αἴγλαν, ἃ τέταται τανῦν.
 ἴθ' ἴθι μοι παιήων.
 ᾧ τέκνον, ὅρα ποῦ στάσει,
 ποῖ δὲ βάσει, πῶς δέ μοι τᾶντεῦθεν
 φροντίδος. ὁρᾷς ἤδη. 835
 πρὸς τί μενοῦμεν πράσσειν;
 καιρός τοι πάντων γνώμακ' ἴσχω
 πολὺ τι πολὺ παρὰ πόδα κράτος ἄρυνται.
 827—838 = 843 — 854.

NE. ἀλλ' ὅδε μὲν κλύει οὐδέν, ἐγὼ δ' ὁρῶ οὔνεκα
θήραν

τήνδ' ἀλίως ἔχομεν τόξων, δίχα τοῦδε πλέοντες. 840
τοῦδε γὰρ ὁ στέφανος, τοῦτον θεὸς εἶπε κο-
μίζειν.

κομπεῖν δ' ἔστ' ἀτελῇ σὺν ψεύδεσιν αἰσχροῦν
ὄνειδος.

XO. ἀλλὰ τέκνον, τάδε μὲν θεὸς ὕψεται·

ῶν δ' ἂν ἀμείβῃ μ' αὐθις,

βαιάν μοι, βαιάν, ὦ τέκνον,

845

πέμπε λόγων φάμαν·

ὥς πάντων ἐν νόσφ' εὐδρακῆς

ὑπνος ἄνπνος λεύσσειν.

ἀλλ' ὅ τι δύνα μάκιστον

κεῖνό μοι, κεῖνο λάθρα

850

ἐξιδού ὅπα πράξεις.

οἴσθα γὰρ ὦν ἀνδῶμαι,

εἰ ταύταν τούτων γνώμαν ἴσχεις,

μάλα τοι ἄπορα πυκνοῖς ἐνιδεῖν πάθη.

οὔρός τοι, τέκνον, οὔρος·

855

ἀνὴρ δ' ἀνόμματος οὐδ' ἔχων ἀρωγὰν

ἐκτέταται νύχιος, — ἀλεῆς ὑπνος ἐσθλός, —

οὐ χερός, οὐ ποδός, οὐ φρενὸς ἄρχων,

860

ἀλλ' ὥς τίς τ' Αἰίδα παρακαίμενος

ὁρᾷ. βλέπ' εἰ καίρια φθέγγει·

τὸ δ' ἐλώσιμον ἐμᾷ

φροντίδι, παῖ, πόνος

ὁ μὴ φοβῶν κράτιστος.

NE. σιγᾶν κελεύω μηδ' ἀφεστάναι φρενῶν·

865

κινεῖ γὰρ ἀνὴρ ὄμμα κἀνάγει κᾶρα.

ΦΙ. ὦ φέγγος ὑπνου διάδοχον τό τ' ἐλπιδων

- ἄπιστον οἰκουργημα τῶνδε τῶν ξένων.
οὐ γάρ ποτ', ὦ παῖ, τοῦτ' ἂν ἐξηύχῃς' ἐγώ,
τληῖναι σ' ἐλείνωσ' ὥδε τὰμὰ πῆματα 870
μεῖναι παρόντα καὶ ξυνωφελοῦντά μοι.
οὔκουν Ἀτρεΐδαι τοῦτ' ἔτλησαν εὐφόρως
οὔτως ἐνεγκεῖν, ἀγαθοὶ στρατηλάται.
ἀλλ' εὐγενὴς γὰρ ἡ φύσις κάξ εὐγενῶν,
ὦ τέκνον, ἡ σή, πάντα ταῦτ' ἐν εὐχερεῖ 875
ἔθου, βοῆς τε καὶ δυσοσμίας γέμων.
καὶ νῦν ἐπειδὴ τοῦδε τοῦ κακοῦ δοκεῖ
λήθη τις εἶναι κἀνάπαυλα δῆ, τέκνον,
σύ μ' αὐτὸς ἄρου, σύ με κατάστησον, τέκνον,
ἴν', ἡνίκ' ἂν κόπος μ' ἀπαλλάξῃ ποτέ, 880
ὀρμώμεθ' ἐς ναῦν μηδ' ἐπίσχωμεν τὸ πλεῦν.
- NE. ἀλλ' ἦδομαι μὲν σ' εἰσιδὼν παρ' ἐλπίδα
ἀνώδυνον βλέποντα κἀμπνέοντ' ἔτι·
ὥς οὐκέτ' ὄντος γὰρ τὰ συμβόλαιά σου
πρὸς τὰς παρούσας ξυμφορὰς ἐφαίνετο. 885
νῦν δ' αἶρε σταντόν· εἰ δέ σοι μᾶλλον φίλον,
οἷσουςί σ' οἶδε· τοῦ πόνου γὰρ οὐκ ὄκνος,
ἐπέπερ οὔτω σοί τ' ἔδοξ' ἐμοί τε δοῶν.
- ΦΙ. αἰνῶ τάδ', ὦ παῖ, καί μ' ἔπαιρ', ὥσπερ νοεῖς·
τούτους δ' ἔασον, μὴ βαρυνθῶσιν κακῇ 890
ὁσμῇ πρὸ τοῦ δέοντος· οὐπὶ νηὶ γὰρ
ἄλλος πόνος τούτοισι συνναίειν ἐμοί.
- NE. ἔσται τάδ'· ἀλλ' ἴστω τε καὶ τὸς ἀντέχου.
- ΦΙ. θάρσει· τό τοι σύνηθες ὀρθώσει μ' ἔθος.
- NE. παπαῖ· τί δῆτ' ἂν δρωῶμ' ἐγὼ τοῦνθένδε γε; 895
- ΦΙ. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; ποῖ ποτ' ἐξέβης λόγῳ;
- NE. οὐκ οἶδ' ὅποι χρὴ τᾶπορον τρέπειν ἔπος.
- ΦΙ. ἀπορεῖς δὲ τοῦ σύ; μὴ λέγ', ὦ τέκνον, τάδε.

- NE. ἀλλ' ἐνθάδ' ἤδη τοῦδε τοῦ πάθους κυρῶ.
 ΦΙ. οὐ δὴ σε δυσχέρεια τοῦ νοσήματος 900
 ἐπεισεν ὥστε μὴ μ' ἄγειν ναύτην ἐτι;
 NE. ἅπαντα δυσχέρεια, τὴν αὐτοῦ φύσιν
 ὅταν λιπὼν τις δρᾷ τὰ μὴ προσεικότα.
 ΦΙ. ἀλλ' οὐδὲν ἔξω τοῦ 'μρυτευθέντος σύ γε
 δρᾷς οὐδὲ φωνεῖς, ἐσθλὸν ἄνδρ' ἐπωφελῶν. 905
 NE. αἰσχρὸς φανοῦμαι· τοῦτ' ἀνιδῶμαι πάλαι.
 ΦΙ. οὐκ οὖν ἐν οἷς γε δρᾷς· ἐν οἷς δ' αὐδᾷς ὀκνῶ.
 NE. ὦ Ζεῦ, τί δράσω; δεύτερον ληφθῶ κακός,
 κρύπτων θ' ἅ μὴ δεῖ καὶ λέγων αἰσχιστ' ἐπῶν;
 ΦΙ. ἐνὴρ ὕδ', εἰ μὴ γὰρ κακὸς γνώμων ἔφην, 910
 προδοὺς μ' εἴοικε κἄκλιπών τὸν πλοῦν στελεῖν.
 NE. λιπὼν μὲν οὐκ ἔγωγε· λυπηρῶς δὲ μὴ
 πέμπω σε μᾶλλον, τοῦτ' ἀνιδῶμαι πάλαι.
 ΦΙ. τί ποτε λέγεις, ὦ τέκνον; ὥς οὐ μανθάνω.
 NE. οὐδὲν σε κρύψω· δεῖ γὰρ ἐς Τροίαν σε πλεῖν 915
 πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ τὸν Ἀτρεΐδων στόλον.
 ΦΙ. οἴμοι, τί εἶπας; NE. μὴ στέναξε, πρὶν μάθης.
 ΦΙ. ποῖον μάθημα; τί με νοεῖς δρᾶσαί ποτε;
 NE. σῶσαι κακοῦ μὲν πρῶτα τοῦδ', ἔπειτα δὲ
 ξὺν σοὶ τὰ Τροίας πεδία πορθήσαι μολῶν. 920
 ΦΙ. καὶ ταῦτ' ἀληθῆ δρᾶν νοεῖς; NE. πολλὴ κρατεῖ
 τούτων ἀνάγκη, καὶ σὺ μὴ θυμοῦ κλύων.
 ΦΙ. ἀπόλωλα τλήμων, προδέδομαι. τί μ', ὦ ξέने,
 δέδρακας; ἀπόδος ὥς τάχος τὰ τόξα μοι.
 NE. ἀλλ' οὐχ οἶόν τε τῶν γὰρ ἐν τέλει κλύειν 925
 τό τ' ἐνδικόν με καὶ τὸ συμφέρον ποεῖ.
 ΦΙ. ὦ πῦρ σὺ καὶ πᾶν δαῖμα καὶ πανουργίας
 δεινῆς τέχνημ' ἔχθιστον, οἶά μ' εἰργάσω,
 οἷ' ἠπάτηκας· οὐδ' ἐπαισχύνει μ' ὄρῶν

τὸν προστρόπαιον, τὸν ἱκέτην, ὦ σχέτλιε; 930
 ἀπεστέρηκας τὸν βίον τὰ τόξ' ἐλών.
 ἀπόδος, ἰκνοῦμαί σ', ἀπόδος, ἱκετεύω, τέκνον·
 πρὸς θεῶν πατρῶων, τὸν βίον με μὴ ἀφέλῃς.
 ὦμοι τάλας. ἀλλ' οὐδὲ προσφωνεῖ μ' ἔτι,
 ἀλλ' ὡς μεθήσω μὴποθ', ὦδ' ὄρα πάλιν. 935
 ὦ λιμένες, ὦ προβλήτες, ὦ ξυνουσίαι
 θηρῶν ὀρείων, ὦ καταρρῶγες πέτραι,
 ὑμῖν τὰδ', οὐ γὰρ ἄλλον οἶδ' ὅτῳ λέγω,
 ἀνακλαίομαι παροῦσι τοῖς εἰωθόσιν,
 οἷ' ἔργ' ὁ παῖς μ' ἔδρασεν οὐκ Ἀχιλλέως· 940
 ὁμόσας ἀπάξειν οἴκαδ', ἐς Τροίαν μ' ἄγει·
 προσθεῖς τε χεῖρα δεξιάν, τὰ τόξα μου
 ἱερὰ λαβὼν τοῦ Ζηνὸς Ἡρακλέους ἔχει,
 καὶ τοῖσιν Ἀργείοισι φήνασθαι θέλει·
 ὡς ἄνδρ' ἐλὼν ἰσχυρὸν ἐκ βίας μ' ἄγει, 945
 κούκ οἶδ' ἐναίρων νεκρὸν ἢ καπνοῦ σκιάν,
 εἰδῶλον ἄλλως· οὐ γὰρ ἂν σθένοντά γε
 εἶλέν μ'· ἐπεὶ οὐδ' ἂν ὦδ' ἔχοντ', εἰ μὴ δόλω·
 νῦν δ' ἠπάτημαι δύσμορος. τί χρή με δρᾶν;
 ἀλλ' ἀπόδος, ἀλλὰ νῦν ἔτ' ἐν στυγρῷ γενοῦ. 950
 τί φῆς; σιωπᾶς; οὐδέν εἰμ' ὁ δύσμορος.
 ὦ σχῆμα πέτρας δίπυλον, αὐθις αὖ πάλιν
 εἴσειμι πρὸς σὲ ψιλός, οὐκ ἔχων τροφήν·
 ἀλλ' ἀνανοῦμαι τῷδ' ἐν ἀλλίῳ μόνος,
 οὐ πτηνὸν ὄρνιν οὐδὲ θῆρ' ὀρειβάτην 955
 τόξοις ἐναίρων τοισίδ', ἀλλ' αὐτὸς τάλας
 θανὼν παρῆξω δαῖθ' ὑφ' ὧν ἐφερβόμην,
 καί μ' οὕς ἐθήρων πρόσθε θηράσουσι νῦν·
 φόνον φόνου δὲ ῥύσιον τίσω τάλας
 πρὸς τοῦ δοκοῦντος οὐδὲν εἰδέναι κακόν. 960

- ὅλοιο — μή πω, πρὶν μάθοιμ' εἰ καὶ πάλιν
 γνώμην μετοίσεις· εἰ δὲ μή, θάνοις κακῶς.
- XO. τί θρῶμεν; ἐν σοὶ καὶ τὸ πλεῖν ἡμᾶς, ἄναξ,
 ἤδη ὅτι καὶ τοῖς τοῦδε προσχωρεῖν λόγοις.
- NE. ἐμοὶ μὲν οἶκτος δεινὸς ἐμπέπτωκέ τις 965
 τοῦδ' ἀνδρὸς οὐ νῦν πρῶτον, ἀλλὰ καὶ πάλαι.
- ΦΙ. ἐλέησον, ὦ παῖ, πρὸς θεῶν, καὶ μὴ παρῆς
 σαντοῖ βροτοῖς ὕνειδος, ἐκκλέψας ἐμέ.
- NE. οἴμοι, τί θράσω; μή ποτ' ὄφελον λιπεῖν
 τὴν Σκῦρον· οὕτω τοῖς παροῦσιν ἔχθομαι. 970
- ΦΙ. οὐκ εἰ κακὸς σύ, πρὸς κακῶν δ' ἀνδρῶν μαθὼν
 εἰκίας ἦκειν αἰσχρά· νῦν δ' ἄλλοισι δοὺς
 οἷς εἰκὸς ἐκπλει, τὰμά μοι μεθεῖς ὄπλα.
- NE. τί θρῶμεν, ἄνδρες; OΔ. ὦ κάκιστ' ἀνδρῶν,
 τί θράς;
 οὐκ εἰ μεθεῖς τὰ τόξα ταῦτ' ἐμοὶ πάλιν; 975
- ΦΙ. οἴμοι, τίς ἀνήρ; ἄρ' Ὀδυσσεύς κλύω;
 OΔ. Ὀδυσσεύς, σάφ' ἴσθ', ἐμοῦ γ', ὃν εἰσορᾷς.
- ΦΙ. οἴμοι· πέπραμαι καπὸ λῶλ· ὅδ' ἦν ἄρα
 ὁ ξυλλαβὼν με καπονοσφίσας ὄπλων.
- OΔ. ἐγὼ, σάφ' ἴσθ', οὐκ ἄλλος· ὁμολογῶ τάδε. 980
- ΦΙ. ἀπόδος, ἄφες μοι, παῖ, τὰ τόξα. OΔ. τοῦτο μὲν,
 οὐδ' ἦν θέλῃ, θράσσει ποτ'· ἀλλὰ καὶ σὲ δεῖ
 στείχειν ἄμ' αὐτοῖς, ἢ βία στελοῦσί σε.
- ΦΙ. ἔμ', ὦ κακῶν κάκιστε καὶ τολμῆστατε,
 οἷδ' ἐκ βίας ἄξουσιν; OΔ. ἦν μὴ ἔρπης ἐκάν. 985
- ΦΙ. ὦ Αἰηνία χθῶν καὶ τὸ παγκρατὲς σέλας
 Ἥφαιστότευκτον, ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά,
 εἰ μ' οὗτος ἐκ τῶν σῶν ἀπάξεται βία;
- OΔ. Ζεὺς ἐσθ', ἴν' εἰδῆς, Ζεὺς, ὁ τῆσδε γῆς κρατῶν,
 Ζεὺς, ᾧ δέδοκται ταῦθ'· ὑπηρετῶ δ' ἐγὼ. 990

- ΦΙ. ὦ μῖσος, οἷα κἄξανευρίσκεις λέγειν·
θεοὺς προτείνων τοὺς θεοὺς ψευδεῖς τίθης.
- ΟΔ. οὐκ, ἀλλ' ἀληθεῖς· ἡ δ' ὁδὸς πορευτέα.
- ΦΙ. οὐ φημ'. ΟΔ. ἐγὼ δέ φημι. πειστέον τάδε.
- ΦΙ. οἴμοι τέλας. ἡμᾶς μὲν ὥς δούλους σαφῶς 995
πατήρ ἄρ' ἐξέφυσεν οὐδ' ἐλευθέρους.
- ΟΔ. οὐκ, ἀλλ' ὁμοίους τοῖς ἀρίστοισιν, μεθ' ὧν
Τροίαν σ' ἐλεῖν δεῖ καὶ κατασκάψαι βίαν.
- ΦΙ. οὐδέποτε γ'. οὐδ' ἦν χρῆ με πᾶν παθεῖν
κακόν,
ἕως ἂν ἦ μοι γῆς τόδ' αἰπεινὸν βᾶθρον. 1000
- ΟΔ. τί δ' ἐργασεῖς; ΦΙ. κρατ' ἐμὸν τόδ' ἀντίκα
πέτρας πέτρας ἄνωθεν αἱμάξω πεσών.
- ΟΔ. ξυλλάβετον αὐτόν· μὴ 'πὶ τῷδ' ἔστω τάδε.
- ΦΙ. ὦ χεῖρες, οἷα πάσχετ' ἐν χρεῖα φίλης
νευρᾶς, ὑπ' ἀνδρὸς τοῦδε συνθηρώμεναι. 1005
ὦ μὴδὲν ὑγίης μὴδ' ἐλεύθερον φρονῶν,
οἷ' αὖ μ' ὑπῆλθες, ὥς μ' ἐθηράσω, λαβὼν
πρόβλημα σαντοῦ παιδα τόνδ' ἀγνώτ' ἐμοί,
ἀνάξιον μὲν σοῦ, κατάξιον δ' ἐμοῦ,
ὅς οὐδὲν ἥδδαι πλὴν τὸ προσταχθὲν ποεῖν, 1010
δῆλος δὲ καὶ νῦν ἐστὶν ἀλγεινῶς φέρων
οἷς τ' αὐτὸς ἐξήμαρτεν οἷς τ' ἐγὼ 'παθον.
ἀλλ' ἡ κακὴ σὴ διὰ μυχῶν βλέποντο· ἀεὶ
ψυχὴ νιν ἀφυῇ τ' ὄντα κοῦ θέλουνθ' ὅμως
εὔ προουδίδαξεν ἐν κακοῖς εἶναι σοφόν. 1015
καὶ νῦν ἐμ', ὦ δύστηνε, συνδήσας νοεῖς
ἄγειν ἀπ' ἀκτῆς τῆσδ', ἐν ἣ με προυβάλλου
ἄφιλον ἔρημον ἄπολιν, ἐν ζῶσιν νεκρόν.
φεῦ.
- ὅλοιο· καί σοι πολλάκις τόδ' ἠϋξάμην.

ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲν θεοὶ νέμουνσιν ἡδὺ μοι, 1020
 σὺ μὲν γέγηθας ζῶν, ἐγὼ δ' ἀλγύνομαι
 τοῦτ' αὖθ' ὅτι ζῶ σὺν κακοῖς πολλοῖς τέλας,
 γελώμενος πρὸς σοῦ τε καὶ τῶν Ἀτρείως
 διπλῶν στρατηγῶν, οἷς σὺ ταῦθ' ὑπηρετεῖς.
 καίτοι σὺ μὲν κλοπῇ τε κἀνάγκῃ ζυγεῖς 1025
 ἐπλεῖς ἅμ' αὐτοῖς, ἐμὲ δὲ τὸν πανάθλιον,
 ἐκόντα πλεύσανθ' ἐπὶ ναυσὶ ναυβάτην,
 ἄτιμον ἐβαλον, ὥς σὺ φῆς, κεῖνοι δὲ σέ.
 καὶ νῦν τί μ' ἄγετε; τί μ' ἀπάγεσθε; τοῦ
 χάριν;

ὅς οὐδὲν εἰμι καὶ τέθνηχ' ὑμῖν πάλαι. 1030
 πῶς, ὃ θεοῖς ἐχθιστε, νῦν οὐκ εἰμί σοι
 χολός, δυσώδης; πῶς θεοῖς ἔξεστ' ἐμὲ
 λεύσσοντά σ' αἰθεῖν ἱερά; πῶς σπένδειν ἔτι;
 αὕτη γὰρ ἦν σοι πρόφασις ἐκβαλεῖν ἐμέ.
 κακῶς ὅλοισθ'· ὀλείσθε δ' ἡδικοκότες 1035
 τὸν ἄνδρα τόνδε, θεοῖσιν· εἰ δίκης μέλει.
 ἔξοιδα δ' ὥς μέλει γ'· ἐπεὶ οὔ ποτ' ἂν στόλον
 ἐπλεύσατ' ἂν τόνδ' εἵνεκ' ἀνδρὸς ἀθλίου,
 εἰ μὴ τι κέντρον θεῖον ἦγ' ὑμᾶς ἐμοῦ.
 ἀλλ' ὃ πατρώα γῇ θεοὶ τ' ἐπόψιοι, 1040
 τίσασθε τίσασθ' ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτὲ
 ξύμπαντας αὐτούς, εἰ τι κἄμ' οἰκτίρετε·
 ὥς ζῶ μὲν οἰκτρῶς, εἰ δ' ἴδοιμ' ὀλωλότας
 τούτους, δοκοῖμ' ἂν τῆς νόσου πεφευγένοι.

ΧΟ. βαρύν τε καὶ βαρεῖαν ὁ ξένος φάτιν 1045
 τήνδ' εἶπ', Ὀδυσσεῦ, κοῦχ ὑπείκουσας κακοῖς.

ΟΔ. πόλλ' ἂν λέγειν ἔχοιμι πρὸς τὰ τοῦδ' ἔπη,
 εἴ μοι παρεῖκοι· νῦν δ' ἐνὸς κρατῷ λόγον.
 οὗ γὰρ τοιούτων δεῖ, τοιοῦτός εἰμ' ἐγώ·

- χῶπον δικαίων ἀγαθῶν ἀνδρῶν κρίσις, 1050
 οὐκ ἂν λάβοις μου μᾶλλον οὐδὲν' εὐσεβῆ.
 νικᾶν γε μέντοι πανταχοῦ χρήζων ἔφυν,
 πλὴν εἰς σέ· νῦν δὲ σοί γ' ἐκὼν ἐκστήσομαι.
 ἄφετε γὰρ αὐτὸν μηδὲ προσψάυσῃτ' ἔτι.
 ἔατε μίμνειν. οὐδὲ σοῦ προσχρήσομεν, 1055
 τὰ γ' ὅπλ' ἔχοντες ταῦτ', ἐπεὶ πάρεστι μὲν
 Τεῦκρος παρ' ἡμῖν, τήνδ' ἐπιστήμην ἔχων,
 ἐγὼ θ', ὃς οἶμαι σοῦ κάκιον οὐδὲν ἂν
 τούτων κρατύνειν, μηδ' ἐπιθύνειν χερί.
 τί δῆτα σοῦ δεῖ; χαῖρε τὴν Αἴημον πατῶν· 1060
 ἡμεῖς δ' ἴωμεν, καὶ τάχ' ἂν τὸ σὺν γέρας
 τιμὴν ἐμοὶ νείμειεν, ἣν σὲ χορὴν ἔχειν.
 ΦΙ. οἶμοι· τί δράσω δύσμορος; σὺ τοῖς ἐμοῖς
 ὅπλοισι κοσμηθεὶς ἐν Ἀργείοις φανεῖ;
 ΟΔ. μὴ μ' ἀντιφώνει μηδέν, ὥς στείχοντα δῆ. 1065
 ΦΙ. ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως, οὐδὲ σοῦ φωνῆς ἔτι
 γενήσομαι προσφθεγκτός, ἀλλ' οὕτως ἄπει;
 ΟΔ. χῶρει σὺ· μὴ πρόσλευσσε, γενναῖός περ ὢν,
 ἡμῶν ὅπως μὴ τὴν τύχην διαφθερεῖς.
 ΦΙ. ἦ καὶ πρὸς ὑμῶν ὧδ' ἔρημος, ὦ ξένοι, 1070
 λειψθήσομαι δῆ κοῦκ ἐποικτιρεῖτέ με;
 ΧΟ. ὅδ' ἐστὶν ἡμῶν ναυκράτωρ ὁ παῖς· ὅς' ἂν
 οὔτος λέγῃ σοι, ταῦτά σοι χῆμεις φαμέν.
 ΝΕ. ἀκούσομαι μὲν ὥς ἔφυν οἴκτου πλέως
 πρὸς τοῦδ'. ὅμως δὲ μέναιτ', εἰ τούτῳ δοκεῖ, 1075
 χρόνον τοσοῦτον, εἰς ὅσον τὰ τ' ἐκ νεῶς
 στείλωσι ναῦται καὶ θεοῖς εὐξώμεθα.
 χαῖντος τάχ' ἂν φρόνησιν ἐν τούτῳ λάβοι
 λῶω τιν' ἡμῖν. νῶ μὲν οὖν ὀρμώμεθον,
 ὑμεῖς δ', ὅταν καλῶμεν, ὀρμαῖσθαι ταχεῖς. 1080

ΦΙ. ὦ κοίλας πέτρας γύαλον
 θερμὸν καὶ παγετῶδες, ὥς σ' οὐκ ἔμελλον ἄρ',
 ὦ τάλας,
 λείψειν οὐδέποτ', ἀλλὰ μοι καὶ θνήσκοντι
 συνείσει. 1085

ὦμοι μοί μοι.

ὦ πληρέστατον αὔλιον
 λύπας τᾶς ἀπ' ἐμοῦ τάλαν, τίπτ' αὖ μοι τὸ κατ'
 ἅμαρ

ἔσται; τοῦ ποτε τεύξομαι 1090

σιτονόμον μέλεος πόθην ἐλπίδος;

εἶθ' αἰθέρος ἄνω

πτωκάδες ὀξυτόνον διὰ πνεύματος

ἔλωσί μ'· οὐ γὰρ ἴσχω.

ΧΘ. σύ τοι σύ τοι κατηξίωσας, ὦ βαρύποτμ', οὐκ
 ἄλλοθεν ἢ τύχα ἅδ' ἀπὸ μείζονος, 1097
 εὐτέ γε παρὸν φρονῆσαι

λῶνος αὖ δαίμονος εἴλου τὸ κάκιον ἐλθεῖν. 1100

ΦΙ. ὦ τλάμων τλάμων ἄρ' ἐγὼ 1102

καὶ μόχθῳ λωβατός, ὃς ἤδη μετ' οὐδενὸς ὕστερον
 ἀνδρῶν εἰσοπίσω τάλας ναίων ἐνθάδ' ὀλοῦμαι, 1105
 αἰαῖ αἰαῖ,

οὐ φορβὰν ἔτι προσφέρων,

οὐ πτανῶν ἀπ' ἐμῶν ὅπλων κραταιαῖς μετὰ
 χερσὶν 1110

ἴσχων· ἀλλὰ μοι ἄσκοπα

κρυπτά τ' ἔπη δολερᾶς ὑπέδν φρενός·

ἰδοίμαν δέ νιν,

τὸν τάδε μυσάμενον, τὸν ἴσον χρόνον

ἐμὰς λαχόντ' ἀνίας. 1115

1081—1101 = 1102—1122.

- ΧΟ. πότμος πότμος σε δαιμόνων τάδ', οὐδὲ σέ γε δόλος
 ἔσχ' ὑπὸ χειρὸς ἐμᾶς. στυγεράν ἔχε
 δύσποτμον ἄρὰν ἐπ' ἄλλοις. 1120
 καὶ γὰρ ἐμοὶ τοῦτο μέλει, μὴ φιλότῃτ' ἀπώσῃ.
- ΦΙ. οἴμοι μοι, καὶ που πολιᾶς 1123
 πόντου θινὸς ἐφήμενος
 γελᾷ μου, χειρὶ πάλλων 1125
 τὰν ἐμὴν μελέου τροφάν,
 τὰν οὐδεὶς ποτ' ἐβάστασεν.
 ὦ τόξον φίλον, ὦ φίλων
 χειρῶν ἐκβεβιασμένον,
 ἧ που ἐλείπον ὄρεῖς, φρένας εἴ τινας 1130
 ἔχεις, τὸν Ἡράκλειον
 ἄρθμιον ὧδέ σοι
 οὐκέτι χρησόμενον τὸ μεθύστερον,
 ἀλλ' ἐνθεν μετ' ἀγκάλα
 πολυμηχάνου ἀνδρὸς ἐρέσσει, 1135
 ὄρων μὲν αἰσχροῦς ἀπάτας, στυγνὸν δὲ φῶτ'
 ἐχθοδοπόν,
 μυροῖ' ἀπ' αἰσχροῦ ἀνατέλλονθ', ὅς' ἐφ' ἡμῖν κἀκ'
 ἐμήσατ' οὐδεὶς.
- ΧΟ. ἀνδρός τοι τὸ μὲν ἐν δίκαιον εἰπεῖν, 1140
 εἰπόντος δὲ μὴ φθονεράν
 ἐξῶσαι γλώσσας ὀδύναν.
 κεῖνος δ' εἰς ἀπὸ πολλῶν
 ταχθεὶς τῶνδ' ἐφημοσύνα
 κοινὰν ἤνυσεν ἐς φίλους ἀρωγάν. 1145
- ΦΙ. ὦ πταναὶ θῆραι χαροπῶν τ'
 ἐθνη θηρῶν, οὓς ὅδ' ἔχει
 χῶρος οὐρεσιβώτας,
 1123 — 1145 = 1146 — 1168.

φυγᾶ μ' οὐκέτ' ἀπ' αὐλίων
πελαῖτ'· οὐ γὰρ ἔχω χερσίν 1150

τὰν πρόσθεν βελέων ἀλκάν,
ὦ δύστιανος ἐγὼ τανῦν,
ἀλλ' ἀνέδην ὅδε χῶρος ἐρύκεται,
ἔτ' οὐ φοβητὸς ὑμῖν.

ἔρπετε, νῦν καλὸν 1155

ἀντίφονον κορέσαι στόμα πρὸς χάριν
ἑμᾶς σαρκὸς αἰόλας·

ἀπὸ γὰρ βίον ἀντίκα λείψω.

πόθεν γὰρ ἔσται βιοτά; τίς ὦδ' ἐν αὔραις τρέ-
φεται, 1160

μηκέτι μηδενὸς κρατύνων ὅσα πέμπει βιόδωρος αἶα;

ΧΟ. πρὸς θεῶν, εἴ τι σέβει ξένον, πέλασσον,
εὐνοίᾳ πάσα πελάταν·

ἀλλὰ γινῶθ', ἐν γινῶθ' ὅτι σὸν 1165

κῆρα τάνδ' ἀποφεύγειν.

οἴκτρὰ γὰρ βόσκειν, ἀδαῆς δ'

ἔχειν μυρίον ἄχθος, ὃ ξυνοικεῖ.

ΦΙ. πάλιν πάλιν παλαιὸν ἄλγῃ μ' ὑπέμναςας, ὦ 1170
λῶσθε τῶν πρὶν ἐντόπων.

τί μ' ὤλεσας; τί μ' εἵργασαι;

ΧΟ. τί τοῦτ' ἔλεξας;

ΦΙ. εἰ σὺ τὰν ἐμοὶ στυγεράν

Τρωάδα γῶν μ' ἥλπισας ἄξειν. 1175

ΧΟ. τόδε γὰρ νοῶ κράτιστον.

ΦΙ. ἀπὸ νῦν με λείπετ' ἥδη.

ΧΟ. φίλα μοι, φίλα ταῦτα παρήγγειλας ἐκόντι τε
πράσσειν.

ἴωμεν ἴωμεν

ναὸς ἵν' ἡμῖν τέτακται. 1180

ΦΙ. μή, πρὸς Ἀραίου Διός, ἔλθῃς, ἰκέτεύω. ΧΟ.
μετρίᾳζε.

ΦΙ. ὦ ξένοι,
μείνατε, πρὸς θεῶν. ΧΟ. τί θροεῖς; 1185

ΦΙ. αἰαῖ αἰαῖ, δαίμων δαίμων·
ἀπόλωλ' ὁ τάλας·
ὦ πούς πούς, τί σ' ἔτ' ἐν βίῳ
τεύξω τῷ μετόπιν τάλας;
ὦ ξένοι, ἔλθετ' ἐπήλυδες αὐθις. 1190

ΧΟ. τί ῥέξοντες ἀλλοκότη
γνώμα τῶν πάρος, ὧν προύφαινες;

ΦΙ. οὔτοι νεμεσητόν,
ἀλύοντα χεῖμερίῳ
λύπα καὶ παρὰ νοῦν θροεῖν. 1195

ΧΟ. βᾶθι νυν, ὦ τάλαν, ὥς σε κελεύομεν.

ΦΙ. οὐδέποτ' οὐδέποτ', ἴσθι τόδ' ἔμπεδον,
οὐδ' εἰ πυρφόρος ἀστεροπητῆς
βροντᾶς ἀνγαῖς μ' εἴσι φλογίζων.
ἔρρέτω Ἴλιον οἷ θ' ὑπ' ἐκείνῳ 1200
πάντες ὅσοι τόδ' ἔτλασαν ἐμοῦ ποδὸς ἄρθρον
ἀπῶσαι.

ἀλλ' ὦ ξένοι, ἔν γέ μοι εὐχὸς ὀρέξατε.

ΧΟ. ποῖον ἔραῖς τόδ' ἔπος; ΦΙ. ξίφος, εἴ ποθεν,
ἢ γέννυν ἢ βελέων τι προπέμψατε. 1205

ΧΟ. ὥς τίνα δὴ ῥέξης παλάμαν ποτέ;

ΦΙ. κρᾶτ' ἀπὸ πάντα καὶ ἄρθρα τέμω χερί·
φονᾶ φονᾶ νόος ἤδη.

ΧΟ. τί ποτε; ΦΙ. πατέρα ματεύων. 1210

ΧΟ. ποῖ γὰρ; ΦΙ. ἐς Ἴδου·
οὐ γάρ ἐστ' ἐν φάει γ' ἔτι.
ὦ πόλις, ὦ πόλις πατρία,

πῶς ἂν εἰσίδοιμ' ἄθλιός σ' ἀνὴρ,
 ὅς γε σὺν λιπῶν ἱερὰν λιβάδ'
 ἐχθροῖς ἔβαν Δαναοῖς
 ἄρωγός· ἔτ' οὐδέν εἰμι.

1215

- ΧΟ. ἐγὼ μὲν ἤδη καὶ πάλαι νεῶς ὁμοῦ
 στείχων ἂν ἤ σοι τῆς ἐμῆς, εἰ μὴ πέλας
 Ὀδυσσεύα στείχοντα τὸν τ' Ἀχιλλέως
 γόνον πρὸς ἡμᾶς δεῦρ' ἰόντ' ἐλεύσομεν.
- ΟΔ. οὐκ ἂν φράσειας ἦντιν' αὐτὸν παλίντροπος
 κέλευθον ἔρπεις ὥδε σὺν σπουδῇ ταχύς;
- ΝΕ. λύσων ὅς' ἐξήμαρτον ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ.
- ΟΔ. δεινόν γε φωνεῖς· ἡ δ' ἁμαρτία τίς ἦν;
- ΝΕ. ἦν σοὶ πιθόμενος τῷ τε σύμπαντι στρατῷ
- ΟΔ. ἐπραξας ἔργον ποῖον ὦν οὐ σοι πρόπον;
- ΝΕ. ἀπάταισιν αἰσχροῖς ἄνδρα καὶ δούλους ἐλών.
- ΟΔ. τὸν ποῖον; ὥμοι· μὴν τι βουλευεῖ νέον;
- ΝΕ. νέον μὲν οὐδέν, τῷ δὲ Ποίαντος τόκῳ,
- ΟΔ. τί χρῆμα δράσεις; ὥς μ' ὑπῆλθέ τις φόβος.
- ΝΕ. παρ' οὐπερ ἔλαβον τάδε τὰ τόξ', αὐθις πάλιν
- ΟΔ. ὦ Ζεῦ, τί λέξεις; οὐ τί πον δοῦναι νοεῖς;
- ΝΕ. αἰσχροῦς γὰρ αὐτὰ κοῦ δίκη λαβὼν ἔχω.
- ΟΔ. πρὸς θεῶν, πότερα δὴ κερτομῶν λέγεις τάδε;
- ΝΕ. εἰ κερτόμησίς ἐστι τάληθ' ἡ λέγειν.
- ΟΔ. τί φῆς, Ἀχιλλέως παῖ; τίν' εἰρηκας λόγον;
- ΝΕ. δις ταῦτά βούλει καὶ τρίς ἀναπολεῖν μ' ἔπη;
- ΟΔ. ἀρχὴν κλύειν ἂν οὐδ' ἄπαξ ἐβουλόμην.
- ΝΕ. εὖ νῦν ἐπίστω πάντ' ἀκηκοὺς λόγον.
- ΟΔ. ἔστιν τις, ἔστιν ὅς σε κωλύσει τὸ δρᾶν.
- ΝΕ. τί φῆς; τίς ἔσται μ' οὐπικωλύσων τάδε;
- ΟΔ. ξύμπας Ἀχαιῶν λαός, ἐν δὲ τοῖς ἔργῳ.
- ΝΕ. σοφὸς πεφνκὼς οὐδὲν ἐξαυδᾷς σοφόν.

1220

1225

1230

1236

1240

- ΟΔ. σὺ δ' οὔτε φωνεῖς οὔτε δρασεῖεις σοφά. 1245
 ΝΕ. ἀλλ' εἰ δίκαια, τῶν σοφῶν κρείσσω τάδε.
 ΟΔ. καὶ πῶς δίκαιον, ἃ γ' ἔλαβες βουλαῖς ἐμαῖς,
 πάλιν μεθεῖναι ταῦτα; ΝΕ. τὴν ἀμαρτίαν
 αἰσχρὰν ἀμαρτῶν ἀναλαβεῖν πειράσομαι. 1249
 ΟΔ. στρατὸν δ' Ἀχαιῶν οὐ φοβεῖ, πρᾶσσων τάδε;
 ΝΕ. ξὺν τῷ δικαίῳ τὸν σὸν οὐ ταρβῶ φόβον.
 ΟΔ. — — — — —
 ΝΕ. ἀλλ' οὐδέ τοι σῇ χειρὶ πεῖθομαι τὸ δρᾶν.
 ΟΔ. οὐ τάρρα Τρωσίν, ἀλλὰ σοὶ μαχούμεθα.
 ΝΕ. ἴτω τὸ μέλλον. ΟΔ. χεῖρα δεξιὰν ὄρας
 κώπης ἐπιψάνουσαν; ΝΕ. ἀλλὰ καὶ μεῖ τοι 1255
 ταῦτόν τ' ὅδ' ὄψει δρῶντα κοῦ μέλλοντ' ἔτι.
 ΟΔ. καίτοι σ' ἐάσω· τῷ δὲ σύμπαντι στρατῷ
 λέξω τάδ' ἐλθὼν, ὅς σε τιμωρήσεται.
 ΝΕ. ἐσωφρόνησας· καὶ τὰ λοιπὰ οὕτω φρονῆς,
 ἴσως ἂν ἐκτὸς κλανυμάτων ἔχοις πόδα. 1260
 σὺ δ', ὦ Ποίαντος παῖ, Φιλοκλήτην λέγω,
 ἐξελθ', ἀμείψας τάσδε πετρήρεις στέρας.
 ΦΙ. τίς αὖ παρ' αὐτοῖς θόρυβος ἴσταιται βοῆς;
 τί μ' ἐκκαλεῖσθε; τοῦ κεχρημένοι, ξένοι;
 ὦμοι· κακὸν τὸ χρῆμα. μῶν τί μοι νέα 1265
 πάρεστε πρὸς κακοῖσι πέμποντες κακά;
 ΝΕ. θάρσει· λόγους δ' ἄκουσον οὓς ἤκω φέρων.
 ΦΙ. δέδοικ' ἔργω· καὶ τὰ πρὶν γὰρ ἐκ λόγων
 καλῶν κακῶς ἔπραξα, σοῖς πεισθεῖς λόγοις.
 ΝΕ. οὐκοῦν ἐνεστί καὶ μεταγνῶναι πάλιν; 1270
 ΦΙ. τοιοῦτος ἦσθα τοῖς λόγοισι χῶτε μου
 τὰ τόξ' ἐκλεπτες, πιστός, ἀτηρὸς λάθρα.
 ΝΕ. ἀλλ' οὐ τι μὴν νῦν· βούλομαι δέ σου κλύειν,
 πότερα δέδοκται σοι μένοντι καρτερεῖν 1274

- ἢ πλεῖν μεθ' ἡμῶν; ΦΙ. παῦε, μὴ λέξης πέρα·
 μάτην γὰρ ἂν εἴπῃς γε πάντ' εἰρήσεται.
- NE. οὕτω δέδοκται; ΦΙ. καὶ πέρα γ' ἴσθ' ἢ λέγω.
- NE. ἀλλ' ἤθελον μὲν ἂν σε πεισθῆναι λόγοις
 ἑμοῖσιν· εἰ δὲ μὴ τι πρὸς καιρὸν λέγων 1270
 κυρῶ, πέπαυμαι. ΦΙ. πάντα γὰρ φράσεις μάτην.
 οὐ γὰρ ποτ' εὖνουν τὴν ἐμὴν κτήσει φρένα,
 ὅστις γ' ἐμοῦ δόλοισι τὸν βίον λαβὼν
 ἀπεστέρηκας, κατὰ νουθετεῖς ἐμὲ
 ἐλθῶν, ἀρίστου πατρὸς αἰσχιστος γεγώς,
 ὅλοισθ', Ἀτρεΐδαι μὲν μάλιστ', ἔπειτα δὲ 1285
 ὁ Λαοτίου παῖς καὶ σύ. NE. μὴ 'πεύξῃ πέρα·
 δέχον δὲ χειρὸς ἐξ ἐμῆς βέλη τάδε.
- ΦΙ. πῶς εἶπας; ἄρα δεύτερον δολοῦμεθα;
- NE. ἀπώμοσ' ἄγνὸν Ζηνὸς ὀψίστου σέβας.
- ΦΙ. ᾧ φίλτατ' εἰπῶν, εἰ λέγεις ἐτήτυμα. 1290
- NE. τοῦθ' ὅγον παρέσται φανερόν· ἀλλὰ δεξιὰν
 πρότεινε χεῖρα, καὶ κράτει τῶν σῶν ὅπλων.
- ΟΔ. ἐγὼ δ' ἀπανθῶ γ', ᾧ θεοὶ ξυνίστορες,
 ὑπὲρ τ' Ἀτρειδῶν τοῦ τε σύμπαντος στρατοῦ.
- ΦΙ. τέκνον, τίνος φώνημα, μὲν Ὀδυσσεύς, 1295
 ἐπησθόμην; ΟΔ. σάφ' ἴσθι καὶ πέλας γ' ὄρας,
 ὅς σ' ἐς τὰ Τροίας πεδί' ἀποστελῶ βία,
 εἴαν τ' Ἀχιλλέως παῖς εἴαν τε μὴ θέλῃ.
- ΦΙ. ἀλλ' οὐ τι χαίρων, ἦν τόδ' ὀρθωθῇ βέλος.
- NE. ἤ, μηδαμῶς, μὴ, πρὸς θεῶν, μεθῆς βέλος. 1300
- ΦΙ. μέθες με, πρὸς θεῶν, χεῖρα, φίλτατον τέκνον.
- NE. οὐκ ἂν μεθεῖην. ΦΙ. φεῦ· τί μ' ἄνδρα πολέμιον
 ἐχθρόν τ' ἀφείλου μὴ κτανεῖν τόξοις ἐμοῖς;
- NE. ἀλλ' οὐτ' ἐμοὶ τοῦτ' ἐστὶν οὔτε σοὶ καλόν.
- ΦΙ. ἀλλ' οὐν τοσοῦτόν γ' ἴσθι, τοὺς πρώτους στρατοῦ,

- τοὺς τῶν Ἀχαιῶν ψευδοκήρυκας, κακοὺς 1306
 ὄντας πρὸς αἰχμὴν, ἐν δὲ τοῖς λόγοις θρασεῖς.
- NE. εἶεν· τὰ μὲν δὴ τόξ' ἔχεις, κοῦκ ἔσθ' ὅτου
 ὀργὴν ἔχοις ἂν οὐδὲ μέμψιν εἰς ἐμέ.
- ΦΙ. ξύμφημι· τὴν φύσιν δ' ἔδειξας, ὦ τέκνον, 1316
 ἐξ ἧς ἔβλαστες, οὐχὶ Σισύφου πατρός,
 ἀλλ' ἐξ Ἀχιλλέως, ὅς μετὰ ζώντων ὅτ' ἦν
 ἦκου' ἄριστα, νῦν δὲ τῶν τεθνηκότων.
- NE. ἦσθην πατέρα τὸν ἅμὸν εὐλογοῦντά σε
 αὐτόν τ' ἐμ'· ὦν δέ σου τυχεῖν ἐφίεμαι, 1315
 ἄκουσον. ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν
 τύχας δοθείσας ἔστ' ἀναγκαῖον φέρειν·
 ὅσοι δ' ἐκονσίοισιν ἐγκαινται βλάβαις, 1320
 ὥσπερ σύ, ταύτοις οὔτε συγγνώμην ἔχειν
 δίκαιόν ἐστιν οὔτ' ἐποικτίρειν τινα.
 σὺ δ' ἠγρώσῃ, κοῦτε σύμβουλον δέχει,
 εἴαν τε νουθετῇ τις εὐνοία λέγων,
 στυγεῖς, πολέμιον δυσμενῇ θ' ἠγνούμενος.
 ὁμως δὲ λέξω· Ζῆνα δ' ὄρκιον καλῶ·
 καὶ ταῦτ' ἐπίστω καὶ γράφου φρενῶν ἔσω. 1325
 σὺ γὰρ νοσεῖς τόδ' ἄλγος ἐκ θείας τύχης,
 Χρύσης πελασθεὶς φύλακος, ὅς τὸν ἀκαλυφῇ
 σηκὸν φυλάσσει κρύφιος οἰκουρῶν ὄφρις·
 καὶ παῦλαν ἴσθι τῆσδε μὴ ποτ' ἂν τυχεῖν
 νόσου βαρείας, ἕως ἂν αὐτὸς ἥλιος 1330
 ταύτῃ μὲν αἰσῇ, τῇδε δ' αὖ δύνῃ πάλιν,
 πρὶν ἂν τὰ Τροίας πεδί' ἐκίων αὐτὸς μόλῃς,
 καὶ τοῖν παρ' ἡμῖν ἐντυχὼν Ἀσκληπίδαι
 νόσου μαλαχθῆς τῆσδε, καὶ τὰ πέργαμα
 ξὺν τοῖσδε τόξοις ξὺν τ' ἐμοὶ πέρσας φανῆς. 1335
 ὥς δ' οἶδα ταῦτα τῇδ' ἔχοντ' ἐγὼ φράσω.

ἄνθρω γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἐκ Τροίας ἀλούς,
 Ἑλένος ἀριστόμαντις, ὃς λέγει σαφῶς
 ὥς δεῖ γενέσθαι ταῦτα· καὶ πρὸς τοῖσδ' ἔτι
 ὥς ἐστ' ἀνάγκη τοῦ παρεστῶτος θέρους 1340
 Τροίαν ἀλῶναι πᾶσαν· ἢ δίδωσ' ἐκὼν
 κτείνειν ἑαυτόν, ἣν τάδε ψευσθῇ λέγων.
 ταῦτ' οὖν ἔπει κάτοιισθα, συγχώρει θέλων.
 καλὴ γὰρ ἡ πίκτησις, Ἑλλήνων ἓνα
 κριθέντ' ἀριστον τοῦτο μὲν παιωνίας 1345
 ἐς χεῖρας ἐλθεῖν, εἴτα τὴν πολύστονον
 Τροίαν ἐλόντα κλέος ὑπέρτατον λαβεῖν.

ΦΙ. ὦ στυγνὸς αἰὼν, τί με, τί δῆτ' ἔχεις ἄνω
 βλέποντα κοῦκ ἀφῆκας εἰς Αἶδου μολεῖν;
 οἶμοι, τί δρᾶσω; πῶς ἀπιστήσω λόγοις 1350
 τοῖς τοῦδ', ὃς εὐνοὺς ὦν ἐμοὶ παρήνευσεν;
 ἀλλ' εἰκάθω δῆτ'; εἴτα πῶς ὁ δῦσμορος
 εἰς φῶς τάδ' ἐρξας εἴμι; τῷ προσήγορος;
 πῶς, ὦ τὰ πάντ' ἰδόντες ἀμφ' ἐμοὶ κύκλοι,
 ταῦτ' ἐξανασχήσεσθε, τοῖσιν Ἀτρεῶς 1355
 ἐμὲ ξυνόντα παισίν, οἳ μ' ἀπώλεσαν;
 πῶς τῷ πανώλει παιδὶ τῷ Λαερτίου;
 οὐ γὰρ με τᾶλγος τῶν παρελθόντων δάκνει,
 ἀλλ' οἷα χροὴ παθεῖν με πρὸς τούτων ἔτι
 δοκῶ προλεύσσειν· οἷς γὰρ ἡ γνώμη κακῶν 1360
 μήτηρ γένηται, τᾶλλα παιδεύει κακοῦς.
 καὶ σοῦ δ' ἔρωγε θαυμάσας ἔχω τόδε.
 χορὴν γὰρ σε μήτ' αὐτόν ποτ' ἐς Τροίαν μολεῖν
 ἡμᾶς τ' ἀπείργειν, οἳ γε σοῦ καθύβρισαν,
 πατρός γέρας σὺλῶντες, εἴτα τοῖσδε σὺ 1365
 εἰ ξυμμαχήσων, ἅμ' ἀναγκάζεις τόδε;
 μὴ δῆτα, τέκνον· ἀλλ' ἅ μοι ξυνήνεσας,

- πέμψον πρὸς οἴκους· καὐτὸς ἐν Σκύρῳ μένων
 ἔα κακῶς αὐτοὺς ἀπόλλυσθαι κακούς.
 χοῦτῳ διπλὴν μὲν ἔξ ἐμοῦ κτήσει χάριν, 1370
 διπλὴν δὲ πατρός, κοῦ κακούς ἐπωφελῶν
 δόξεις ὅμοιος τοῖς κακοῖς πεφυκέναι.
- ΝΕ. λέγεις μὲν εἰκότ', ἀλλ' ὅμως σε βούλομαι
 θεοῖς τε πιστεύσαντα τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις
 φίλου μετ' ἀνδρὸς τοῦδε τῆσδ' ἐκπλεῖν χθονός.
- ΦΙ. ἦ πρὸς τὰ Τροίας πεδία καὶ τὸν Ἀτρεῶς 1376
 ἐχθίστου υἱὸν τῷδε δυστήνῳ ποδί;
- ΝΕ. πρὸς τοὺς μὲν οὖν σε τήνδε τ' ἐμπυον βάσιν
 παύσοντας ἄλλους κάποσώποντας νόσου.
- ΦΙ. ὦ δεινὸν αἶνον αἰνέσας, τί φῆς ποτε; 1380
- ΝΕ. ἂ σοί τε κάμοι λῶσθ' ὄρω τελούμενα.
- ΦΙ. καὶ ταῦτα λέξας οὐ καταισχύνει θεούς;
- ΝΕ. πῶς γάρ τις αἰσχύνοιτ' ἂν ὠφελούμενος;
- ΦΙ. λέγεις δ' Ἀτρεΐδαις ὄφελος ἢ π' ἐμοὶ τόδε;
- ΝΕ. σοί που, φίλος γ' ὦν, χῶ λόγος τοιούσδε μου. 1385
- ΦΙ. πῶς, ὅς γε τοῖς ἐχθροῖσί μ' ἐκδοῦναι θέλεις;
- ΝΕ. ὦ τᾶν, διδάσκου μὴ θρασύνεσθαι κακοῖς.
- ΦΙ. ὀλεῖς με, γινώσκω σε, τοῖσδε τοῖς λόγοις.
- ΝΕ. οὐκ οὖν ἐγώ γε φημί δ' οὐ σε μανθάνειν.
- ΦΙ. ἐγὼ οὐκ Ἀτρεΐδας ἐκβαλόντας οἰδᾶ με; 1390
- ΝΕ. ἀλλ' ἐκβαλόντες εἰ πάλιν σώσουσ' ὄρα.
- ΦΙ. οὐδέποθ' ἐκόντα γ' ὥστε τὴν Τροίαν ἰδεῖν.
- ΝΕ. τί δῆτ' ἂν ἡμεῖς δρῶμεν, εἰ σέ γ' ἐν λόγοις
 πείσειν δυνησόμεσθα μηδὲν ὦν λέγω;
 ὡς ῥᾶστ' ἐμοὶ μὲν τῶν λόγων λῆξαι, σέ δὲ 1395
 ζῆν, ὥσπερ ἤδη ζῆς, ἄνευ σωτηρίας.
- ΦΙ. ἔα με πάσχειν ταῦθ' ἅπερ παθεῖν με δεῖ·
 ἂ δ' ἥνεσάς μοι δεξιᾶς ἐμῆς θιγών.

πέμπειν πρὸς οἴκους, ταῦτά μοι προᾶξον, τέκνον,
καὶ μὴ βράδυνε μῆδ' ἐπιμνησθῆς ἔτι 1400
Τροίας· ἄλλῃς γάρ μοι τεθρήνηται γόοις.

NE. εἰ δοκεῖ, στείχωμεν. ΦΙ. ὦ γενναῖον εἰρηκῶς ἔπος.

NE. ἀντέρειδε νῦν βάσιν σὴν. ΦΙ. εἰς ὅσον γ' ἐγὼ
σθένω.

NE. αἰτίαν δὲ πῶς Ἀχαιῶν φεύξομαι; ΦΙ. μὴ φροντίσης.

NE. τί γάρ, ἐὰν πορθῶσι χώραν τὴν ἐμήν; ΦΙ. ἐγὼ
παρῶν 1405

NE. τίνα προσωφέλησιν ἔρξεις; ΦΙ. βέλεσι τοῖς
Ἡρακλέους

NE. πῶς λέγεις; ΦΙ. εἰρξω πελάζειν. NE. στείχε
προσκύσας χθόνα.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

μήπω γε, πρὶν ἂν τῶν ἡμετέρων
αἰῆς μύθων, παῖ Ποίαντος· 1410

φάσκειν δ' αὐδὴν τὴν Ἡρακλέους

ἀκοῇ τε κλύειν λεύσσειν τ' ὄψιν.

τὴν σὴν δ' ἤκω χάριν οὐρανίας

ἔδρας προλιπών,

τὰ Διὸς τε φράσεων βουλευμάτα σοι 1415

κατερητύσων θ' ὁδὸν ἣν στέλλει·

σὺ δ' ἐμῶν μύθων ἐπάκουσον.

καὶ πρῶτα μὲν σοι τὰς ἐμὰς λέξω τύχας,

ὅσους πονήσας καὶ διεξελθὼν πόνους

ἁθάνατον ἀρετὴν ἔσχον, ὥς πάρεσθ' ὄρα·ν. 1420

καὶ σοί, σάφ' ἴσθι, τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν,

ἐκ τῶν πόνων τῶνδ' εὐκλεᾶ θέσθαι βίον.

ἐλθὼν δὲ σὺν τῷδ' ἀνδρὶ πρὸς τὸ Τρωικὸν

πόλισμα, πρῶτον μὲν νόσου παύσει λυγρᾶς,

ἀρετῇ τε πρῶτος ἐκκριθεὶς στρατεύματος, 1425

Πάριν μὲν, ὃς τῶνδ' αἷτιος κακῶν ἔφν,
 τόξοισι τοῖς ἐμοῖσι νοσφιεῖς βίου,
 πέρσεις τε Τροίαν, σκῦλά τ' εἰς μέλαθρα σὰ
 πέμψεις, ἄριστε· ἐκλαβὼν στρατεύματος,
 Ποίαντι πατρὶ πρὸς πάτρας Οἴτης πλάκα. 1430
 ἂ δ' ἂν λάβῃς σὺ σκῦλα τοῦδε τοῦ στρατοῦ,
 τόξων ἐμῶν μνημεῖα πρὸς πυρὰν ἐμὴν
 κόμιξε. καὶ σοὶ ταῦτ', Ἀχιλλέως τέκνον,
 παρήνεσ'· οὔτε γὰρ σὺ τοῦδ' ἄτερ σθένει
 ἔλευν τὸ Τροίας πεδῖον οὔθ' οὔτος σέθεν. 1435
 ἀλλ' ὥς λέοντε συννόμῳ φυλάσσετον
 οὔτος σὲ καὶ σὺ τόνδ'· ἐγὼ δ' Ἀσκληπιὸν
 πανστῆρα πέμψω σῆς νόσου πρὸς Ἴλιον.
 τὸ δεύτερον γὰρ τοῖς ἐμοῖς αὐτὴν χρεὼν
 τόξοις ἀλῶναι. τοῦτο δ' ἐννοεῖθ', ὅταν 1440
 πορθῇτε γαῖαν, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς θεούς·
 ὥς τᾶλλα πάντα δεύτερ' ἡρεῖται πατήρ
 Ζεὺς· οὐ γὰρ εὐσέβεια συνδυνήσκει βροτοῖς·
 κὰν ζῶσι κὰν θάνωσιν, οὐκ ἀπόλλνται.

ΦΙ. ὦ φθιέγμα ποθινὸν ἐμοὶ πέμψας 1445
 χρόνιός τε φανείς,
 οὐκ ἀπιθήσω τοῖς σοῖς μύθοις.

ΝΕ. καὶ γὰρ γνώμην ταύτη τίθεμαι.

ΗΡ. μὴ νυν χρόνιοι μέλλετε πράσσειν· 1450
 καιρὸς καὶ πλοῦς
 ὃδ' ἐπείγει γὰρ κατὰ πρύμνην.

ΦΙ. φέρε νυν στεῖχων χώραν καλέσω.
 χαῖρ', ὦ μέλαθρον ξύμφρουρον ἐμοί,
 νύμφαι τ' ἐνυδροὶ λειμωνιάδες,
 καὶ κτύπος ἄρσην πόντου προβλής θ', 1455
 οὐ πολλάκι δὴ τοῦμὸν ἐτέγχθη

κρᾶτ' ἐνδόμυχον πληγαῖσι νότου,
 πολλὰ δὲ φωνῆς τῆς ἡμετέρας
 Ἑρμαῖον ὕρος παρέπεμψεν ἐμοὶ
 στόνον ἀντίτυπον χειμαζομένῳ. 1460

νῦν δ', ὦ κρῆναι Λύκιόν τε ποτόν,
 λείπομεν ὑμᾶς, λείπομεν οὐ δὴ
 δόξης ποτὲ τῆσδ' ἐπιβάντες.

χαῖρ', ὦ Λήμνου πέδον ἀμφιάλον,
 καί μ' ἐνπλοία πέμψον ἀμέμπτως, 1465

ἐνθ' ἣ μεγάλη μοῖρα κομίζει
 γνώμη τε φίλων χῶ πανδαμάτωρ
 δαίμων, ὃς ταῦτ' ἐπέκρανεν.

XO. χωρῶμεν δὴ πάντες ἀλλεῖς,
 νύμφαις ἀλίκαισιν ἐπευξάμενοι 1470
 νόστου σωτήρας ἰκέσθαι.

Schul-Wörterbücher der klassischen Sprachen

im Verlage von

B. G. TEUBNER in Leipzig.

Griechisch: Von G. E. Benseler und K. Schenkl. 2 Bde. gr. Lex.-8.

I. Griechisch-Deutsch. Von G. E. Benseler. 11. Auflage, von A. Kaegi. geh. 6 M. 75 A., in Halbfrz. geb. 8 M.

II. Deutsch-Griechisch. Von K. Schenkl. 5., teilw. gekürzte Auflage. geh. 9 M., in Halbfrz. geb. 10 M. 50 A.

Lateinisch: Von F. A. Heinichen. 2 Bde. gr. Lex.-8.

I. Lateinisch-Deutsch. 8. Aufl., von C. Wagener. geh. 6 M. 30 A., in Halbfrz. geb. 7 M. 50 A.

II. Deutsch-Lateinisch. 5. Aufl., von C. Wagener. geh. 5 M. 25 A., in Halbfrz. geb. 6 M. 50 A.

Sonder-Wörterbücher

zu

Cäsar. Von H. Ebeling. 4. Aufl., von R. Schneider. geh. 1 M.; geb. 1 M. 30 A.

Herod. Von S. Sande. 15. Aufl. geh. 1 M.—; geb. 1 M. 30 A. Mit 6 Texten b. Herod. zusammen geh. 1 M. 20 A.

Homer. Von G. Autenrieth. 8. Aufl. geh. 3 M.; dauerhaft geb. 3 M. 60 A.

Ovids Metamorphosen. Von J. Siebelis. 5. Aufl., von Fr. Pasle. geh. 2 M. 70 A.; geb. 3 M. 10 A.

— kleine Ausgabe, bearb. v. Stange. geb. 2 M. 50 A.

Plutarch. Von H. Schaubach. 3. Aufl. geh. 60 A. Mit Texten Plutarch 90 A.

Xenophons Anabasis. Von F. Vollbrecht. 9. Aufl. geh. 1 M. 80 A.; geb. 2 M. 20 A.

Xenophons Hellenika. Von K. Thiemann. 4. Aufl. geh. 1 M. 50 A.; geb. 1 M. 90 A.

Siebelis' Trocinium poeticum. Von A. Schaubach. 10. Aufl. geh. 45 A.

Schülerpräparationen zu latein. u. griech. Schriftstellern.

gr. 8. Steif geb.

Caesars bell. Gallicum. 5 Hefte. B. I: 30. B. II u. III: 40. B. IV u. V: 50. B. VI: 40. B. VII: 40 Pf.

Vergils Aeneide. 3 Hefte. B. I: 30. B. II u. III: 40. B. IV: 40 Pf.

Ciceros Rede üb. d. Oberbefehl d. Cn. Pompeius. 30 Pf.

Ciceros Catilin. Reden. 2 Hefte. I. u. II. R. 40. III. u. IV. R. 30 Pf.

Sallusts bell. Cat. 60 Pf. — Tacitus' Annalen. [U. d. Pr.]

Homers Odyssee. 5 Hefte. B. I u. II: 30. B. V—VIII: 60. B. IX—

XII: 60. B. XIII—XVIII: 40 Pf. B. XIX—XXIV. [U. d. Pr.]

Homers Ilias. B. I u. II: 40 Pf. — Platons Apologie u. Kriton. 40 Pf.

Xenophons Anabasis. 2 Hefte. B. I: 60. B. II: 40 Pf.

Thukydides. 3 Hefte. B. I: 80. B. VI: 60. B. VII: 40 Pf.

Demosthenes. 2 Hefte. Rd. g. Philipp. 30. I/II. Olynth. Rd. u. Rd.

u. d. Frd.: 40 Pf.

Lhomond, viri illustres. 2 Hefte. kart. je 40 Pf.

Ausgew. Stücke aus Livius' 4. u. 5. Dekade. kart. 60 Pf.

(Verlag von W. Kohlhammer in Stuttgart.)

Sammlungen von Ausgaben lateinisch. u. griechisch. Schriftsteller.

I. Textausgaben der griechischen und lateinischen Klassiker. (Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana.)

Diese Sammlung von Textausgaben enthält in immer aufs neue verbesserten Auflagen alle Autoren, welche für den Schulgebrauch nur irgend in Frage kommen können, in vollständigen, auf kritischer Grundlage beruhenden Ausgaben zu außerordentlich billigen Preisen.

II. Schultexte der „Bibliotheca Teubneriana“.

Die „Schultexte“ bieten in denkbar bester Ausstattung zu wohlfeilem Preise den Zwecken der Schule besonders entsprechende, in keiner Weise aber der Thätigkeit des Lehrers vorgreifende, unverkürzte und zusatzlose Texte, und zwar sowohl ganzer Werke als auch kleinerer Teile von umfangreicheren Schriftstellern, so jedoch, daß jedes Bändchen ein bez. des Inhaltes in sich geschlossenes Ganzes bildet, das als Beigaben Einleitungen (in abrisartiger Form), Inhaltsübersichten (keine Dispositionen) und Namenverzeichnisse enthält.

Beide Sammlungen von Textausgaben ergänzen

Schülerkommentare sowie

Schülerpräparationen.

Der leitende Gesichtspunkt der Schülerpräparationen ist, den Schülern einerseits das Aufschlagen der Vokabeln zu ersparen, andererseits ihnen zu ermöglichen, in ihrer häuslichen Arbeit durch eigenes Bemühen ein Verständnis des Satzbaues zu gewinnen und eine wörtliche Übersetzung des Textes zu finden. Sachliche Erklärungen, wie Ausgaben freier Übersetzungen sind ausgeschlossen.

III. Schülerausgaben griechischer und lateinischer Schriftsteller.

Diese neue Sammlung soll wirkliche „Schülerausgaben“ bringen, die nur den Bedürfnissen der Schule genügen wollen, diesen aber auch nach allen Richtungen, in Einrichtung und Ausstattung, in der Gestaltung des „Textes“, wie der Fassung der „Erklärungen“, die sowohl Anmerkungen als Zusammenfassungen bieten, durch das Verständnis fördernde Beigaben, wie Karten und Pläne, Abbildungen und Skizzen.

Ziel und Zweck der Ausgaben sind, sowohl den Fortschritt der Lektüre durch Wegräumung der zeitraubenden und nutzlosen Hindernisse zu erleichtern, als die Erreichung des Endziels durch Einheitlichkeit der Methode und planmäßige Verwertung der Ergebnisse zu sichern.

IV. Schulausgaben griechischer und lateinischer Klassiker mit deutschen erklärenden Anmerkungen.

Diese Schulausgaben zeichnen sich dadurch aus, daß sie das Bedürfnis der Schule ins Auge fassen, ohne dabei die Ansprüche der Wissenschaft unberücksichtigt zu lassen. Die fortwährend nötigen neuen Auflagen beweisen, daß auch diese Ausgaben sich der allgemeinen Anerkennung zu erfreuen haben.

B. G. Teubner.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ
ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ.

AESCHYLI
TRAGŌEDIAE.

EDIDIT

HENRICUS WEIL.

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXXXIX.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Sammlungen von Ausgaben lateinisch. u. griechisch. Schriftsteller.

I. Textausgaben der griechischen und lateinischen Klassiker. (Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana.)

Diese Sammlung von Textausgaben enthält in immer aufs neue verbesserten Auflagen alle Autoren, welche für den Schulgebrauch nur irgend in Frage kommen können, in vollständigen, auf kritischer Grundlage beruhenden Ausgaben zu außerordentlich billigen Preisen.

II. Schultexte der „Bibliotheca Teubneriana“.

Die „Schultexte“ bieten in denkbar bester Ausstattung zu wohlfeilem Preise den Zwecken der Schule besonders entsprechende, in keiner Weise aber der Thätigkeit des Lehrers vorgreifende, unverkürzte und zusätzliche Texte, und zwar sowohl ganze Werke als auch kleinerer Teile von umfangreicheren Schriftstellern, so jedoch, daß jedes Bändchen ein bez. des Inhaltes in sich geschlossenes Ganzes bildet, das als Beigaben Einleitungen (in abdruckartiger Form), Inhaltsübersichten (keine Dispositionen) und Namenverzeichnisse enthält.

Beide Sammlungen von Textausgaben ergänzen

Schülerkommentare sowie

Schülerpräparationen.

Der leitende Gesichtspunkt der Schülerpräparationen ist, den Schülern einerseits das Aufschlagen der Vokabeln zu ersparen, andererseits ihnen zu ermöglichen, in ihrer häuslichen Arbeit durch eigenes Bemühen ein Verständnis des Satzbaues zu gewinnen und eine wörtliche Übersetzung des Textes zu finden. Sachliche Erklärungen, wie Angaben freier Übersetzungen sind ausgeschlossen.

III. Schülerausgaben griechischer und lateinischer Schriftsteller.

Diese neue Sammlung soll wirkliche „Schülerausgaben“ bringen, die nur den Bedürfnissen der Schule genügen wollen, diesen aber auch nach allen Richtungen, in Einrichtung und Ausstattung, in der Gestaltung des „Textes“, wie der Fassung der „Erklärungen“, die sowohl Anmerkungen als Zusammenfassungen bieten, durch das Verständnis fördernde Beigaben, wie Karten und Pläne, Abbildungen und Skizzen.

Ziel und Zweck der Ausgaben sind, sowohl den Fortschritt der Lektüre durch Wegräumung der zeitraubenden und nutzlosen Hindernisse zu erleichtern, als die Erreichung des Endzweckes durch Einheitlichkeit der Methode und planmäßige Verwertung der Ergebnisse zu sichern.

IV. Schulausgaben griechischer und lateinischer Klassiker mit deutschen erklärenden Anmerkungen.

Diese Schulausgaben zeichnen sich dadurch aus, daß sie das Bedürfnis der Schule ins Auge fassen, ohne dabei die Ansprüche der Wissenschaft unberücksichtigt zu lassen. Die fortwährend nötigen neuen Auflagen beweisen, daß auch diese Ausgaben sich der allgemeinen Anerkennung zu erfreuen haben.

B. G. Teubner.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ
ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ.

AESCHYLI
TRAGŌEDIAE.

EDIDIT

HENRICUS WEIL.

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXXXIX.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ALZATA

TRATATAT

TESSITAT

THEATRO

REVOLUTIONS WITH

LIPSIÆ: TYPIS B. G. TEUBNERI.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Praefatio.

Aeschyli tragoedias filium Euphorionem integras habuisse ac plane emendatas puto, quamquam ne hoc quidem valde affimaverim; ea quibus critici Alexandrini usi sunt exemplaria passim jam mendis laborasse ex certis indiciis colligitur; longe corruptiores esse codices qui aetatem tulerunt nemo mirabitur. Illud potius mirandum quod tam antiqua carmina in universum satis clementer male habita sunt. Inter libros nostros eminet Mediceus, bibliothecae Laurentianae, plutei XXXII, 9, membranaceus, saeculo scriptus decimo vel undecimo. Insunt septenae Sophoclis et Aeschyli tragoediae et Apolloni Argonautica. Fabulae Aeschyleae incipiunt a Persis; sequuntur, ordine turbato, Agamemno, Choëphoroe, Prometheus, Eumenides, Septem adversus Thebas, Supplices. Sed excidit quaternio η' totus, quaternionis $\iota\theta'$ folia sex media, quo factum est ut perirent Agamemnonis versus 311—1066 et 1160—1673 cum Choëphororum initio. Versus a manu prima (M^1) omissos passim in margine supplevit manus secunda (M^2), non multo recentior, quae etiam scholia adscripsit. Patet hunc alterum librarium inspexisse exemplum vel idem quo usus erat prior, vel simillimum. Itaque magnam auctoritatem habent manus secundae correctiones, si non omnes, at pleraque, ex eodem exemplo repetitae. Quae adjecerunt manus recentiores fere conspirant cum libris recentioribus.

Codicem Medicum omnium quae ad nos pervenerunt et vetustissimum esse et longe optimum satis constat; num

a*

ceterorum sit archetypus, ambigitur. Sed non eadem est hae in re omnium fabularum ratio.

Choëphoros, qui extant in libris paucissimis, et alia et initium omissum ex Mediceo jam mutilato descriptas esse luculenter evincunt. Neque aliter de Supplicibus statuendum est.

De Agamemnone et Eumenidibus res minus certa: sunt enim quae dubitationem critico movere possint. Sic Agamemnonis v. 297, pro corruptis quae Mediceus exhibet verbis *παιδῶν ἀποῦ*, in ceteris libris legitur *παιδῶν Ἀσσωποῦ*. Egregie, sed potuit vera lectio felici conjectura reponi a grammatico Byzantino Persarum versus 805 memore. Cetera hujus generis minoris momenti sunt, ut nihil ob stare videatur sententiae eorum qui harum fabularum libros pendere statuunt a codice quodam ex Mediceo etiam tunc integro descripto.

Tres priores quae dicuntur fabulae, Prometheus, Septem, Persae, multis codicibus propagatae sunt, qui, quamquam non ubique inter se consentiunt, tamen nonnulla eaque gravissima communia habent, ut ex eodem omnes libro derivatos esse liqueat, simillimo illo quidem libri Medicei, sed passim ab eo dissentiente. Quaeritur utrum hic liber et ipse ex Mediceo descriptus sit, an ex eodem quo ille archetypo fluxerit. Prior sententia, omnia ex libro Mediceo derivantium, primum a Georgio Burges prolata, habet auctores gravissimos Guilielmum Dindorf, Adolphum Kirchhoff, alios; nuper eam dedita opera Martinus Sorof dissertatione inaugurali Berolini anno 1882 edita docte et copiose defendit. Fateor tamen me in alteram sententiam, Godofredo Hermann olim et Friderico Ritschl probatam, etiam nunc inclinare.

Libri recentiores si qua habent bona, haec vel fonti puriori vel grammaticorum conjecturis attribui possunt, nec facile dirimitur lis in utramque partem disputantium si in variis lectionibus perpendendis subsistas. Itaque cornubus, ut nostrates dicunt, taurum prendamus, ab eo loco exorsi qui, prout de eo sentias, in alteramutram partem

rem decedit. Extat enim in omnibus libris trimeter, qui ab solo libro Mediceo abest, post versum 194 ejus fabulae quae inscribitur Septem adversus Thebas. Quem si genuinum esse concedas, librum illum non unicum esse scripturae fontem efficitur. Res flagitare videtur ut totum locum afferamus.

<i>Μήτ' ἐν κακοῖσι μήτ' ἐν εὖστοι φέλλῃ</i>	187
<i>ξύννοικος εἶην τῷ γυναικείῳ γένει.</i>	
<i>κρατοῦσα μὲν γὰρ οὐχ ὁμιλητὸν θράσος,</i>	
<i>δεῖσασα δ' οἴκῳ καὶ πόλει πλεον κακόν.</i>	190
<i>καὶ νῦν πολίταις τάσδε διαδρόμους φυγὰς</i>	
<i>θεῖσαι διερροθήσαι' ἄψυχον κάκην·</i>	
<i>τὰ τῶν θύραθεν δ' ὡς ἄριστ' ὀφέλλεται,</i>	
<i>αὐτοὶ δ' ὑφ' αὐτῶν ἔνδοθεν πορθούμεθα.</i>	
<i>τοιαῦτά τ' ἂν γυναιξὶ συνναίων ἔχοις.</i>	195
<i>καὶ μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται,</i>	
<i>ἄνῃς γυνή τε χῶ τι τῶν μεταίχμιον,</i>	
<i>ψῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρία διοίσεται,</i>	
<i>λευστήρα δῆμον δ' οὐ τι μὴ φύγῃ μόρον.</i>	
<i>μέλει γὰρ ἀνδρῶν, μὴ γυνὴ βουλευέτω,</i>	200
<i>τάξωθιν· ἔνδον δ' οὔσα μὴ βλάβῃν τίθει.</i>	

Versum 195 Dindorf statuebat a grammatico quodam Byzantino ex versibus 187 et 188 absurde confictum esse, nec tamen nihil vidisse interpolatorem illum. Hiare enim orationem et intercidis post versum 194 trimetrum in hanc fere sententiam

τοιγὰρ προφρωνῶ πᾶσιν ἡσύχως ἔχειν.

Haec sententia multorum criticorum assensum tulit, et mihi quoque olim probabatur, nunc re iterum perpensa in diversa abeo.

Et primum quidem facile versus omitti poterat a libri Medicei scriptore inter versum 194, quo finitur in illo codice folium 66^b, et versum 196, a quo incipit folium 67^a. At eum quem reliqui libri praebeant versum absurdum esse ait Dindorf. Vereor ne cupidius vir sum-

mus quam verius judicaverit. Posse illum versum abesse non infitior, sed tamen nihil habet reprehensione dignum, immo increpationem mulierum apte claudit et absolvit. Cf. Suppl. 407—417. Verum absurdus esse eo nomine dicitur quod orationis hiatum non explet. Audio, sed hanc ipsam ob causam eum genuinum esse statuo. Quid enim moveret commentitium illum grammaticum ut versum de suo adderet, nisi quod intellexeret nonnulla deesse ad sententiarum nexum? Tum autem interpolaturus erat quae qualicunque modo lacunam illam explerent, non quae salva sententia omitti poterant. Itaque si das orationem hiare, recepto versu illo etiam alterum desiderari statnendum erit. At illud ipsum non concedo. Quid jubeat Eteocles, quid vetet, quum satis declarent verba *ἐνδον δ' οὔσα μὴ βλάβην τίθει*, ad rem nihil desideratur; in forma orationis offendi potest, nam particulae copulativae, qua annectuntur verba *καὶ μὴ τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται*, vix locum esse dixeris ubi ab increpatione ad minas transitus fit. Attamen nescio an latius pateat conjunctionis *καὶ* usus apud Aeschylum antiquae simplicitatis sectatorem. Cf. Agam. v. 1239, Suppl. 443, 957, 983.

Gemella est Sophoclis condicio. Nam etiam in hujus tragoediis singulari casu accidit ut omitteret liber Laurentianus trimetrum unum qui in reliquis libris legitur. Est hic Oedipi Regis versus 800, optimus ille quidem, immo necessarius, quem qui damnant nescio quid ei vitio vertant nisi quod in codice Laurentiano non extat.

Haec si recte disputata sunt, non omnia pendere ex libro antiquissimo, sed etiam eorum codicibus aliquid tribuendum esse efficitur. Et in prima statim fabula non longe ab initio ea est lectionis varietas quae manum nobis iniciat. Nam v. 20, quem omnes libri sic scriptum exhibent,

προσπασσαλεύσω τῷδ' ἀπανθρώπῳ πάγω,

solus Mediceus pro *πάγω* dat *τόπω*. Utrum praestet sine cupiditate judicantibus dubium esse nequit. *Πάγω* non

solum pulchrius est, sed post verbum compositum προσπασσα-
λεύσω etiam necessarium: neque enim ad loca, sed ad rupem
Prometheus alligabitur. Accedit similitudo versus 270:

τυχόντ' ἐρήμου τοῦδ' ἀγέιτονος πάγον.

Veritatis vi victus Dindorf in Aeschyli editione Lipsiensi
V^a (1865) ad vulgatam ita reversus est ut eam correc-
toris felici sagacitati tribueret. Aliter judicabunt qui non
tenentur eadem de librorum Aeschyleorum stemmate opi-
nione praeconcepata.

Non minus memorabilis est in Promethei versu 438
librorum recentiorum omnium lectio βοῶ δὲ πόντιος κλύ-
δων, ξυμπίντων στένει βυθός, quam vel Kirchhoff recepit,
ubi Mediceus habet βοῶ δὲ πόντιος κλύδων ξυμπίντων στέ-
νει βαθύς, super βοῶ scripto η, et addita glossa τῇ βοῇ,
ab eo scilicet qui lectionem vitiosam quocunque modo
interpretari vellet. In ejusdem fabulae v. 706 θυμῷ μᾶθ'
Mediceus, quum recte ceteri τοὺς ἐμούς λόγους θυμῷ βάλ',
ὧς ἂν τέρατα' ἐκμάθῃς ὁδοῦ.

Septem v. 252 οὐκ ἐς φθόρον σιγῶσ' ἀνασχῆσαι τᾶδε
recte libri omnes, Mediceus solus (nam manus recentioris
ratio non est habenda) οὐκ ἐς φόνον. Persarum v. 1060
πέπλον δ' ἔρειδε solus Mediceus pro πέπλον δ' ἔρεικε.

Etiam majoris momenti sunt leviuscula quaedam ad
formas verborum spectantia. Hujus generis est πρᾶγος in
Septem v. 804, ubi Mediceus πρᾶγμα, κεκλήσεται in Pro-
methei v. 840, ubi Mediceus κληθήσεται. In his locis Me-
diceum veriora et antiquiora tradere non facile mihi per-
suadeas. Solent librarii ad vocabula exquisitiora tritas et
consuetas voces adscribere, formis atticis substituere vol-
gares, non poetica et antiqua pro usitatis subicere. In
Euripidis Troadum v. 13 libri meliores habent κεκλήσεται,
deteriores κληθήσεται.

Inveniuntur passim in Aeschylo, ut in aliis scripto-
ribus, monstra lectionis inde orta quod variae scripturae
in unam a librariis conflatae sunt. In Persarum v. 581
πρὸ δαιμόνι' ἄχη Mediceus habet ἐραδαιμόνι' ἄχη, quo signi-

ficari videtur fuisse qui οὐράνι' ἄλγῃ, quod in loco antithetico (v. 573) poeta posuit, etiam hic reponendum esse censerent. Et hoc quidem etiam Sorof intellexit. Sed libri plerique non *ἔρα*, sed *ἔρανται* aut *ἔρρανται* exhibent. Haec correctoris licentiae tribuenda esse nego: nam cum sequatur *κλύουσιν*, quid alterum in eadem enuntiatione verbum sibi vellet? Neque audiendus Hermann, qui *ἔρρανται* in versum 571 transferre ausus est. Quid multa? *ερανται*, si quid video, ex codice fluxit in quo *ουρανια* non per compendium, ut in Mediceo, sed plene adscriptum erat.

Neque abicienda videntur quaedam quae pauci codices singularia habent a Mediceo plurimisque aliis recedentes. In Persarum versibus 1069 et 1073 verba *Περσὶς εἰς δύσβατος* commodam interpretationem non admittunt; ibi quum nonnulli libri habeant *δύσβατος*, unus *δυσβάκτος*, addita glossa *δυσθρήνητος*, non dubito quin vere *δυσβάκτος* dederint Brunek, Porson, Hermann. Possis sane hanc scripturam oculato enidam critico byzantino acceptam referre; sed aliter statuere licet quibus non persuasum est omnes libros a Mediceo pendere. Item bonae et antiquae notae esse videntur nonnulla quae in codice Vindobonensi invenit Heimsoeth. Recepi, quod in Persarum v. 275 ad *σώματα* adscriptum est, *γα. μέλας*, in quam emendationem etiam L. Kayser inciderat: in loco antithetico respondet tribrachys. Ibidem, v. 310, non *νικώμενοι*, quod ferri nequit, sed *κινώμενοι* praebet codex ille, adscripta interpretatione *ταραττόμενοι*. Quod probum esse intelleges collato Platonis Cratyl. p. 439 C, ὥστερ εἰς τινα δίνην ἐμπεσόντες κινῶνται.

Sed haec noli ita accipere quasi in animo mihi sit principatum quem summo jure obtinet eripere libro Mediceo. Hoc dico, in tribus fabulis prioribus nonnihil tribuendum esse libris recentioribus, multo majorem tamen, immo maximam esse auctoritatem Medicei, qui nonnunquam bonam scripturam solus servavit, saepe vitiosa exhibet veris propiora quam ceterorum librorum lectiones fucatae. Itaque, ubicumque a Mediceo discessi, hoc sedulo

adnotavi, neglectis tamen minutis quibusdam generis orthographici, qualia sunt N paragoeicum male additum aut omissum, secunda persona media in η desinens, l additum in $\alpha\lambda\epsilon\lambda$, $\alpha\lambda\epsilon\tau\acute{o}\varsigma$, $\kappa\lambda\alpha\iota\omega$, omissum in $\delta\omega\rho\epsilon\acute{\alpha}$, $\theta\eta\eta\sigma\kappa\omega$, $\theta\rho\acute{\omega}\sigma\kappa\omega$. Emendationes quibus non apposui auctorum nomina scias libris recentioribus deberi fere omnes; nonnunquam enim leviora vitia, quae quivis lector facile corrigat, simpliciter memorare satis habui.

In Agamemnonis parte maiore, deficiente codice Mediceo, confugiendum ad alium ejusdem bibliothecae Laurentianae librum XXXI, 8, quem Florentinum (F) vocant editores. Minor auctoritas codicis Veneti (V), qui est bibliothecae Marcianae 616 (XCI, 5), et Farnesiani (F), bibliothecae Neapolitanae I. E. 5. Hos tres codices ejusdem familiae esse constat: conveniunt enim inter se et aliis rebus et quod carent Eumenidum versibus 582—644 et 794—823. Sed in Veneto etiam desiderantur Agamemnonis versus 46—1094. Levissimae fidei est liber Farnesianus, qui Demetrii Triclinii recensioem exhibet. Nec tamen omnia quae hic liber habet peculiariter a Triclinio mutata esse puto: movet me potissimum Agamemnonis versus 1041, quo in loco major est lectionis diversitas quam quae grammatici licentiae tribui posse videatur. Agamemnonis versus 311—348 etiam extant in Bessarionis codice (B), nunc Marciano 468 (XCI, 4), qui liber cum propius quam ceteri absit a Mediceo, praecipuam in his versibus auctoritatem habet.

In textu qui dicitur edendo supplementa uncinis obliquis < > circumdedi, uncinis rectis [] interpolata quae simpliciter delenda viderentur, uncinis rotundis () interpretamenta ea quae viderentur verba genuina expulisse. Tironum gratia locos corruptos in margine inferiore notavi, non omnes, sed qui omnino intellegi nequeunt; nonnunquam subjeci conjecturas, non quasi meliores aut certiores quam quae in hac praefatione prolatae sunt, sed ut magis quodammodo necessarias. Litteris grandibus insignivi divisionum scenicarum initia.

Est supplementorum genus ampliorum, quod continetur ephymniis iteratis. In Supplicum parodo bis scribae ephymnium et strophae et antistrophe addiderunt, in tertia antistrophe omiserunt, quam lacunam jamdudum explevit Canter. In Eumenidum epiparodo semel scribae ephymnium iteraverunt, bis neglexerunt. Prorsus oblitterata sunt ephymnia in Choephororum cantico penultimo, ne semel quidem a librariis repetita. Leve alterius ephymnii vestigium in ejusdem fabulae cantico ultimo libri servarunt. Neque omnino fugerant hae omissiones viros doctos qui Aeschylō operam navarunt, sed primus in omnibus his locis omissa addidit Kirchhoff, sine dubio recte: nam latissime patet apud Aeschylum et versuum intercalarium usus et earundem vel similium vocum in antitheticis repetitio.

Restitutis ephymniis jam patet omnium chori cantorum eandem esse legem ut suam quaeque antistrophus stropham excipiat, artificiosiore partium distributione ab hoc genere plane remota. Sed non eadem est ratio carminum inter chorum et actores divisorum, qui *χομοί* ab antiquis vocabantur. Illustre hujus rei exemplum praebet in Choephoris *χομός* versibus 306—407 comprehensus, ubi varie implicantur strophae inter se respondentes. Idem valet de eo carmine quod legitur in Agamemnone, vv. 1448—1576. Neque enim a me impetrare potui ut post v. 1474 iterarem vv. 1455—1461, post v. 1566 vv. 1537—1550. Haec qui inserunt injuriam faciunt poetae surdamque nobis exhibent Clytaemnestram, ut quae chorum collaudet ob sententiam mutatam, quum ille in eadem sententia eisdem verbis iterum prolata obstinate permaneat. Sunt in hoc carmine bina chori ephymnia, sed vide sis quam apte et apposite his regina respondeat: senties profecto qua ratione talia tractaverit Aeschylus, neque obtrudes poetae quae ab ejus arte abhorrent.

Prometheus.

Personae. Inter Ὀκεανός et, quae ultimo loco positae sunt, Ἐρμῆς, Ἰὼ Ἰνάχον, M inserit Γῆ. Ἡρακλῆς.

Argumentum. 2—3. κατ' αἴγυπτον γενομένη ὅτι M. — 10. Κολχίσι Brunck: κόλχοισι M.

Fabula. 2. Fortasse Σκύθην δόσοιμον (vel ἄοιμον) . . . ἐρμῖαν. — ἄβροτον Porson ex schol. Hom. Π. 14, 78 et schol. Aristoph. Ran. 827, coll. Hesychio: ἄβατόν τ' M. ἄβατον vulg. — 6. ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀρρήκτοις πέδαις schol. Arist. Ran. ib.: ἀδαμαντίναισι πέδησιν ἐν ἀρρήκτοις πέτραισι M. — 15. τῇ, suprascripto προσ, δυσχειμέρῳ M. — 16. σχεθεῖν Elmsley: σχεθεῖν libri. — 17. ἐξωριάζειν Blomfield coll. Hesychio et Photio: ἐξωριάζειν libri. — 20. ἀπανθρώποι τόποι M. — 28. ἐπηύρου Elmsley: ἐπηύρω M. — 41. ὀκνοῦντα, πῶς οὐ τοῦτο R. Meister. — 42. αἶψα vulg. — 49. ἐπαχθῇ Stanley: ἐπράχθῃ libri. — 51. τίς δ' οὐ; W.: τοῖσδε libri. — 54. ψάλια M. — 55. βαλὼν Stanley: λαβὼν libri. — 59. πόρον Dionysius Hal. Antt. Rom. 7, 36; Marcellinus Vit. Thucyd. 5; schol. Aristoph. Equ. 759: πόρον libri. — 66. ὅπερ στένω Schütz: ὀποστένω M¹, ὀπερστένω M², vulg. ὅπὸ στένω Wecklein. ὅσον στένω Heimsoeth. — 70. τῶνδε, suprascripto ο, M. — 77. σε τῶν M¹. — 88. διὸς αἰθῆρ M. — 90. παμμήτωρ M. — 97. ἐξεῖρ' M. — 99. πῇ Turnebus: ποῖ M.

100. χρηὲ τέρεται τῶνδ' ἐπικέλσαι Coenen. — 112. τοιάσδε M. — 113. ὑπαίθροις Blomfield: ὑπαίθριος M. — προυσελοῦμενος Wecklein: πασσαλευμένος M. πασσαλευτός vulg. — 114. εἰα εἰα deleuit Dindorf. — 116. θεόσσουτος M. — 118. ἡμῶν M. — 128. ἔδε Hermann: ἦδε libri. — 134. θεμερῶπιν M¹: θεμερῶπιν vulg. — 136. αἶ αἶ αἶ M. — 142. πρὸς πατρός M. προσπαρτός (sic libri nonnulli) ἐγὼ Dindorf. — 145. εἰσιδοῦσαν Hermann: εἰσιδοῦσα M. — 147. τᾷδ' Elmsley. — ἀδαμαντοδέτοις Turnebus: ἀδαμαντοδέτοις M. — 150. ἀθέτως Bentley ex Hesychio: ἀθέσμως libri. — 152. θ' Ἄιδον Turnebus: τ' αἰδον libri. — 155. ἀγροῖσι M. — 156. μήτε θεός Turnebus: μήποτε θεός libri. — ἀνδρῶν Dindorf: ἄλλος libri. — 157. ἐγγήθει Elmsley. — 161. ξυνασχαλεῖ Dindorf. — 163. ἀγναμπτον: ἀστραφῇ Hermann. ἀκναφον Dindorf. ἀκνάμπτον, servato δέδια γάρ v. 182, H. L. Ahrens. — 167. ἐε' ἀπ' ἐμοῦ M. — 168. γυνοπέδαισι M. —

170. ἀφ' ὅτου M¹: ἀφ' ὅτου libri et editiones. — 172. οὐτε Porson: οὐτοι M. οὐτε vulg. — 177. καὶ τίλειν Turnebus: καὶ μοι τίλειν libri. — 178. τῆς αἰνίας M. — 181. ἐρέθισα Turnebus: ἡρέθισα libri. — 182. δέδια δ' Porson: δέδια γὰρ libri. — 183. πᾶ Turnebus: ὅπαι M. — 185. οὐ παράμυθον M. — 186. τραχὺς τε καὶ M. — 187. Ζεὺς et ἄλλ' eiecit Bothe. ὅτω (ὡ M¹) delent editores plerique Bruncium secuti. — 189. ὥσθ' M ex correctione.

201. ἔδρησ M. — 204. πείθειν M¹. — 211. κραινοῖτο Elmsley. — 213. χρηή Dawes: χρηή ἢ δόλω τοῦα M¹. — ὑπερχόντας Porson: ὑπερέχοντας libri. ἐπερετέρους Hermann. — 217. προσλαβόντι M. — 226. αἰτήν M. — 234. τοῦσιν (ultima littera in littera M.) libri. τοιαῖδ' Elmsley. — 235. δὲ τόλμησ' (i. e. δὲ τόλμης, cum ἐξελυσάμην jungenda) M. — 237. τῷ ταῖα, superscripto τοι, M. — 239. θέμενος, εἰρ' αἰκτον A. Nauck: προθέμενος, τοῦτον libri. — 240. ἀλλὰ νηλεὺς Elmsley: ἀλλ' ἀνηλεὺς libri. — 241. ἐρέθισμαι M. — 245. ἀλγύνθη M. — 246. μὴ Th. Mistschenko, Revue de philologie, 1877, p. 268: μὴν libri. — ἔλεινός Porson: ἔλεινός libri. — 247. μήποτε ante correctionem M. — 248. θνητούς τ' M. — προσδέκεσθαι ante correctionem M. — 253. σπέρμ' W.: πῶρ iterum libri. — 255—257. choro continuabantur. Stichomythiam restituit Welcker. — 264—265. τὸν κακῶς πράσσοντ' Stanley: τοὺς κακῶς πράσσοντας libri, quibus servatis εὐ δὲ Elmsley. — ταῦτ' M. Fortasse ταῦτα πᾶνθ'. — 268. τοιαῦτάδ' με conj. Wecklein. — 269. κατισταγεῖσθαι M. — πεδαροῖαισ ante correctionem M. — 274. πείθεσθ' μοι, πείθεσθε Blomfield: bis πείθεσθε libri. — 275. Fortasse πικρὰ τοι. — 279. κραιπνέσσοντο M. — 294. χαριτογλωσσεῖν Athenaeus, IV p. 165 C.: σὲ τὸ (σοι schol.) χαριτογλωσσεῖν M. — 295. συμπράσσειν Brunc: συμπράττειν libri. — 298. ἕα ἢ τί χρῆμα λέσσω Dindorf.

302. ἦ, correctum in ἧ, M. — 313. ὄχλον Doederlein: χόλον libri. — 334. πόνων μετασχεῖν, collatis scholiis, W.: πάντων μετασχών libri. — 332. μηδὲν M. — 333. πείθεισ M. — εὐπειθείης ante correctionem M. — 334. πημαθείης ante correctionem M. — 338. ὄωρεϊάν W.: ὄωρεάν libri. — 340. κ' οὐδὲ μὴ M. — 345. οὐ καὶ Hirschig. — 346. Fortasse πημονὰς κυρτίν. — 347—372 non Oceani, sed Promethei esse vidit Elmsley. — 347. καὶ Porson: καὶ libri. — 348. ὅς ἐα ἐσπερόνα M. — 349. κίων, virgula post χθονός posita, Blomfield. — 350. ὥμοιρ Robortellus: ὥμοις libri. — 352. ὥματα Kirchhoff: ὥκτειρα libri. — 353. ἑκατογκάρανον Blomfield: ἑκατοντακάρηνον, super η acripto α, M. — 354. πᾶσαι δ' Hermann: πάσαι δς libri. εἰς δς conjecit W. — 359. ἐκφρασῶν φλόγα Heinsioeth. — 366—367. κορυφαῖς . . . Ἥφαιστος cum antecedentibus conjunxit et ante εἴηεν plene interpunxit W. — 371. θιγρῆς M. — ἀπλήτου Schütz: ἀπλήστον libri. — βέλεσαι M. — 378. ἀργὴς νουούσης

ferri nequit: *ψυχῆς νοσοῦσης* Plutarchus. Consol. ad Apoll. p. 102. *ὄργης μεταίας* Stob. Flor. 20, 13. *ζιούσης* Dindorf. *σφριγῶσης* conj. Hermann, qui infra *σφυδῶντα θνύνει*. — 380. *σφριγῶντα*, ut ceteri libri, non *σφυδῶντα*, habere videtur M. — *ἰσχαίνει*, superscripto *ν*, M. — 381. *προσηθείσθαι* libri nonnulli et fortasse schol. M. — 384. *τήνδε τὴν νόσον* Turnebus. — 386. *δοκεῖ σὺ Hermann*. Fortasse *ἐμὸν δοκῆσαι τὰμπλέκημ' ἀρκεῖ τόδ'ε*. — 395. *δὲ τῶν* Blomfield: *δ' ἔτ' ἂν* M. — 399. *δακρυοσίστακτα* Wecklein: *δακρυοσίστακτον* libri.

400. *ῥαδινῶν* M. — 401. *πηγαῖς* M. — 405. *ἐνδεικνύνει ἀλγυῆν* M. — 407. Lacunae signa post *ἀρχαιοπρεπῇ* poni solent. — 413. Fortasse *μεγαλόστονοι τοῖς*. — 420. *Ἀραβίας: Χαλυβίας* Schütz. *Ἀρίας* Hartung. — 421. *ὕψι κρημνῶν* οἱ libri. — 422. *νέμονται* M. — 426. *ἐκαμαντοδέτοις* (v. l. *ἑκαμαντοδέτοις*) *Τιτᾶνα λέμεις* interpreti deberi statuerunt O. Ribbeck et Heimsoeth, coll. v. 148. Sed requiri videtur *ἐκάμποις* vel tale quid. — *ἐσιδόμεν* Hermann: *εἰσιδόμεν* libri. — 427—428. *Ἀτλαντος ὑπέροχον σθένος κραταῖον*, ὅς (ὡς W.) γὰρ Hermann: *Ἀτλανθ' ὅς* (ὡς M.) *ἀπὸν ὑπέροχον (ὑπέροχον M.) σθένος κραταῖον* libri. — 430. *ὑποστηγάξει* Hermann: *ὑποστηνάζει* libri. — 431. *δὴ* W.: *δὲ* libri. — 432. *βαθὺς* M. — 433. *κελαινὸς* Hermann: *κελαινὸς δ'* libri. — 438. *προσηλούμενοι* et *προσελούμενον* libri. — 451. *προσῆλτος*, supra η scripto ει, M. — 459. *νοσηριζμάτων* M. — 461. *ἐργάνην* Stobaeus Flor. 81, 1: *ἐργον* . . M¹. *ἐργάτιν* vulg. — 463. *δουλεύοντα* Kirchhoff. — *σώμασιν* Pauw: *σώμασιν* libri. — 464. *διάδοχον* ante correctionem M. — 465. *γένωνθ'* Dawes: *γένωνθ'* libri. — *ἔρμα τ'* Turnebus: *ἔρματ'* M. — 468. *ναντιλόχων ὀχήματα* M. — 470. *νοσηριζμάτων* M. — 472. *αἰκὲς πεπονθώς* Heimsoeth: *πέπονθας αἰκὲς* libri. — 475. *ἰάσιμος* M. — 479. *οὐδὲ* M. — 480. *οὔτε* Blomfield: *οὐδὲ* libri. — 487. *ἐνδοῖος τε συμβόλους* cum verbis antecedentibus conjunxit Schoemann. — Ante 495 lacunae signa posuit Hermann.

502. *σίδαρον* et *χρυσόν* δὲ M. — 505. *πάντα: ταῦτα* M. — 507. *μὴ νῦν* Scaliger: *μὴ νῦν* libri. — 519. *πρὶν αἰεῖ* M. — 520. *οὐκ ἂν οὐν πύθαια* M. — 530. *ποτινισομένα* M. — 535. *τοῦτ'* Hermann: *τόδ'* libri. — 536. *ἡδὲ* libri. — 537. *τῖνιν* M. — 541. *μυρίοις δέμας διακναϊόμενον μοχθήμασιν* Heimsoeth. — 543. *ἰδία γνώμα: αὐτόνως γνώμα* Dindorf. *αὐτόβουλος ὢν* Meineke. *πλόφρων γνώμαν* W. — 545. *ἄχαρις χάρις* Turnebus: *χάρις ἄχαρις* libri. — *ποῦ τις* M. — 549. *ἀντόνισρον* Reisig. — 550. Videtur excidisse *τυφλαὶ* vel tale quid. *ἀλίων <δεδίται* Meineke > *γένος ἡμπεποδισμένον: οὐκως* Paley. — 552. *προῖδουσα* M. — 556. *ἐκείνῳ δ'* ἢ *τ'* Brunck: *ἐκείν'* ὅτε *τότ'* M. *ἐκείνῳ δ'* δ, *τ'* Victorius. — 560. *πείθων* M¹ et schol. M.: *πιθῶν* vulg. — 562. *χαλινούσιν ἐν πετρίνοισι* M. — 563. *ποιναῖς* ὀλέκει Robertellus. *ποινὰ σ' ὀλέκει* H. Stephanns. — 566. *ῥ' ἔ* (ῥα

ἐα vulg.) seclussit Dindorf. — με τάλειναν οἰστροῖς (οἰστρος alia manus) M. — 568. ἃ ex ᾧ factum in M. — 569. τὸν Triclinius: φοβουμαι τὸν libri. — 572. καὶ W; ἐξ libri. — 574. κηρύπαστος Meineke: κηρύπαστος libri. — 576. ἰὼ ἰὼ πόποι Seidler: ἰὼ ἰὼ ποῖ ποῖ 'πὸ ποῖ 'πὸ 'πὸ M. — πῇ μ' M. — μακροὶ αὐτ' ἡσθονός supplet Hermann. πάλιν Dindorf. πλέναι Meineke. — 577. τηλέπλανοι Hermann: τηλέπλωγχοι libri, πολύπλανοι Meineke. — πλένοι M. — 579. πημοσύναις Hermann: πημοναῖσιν M. — ἐῖ Dindorf: ἔ. ἔ M. — 582. με inseruit Elmsley. — 583. ποτιῖσι M. — 586. ὅπη M. — 588. Ionis, non chori, esse vidit Hermann. — 592. ἦρε et γουριάζεται M. — 596. θιόνοντον Hermann: θεόσσοντον libri. — 597—598. κέντροισι φοιταλλοῖσιν' ἔ. ἔ M. φρένας supplet Hermann. ἀεί Herwerden.

601. λαβρόσυντος Hermann: λαβρόσυντος libri. — Ἥρας supplevit Hermann. — 603. τίνες οἱ Madvig: τίνες οἱ M. τίνες οἱ vulg. — ἔ ἔ M. — 606. τί μῆχαρ ἢ Elmsley et Fr. Martin: τί μὴ χεῖ M. — 607. φράζει δισπλάναι M. — 609. ὅπερ Etym. M. p. 762, 30: ὅτι M. — 616. δωριάν. Cf. v. 338. — 617. γὰρ αὖν M. — 620. ποίων δὲ ποινῶς W.: ποινῶς δὲ ποίων libri. — 621. σαφηνίσας Linwood: σαφηνῆσαι M. — 626. τοῦδ' σοι Turnebus: τοῦδε τοῦ M. — 627. μὴ αὖ: μὴ M¹. — 628. φράξει M. — 629. Post μέσσον interpungit M. et schol. M. μεσσόνως ἢ μοί Elmsley. — 632—633. ἱστορήσομεν et ἀντησ λεγούσας M¹. — 637. αὖ ἀποκλαῦσαι M. — 638. ὅπον Elmsley: ὅποι M. ὅπη vulg. — 642. ὁδύρομαι, adscripto γρ. αἰσχύνομαι M. — 647. ἐνδαίμων M¹. — 657. νυκτίφοιτα φάσματα W.: νυκτίφανι' (M.) vel νυκτίφοιτ' ὄνειρα libri. νυκτίφοιτα δειμάτα coniecerat A. Nauck. — 660. φίλωι M. — 664 spurium habet Herwerden. — 667. πυρωτὼν M. — 668. ἐξαισιώσαι Blomfield: ἐξαισιώσαι libri. — 670. καπέκλεισεν M. — 677. τε κρήνην, ex schol. A. Canter: ἐκρην τε M. — 680. ἐξαισφνης Guisford: αἰφνίδιος libri. αἰφνίδιος Elmsley. — 683. ὅ τι Turnebus: ἔτι libri. — 684. πόνον M. — 685. αὖ θάλλει Herwerden. — 688. αὖ ποτ' αὖ ποτ' ἡρόμην M. — 690. καὶ omittit M. — 691—692. δειμάτα κέντροφώχην ψυχάν ἀμφάει W.: δειμάτ' ἀμφήκει κέντροφώχην ψυχάν ἐμάν libri. ψήξειν Meineke. νόξειν Herwerden. — 694. Alterum ἰὼ seclussit W. — 695. ἐσιδοῦσα M.

700. χρεῖαν τ' M. — 706. θυμῷ μάθ' M. — 710. νέουσ' M. — 711. ἐξήρημένοι M. — 712. ἀλλ' ἐγὼ ἀλιστόνους conj. Hermann: ἀλλ' ἀλιστόνους γένοδας libri. πόδας Turnebus. — Post 713 nonnulla excidisse statuit B. Foss. — 716. πρόσπλατοι Elmsley: πρόσπλωστοι libri. — 717. Ὑβριστήν nomen proprium esse vidit Schütz. — 727. νάνημι εἰ, ante correctionem, μητροῦ M. — 728. ἄσμενοι Herwerden. — 735. Ἰσίδ' Elmsley. — 741. μηδ' ἐπὶ προσομιόις Turnebus: μηδ' ἐπὶ προσομιόις M. μηδ' ἐπὶ ἐν προσομιόις Wieseler. — 742. ἔ ἔ deleuit Dindorf. — 745. ἰονί tribuit Wieseler. — 749. πέδοι Dindorf: πέδω

M. — 752. ἦδ' ὃν πετώσ M. — 758. ἦδοιμ' ἄν M. — 760. σοι μαθεῖν πάρα Turnebus: μαθεῖν σοι (v σοι in litura M.) πάρα libri. *ισανθῆναι* πάρα conj. W. — 766. θριμύον Brunnck: *θητόν* iterant libri. — 767. δάμωρος M. — 772. αὐτῶν ἐγγόνων M. — 776. σαντήσ τ' M. σαντήσ γ' Hermann. — 782. τοῦτοισιν Wecklein: τοῦτων libri. — 783. λόγον Elmsley: λόγους libri. — 787. μὴ, superscripto ου, M. — 790. ἡπείρουν Herwerden: ἡπείρων libri. — 791. ἥλιον σίβει Hartung: ἡλιασσιβίς libri. — 792. πόντον M. — παρῆσα Heimsöeth (*Emendationum Theognidis, pars altera*, Bonn, 1874, p. 11): περῶσα libri. — 796. μονώδοντες M.

803. ἀκλογγεῖς Dindorf. — 806. πόρον M. — 807. τηλονργόν M. — γῆς Elmsley. — 811. βιβλίων M. — 817. ἐπανδύπλαξε Dindorf: ἐπαναδύπλαξε libri. — 818 in margine adscriptum habet M. — 822. ἤνπερ Hermann: ἤντιν' libri. Cf. v. 609. — 829. γῆς πίδα W.: δάπεδα libri. γάπεδα Porson. — 831. θῶκός τ' Brunnck: θῶκός τ' libri. — 835. μέλλονα' εἰσεσθαι seclausit Hartung, addita conjectura ἢ δὴ μάκαιρ', εἰ τῶνδε. Fortasse ἢ τὴν τάλαιναν τῶνδε ... τι; — *ἴσαθ'*, εἰ Turnebus. — *προσαίνει* M. — 838. παλιπλάκτοισι M¹. — 839. μέλλονθ' ὁ πόντιος μυχός Wecklein. — 840. κληθήσεται M. — 848. τίθεισιν M¹. — 849—850. Fortasse καὶ σπείρων γόνον. — ἐπαφῶν τ' ἀταρβεῖ χειρὶ φητοῖ γόνον et τῶν *ἰίδος φητιμῶν* Heimsöeth. — *γεννημάτων* M¹. *γέννημ'* ἀφῶν Wieseler. — 853. πεντηκοντόπαις M. — 858. θηρεύοντες ex libris nonnullis Dindorf. — 860—861. δ' ἐδέξεται θηλονκτόνῳ ἄγει δαμέντων Schoemann. *δαμέντας* Pauw. Post *δέξεται* nonnulla excidisse statuit Hermann. — 864. ἐσ ἔχθροῦς M. — 866. ἀπαμβλυθήσεται M. — 867. δοεῖν M. — 872. κλεινοῖς M. — 875. μακροῦ λόγον, ut v. 870, M. — 877. ἐλελεὺ ἐλελεὺ Pauw: ἐλελελελελεὺ M. — 881. καρδία M. — 885. πταλονα' M: *παλονα'* ex alijs libris nunc fore editur. Apud schol. M. legitur *παλοναα*, sed legendum esse *παρπαλοναα* jam dudam monui. — 887. ἦν debebat Monk. — 894. τοῖ addidit W. — 895. πότνια addidit Paley. — 897. πλαθεῖν γαμέτα Canter: *πλαθεῖν ἐν γαμέται* M. — 899. ἀμαλαπτομένην W.: γάμω διαπτομένην M. Scholion ἄμα τῷ γάμῳ ad lectionem ἄμα διαπτομένην spectare videtur.

900. δυσπλόγχουσι . . . ἀλευταίσι M. — 901. ὅτῳ W.: ὅτι libri. *ὅτε* Pauw. — οὐ δέδια interpretis esse intellexit Schoemann. Idem scriptis *ἡμοὶ δὲ τίμιος ἀμαλὸς γάμος ἔσφορος*, Temptavi *ἡμοὶ δ' εἶν μὲν ἀμαλὸς ὁ γάμος, ἄσφορος, εὐδίας*. — 903. προσδράκοι Blomfield: *προσδάραι* M. — 905. τί ἄν Meineke. — 907. αὐθάδης φρενῶν M.: *αὐθάδης φρενῶν* vulg. — 908. οἶον M.: *τοῖον* Robortellus. — 910. θρονῶν ἄιστον M. — πατρός δ' Turnebus: *πατρός τ'* M. — 911. τόδ' M¹. — 912. δηναῖον ante correctionem M. — 913. τοιόνδε ante correctionem M. — 917. πίστως M¹. — 917. τινάσσων πυρπνύον χει-

ροῖν W.: τινάσσων τ' ἐν χεροῖν πύρπνουν M. τινάσσων χειρὶ πύρπνουν conjecerat Porson. — 922. εὐρήσοι M. — 923. ὀπερ-
φύροντα W.: ὑπερβάλλοντα libri. — 924. γῆς τινάκτειραν βέ-
θρων Herwerden. — 926. κακῶν M. — 927. ὅσων M. — 930.
Ζηρὶ δεσπόσειν τινά Dindorf. — 932. πῶς οὐχί M. — 933. τί
δαί M. — 934. τοῦδ' ἐτ' Elmsley: τοῦδέ γ' libri. — 945. ἐφη-
μίροις: τὸν ἡμέροισ M. — 946. προδόντα conj. Wecklein. —
948. πρὸς ὧν Elmsley: πρὸς ὧν τ' libri. — 950. ἕκαστα φράζε
M. — 956. ναλεῖν: ναί M¹. — 961. πολλοῦ δὲ M. — 965. κα-
θῶρ . . σασσ, ο ex i facto, M. — 968—969, vulgo Prometheus
continuos, Mercurio dedit Erfurd. φῆναι: φῆναι M. — Ante
970 Prometheus versum excidisse intellexit Kock. — 974. συμ-
φορᾶς Valekenae. — 977. μικρὰν Brunck: μικρὰν libri. —
986. ὥστε παῖδά με Hermann: ὡς παῖδά με M. ὡς παῖδ' ὄντα
με vulg. — 988. περσεῖσθαι M. — 992. αἰθαλοῦσα Canter:
αἰθαλοῦσα libri. — 995. γράμψει M², vulg. — φράσειν M. —
998. ὀπται schol. M., vulg.: ὁ παῖ M.

1002. μηπάθ⁵ M. — 1008—1009. κέαρ | λιταῖς Porson:
λιταῖς | ἑμαῖς libri. κέαρ λιταῖς ἑμαῖς Robortellus. — δέκνων
Heimsoeth: δακῶν libri. — 1013. μεῖον Stanley: μεῖζον libri.
— 1016. ἀφύκτως M. — 1021. δέ σοι Hermann. — 1025. ἐκθαι-
νέσεται Nauck: ἐκθοινήσεται libri. — 1026. μὴ τοι M. — 1031.
εἰριμμένος M. — 1035. ἔμεινον M¹: ἄμεινον vulg. — 1039.
πεῖθον M. — 1043. ἐπὶ μοι διπτέισθαι M. — 1049. τῶν W.: τῶν
τ' libri. — 1056. μὴ οὐ Wecklein: μὴ libri. — 1057. ἡ τοῦδ'
εὐχῇ W. (praeiverat Koechly): ἡ τοῦδ' εὐτυχῇ (ex ευχη et τυχη
conflatum) M. ἐλ τὰδ' εὐτυχῇ vulg. — 1058. γ' αἰ Turnebus:
γε libri. — 1060. πον M. — 1071. ἀγῶ Porson: ἄτ' ἐγῶ M. —
1078. ἀπέραιον M. — 1085. ἐλλίσσονται Turnebus: ἐλλίσσουσιν M.
— 1087. ἀντίπρουν, deleto ἀποδείκνυμενα, Dindorf. — 1092.
ἐλλίσων Turnebus: ἐλλίσων libri.

Septem.

Argumenta. Primo loco habes vetus codicis Medicei
argumentum, quod edidit primus et emendavit I. Franz. 2.
ἐπὶ, superscripta ἐν, M. — 3. στρατεία M. — 5—6. θεαγένουα
M. — 7. ἀριστίων M. Unius tragoediae nomen excidisse patet.
— 8—9. πολυφράσεων λυκουργίαι M. —

In argumento tertio, v. 44, scripsi καθῶσπερ δὴ (δὲ libri)
καὶ ὁ Ζεὺς, collato Euripidis Phoenissarum argumento. — Ora-
culi versus sunt fabulae Euripideae 18 et 19.

Fabula. 2. Post πόλεως virgula interpunxit Hermann. —
6. πολλὸς supra versum M. — 12. βλάστημόν Blomfield: βλάστη-
μον M. βλέστιμον vulg. βλαστήμον Hermann. — 13. ὄραν, aut

ῶραν, ἔχονθ' ἑκαστον ὡς τι συμπεριέξ libri meliores et schol. M.: ὦ (ῶ manu secunda) ραν τ' (litteris v et τ' scriptis aut re-
 lectis a manu recentiore) ἔχονθ' (ex ἔχονθ' factum) ἑκαστος
 (ἑκαστον manu rec.) ὅστις (altero σ eraso) συμπεριέξ M. ὡς τις
 ἔμπροπής Hermann. Uncinis versum includebat Dindorf. — 19.
 οἰκιστῆρας M. — 20. πιστοὶ παῖθ' ὡς γένοισθε W.: πιστοὺς
 ὅπως γένοισθε M. ὅπως γένοισθε πρὸς χάριος πιστοὶ τῷδε Din-
 dorf. — 21. καὶ πρὶν μὲν Halm, fortasse recte, modo scribatur
 ῥέπων. Dindorf καὶ δὴ μὲν. — 25. φάους Ritschl. πυρὸς libri.
 — 29. κἀπιβούλευσιν Dindorf. — 34. εὐ θαρσείτε editorilius
 placuit. — 36. κατοπτῆρα στρατοῦ M. — 43. μηλοσφαγούντες,
 coll. Aristophanis Lysistr. 191 et 196, coniecit W. — 45. Ἰσθμ,
 Ἐννὰ Porson. — 48. θανόντες πρόθε Stobaeus, Flor. 7, 11.
 — 49. εἰς δόμον M. — 51. ἐνὰ στόμα Stobaeus. — 54. τῷδε
 Stobaeus. — πίστις Stobaeus: πύστις M. — 61. πλευρόνων M.
 — 63. φέρξαι Dindorf: φράξαι libri. — 71. πρέμνοθεν Valcke-
 naer: προμνόνθεν libri. — 75. δουλλοῖσι Aldina: δουλείοις libri.
 — σχεθεῖν Blomfield: σχέθειν libri. — 78. νύκτα supplet Din-
 dorf. — 79. καθίσταται Dindorf. — Post στρατός interpunctio
 Heimsoeth. — 82—83. ἑλεδέμας (ἑλεδενμάς M²) πεδιοπλοκνέ-
 πος | τὲ χρίμπτεται βοῶι M. . . γὰς ἑμὰς πεδί' ὀπλόκνην' ὅτι
 χρίμπτεται βοῶν legisse aut voluisse videtur schol. M. ποιχρίμπτεται
 Dindorf. — 86. ἰῶ ἰῶ ἰῶ M. — 87. ἀλέσσετε M¹. — 88. βοῶ
 W.: βοῶι, eraso ι, M. — 89—90. ἐντροπῇ et (πόδα) W.: ἐν-
 τροπῇς M. ἐντροπῇς vulgo. — 94. πάτρια, coll. schol. M., ad-
 didit Westphal.

101. στεφάνων ante correctionem M. — 102. εἰ μὴ νῦν,
 πότ' Prien: πότ' εἰ μὴ νῦν M. — ἀμφὶ λῑτάν', divisio vocabulis,
 Seidler. Possis ἀμφιλήταν' ἄξιον. — 105. γὰν omittit M. —
 106. δαίμων ante correctionem M. — 107. τεῶν inseruit Lach-
 mann. — 110. πολλοῖσι Dindorf: πολιάχοις libri. — 119' εἴθροσι
 Westphal: 119' (superscripto τ) ἵτε πάντες M. — 114. κῆμα
 Ritschl: κῆμα γὰρ libri. — δοχμολόφων Brunck: δοχμολόφων
 libri. — 115. ὄρμενον Enger. — 120. ἀργεῖοι δέ, superscripto
 γὰρ, M. — 121. ἀργείων Blomfield: ἀρηίων M. — 122. διαδέσται
 M. διαδέσται vulg. — γενὸν ἱππῖαν Dindorf: γενὸν ἱππεῖαν
 libri. — 123. μινύρονται, collato Hesychio cum scholiis, Din-
 dorfii: κινύρονται libri. — 124. ἀγήνορες libri. — 125. δορυ-
 σόοις libri. — πύλαις ἑπταστόμοις coniecit W. — 129. ὁνα-
 πτοῖς M. — 132. φόβων, vel φόβου, vulg.: φόρων M. πόρων
 Dindorf. — 135. σὺ τ', Ἰσθμ, Κάδμου πόλιν ἐπώνυμον Dindorf.
 — 141. γὰρ omittit M. — 142. λῑταῖσι Seidler: λῑταῖς libri. —
 143. ἀνταῖσαι Seidler: ἀπένουσαι libri. — 146. σῶρων ἀντὰς
 libri, quae intellegi nequeunt. — 150. ἐντοκάζον, coll. Hesychio,
 Dindorfii: πινυκάζον M². ἐντοκάζον M³. εὐ πινυκάζον vulg. —
 Deinde Ἰσθμὶ φίλα addunt libri. Cf. v. 154. — 151. ἐῖ ἐῖ
 Dindorf hic et passim: ἔ ἔ ἔ ἔ libri. — 154. Post φίλα libri

iterum $\xi \xi \xi \xi$. — 155. *αἰθήρ* Porson: *δὲ αἰθήρ* M. *αἰθήρ δ'* Hermann. — 158. *ἀκροβόλων* Dindorf: *ἀκροβόλων δ'* libri. — 161. *καὶ Διὸς, ὅθεν* Buecheler (Rhein. Mus. XXXII (1877), p. 312 sqq.): *καὶ Διόθεν* libri. *καὶ Διόθεν ὦ* Lowinsky. — 162—163. *ἐν μάχῃ | σὺ τε* Hermann: *ἐν μάχαισιν | τε* libri. — *πρὸ πόλεως* Menge (De praepositionum usu apud Aesch., Göttingen 1863): *πρὸ πόλεως* libri. — 165. *ἐπιρῶον* M¹. — 166. *παραλαίεις* vulg. — 168. *τᾶσδ' γε* M. — 170. *ἑτεροβάγμοι* conj. Hermann. — 171. *πανδίκονος* ante correctionem M. — 175. τ' inseruit Seidler. — 176. *φιλοπόλεις* Wunderlich: *φιλοπόλεισ* M. — 177. θ' Blomfield: δ' libri. — 179. *πόλεως* Porson: *πόλειωσ* M. — 183. *ἀρωγὰ* W.: *ἄριστα* libri. — 184. *πυρογρομένη* ante correctionem M. — 193. *ὀφείλετε* vulg. — 195. omittit M post 194, qui in hoc codice est folii 66^b versus ultimus. Illo damnato, alium versum excidisse statuit Dindorf. — *τοιεῦτα* τῶν Blomfield: *τοιαῦτ' ἂν* aut *τοιαῦτά γ' ἂν* libri. — 198. *διοίσεια* Herwerden: *βουλεύεται* (cf. 200) libri.

204. *ὄτοβον* semel M. — 205. *ὅτι* M. — 206—207. *ἔπνον* Iachmann: *ἑπνων* libri. *ἐγρόπων* Seidler. — *διὰ στόμα* Iachmann: *διὰ στόμα* libri. — *πυριβορεμῖται*, coll. Hesychio, Dindorf. — 210. *παντῖαι ἐν κύματι*, litteris *ἐν κύ* ab alia manu in rasura scriptis, M. *παντῖαισι κύμασι* conj. Kirchhoff. — 212. *θεοῖς πίνονος* Hermann: *πίνονος θεοῖς* libri. — δ δὲ inseruit W. — *λιθάδος* Naber. — 213. *νυφομένησ* M. — 215. *πόλεως* Hermann: *πόλεως* libri. — 218. *αὐτοὺς* Schütz: *τοὺς τῆς* libri. *καὸς* Frey. *ἔδρας* Dindorf. — 219. *λείποι* M. — 221—222. *τυφόμενον* (*στρατὸν τυφόμενον*?) v. l. adnotata in M. *στρατὸς δαπτόμενον* Prien. Fortasse *στέγασμ' ἀπτόμενον*. — 225. *γῆναι* Blomfield. Fortasse *γυναικῶν τηρός*, siquidem vox *τηρός* Suppl. v. 248 satis firmatur. — 226. *θεοῦ*, superscripto οἷς, M. — 227. *τῶν* schol. M.: *τῶν* M. — *ἀμήχανον* libri. — 229. *κρηνημαρῶν νεφέλῶν* Hermann: *κρηνημένῶν νεφέλῶν* M. — *σαοῦ* Hermann. — 231. *πειρωμένους* W.: *πειρωμένοις* M. *πειρωμένων* vulg. — 233. *μερόμεσθ'* M. — *ἀδύματον* Pauw: *ἀδέμακτον* M. — 235. *τίς* Heath: *τέ* M. — 238. *ἔκκλητος* Victorius e schol. A.: *ἐκκλητος* libri. — 239. *ποτίρατον* Heimsoeth: *ποταίνιον* libri. *ποταίνον* Oberdick. — *κλήνωσ' ἀνέμιγα πάταγον* Prien: *κλήνωσα πάταγον ἀνέμιγα* M. — 240. *ἐνρόπτολιν* Porson. Sed *ἐς σκοπὴν* G, unde probabiliter *τάνδε πατὶ σκοπὴν* Hermann, *τάνδ' ἐς ἄκραν σκοπὴν* Ritschl. — 244. Fortasse *κοινῶ γάρ*. — 251. Fortasse *θεῶν ἐντέλειαι*. — 252. *φόνον* M. — 254. *καὶ σὲ καὶ* Wunderlich: *καὶ καὶ* M. *καὶ καὶ σὲ*, omisso *πᾶσαν*, libri nonnulli. — 261. *καὶ τότ'* *εἰδομαι* Meineke. — 266. *suspectus*. — 268. *ἰδὼν* Dindorf. — *καίωνισον* M. — 273. *χῆδαι* *Ἰσημνοῦ* Kirchhoff: *οὐδ' ἀπ' Ἰσημνοῦ* (*ισμινῶν* M.) libri. *ἔδατ' τ' Ἰ. Geel. ἔδατά τ' Ἰ.* Dindorf. — 277—278. *θύσειν . . . στέφειν λάφυρα* W. Versus sic scripti in M:

θήσειν τρόπαια· πολεμίων δ' ἐσθήματα
 λάρυα δαίων. δουρίπληχθ' ἄγνοια δομοια
 στέψω πρὸ νεῶν πολεμίων δ' ἐσθήματα.

θήσειν τρόπαια, δαίων δ' ἐσθήματα στέψω πρὸ νεῶν δουρίπληχθ'
 Hermann. θήσειν τροπαία δαίων ἐσθήματα, στέψων λάρυα
 δουρίπληχθ' Ritschl. δουρίπληχθ' Porson. — 279. Fortasse τοιαῖσδ'
 ἐπ' εὐχαῖς μὴ φιλοστόνως θρόει. — 282. ἐπάρχους Canter: ἐπ'
 ἑνδρας libri. — 285. ἀγγέλου Heimsoeth. — 288. κάρζας Din-
 dorf. — 290. δρέκοντας Burney: δρέκοντα δ' libri. — 291—292.
 ὑπερδέδοικε libri. — λεχάων Lachmann, coll. schol.: λεχίων libri.
 — δυσεννήτορας ἃ πάντρομος, super μ scripto φ, M. δυσεννή-
 τειρε πάντροπος vulg. — 299. πολῖται Buecheler: πολῖταις libri.

300. ἀκρυβέσσαν M. — 305. ἐχθροῖς: ἐντίοις conj. Heim-
 soeth, ἀλλόθροις W., ἐνστάτοις Oberdick. — 307. εὐτρεφέστατον
 M. — 315. καταρίσπον M'. καὶ τῶν δῖσπον M' et vulg.
 κέκεν, δῖσπον conj. Hermann. — 318. ἔστε τ' inseruit Ritschl.
 εἴθι M. — 322. αἶσαι M. — 323. δουλείαν libri. — 324.
 πεδόθεν Heimsoeth: θεόθεν libri. An θερόθεν? — 326. κει-
 ρομένης, ei super η ab alia manu, M. — 327 et 329. αἰαί
 W.: ἐ & M. — 333. ἀρτιτρόποις: v. l. ἀρτιδρόποις memorat schol.
 M. — 336. τί γάρ; φθίμενόν τοι Blomfield. — 338. εὐτε πόλις
 M. εὐτ' ἂν πόλις Blomfield. — 341. καπνῷ Brunck: καπνῷ δὲ
 libri. — 345. δ' ἐνὰ ἄστρ: fortasse διαλ δ' ἄστρ. — 347. κλί-
 νεται M. — 354. ξύνομον M. — 355. λελημμένοι M. — 356. ποι'
 Kayser: τί M. τίν' vulg. — 358—359. Fortasse ὅμα πως ἄλ-
 γύνει | κρησας πυρὸν θαλαμηπόλων. — 362. ῥοθίοισι M. —
 364. τλήμον' αἶσαν W.: τλήμονες εὐνάν M., quae conflata vi-
 dentur ex variis lectionibus τλήμον' αἶσαν et τλήμον' εὐνάν.
 365. αἶς Butler: ὡς libri. — 369—371 et 372—374 hamichoriis
 tribuantur in M; recte, si hemichoriorum duces intellegis, Ducis
 chori hos sex versus esse statuit Kirchhoff. — 376. πάλω Heim-
 soeth: πάλον libri. — 380. κείνος δὲ Heimsoeth. — 382. θένει
 M. — 385. δ' ἐσώ M. — 394. ὀρ(θ)ίαν κλέει, coll. schol., W:
 ὀρμαίνει μέτων αὐτ' ὀρμαίνων μένει (cf. v. 393) libri. ὀρμαίνει
 κλύων Tyrwhitt.

402. ἡ ἀνοία libri. — 403. ἐπ' ὅμασιν ex schol. Med.
 Heimsoeth: ἐπ' ὀφθαλμοῖς libri. — 406. μαρτεύεται M'. — 408.
 τῶνδ' Grotius: τόνδ' libri. — 412—414 post 416 transponebat
 Ritschl. — 418. διὰ δίκας Heimsoeth: δικαῶς libri. — 419.
 πρόσμαχος ante correctionem M. — 428. τῶν Meineke: τὴν
 libri. — 429. πίδαοι M. — 435. φῶτι δ' εἰπέ Herwerden. —
 436. κομπάσαντα M. — 437. καὶ τῶδε κόμπω Keck. — 439.
 γλῶττ' M. — 440. ἀπειλεῖν ἔρα W.: ἀπειλεῖ δρῶν libri. — 443.
 γεγωνῆ Brunck: γεγωνῆ M'. γεγωνῆ vulg. — 444. πυρφόρων
 M. — 449. φερέγγων M. — 451. πόλαιοι ληχότα M. — 453.
 νιν Brunck: μιν libri. — 455. ὑπερκόμω Brunck: ὑπερκόμω

iterum ε̃ ε̃ ε̃ ε̃. — 155. αἰθήρ Porson: δὲ αἰθήρ M. αἰθήρ δ' Hermann. — 158. ἀκροβόλων Dindorf: ἀκροβόλων δ' libri. — 161. καὶ Διὸς, ὅθεν Bucheler (Rhein. Mus. XXXII (1877), p. 312 sqq.): καὶ Διόθεν libri. καὶ Διόθεν ὦ Lowinsky. — 162—163. ἐν μάχῃ | σὺ τε Hermann: ἐν μάχαισι | τε libri. — πρὸ πτόλεως Menge (De praepositionum usu apud Aesch., Göttingen 1863): πρὸ πόλεως libri. — 165. ἐπιρόον M¹. — 166. παναλκίς vulg. — 168. τᾶσδ' γε M. — 170. ἐτεροβάχμονι conj. Hermann. — 171. παρδίκουσα ante correctionem M. — 175. τ' inseruit Seidler. — 176. φιλοπόλεις Wunderlich: φιλοπόλεισ M. — 177. θ' Blomfield: δ' libri. — 179. πόλεος Porson: πόλεως M. — 183. ἀρωγὰ W.: ἄριστα libri. — 184. πυροφρονμένη ante correctionem M. — 193. ὀφέλλετε vulg. — 195 omittit M post 194, qui in hoc codice est folii 66^b versus ultimus. Illo damnato, alium versum excidisse statuit Dindorf. — τοιαῦτα τᾶν Blomfield: τοιαῦτ' ἂν aut τοιαῦτά γ' ἂν libri. — 198. διοίσεται Herwerden: βουλεύεται (cf. 200) libri.

204. ὄτοβον semel M. — 205. ὄτι M. — 206—207. ἄπνον Lachmann: ὀπνον libri. ἐργόπνων Seidler. — διὰ στόμα Lachmann: διὰ στόμα libri. — πυριβομετᾶν, coll. Hesychio, Dindorf. — 210. πορτίων ἐν κύματι, litteris ἐν κῶ ab alia manu in rasura scriptis, M. πορτίοισι κύμασι conj. Kirchhoff. — 212. θεοῖς πῖαντος Hermann: πῖαντος θεοῖς libri. — ὁ δὲ inseruit W. — λιθάδος Naber. — 213. νεφομένης M. — 215. πόλεως Hermann: πόλεως libri. — 218. αὐτοῦς Schütz: τοῦς τῆς libri. καὶς Frey. ἔδρας Dindorf. — 219. λείποι M. — 221—222. τυφόμενον (στρατὸν τυφόμενον?) v. l. adnotata in M. στρατοῦ διαπτόμενον Prien. Fortasse στέγασμ' ἀπτόμενον. — 225. γύναι Blomfield. Fortasse γυναικῶν τηρός, siquidem vox τηρός Suppl. v. 248 satis firmatur. — 226. θεοῦ, superscripto οῖς, M. — 227. τὸν schol. M.: τὰν M. — ἀνέχοναν libri. — 229. κρηναμενῶν νεφέλᾶν Hermann: κρηναμένῶν νεφέλᾶν M. — σοσι Hermann. — 231. πειρωμένους W.: πειρωμένοις M. πειρωμένων vulg. — 233. νεμόμεσθ' M. — ἀδάμαντον Pauw: ἀδάμαντον M. — 235. τίς Heath: τί M. — 238. ἐκκλητος Victorius e schol. A: ἐκκλητος libri. — 239. ποτίφατον Heimsoeth: ποταίνιον libri. ποταίνον Oberdick. — κλύουσ' ἀνάμιγα πάταγον Prien: κλύουσα πάταγον ἑμιγία M. — 240. ἐκράπτοιν Porson. Sed ἔς σκοπὸν G, unde probabiliter τάνδε ποτὶ σκοπὸν Hermann, τάνδ' ἔς ἄκραν σκοπὸν Ritschl. — 244. Fortasse κοινῶ γὰρ. — 251. Fortasse θεῶν ξόντελεια. — 252. φόνον M. — 254. καὶ σὲ καὶ Wunderlich: καὶ καὶ M. καὶ καὶ σὲ, omisso πᾶσαν, libri nonnulli. — 261. καὶ τότε εἶσομαι Meineke. — 266 suspectus. — 268. ἴδον Dindorf. — παιώνιον M. — 273. χῦδατ' Ἰσμηνοῦ Kirchhoff: οὐδ' ἂπ' Ἰσμηνοῦ (ισμινὸς M.) libri. ὕδατ' τ' Ἰ. Geel. ὕδατά τ' Ἰ. Dindorf. — 277—278. θύσειν . . . στέψειν λάφονα W. Versus sic scripti in M:

θήσειν τροπαια· πολέμιον δ' ἐσθῆμασι
λάφυρα δαίλων. δουρίπληχθ' ἄγνοια δομοια
στήψω πρὸ νεῶν πολέμιον δ' ἐσθῆματα.

θήσειν τροπαια, δαίλων δ' ἐσθῆματα στήψω πρὸ νεῶν δουρίπληχθ' Hermann. θήσειν τροπαια δαίλων ἐσθῆματα, στήψων λάφυρα δουρίπληχθ' Ritschl. δουρίπληχθ' Porson. — 279. Fortasse τοιαῖαδ' ἐπ' εὐχαῖς μὴ φιλοστούνως θρόβει. — 282. ἐπάρχους Canter: ἐπ' ἄνδρας libri. — 285. ἀγγέλου Heimsoeth. — 288. κάρζας Dindorf. — 290. δράκοντας Burney: δράκοντα δ' libri. — 291—292. ὑπερδίδουκε libri. — λεγαίων Lachmann, coll. schol.: λεχίων libri. — δυσεννήτορας ἃ πάντορομα, super μ scripto φ, M. δυσεννή-
τειρα πάντορος vulg. — 299. πολῖται Buecheler: πολῖταις libri.

300. βαρύνεσσαν M. — 305. ἐχθροῖς: ἀντίοις conj. Heimsoeth, ἀλλόθροισ W., ἐνστάταις Oberdick. — 307. εὐκρεφίστατον M. — 315. καταρῖψοπλον M¹. καὶ τὰν δῖψοπλον M² et vulg. κἀκεν, δῖψοπλον conj. Hermann. — 318. ἔστε τ' inseruit Ritschl. ἔλθτε Dindorf. — 322. ἔλθαι M. — 328. δουλείαν libri. — 324. πεδόθεν Heimsoeth: θεόθεν libri. An θεμόθεν? — 326. κρη-
ρωμένας, ei super η ab alia manu, M. — 327 et 339. αἰαὶ W.: ἔ ἐ M. — 338. ἀρετιρόποις: v. l. ἀρετιδόποις memorat schol. M. — 336. τί γάρ; φθίμενόν τοι Blomfield. — 338. εἴτε πόλις M. εἴτε ἄν πόλις Blomfield. — 341. καπνῶ Brunck: καπνῶ δὲ libri. — 345. δ' ἀνὰ ἄστυ: fortasse διὰ δ' ἄστυ. — 347. κλέ-
νεται M. — 354. ξύνομον M. — 355. λελημμένοι M. — 356. ποι' Kayser: τί M. τίν' vulg. — 358—359. Fortasse ὅμμε πως ἀλ-
γύνει | κρησας πικρὸν θαλαμηπόλων. — 362. ῥοθίοισι M. —
364. τλήμον' αἴσαν W.: τλήμονες ἐνὲν M., quae conflata vi-
dentur ex variis lectionibus τλήμον' αἴσαν et τλήμον' ἐνὲν.
365. αἰς Butler: ὡς libri. — 369—371 et 372—374 hemichorii
tribuuntur in M; recte, si hemichoriorum duces intellegis. Ducis
chori hos sex versus esse statuit Kirchhoff. — 376. πάλω Heim-
soeth: πάλον libri. — 380. κείνος δὲ Heimsoeth. — 382. θέναι
M. — 385. δ' ἐσὼ M. — 394. ὄρ(θ)ίαν κλύει, coll. schol., W:
ὀρμαίνει μένων aut ὀρμαίνων μένει (cf. v. 393) libri. ὀρμαίνει
κλύων Tyrwhitt.

402. ἡ ἀνοία libri. — 403. ἐπ' ὄμμασι ex schol. Mod.
Heimsoeth: ἐπ' ὀφθαλμοῖς libri. — 406. μαντεύεται M¹. — 408.
τῶνδ' Grotius: τόνδ' libri. — 412—414 post 416 transponebat
Ritschl. — 418. διὰ δίκας Heimsoeth: δικαίως libri. — 419.
πρόσμαχος ante correctionem M. — 428. τὰν Meineke: τὴν
libri. — 429. πέδωι M. — 435. φωτὶ δ' εἰπὲ Herwerden. —
436. κομπάσσαντα M. — 437. καὶ τῶδε κόμω Keck. — 439.
γλωττ' M. — 440. ἀπειλεῖν ἔρα W.: ἀπειλεῖ δρᾶν libri. — 443.
γεγωνᾶ Brunck: γεγωνᾶ M¹. γεγωνᾶ vulg. — 444. πυρφόρων
M. — 449. φερέγγιον M. — 451. πόλαιοι ληχότα M. — 453.
νιν Brunck: μιν libri. — 455. ὑπερκόμφ Brunck: ὑπερκόμψ

libri. — 460. νήϊησι M. — 465. εισημάτισται M. Fortasse σσημάτισται. — 466. ἀνὴρ Blomfield: ἀνὴρ δ' libri. — προσ-
αβάσεις Canter: πρὸς ἀβάσεις libri. — 471. δοῦλειον libri.
— Ante 472 Ritschl, post 472 Keck sex trimetros excidisse
statuunt. — 473. πέπειραι Erfurd: πέπειμπε' οὐ M. — 474.
σπαγτοῦ M. — 478. καὶ δ' ἄνδρι M. — 480. λόγων Valekenae:
λέγων libri. — 481. μὲν αὖ τυχεῖν W.: μὲν εὐτυχεῖν M. — 483.
βάζονο' M. — Post 488 videtur excidisse versus quinque. —
497. ἔρη M. — 498. θνάσ M. — φόνον Canter.

500. φούτος W.: φόβος M. — 501. ἥδ' Stanley: ἥτ' libri.
502. γείτων, ab interprete adscriptum, expulisse videtur μά-
γον vel tale quid. γείτον' Ritschl. — 507. οὐδ' M: οὐδ' libri
nonnulli. — 509. ἀνὴρ Porson: ἀνὴρ libri. — 514 post 517
collocavit W. — του Elmaley: πον libri. — 518 hoc loco re-
posuit Brunek ex libris nonnullis Parisiis. In M. legitur post
519, vulgo post 516. — εἰκόσ γε πρῶτον M. — κένδρας Heim-
soeth: ἀνδρας libri. — 521. τὸν <δὴ> Διὸς W.: τὸν Διὸς
libri. δὴ τὸν Διὸς Robertellus. — 523. δαίμονος (collato schol.)
et βροτοῖς Brunek: δαίμοσιν et βροτοῖσι libri. — 527. βορραῖας
Porson: βορραῖαι M. — 532. μετρός M. — 547 — 549 post 537
transponendos esse conj. Kirchhoff. — 542. γόμφουσι νωμῶ
Wakefield. — Ante 550 lacunae signa posuit Dindorf, post
550 Ritschl. — 558. δάκος W., eiecto versu 559: δάκνος libri.
— 560. εἰκὼν W.: εἶσα libri. — 562. τὰδ' ἄν Arnaldus: δ' ἄν
libri. — 564. καὶ τριχὸς ὁρθιος Blomfield. — 566. κλέων M.
— εἰ θεοί | θεοί M. — 569. Fortasse μάντιν Ἀμφιάρεων ἰδεῖν.
576. προσθροῶν Stadtmueller (Jahrb. f. Philol. 1883, p. 724),
πρόσθροον Blomfield: πρόσθροον (προσθρόον M.) ἀδελφείον libri.
— 577. ὄμμα Schütz: ὄνομα libri. — 578. δυσσετέλεντον τοῦνομ'
Hermann. Fortasse δις ἐντελές δὴ τοῦνομ'. — 584. πληγὴν
Seidler: πηγὴν libri. — 585. πατρίε δέ M. — 587. τόνδε πινῶ
γόην Ritschl: τήνδε πινῶ χθονά libri. — 588. ἐπὶ χθονός M. — 590.
ἐνκλήον ἔχου M. γρ. ἐκκαλον νέμων M². — 593. δυσσεβεστέροισι M.

603. καὶ πανουργίαι τινα M. καὶ πανουργίας πλέως Din-
dorf. — 607. ἐκδίκασα M. ἐκδίκους Prien. — 614. Fortasse μὴ
μακρὰν πόλιν μολεῖν. — πάλιν M: πόλιν vulg. — 616. ἔθνημον
Turnebus: ἔθνημος libri. — 618. ἔσται M. — 622. φῶνι Wellauer:
φῶνι M. φῶνι vulg. — Post 622 inserui v. 619. — 623.
οἶμα W.: ὄμμα libri. — Fortasse ἀρπάσας ἄορ. — 627. For-
tasse ὡς πόλεως πρόμαχος ἐντυχῇ, deleto ἡμετέρας. — 629.
εἰς Paley: γὰρ libri. — 631. τὸν πρὸς ἐβδόμῃς Heimsoeth:
τὸνδ' ἐφ' ἐβδόμῃς M. — 635. οἱ . . γ' ἀρεῖται M. — Post
636 versum excidisse putō, fere ut Ritschl. — 637. τῶσ M¹.
τὼς σ' Aldina. ὅπως Dindorf. — 642. εὐθεται schol. M. et
libri nonnulli ἐκκαλον M. — 647. λέξει (cf. 648) M. —
Post 650 versum excidisse puto in hanc fere sententiam:
τοῦτω μάχεσθαι τοῖς πάρος δ' ἔχει καλῶς. — 656. κλαίειν M.

— 657. *δυσθραύτερος* Heimsöeth. — 658. *πολυτείλει*, nunc quidem, M. — 659. *ἀπη* vulg. — 667. *προσεῖδε* schol. M.: *προσεῖπε* M. — *κόνε ἀπηξιώσατο* conj. W. καὶ σφ' *ἐδixιώσατο* Meineke. *κἀπεδixιώσατο* Wecklein. — 668. *οὐτ' ἐν* M. — 670. *ἡ* libri. — 676. *αἰχμῆς* M. — Fortasse καὶ *προβλίαν* *προβλήματα*. — 680. *χέρους* M. — 684. Conjeci *ἐκ τοῦ μόνου*. — 686. *μήτισσε* M. — 693. *πικρόκαρπος* ex schol. W.: *πικρόκαρπον* libri. — *ἀνδροκλασίαν* M. — 695. *αἰσχρὰ* M. — *μέλαιν' Ἀρὰ*, coll. 832, W.: *τελεῖ Ἀρὰ* M. *τάλαιν'* Wordsworth. — 696. *ἀκλαύτοις* Blomfield: *ἀκλαύστοις* libri. *ἀκλαυστος* Hartung. — 699—700 *μελέναιγς ἐκ δ' εἰσι δόμων* W.: *μελαναιγιδ' οὐκ εἰσι δόμων* M. *δόμον* vulg. *μελάναιγς οὐκ εἰσι δόμους* Brunck.

705. *ἐπεὶ κλύδων* Hermann. — 706. *ἐν τροπαίᾳ χρόνῳ* Al-dina: *ἀντροπαίᾳ χρόνῳ* M. — 707. *θελεμωτέρω* Conington et M. Haupt: *θαλερωτέρω* libri. — 709. *ἐξεξέσαν* M. — 712. *πιθοῦ* Blomfield: *πειθον* M. — 716. *qui chori esse putabatur*, inter lacunae aigna positum Eteocli tribui. — 719. *ἐκφύγοι* M² et vulg.: *ἐκφύγοις* M¹. *ἐκφύγοιν* A. Nauck. — 722. *παναληθῆ* libri. — 725. *Οἰδιπόδῃ βλαψίφρονος* Triclinius: *βλαψίφρονος Οἰδιπόδα* libri. — 726. *ἐρισδ' ὀτρύνει* M¹. — 728. *Σκυθᾶν* Dindorf: *σκυθῶν* libri. — 732. *φθιμένοισι* M. — 734. *αὐτοκτόνος* Triclinius: *αὐτοκτόνωσιν* M. — 736. *καὶ γὰρ* Hermann. Fortasse καὶ *νερέρεα*. — 738. *καθαρ* . . . M¹. *κάθαρμα* M². — 740. *πολαιοῖς* M. — 743. *παρβασίαν* Porson: *παραβασίαν* M. — *ὀξύποινον* W.: *ὠκύποινον* M¹. *ὠκύποινον* M². — 748—749. *θανόντα* et *σαοῦν* Heimsöeth. — 750. *ἐκ* Porson: *δ' ἐκ* libri. — *ἄβονλιαν*, coll. schol., Dindorf: *ἄβονλίαν* M. *ἄβονλίᾳ* vel *ἄβονλίαις* vulg. — 751. *γέινετο* M. — 757. *φρενώλης*, superscripto *εἰς*, M. — 762. *ἄλκαρ* M. Schmidt (Rhein. Mus. XIX (1864), p. 627 sqq.): *ἄλκᾳ* libri. — *ὅδ' ὀλίγω* W: *δι' ὀλίγων* libri. — 764. *συμβληθεῖ* M¹ — 766. *ἀρᾶν* Enger: *ἀραι* M. — 768. *πεινομένους* *παρέρχεται* Buecheler: *πελόμεν' οὐσπαρέρχεται* M. *τιλόμιν' οὐ παρέρχεται* vulg. — 769. *πρόπρημνι* Wecklein. — *ἐκβολῶν* M. — 772—773. *ἐθαύμασάν τ' ἐν αἰνοῖς* (coll. Sophocl. Oed. R. 270 sq.) W: *ἐθαύμασαν θεοὶ καὶ* libri. — 774. *πόλιος* Dindorf: *πόλεως* libri. — *ὁ πολέβατος τ'* (coll. schol. M.) *ἀγών* W: *ὁ πολύβοτος τ' αἰὼν* libri. — 776. *τὴν ἀρπαξάνδραν* Hermann: *ἀναρπαξάνδραν* libri. — 778. *ἔγεντο* Arnaldus. — 781. *κροδίᾳ* Turnebus: *καρδίᾳ* M. — 784. *κρείσσω τέκνων* M¹. *κρησσίεωνων* Hermann. — *ὀμμάτων* Blomfield: *δ' ἀπ' ὀμμάτων* M. — 785. *τέκνοισιν δ' ἀρᾶς* Hermann: *τέκνοις δ' ἀράϊας* libri. *τέκνοις δ' ἀγῶις* et *τροφᾶς διὰ* M. Schmidt, l. l. — *ἐπέδμιν* conj. Meineke. — *τροφᾶς* libri fere omnes. — 788. *ἡ σφε* Heimsöeth. — 789. *διὰ χειρὶ* Porson: *διαχειρίζαι* M. — Post 792 lacunae signa addidi. — 793 *choro* tribui, addito interrogationis signo. *δοσλείον* M. — 794. *πέπτωκεν δ'* M. — 797—798 *choro* tribui, interrogationis signo addito. — *ἐφφεξάμεθα* M.

803. *πρᾶγμα* M. — *πόλει* πλέον M. *πόλει*; λέγε Meineke. — 804. *είεcit* Porson. *βασιλέω* M. — 805. *ἄνδρες* et *χειρῶν* *αὐτομάτων*, superscripto *κτόνων*, M. Possis *αὐτοσφαγῶν*. — 807. *τόκω* Dindorf: *τόκος*, superscripto *γένος*, M. — Post 807 collocavit 810 Wecklein. *κρίσθον*, super *εἰς* adscripto *ηλ*, M. *κῆλθον* vulg. — 809. *κατεσποδημένοι* libri. — Post 809 inserui 808. Delebat Wecklein. *οὔσα* W: *εἰμὶ* libri. — 811 nuntio, 812 choro tribuebatur. *ἡνείκοντ' ἄρα* Meineke. — 817. *δομάτων* A. Nauck. — 818. *χθόνα* Brunck: *χθονός* libri. — 819. *πορθυόμενοι* Meineke. — 820—821 seclisit Butler; possunt substitui in locum versuum 815—819, eis addi non possunt. *βασιλείων* et *γὰρ*, ex γὰρ factum, M. — 822. *πολιοῦχοι* Burton: *πολιοῦχοι* M. — 824. *δύεσθαι* M. — 826. *σώτηρι* M. *σπηρία* vulg. *πόλεως* *ἑσινῆς* (*ἑσινος* Heinsuoeth) *εὐσοίᾳ* Ritschl. — 828. *ἑτέκονος* corruptum. — 830. *κλεινοί τ' ἐτιόν* supplevit Hermann. — 833. *Οἰδίπον τ'* vix sanum. — 834. *καρδίαι* M. — 837. *δυσφόρος* schol. M et vulg.: *δυσφόρως* M. — 842. *ἔπειστοι* Wecklein. — 849. *δίδνμ' ἀγανόρεα κακά* Hermann: *δίδνμ' ἀνορέα* | *κάν'* M. Fortasse *ἀγανόρει' ἄχη*. — 850. *δίμορα τέλεια* Hermann: *δίμοιρα τέλεια* libri. — *ἐκ πάθη* M. — 851. *πόνοι πόνον δόμων ἐφέστοι* libri, conflata ex duabus lectionibus, quarum priorem et schol. M et res ipsa commendat. — 854. *γόνων, φίλια* Hermann. — 858. *τῶν ναύστολον μελέγχροκον* habebat Thomas Magister: *τῶν ἑστόνον μελέγχροκον ναύστολον* libri. Fortasse *τῶν μελανόχροκον, ἀγάστονον*. — 860. *δυσφάη* Boeckh. *ἀχανῆ* Meineke. — 868. *ἀχεῖν Ἄιδον* Dindorf: *λαχεῖν Ἄϊδα* libri. — 874—960. Hic planetus paragraphis distinctus est in M., nisi quod chori nota praefixa 916 et 941, hemichorū 922, Ismenae 934 et 951, Antigoniae 947. Nunc alii hanc chori partibus aut choreutis, alii sororibus et choro distribuunt. — 875. *ἔπειστοι* Wecklein. — 876. *δόμους ἐλόντες πατρώους* W: *πατρώους δόμους ἐλόντες* libri. *δόμους πατρώους ἐλόντες* Blomfield. — γρ. *ἀλκυῖαι* in margine M¹, et sic schol. M.: *ἀλκυῖαι* M¹. — 881. *ἔρριψιτ. . χοι* M. — Post 883, *οὐκ ἔτ' ἐπὶ φίλια*, ἀλλ' *ἐπὶ φόνῳ διεκρίθητε* libri, quae interpretis esse vidit Triclinius. — 886. Fortasse *φάτιν Οἰδιπόδα*. — Post 890 lacunae signa posuit Lachmann. — 895—896. *λέγεις πλαγὰν* et *πεπλαγμένους ἐννέπω* libri. Emendavit Elmsley. — 897. *τ'* inseruit Heinsuoeth. — 898. *ἀραταί* M. — 899. *δή* inseruit W. *σόν* supplebat Hermann.

907. *ᾠσθ'* M¹. — 908. *οὐν* Wecklein: *οὐκ* libri. — 909. *ἀμεμφία* Hermann: *ἀμειφία* libri. — 911—912. *σιδηρόπλακτοι* bis et *μένονσι* M. — Post 912 *τετυμμένοι δῆθ'* *ἄμυν* inserit M., ex v. 890 repetita et fortasse ad v. 911 adscripta. — 915. *ἀχάισσ'* *τὰ τοὺς* W.: *ἀχάισσα τοὺς* M. *ἀχῶ ἔπ'* *αὐτοὺς* vulg. — 918. *δαΐφρων* Blomfield: *δαΐφρων* libri. — *οὐ* Aldina: *δ'*

οὐ libri. — 919. *ἐκ Aldina*: δ' *ἐκ libri*. — 921. *δοιοῖν M.* — 922. *πάρσιν δ' M.* — 924. *πολλῆταις M.* — 925. *ξένων τ' ἐπακτῶν Meineke.* — 927. *ἰὼ δυσαίων Dindorf*: *δυσδαίων libri.* — σφ' *ἀ τεκοῦσα Hermann*: *σφιν ἡ τεκοῦσα M.* — 934. *ὁμοσπόροις Meineke*: *ὁμόσποροι libri.* — *συνωλέθροις Meineke* (*conjecterem συνώλεθροι*): *πανώλεθροι libri.* — 935. *διανομαῖς W.*: *διατομαῖς libri.* — *ἀφ' ἁλλοῖς H. Voss*: *οὐ φίλοις libri.* — 939. *φονορῦτῳ Blomfield*: *φονορρῦτῳ M.* — 940. *μέμνεται Kirchhoff*: *μέμνεται libri.* — 945. *ἴσος W.*: *κακὸς (i. e. καὶ ἴσος) libri.* — 946. *πατρῶν Bothe*: *πατρὸς libri.* — 947. *ὧ omisit M.* — 948. *διοδότην Schütz*: *διοσδότων libri.* — 951. *ἐπανθήσαντες Bothe*: *ἐπανθήσαντες libri.* — 952. *Pro πόνοισι γαιέν libri plerique πόνοισι γε δόμονς (aut δόμοι); utrumque habet M.* — 953. *τελευταῖαι δ' Hermann*: *τελευταῖ δ' αἰδ' M.* — 956. *ἔστακεν, supra v adscripto δ', M.* — 961. *Ismenae nomen praescriptum in M.* — 962. *ἐκάντες Hermann*: *ἔκτανες libri.* — 965 ante 964 posuit Hartung. *πρόκειται Hermann*: *προκεισάται libri.* — *δάκρυν Lachmann*: *δάκρυα libri.* — 966 et 978. *ἐῆ ἐῆ Dindorf*: *ἡ ἐῆ libri.* Sororibus haec distribuit Hermann. — 967. *ἐν Burney*: *ἐντός libri.* — 968. *πάνδουτε Ritschl*: *πανδάκρυτε M.* — 970. *φίλων Blomfield*: *φίλου γ' M.* — 973. *ἔχου δοῖαι Hermann*: *ἔχων τοίων M.* — 974. *πέλας ἀδελφεῖ Heimsoeth* (*πέλας ἀδελφὰ δ' conjecterat Hermann*): *πέλας δ' αἰδ' ἀδελφῶν libri.* — 975—977 sororibus tribuit Kirchhoff, choro Dindorf; 975—976 Antigonae, 977 Ismenae Hermann. — 976. *σικὰ uncinis inclusi* — 977. *μέλαιν' Porson*: *μέλαινά τ' libri.* — 979. *τόνδ' ἔδειξαι' ἐκ φυχῆς W.*: *ἔδειξαι' ἐκ φυχῆς ἡμοί M.* *ἡμοί omisit Robortellus.* — 982. *ὤλεσε Wellauer*: *ἀπόλεσεν libri.* — *δῆθ' ὅδε W.*: *δῆτα libri.* — *τόνδε δ' Hermann*: *καὶ τόνδ' libri.* — 983. *τάλαν πάθος Schuetz*: *τάλανα καὶ παθόν M.* *τάλαν καὶ πάθος G.* — 984. *δίπονα Hermann*: *δύστονα libri.* — Fortasse *ὁμαίμονα.* — Post 985 *ὀλοά λέγειν* — *ὀλοά δ' ὀράν inserunt libri*, ex 994 repetita. Delevit Trichinius. — 986—988. *ἰὼ omittit M.* Ceterum cf. 975—977. — 990. *τοί νιν Hermann*: *τοίνυν libri.* — 995. *ἰὼ ἰὼ κακὰ M.* — 996. Post *χθονί libri* addunt *πρὸ πάντων δ' ἡμοί*, quam versus sequentis interpretationem delevit Hartung. — 999. *δυστέρων M.* — Post *ἔναξ* vulgo additur interpretamentum *Ἐτεόκλεις ἀρχηγέτα*, quod in margine adscriptum M².

1000. *πολυστονώτατε W.*: *πολυκονώτατοι M.* *πολυστονώτατοι Robortellus.* — 1001 et 1004 Antigonae et Ismenae tribuendos esse confeci. — 1002. alterum *ἰὼ supra versum M.* — 1003. *οὐπὲρ γε W.*: *ὅπον libri.* — 1004. *ἰὼ ἰὼ M.* Fortasse *σπέρμα πατρί.* — 1009. *στέγων Wakelfield*: *στυγῶν M.* *εἰργων δηλονότι supersc. M².* — *στέφανον εἰλε τῇ πόλει?* — 1013. Fortasse *Πολυνείχη λέγω.* — 1025. *ἔδοξεν τῷδε M.* *ἔδοξ' ἐν τῷδε Balm.* Fortasse *ἐς τῷδε.* — 1027. *θέλοι M.* — 1029. *τιμῶς' ἀδελφόν*

Heimsoeth. — 1033. καὶ ἐν M¹, κακῶι M². — 1035. τούτω M. — Lacunam indicavit Prie. οὐτι Meineke. — 1036. πάσσονται (ex σπάσσονται fuctum), adscripto γεύσονται, M. — 1037. αὐτῇ Pierson: αὐτῶ libri. — Ante 1039 versum excidisse vidit Prie. — 1041. Interpunctionem post θάρσει sustulit Porson. — 1045. τραχὺς δ' ἄθραπτος L. Schmidt: τραχὺν· ἄθραπτος δ' libri. — 1047. δόξα τετίρηται W.: διετετίρηται M. — 1054—1065 choro (i. e. coryphaeo), sequentia hemichoriis (i. e. hemichoriōrum ducibus) tribuit Pauw. — 1056. Fortasse γένος ἄλλυτε — προμύθεν Is. Voss: προμύθεν libri. — 1057. τί δ' ἐρῶ M. — 1059. ἐπὶ τῷ βον libri nonnulli. — 1061. λήμα πολιτῶν Meineke. — 1064. θοῆρος M. — 1065. πεύθαιτο M. — 1066. τι ante πόλις inseruit Elmsley. — 1068. μὲν Victorius: γὰρ M.

PERSAE.

Personae. ΑΤΟΣΣΑ. Nomen reginae, quum in fabula ipsa non exstet, dubitari potest an Aeschylō notum fuerit.

Argumenta. 7. Post προαβητῶν libri inserunt: τῶν δὲ χορῶν τὰ μὲν ἔστι παραδικὰ, ὅτε λέγει δι' ἣν αἰτίαν πάρεστιν, ὡς τὸ „Τύχιον οἶδμα λιποῦσα“ (Eurip. Phoen. 202)· τὰ δὲ στάσιμα, ὅτε ἴσεται καὶ ἄρχεται τῆς συμφορᾶς τοῦ δολέματος· τὰ δὲ κομματικὰ, ὅτε λαιπὸν ἐν θοῆρῳ γίγνεται. Excerptum grammatici, alieno loco illatum, removit Blomfield. — 10. ἐν Πλαταιαῖς: ἐν Ψευταλαίῃ Oberdick. — 11. διεπεραιώθη seclnsi.

Fabula. 2. πίστα, i. e. Πίστα, M. — 6. Δαρειογενῆς Triclinius: Δαρειογενῆς, Δαρείων υἱός libri. — 9. πολυχρόσους στρατιᾶς M. Fortasse πολυχροῦς στρατιᾶς. — 13. οἴχωνι M. — νῦός δ' ἄνδρα βαῦζει F. V. Fritzsche (De Aeschylō F. Hermannī, Rastock, 1880). — 16. Ἀλφειάτων (coll. 535 et 961) Brunnē: Ἐαβειάτων libri. — 17. Κίσιον (coll. 120) Blomfield: Κίσεινον libri. — 19. τοὶ μὲν . . . τοὶ δ' Blomfield. — νῆδων M. — 22. μεταβάτης M. — 28. ἐν τλήμονι M. — 30. Fortasse τοξήρης. — 35. Fortasse Αἰγυπιογενεῖς, vel potius, ex Dindorfii sententia, τ' Αἰγυπιογενεῖς. — 39. in margine adscripsit M². — 43. μητρογαθῆς M. — 45. καὶ Blomfield. — 49. στεῦται schol. M.: στεῦνται M. — πελάτης W.: πελάται libri. — 50. δοῦλιον Scaliger: δοῦλιον libri. — 53. πάμικτον libri. — 61. ἐσθήτισ M. — 63. τοκῆς δ' Blomfield. — 65. πεπέραας libri. — 67. χάρας, supra scripto v, M. — 76. θαλάσσης libri. — 77. v. l. ὀχυροῖσι, hic et v, 89. — 80. χρυσονόμον M. — Ἰσάθειον φῶς M. — 81. κυανοῦν Blomfield: κυάνιον libri. — λένων M. — 82. φονίον Turnebus: φοινίον libri. — δέρις M. — 83. πολυναύτης M. — 90. θαλάσσης M. — 91. Περσῶν Blomfield: Περσῶν libri. — 93—

101. antistropheos esse vidit Seidler; post 113 transferbat C. O. Mueller. — 96. *ἐπιταῖς* Porson: *ἐπιταῖς* Hartung. Sed gravio-
 viore haec vulnere laborant. — *ἀνέσσαν* Brunck: *ἀνέσσαν* libri.
 — 97. *παρὰ σάκει* Seidler: *σάκοντα τὸ πρῶτον παράγει* libri.
 98. *εἰς ἄρκυος Ἰτα*, coll. schol., Hermann: *εἰς ἄρκυατα* libri.
 100 — 101. *ὅπῃ* Hermann. Fortasse *ὕπερθεν τὸν* (sic
 Stephanus) *ἀλυσκάζοντα φεύγειν*. — 107. *δὲ κλόνον* M. —
 109 — 110. *θαλάσσης πολυαινομένης* M. — 112. *λεπτοτόνους* Mei-
 neke. — 113. *λασπόροις* Heimsoeth: *λασπόροις* libri. — 114.
μοι vulgo. — 115. *ἐμύσεται* M. — 116. *ὁ* bis posui, hic et
 121. — *Περσική στενάγματος*, coll. schol. M, W.: *Περσικὸν*
στρατεύματος libri. — 120. *ἔσεται* Burney: *ἔσεται* M. *ἔσεται*
vulg. — 124. *πέσῃ* λακίς supplevit M². — 125. *ἰσπηλάτης* M.
 — 127 — 128. *μέλισσα* M. — 133. *ἀνδρῶν ὄδω*, coll. schol., Ober-
 dick: *ἀνδρῶν πόθω* (cf. 136) libri. — 135. *ἀβροπενθεῖς*, coll.
 schol., Paley: *ἀκροπενθεῖς* libri. — 137 — 138. *αἰχμητήτα* et *ἐν-
 νατήρ* *ἐποπεμφμένη* M. — 141. *στέος* M. — 146. *γένος* *ἀμέ-
 τερον* M. Fortasse *τέλος ἡμέτερον*. — 152. *προσπίνωμιν* Porson:
προσπίνω vulg. *προσπίνω* *προσαννῶ* M. — 157. *ἐννήτιρα* M.
 — 161. *καμὲ* Bothe (cf. schol. A): *καί* *με* libri. — 162. Fortasse
οὐδ' ἀδείμωτον. — 163. *στόλος* W.: *πλοῦτος* libri. *δαίμων* con-
 jecerat Heimsoeth, *στρατὸς* Rauchenstein. — *χορίσας* M. —
 165. *μέριμν'* *ἄφραστός* *ἔστιν ἐν φρεσὶν διπλῇ* Porson: *διπλῇ*
μέριμν' *ἄφραστός* *ἔστιν ἐν φρεσὶ* libri. — 166. *ἐν τιμῇ μέναι*
 Hartung. *πρίπειν* Herwerden. — 168. *ὀφθαλμοῖς* Heimsoeth:
ὀφθαλμοῖς libri. — 173. *φράσιν* Herwerden: *φράσαι* libri. —
 174. *δυνάμει* M. — 185. *ἀμώω* vulgo. — 189. *ἐν ἀλλήλῃσι*
 M. — 191. *ὅπανχένων* M. — 193. *ἐν ἡνίκαις τ'* Blomfield: *ἐν*
ἡνίκαισι M. *ἐν ἡνίκαισι δ'* vulg. — 194. *ἐν* *τη* Scaliger (cf. schol.
 M.): *ἐν τῇ* libri. — 195. *διασπαράττει* M. — 198. *ὀκτεῖρων*
 Kirchhoff: *ὀκτεῖρων* libri.

201. *καλῖρουν* M. — 205. *αἰετὸν* M. — 207. *δρόμω*: Fortasse
πρόμω. — 210. *εἰσιδεῖν* Hartung: *εἰσιδεῖν* M. *ἔστ'* *ἰδεῖν* vulg.
 — 216. *φρασύνειν* M. — 218. *ταδ'* *ἀγαθὰ δ'* M *κεδνὰ δ'*
 Heimsoeth. — *τέννω* *σέθεν* (ex schol. A. et v. 222) Heimsoeth:
τέννω *σάθεν* M. — 223. *γαίης* Turnebus. — *κάτοχα* *μαρτυροῦσθαι*
 Blomfield: *κάτοχα* *ἀμαρτυροῦσθαι* libri. — 225. *τελοῖθ'* & W.:
τελεῖν *σοι* libri. — 228. *ἐκτελοῖτο δὲ* M. — 232. *φθινάσματος*,
 coll. Hesychio, Pauw: *φθινάσματος* libri. — 236. Post τοιοῦτος
 virgula interpunxi. Fortasse *λαὸς οὖν τοιοῦτος*. — 239. *διὰ*
χερὸς *λαοῖς* W.: *διὰ* *χερὸς* *αὐτοῖς* libri. *διὰ* *χερῶν* (*χεροῖν* Elms-
 ley) *αὐτοῖς* Brunck. — 244. Fortasse *ὥς γε*. — 245. *λέγεις* *συ-
 θέντων* Meineke: *λέγεις* *ἰόντων* libri. — 246. *ναμειπῇ* Porson:
νημειπῇ libri. — 249. *Ἀσιδος* Blomfield: *Ἀσιάδος* libri. — 250.
πλοῦτος *πλούτου* *λιμὴν* conj. W. *ταὺς* Heimsoeth. *μέγας* *πλούτου*
λιμὴν Eurip. Or. 1077. — Ante 255 unius versus lacunam po-
 tavi. — 257. *πανδαί* W.: *καὶ* *δαί* libri. — 262. Fortasse *ἦ*

μέλα μακρόβιος. — 266. παρών τε M. — 268. ὁποῦ τοῦ M. — 269. πολλά Iachmann: πολλὰ libri. — τέλει Meineke. — 270. τὰς ἀπ' Ἀσίδος ἦλθεν αἴας W.: γὰς ἀπ' Ἀσίδος ἦλθ' ἐπ' αἴαν libri. — 271. δάαν ex cod. Lambethano Blomfield: δῖαν M. — 275. γρ. μέλει cod. Vindob. (conjecturat Kayser): σώματα M. — παμβαφῇ Heimsoeth: πολυβαφῇ libri. — 277. πλαγκτῶν W.: πλαγκτοῖς M. — σπιλάδεσσιν Hartung: διπλάνεσσιν libri. — 280 — 282. ἐνδ' ἄποτον δαίσις δυσαιανῇ βοῶν Hermann, Πέροσις ὡς L. Schiller: ἐνδ' ἄποτον βοῶν δυσαιανῇ πέρσις δαίοις ὡς M. — 283. θεοὶ θῖσαν Heimsoeth (θεοὶ | ἔθισαν Hermann): ἔθισαν libri. — 286. στυγνὰ γ' Ἀθανῶν W.: στυγνὰ γ' Ἀθήναι M. — 288. πολλὰς ὡς, coll. v. 282, W.: ὡς παλλὰς libri. — 289. εἰπαιδῶς W.: εἰνιδῶς libri. — 297. ἀρχελάων Robortellus. — 299. βλέπει φάος schol. Aristoph. Ran. 1060: φάος βλέπει libri.

300. Fortasse φέγγος μέγα. — 306. ἀριστέης Blomfield: ἔριστος libri. — ἰθαγενής M. — 310. κινώμενοι (cum glossa παρασσύμενοι) e libro Vindobonensi Heimsoeth: νικώμενοι M. — εἰς σκυρὰν χθόνα Weeklein. — 312. φρεσσάκης Bothe: φρεσύνη M. Φρεσσεύης vulgo. — 316. πυρρὴν Porson: πυρρὸν (πυρρὰν M¹) libri. — 317. πορφυρέα M. — 318. μάγος M. Fortasse καὶ Μάγος Ἀραμβος. — ἀραβῆς M. — Post 318 transposui 315. — 320. Ἀμηστρις Brunck: ἄμιστρία M. — 321. Fortasse σὺ τ', ἐσθλὸς Ἀριόμαρδε, Σάρδεσιν. — 322. θ' ante ὁ omittit M. — 325. Fortasse κεῖται . . . οὐ μάλ' ἐσθίεως. — 327. ἀπαρχὸς M. — 329. τοσόνδε Heimsoeth, ταγὼν Hermann: τοιῶνδ' ἀρχόντων libri. — πῶν in M. addidit manus recentior. — 330. δ' omittit M. — 331. νεὼν πόσον δὴ πλῆθος ἦν W.: πόσον δὴ (δὲ vulg.) πλῆθος ἦν νεὼν M. — 337 — 338. βάρβαρον Heath, ναυσὶν Porson: βαρβάρων ναυσὶ libri. Fortasse βαρβάρων στόλον. — Ἑλλῆσι libri. — 342. ἐπέρονοιν Blomfield: ἐπέρνομοι libri. — 344. ληφθῆναι M. — 347 post 349 transposui. — 357. Fortasse ὡς ὅτε. Conjunctioni εἰ hic locus non est. — 358. μνοῖεν Monk: μένοιεν libri. — 359. ἐπανθορόντες M. — 360. ἐκωσολάτο Monk: ἐκωσολάτο libri. — 362. τῶν θεῶν M. Fortasse δαιμόνων. — 366. μὲν σῖφος Brunck. — 370. νηρὸν M. — 372. τοιαυτ' Brunck: τοσαυτ' libri. — 375. τ' inseruit Scalliger. — 377. φθέγγος M. — 379. πᾶς δ' M. — 388. Ejecto interpretamento ἡχῇ (vel potius ἡχῇ) fortasse scribendum ἀρ-θεις. — 391. in margine supplevit M¹.

411. ἡθθονεν M. — 414. ἀρωγὴ τ' Prince: ἀρωγὴ δ' libri. — 415. ἐπ' αὐτῶν M. — ἐμβόλοις Stanley: ἐμβολαῖς libri. — 422. ἀκόσμως, coll. 470, Casaubon: ἀκόσμως libri. — 426. ἐχ-χωλή Sauppe: οἰωγῆς M. οἰωγῆ vulg. — 430. στοιχοιγαροῖην, super a scripto ο, M. — 431. μηδ' ἄν M. — 432. τοσούτ' ἀρι-θμόν M. — 433. ἔρρωται M¹. — 436. ἐπ' αὐτοῖς M. — 442

delet Paley. — 444. *οὐκ ἔστιν* libri nonnulli. — 446. *μόρῳ δὲ ποίῳ*, coll. Soph. Ant. 772, W.: *ποιῶς μόρῳ δὲ* libri. — 451. Fortasse *ἐνθάδ' ἐκωξότατο*. — 453. Fortasse *ὕπεκδεχοίαι*. — 459. *μὲν νῦν* W.: *μὲν γὰρ* libri. — 461. *ὄλλουσιν* M. — 466. *ἐὺκνή* Hemsterhuys. — 467. *πυλασγίας* M. — 470. *ἤϊξ' ἐκόσμων* vulg. — 471. *στένειν πάρα* Dindorf: *πάρα στένειν* libri. — 474. *εἶδε* Meineke. — *ἀπὴρκεισι* (cf. 475) M. — 477. *τοσῶν δὲ* M. — 478—479. Fortasse *λαῶν*. — *οὐ* (super *αἱ* scriptum in Lipsiensi) et *τοῦσδ'* Carolus Thurot: *αἱ* et *τάσδ'* libri. — 480. *γε* Robortellus: *δὲ* libri. Fortasse *καὶ τῶν τεγοῦχοι*. — 481. *αἰροῦνται* Elmsley: *αἰροῦνται* M. — 485. *οἱ δ' ἐκπερώμεν* Hartung: *διεκπερώμεν* libri. — 489. *πόλεις* W.: *πόλια* M. *πόλιον* vulg. — 501. Fortasse *δὴ πόρον*. Heimsoeth: *κρησταλλοπήγα διαπιρὰ πόρον στρατός*. — 506. *ἡτύχει* Paley: *ἐτύχει* M. *ἐτύχης* vulg. — 516. *ἐνὶ ἡλόν* M. — 527—531 post 851 transposuit Nikitine. — 532. *νῦν* (κένν) Stadtmueller. — 537. *ἀμαλαῖς* conj. Hermann: *ἀπαλαῖς* M. *ἀπαλαῖς* aut *ἀταλαῖς* vulg. — 538. *μαῖαι γονάδες* supplebat Hermann, *μητέρες οὐκίται* Dindorf. — 545. *ἀκορεστοῖς* Hermann: *ἀκορεστοτέτοις* libri. — 548. *νῦν δὴ* Porson: *νῦν γὰρ δὴ* M. — 549. *Ἀοῖς* Blomfield: *ἀοῖς* libri. *Ἀοῖς* Canter. — 550. *μὲν* Porson: *μὲν γὰρ* libri. — *ἤγαγεν* libri. — 552—561 (usque ad alterum *τοτοῖ*) in margine supplevit M². — 552. *δυσφόρως* Dindorf. — 553. *βαρίδεσι ποντιάις* schol. A et vulg.: *βαρίδεις τε ποντῖαι* (servatis alterius lectionis accentibus) M². — 554. *τί ποτε* M². — *Δουριάν* Dindorf. — 556. *πολιήταις* Victorius: *πολήταις* M². — 557. *σοσιόδες*, super *ε* scripto *ο*, M². — 558. *τε γὰρ καὶ* M². — 559. *αἶδ'* (αἶ δὲ M.) delevit Brunck. Sed librorum scriptura fortasse conflata est ex *ἀδοπτεροι* et *ὀμόπτεροι*. Illud nescio an genuinum sit. — 562. *πάνολεθροῖσιν* M¹. — 563. *ἡδ' ἱαόνων χέρας* Dindorf: *διὰ δ' ἱαόνων χέρας* libri. — 565. *αὐτὸν εἰσακούομεν* Hartung. *αὐτόπουν ἀκούομεν* Dindorf. — 567. *δυσχίμονες* Arnaldus: *δυσχιμέρους* libri. — 568. *πρωτομόροις* Blomfield: *πρωτόμαροι* M. Fortasse *πρωῖμόροις*. — 569. *λειψθέντις* M. — *ἀνάγκας* Blomfield: *ἀνάγκαν* libri. — *ἡδὲ* libri hic et v. 577. — 570. *κυπρία* M². — 571. *ἔρρανται* supplebat Hermann, *ἔρρανται* Dindorf. Cf. ad v. 581. — 573. *οὐ* duplicavit Dindorf hic et v. 581. — 576. v. l. *δεινῶ*. — 577. *σὺ δὲ λονται* M. — 580. *τοκέες* Porson: *τοκῆες* libri. — 581. *ἐμαθειμόν'* M, conflatis, opinor, variis scripturis *δαιμόνια* et *οὐράνια* (cf. v. 573). *ἐρρανται* aut *ἔρρανται* (orta ex *οὐράνια*) *δαιμόν'* libri plerique. — 584. *Ἀσάν θην* conj. Dindorf, *Ἀσιγάν* Meineke. — 586. *οὐδ' ἔτι δαμασφοροῖσιν* M. 588. *οὐδ' ἔς* Brunck: *οὐρ' ἔς* libri. — *προσπίνοντες* M. — 589. *ἄζονται* conj. Halm. — *βασιλεία ἢ βασιλική* M. — 592. Fortasse *ἐν φυλακῇ*. — 595. *ἄρουραν* Porson: *ἄρουρα* libri. — 597. *Περσῶν* libri. — 598. *ἔμπορος* M. Fortasse *παλαιῶν ὁσῆς ἔμπειρος*.

602. *αἶψα ἄνεμον* W.: *αἶψα δαίμον* libri. — 609. *ἐστειλάτο* M. — 610. *μηλικήρια* M. — 616. *θαλλούσης ἴσον* Dindorf. — 617. *ἐλαίας* libri. — 618. *πληκτά* M¹. — 621. *ἀγκαλεισθαι* Dindorf: *ἀνακαλεισθαι* M. — 631. *οἷδ' τις ὄν* W.: *οἶδε πλέον* libri. — 632. *Θρηῶν* Gomperz (Sitzungsberichte der Wiener Akad., 1876, p. 583): *Θρηῶν* libri. — 637. *Fortasse ὄχη δ' ἀμβούζω*. — 641. *μεγαλυνή* M. — 645. *τοῖον Heimsoeth*, *τὸν οἶον* Dindorf. — 646. *αἶα κάλυπτεν* Meineke: *αἶ' ἐκάλυπτεν* libri. — 647. *ἀνήρ* Burney: *ἀνήρ* M. — *φίλος* Arnaldus: *ἡ φίλος* libri. — 650. *ἐνείης* Brunck: *ὦν εἰή* M. — 651. *ἀνάκτορα Λαριῶνα* Dindorf: *δοροῖαν οἶον ἀνάκτα δαριῶνα* ἡ' M. — 652. *οὔτε* W.: *οὔτε* libri. *ἀέδ'* Dindorf. — *ἀπᾶλλον* M. — 656. *εὖ ποδοῖται* Dindorf: *ὀποδῶναι* M¹, *εὖ ἐποδῶναι* M². — ἡ' M. — 657. *βαλλήν* . . . *βαλλήν* M. — *ἰθ' ἰθ'* Seidler: *ἴθι* M. — 661. *τιήρα* M. — 662. *δαριετοί* M¹, *δαριῶν οἱ* M². — 665. *ὅπως αἰανῇ κλύης* Enger. — 666. *δίσποτα δεσποτῶν* Dindorf. — 671. *δαριῶν, δι* M. — 675. *δυνάστα δυνάστα* libri plerique. *δυνάστα δυναστῶν* olim Dindorf. — 676. *αἰδύμα γὰρ* Dindorf. — δ' post *διαγόν* addidit M². — 677. *πάσαν γὰρ τάνδε* M¹. — 678. *ἐξέφθινται* Blomfield: *ἐξέφθινθ'* (*ἐξέφθιντ'*, supra v scripto oi, i. e. θι, M) *αἶ* libri. — 680. *ἀναεῖς, οἶοι* Dindorf. — 686. *τάφου suspectum*. — 687. *ἀρθιάζοντες* Robertellus: *ροθιάζοντες* M. — 688. *καλεισθαι* M. — 692. *τάχυνε*, super e scripto α, M: *τάχυνε* vulgo. — 693. *τί δ' ἐστὶ* libri nonnulli. *τί δ' ἡ'* sit Hartung. — 697. *πεπικισμένος* addidit M².

700 et 701. *δίλωμαι Hermann*: *δίλωμαι* M. — 702. *προλέγων δόλοικτα* Hermann. *ἐρέων δύρανητα* Heimsoeth. — 706. *δ' ἡ* Hartung: δ' *ἄν* libri. — 708. *γίνεται* libri. — 709. *ἐντοχῇ* (*εἰ in ῃ* mutato) *πότμον* M. — 710. *ὡς θ'*, *ἕως ἔλευστος*, ex Par. A, Brunck. — 713. *ἐν βραχὺ χρόνῳ* M. — 714. *ὡς ἔπος εἰπεῖν* M. — 720. *δοιοῖν*, super oi scripto v, *στρατηλάτοι* M. — 721. *Fortasse πῶς δὲ καὶ τασόνδε πεζὸς (πέλαγος) ἤμυσεν περᾶν*; — 724. *δαιμόνων: καὶ θεῶν*, coll. schol. M., Heimsoeth. — 732. *περῶν*, coll. v. 799, W.: *γέγων* libri. — 734. *Fortasse δρομάδα*. Cf. v. 470. — 735. *ποι περᾶν* Heimsoeth. — 736. *γαῖν* margo Askewii: *ἐν* libri. — 738. *τοῦτο κούν* Dindorf: *τοῦτό γ' οἶα* libri. — 740. *ἀπέσκηψεν* M.: *ἐπέσκηψεν* vulg. — 749. *θεῶν δὲ θυητὸς ὦν ὑπάντων* W.: *θυητὸς ὦν θεῶν δὲ πάντων* libri. — 751. v. l. *πλοῖον πόρος*. — 753. *τοὶ* Dindorf: *ταῖς* libri. — 754. *μέγα* M. — 761. *Conjeci ἐξεκινεῖσθαι* (coll. schol. M.) *παθόν*. — 764. v. l. *ἰθύντηριον*. — 767. *ὠακοστροφῶν* Porson: *ὠακοστροφῶν* libri. — 773. *ἦθυνεν* M¹. — 774. *μάρδος* ex veteris grammatici conjectura M²: *μάρδος* M¹. — 778 interpolatum esse statuit Schütz. Hermannus contra ante 778 nonnullos versus excidisse putabat. — δ' omittit M. — 779. *πάλον* δ' M. — 781. *κακόν* fortasse in fine versus ponendum. — 782. *ὦν νέος* Turnebus, *φρονεῖ νέα* Monk: *νέος ὦν*

(*ἔων* M.) *νέα φρονεῖ* libri. — 784. οὐ γὰρ Heimsöeth. Ante haec videtur excidisse versus unus. — 791. *μηδ' ἦν* Brunck. — Fortasse *μεῖζον*. — 793. Fortasse *τῖνι δὲ συμμαχεῖ τρόπῳ*; — 794. *ὑπερπόλοιο* M¹, *ὑπερπόλλου*, deinde *ὑπερπόλοιο* M². — 795. *εὐσταλῇ* (conflatum ex *εὐτελῇ* et *εὐσταλῇ*) M. — 796. *τρόποις* M.

806. *φιλοσ* M. — 811. *θ'* omittit M. — 815. *ἐκπιδύεται* Schütz: *ἐκπαιδεύεται* libri. — 816. v. l. *αἰματοστόγης*. — 817. *γῆι πλατῶν δωριάδος* M. — 818. *νεκρῶν δὲ θῖνες* Hermann: *θῖνες νεκρῶν δὲ* libri. — 819. *σημαινοῦσιν ὄμμασι* M. — 829. *νεχρημένον* schol. A.: *νεχρημένοι* libri. — 834. *παντὶ* Canter: *πάντα* libri. Fortasse *κάριτα*. — 841. *ψυχῇν . . . ἡδονῇ* Pauw: *ψυχῇ . . . ἡδονῇ* libri. — 845. *πολλὰ διατρέχεται* M. — *κακῶν* Bothe: *κακὰ* libri. *κίεσθ* Heimsöeth. — 850. *παιδί μου* Dindorf: *ἐμῷ παιδί* (sic M.) aut *παιδί ἐμῷ* libri. — Post 851 inseruit versus quinque 527—531 Nikitine, Journal Ministère de l'Instruction Publique, 1876, octobri (Cf. Revue des Revues, 1, p. 275). Quam transpositionem cur receperim exposui in Annuaire de l'Assoc. pour les études grecques, 1883, p. 75 sqq., 865. — 527. *ἡμέα* M. — 528. *πιστοῖς* M. — Fortasse *πιστοῖσι πιστοῖς*. — 531. *μη κέει* et *πρόσθητε* M. — 554. *γεραῖα* M. — 555. *ἐκάκην* M. — 557. *ἐνδοκίμους στρατίας* Wellauer: *ἐνδοκίμον στρατίας* libri. — 559. *νομίσματα* Hermann: *νόμιμα τὰ* libri. — 562. *οἴκους* Porson: *ἐς οἴκους* libri. — 565—566. *ποταμοῖο | οὐδ'* Burney: *ποταμοῦ δ'* (i. e., scholiasta interpretē, *ποταμοῦ οὐδί*) M. — *συνθῆκῃ* M. — 570. *θρησκῶν* M. — 575. *τ'* omittit M. — *ἐνχόμεναι*: *ἐρχόμενοι* Blomfield, *ἐνχόμεναι* Rhenanstein. — 887. *ἀνδρῶν*, superscripto *δὲ*, M. — 888. *μεσάγκτου* M. — 895. *ματροπόλειο* M. — 896. *στειναγμῶν* Hermann: *στειναγμάτων* libri. — 897—898. *ἐκταίαντος* M. — *Ἰάβιον* Hermann: *Ἰόνιον* libri.

900. *ἐκράτει* Hermann: *ἐκράτουν* (cf. 888) libri. — 904. *θεόπρεπτα* M. — 905. *πολέμοιο* W.: *πολέμοισι* libri. — 913. *ἐμολ* Schütz. — 918. *ὄτοτοῖ* Blomfield: *ὄτοτοτοῖ* M. — *βασιλεὺς στρατίας* M. — 920. in margine supplevit M². — 923. *Ξέρξης* debebat Bothe, *Ἰλιδον* Heimsöeth. — 924. *σάκτιος* M¹, *σάκτιοι* M². — *ἀδοβάται* Hermann: *ἀγδοβάται* libri. — 926. *πάνν ταρφύς* τις Franz: *πάνν γὰρ φύστις* libri. — 928. *Χερξί* in libro tributum, chori esse vidit Meineke. — 932. *πατρώα* Heath: *πατρία* libri. — *γὰρ τε πατρώα γεννᾷ τε μέλιον* (debebat servare *μέλεος*) Heimsöeth. — 935. *προσθόγγον* M. — 939. *πέμφω* Porson: *πέμψω πέμψω* libri. — 940. *πάνδυρον* Blomfield: *καὶ πανόδυρον* libri. — 943. *τὰν* W.: *καὶ* libri. — *πάνδυρον* Blomfield: *πανόδυρον* libri. — 945. *νεοπαθῆα* Paley. — *σέβων* Hermann: *αἰβίζων* libri. — Fortasse *ἀλιτυπέα βάσιν*. — 947. *κλέγξω δ'* *ἀρίδακρον ἀσάν* W.: *κλέγξω δ'* *αὐτόν* (ex *αὐτῶν* et superscripto *γόν* ortum) *ἀρίδακρον* libri. — 949—950. *Ἰών* bis W.: *ἰώνων* . . . *ἰών* M¹. — 952. *βουχίαν* Arnaldus. *μυχίαν*

Pauw. *στυγίαν* Roscher. — Conjeci *κροαιμένους*. — 953. *ἀν' αὐτάν*, coll. schol. M., Oberdiek. — 954. *Χερσί* tribuunt libri. *βόα* deleuit Heimsoeth. — *ἐκπεύθει* M. *ἐκπενθόμεν* Heimsoeth. *ἐκπέρθου*; W. — 959—961. καὶ *Δατάμας* (hoc Heimsoeth ex Xenoph. *Cyrop.* VIII, 3; 17). *Ψαμμισκάνης* τ' ἢ δ' *Ἀγβάτας* *Ἀγαβότανα* *λιπών*, collatis antistrophicis, W.: καὶ *δοτάμας* ἢ δ' *ἀγο* | *βέτας* *ψάμμισ*· *συναισκάνης* (ex *ψάμμισκάνης* et *συναισκάνης*, cf. v. 34, conflata) | *τάγβέτανα* *λιπών* M. — 963. *ἄκραις* Pauw: *ἄκταις* libri. — 964. *Σαλαμινιάσι* Hermann: *σαλαμινίον* M. — 966. *ποῦ* Hermann: *ποῦ* δὲ libri. — 967. *Ἀριόμαρδος* τ' Brunck: κ' *Ἀριόμαρδοσ* M. — 968. *Συνάκης* Aldina: *συνάκησ* M. — 970. Fortasse *Μισόστας*. Cf. v. 30. — 972. *ἐπανερύμεν* Wellauer: *ἐπανέρισμα* M. — 973. *μοῖ* *μοῖ* M. — 976. *ἔ* *ῥ* M. — 979. *τὸν* (ex *τῶν* factum) *πρῶν* M. — 981. *μύρια* *μύρια* Boissonade: *μυρία* *μυρία* libri. — 982. *ἄλκνιστον* Wecklein. — Deinde lacunam indicavit Hermann. — 983. *σησάμ* M. Cf. v. 322. — 984. τ' *Οὐβάρην* Heimsoeth: *τοιβάρην* τ' M. τ' *Οὐβάρην* vulgo. — 985. tertium ὦ addidit Dindorf. — 986. *λίγην* Lachmann: *λίγης* libri. — 989. *ἐσθλῶν* W.: *ἀγαθῶν* libri. — *ὑπορίνεις* Hermann: *ὑπαμυνήσεις* libri. — 990. Alterum *ἔλαστα* addidit Hermann. — *λέγειν* Lachmann: *λέγων* libri. — 991. *μοι* inseruit Dindorf. — *ἐνδοσθεν* Blomfield: *ἐνδοθεν* libri. — 992. *ἄλλους* Dindorf: *ἄλλο* libri. Fortasse *ἄλλων* *μεῖζω*, — 994. *μυριαταγόν* Dindorf: *μυριόνηταρον* libri. — 995. *Ξάνθην* Hermann: *Ξάνθη* libri. — 996. *Ἀλαιξιν* libri. — *Ἀρσάκην* Burney (cf. v. 37): *Ἀρσάκην* libri. — 998. Fortasse καὶ *Δαδάταν* καὶ *Ανοθίμουν*. 999. τ' omittit M. — Fortasse τε *μάχος*.

1001. *ὀπισθεν* Wellauer: *ὀπισθεν* δ' libri. — Fortasse *ἐπομένους*. — 1002. *ταίπερ* Passow: *οἴπερ* libri. — *βεβῶσιν* οὐχ ἔπερ Heimsoeth. — *ἀκρόται* Hermann: *ἀρόται* (*ἀκρόται* v. l. apud schol. M.) libri. — 1003. *νόνημοι* M. — 1004 — 1005. *δαίμονων* *θέντων* W.: *δαίμονες* *ἔθετ'* libri. *ἔθεσθ'* Schneider. — 1006. *ζαπρίπον* Dindorf: *διαπρόπον* libri. — 1007. in margine supplevit M² γρ. *δαίμονος* *τύχει* adscriptum in M. — 1010. Scriptura *νέαι* *νέαι* *δῶαι* *δῶαι* vulgo pro plurali habetur. — 1011. *ἰάνων* M. — 1013. *δυσπάλαιμον* Hartung. — 1015. *πῶς*: τί Heimsoeth. — *στράτον* γὰρ Hermann. — 1016. *μεγάλα* τὰ schol. M. et vulg.: *μεγάλα* τε M. *ὄλωλεν* *μεγάλως* τὰ *Περσῶν* Hermann. Fortasse *ὄλωλεν*; *μεγάλ'* ἦν τὰ *Περσῶν*. — 1020. *τὸν* δὲ M. *τάνδε* Porson. — 1022. *βέλεσσαι* Hermann: *βέλεσαι* M. — 1025. *Ἰάνων* Passow: *Ἰαόνων* libri. — 1038. *αἰᾶς* αἰᾶς, coll. v. sequente, W.: *δαίανε* *δαίανε* libri. — 1042. *ῥῖξ'* ὁμοῦ *τιθεῖς* μέλος W.: *ῥῖξε* μέλος ὁμοῦ *τιθεῖς* libri. — 1047 et 1039 sedes mutare jubebat Butler. — *γενδῶς* M. — 1052. *ἀμμεμῖ* *ξεται* Dindorf: *αὐ* *μεμῖξεται* M² et ceteri. — 1053. *οὐ* Lachmann: *μοι* M. — 1054. *κάπιβῶ* Dindorf: *κάπιβῶς* libri. καὶ *βόα* Hermann. — 1056. *γενεῖον* ὑπερθε M. — 1060. *ἔριδς* M. —

1062. κατοικῆται M. — Post 1068 chori αἰαὶ αἰαὶ inseruit Hermann. — 1069. ἰὼ Περσὶς αἰα. | ἰὼ δυσβάπτος W.: ἰὼ ἰὼ περ-
σὶς αἰα δύσβατος M. δύσβατος aut δυσβάπτος, cum interpre-
tatione δυσθρήνητος, tres Parisini, unde δυσβάπτος Brunck. —
1071. δῆτ' ἄν' αἰαν W.: δῆτα val val libri. — Post 1072
versum eiusdem mensurae excidisse statuo. — 1073 — 1074.
Vide ad 1069 adnotata. — 1075—1077 ad duos versus redegei: ἡ
ἡ (η ἡ η ἡ M) τρισκάμοισιν | ἡ ἡ (η ἡ η ἡ M) βάριον (βαρίον
M) ὀλόμειναι. | πέμψω τοί σε (τοῖ, σ ε M) δυσθρόους γόοις libri.

SUPPLICES.

Personarum index ab editoribus additus est. In fabula ipsa
vices personarum paragrapho distinguere Medicei librarius satis
habuit, nisi quod passim chori notam praefixit et ad versum
176 adscripsit πρῶ, i. e. πρεσβύτης.

3. ναῖον ἀρθύντ' Turnebus: ναῖον ἀρόντ' M. — 4. λεπτο-
ψαμάθων Pauw: λεπτομαθῶν M. — 5. δῖαν δὲ λειποῦσαι M.
— 7. δημηλασίαν Auratus: δημηλασίαι M. — 9. αὐτογενεῖ φνξά-
νορίᾳ Bamberger: αὐτογέννητον φνλαξάνοραν M. γρ. φνξάνοραν
margo M. — 11. Post ὀνοταζόμεναι suppleri potest διάνοϊαν.
— 15. διὰ κῶμ' ἔλιον Hesychius (in v. ἀνέδην): διακῶμ. ἄλιον
M. — 16. κέλασι Sophianus: κέασαι M. — 17. οἰστροδόνον
Turnebus: οἰστροδόμον M. — 18. ἐπι. νοίασ, craso ut videtur
π, M. — 19. Μαλὶν τετελέσθαι. — 20. τῖν' ἄν οὖν Burges:
τίνα. οὖν M. — 23. ἑριστέπτοις Scaliger: ἑριστέπτοις M. —
29. δέξασθ' Heath. — ὁηλυγενῇ W.: τὸν ὁηλυγενῇ M. — 31.
δ' ἔσμὸν Turnebus: δεσμὸν M. — 34. ἐνθα δὲ Robertellus:
ἐνθάδε M. — 36. ὀμβροφόροις M. — 39. σφετεριζόμεναι Her-
mann: σφετεριζόμενον M. — πατραδέλφειαν Pauw: πατραδελ-
φίαν M. — 40. ἀκόντων Hermann. — 41. ἐπικυκλομένη Turne-
bus: ἐπικυκλόμεναι M. — 43. ἰνιν Hermann: ἰνὶν τ' M. — 45.
ἀνθονομούσας Porson: ἀνθονόμουσάσ, superscripto σα, M. —
ἐπιπνοίας Robertellus: ἐπιπνοῖαις M. — 48—49. δ' ἐγέννασιν
| ὄντ' Porson: δὲ ἐγέννασιν ἢ | οντ' M¹. δὲ γέννασιν ἢ | ὄντ' M².
— 51. τόποις: τραφαῖς Verall. — 52. γονέων Hermann: τὰ τε
νῶν M. — 54. κατονόμοις δ' Hermann: τὰ τ' (haec in littera
duarum litterarum) ἀνόμοια οἶδ' M. — 58. Fortasse ὄδ' οἰο-
πόλων (hoc M. Schmidt). — 59. οἰκτον Bothe: οἰκτον οἰκτρον
M. — 60. ἀκούειν Heath: ἀκούων M. — 62. κερκηλάτας ἀηδόνας
Hermann: κερκηλάτον τ' ἀηδονῆς M. — 63. προτέρων ἐργασμένα
Fr. Martin: ποταμῶν τ' ἐργασμένα M. ποθ' ἔων Dindorf. — 66.
ἔθεν Porson: ἔο ἐν M. — 68. φιλοδύοτος Heath: φιλοδύοτος
M. — 70. εἰλοθερῇ Bothe. — 74. Fortasse διμυαίναντο, ἀφίαν
τάσδε φράγας. — 77. θεοὶ Porson: θεοὶ of M. — 79, ηκαὶ M.

ἦβας Martin. — ἔχειν περ Kirchhoff. — 80. ἐτόμως Arnaldus; ἐτοίμως M. — στεγνοῦντες Turnebus; στεγνόντες M. — 82. πολέμων Robortellus; πολέμων M. — ἀρῆς schol.; ἀρη M. ἀρος, coll. v. 835, E. A. I. Abrens. — 85. εἰ θεῖη θεός Schütz. Fortasse εἰθ' εἴη δῶος (i. e. μέθησις. Cf. Bachmanni Anecd. I, p. 447, 10.) — 88. πάνται M. Versuum 88 sqq. (παντὶ . . . λαοῖς) et 93 sqq. (δανλοῖ . . . ἀφραστοί) sedes commutat, Westphalo auctore, Oberdick. — 89. ξυνέχαι M. τε τήχαι Hermann. — 91. Λὺς εἰ κορυφῇ, coll. versu antithetico, M. Schmidt; κορυφαί διδω εἰ M. — 94. τεινοῖ (αὐτ τεινοῖς?) κατειδεῖν M. — 95. δ' ἐλπίδων Hermann; δὲ ἀπιδῶν M. — 98. πᾶν ἔπονεν Wellauer; τὸν ἔποινον M. — δαιμόνιον Paley; δαιμονίων M.

100. θάσσον W.; ἡμινον M. μῆμον Hermann. — 102. ἀφ' anonymus apud Spanhemium; ἐφ' M. — 103—104. ἐς ἦβρον M. — οἶα Hermann; οἶα M. — 105. τιθαλῶς Bothe (cf. schol.); τὸ θάλος M. — 106. ἀνσπαρσούλοισιν M. — 107. μινόλιν M. Fortasse μαργασέναν τε μινόλιν. — 110. Ἄτας δ' ἀπάται Westphal; ἔται δ' ἀπάται (utrumque i in litura) M. — 111. λίγων M. δ' ἐγώ Enger. — 114. Post ἐμπρέπη (ἐμπρεπή Turnebus) iterum θερομένη μέλη habet M, delevit Porson. — 117 et 128. ἐλώμαι Turnebus; ἐλώμαι M. — 118 et 129. καρβάνανδον δ' W.; καρβάνα δ' ἀνδάν M. — τῷ, γὰ, κοινεῖς Boissonade; εἰς κοινεῖς et εὐγακόντιον M. — 120 et 131. λίνοισιν ἦ (et ἦ) M. — 121 et 132. σι. δορίαι, ex σινδορίαι factum, M. — 123. ἐπιδρόμ' ὑπόθι Hermann; ἐπιδρόμω (superscripto ο) πόθι M. — ἐπῇ W.; ἐπη M. ἐπῇ vulgo. — 126. πρῶοι, collato Aleaci fr. 18, W.; πόροι M. πόροι Westphal. — 135. Fortasse τ' εὐδόμος. — 136. ἀχίματον M. Fortasse ἀχίματον. — σὺν πνοαῖς Porson; σὺν πνοαῖς M, σὺν | πνοαῖσιν Oberdick. — 138. τελιντὰς Burges; τελιντὰς M. — 141 et 151. σπέσμα δὲ σεμνὰς Oberdick. — 142 et 152. ῥ ῥ M. — 143 et 153. ἀδάματον Bothe; ἀδάματον M. — 146. Fortasse ἔχουσαν. — 147. σθένει Heath; σθένουσι M. — 148. διωγμοῖς (ἐμοῖσιν) ἀσφαλῶς Hermann; διωγμοῖς δ' ἀσφαλῶς M. — 149. ἀδμήτος Paley; ἀδμήτας M. — 154. εἰ δὲ Turnebus; εἰ δὲ M. — 155. ἡλιόκτεπον Wellauer; ἡ διόκτεπον M. — 156. τὸν γάϊον Wellauer; τὸν ταιον M. — 162. ἀχημοσσι M. Quid in τω lateat, non liquet. — 163. μαστίνειν, coll. schol., Hartung. — 164—165. ἄγαν Wecklein. — γαμετὰς σφάρινον Victorius; γαμετονάρινον M. — 169. ἐρέξεται Porson; ἐνεύξεται M. — Post 175 ephymnium iterandum esse vidit Canter. — 176. ἦντι Porson; ἦντι M. — 178. προμήθειαν, super τι scripto γ, M. — λαβῶν Wordsworth; λαβεῖν M. — 186. τεθρηγγίμος Pearson; τεθρηγγίμος M. τεθρηγγίμος Abresch. — 189. τότῳ Turnebus. — 190. κριάσσων, ω mutato in ο, M. — 192. ἐκτερός Victorius; ἐκτερός M. — 193. ἐβωνόμων Scaliger; σὺνωνόμων M. — 194. γοῖδρα Robortellus; γοειδρα

M. — *ῥαχρεῖ* ἔπη Bamberger: τὰ χρεῖα ἔπη M. — 197. φθογγῇ Porson: φθογγῇ M. — 198. *ἐκ σεσωφρονισμένων*, coll. v. 724, Dindorf: *ἐκ μετώπων σεσωφρονῶν* M.

202. *εἰ ξένῃ* Sophianus: *εἰξεν ἡ* M. — 204. πρὸς φρονόσαν Dindorf. — 205. *φυλάξομεν* Turnebus. — 210, 208, 207, 209. Sic versus trajectos disposuit Hermann. — 207. *μὴ νυν* Dindorf: *μηνῦν* M. — 209. *ὁ* Victorius: *ὡς* M. — Post 211 unius trimetri lacunam notavit Hermann. — 212. *κικλίσκται* M. — 215. *συγγνώῃ* Robortellus: *ἐγγνώῃ* M. — 216. *συγγνωῖτο* Victorius: *σύνγνωτο* M¹, *σύνγνωτο* M², *συγγέγνωτο* margo M. — 217. *κικλίσκω* M. — 221. *νυν* Canter: *νῦν* M. — 223. *δ' ἱερὸς* Wellauer: *δευρὸς* M. — 224. *ἴξεσθε κίρκων* Robortellus: *ἴξεσθαι κίρκω* M. — 225. *ἐχθρὸς θυμὸν καταμεινόντων γένος* Hermann. — 226. *ἄν ἀγνέοι* Plutarchus, Romul. c. 9 et Quaest. rom. 93, p. 286: *ἀναινεύοι* M. — 227. *γαμὼν* Robortellus: *γάμων* M. — 228. *μὴ 'ν* Turnebus: *μήν* M. — 229. *ματαίων* Schuetz: *μάταιον* M. — 230. *τάμπλεκήμαθ' ὡς* Canter: *ταπλα ἐν μαβῶς* M. — 232. *τόπον* Stanley: *τόπον* M. — 234. *ἀνέλληγστολον* Bothe: *ἀνέλληγν στολόν* M. — 235. *πυκνάσμασιν* anonymus apud Burges. *καμπυκνάσμασιν* Hartung. — 236. *προσφρονόμεν*; *οὐ* Robortellus: *προσφρονόμενον* M. Fortasse *προσφρονόμεν*. — 238. *οὕτε* Hermann: *οὕδε* (ex versu superiore) M. — 240. *ἀτρέστως* Sophianus: *ἀκρέστως* M. — 243. *συνάσεται* Conington. — 244. Fortasse *δίκαιος* (sic Schwerdt) ἦ. — 248. *ἱερὸν* Dindorf: *ἱερὸν* M. *οἶμαι ἦ ἑρμὸν ῥάβδον* margo M¹. ἦ *ῥήτωρ* ἱερὸν ῥάβδον Schütz. — 249. *λέγ' ἐνθαράης* Turnebus: *λέγει' ἐνθαράεισ* M. — 251. *Πελοσγός* Canter: *πελοσγού* M. — 254. *αἶεν ἥς* (coll. schol.) Turnebus, *δι' ἄγρὸς* (coll. Pers. 497) Wordsworth: *αἰδῶνς διαλγος* M. — 256. *τὴν τε* Stanley: *τὴνδε* M. — 259. *τάπιδε* Canter: *τ' ἀπαιτα δέ* M. — 265. *δὴ* Turnebus: *δὲ* M. — 266. *χρανθεῖα* M. — *μηνίσας' ἄχῃ* Martin: *μηνίσται ἄχῃ* M. — 267. *δρακοντόμιλον* Wellauer: *δράκονθ' (ex δράκωνθ' factum) ὀμίλον* M. Conjeci *δρακὼν ὀμίλον*. — 268. *καὶ καυτήρια* Naber. — 269. *ἀρίμπτως* Apic Turnebus: *μεμπτῶς ἔπεισ'* M. — 270. *ποτ' ἀντίμισθον* Turnebus: *πονταντινισθον* M. — 271. *ἔχονσα δ'* Heimsoeth: *ἔχον δ' ἄν* M. *ἔχονσαν* margo M. — 272. *γένος τ'* *ἐτ* λέγοις πρόσω Robortellus: *γένοιτ'* *ἐτ* λέγοι πρόσω M. — 273. *γε μὲν δὴ ῥῆσιν* Sophianus: *γέ μιν δηρίαιν* M. — 276. *παντί* Schuetz: *πάντα* M. — 277. *ἔπειστο* M. — 278. *ὅπως ποθ'* Meineke. — 280. *γοναίξιν* Turnebus: *γοναίξιδ'* M. — 282. *ἀπκρῖς*, mutatum in *ἀπκρῖς*, M. *Κέκρως* Hartung. — 283. Fortasse *βεβλήτ' ἄρ.* — 284. *Ἰνδᾶς* Bothe: *Ἰνδοῦς* M. — *ἐκούω νομάδας* Robortellus: *ἐκαῶν νομάδας* M. — *ἱπποβόμοισιν* M. — 286. *τοίλας* Heimsoeth: *εἶναι* (interpretamentum) M. — 287. *κρεβορόρους* (sic anonymus apud Butler), deleta particula, Hermann: *κρεβορόρους δ'* M. — 289. *δ'* addidit Abresch. — 292. *τῇδ'* *ἐν* Sophianus: *τῇ ἰδεῖν* M. — 294.

ἦν Hermann: ἦν M. Regis hunc versum esse intellexit Hermann. — 295. coryphaeo tribui. ἦ W.: μὴ M. — Ante 296 regis versum excidisse putō. — 296. κἄκροντα et τὰμπαλάγ-
ματα Hermann: καὶ κροντά et παλλαγμάτων M. — 299. βαῦν
τὴν Canter: βούτην M.

300. Ζεύς ἔτ' Schütz. Fortasse κείνος ἐνκαίρω. — 301.
πρίποντα Turnebus: πρίποντας M. — 302. δῆτα Victorius: δῆ
M. — πρὸς ταῦτ' ἄλλος Robertellus, Ἰσχυρὰ Διὸς Pauw: προσ-
ταῦτα λόγοις χυρᾶδιος M. Fortasse ἄλλος ἰσχυρᾶ. — 303. τὸ
πᾶν θ' M'. — 306. ἔτενξεν Turnebus: ἔτενξε δ' M. — 308.
πέλας Turnebus: πίδαας M. οἶμαι παῖδες margo M. — 309. γῆς
Canter: τῆς M. — Post 311 regis versum excidisse vidit Her-
mann. — 312. φνίθει Scaliger: φνιτεύει M. — 313. τίς Stanley:
τί M. — 315. Versus lacunam notavit Stanley. — 316. πέδον
supplevit Kruse. — 320. Δαναός, ἀδελφὸς δ' Scaliger: δαναός
δ' ἀδελφός M. — Fortasse ἀδελφός δ' ὥστε. — πεντηκοντάπαις
Heath: πεντηκαστόπαις M. — 321. τοῦδ' ἔνοιε Porson: τοῦ
δαναοῦ M. — 322. Αἴγυπτος, εἰδώς δ' Turnebus: αἴγυπτος δ'
εἰδώς δ' M. — 323. ἀνστήσας, adscripto ἐντήσας, M. — 324.
δὴ inseruit Turnebus. — 328. δ' ἴδοις et πτερόν Turnebus:
δειδοῖς et πότερόν M. — 330. κίλαρι Robertellus: κίλαριον
M. — 331. ἔχθει μεταποιούσαν Turnebus: ἔχει μετὰ ποιούν-
σαν M. — 336. ὄνοιτο Turnebus: ὄνοιτο M. ὄνοιτο Boisso-
nade. — 338. γ' Turnebus: τ' M. — 340. μὴ 'κδοὺς Schuetz:
μὴ 'κδῶις M. — 341. ἀρεσθαι Wecklein: αἰρεσθαι, ut videtur,
M. αἰρεσθαι vulg. — 343. κοινωνὸς Sophianus: κοινὸς (dā in
litora) M. — 344. πόλιος et ἑστεμμένην Turnebus: πόλιος et
ἑστεμμένη M. — 345. πέφρικα λένσων Robertellus: πέφρικα
λένσων M. — τὰσδ' ἔδρας Victorius: τὰς δέδρας M. — 349. με
τὰν Victorius: μέγα M. — 350. λυκαδῶικτον Hermann: λυκα-
δῶικτον M. — 351. ἡλιβάτοις, ἦν' Valekenae: ἡλιβάτοισιν M. —
355. νύονθ' Bamberger: νέον θ' M. — τόνδ' Hermann. —
359. δῆτ' ἔνατον Pauw: δῆτα τὰν ἔνατον M. — 361. γεραρᾶ
φρονῶν, coll. v. 666, W.: γεραφρόνων M. γεραφρόνων Barges.
— 362. οὐ πινεῖ, coll. schol., Hermann: οὐν περ M. — 364.
λήμματ' Turnebus: λήματ' M. — Lacunam post οὐ πινεῖ sta-
tuebat Hermann, post ἄγνωθ' Dindorf. — 367. ἔκπορειν Turne-
bus: ἔκπορειν M. — 368. πάρος Sophianus: παρὰρος M. —
369. ἀσπίς et τῶνδε Scaliger: ἀσπίς et τοῖσδε M. — 370. δῆ-
μιον M. — 373. νεύρασι M. — 374. θρόνοις (θρόνοισι) Sophi-
anus: χρόνοισι M. — 375. ἄγος Robertellus: ἄλλος M. — 380.
μὴ δρᾶσαι τι Robertellus: μηδράσητε M. — 381. ἐπισκοπῇ M.
— 383. τοὺς πύλας προσιγμένοι Tournier. — 385. ἱκταῖον Din-
dorf: ἱκταῖον M. — 386. δνοπαρθήλκτος Bothe: ὃ δνοπαρα-
θήλκτος (δνοπαρθενήτος in margine) M. δνοπαρθήλκτος
Schuetz. — 389. τίσδ' ἂν τοῖσδ' M. — θέλοι M²: θέλει M'. —
390. διτ' τοῖ σ' ἰφινριῖν Kirchhoff. — 392. ὑποχείριος Robar-

tellus: ὑποχέριος M. — 393. κάρτεσιν Heimsoeth: κριτέσιν M. — 394. Fortasse γάμον δύσφρονος μῆχερ ὀρίζομαι. — 395. φρυγ Victorius, quam vocem mutata interpunctione cum sequentibus conjunxi: φρυγ M. φρυγάν Heath. — 399. μή καὶ ποτὲ Cantor: καὶ μήποτε M.

400. εἴ ποὺ τι Turnebus: εἴ ποὺ τι καὶ M. — τόχοι Porson: τυχθῇ M. — 401. εὐπλήλιδας M. — 402. ἀμφοτέρους Schuetz: ἀμφοτέρωσ' (Bamberger) ὁμοίων Heimsoeth. — 404. Fortasse δίκαν μὲν κακοῖς, αἰσία δ' ἐννόμοις. — 408. ὡς βυθὸν μολεῖν Kayser. — 409. ὠνωμένον Salvinus: ὠνωμένων M. — 415. θησάμεθ' M. — 416. δς οὐδ' ἐν Victorius: ὡς οὐδὲν M. — 417. δοκεῖ δεῖν Turnebus: δοκεῖν δεῖ M. — 422. ὁρμίναν Pauw: ὄρα (suprascripto ω) μέναν M. — 423. ἐξ ἔδραν M. — πενήθειον Heimsoeth: πολυθείον M. — 424. ὁσάκω θεῖον M. — 429. εἰς τὰν Pauw: τ' αἰόταν M¹. οἶμαι μῆτι τλαῖσθαι τὰν ἱκτὴν M² in margine. — 435. μένει δορὶ τέλει Boissonade: μένει δορικτείνειν M. — 436. ἐντίροπον Heimsoeth: ὁμοίον M. — 443. χρημάτων margo M: χρήμασι M. — 444 post 445 collocat Hermann. — ἄδην Burgard. — γεμίζειν καὶ μέγ' ἐμπλήσαι W.: γε μίξω καὶ μέγ' ἐμπλήσας M. Cf. schol. — 447. θελκτικῶς Turnebus: θελκτικῶς M. — 448. μὴ ἀλγεῖν à Hermann: ἀλγεῖν M. — Ante 452 forte inserendus v. 442. — 457. στρόφος Spanheim. — 458. τάχ' ἂν Markscheffel: τύχαν M. τύχη Turnebus. — συμπρέποι στολῇ W.: συμπρεπῇ πέλοι M. — 459. καλὴ Turnebus: καλεῖ M. — 460. γηρύσας Kirchhoff. γηρύειν σ' ἐρεῖς Meineke. ἔχεις Naber. — 461. ὁποσάσεις Wellauer: ὅπῳ σήσαι M. — 464. ἀλλ' ἀπλῶς Abresch: ἀλλὰ πῶς M. — 465. ἐπαγξασθαι θέλω Naber. — 466. μασικτηρε Auratus: μασιστηρε M. — 468. καὶ Turnebus: καὶ μὴν M. — 471. ἐσβέβηκα Schuetz: ἐσβέβηκα M. — 474. ὁμαίμοις Turnebus: ὁμαίμονα M. — 477. οὐνεχ' M. — 480. σὺ μὴν Stenzel. — 481. γε Auratus: τε M. — 484. φόγος Conington. — 486. οὐκίτας ἰδῶν Linwood: οὐκίτος εἰσιδῶν M. — 489. ἰθνοίαν Herwerden. — 491. εὐρεθίντα Porson: εὐ ρέοντα M. — πρόξινον Canter: πρυσξένον M. — 494. πολυξέτους ἔδρας Hermann, alii alia. — 495. ἀσφάλεια δ' ἢ δι' Turnebus: ἀσφαλείας δὲ δι' M. —

501. ἀστικὸς Turnebus: ἀστίκονα M. — 502. ἐμβολοθεῖν Hermann: ἐμβόλοισιν M. — 507. χειρὶ λόγοις Valckenaer. — 508. ἐπιστρέφον Robertellus: ἐπιστρέφω M. — 509. ἂν <πέδον> W.: ἂν ἄλσος (ἄλσος ἂν ex correctione) M. — 510. ἀρπαγαῖς Turnebus, σ' inseruit Porson: ἀρπαγας M. — 513. δυσθροεῖν Herwerden. — 514. γυναικῶν Linwood: δ' ἀνέκτων M. — 515. φρένα Heath: φρενί M. — 516. θρόνον (coll. v. 208) W.: χόρον M. Idem error v. 374 et passim. — 518—520 omisit M¹ (ad alterum ἰγχωρίους aberrans), in margine addidit M². — 519. πατῶ Wecklein: πιετω M. Conjeceram στείχω. — 519. ποῖα Auratus: τοῖα M. — 522. πορσύνων Heath: πορσύνων M.

— 527. *πίθον* Stanley: *πίθον* M. — *γένει* σά Lobeck: *γενέσθω* M. — 530. *τὸν μέλανα ζυγίαν* Tournier. — 532. Fortasse *ἀμ-
τέρου γένους*. — 535. *πολυμᾶστος* Hermann et Dindorf: *πολυ-
μῆστος* M. — *ἐραπτορ* Porson: *ἐράπτωρ* M. — 537. *ἐνοικοί*.
Fortasse *ομιώνον*. — 543. *πόλλ'* ἀνδρῶν Meineke. — 547. *δ'
Ἀσίδος* Turnebus: *βασίδος* M. — 549. *πείρει* δὲ Heimsoeth. —
Μνάων Turnebus: *μονᾶων* M. — 550. *Λύδια* Turnebus: *λύγία*
M. — *τ'* ἔγ Hermann: *τε* M. — 551. *ὕρων* et *ὄρων* M. — 552.
Παρφύλων τε Heath: *παρφέλων* τε γένη M. — 554—555. *ἀφρο-
δίτης* M. — 556. *εἰσέκτανμένον*, duabus ultimis litteris in li-
tura, M. *ἐγκειμένον* Hermann. — 560. *χῦδωρ* τὸ W.: *ὑδωρ* τὸ
M. *ὑδωρ* τε Schnetz. — 564. *κεντροδαλήτῃσι* Erfurt: *κεντροδα-
λήτοις* M. — *Θυιάς* Heath: *θυίας* M. — 566. *δελμακτι* M. — 568. *μι-
ξόμβροτον ἐσσεῶντι* (hoc Tournier) *δυσχερὲς βοτάν* W.: *βοτὸν ἐσο-
ρῶντες* *δυσχερὲς* *μιξόμβροτον* M. — 570. *δ' ἰθάμβρον* Turnebus;
δὲ *θαμβρόν* M. — 571. *τότε* Canter: *τόδε* M. — 574. *δι' αἰῶνας*
Hermann: *Ζεὺς αἰῶνας* M. — *κρίων* M. — 580. *ἄψυθεῖ* W.:
ἄψυθεῖ M. — 584. *φρσιζόον* Schütz: *φρσιζοον* M. — γ' *ἐρνος*
W.: *γένοα* M. — *τόδε* Porson: *τὸ δὴ* M. — 587. Fortasse *νόους*
ἐπιβούλους. — 588. *τάδ' ἔργα* W.: *τόδ' ἔργον* M. — 592. *αὐτὸς*
δ, in M. omitta, ex scholio supplevit Heimsoeth. — 595. *ἀρχᾶς*
Schnetz: *ἀρχὰς* M. — 596. *κρεισσόνων* ex scholio Turnebus:
κρείσσον ὦν M. — 597. *οὗ τινος* Robertellus: *οὔτινος* M. —
ἡμέρον Turnebus: *ἡμέρ' οὐ* M. — 599. *βούλιος* Auratus: *δοῦλιος* M.
Post 600 *anias* versus *laennam* indicavit Hermann. *τὰ*
τῶν ἐγχωρίων | *λαῶν δίδοκται* Heimsoeth. — 602. *ἀγγέλων*, mu-
tatum in *ἀγγέλλων*, M. Hoc praetulerunt editores. — 603. *ἔνιστε*
δ' ἡμῖν ποτ' ἀκούσεται Robertellus: *ἐνόςπερ ἡμῖν ποικικύρωται*
M. — 604. *χείρ* θ' *ὅπη* Dindorf, *πληθύνεται* Hermann: *χειρο-
πληθύνεται* M. — 606. *ἀνηβῆσαι* με Tyrwhitt: *ἂν ἡβῆσαι* M.
— 610. *καρυστάστας* M. — 616. *Ζηνὸς* *ἱεσίου*, coll. v. 346,
Dindorf: *ἱεσίου* *ζηνὸς* M. — 617. *προφανῶν* Canter: *πρόφανων*
ὦν M. — 619. *πρὸς πόλεως* Paley: *προπόλεως* M. — Fortasse
τραπέν. — 620. *ἀπηχένον* Stanley. — 622. *ἐκρον'* *ἐνιν* *κλητή-
ρος*, coll. schol., Turnebus: *ἐκλάναν* *ἐκκλήτορος* M. — 623. *εὐ-
πιθὲς* Hartung: *εὐπειθεῖς* M. — 624. *ἐπικράται* Dindorf: *ἐπέ-
κρατεν* M. — 625. *λέξομεν* Turnebus: *λέξομεν* M. — 629.
ἄμεμπτον Hermann: *ἀμέμπτων* M. Conjecti *τέρμον'* *ἀποντάν*
περὶς ἄμεμπτον. — 633—634. *πυρίφατον* Turnebus: *πυρέφατον*
M. — *τάνδε* *Πελαγίαν* Hermann: *τὰν πελαγίαν πόλιν* M. —
635. *ἐκροον* *βοᾶν* Schwerdt. — 638. *βοτοὺς* *ἐναλίμους* Wecklein.
647. *πάνσχοπον* Hermann: *τε σκοπόν* M. — 648. *δυσπόλεμον*
(aut *δυσπαλαμῆ*) *τὸν* Meineke: *δυσπολέμητον* M. — 649—650.
ἔχων *ἐπ' ὁρόφων* *λαίνοιτο* W.: *ἔχοι* *ἐπυρόφων* *μεινόντα* M. —
660. *τάνδε* Hermann: *τὸνδε* M. — 661. *στάσις* inseruit Bam-
berger. — 662—663. *γῆς*, *ἦβας* Porson: *τὰς ἦβας* M. — 667.
φλεόντων Hermann: *φλεγόντων* M. Idem *προβούλοις*, ejecta

interpretamento γεμότων. — 670. τὸς πόλις Robortellus: τὸς πόλις M. — 671. μέγαν Aldina: μέγα M. — 672. ὑπερτάτως e scholio H. L. Ahrens: ἐπὶ τῶν M. — 673. ὅς, ex ὡς factum, M. — 674. δὲ φόρους Erfurdt: δ' ἐφόρου M. — 675 — 676. ἄλλους τ' et Ἀρτίμιν δ' W.: ἄλλους et Ἀρτίμιν δ' M. — 677. λόχους Sophianus: λόγους M. — 680. δαίξαν Aldina: δαίξων M. — 681. ἄχαρον ἀκίθαριν Porson (ἄχαριν ἀκίθαριν Plutarchus, Amat. c. 16): ἄχαρος ἀκίθαρις M. — 682. τ' ἐνδημον, coll. schol., Pauw: τε δῆμον M. — ἐξοπλίζων, coll. Plutarcho l. 1., Stanley: ἔξω παίζων M. — 684. δ' ἔσθης Turnebus: δεσμός M. — 685. κράτος H. Voss: κράτος M. — 686. Λύκειος Arnaldus: λίκιος M. — 688. καρποτιλή, coll. schol., Stanley: καρποτιλεῖ M. — 691. βοτὰ τὴς Turnebus, τοῖς Wecklein: βοτῆτας M. — 692. λάρχουν Dindorf: λάθουν M. — 694. ἐνφῆμοις M. ἐνφῆμον Hermann. — κώμοις Wecklein. — 695. μούσων θεῶν Hermann: μούσαι θεαί τ' M. — 697. φῆμη M. — 698. ἀτρίμαϊα τιμᾶς, coll. schol., Butler: ἀτρίμας τιμᾶς M. ἀσφαλῆς margo M. — 699. δῆμιον M.

700. προμαθῆς Hermann: προμηθεὺς, super η adscripto α, M. προμαθῆς Bergk. — 705. ἐγχωρίον, ου ex oi facto, M. — 706. δαφνηφόροις Schuetz: δαφνηφόροις M. — 711. ἑμεῖς δὲ μὴ τρέσῃ Turnebus: ἡμεῖς δὲ μητρὸς αἰ M. — 714. γὰρ, οὐδὲ W.: γὰρ οὐ με M. — 715. νεῶς suspectum. Cf. 717. — 717. θαντήρος Salvinus (ἐθαντήρος Turnebus): συναντήρος M. — 718. γ' ὡς Turnebus: τὸς M. — 719. νῆτοι M. — 720. γνοῖσι M. — 727. γὰρ ἂν Burges: γὰρ ἡ M. — πρόσβης μόλοι Victorius: πρεσβῆμοι M. πρόσβης Dindorf. — 732. θάσσει Turnebus: θαρσείτε M. — 740. ἐγών M. — 741. ἐξώλεις ἐστι μάργον Turnebus: ἐξώλεσσις τίμαργον M. — 743. δορυπαγεία M. — 744. νέας Meineke: νῆας M. — ἐπιτυχεῖ Turnebus: ἐπὶ τάχει M. — 745. πολεῖ Stanley: πόλει M. — μελαγχρείω M. — 746. μεσημβρίας Schuetz: μεσημβραῖα M. — 747. βραχίον Turnebus: βραχείον M. — 748. πρόλιπε M. — 749. οὐλόφρονες Valckenaer: δουλόφρονες M. δολόφρονες Stanley. — δ' ἔγαν, coll. v. 757, Hermann. — δολιουμήτιδες margo Askewii: δολιουμήτιδες M. — βωμόν W.: βωμὸν M. — 756. θίων στήθη Nauck. Ἰδη Conington. — 757. φασίφρονες Dindorf: περιφρονες M. — 759. ἐπαλόντες οὐδὲν, coll. v. 751, Meineke: οὐδὲν et in margine ἐπαλόντες M. — 760. κρεῖσσονας λύνους κυνὼν Hermann: τοὺς λύνους κρεῖσσων, superscripto ους, M. — 762. δρως μεταίων Schuetz. Fortasse ὡς περματαίων. — 763. ἔχοντες Turnebus: ἔχοντες M. — φυλάσσεισθαι καλῶς Schuetz. φυλάσσεισθαι, πάτερ Kirchhoff. Fortasse πάρος. — 764. ταχεῖα et στρατοῦ στολή Turnebus, στολή στρατοῦ Dindorf: ταχεῖα (ex ταχεῖα et ταχείᾳ conflatum) et στρατοῦ στολή M. — 765. πισμάτων M. — σωτηρία Turnebus: σωτηρίον M. — 766. οὐδ' ἐν Robortellus: οὐδὲν M. — 768. ἄλλως τε Victorius: ἄλλ' ὥστε M. — 769. Ante φιλεῖ

interpunxit Bamberger. — 770. τίπτειν νῆξ Turnebus: τίπτει νῆξ M. — Post 770 καὶ ἡ γαλήνη ex Plutarchi Mor. p. 1090 A, reliqua ex conjectura addidit Paley. — 771. ἄν οὐδ' αὖ M. — 773. φρόντι Robortellus: φρονεῖ M. — Post 773 trimetrum excidisse intellexit Hartung. — 775. ἐβλάσσω M. — 776. βοῦνι πάνδικον, coll. schol., Paley: βου-
νιτι Ἰνδικον M. — 780. νίφισαι Arnaldus: νίφεισι M. — γει-
τόνων M. — 781. ἀφάντως Hermann. — ἀμπιτῆς ἔϊστος (an
ἐιδνός? Kirchhoff) ὡς C. G. Haupt: ἀμπιτῆσαις δόσω M. —
782. ὁροῖμεν Dindorf: ὀλοῖμεν M. — 785. κελαινόχρως Pauw:
μελανόχρως M. κελαινόχρων δὲ πάλλεται φίλον κίαρ Schwerdt.
— 788. ἐν ἀρτάναις Parisinus 2886: ἐν σαργάναις M. — 790.
τῶδε χοιμφθῆναι Parisinus, χοῦ Escorialensis: τῶδ' ἐχοιμφθῆν
χοῦν M. — 793. Fortasse ἀμφ' ὄν. Cf. γ, 801. — νεφῶν Enger:
νέφῃ δ' M. κόφειλλ' Dindorf. — γίνεται M. — 795. Fortasse
ἐπερσάδικοτος.

800. κῶντιν M. — 801. ὕρτισιν δείπραν M. — 802. τῷ γὰρ
θανεῖν ἐλευθεροῦμαι Schuetz: τὸ γὰρ θανεῖν ἐλευθεροῦται M.
— 804. ἐλθέτω Pauw: ἐλθέτω ἐλθέτω M. — 806—807. ἀμφυ-
γῆς W. (ἀμφυγῆν Hermann): ἀμφ' αὐτάς M. — γάμου λυτήρα
Schuetz: γάμον καὶ λυτήρα M. — Fortasse ποῖον ἀμφυγῆς ἔε'
οἶμον τίμω γάμου λυτήρα; — 808. ἰῦξε Robortellus: ἰῦξεν
M. — οὐράνιαν M. οὐρανίαν olim Dindorf. — 809. θειοῖσι λιτανὴ
(servato καὶ, quod delevis) Hermann: λιτανὴ θειοῖσι καὶ M. —
810. τίλεα δέ μοι. πῶς πελομένα μοι M. — 811. λύσιμά μ'
ἔχην' ἐπιδε W.: λύσιμα' μάχιμα δ' ἐπιδε M. Secutus sum
scholion ἀντὶ τοῦ ἀτάραχα, quod nescio quo auctore Dindorf
in editione Poet. Scen. quinta recentioris manus esse dixit, ab
eadem cui reliqua scholia debentur manu scriptum esse per
litteras amico meo certiore fecit Vitelli. — 812. παιδοῖς W.:
φιλεῖς M. φίλοις Lachmann. — 817. Ἀλύπτειον Hermann. —
817. δύσειστον Hermann: δύσφορον M. — 823. τί δ' ἔστιν Robor-
tellus: πιδαν M. — 824. θνατοῖσι Bothe: θνατοῖς M. —
825—829 personarum notis carent in M. — 825—829 et 830—
835 antithetica esse statuit Hermann. Praeconi versus 836—
841 post 829 inserit Oberdick, ut 836 et 842 inter se respon-
deant, ultima antistrophi pars exciderit. — 826. μέρπτις, coll.
γ, 827, Turnebus: μέρπια M. — 829. εἰδνία, coll. schol., Schwerdt.
— βοῶν M. βύσμε φαῖνω Hermann. — 835. γαί M. — 837. ὅπως
τάχος Heimsoeth. — 842. σοῦαθε σοῦαθ' ὀλοαί μίγ' ἐπ' αἰλδα
Hermann. — 843. εἰθ' ἀνά Hermann: εἰθ' ἀνα M. — πολύρρυναν
Wellauer: πολέρρυναν M. — 844. ἀλμυρόντα Hermann. — 845.
διοποσύνω Victorinus. — 846. δόρει Hermann: δορεῖ M. —
847—848 praeconi tribui. — 851. ἰῶ ἰῶ Robortellus: ἰῶ ἰόν,
cum versu superiore conjuncta, M. ἰὸν ἰού Hermann. — 854.
ἰδοῖν Peiper: εἰδοί, super ei adscripto ἰ, M. ἰδοίμ' Butler. —

856. ἀεζόμενον Scaliger: δεζόμενον M. — 861—862 ante 859 collocavi. — δ' ἐν καὶ Hermann: δὲ καὶ M. — Fortasse τάχος. — 859. ἐγγαίος W. — ἔχω Butler. — 867. καὶ γὰρ W: καὶ γὰρ M. εἰ γὰρ Heath. — σὺν παλάμαις, coll. schol., Heimsoeth. — 868. ἀλλήροντον Turnebus: ἀλλήροντον M. — 870. πολύφαμον Hermann: πολυφάμαθον M. — 871. ἀερίαισιν Hermann: τὸ-ρηταῖς ἐν M. ἀερίαις ἐν Hartung. — 875. χίονσα καὶ πικρότερον οἷζός νόμον Hermann. — 876. οἱ quinquies M. — 877—878. λόμας εἰς σὺν πρὸ γὰς ὀλέσσαν, coll. schol., W. (λόμας, εἰς δὲ πρὸ γὰς ὀλέσσαι conjecerat Dindorf): λόμασις ὑπρογουλάσκει super ei adscripto οι, M. — πριχαιμπα M. — πριχαιμπα Stanley. — 880. ὅς ἐπωπῆ σ' Schwerdt: ὅς ἐρωτᾷς M. — ὑβρίζοντά σι M. — 881. ἀμφίστροφον, ex schol. et Etym. Gud. p. 104, Porson: ἀντίστροφον M. — 883. ὅσον Robortellus: ὅρον M. — τι σχολάζτω M. — 884. οὔτι Schwerdt: οὔτοι M. Possis etiam οὔτοι γὰρ ὀλκή, — οὐδὲμ' ἄζεται Pauw: σὺν δαμά-ζεται M. — 885. βρέτας ἄρος ἄτα, coll. schol., Wellauer: βρα-τιστα | ροσεται M. βρῦτες ἄρος ἄτα Eustathius, p. 1422. ἄρος ματᾶ Martin. — 886. μάλα δ' ἔχει W.: μαλδασγει M. ἐμολάδ' ἔχει μ' Hermann. — 889 et 898. ὁτοτοτοτοτ' M. — 890 et 899. βόαν Oberdick: βοᾶν M. Conjeceram βῶαν. — 892 et 900. ᾧ πᾶ, coll. schol., Valckenaer: ᾧ βᾶ M. — 893. με θρήψαν οὐδὲ γήρσαν M. — 894. καίμῃ, coll. schol., Robortellus: καὶ καὶ M. — Post πῖλας versum excidisse monuit Hermann. — 895. δέπος W.: δέπωνς M. — 896—897. τις ποτιδακνῶς' ἔχει W.: τί ποτ' ἐν | δακνῶς M. τις πόδ' ἐνδακνῶς' ἔχει Paley. — 904. πρόμοι Stanley: πρόμοι M. — 909—910 et 905—906 sedes mutare jussit Heath. — 910. οὐκ ἀκούει' ὀξὺ Porson: οὐ κακοῦ ἔξυ M. — 907—908. διωλόμισθ' ἐπιπρ', ἀναξ Robor- tellus: διωλόμισθα ἐπιπᾶναξ M. — 906. θαρσύνει' οὐκ ἐρεῖτ' ἀναρχίαν Robortellus: θάρσει τοῦ χειρὶ ταναρχίαν M. — 911. τίνος Hermann: ποίου M. — 914. ὦν δ' Porson: δ' ὦν M. — 915. ὠρθώσας φρενὶ Robortellus: ὠρθώσα φρενὶ M. — 918. τέμ' ὀλωλόθ' et ἄγω Porson: τέπολωλόθ' et ἐγώ M. — 919. προξένοις Victorius: προσξένοις M. — 923. κλύω Robortellus: κάτω M. — 924. οὗ τις Tyrwhitt: εἰ τις M. — 925. οὐ Robor- tellus: οὐδὲ M. — 928. λέγοιμ' ἄν Heath: λέγοις ἄν M. — Post 933 nonnulla excidisse puto. Schuetz versus 934—937 ante 950, Hermann lacunae signis circumdatos post 950 pone- bat. — 937. βίαν Plutarchus, Mor. p. 517 F et p. 937 F: βίον M. — 939. εἰσι σὺν τ' αὐτὸς καὶ Burges: ἐσθιγαντος χοῦ M. — 941. λόγος Turnebus: λόγοις M. — 944. τῶνδ' ἐφήλωται τὰρως Turnebus: τῶνδὲ φιλωται τὰρῶ M. — 945. ἀραρότα Mei- neke: ἀραρότωσ M. — 950. ἰσθ' οὐν Bothe: ἰσθι μὲν M. εἰσι- μιν et μοχ ἀρεῖσθαι Cobet. — αἰρεσθαι Porson: ἐρεῖσθαι M. — 951. κράτος W.: κράτη M. — 954. φίλας Schuetz: φίλοις M. — 959. ἐνθ' ἔστιν ὅμῃ W. (ἐνθ' ὅμῃν ἔστιν Kirchhoff):

ἐνθυμὸν ἔστιν M. — εὐτόχους Bothe: εντυχούση M. — δόμοις Turnebus: δόμοιο M. — 961. μοναρχόμοις M. — 963. λωτίσασθε Canter: λωτίσασθαι M. — 966. ἀγαθοῖσι Porson: ἀγαθοῖς M. — 974. εὐτυχος Spanheim: εὐτυχτος M. — 976. Ante ἐν χώρῳ lacunae signa posui; ante v. 975 nonnulla excidisse statuerat Hermann. — 983. ἔγγενεις Heath: ἔκτενεις M. — 984. φίλον, superscripto σε, M. — αὐτανειψίους Kruse: αὐτανειψίους M. — 985. ἐμοὶ δ' Schuetz: ἐμοῦδ', ex ἐμοῦσδ' factum, M. — 987. μηδ' ἐξ ἀέλπτων W.: καὶ μήτ' ἀέλπτως M. — δορικανεὶ μόρῳ Porson: δόρικ' ἀνημέρωι M. — 989. τυγχάνοντος W.: τυγχάνοντος M. — 990. σίβεσθαι M. τιμιωτέρων χρεῶν Heimsoeth. — 991. ταῦθ' ἐμ' ἔγγράψασθε Hermann: ταῦτα μὲν γράψασθε M. — γιγχαμμένους M. — Ante 993 lacunae signa posui. — 994. εὐτυχον Spanheim: εὐτυχον M. Cf. ad 959 et 974. — 999. τιμήν M.

1001. ante 1000 transposui. — 1000. παιδαστιβῇ M. — 1002. μένην, super τὴν scripto εἶν, M. — Temptavi ὦραν (cum v. l. κάλλος) κολοῦει κἄνθος οὐ μένειν ἔξ. — 1007. οὐνεκ' (immo εἵνεκ') ἡρόθη Heath: οὐν ἐκληρώθη M. — 1009. οἰκήσεις M. — 1010 pro spurio habet Kirchhoff. — 1011. λάτρων Hermann: λατρῶν M. — 1012. φυλάξαι M. — 1015. οὐνεκ' M. — 1016. Fortasse θεοῖς γὰρ εἴ τι μή. — 1019. γανάντες Hermann: γανάντες M. ἀγαλοῦντες Paley. — 1021. περιναίνονται Hermann: περιναίετε M. — 1023. ὑποδέξασθε δ' Heath: ὑποδέξασθ' M. — 1024. μέλος L. Legrand: μένος M. — αἰνός M. — 1026. προχοῶς Robortellus: πρόσ χοῶς M. — 1030. μειλίσσοντες Pauw: μειλίσσοντες M. — 1033. τέλος W.: γάμος M. — ἔλθει M. — 1034. στυγερῶν Hermann: στήγειον M. στυγερόν πέλει Turnebus. — 1035. δ' inseruit Pauw. — ἀμελὴς ἑσμός W.: ἀμελεῖ θεσμός M. — 1039. δὲ φίλα Burges: δ' αἱ φίλαι M. — 1040. ἧ addidit Wellauer. — 1041. θέλκτορι Bothe: θεα | κτορι M. — πιθοί M. — 1043. ψεδυραὶ Stanley: ψεδυρα, supra δ adscripto θ, M. — 1044. φηγάδεσιν Burges: φηγάδεα M. — ἐπιπνοίας Turnebus: ἐπιπνοίαι M. — 1049. παρβατός Askewius: παραβάτας M. — 1051. Fortasse μετ' ἐν ἄλλων. — 1052. προτιεῶν Bothe: προτιεῶν M. — 1053. ἀπαλέξει W.: ἀπαλέξαι M. — 1056. θέλγεις ἂν ἐθελκτον Stephanus: θέλγεισ ἀνάθελκτον M. — 1063. Ζεύς Robortellus: ζεῦ M. — 1064. γάμον M: γάμον vulg. — 1067. κατὰσχετον W.: κατὰσχεθον M. — 1071. τὸ δίμοιρον schol: τὸ δίμοιρον M. — 1072. δίκᾱ Burges: δίκᾱ M. — 1074. μηχαναῖα M.

AGAMEMNO.

Personarum indicem non habet M.

Argumenti 1. 2. *ὀπείσχετο* omittit M. — 21. *Θυέστων* Victorius: *ὀρέστων* M. — 23. *ὀγδοηκοστῇ* Meursius: *κῇ* (i. e. *ὀγδοῇ καὶ εἰκοστῇ*) libri.

Fabula. 2. *μῆχος* Stanley. — *μῆχος δ' ἦν* M. — 3. *στέγης* Schneidewin: *στέγαις* libri. — 7. *damnavit* Valekenaeer. — 14. *ἐμὴν*: *ἐμοὶ* Auratus *τί μὴν*; Hermann: *ἀέ* Hartung. — 19. *δεσποτοῦμένον* Duebner: *διαπονοῦμένον* libri. — 22. *Ante* *νυκτός* virgula interpunxit H. L. Ahrens. — 25. Interjectiones ante v. 22 transponebat Hermann. — 26. *σημανῶ* Fl. — 29. *ἐπορ-θριάζειν* M. — 30. *ἀγγέλων* M. — 32. *πείσόντ' αἰσθήσομαι* Kock: *πείσόντα θήσομαι* libri. — 40. *πριάμω* M. — 41. *Μενέλαος ἀναξ μέγας ἀντίδικος* W.: *μέγας ἀντίδικος Μενέλαος ἀναξ* libri. — 44. *Ἀτρεΐδαν* Dindorf: *Ἀτρεΐδαν* libri. — 64. *ἐρειποῦμένον* Fl: *ἐριδοῦμένον* M. Cf. ad Pers. 1066 adnotata. — 69. *ἑποκίων* Casaubon: *ἑπουκίων* libri. — 70. *οὔτε δακρύων* debebat Paley. — 75. *σκήπτροις ἰσόπαῖδα νέμοντες* W.: *ἰσόπαῖδα νέμοντες ἐπὶ σκήπτροις* libri. — 76. *ὃ τε* Auratus: *ὅτε* libri. — *νεαρῶν* conj. Enger. — 77. *ἀνάσσω* Hermann: *ἀνάσσω* libri. — 78. *Ἄρως* et *χώρα* O. Gilbert: *Ἄρης* et *χώρα* libri. Conjeceram *χωρῶν*. Herwerden *Ἄρει*. — 79. *τί θ'* *ὀπείσχεσθαι* Martin: *τίθιπερὶ σέως* M, *τό θ'* *ὀπείσχω* F. — 82. *ἡμερόφατον* M. *ἡμερόφοιτον* H. L. Ahrens. — 87. *πυθοῖ* Fl. *πενθοῖ* Scaliger. — *Θυοσκίης* Turnebus ex Hesychio: *Θυοσκινεῖο*, priore i e correctura addito, M. — 90. *τῶν τε θυραίων* Enger: *τῶν τ' οὐρανίων* libri. — 91. *δώροισ* M. — 97. *λέξαις* Hartung. — 99. *γίγνον* J. H. Voss: *τε γενοῦ* libri.

101. *ἀγανὰ φαίνουσι* Fl: *ἀγανὰ φαίνετο* M. Conjeceram *ἀγανὴ προφανεῖς*. — 102. *ἄπλειστον* M. — 103. *λύπης, θυμοφθόρον* ἔτην W.: *τὴν θυμοφθόρον (θυμοβόρον Fl.) λύπης φρένα* M. Videtur ad *φροντὶδ'* *ἄπληστον λύπης* adscripta fuisse interpretatio *ἄπληστον λύπης φρένα*. — 105. *ἐντελείων* Auratus. Fortasse *ἐνλεκίων*. Cf. Euripid. Androm. 324. — *καταπνύει* M. *καταπνύει* Fl. — 106. *μολπῶν*, mutatum in *μολπῶν*, M: *μολπῶν* vulg. — *ἄλκᾳ* Bothe. Fortasse *αἰσᾶ*. — 107. *ἦβας* Aristoph. Ran. 1285: *ἦβαν* libri. — 110—112 omisit M¹. — 110. *ἐν-φρονε ταγῶ* Dindorf: *ἐνφρονα τὰν γὰν* M. *σύμφρονα ταγῶν* Fl. — 111. *καὶ χειρὶ πράκτορι* Aristoph. Ran. 1288: *ὀκίος πράκτορι* libri. — 115. *ὃ δ' ἐξόπιν* Hartung: *ὃ τ' ἐξόπιν* libri. — *ἀργῆς* Blomfield: *ἀργίας* libri. — 116. *δορυπάλτον* libri. — 117. *παμπρέποις* M. — 118. *ἐρικυμάδα* Seidler: *ἐρικύματα* M. *ἐρικύμονα* Fl. — *φέρματα* W.: *φέρματι* M. *φέρβοιτο* Fl. Conjeceram *ἐπὶ κυμάδι φέρματα*, H. L. Ahrens *ἐρικύμονα φέρμα τε*. — 122. *λήμασι*

Isorg Dindorf: *λήμει διασούς* libri. — 123—124. *Ἀτρίδας* Monk. — *λογοδαίτας* M. — *πομπᾶς ἀρχούς* Karsten: *πομπὸς τ' ἀρχῆς* M. *πομπῶς τ' ἀρχῶς* Fl. — 128. *κτῆνη* "τιοσθε Herwerden. — *δημιουργία* Odofredus Mueller: *δημιουργία* libri. *μοριολιθία* Murgoliouth. — *Μοῖρα λαπάξει* F: *μοῖρ' ἀλαπάξει* M. — 131. *ἄγα* Hermann: *ἄτα* libri. — 133. *στρατευθέν* Turnebus. — 140. *τόσσαν* M. — *εὐφρων καλὰ* M: *εὐφρων ἃ καλὰ* Fl. Fortasse *εὐφρον, ὦ καλὰ*. — 141. *δρόσοις* F. *ἄπτοις* Fl. et schol. M: *δρόσοισιν ἄπτοις* M. *δρόσοις λεπτοῖς* Wellauer. — *τε* inseruit Dindorf. — *λεόντων*, ex Etym. M. p. 377, Stanley: *δυντων* libri. — 144. *κίτῳ* Schütz. *κίτῳ* O. Gilbert. — *κράναι* Fl. — 145. *φάσματ' ἀητῶν* Franz. — 146. *δῆ* H. L. Ahrens: *δὲ* libri. *Conjeceram δ' αὖ*. — 150. *τεύξης*, coll. schol., W.: *τεύξη* libri. — 152. Fortasse *οὐ φεισθήσοι*. — *δαῖσαι* inseruit Keck. *μητιν* Lachmann. — 156. *ἀπέκλειξεν* M. — 165. *τὸ μάταν* Pauw: *τόδε μάταν* libri. *τὸ ματᾶν* Blomfield. — 170. *οὐδὲ λέγεται* H. L. Ahrens: *οὐδὲν λέγει* libri. — 177. *τὸν πάθει* Schütz: *τῷ πάθει* libri. — 179. *ἐνθ' ὕπνον* Emperius. *κᾶν ὕπνῳ* Enger. — 184. Fortasse *νεῶν* <*ἐκατέρει*>. Cf. v. 189 et Keckii adnotationem. — 191. *παλιρρόχοις* H. L. Ahrens: *παλιρρόθοις* libri. — 195. *νεῶν τε καὶ* Porson: *ναῶν καὶ* libri. — 197. *τριβαταῖν* W.: *τρίβα* libri.

201. *ἐκλαγγεν* Porson: *ἐκλαγγε* libri. — 205. *τότ' εἶπε*, coll. v. 183, Stanley. — 206. *πισθῆσθαι* Turnebus: *πισθῆσθαι* M. — 210. Nunc fere editur *διδίχθαι* ex Triclinii correctione mihi non probata. — *πέλας βωμοῦ* Blomfield: *βωμοῦ πέλας* libri. — 212. *πὺς λιπὼντος γένωμαι* F.: *τί πῶς λιπὼναυ τε γένωμαι* M. — 216—217. Fortasse *ὄργα περιουγῶς*. *ἐπιθυμιῶν* *θεμιτοῦ παρείη*. — 222. *βροτούς* Schütz: *βροτοῖς* libri. Ante hanc vocem plene interpunxit Hermann. — 228. Fortasse *λιτάς* *δὲ κεκληγόντος πατρώους*. — 229. *παρθέριον* M. — *αἰὼ τε παρθέριον* O. Mueller. — 236. *φυλακᾷ* Blomfield: *φυλακᾶν* libri. — 244. *ἐμειλθεν* M. *ἐθελεξεν* Meineke. — *ἀγνὰ et ἀγνὰ* (hoc Fl.) Schütz. — 246. *κaiάνα* (*κaiάνα*) Hartung: *κaiάνα* libri. — 251. *τὸ μέλλον δ' ἐπεὶ γίνοιτ'* Bamberger: *τὸ μέλλον τὸ δὲ προκλύειν ἐπεὶ γίνοιτ'* (*ἐπιγίνοιτ'* M.) libri. Sed verba τὸ δὲ προκλύειν (jam a Triclinio remota) post breve intervallum in fine versus colore viridiores supra *προχαιρέτω* scripta habet M. — *πρὸ χαιρέτω* H. L. Ahrens: *προχαιρέτω* libri. — 252. *σύννορθον* Wellauer: *συννορθὸν* M. *σύννορθον* Fl. — *ἀνγαῖς* Hermann: *ἐνταῖς* M. — 256—256. *εὐ πόδεις* Klausen. Fortasse *ἐνποδείαις μέλειν*. — *ἔρχιστον* Dindorf. — 258 sqq. Nuntio tribuantur in libris. — 261. *εἴ τι κεδνὸν* Auratus, et sic, ut videtur, M': *εἴτε κεδνὸν* libri. — 272. *ἡ γὰρ τι* Karsten: *τί γὰρ τὸ* libri. Post *πιστὸν* interpungebat Frieen. — 274. *ἐνπιθῇ* Blomfield: *ἐνπιθῇ* libri. — 275. *σέβοιμι* Margoliouth. — 278. Fortasse *χρόνον δὲ ποῖον*. O. Bachmann *πόσον χρόνον*. — 280.

ἀγγέλλον Karsten. — 282. ἀγγάρον Etym. M. p. 7.: ἀγγέλου libri. — 284. πᾶνόν, ex Athenaeo, XV, p. 700, Porson: πάνον libri. — Ante 286 nonnulla excidisse statuerunt Casaubonus alique. Contra σέλας παρεγγάρεσε, v. 289, Bamberger. — Hesychii glossam, quam huc refero, ad hanc ῥῆσιν pertinere intellexit Dindorf, sed minus recte in locum v. 301 inseruit. — 287. ἰχθὺς H. L. Ahrens. — 289. σκοπῶ Hermann. — 297. παῖδιον Ἀσώπου (cf. Pers. 805) Fl.: παιδίον Ἀπό M.

304. μὴ χρονίζεσθαι Martin: μὴ χαρίζεσθαι libri. μὴ χατίζεσθαι Heath. — 307. κάτοπτον, coll. schol. M., Canter: κάτοπτρον libri. — 308. ἡ δ' W.: εἰτ' libri. — ἔστ' Stanley: εἰτ' libri. — 810. ἐς τόδε Fl.: ἐς τόγε M., qui liber inde ab hoc veru nos deserit. — 312. τοιοῦται τοί μοι Schnetz: τοιοῦδ' ἔτοιμοι libri. — 313. Fortasse παρ' ἄλλος ἄλλον. — 314. ῥῶ τελευταῖος conj. Eger. — 315. τοιοῦτον Fl. — 319. διανικῶς Blomfield: διπνικῶς libri. — οὕς Bothe: ὡς libri. — 322. ἐγχείας Canter: ἐκχείας libri. — 323. φῖλα Stanley: φῖλας libri. — 327—328. φυτάλμιοι παῖδων γέροντες W.: φυτάλμιν παῖδς γέρόντων libri. — 331. νήστες τε W.: νήστει B. νήστις Fl. νήστες F. — 334. τ' inseruit W. — 336. ὡς δ' εἰδαίμονες Stanley: ὡς δνοδαίμονες libri. — 340. οὐ τῶν ἰλόντες Hermann: οὐκ ἐνελόντες B. οὐκ ἐν γ' ἐλόντες Fl. — ἀνθαλαίην Auratus: ἐν θάναοιεν B. ἐν θάναοιεν Fl. — 342. παθεῖν Victorius. — 345. θτοιῖαι δ' ἀμπλακῆτος Stanley. — 346. ἐρηγορὸς Porson. — 347. πῃ Eger: μὴ libri. — τεύχοι H. L. Ahrens: τόχοι libri. — 350. τήνδ' Hermann. — 351. Fortasse ἐμφορῶς. — 353. εὐ Paley: εὐ libri. — 360. μέγα δουλείας interpreti tribuit Schnetz. — 363. Ante Hermannum interpungebatur post Ἀλεξάνδρῳ. — 365. ὅπῃ ἄστρον: fortasse ὅπῃρακμον aut ὅπῃραρον. — 367. ἔχουσιν F.: ἔχουσιν, ut videtur, Fl. ἔχοις ἐν Karsten. — 368. πάρεστιν τοι τόδ' W.: πάρεστι τοῦτ' Fl. πάρεστι τοῦτό γ' F. — 369. ἐπράξαν Hermann: ὡς ἐπράξεν libri. — 378. (μέτρον) τὸ βέλτιστον W.: ὅπῃ τὸ βέλτιστον libri. — 379. ὥστε ἀπαρκεῖν F. Fortasse ὥστ' ἐν ἀπαρκεῖν. — 380. λαχόντι Schütz: λαχόντα libri. — 383. μέγαν Canter: μεγάλα libri. — 386. πρόβανλος, παῖς Hartung: προβουλόπαις libri. προβούλον παῖς Karsten. — 387. πᾶν μάταιον Musgrave. — 391. τε omittit Fl. — προσβολαῖς Pearson: προσβολαῖς libri. — 394. ποτανὸν Schuetz: πτανὸν libri. — 395. ἐνθεῖς F: θεῖς Fl. ἀνθεῖς H. L. Ahrens. — 397. Fortasse ἐπίστρωσα.

400. τῶν Fl. — 402. κλοπαῖς Fl. — 405. κλόνοις τε καὶ λογγίμοις κυβράτας θ' ὀπλιμοῦς H. L. Ahrens. — 407—408. βέβακεν F: βέβακε Fl. ἐπλητ' ἀντλάσας διὰ πύλων βέβακε δῖμα, coll. v. 424, M. Schmidt. — πάλῃ δ' ἀνέστηεν Fl. — 409. τὰδ' Auratus, Butler: τόδ' libri. — 410. ἰὼ δῶμα semel Fl. — 414—415. φάσμι' εἴκειν Heimsoeth. — 416. κολοσσῶν corruptum. — 421. πάρεστιν δοκαῖ Hermann. — 423. ὁρᾷ Scholefield: ὁρᾶν

libri. — 424. *χειρῶν* Fl. — 426. *ὀπαδοῦς* Dobree: *ὀπαδοῖς* libri. — 427. *ἰφιστόλου* Vossius: *ἰφ' ἱστίας* libri. — 428. *τὰ δ'* Halm: *τάδ'* vulgo. — 429. *Ἑλλανος* Franz: *Ἑλλάδος* libri. Fortasse *τὸ πᾶν γὰρ Ἑλλανος αἰᾶς συνορμίνας*. — 430. *τηξικάρδιος* Auratus. — 433. *τις* inseruit Porson. — 436. *ἀφικνύται* Porson: *ἰλασφινεύεται* F. — 438. Fortasse *ὁ καὶ ταλαντοχός*. — 441. *βραχὺ* Schuetz. — 444. *ἐδθέτους* Auratus: *ἐδθέτον* libri. — 448. *διὰ*, ex Crameri Anecd. Oxon. I, p. 119, Hermann: *διὰ* libri. — 451. *πρόδικοίσιν* Fl. — 454. *ἔμποροι* Wieseler. *ἔμποροι* W. *ἐμποροὶ* Ahrens. — 455. *ἔχθοντος* Orelli. — 458. *δημοκράτου* Porson: *δημοκράτον* libri. Conjeci *ὁ δημόκρατος*, Knger *δημοκράτον κῶρα*. — 459. Fortasse *μένιν*. — *τί μοι* Enger. — 462. *ἀπόσκοποι* Fl. — 464. *παλιντοχί* Scaliger: *παλιντοχή* Fl. — 465. *τροπῇ βίον* Karsten. — 468. *ἐπεκρόπως* Grotius: *ἐπεκρότως* libri. — 469. Multis conjecturis addi potest *βάλλεται πολοσσοῖς*. — 472. *μή δ'* Fl. — 474. *ὅπ'* ἄλλω Karsten. — 477. *ἐτήτυμος* Auratus: *ἐτήτυμος* libri. — 478. *ἦ τι ἐπὶ* H. L. Ahrens: *ἦ (εἰ) τοι ἐπὶ* et *μή* libri. — 481. *ἔπει* | *ἔπειτ'* Fl. — 482—483. *ἐν ἄλλω* et *γυναικός* Klausen: *ἄλλω* et *ἐν γυναικός* libri. *ἐν* deletat Porson. — 489 sqq. non Clytemnestrae, sed chori (i. e. coryphaei) esse vidit Scaliger. — 492. *ἐφήλωσε* libri. — 495. Fortasse *ξυνωδός*. — 496. *οὔτε μοι* Butler.

501. *τάδ' ὅστις* Hermann. *ὅστις δ' ἂν ἄλλως τῇδ' ἐπεύχεται* Schneidewin. Fortasse *τῶνδ' ὅστις ἄλλα*. — 511. *ἡσθ'* margo Askew: *ἡλθ' ἀνάρσιος* Fl, conflata, opinor, ex *ἡλθ' ἀνάρσια* et *ἡσθ' ἀνάρσιος*. — 512. *καὶ παιώνιος* Dobree: *καὶ παγώνιος* Fl. — 515. virgulam post *κίονα* sustuli. — 520. *εἴ πον* Auratus: *ἦ πον* libri. — *φαιδοῖς προσίδει* W.: *φαιδοῖς τοισίδ'* libri. *φαιδοῖς ἰδόντες* Auratus. — 522. *ἡμῖν* Fl. — 527 ex Pers. 811 huc illatum putabat Salzmann. — 538—550 choro, i. e. coryphaeo, reddidit Heath versus in libris Clytemnestrae tributos. — 539. *χαίρω τε, τεθνάναι τ'* Heimsoeth: *χαίρω τεθνάναι δ'* libri. — *οὐκ ἐτ'* F.: *οὐκ* Fl. — 542. *ἦτε* F.: *ἴστε* vel *ἴστε* Fl. *ἦστε* H. L. Ahrens. — 543. Post *πῶς δῆ* interpunxit Schütz. — 544. *πικληγμένοι* Tyrwhitt: *πικληγμένος* libri. — 546. *μ'* inseruit Scaliger. — 547. *σῖγος*; *ἡράσον* Jacobs. *σῖγος* *ἔσθ'* Heimsoeth. — 549. Post *καὶ πῶς* interpunxit Stanley. — *κοιρανῶν* F: *τυράνων* Fl. — *τινά* Buckley. — 550. *ὡς νῦν* Scaliger: *ὡν νῦν* libri. — 551. *πύραυλα γ'* *οἷα* W.: *πύραυλα, ταῦτα* libri. — 552. *ἂν* Auratus: *εἰ* libri. — 555—556 et scripturae viliis et lacuna laborare videntur: verba enim non satis declarant praeconem hic de navigationis incommodis conqueri. — *δυσαντίας* Meineke. — *κακοτρώτους* Fl. — 557. *εἰ* conj. Hermann: *οὐ* libri. — 559. *δαῖων* Dindorf: *δηῖων* libri. — 560. *δὲ* Pearson: *γὰρ* libri. — *λιμωνίας* Schuetz. — 561. *κατεψέκαζον* Dindorf: *κατεψέκαζον* libri. — 562. Intellegere *ἰσθῆτος*, *ἀνδῶν δ' ἐξισθῆτον* τῶν *ταῖα*. — 568. *παροίχεται*

δὴ Rauchenstein. — 569. ἄν ἀναστῆναι W.: ἀναστῆναι libri. αὐτοῖς. ἀναστῆναι Auratus. — Post 569 Elberling inserebat 573—574. Sed videntur potius delendi esse aut 568—569, aut 570—572. — 571. ἀλγους χορὴ τυχεῖν H. L. Ahrens. — 572. συμφορὰς Blomfield. — 575. τὰδ' W.: τὰδ' libri. — 576. Fortasse πατόμενα. — 579. ἀρχαίοις Porson. δόμων ἐτ' ἀρχαίων Margoliouth. — 584. ἡβῶ νοὺς γέρονσιν Enger. — 587. ἐνω-
λολέξαμεν libri. Verba divisit Stephanus. — 590. ἐνέππων Fl. — 594. γυναικεῖν τόμοι Wecklein. — 597. κινεῶντες Karsten. Fortasse κινάρτες.

605. δ' inseruit W. — 612. χαλκός Auratus. — 613—614 non praeconis, sed Clytemnestrae esse intellexit Hermann. — 615—616. Fortasse αὐτῇ μὲν αὐτῆς εἶπε. . . ἐπὶ τοῦ νόον. — 618. τε Hermann: γε libri. — 619. ἦκει Karsten: ἦκει libri. Cf. 531. — 622. sqq. Chori, i. e. coryphaei, partes ante Stancleium Clytemnestrae tribuebantur. — 622. τόχοις Porson: τόχης libri. — 623. Fortasse εὐκαρπὰ, coll. 621. — 644. σισα-
γυῖνον Schütz: σισαγυῖνων libri. — 649. Ἀχαιοὶς. . . θιῶν Blomfield: Ἀχαιῶν. . . θεοῖς libri. — 655. κροτοπούμεναι Wasse: κροτοπούμεναι libri. — 660. ναοτικοῖς τ' ἐρειπίοις Auratus: ναυτικῶν τ' ἐρειπίων libri. — 661—662. σκάφος ἰθύς τις ἐξέκλεψεν, ἢ ἔξηγῆσατο W.: σκάφος ἦτοι τις ἐξέκλεψεν ἢ ἐ-
τήσατο libri. ἢ ἔξηγῆσατο Schütz. — 664. παντολοῦς Casaubonus: πανθ' ἑλίουσ' libri. — 665. ὡς μηδ' Enger. — ἐν ἄρμῳ Wecklein. — 668. virgulam post ἡμαρ delevi. — 670. κατεπο-
δημένον, coll. Sept. 809, Meineke: κακῶς σποδομένον libri. — 672. τί μὴν, coll. Eum. 203, Herwerden: τί μὴ libri. — 673. ταῦτ' ἔχιν Stanley. — 674. δ' ἔρ' οὖν Auratus. — 677. χλωρόν τε καὶ βλέποντα ex Hesychio Toup: καὶ ζῶντα καὶ βλέποντα libri. — 684. προνοίαι Pauw: προνοίας libri. — 688. ἐλένας Blomfield: ἐλένας libri. — 690. ἀβροπῆνων Salmasius: ἀβροπῆ-
μων libri. — 695—696 πλατῶν Heath. . . κέλευντες Meineke: πλάταν. . . κελσαντων libri. — 697. ἀξιφύλλους F: ἀξιφύλλους Fl. Fortasse ἀντάς ἐννοσιφύλλους.

701—702. ἀτίμως Canter: ἀτίμως ἔν' Fl. — 707. Fortasse ὑμνίων ὡς τότ'. — 714—715. παμπήδην Schütz. παμπορθῇ Seidler. κάμπορθεν Margoliouth. — πολέθηνον παῖδ' H. L. Ahrens. — πολιτῶν Auratus: πολίταν libri. — 717—718. λείοντος ἰνιν Conington: λείοντα αἰνιν vulg. — 719. οὕτως F: οὐ-
τος, supra adscripto ὡς, Fl. — φιλομάστον W.: φιλόμαστον libri. — 725—726. φαιδρωπῶς. . . αἰνόντα W.: φαιδρωπῶς. . . αἰνῶν τε libri. — 727—728. ἦθος Conington: ἴθος libri. — τοκέων F: τοκῆων Fl. — 729. γὰρ τροφῆσιν F: γὰρ τροφῆς Fl. Fortasse γὰρ τροφῆς ἀπαμίσθων. — 730. ἐν inseruit Bothe. μηλοφρόνοιςιν αὐταῖς H. L. Ahrens. — 733. ἔμαχον δ' Fl. — 736. προσεθρέφθη Heath: προσετράφη libri. — 737. παρ' αὐτὰδ' Wieseler. — 741. τ' inseruit Hermann. ἀνασκαῖον γέλασμα

Karsten. — 743. *Θελξίδιον* Enger. — 745. *πικρός* F.: *πικροῦ*, supra adscripto κς, Fl. — 758. *τὸ δυσαεβές γὰρ Pauw*: *τὸ γὰρ δυσαεβές libri*. — 761. *δ' ἄρ' Auratus*: *γὰρ libri*. — 766. *ὅτε Klausen*: *ὅταν libri*. — *φάος τόκον H. L. Ahrens*: *καρὰ* (fortasse ex interpretamento *ἡμέρα* ortum) *φάους κότον libri*. — 767. *τὰν Hermann*: *τὸν libri*. — *ἀμάχετον*, coll. Sept. 85, W.: *ἀμαχον libri*. — 770. *μελάθροισ Fl.* — 775. *βίον delebat H. L. Ahrens*. Fortasse *τὸ δ' αἷμιον τλεῖ βίον* et in strophā *παλαιὰ νῆαν*, | *ζέουσιν*. — 776. *δ' ἔδιθλα Auratus*: *δ' ἔδιθλα Fl.* — 777. *προσεβάλετο W.*: *προσέβαλε τοῦ libri*. *προσέμολε Hermann*. — 783. *πολλίσπορθ' Blomfield*: *πολλίπορθ' libri*. — 785. *σεβίξω (2) Fl.* — 788. *εἴποι W.*: *εἶναι libri*. — 790. *τ' Hermann*: *δ' libri*. — 791. *δείγμα Fl.* — 793. *καὶ νυκτὶ δὲ χαίρουσιν Stobaeus*, Flor. CXII, 12. Fortasse *κοινὰ* (vel *ξυνὰ*) *τε χαίρουσιν*. — Post 794 versum paroemiacum excidisse statuit Hermann. Attamen scribi potest *πρόσωπα βιώνται*. — 798. *σαίνει Casaubonus*: *σαίνειν libri*.

800. *οὐκ ἐπικεύσω Hermann*: *οὐ γὰρ ἐπικεύσω libri*. *οὐ γὰρ σ' ἐπικεύσω Musgrave*. — 801—802. *ἀπόμουςός τ' . . . οὐτ' ἐδ' Elmsley*. — 803. *θάρσος F*. *θράσος ἀκούσιον Canter*. — 806. *πνός W.*: *πόνος libri*. — 814. *φθαρὰς Dobree*: *φθαρὰς libri*. *Ἰλιοφθάρους Karsten*. — 817. *χείλος Casaubonus*. *χηρὸς Pauw*. — 822. *κἀλλαγὰς H. L. Ahrens*. *κἀπάτας Schwerdt*. — *ὑπεγκόπους Heath*: *ὑπεγκότους libri*. — 823. *ἐφραξάμεσθα Paley*: *ἐπραξάμεσθα libri*. — *οὔρεκα libri*. — 825. *ἀσιπιδησάρως Blomfield*: *ἀσιπιδησάρως Fl.* — 831. *ταῦτά Auratus*: *ταῦτα libri*. — 833. Fortasse *φίλων*. — *φθόρον F*: *φθόρον Fl*. *φάγον Stob.* Flor. XXXVIII, 28. — 834. Fortasse *δ' ἄρ'*. — *καρδιά Casaubonus*. — 835. *πεπαμένω Porson*: *πεπαμμενω libri*. — 839. *εὐδὼλον σκιάς Keck*. — 840. *εἶναι*: fortasse *ἐνιδόν*. — 850. *πῆμ' ἀποστρέφαι νόσον Porson*: *πῆματος τρέφαι νόσον libri*. — 852. Fortasse *θεοὺς τὰ πρῶτα*. — 854. *ἐμπέδος Cobet*: *ἐμπέδας libri*. — 863, coll. 874, eiecit H. L. Ahrens. *κληδόνος Auratus*: *ἡδόνος libri*. — 864. *ἐπεισέρρειν Herwerden*: *ἐπεισέρρειν libri*. *ἐπεισθορεῖν confecerat Enger*. — 867. *ἀνῆρ libri*. — *τέτρηται H. L. Ahrens*: *τέτρωται libri*. — *πλέον Dindorf*: *πλίω libri*. — 869. *ἐπλήθυνον Porson*: *ἐπλήθυνον libri*. — 871, coll. 875, delevi. — 872. *λαβεῖν Kennedy*: *λαβόν libri*. — 876. Fortasse *ἄμμα πρὸς βίαν λελημμένης*. — 877. *πιστωμάτων*, coll. Eum. 214, Spanheim: *πιστευμάτων libri*. — 881. *ἀμφίλεκτα*: *ἀμφίδηκτα Schneidewin*. Fortasse *ἀμφίφλεκτα*. — 884. *καταργάφειν Scalliger*. — 888. v. l. *καθεστήκασιν*. — 890. *κλαίονσα libri*: *καίονσα Meineke*. Fortasse *μίνονσα*. — 896. *τόνδ' ἐγὼ σταθμῶν W.*: *τόνδε τῶν σταθμῶν libri*. *τόνδε βουστάθμων Hermann*. — 898. *ατόλον Fl.* — 899. *καὶ γῆν*: *γαῖαν Blomfield*.

900. *γαληνὸν ἡμερ Hermann*. — 901 delevat Blomfield, post 905 inerebat Enger. — 903. *ταὶ νιν Schätz*: *τοίνυν libri*.

— 905. δέ μοι Scholefield: δ' ἔμοι libri. — 907. ἀνάξ Fl. — 909. στορνόναι Elmsley. — 913. σὺν θεοῖσιν ἔρμενα Meineke: σὺν θεοῖς ἐρμαμένα libri. — 926. καὶ ποικιλμάτων Karsten. — 930. εἶπον τάδ' ὥς . . . εὐθάρσῃ λέγων, coll. 931 et 924, W.: εἰ πάντα δ' ὥς . . . εὐθάρσῃς ἐγὼ libri. — 933. Fortasse τί ξὺν θεοῖς δεῖσαι' ἂν ᾧδ' ἔρδων τάδε; Cf. 935. — 935. δοκεῖ Stanley: δοκῇ libri. — 936. δοκῇ Fl. — 937. αἰδεσθεῖς Fl. — 942. ἡ γὰρ σὺ Meineke. τί δαὶ σὺ Kirchhoff. Conjeceram οὐ καὶ σὺ. — τῆσδε Auratus. — 943. κρατεῖς . . . παρεῖς, coll. Soph. Ai. 1363, W.: κρατος . . . πάρες libri. — 948. αἰδῶς ἐμμεταφθαρεῖν Franz: αἰδῶς αἰμεταφθορεῖν libri. στοματοφθορεῖν Auratus. — πόσιν libri. — 949. στείβοντα Hermann: φθειρόντα F. τούχοντα Keck. — 950. τοῦμιν Empirius: τούτων libri. — 954. αὐτῇ Auratus: αὐτῇ libri. — 959. ἰσάργυρον Sahnasius: εἰς ἄργυρον libri. — 961. οἴκοις Porson: οἶκος libri. ἀνάξ: ἄγαν Weyrauch. — 963. δ' ἐμμάτων Canter: δειμάτων libri. — 964. Fortasse λογλοῖσι προνεχθέντος. — 965. μηχανωμένη Abresch: μηχανωμένης libri. — 969. σημαίνει Keck. — μολόν Vossius: μολών libri. — 970. ἀπ' Auratus: τάπ' Fl. — 972. ἐπιστροφωμένον Victorius: ἐπιστροφωμένον F. — 972. τοι inseruit Trichinius. — 976. δειμα Scaliger: διήμα libri. — 980. ἀποπύσαι F. ἀποπύσαν Scaliger. — 982. εἰπείδης Jacob (Westphal): εὐπείδης libri. — 984—985. ἐπὶ F. — ξυνεμβολαῖς Schneider in lexico. — ἀνάτας F. ἀντιάς Tyrwhitt. — 990. ὅμως Stanley: ὅπως libri. — 991. Ἐρινός Porson: Ἐριννός libri. — 999. ψόδη Stephanus: ψόδη libri.

1001—1002. γε F: γὰρ Fl. — Fortasse μάλα γε τοι <πικρὸν τὸ> τὰς ἀγορεύων | ὕμνιός τέ μοι. — γὰρ <ἀει> Blomfield. μογερά Lachmann. στογερά H. L. Ahrens. — 1004. ὁμοροῦς' ὁμοτοίχος van Heusde. — Post 1004 nonnulla excidisse statuit Klausen. Alii post 1005 aut post ἔπεισαν lacunae signa ponunt. — 1008. πρὸ μὲν τι Enger: τὸ μὲν πρὸ libri. — 1012. πημονάς Victorius: πημονάς libri. — 1013 Paleii amicus et Enger ante 1011 inserebant. Idem οὐκ ἐπόντια et οὐδ' ἔδν. — 1016. καὶ ἐξ F: κάξ Fl. — 1017. ἤλασεν Herwerden: ὤλισεν libri. — 1019. ἀπαξ πιδόν θανάσιμον Porson: πιδόνθ' ἀπαξ θανάσιμον libri. πιδόν ἀπαξ θανάσιμον Pauw. — 1020. προπάρουθ' F: πρόπαρ Fl. — 1024. ἀπέπασεν Hartung: αὐτ' (αὐτ' Fl.) ἔπασ' libri. ἀπέπασεν Klausen. — ἐπ' ἀβλαβεῖα γε F. ἐπ' εὐλαβεῖα Fl. — 1029. παρεῖχει W: τάδ' ἐξέχει libri. καρδίαν γλωσσα πάντ' ἂν ἐξέχει Schütz. — 1035. Κασάνδραν libri. — 1041. δονκείας μάγης βία Fl. καὶ ξυγὰν θυγείν βία F: ex qua lectionis diversitas pendet conjectura infra proposita. — 1045. παρὰ στάθην F: παραστάθμων Fl. — 1046. ἤεις Auratus. — 1048. ἐντός Hermann: ἐντός libri. Cf. v. 1053. ἐντός δ' αἰόσθα C. G. Haupt. — 1054. πιδού Blomfield: πιδόν libri. — πιδόν et ἔπον transponebat Enger. — 1055. σχολῇ Bothe: σχολή

libri. — 1057. πάρος Musgrave: πυνός libri. — 1061. ὡδ' W.: σὺ δ' (cf. 1059) libri. — 1063. νεαγρότον Meineke. — 1064. ἡ F: ἡ Fl. — τέ Hermann. — 1067—1159 extant in M. — 1071. εἰκονα' Robertellus: ἐκοῦσ' libri. — 1072 — 1073. ὁτοτοτοτοῖ ποπαῖ M. — Ἀπόλλων, Ἀπόλλων Hermann: ὀπολλον, ὀπολλον M. — 1075. ὁρηνησημοῦ conj. Kirchhoff. — 1076—1077. Cf. 1072 sq. — 1080 et 1085 ἄπολλον ἄπολλον libri. — 1084. περ ἐν Schütz: παρ M. — Ante 1090 ἂ ἔ habet M, omittit Fl. — ξυνίστορα M. — 1091. κρατόμα, coll. 1220, W.: καρτόναι M. κρατόμα conjecerat Emperius. — 1092. ἀνδρσφαγειον Dobree: ἀνδρσ σφάγιον (ι in litura) M. Fortasse αἰμοσφαγειον. — πεδωρραντήριον Dindorf: πίδον φαντήριον libri. φονωρραντήριον Enger. — 1094. μαντίει M. — ἀνευρήσει Porson: ἄν εὐρήσῃ M. — 1095. μαρτυροῖσι Pauw: μαρτυροῖσά M. — 1098 — 1099. ἦμεν . . . (τούτων) W: ἦμεν (ἡ μὴν M¹²) . . . ἦμεν libri. — ματεῖομεν Schütz: μαστεῖομεν libri.

1101. ἄχος νέον [μέγα] Enger: νέον ἄχος (ἄχθος, super-scripto ἄχος, M) μέγα libri. — 1108. πόσιν eiecit Enger. — 1109. λόγισι Margoliouth. — 1110—1111. χεῖρ (correctum in χεῖρ') ἐκ χειρὸς M. — ὀρέγματά Hermann: ὀρεγόμενα M. ὀρεγμένα Fl. — 1114. ἐή Dindorf: ἐέ M. — 1115. γ', vitandi hiatus causa insertum, haec mendo laborare indicio est. — ἀίδου libri. — 1116. μέλ' W: ἀλλ' libri. — ἡ . . . ἡ libri. Fortasse ὡ ξυναιτιά. — 1117. ἀκώρετος Bothe: ἀνώρετος libri. — 1118. κάτολολύβια' ὦ Bothe. — Fortasse λογιόν. — 1120. Scholio οὐ πεσαφηνίσται videtur significari lectio οὐ πεφαίδωνται. — 1121. κροκοβαφῆς δράμε Enger: ἔδραμε κροκοβαφῆς libri. — 1122. καὶ δορὶ πτώσιμοις Casaubon: καὶ δορία πτώσιμος M. καιρίε πτώσιμος Dindorf. — 1125. τῆς libri. — 1126 — 1127. ἐν πέπλον νιν μελάγκρωσ W.: ἐν πέπλοιςιν μελαγκρῶσι et μελάγκρων M. — 1128. θένει Hermann. — ἐν addidit Schuetz. — κύτει Blomfield: τέχει libri. — 1129. τέχραν W.: τέχων libri. — 1133. βροτοῖς τέλλεται Emperius: βροτοῖς στέλλεται libri. — διαί Hermann: διαί M. δῆ αἰ Fl. λίαν Karsten. — 1134. θεσπιωδοι Hermann. — 1137. ἐπέγγυτον Schoemann. — 1138. τί δῆ Heimsoeth. — 1142. οἶα τις M. — 1143. ἀκώρετος Aldina: ἀνώρετος M. — βοάισ et per correctionem ταλαίνας M. — φιλοῖατοῖς post φιδ inserit Fl. — 1146. μόρον ἀηδόνας Hermann: ἀηδόνας μόρον libri. — 1147. περιβαλον Blomfield: περιβάλοντο M. — 1148. ἔγειν αἰῶνα Emperius: ἄγωνα, adscripto αἰῶνα, M. — διαί W.: ἔτερ libri. — 1150. θιαφρόνους Hermann: θιαφρόρους τ' libri. — 1152. ἐπὶ φόβωι M. — 1153. μιλοτυπείς ἔμονο' Schoemann. — 1161. ὄχθας Casaubonus. — 1163. καὶ addidit Meineke. — ἄν βροτῶν Martin: ἀνθρώπων libri. — 1164. δέδηγμα Heimsoeth. — ἔπιρ Franz: ὑπὸ Fl. ὅπως Hermann. — 1165. δυνάγει Canter: δυνάγει libri. — 1166. μινυρά Blomfield: μινυρά κακά libri. — θαύματ' F: θαυμάς' Fl. —

1167. *ὀλομένης* Porson; *ὀλωμένης* vel *ὀλονυμένης* libri. — 1170—1171. *ἐπήκουσεν* Blomfield, τὸ μὴ οὐ Herwerden (cf. Prom. 918); *ἐπήκουσαν* τὸ οὐ libri. — 1173. *προτέρωσι* Pauw. — *ἐπεφημίσω* W.; *ἐφημίσω* libri. — 1174. *καὶ τίς σε* Butler; *καὶ τίς σε* libri. *τίς καὶ σε* Heimsoeth. — *κακοσφρονῶν* Schütz: *κακοσφρονῶν* libri. — 1181. *ἐσάξειν* Bothe: *ἐσέξειν* libri. — 1182. *κλύειν* Auratus; *κλύειν* libri. — *ἐνταῦς* Auratus. — *πῆμα πῆματος* Enger: *τοῦδε πῆματος* libri. — 1192. *πρώταρχος* Fl. — 1194. *κροῶ* H. I., Ahrens: *τηροῶ* libri. *θηροῶ* Auratus. — 1195. *η* Karsten: *ῆ* libri. — 1196. *τὸ μὴ εἰδέναι* (adjecta mala interpretatione) Dobree: *τὸ μὴ εἰδέναι* libri. — 1198. *ὄρκον πῆμα* Auratus: *ὄρκος πῆμα* libri. — 1199. *σε* Auratus: *σόν* libri.

1200. τὸ πᾶν W.: πόλιν libri. — Post 1202 et post 1204 versus singulos excidisse puto. — 1203 post 1204 transponebat Hermann. — 1205. πᾶς: πως coniecit Enger. — 1207. ἡλθέτην Elmsley: ἡλθετον libri. — 1211. ἀνατος Canter: ἀνατος libri. — 1212. οὐδὲν οὐδὲν Canter: οὐδὲν οὐδὲν libri. — 1214 — 1216 τοῦ τοῦ . . . δεινούς . . . φοιμήσις. ὃ ὃ κακὰ W.: τοῦ τοῦ ὃ ὃ κακὰ . . . δεινός . . . φοιμήσις ἐφημένους (cf. 1217) libri. — 1219. ὥσπερ ferri nequit. — 1225. ἐκ μόθου W.: οἰμοὶ τῷ libri. — 1227. νεὼν δ' Vossius. — ἑπαρχος Canter: ἀπαρχος libri. — 1229. κἀκτείνεσσαν Canter. καὶ κτείνεσσαν παιδῶν οὗς H. L. Ahrens. — 1231. τόλμα· θήλως H. L. Ahrens: τολμὰ θήλως libri. — 1232. ἔσται Elmsley. — 1235. λήτορ' H. L. Ahrens: μητὶς libri. — Ἰση Butler: ἔραν libri. Malim ἀσπονδον φέλοισ [Ἰση πνέουσιν. — 1237. ὥσπερ Meineke. — 1238. δοχοῦσα Enger. — 1240. μ' ἐν Auratus: μὴν libri. — 1241. ἔγαν Blomfield: ἔγαν γ' libri. — 1242. παιδῶν libri. — 1243. θέμβος W.: φόβος libri. — 1249. εἴπερ ἔσται Schätz: εἰ παρίσται libri. — 1251. ἔγος Auratus: ἔχος libri. — 1252. ἣ κέρτα τῶρα παρεκώπης Hartung: ἣ κέρτ' ἄρ' ἂν παρεκώπης (super η adscripto ei) libri. — 1253. Post collōntes interrogationis signum addidi. — ξυνήκ' ἀμυχανῶν, coll. 1113, W.: ξυνήκ' ἀμυχανήν libri. — 1255. δυσμαθὴ Canter: δυσπαθὴ libri. — 1256. Alterum παπαὶ et δ' ἔρπει inserui. Cf. 1214 et 1315. — 1258. δέποιος Victorius: δειλοῦς libri. — 1261. ποτὶ Auratus: κότε libri. — 1262. κἀπέχεται Dindorf: ἐπέχεται libri. — 1263. ἀντιτίσσει Blomfield: ἀντιτίσσειν libri. — 1266. σφε Auratus: σὲ libri. — 1267. ἐγὼ δ' ἔμ' ἔφωμι Hermann: ἀγαθὸ δ' ἀμύφωμι libri. — 1268. ἄτης Stanley: ἄτην libri. — 1270. ἐμὲ Enger: δέ με libri. — 1271. μέγα Hermann: μέτα libri. — 1272. οὐ διχορρόπως μαθεῖν Schwarzmann. — 1274. πτωχὸς τε μαινᾶς W.: πτωχὸς κάλαινα libri. — 1278. φοιῖον Thüerschi: φοιῖω libri. — 1289 ante 1284 inseruit Hermann. ἄρρες Crameri Anecd. Oxon. I p. 88, et cod. Voss. Etym. M. p. 134: ἀμώροται libri. — τις inseruit Dindorf. — 1284. πράξιν Schoemann: ἔξιν Fl. — 1285. κἀτοιχρος Scaliger: κἀτοιχς libri. — 1287.

κίλον Musgrave: εἶχον libri. — 1290. εἰνοῦσ' ἃ πρῶτω W.: ἰούσας πρῶτω libri. ἰούσας κλέω Canter. — 1291. δὴ Keck: δὲ libri. — τίσας' ἔγω Auratus: τὰς λέγω libri. — 1295. δ' αὖ F: δὲ Fl. — 1299. ὃ ξίνοι Casaubonus. — πλέον H. L. Ahrens: πλέω libri.

1304 ante 1303 posuit Heath. — 1305. ὅαν Auratus: τῶν libri. — Ante 1317 versum excidisse statuebat Dindorf. — μεστρωρῆτε Thiersch: μεστρωρεῖτε libri. — τότε W.: τότε libri. — 1320. ταῦτά σ' Todt. — 1322. σὺ Hermann: ἦ libri. — 1323. ἥλιον Jacob: ἥλιω libri. — 1324. Fortasse τοῖς <πατρὸς> τιμασοῦς. — 1325. ἐχθροὺς φόνοισι Enger. Possis φοναῖσι. — τοῖς <τ'> ἑοῖς Mehler. — 1312—1314 post 1326 transposui. κἂν θεωδοῖαι Karsten: κἂν δόμοισι libri. Cf. Soph. Ai 865. — 1327—1330, Cassandrae continuatos, choro tribui. — 1328. οὐκ Wie- seler τις ἂν πρέψαι Boissonade (coll. Phot. πρέψαι· τὸ ὁμοιω- σαι Αἰσχόλος): οὐκ τις ἀντρέψαι libri. — δυστυχοῖ Blomfield: δυστυχῇ libri. — 1332. βροτοῖσιν Pauw: βροτοῖς libri. — 1334. μηκέτ' ἐσθλῆς Hermann: μηκέτι δ' ἐσθλῆς libri. — 1337. Fortasse θεότιμος. — 1338—1340. ἀποτεῖσας W.: ἐπικρατεῖ Hermann: ἀποτεῖσαι. — ἐπικρατεῖ libri. — 1341. ποτ' inseruit E. A. Ahrens. — 1343 <πλευρῶν> W.: πληγῇ libri. — 1344—1371 inter duodecim choristas distribuit O. Müller, inter quindecim G. Hermann. — 1347. κοινωσάμεθ' ἂν πως Blomfield: κοινωσάμεθ' ἂν πως libri. κοινωσάμεθ' ἂν πως Hermann. — 1350. τάχιστα τ' Meineke. — 1356. τῆς μελλούσας Trypho περὶ τρώπων, III, p. 196 Spengel: τῆς μελλούσας, superscripto η, Fl. μελλούσης F. — 1357. πίδαοι Hermann: πίδαοι libri. — 1359. ἂν τι W.: ἔστι libri. — 1362. τεύοντες Canter: κτείνοντες libri. — 1364. κρατεῖ Casaubon: κρατεῖ libri. — 1366. τεκμηρί' ἔστιν; ἦ 'ξ W.: τεκμηρίοισιν ἔξ libri. — 1368. θυμοσθῆαι E. A. Ahrens: μυθοσθῆαι libri. — 1375. πημονῆς Auratus: πημονῇ libri. — ἀκούσεται ἂν Elmsley: ἀκούσεται libri. — 1378. νεῖκης Heath: νέκης libri. — Post παλαιῶς interpunxi. — 1381. ἀμόνησθαι Victorinus: ἀμόνησθαι libri. — 1383. περιστιχίζω F.: περιστοι- χίζων vel περιστιχίζων Fl., V. — 1384. αἰμωγμαῖσιν Elmsley: αἰμώγμασιν libri. — 1387. Λιδὸς Enger: Λιδὸν libri. — 1388. ὀργάνει Hermann: ὀργάνει libri. — 1389. εἴματος βαφῇ Schneidewin. ῥοήν Nauck. — 1391—1392. διασάτω γάνει Por- son: διὸς νότω γάνει Fl. — 1395. πεισόντων ὅσι' ἐπισπένδειν νεκρῶν fere ex Engeri conjectura: πειπόντων ὅσας' ἐπισπένδειν νεκρῶ libri. — 1396. τῶδ' Tyrwhitt: τὰδ' libri. — 1397. το- σάνδε Blomfield.

1405. Virgulam post γερὸς Abreschia auctore delent ple- rique editores. At cf. Vergil. Aen. XI, 16. — 1408. ὄντας Stanley: ὄσας vel ὄνας libri. — ὀρῶντων Abresch: ὀρώμενον vel ὀρώμενον libri. — 1409—1411. ἐπέθον μύθος coniecit nes- cio quis. — δομοθρόοις ἐραῖς ἀπέδικεν, ἀπέταμέν σ' W.: δημο- θρόοις τ' ἐραῖς ἀπέδικες ἀπέταμες libri. — ἀπόπολις Seidler:

ἄπολις libri. — ἀστών, coll. v. 1413, W.: ἀστοῖς libri. — 1414. τότ' Vossius: τόδ' libri. — Fortasse ἀνδρὶ τῶνδ'. — 1416. εὐτόκοις V. — 1418. ἀημάτων Canter: τι λημμάτων libri. — 1419. χορὴν Porson: χορή libri. — 1424. σ' inserui. — 1428—1429. εὐπρέπειν. ἀτίστον Keck: εὐπρέπειαν τίστον Fl. εὐπρέπει ἀτίστον F. ἐμπρέπει ἀτίστον Auratus. — 1430. τύμματι Voss: τύμμα libri. — 1434. μελάθρον ἐλπίς ἐμπατεῖν φόβον W.: φόβον μέλαθρον ἐλπίς ἐμπατεῖ libri. — 1435. ἐμῆς Porson: ἐμᾶς libri. — 1441. ἡ κοινόμεντος Karsten: καὶ κοινόμεντος libri. — 1442 γε W.: δὲ libri. — 1443. ἰστοριβής Pauw: ἰστοριβής libri. — 1446. φιλήτως Fl. — 1447. θοίνης (hoc Karsten) . . . τῇσδ' ἐν-τῆς χλιδῆν W.: εὐνῆς παροψόνημα τῆς θυγῆς χλιδῆς libri. — 1450. ἐφ' ἡμῖν Hermann. Fortasse ἰαόνειν. — 1452. εὐμενιστά-τον Franz: εὐμενιστάτον καὶ libri. — 1453. πολλὰ Wieseler: πολλὰ libri. — 1455. Alterum ἰω addidit Blomfield. — παρὰ-νους Hermann: παρὰνόμους libri. — 1458. Post τελεσάν lacunae signa posuit Hermann. — 1459. ἡ supplevit Hermann. — αἰμ' Wellauer: δι' αἰμ' libri. — 1466. ὀλέσας F: ὀλέσαν Fl. — 1468—1469. ἐμπύκνεις Canter: ἐμπύκνεις libri. — διφυσίσι Hermann: διφυσίσι libri. — 1470. κράτος τ' Hermann. — 1472. δίκαν Franz: δίκαν μοι libri. — 1473. σταθεῖδ' Schütz: σταθεῖς libri. — ἐνωόμως Triclinius. — 1474. Post ἐπεύχεται suppleri potest δάμαρ. — 1476. τριπάχυντον Bamberger: τριπάχυντον libri. — 1479. νεῖρα Casaubon: νεῖροι libri. — 1481. ἡ μέγαν, ἡ μέγαν οἴκοις, coll. Prom. 887, W.: ἡ μέγαν οἴκοις ταῖσδε libri. — 1485—1486. ἐν ἐν Dindorf: ἰω ἐν libri. — πνευρογέταν Fl, V. — 1489 et 1513. ἰω semel Fl, V. — 1498. μηκέτι λεχθῆ δ' Hermann.

1505. σὺ addidit Schütz. — 1507. πῶς, πῶς Auratus. — 1509. βρονάζεται Karsten. — 1511. Fortasse ὅποια καὶ. — 1512. πάχνα Hermann: πάχνα libri. — 1521—1522 seclussit Seidler. — 1526. τὴν πολυύλαντον παῖδ' Ἰφιγόνην H. L. Ahrens. — 1527. ἔξαι δράσας Hermann: ἀνάξαι δράσας libri. — 1529. ἔρξεν Spanheim: ἥρξεν libri. — 1531. εὐπαλάμων μεριμνῶν Karsten: εὐπαλάμων μεριμνεν libri. — 1534. φρεκάς Blomfield: φρεκάς libri. — 1535. θηγάται Hermann: θήγει libri. — βλάβης libri. 1536. μάχαιραν Musgrave: μοῖρα libri. — 1538. εἶδε μ' F. — 1540. δοοίτας et χαμεύσαν libri. — 1545. φρηγῇ τ' Hermann: φρηγῇ libri. — 1547. αἶνον W.: αἶνος libri. ἐπιτόμβιον αἶνον Vossius. — 1549. δακρόβιν (i. e. δάκρυον) Fl. — 1551. μέλημ' ἄλέγειν Karsten: μέλημα λέγειν libri. — 1555—1559 Ἰφιγένειά νιν et φιλήσει Stanley: Ἰφιγένειαν ἐν' et φιλήσῃ libri. — χεῖρα Porson: χεῖρα libri. — 1563. μένει Heimsaeth: μέμνει libri. — θρόνω Schuetz: χρόνω libri. Cf. ad Suppl. 364 adn. — 1566. ἀρεῖον Hermann: ἄρον libri. — 1566. πρὸς ἄτα Blomfield: προσ-άφαι libri. προσάφαι Stanley. — 1567. ἐνέβης ξύν Canter: ἐνέβη σὺν (ξύν Triclinius) libri. — 1569. πλεισθενιδαν Fl, V.

— 1571. Fortasse ἵτων. — 1574. δὲ Auratus: τε libri. — 1575—1576. μανίας μελάθρων ἀλληλοφόνους Erfurdt: δ' ἀλληλοφόνους μανίας μελάθρων libri. — 1579. ἄγη Auratus: ἄχη libri. — 1585. αὐτοῦ δ' Elmsley: αὐτοῦ τ' libri. — 1590. αὐτός Blomfield: αὐτοῦ libri. — 1591. seclussit Schütz. — 1595. ἔκρυπτε Tyrwhitt. — ἔπαθεν W.: ἄνωθεν libri. — καθημένους Casaubon: καθημένους libri. — 1596. ἔσημ' ὁ δ' Dindorf: ἔσημα δ' libri. — 1599. ᾤωξεν· ἀπρίπτει Canter: ᾤωξεν ἔν· πρίπτει libri. — σφαγὴν Hartung: σφαγῆς libri. — ἔμων Auratus.

1601. ξυνδίκον Karsten. — ἄρᾶν Abresch. — 1602. dam-nabat Schütz. ὀλέσθαι Porson: ὀλέσθη libri. Fortasse ὀλισθεῖν. — 1605. ἔλιπε, καθέλιω Margoliouth: ἐπὶ δέκ' ἀθλίω libri. — 1609. εὐβουλίας Thiersch. — 1611. ἰδόντι Triclinius. — 1613. τόνδ' αὐ φῆς ἔσω, coll. v. 1608, W.: τόνδ' ἔφης ἐκόν (ortum, opinor, ex ΕΙCΩ) libri. ἄπων conjecerat Enger. — Post 1614 unum versum excidisse statuebat Hermann. — 1621. δεσμὸν Fl, V. — 1624. πταίσας Butler: πῆσας libri. παίσας schol. Pind. Pyth. II, 173. — 1625. γυνή σὺ Hermann: γέναι σὺ libri. γύννις σὺ Meineke. — μένων Wieseler: νέον libri. — 1626. αἰσχύνων Keck: αἰσχύνωσ' libri. — 1631. νηπίοις Jacob: ἡπίοις libri. — 1637. ἡ Porson: ἦ libri. — Ante 1638 excidisse versum unum statuebat Hermann. ἐκ τῶν δὲ Jacob: ἐκ τῶνδε libri. Fortasse κρατῶν δέ. — 1641. δυσφιλῆς σκότῳ Anratus: δυσφιλῆς κότῳ libri. δυσφιλεῖ σκότῳ Scaliger. — 1644. νιν Spanheim: σὺν libri. — Post 1649 Aegisthi versum alterum excidisse intellexit Arnoldt. Versum omissum in vocem δίχα exiisse suspicor. — 1650 Aegisthi esse vidit Stanley, choro tribuunt libri. — 1652. μὴν κἀγὼ Porson: κἀγὼ μὴν libri. — 1653. αἰροῦμεθα Auratus: ἐροῦμεθα libri. — 1654. δράσωμεν Victorius: δράσωμεν libri. — 1655. θέρος Schütz: ὁ ἔρος libri. — 1656. ἔλις δ' Hermann: δ' ἔλις γ' libri. δ' ἔδην O. Hense. — ὥπαρχε et αἰματώμεθα Auratus: ὥπαρχε et ἡματώμεθα libri. — 1657. στείχε καὶ (δὴ W.) σὺ καὶ γέροντες Franz: στείχετε δ' οἱ γέροντες libri. — πεπωμένους Scaliger: πεπωμένους τοῦσδε libri. — 1658. ἔρξαι τ' ἀκαιρὰ W.: ἔρξαντα (ἔρξαντες Fl.) καιρὸν libri. — 1659. δεχοίμεθ' Hermann: γ' ἐχοίμεθ' libri. — 1660. χολῇ Victorius: χηλῇ libri. — 1662. τοῦσδε μοι libri. — 1663. δαίμονας Casaubon: δαίμονας libri. — 1664. δ' ἀμαρτεῖν τὸν Casaubon: δ' ἀμαρτήτων Fl, F (omisit, spatio relicto, V). — αἰδουμένης supplevi, coll. v. 1665. — 1671. ὥστε Scaliger: ὥσπερ libri. — 1672—1673. ὀλέγμαθ', ὡς Rauchenstein. Fortasse ὀλέγμα· πᾶν. — ἐγὼ εἰ καλῶς ex scholiis addiderunt Canter et Heath.

CHOEPHOROΕ.

Argumentum et personarum index cum fabulae initio desunt in *M* et apographis.

1—3 extant in Aristophanis *Ranis* 1126 sqq. — 4—5 ib. 1152 sq. — 6—7 servavit schol. *Pindar. Pyth. IV*, 145. — 8—9 servavit schol. *Euripid. Alcest.* 768. — 13. *πράγμα*, coll. schol., *Heimsoeth.* — 15. *μειλίγματα* *Casaubon*: *μειλίγμασιν M.* — 22. *ἔβην* *Robertellus*: *ἔβη M.* — 23. *χοῶν* *Casaubon.* — *σὺν κόπῳ* *Pauw*: *συνκύπτει*, mutatum in *σὺν κόπτῳ*, *M.* *σὺν κοπετῷ* schol. *M.* — 24. *παρῆς* *Hermann*, *φαινίσις ἀννυμὸς* *Conington* et *Rosbach*: *παρῆς φαινίσσωνυμοῖς M.* *φαινίσις ἀννυμὸς* *Stanley.* — 26. *δ' ἰνυμαῖσι* *Canter*: *διοιγμοῖσι M.* — 30. *προστίενοις στολμοῖς* *Hartung*, *οἰκῶν* *Keck.* — 32. *ὀρθόθριξ φόβος* *Heath*: *φοῖβος ὀρθόθριξ M.* *φόβος* schol. *δὲ φοῖτος ὀρθόθριξ Hermann.* — 35. *ἔλαχε*, supra *χ* adscripto *κ*, *M.* — 36. *γυναικίσιον M.* — 37. *τε* post *ταί* inseruit *Porson.* — 38. *ἔλακον* *Turnebus*: *ἔλαγον M.* — 42. *ἀχάριον* *Elmsley*: *ἄχαριν M.* — 45. *μ' ἰάλλει* *Stanley*: *μιλλεῖ M.* — 46. *ἐμβαλεῖν* *Stanley*: *ἐκβάλλειν M.* — 47. *λέτρων* *Canter*: *λυγρῶν M.* — 55. *ἀδάματον* *Hermann*: *ἀδάμακτον M.* — 56. *φρενὸς* *Victorius*: *φρένεις M.* — 61—62. *δίκας* et *τοὺς μὲν* *schol.* *Turnebus*: *δίκαν* et *τοῖς μὲν M.* — 64. *χρονίζοντα* *H. L. Ahrens*: *χρονίζοντ' ἄχη M.* — 65. *ἄκρατος* *Schuetz*: *ἄκραντος M.* — 66. *ἐκποθένθ'* *Schuetz*: *ἐκποθεν M.* — 68. *διαρκὴς* *Heimsoeth.* — 69. *Fortasse* *πυγκρατοὺς νόσον.* — Post *βρούειν* iterum *M* *τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ*, quae verba post *βρούει*, v. 64, suo loco leguntur. Delevit *Porson.* — 71. *διγόντι* *Stephanus*: *οἰγόντι M.* — 73. *προβαίνοντες* *Bamberger*: *βαίνοντες M.* *διαβάντες* *Lachmann.* — *χειρομνή* *Porson*: *χειρομνή M.* — 74. *καθαίροντες* *ἐκλυσαν W.*: *καθαίροντες* *Isaas M.* *ἰθύσαν C. O. Mueller.* — *μάτην* *Scaliger*: *ἄτην*, super *η* adscripto *α*, *M.* — 77. *δουλείαν* *W.*: *δοῦλοι M.* *τάνδ'* *Hermann.* — 78. *Alterum δίκαια* seclausit *Hermann.* — 80. *βία φρενῶν ἀνέσαι*, *πικρὸν στόγος* *H. L. Ahrens*: *βία φερομένων ἀνέσαι* *πικρῶν* (*πικρὸν* schol.) *φρενῶν στόγος M.* — 82. *Fortasse* *μάταια δεσποτῶν* (sic *Stanley*) *τόχας.* — 83. *παχυνυμένη* *Turnebus*: *παχυνυμένην M.* — 87. *τόφω* (ex *τόμβῳ* et *τόφῳ* conflatum), adscripto *οἰμαι* *τόμβῳ*, *M.* *τί φῶ*: *H. L. Ahrens.* — *χέονσα* *Turnebus*: *δὲ χέονσα M.* — 88. *κατέξωμαι* *Turnebus*: *κατέξομαι M.* — 94. *ἴσ'* *Bamberger*: *ἔστ'* (ex *εἰς* ortum) *M.* — 95. *γε* *Stanley*: *τε M.* — Post 95 transposui versus 91 — 92. — 97. *ἐχέασα* *Dindorf*: *ἐχέονσα M.*

100. *μεταίτιοι* *Elmsley.* — 105. *ἔχεις* *Jacobs*: *ἔχοις M.* — 109. *κεδνὰ* *Hartung*: *σεμνὰ M.* — 112. *ἐπεύξωμαι* *Dobree*: *ἐπεύξομαι M.* — 120. *λέγω* *W.*: *λέγεις M.* — 121. *ἀπλωσι* *Her-*

mann. — Ante 124 inseruit Hermann versum qui post 164 legebatur. μέγιστε Stanley: μέγιστη M. — 124. ἀρηξον addidit Klausen. — 126. αἱμάτων H. L. Ahrens: δ' ὁμάτων M. — 129. φθιτοῖς Hermann: βροτοῖς M¹. γρ. νεκροῖς M². — 131. ὡς ἀναχθᾶμεν W.: πῶς (cf. versum inferiorem) ἀνάξομεν M. — 132. πεπραμένοι Casaubon: πεπραγμένοι M. — 136. φεύγων Robortellus: φεύγειν M. — 137. μέγα Turnebus: μέτα M. — 140—141. σωφρονεστέρα et εὐσεβεστέρα Meineke: σωφρονεστέραν et εὐσεβεστέραν M. — 144. γρ. ἀντικατακτανεῖν M². — Post δίκην excidisse puto versum in hanc sententiam: τίνοντας ὃν ἔδρασαν ἀξίαν κακῶν. — 155. ἄγος Hermann: ἄγος schol. ἄλγος M. — 156—157 αἶσας, αὐτ', ὃ Hermann: κλύε σεβάσω M. — 158. διτοτοτοτοτοτοτο M. — 159. ἴτω τις Bothe: ἴω τίς M. — 160. Σκύθης θ' ἄτ' Bamberger: σκυθιτάτ', super et adscripto ης, M. Σκυθινάτ' Robortellus. — 162. ξίφη, collato schol., Pauw: βίλη M. — 164. γαπότος Turnebus: ἀπό, ταν M. — Hoc loco versus ante 124 collocatus legitur in M. — 167. λέγοις ἐν ὀρχήται Turnebus: λεγοῖς ἀνορχεῖται M. — 172. κέλευτό νιν Turnebus: κέλετόνεν, superscripto νιν, M. — In fine versus interrogationis signum posui. — 177. ἦν Scholesfield. — 180. ἐπεμψε χάριτι Victorinus: ἐπεμψεν καὶ τήν M. — πατρί Turnebus. — 183. καρδίαν Heimsoeth: καρδίας M. καρδίᾳ Scholiger. — 184. ἐποιήσθην Canter: ἐπαίθην M. — 190. γε μήτηρ, οὐδαμῶς δ' Porson: δι' μήτηρ, οὐδαμῶς M. — 191. δέσθεος Herwerden. — 195. ἑμφορ' Auratus: εὐφορ' M. — 196. κινυσομένην, coll. Prom. 158, Turnebus: κηνυσομένην M. — 197. σαρ' ἦ Wellauer: σαφηνή M.

206. ποδῶν Turnebus: ποδῶν δ' M. — Ante 209 nonnulla excidisse vidit Hermann. — Post 211 versus 201—204 transposuit Butler. — 202. δίκην Aldina: δέκη M. — 215. ἐξηόνου M. — 217. ἐπαγλουμένην schol.: ἐπαγλουμένης M. — 219. μάστεν M. — 221. κατ' αὐτοῦ τάρρα M. — 223. ἐμοῖσιν ἄρ' M. — 224. τὰΔΕ(ΛΕ)γω σι προυννέπω W.: τὰδ' ἐγὼ σι προυννέπω M. τὰδε σ' ἐγὼ προσεννέπω Arnaldus. — 225. μὲν οὖν Turnebus: μὲν οὖν M. — 228 ante 227 collocavit Robortellus, 230 ante 229 Bothe et Hermann. — 230. σκέναι τομῇ Turnebus: σκέφατο μῆ M. — 232. εἶδεν C. O. Mueller: εἶσα δὲ M. ἡδὲ Turnebus. — Θήρειον Bamberger: Θηρίον M. — 233—234 W. — 235—237 Roszbach post 243 transposuit. — 239. δὴ σ' ἀναγκαίως ἔχω W.: δ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον (sicut v. 238) M. — 233. μὴ κπλαγῆς Turnebus: μήκπλαγι M. — 236. σπέρματος σωτήριον Schuetz: σπέρματος σωτήριον M. — 244. μόνον Turnebus: μόνος M. — 245. νῶν W.: μοι M. σοι Stanley. — 246. προημάτων (ex πραγμάτων et πημάτων conflatum) M. — 247. γένναν εἶνιν Turnebus: γέννα, νιν M. — 248. σπιράμασιν M. — 250. ἐντελεῖς Pauw: ἐντελῆς M. — 251. θήραν πατρώαν schol.: θήρα πατῶα M. — 252. λέγω Aldina: ἐγὼ M. — 255—

263 Electrae dabat Hermann. — 255. καίτοι Heimsoeth: καὶ τοῦ M. — 262. δ' ἂν ἐρεῖας Turnebus: θανατίας M. — 266. ἀπαγγελεῖ Porson. — 268. φθίνοντας Wecklein: θανόντας M. — 269. οὔτοι Turnebus: οὔτι M. — 271. ἀξιοθριάζων M. — 273. τοῦ φόνου τοὺς αἰτίους, coll. v. 107, Dindorf. — 274. Post τρόπον τὸν αὐτὸν virgula interpuncti. — 275. ἀποχρημάτοισι Schuetz: ἀπόχρηματοῖσι M. — 277. Fortasse μ' ἔωντα. — 279. τὰς δὲ πῶνόςσους, corr. in πῶν, νόσους, M. — 281. λιχῆνας M. — 282. ἐπεντίλλει M. — 283. τ' ἐφώνει Auratus: τε φώνει M. τ' ἐφάρπειν Heimsoeth. Fortasse τε φοιτᾷν. Cf. Soph. Phil. 797. Ante 285 orationem hiare intellexit Dobree. Videntur excidisse versus tres. — 288—289. λύσσαν τε καὶ ματαλούς... φόβους κινεῖν, τωράσσειν W.: καὶ λύσσα καὶ μάταιος... φόβος κινεῖ, τωράσσει M. — 291. κρατήρος Robertellus: κρατερός M. — 292. λίβος M. — 294. δ' inseruit Schuetz. — 299. συμπίπτουσιν, ex συμπιπτοναι factum, M.

301. πρὸς πιέζει Abresch: προσπιέζει M. — 305. Fortasse ἡ δ' ἐμὴ-τάχ' εἴσεται. — 311. μέγαυτι M¹, οἶμαι μέγ' αὖτε M². — 315. αἰνυπαθής, coll. schol., Hartung. — 317. καθεν, f. supra κ adscripto, M. σέθεν Heimsoeth. — 319. ἐντίμοισιν, coll. schol., Erfurdt: ἰσοτίμοισιν M. — 321. κελήτ' ἂν Bamberger: κέκληται M. — 325. μαλερά Porson: ἡ μαλερά M. — 329. καππεσόντων W.: καὶ τεκόντων M. — 331. ῥοπαὶν Lachmann. — 334. τοί σ' ἐπιτόμβιος Hermann: τοῖς ἐπιταμβίοις M. — 335. ἀναστενάξει M. — 341. θήη M. — 343. παῖαν Blomfield: παῖων M. — 344. κομίσσειν Porson: κομίζοι M. φιάλην νεοκῆτα κομίζοι Wecklein. — 347. κατεναρισθῆς M. — 349. τ' ἐν Wellauer: τε M. Cf. 948. — 350. αἰῶ, coll. Bekkeri Anecd. I, p. 363, H. L. Ahrens: αἰῶνα M. — 351. κτίσας Robertellus: κτίσας M. — 352. διαπορτίον γὰρ Turnebus: διαπορτίοντας M. — 360. ἦν, supra ν scripto σ, M. ἡσθ' Abresch. — ἔξη Hermann: ἔξης M. — 361. πιμπλάντων M. περαινών Dindorf, διαπλῶν Schoemann (Jahrb. für Philol. 1877, p. 1 sqq.). — 362. πεισιβρότῳ τε βάντῳ Schütz: πεισίμβροτον τε βάντῳ M. — 363. Τρωῖος Hermann. — τείγσει Heath: τείξεσι M. — 365. ἄλλω Stanley. — δορυμῆτι Blomfield: δορικῆτι M. — 366. τεθάρθαι, coll. schol., H. L. Ahrens: τεθάρψαι M. — 367—368. Wellauer πάρος δ' ἡ κτανόντεσιν οὕτως. — 370. πρόσαι Hermann: πρόσσω M. — 373. τε Kirchhoff: δὲ M. — 374. φωνεῖς δόνασαι γάρ Hermann: φωνεῖ δ' δυνάσαι γάρ M. — 375. μαράγνης Robertellus: μαράγης M. — 377. Post κατὰ γῆς ἡδὴ lacunae signa posui. — 378. Fortasse χάρις οὐχ ὅσα. Cf. 517. — 379. τούτῳ Bamberger: τούτων M. — γεγένηται Blomfield: γιγένηται M. — 380. οὐς Schütz: ὦς M. — 381. τι L. Dindorf: τε M. — 384. τλήμονι M. — τελεῖσθαι Heimsoeth, cf. schol.: τελεῖται M. — 385. πνυκάεντ' Dindorf: πνυκῆεντ' M. — 389. οἶον Hermann: θείον M. — 391. δριμύς ἦται Por-

son. δορυὸν κάθηται H. L. Ahrens. — κραδίας Hermann: καρδίας M. — 399. Γὰ χθονίων τε τιμαί H. L. Ahrens: ταχθονίων τε τιμαί, supra αι adscripto ἐν, M. τὰ χθονίων πρότιμα Hermann.

400. ἄλλε νόμος Turnebus: ἄλλ' ἄνομος M. — 402. λοιγὸς Ἐρινὺν Schuetz: λοιγὸν ἔρινύα M. — 403. πρότερον Porson: προτέρων M. — 405. πόποι δὲ Bamberger: ποῖ ποῖ δὲ H. M. τί ποῖ δὲ Hermann. — 407. φθινομένων H. L. Ahrens: φθιμένων, supra ει adscripto ι, M. τεθυμένων Hermann. — 409. πετιστραποίταν ὦ ξεν M¹, οἶμαι ποῖ τις τράποιτ' ἄν· ὦ ξεν M². — 410. πέπαλται Turnebus: πιπαλατε, supra ε adscripto αι, M. — 413. δέ μοι Schuetz: δέ μου M. — 415—416. ἐπαλκῆς (ἐπ' ἀλκῆς?) ὁρώρης, ἐλπίς ἀπίστασεν ἄχος Bamberger. — 417. Fortasse πρὸς τὸ φανοῦμενον καλῶς. — 418. ἄν πάντες τήχοιμεν, coll. schol., Bamberger: ἄν πάντες τήχοιμεν ἄν M. — αἰέπερ W.: ἡ τάπερ M. — 419. ἄχθια Blomfield: ἄχθια M. — 421—422. Ἄριον ἐν τε Κισσίας νόμοις ἰηλεμιστρίας Hermann: ἄριον εἴτε κισσίαισι νομοισιλεμιστρίας M. — 425. ἀπριγδόπληκτα πολυπλήκτητα Blomfield, ἄδην Bamberger: ἀπριγδοῖσι πληκτὰ πολυπληκτὰ δὴν M. — 427. ἐπιροῦθαι Stanley. — 430. μήτερ M. — 433. ἔτλησ M. — 434. Fortasse ἐδέξατο(ν), οἶμοι. — 435. ἀτίμως ἔν' M. — 438. ὀλοῖμαι Turnebus: ἐλοῖμαι M. — 439. ἐμασχάλασθαι Robertellus, δέ γ' Martin, ὡς τόσ' εἰδῆς Klausen: ἐμασχάλασθαι δέ τας ταστέλας M. — 440. ἄπερ Schuetz: ἄπερ M. — 441. κρίσαι, coll. schol., Stanley: κτείναι M. — 442. ἔφερον Turnebus: ἔφριγον (cf. 447) M. — 443. κλύεις Turnebus: κλύει M. — δνάς ἀτίμους Stanley: δνοστίμους M. — 444. ἔχθις Hermann: λέγεις M. — 447. πολυσέαντα, expuncta littera extrema, M. — 449. χέουσα Dobree: χαίρουσα, ex correctione, M. — κικρυμέναν Dindorf: κικρυμένα M. — 450. <σαῖσιν> ἐν φρεσὶν Franz. — φρεσὶν M. — 451. δὲ σὺν Blomfield. Fortasse δὲ σὺν ἔσω. — 452. φρενῶν Turnebus: φρονῶν M. — 454. αὐτίς ὥρα μαθεῖν, coll. Soph. El. 1288 sqq., W: αὐτόα (ex αὐτοῖσιν factum) ὁργαί μαθεῖν M. — 456. φίλοις Porson: φίλοι M. — 459. ἔρησον Heimsoeth. — 461. ξυμβαλεῖ Pauw: συμβαλλει M. — 462. δίκας addidit Hermann. — 466. ὦ Hermann: ὦ M. Haec simul a choro fratribusque eani probabiliter statuit Kirchhoff. — 467. ἄτης M. — 472. τῶνδ' ἄκος Schuetz: τῶν δ' ἑκάς M. — 474. δι' ὧμάν ἔριν Klausen: αἰωμαναιρεῖν M. — 475. τῶν post θεῶν inseruit Hermann. — 478. νύκν Portus: νύκην M. — 480. αἰτουμενὸν Turnebus: αἰτούμενος M. — 481. τοιάδε M. — 482. πόνον addidit Enger. — 485. ἐμπύροισι Auratus: ἐν πυροῖσι M. — 489. πάτερ M. — 490. δ' ἐπ' Dindorf: δέ π' M. — 493. ἀχαλκείοις δὲ ἡρέσθης Dindorf: δ' ἀχαλκείοις δ' ἐθιγρέσθης M. — 495. δρεῖδεσιν M. — 498. αὐτὸς post ἀντίδους, coll. schol., inserui. — λαβεῖν H. K. in Philol. Anzeiger 1874, p. 80: βλάβας λαβεῖν M. λαβῶς λαβεῖν Canter. Scripseram λαβῶς.

502. γόνον Bamberger: γόνον M. — 503—504 Orestī, 505—507 Electrae, 508—509 Orestī attribui. — 510—513 chori esse vidit Hermann. — 510. ἀμεμφῇ τόνδ' ἐτείρατον Hermann: ἀμόμφητον δε τινα τὸν M. — 517. θανόντι Pauw: θανόντι M. — Fortasse δ' ἐκ φονέων τί δειλαία χάρις ἐπέμπετ'; — 518. τάδε, ex τόδε factum, M. — 519. μέσω Turnebus: μέσω M. — 523. παρῇ Porson: πᾶρει (ei in rasura) M. — 529. παργάνοις τε W.: παργάνοις M. — ἐρμάσαι Wecklein. — 530. νεογενὲς schol.: νεογινὸς M. — 531. αὐτῇ τ' ἐπισχεῖν W.: αὐτῇ προσέσχε M. — μαστὸν Blomfield: μαζόν M. — τώνειρατι Porson: τ' ὀνειράτι M. — 532. οὐθαρ ἦν Pauw: οὐχαριν (in ex ἦν facto) M. — ὑπὸ στέγους, coll. schol., Schuetz: ὑποστέγος M. — 533. Fortasse ὡς γ'. Cf. ad Pers. 244. — 534. ἔν τὸδ' ὄψωνον πέλοι Martin: ἀνδρὸς ὄψωνον πέλει M. — 535. κελέγγεν H. L. Ahrens: κέλαγεν M. κέλαγεν Turnebus. — 536. ἀνῆθοντ' Meineke: ἀνῆλθον M. ἀνῆθον Valkenaar. — 542. συγκόλλως Victorius: συκόλλως M. — 543. ἐκλιπὼν Blomfield: ἐκλείπων M. — 544. οὐφίς τε παῖς ὡς Butler, παργάνοις ὠπλίζετο Turnebus: οὐφεί-σεπᾶσα σπᾶργωπλίζειτο M. — 545. μασθὸν M. — 548. τ' Hermann: δ' M. — 547. ἀμφὶ τάρβει τῶδ' Porson: ἀμφιταρβίτωδ' M. — 550. κτενῶ Turnebus: κτείνω M. — 551. δὴ Kirchhoff, qui hunc versum recte in M. choro tribui intellexit. — 552. Fortasse γένοτό θ' οὕτως. — 553. ποῦ δεῖ τί ποιεῖν, ποῦ δὲ μὴ τί δεῖν W.: τοὺς δ' ἐν τι ποιεῖν, τοὺς δὲ μὴ τι δεῖν M. — 554. σίλχειν M. — 555. ὕμων, coll. v. 581, W.: αἰνῶ M. — 556. κτείναντες Robortellus: κτείναντας M. — 556. δόλοις W.: δόλοι M. — 557. δόλοις Hartung: δόλοι τε M. — 558. ἀλόντις Kirchhoff. — 561. ἐρεμίων M. — 563. ἥσμεν Turnebus: ὀ-σομεν M. — 566. δέξαιτ' Turnebus: λέξαιτ' M. — 567. αὐτῶς Kirchhoff. — 568. δόμοις Boissonade: δόμοις M. — παραστί-χοντα M. — 570. εἰπερ ἔνδον Herwerden. — 571. ἐρκίων Stanley: ἐρκίον, corr. in ἔρκιον, M. — 573—574. μολεῖν . . . ἔξει W.: μολών . . . ἐρεῖ M. μολών . . . ἀρεῖ et mox βαλεῖ Bam-berger. — ἔναντά μοι Wakefield. — 579. οὐκύν Kirchhoff: σὺν (v in litura) οὐν M. νῦν οὐν Erfurd. — 581. φορεῖν Her-werden. — 584. ὀρθάσσοντι Pearson. — 585. γὰ Schuetz: γὰρ M. — δεινὰ Heath: δεινὰ καὶ M. — 587. ἀνταίων βρόνοι Her-mann. — 588. βλαστοῦσι delevit Franz. — 590. πιδάροισι Stan-ley: πιδάμοισι M, οἶμαι πιδάμοισι M². — 591—592. κἀνεμῶντ' ἐν et φράσαις Blomfield: κἀνεμοέντων et φράσαι M. — 595—596. Fortasse αὐ πὺς φράνημαί τις. — λόγῳ et φράσαι Hermann: λέγει et φρεσίν M. — τλημόνων Klausen: καὶ τλημόνων M. — 598—599. αἰταις τε et συζύγοις W.: αἰταις et συζύγοις δ' M.

600. ἀπέρωτος, τ ex π facto, M. ἀπερωπὸς Pauw. — 601. στρόβων, coll. v. 592, W.: βροτῶν M. βοτῶν Robortellus. — 602—603. ὑποπτέροις (coll. schol.) φροντίαι δμαθείς Emperius. — 606. πυρδαῖτιν Hermann: πυρδαῖ τινα M. — 607. κατα-

θονσα Canter: α^2 αἰθονσα M. — 611. διαὶ Schuetz: διὰ M. —
 μοιροόκραντον M²: μοιροόκραντοςδ' M¹. — 613. ἄλλαν Canter:
 ἄλλα M. — δ' ἦν τιν' W.: δὴ τιν' M. δ' ἔστιν Hermann. —
 615. ἐχθρῶν ὑπὲρ Porson. — 617. χρυσοκμήτοις Hermann:
 χρυσεοκμήτοις M. — 618. πιθήσασα Abresch: πειθήσασα M.
 — δόροις M. — 621. πρεῖονθ' Heath. ἐνδόνθ' Wecklein. —
 622. μιν M. — 623. ἐπεμνησάμην Heath: ἐπεμνήσαμεν, super
 ἡ adscripto ε, M. — 624. πόθων Stanley: πότων M. — 624—
 625. ὁ καιρὸς εἰ ἀπέχεται W.: ἀκαίρως et ἀπέχετον M. For-
 tasse τὸ δυσπλήρες. — 627 in margine ab alia manu adscriptus.
 — 629. τίω δ' (ex τίω et τίω δ', opinor, conflatum) M. —
 630. γυναικείων τ' Hermann. — 632. βοᾶται Blomfield: γοᾶται
 M. — δ' αἰὲ τόθιν W.: δι' δὴ ποθὶν M. — 634. ἄν Stanley:
 αὐ M. — 635. ἄρει Auratus: ἄχει M. — 636. οἴχεται γέρας
 Merkel. — 639. πνευμόνων Robortellus: πλενμόνων M. — 640.
 ὀξυπενκὲς οὐτῶ Hermann: ὀξυπενκὲς σοῦται M. — 641. γὰρ οὐ
 seclutit H. L. Ahrens. — 642. πέδοι Hermann: πίδου M. —
 πατούμενοι W.: πατούμενον M. — 645. ἀθριμίστως, α in ou
 mutato, M. — 647. προχαλκεύει Hermann: προσχαλκεύει M. —
 649—650. δόμοισιν (debebat δόμοις) Pauw, εἰμάτων Canter,
 coll. schol.: διμυσε δωμάτων M. — 651. τίειν Lachmann: τίειν
 M. — 656. φιλόξενος τις Αἰγίσθον βία Elmsley: φιλόξεν' ἔστιν
 Αἰγίσθον διαί M. ἔστιν, Αἰγίσθον βίαν Bamberger. — 661. ὥραι
 M. — 664. τ' ἀπαρχος (immo ἐπαρχος) Klausen: ταπαρχος,
 super τα adscripto ο, M. γυναικ' ἀπαρχὸς Kirchhoff. — ἄνδρα
 δ' Turnebus: ἄνδρα τ' M. — 665. λίσχαισιν Emperius: λισχαι-
 σιν M. — οὐς Otto Gilbert: οὐκ M. — 670. θελητηρία Wake-
 field. — 675. αἰκία Turnebus: οἰκία M. — 676. πόδα L. Din-
 dorf: πόδας M. — 682. εἶπε M. — 691 paragrapho notat M.
 Electrae tribuit Turnebus, Clytemnestrae Portus. Electram ad-
 esse indicio est v. 715. — εἶπας ὡς Bamberger, οἷς H. L. Ahrens:
 ἐνπᾶς ὡς M. Fortasse ἐμπέδας. — 696. Post τὴν virgula inter-
 punxi. — εὐβόλως Porson: εὐβοῦλως M. — 697. κομίζων schol.:
 κομίζων M. — 698—699: ἦν δόμοισι βακχείας ἄλλης ἱατρὸς ἐλ-
 πὶς W.: ἐν δόμοισι βακχίως (βακχείας Turnebus) καλῆς ἱατρὸς
 ἐλπὶς ἦν M. ἡ παρὴν Kirchhoff. καλῆς Bamberger. — παρα-
 πιαύσαν W.: παρῶσαν M. — ἔγγραφε, coll. schol., H. L. Ahrens:
 ἔγγράφει M. ἔγγράφον Canter. Fortasse ἔκγραφε.

700. οὐν M²: ὦν M¹. — 704. δ' inseruit Portus. — 707.
 ἄξιος, coll. schol., Dindorf: ἀξίως M. ἀξίω Pauw. — 710. ἡμε-
 ρηνιάτας Heimsoeth. — 711. Fortasse τογχεῖν μελίσματα, θελ-
 κηρία, vel tale quid. Ad v. 714 extremum aberravit M¹: nam vv.
 712—714 in margine supplevit M². In versu 711 fine plene inter-
 pungebatur. — 713. τα Bamberger: δι' M. ὀπισθόπουν δὲ τόνδε
 καὶ ξυνέμπορον Pauw. — 714. σώμασιν H. Voss: δώμασι M. —
 715. ὑπενθύνω Turnebus: ἐπενθύνωι M. — 717. κοινώσωμεν
 M. — βουλευσόμεθα Canter: βουλευσόμεθα M. — 719. φίλιον

W.: φίλοι M. φίλοι Heath. — δμωίδεα M. — 722. Verba πόρνια χθών καὶ mihi suspecta sunt. — 723. ἢ τῶδ' Meineke. Fortasse ἢ δὴν. — 724. τῶ delendum videtur. — 727. δολίαν Pauw: δολία M. — 728. ἱρμήα M. — Fortasse καὶ τῶν χθονίων Ἑρμῇ νύχιον. — 730. ἀνὴρ Porson: ἀνὴρ M. — 733. αἰματος Herwerden. — 734—735. Laemae signa posui sic fero ex-plendae: ἡ κρατοῦσα τῶνδε θαμάτων | πρὸς τοὺς μολόντας ἀρτίως ξένους μολεῖν. Pauw τοῖς ξένοις. Heimsoeth πρὸς δόμον. — 737. πύθεται. τὴν δὲ πρὸς W.: πύθεται τήνδε. πρὸς M. — 738. σκεθροπῶν ἐντὸς θαμάτων Victorius. — 740. κείνη M. — ἔχει Robortellus: ἔχειν M. — 742. ἐκεῖν' ὅν W.: ἐκεῖνον M. ἐκεῖνος Robortellus. — Post 751 nonnulla excidisse vidit Schuetz. — 754. στόχῳ, coll. Suppl. 243, W.: τρώπῳ M. — 756. εἰ Stanley: ἡ M. — 759. φαιδύνηται Nauck. — 760. γναφεὺς τροφεὺς τε Robortellus: γναφεὺς στροφεὺς τε M. — 762. ἐξεθρεψάμην, coll. schol., W.: ἐξεδεξάμην M. — πατρί, super l scripto ὅς, M. — 765. τόνδε . . . λόγον Blomfield: τῶνδε . . . λόγων M. — 767. ὅπως Valckenaer: ἡ πῶς M. τί πῶς Canter. — 768. εἰ Turnebus: ἡ M. — 770. Fortasse στόγη. — 772. τάχιστα γασθούσῃ Turnebus, γηθούσῃ Pauw: τάχιστ' ἀγαθούσῃ M. — 773. κρυπτός (κρυτὸς W.) ὁρθοῦται λόγος schol. Hom. II. XV, 207: κρυπτός ὁρθούσῃ φρενί, ad verbum superiorem aberrans, M. — 775. ἴσως τροπαίαν conj. Kirchhoff. — 779. ἀγγελλ' Robortellus: ἀγγελ' M. — 780. μέλλει . . . μέλλῃ M. — 789—790. τὸν ἔσωθεν μελάρθρων, Ζεὺ Seidler: τὸν ἔσω μελάρθρων, ὃ Ζεὺ M. Fortasse: αἶε, Ζεῦ, πρὸ δὲ ὁρῶν τὸν ἔσωθεν μελάρθρων, ὃ. — 791. μιν M. — 795. ἀρμασιν e scholio Hermann: ἀρματι M. — Post 799 ephymnium iteravit Kirchhoff.

800. ἔσω Hermann: ἔσωθε M. ἔσωθεν δόμων Enger. — 802. κλύετε Dindorf: κλύετε M. — 803. πεπραγμένων delendum esse vidit Canter. — 806. τῶδε M. — κλίμειον Bamberger. — 807. ἀνάγειν W.: ἀνιδεῖν M. — 809—810. ἐλευθερίως λαμπρὸν ἰδεῖν φῶς φίλοις W.: ἐλευθερίως λαμπρῶς ἰδεῖν φίλοις M. — 811. ὁμμασιν ἐκ Hermann: ὁμμασι M. — 813. ἐπεὶ φορρώτατος Emperius: ἐπιφορώτατος M. — 814. οὐρίαι Schoemann: οὐρίαν M. — 815. supra alterum x adscripto ω, M. — 816. πολία W.: πολλὰ M. — ἀμφανεῖ Hermann: ἄλλα φανεῖ M. — 816. κρυπτά deleuit Hermann. — 817. Fortasse νύκτα πρὸςδ' ὁμμάτων σκότον δ' ἔσει. — δ' seclussit Bamberger. — Post 818 ephymnium excidisse vidit Dindorf. — 819. τότε ἤδη Blomfield: τότε δὴ M. — Deinde πολλὴν Blomfield. πλοῦτον nescio an ex πολλὴν τὸν ortum sit. — 822. ὀξύνκρετον Kirchhoff: ὁμοῖ, tribus litteris prioribus in litura scriptis, κρετὸν M. — γοατῶν Hermann: γοήτων M. — νόμον, ex νόμων factum, M. — 823. θήσμεν Hermann. — 825. ἄμὸν, ἄμὸν Kirchhoff. — τόδε M. — 828—830. οἶτον supplevit W.: ἔργῳ M. — θροεούσῃ Schoemann. Fortasse προθροεούσῃ. — ματρός ἀνδρ' W.: πατρός ἀνδρ' M. —

ἐκπύραν' W., ἀνεπίμορφον Schütz: καὶ περικύρον ἐπίμορφον M. — 831. προσοῖν M. — 832. Post σχεθὼν supplevit σχεδρῶν W. — 833. φίλοις Hermann: φίλοις M. — 837. μόρον Turnebus: μόρον M. — 834 — 835. χάριν Γοργόνος (immo Γοργόνος) Kirchhoff, λυγρὰς Blomfield: χάριτος ὀργῆς λυγρᾶς M. — 836 — 837. τιθεῖ et ἐξαπολλύει W.: τιθεῖς et ἐξαπολλύει M. — Post 837 ephymnium iteravit Kirchhoff. — 841. γ' Portus: δ' M. — Ante 841 excidisse versum anum puto. — 847. φρενὶ suspectum. — 848 — 850 choro tribuit Robertellus. — 850. αὐτὸν ἐνδρὸς ἄνδρα W.: αὐτὸς αὐτὸν ἄνδρα M. αὐτὸν αὐτὸν ἄνδρα Schuetz. — πάρα Emperius: πέρι M. — 854. φρενὶ ἄν κλέψειν Elmsley: φρενὶ κλέψειαν M. — 856. κἀπιθεάζουσα Schuetz: κἀπιθεάζουσα (σα in litura) M. — 865. πατέρων θ' ἔξει W.: ἔξει πατέρων M. — 867. Θεῖος Turnebus: Θεῖοις M. — 869. ἐν Dindorf: ἔξ M. — 870 — 871. ἔα ἔα | πόλε πῶς . . . δόμοισιν Wilamowitz. — 875. πάντοιοι Porson: πᾶν οἶμοι M. — δεσπότην πεπληγμένον Schuetz. Fortasse τετυμμένον. — 880. ὥστ' Porson: ὥς δ' M. — διαπεπραγμένον, coll. schol., Turnebus: διαπιπραγμένον M. — 883. αὐ τῆσδε συζύγον W.: αὐτῆς ἐπὶ ξυροῦ M. αὐ τῆσδ' coniecerat Martin. — 884. πρὸς δίκην M. πρὸς δίκης Hermann. — πεπληγμένης Turnebus. — 889. δόλῃ (οἴη in litura) M. Fortasse δότω. — 890. εἰ νικῶμεν Turnebus: ἡ νικῶμεν M. — 892. τῶιδ' . . . ἀκουόντως M. — 896. αἰδεσθαι Sophianus: δῆσεται M. — 897. ὧς δ' Robertellus: ὡς δ' M. — 900. δὴ Porson: δαί M. — λαμπρὰ W.: λοιπὰ M. — 901. πιστά τ' Hermann. — 904. παρ' αὐτὸν Herwerden. — 905. κρέσσον' M. — 906. τῷ καὶ θανατοῦσα Heimsöeth. — 908. σὺν Auratus: νῦν M. — 915. αἰσχροῦς Heath. — 917. σοι Canter: σοι M. — 927. τόνδ' ἐπουρῶζει Dindorf: τόνδε πορῶζει, mutatum in τόνδε σ' ὀρῶζει, M. τόνδε σούρῶζει Elmsley. — Post 929 Clytemnestrae versum excidisse intellexit Wellauer. — 930. ἔλανεσθ' Hermann: ἔλανε γ' M. — 940. ἔλασε ex scholio Pauw: ἔλασε M. — 941. εὖ φραδαῖσιν Seidler: εὐφραδαῖσιν M. — 942. ἐπολολύξαι' ὦ Seidler: ἐπολολύξάτω M. — 943. ἀναφρυγᾷ Heimsöeth: ἀναφρυγᾶσ M. — τριβὰς Stanley: τριβὰς M. — 944. διοῖν M. — Interpungebatur post μισατόρων. — 948. δ' in Pauw: δὲ M. Cf. 350. — ἐτητύμως Scaliger: ἐτήτυμος M. — 951. ἐπ' ἐχθροῖς Schuetz. — Post 951 ephymnium a librario omisum esse vidit Verall. — 954 — 955. ἐπαρθέναξεν Meineke: ἐπ' ὄχθαι ἄξιν M. — δολίαν δόλοισ W.: ἀδόλωσ δολίας M. — 956 — 957. Post βλαπτομένην exempli causa supplevi πάλιν βλάβαν. — ἐγγροισθείσαν H. L. Ahrens: ἐν χρόνοις στείσαν M. — 959. πάρα Wellauer in Lexico: παρὰ M. — 960. ἄξια Hermann: ἄξιον M. — 961. πάρα τε M. Cf. 972. — 962. μέγα τ' (δ' W.) ἀφρηέθη Stanley: μέγαν τ' ἀφρηέθη M. — οἰκίων H. L. Ahrens: οἰκίων M. — 963. ἄνα γε μὴν Blomfield: ἀναγίαν M. ἀναγε μὴν Porson. — δόμοι Hermann: δόμοις M. —

964. χαμαιπειτεις ἐκεισθ' αἰεί Wellauer: χαμαιπειτίας κεισθ' αἰεί M. — Post haec excidiisse suspicor πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν hic et in antistropho. — 965. ἀμείψει χρόνος Heimsoeth: χρόνος ἀμείφεται M. — 966. Lacunam notavi. Schol. ἀλλάξει ἀπὸ κατηφείας εἰς λαμπρότητα. — πᾶν ἔλαδῃ (sic Kayser) μύσος W.: μύσος πᾶν ἔλασει, super ei scripto η, M. — 968. καθαρμοῖσιν Hermann: καθαρμοῖς M. — ἔταν ἐλαττοῖς Schuetz: ἔταν ἐλατῆριον M. — 969. ἐπρόσωπ' ἐπωπᾶ W.: ἐπρόσωπῳ κοῖται M. — 971. μέτοικαι δόμων Scaliger (cf. schol.): μετοικοδόμων M. — 972. Ephymnium fere totum a librariis omissum esse intellexit Kirchhoff. — 975. Fortasse ὁμοῦ μὲν ἦσαν. — 976. δὲ Abresch: τε M. — 978. ἀθλλῶ Portus, vix recte: ἀθλλῶς M. — 983. αὐτὸ Auratus: αὐτὸν M. — 989. λέγω ex scholio Turnebus: φέγω M. — 990. νόμος Portus: νόμου M. — 992. ἕξ αὖ Robertellus: ἕκ σου M. — ἡνεγξ' Victorius: ἡν ἔχη M. — 994. γ' εἰτ' Hermann: τ' (superscripto γ) ἦτ' M. — 995. θιγαῶς' ὁμανλον W.: θιγοῦσαν ἄλλον M. — 996. κἀνδίκον H. L. Abrens: κἀνδίκον M. κἀδίκον Turnebus. — Post φρονήματος M. habet versus octo, quos post ποικιλματος v. 1013, inserui. — 1006. πρῶσθεν ἐκ Turnebus: πρῶσθ' ἐκ M. — 1007. Alterum αἰεὶ inseruit Bothe. — 1009. αἰεὶ αἰεὶ Wellauer: ἔ ἔ M. — 1010. ἔδρασιν . . . ἔδρασε Turnebus: ἔδρασεν . . . ἔδρασεν M. — 1011. Fortasse ἔχθιστον ξίφος. — 1012. τῷ χρόνῳ Herwerden. — 997. προσιπῶν καὶ τύχοιμ' ἂν εὐστοχῶν W. et Todt (Philologus, 1882, p. 413), coll. schol.: προσείπω κἂν τύχῳ μάλ' εὐστομῶν M.

1000. τ' Hermann: δ' M. — πέδας W: πέπλον M. — 1001. τοιοῦτον ἂν Turnebus: τοιοῦτο μὲν M. — 1002. ἀπαιολήματ' ἀργυροστερῇ W: ἀπαιόλημα κἀργυροστερῇ M. — 1003. νομίζων Turnebus: νομίζω M. — 1004. φρένα Lobeck: φρενί M. — 1015—1016 ante 1014 collocavi. — 1015 δ' W.: θ' M. — 1016. ἀλγῶν W.: ἀλγῶ M. — πάθος W.: πάθος M. — 1014. αὐτὸν Hermann: αὐτὸν M. — παρ' ὧν W.: παρῶν M. — 1017. ἔχω W.: ἔχων M. — 1018—1020. αἰνῆς βίοντα διὰ παντός (sic Heath) ἀπῆμον' W.: αἰνῆ βίοντα διὰ παντ' ἔτιμος M. — ἀμείψει Erfurdt, αἰεὶ αἰεὶ Bamberger: ἀμείφεται ἐς (i. e. ἔ ἔ) M. — ἤξει Turnebus: ἤξε M. — 1021. ἀλλ' ὥς ἂν εἰδῇτ', αὐ γὰρ Emperius: ἄλλος ἂν εἰ δὴ τοῦτ' ἄρ' M. — 1022. ἡμιστροφῶν W.: ἡμιστροφῶν M. ἡμιστροφῶ Stanley. ἡμιστροφῶς et ἔξω τρέχω Heimsoeth. — 1025. ἡ δ' et κρότῳ Emperius: ἡ δ' et κῶτῳ M. — 1033. ἐφίξεται ex scholio Schuetz: προσίξεται (cf. 1035) M. — 1038. ἐφ' ἑστίαν Turnebus: ἐφρατίον M. — 1042. Fortasse φείγω δ' ἀλήτης. Cf. Agam. 1282. — 1044. γε et μήτ' Porson: τε et μηδ' M. — ἐπιγενθῆς στόμα Heath: ἐπιγεγῆς στόμα M. — 1045. φῆμα πονηρῶ Heath: φῆμαι πονηραὶ M. — μήτ' Porson: μηδ' M. — 1046. ἡλευθέρωσας Blomfield: ἡλευθερώσας M. — ἀργεῖν M.¹. — 1048. ποῖαι Hermann: δμοαὶ M. — 1050. ἀρμε-

νοιμ' M. Cf. 1062. — 1052. ῥόβου νικῶ Porson. — 1057. πλη-
θύνουσαι M. — 1059. εἰσω, mutatum in εἰσά' ο, M. εἰσω Turne-
bus. — Δοξίας Auratus. — 1062. ἀρμύνειμ' M. — 1067. πνεύ-
σας Scaliger. πνεύσας M. — τόντας Meineke. — 1068. παιδοβόροι
Auratus: παιδόμοροι M. — 1069. τε Θυέστων eiecit Hermann.

EUMENIDES.

Argum. I. 4. προῦνασα Hermann: προῦνας M.

Fabula. 7. δίδωσιν δ' M. δίδωσιν ἢ Porson. — 8. τήθης
W.: φοίβης M. — 11. παρησαύσθ' M. — 18. τοῖσδε Kirch-
hoff: τόνδε M. — Θρόνους Turnebus: χρόνοις M. Cf. Ag. 1563.
— 19. πατρός . . . Διός Macrobius Saturn. V, 22. — 20. For-
tasse ἐν οἴκοις. — 21. εὐλόγως Hermann. — 23. ἀναστροφῇ
schol.: ἀναστροφῇ M. ἀναστροφῇ Fl. ἐπιστροφῇ Nauck. — 24.
Βρύμιος δ' Fl. — 27. Πλειστοῦ Stanley: πλειστοῦς M. — 31.
καί τις Ἑλλήνων πάρα W.: καί παρ' Ἑλλήνων τινέας M. παρ'
Abresch. — 33. μαντεύσομαι Kirchhoff: μαντεύομαι M. — 36.
μή με σωκεῖν μηδ' ἔτ' W.: μήτε σωκεῖν μήτε μ' M. — βάσιν
M²: στάσιν M¹. — 37. ποδωαῖαι M. — 40. θεομυσί M. — 41.
ἔχοντα Fl: ἔχοντι M. Virgulum post ἔχοντα deleuit Wieseler.
— 42. νεοσταγῆς Meineke. — 46. λόχος Fl: λέχος M. — 53.
πλοτοῖσι Elmsley: πλαστοῖσι M. — 54. λίβα Burges: δία M.
βίαν Fl. — 59. πόνον Arnaldus (cf. schol.): πόνων M. — Ante
64 collocandos esse vv. 85 — 87 censet Kirchhoff. — 68. For-
tasse πιδῶνται. — 71. Νυκτὸς παλαιὰ Valckenauer: γράϊαι πα-
λαιὰ M. — 77. πόντον Turnebus: πόνταν M. — 82. λαχόντες
Heimsoeth. — 96. ὦν, coll. schol., Tyrwhitt: ὡς M. — 99. ὑπερ
W.: ὑπο M.

105. μοῖρ' ἀπρόσκοπος Turnebus, φρενῶν Hermann, coll.
schol.: μοῖρα πρόσκοπος βροτῶν M. — 107. νήραλια Robor-
tellus: νηφάλια M. — 108. νυκτὶ (l ex d facto) σμυνὰ M. —
112. ἀρκεστάτων Turnebus: ἀρκεσμάτων M. — 112. καὶ ταῦτα.
Fortasse τοιαῦτα. — 113. ἐγκατιλλώψας Turnebus: ἐγκατιλλώ-
ψας M. — 118. ἀνῆρ M. — 119. φίλοι et προσεικότες W.: φί-
λοις et προσέκτοσις M. — 121. κατοικίζει Dindorf. — 123. ὡγ-
μός Robortellus: ωγγμός M. — 125. πέπρωται Stanley. — 131.
κλαγγάνεις Wakefield: κλαγγαίνεις M. — 132. ἐκλείπων Kirch-
hoff: ἐκλιπών M. — 137. οὐ δ' Pearson: οὐδ' M. εἰ δ' Kirch-
hoff. — 138. κοτισχαίνουσα M. — 142. ἰδῶμεθ' Turnebus:
εἰδῶμεθ' M. — 143. ἑπόαξ M. — 147. θ' Abresch: δ' M. —
157. Post κέντρον et, v. 164, post θάλαμ interponxi. — 164.
φονολιβεί θάλαμ nescio quis: φονολιβή θρόνον M. — 167. ἀρό-
μενον Abresch: αἰρόμενον M. — 168. μαντικὸν W.: μαντισσῶι
M. μάρτι, σὸν Scholefield. — 170. μυχὸν Robortellus: μυκὸν

M. — ἔχρανάτ' M. ἔχρανας Turnebus. — 173. γε Casaubon: τε M. — 175. φυχῶν Porson: φεύγων M. — 176. ὦν δ' Porson: δ' ὦν M. — 177. εἶσιν οὐ Kirchhoff: ἐκείνου M. ἔστιν δν Hermann. — 186. οὐ Turnebus: οὐ M. — καρανηστήρες Stanley: καρανητῆρες M. — 187. ἀποφθορε Erfurdt: ἀποφθορεῖ M. — 188. ἀκρωνίαν Heimsoeth: ἀκρωνία M. — 189. λευσμός Casaubon.

200. εἰς Canter: εἰς M. — ὦν Wakefield: ὦς M. — 203. Fortasse πρᾶξαι (Kirchhoff) vel τεύξαι. Wecklein κλέψαι. — τι μήν M. — 204. δ' ἔκτωρ M¹. οἶμαι δέκτωρ M². — 207. πρόσφοροι Prie: πρόσφορον M. — 211. Post τί γάρ interpunctit Heimsoeth. — 213. ἡνέ σοι Hermann: ἡρέσω M. ἡκεσεν Wellauer. — 217. μόραιοι M. — 219. εἰ Canter: ἦ M. — 220. μὴ ὑπερέσθαι Kirchhoff: μὴ γενέσθαι M. μὴ μέλεισθαι Heimsoeth. — 221. σ' Robertellus: γ' M. — 222. οἶδ' οὐ W.: οἶδα M. — 224. δὲ Παλλὰς Sophianus: δ' ἐπάλλας M. — 225. λίπω Porson: λείπω M. — 226. πλέω (πλείω) Auratus. — 230. ἄγει et μητρῶν Fl: ἄγειν et μητρῶν M. — 231. κάκκυνηγέτω Erfurdt: κάκκυνηγέτης M. — 233. θεοῖσι M. — 234. δε προδῶ W.: εἰ προδῶ M. ἦν προδῶ Porson. ἦν προδῶς Kirchhoff. — 238. προστετιμμένον τ' ἄγος Martin. — 240. ὁμῶς δὲ W.: ὁμοῖα M. — 243. Fortasse ἀγκῶς φυλάσσαν. — ἀμμενῶ Dindorf: ἀναμένω M. — 247. αἵματος σταλαγμῶν Herwerden. — ἐμαστεύομεν Dindorf: ἐμαστυόμεν M. — 248. ἀρθερομησι Schoemann: ἀνδρομησι M. — 250. ποτήμασιν Dindorf: ποτήμασιν M. — 255. λεύσσε τε Hermann: λεύσσε . . τὸν M. — 256. ματροφόνος Hermann: ὁ ματροφόνος M. — 263. πίδαοι Dindorf: πίδαοι M. — χύμενον Porson: κεχρμένον M. — 266. ἐγὼ ante πω inserui. φροῖμεν βοσκῶν Wellauer. — 267. ἰχνάνας M. — 268. ἀντίποιν' ὡς Schuetz: ἀντιποίνους M. — τεινῆς, super η scripto ει, M. — ματροφόνον Casaubon: μητροφόνον M. — 269. δὲ καὶ τις ἄλλος Schuetz: δ' ἐκεῖ τις ἄλλον M. — 270. ἀσβούτες W.: ἀσβῶν M. — 271. τοκήας W.: τοκέας M. — 286 seclausit Musgrave. — 294. Fortasse τίθησ' ἐναιθρον.

302. Post ἀνείμετον virgula interpuncti. — σικῶν Heath: σικῶ M. — 311. ἀμά Canter: ἄμα M. — 312. εὐθυνδίκαιον δ' Hermann, ἐχόμεν' Donaldson: εὐθυνδίκαι δ' οἶδ' οἶμεθ' M. — 313. καθάρως post καθάρως inseruit Hermann. — προσεμοντας M. — 314. ἐφέρπει μῆνις ἀφ' ἡμῶν Porson: ἀφ' ἡμῶν μῆνις ἐφέρπει M. — 316. ἀλιτῶν Auratus: ἀλιτρῶν M. — ἀνῆς Porson: ἀνῆς M. — 322. ἀμεινοῖσι W.: ἀλκοῖσιν M. — 327. πῶκα Sophianus: πῆκα M. — 330. φρενοπλανῆς W.: φρενοδελος, i in η mutato, M. οἶμαι φρενοδαής M². φρενομανῆς Herwerden. — 335. θνατῶν Canter: θανάτων M. — 336. τοῖ τιν αὐτουργίαις ξυμπατῶσιν W.: τοῖσιν αὐτουργίαις ξυμπασῶσιν M. τοῖσιν αὐτουργίαις ξυμπέσῶσιν Turnebus. — 342. παράφρονα M. — 343. ὕμνιος M. — 350. γέρας Evers: χέρας M. — 351. συνδάτωρ Turnebus: συνδάτωρ M. — 352. Fortasse ἀλιῶν δὲ

λευκοπέπλων ἀνεορτος, αἰματος ἐπέχθην. Cf. schol. — 354. δομάτων M. — 356. τιθασὸς ὢν φίλον Turnebus: πείρασος ὢν φίλου M. — 357. ὧδ' ἱέμεναι E. A. J. Ahrens. — 358. ὅμως Arnaldus: ὁμολοσά M. — 359. ἔφ' Fl. Fortasse μανροῦμεν, αἵματος πόνον. — 360. σπενδόμεν αἶδ' Doederlein: σπενδόμεναι δ' M. — τᾶσδε M. — 361. δίκαις Prien: λιταῖα M. — 362. εἰς Pauw: ἐς M. — Post 367 excidisse ephymnium vidit Merkel. — 371. ἐπιφθόνοις Heath: ἐπιφθόνοις M. — 372. ἀλουμένα Fl: ἐλλοιμένα M. — 373. ἀνέκαθιν Pearson: ἀγκάθιν M. — 375. καὶ ex scholio addidit Schoemann. — 378. τοῖον Heath: τοῖον γὰρ M. — Post 380 ephymnium excidisse vidit Merkel. — 381. εὐμηχέων τε καὶ τέλειω W.: εὐμήχωνοι δὲ καὶ τέλειοι M. — 385. ἔτιμα τίμεν ἀτίται W.: ἔτιμ' ἀτίται διόμεναι M. — 387. ἀνηλῶ M. — 388. δνοποδοπαίπαλα W.: δνοδοπαίπαλα M. — 390. οὐχάζεται et δίδοικι M. — 392. ἔτι δέ μοι μένει γέρας Hermann. — 394. κέρω Hermann: κερᾶ M. — 398. γῆν καταφθατομένη, coll. schol., Stanley: τὴν καταφθατομένην M.

405. Fortasse προαῖς (vel πρόαις) ἀμραιῖς. — 406. καινήν Canter: καὶ νῦν M. — 410. Fortasse ὁμοιοῦσ'. — 411. ὀρωμένas Stanley: ὀρωμένας M. — 413. ἀμουφον Robortellus: ἀμορφον M. — τὸν πέλας Heath. — 414. ἦδ' Fl. — 417. ἀρα Fl: ἀρὰ M. — 422. παῦ τὸ Arnaldus: τοῦτο M. — τῆς φωνῆς Scaliger: τῆς σφαγῆς M. — 423. ἐπιρροιζεῖς schol.: ἐπιρροιζέ. M. — 429. θέλοι Schütz: θέλει M. — 430. δίκαιος Dindorf: δικαίονος, supra on, quod in litura est, scripto ω, M. — 435. ἀξίαν Porson: ἀξίαν τ' M. — 440. ἐμῆς Fl: αἰῆς M. — 445—446. ἔχων et ἐφέζουην Wieseler: ἔχει et ἐφεζουμένη M. — 449. πρὸς ἀνδρός: fortasse προσαρθμοῖς. — 450. καθαιμάξωσι νεοθήλου Triclinius: καθαιμάξουσιν οθήλου M. — 452. βοτοῖσι, coll. v. 240, W.: βοτοῖσι M. — 457. πρῶτον Meineke: τροῖαν M. — 458. οὐτὸς Fl: οὐτως M. — 461. κρήψας, ἢ Musgrave: κρήψα M. — 465. μεταίτιος W.: ἐπειτίος (cf. 467) M. — 468. σὺ δ' Pearson: σὺ τ' M. — 470. ἦ τις Pearson. — 471. βροταῖς, in βροτὸς mutatum, M. — Post δικάζειν colo interpungebatur. — 472. φόνον Robortellus: φόνονος M. — ὀξυμηνίως Pearson: ὀξυμηνίτον M. — 473. νόμος W.: ὅμως M. — 475. ὅμως W.: ὅμως M. — αἰδοῦμαι Hermann: αἰροῦμαι M. — 476. εὐπέμφελον Herwerden. — 478. χώρα μεταίτιος Wellauer: χώρα μετ' αἰθῆς M. — 479. πέδοι Dindorf: πέδα M. — 481. τε Abresch: δὲ M. — δνοπήμαντ' Scaliger: δνοπήματ' M. — ἀμηχέως τ' ἔχει Dindorf. Conjeci δνοποφίμαντ' ἀμηνίως, coll. schol. — Ante 483 lacunae signa posui. — 483. αἰδουμένas W.: αἰρουμένas M. — 486. θ' inseruit Wellauer, ὀρθώματα Pauw. — 488. ἔξω Auratus. ῥάξω Schneidewin. At cf. Pers. 524. — 489. ὄρκων W.: ὄρκων M. — ἑκδίκους Franz: ἑκδικων M. — 492. μητροκτόνον M. — 494. ἐλχερίαι M. — 497. προσνεμεῖ W.: προσμένει M. — 499. οὔτε W.: οὔτε M. οὐδὲ Elmsley.

501. *τιν'* W.: *τις* M. — 506. *ἔκτα* τ' Schuetz: *ἔκτ'* M. — *τλάμων* Fritzsche: *τλάμων δὲ τις* M. — 511. *ὦ* Pauw: *ὦ* M. — τ', *ὦ* Heimsoeth: *ὦ* M. — 518. *δεῖ μένειν* Hermann olim: *δειμαίνει* M. — 525. *ἀναρχετον* Wieseler: *ἀναρχτον* M. *ἀναρχτον* ὅν Heath. — 526. *δεσποτονμένον* Heimsoeth. — 529—530. *παντ'* Pauw: *ἅπαντι* M. — *ἄλλ'* *ἄλλα δ'* Wellauer: *ἄλλα ἔλλαι δ'* M. — 534. *δυσσεβίας* Porson: *δυσσεβείας* M. — 536. *πέμφιλος* Hermann: *πᾶσιν φίλος* M. — 548. *δόμων* Hartung: *δομέων* M. — 550. Fortasse *πρὸ τῶνδ'*. Cf. Soph. Electr. 595. *ἐκὼν δ'* Wieseler. — 552. *δ'* inseruit Pauw. — 553. *παρβέδαν* Fl. *περσιβάδαν* M. — 554. *ἄγοντα* W.: *τὰ* M. *τὰ πολλὰ παντόφονε'* ἄγοντ' Pauw. — 558. *ἐν* post οὐδὲν inseruit Abresch. — 559. *δυοπαλεῖ τε* Turnebus: *δυοπαλεῖται* M. — 560. *θερμοῦ* Triclinius: *θερμοκρυῶι* M. — 561. *ἀμυχανῖα* M. — 562. *λεπαδρὸν* Musgrave: *λέπαδρον* M. — 565. *ἄκλιαντος* Dindorf: *ἄκλιαντος* M. — *ἔϊστος* M. — 566. *κατειοργασθ'* Porson: *κατεργάσθον* M. — 567. *ἔκτ'*, superscripto *ἦ*, M. Possis *ἦ τ' ὀξέφωνος*. — Post 572 lacunam notavit Hermann. Excidisse videtur versus in hanc fere sententiam: *ὥς ἂν φυλάσσητ' ἐν δίκῃς φρονουμένην*. — 573. *τῶνδ'* schol. et Fl: *τόνδ'* M. — *διαγρυσθ'*, coll. ε. 709, Weidner. — *δίκη* Fl: *δίκη* M. — 576. *δημων*, correctum in *δόμων*, M. *νόμῳ* Erfurd. — 577. *ἐντ'* M. — *μυχῶν* supplevit H. L. Ahrens: *καὶ δόμων* M. — 580. *ταυδὲ μητρὸς τοῦ* Turnebus. *ταυδὲ μητρὸς ταυδὲ* M. — 581. τ' inseruit Hermann. — 585 indicio mihi esse videtur, chori qui sequuntur versus singulis choreutis distribuendos esse. Cf. Agam. 1344 sqq. — 592 *πρὸς δέσῃ βαλὼν* Herwerden. Fortasse *ἐφ' ὀφθαλμοῖς δέξια δ. τ* — 598. *πέμψαι* ex schol. Scaliger: *πέμπει* M. — 599. *πέπισθαι* Ventsch.

600. *μιασμάτων* Elmsley: *μιασμάτων* M. — 603. *τί γὰρ* Hermann (cf. schol.): *ταίγερ* M. — *φόνῳ* Schuetz: *φόνον* M. — 613. *δοκεῖν*, τὸ δὴ μοι W.: *δοκεῖ τόδ' αἶμα* M. — 614 — 616. *λέξει* et *δικαίῳ* W.: *λέξω* et *δικαίως* M. — *ὦν δ'* Canter: *δ'* ὦν M. — 618. *κτελέσαι* Hermann: *κτελέσει* M. — 620. *βουλῇ* schol.: *βουλῇ* M. — 631. *μιν* M. — 632. *ἄμεινον'* M. — Post hunc versum nonnulla deesse vidit Dindorf. — 633. *δρῶντῃ* schol.: *δρῶντῃ* M. — 634. *παρεσκήρωσεν* Fl: *πεγέσκηρωσεν* M. — 638. *τὴν δ'* αὐ W.: *ταύτην* M. — 645. Fortasse *πέδαι μὲν ἂν λυθεῖεν*. — 650. *ἔγω καὶ* M. — 651. *ἀσθμαίνω* M. — 653. *πίδωι* M. — 656. *προσδέχαιτε*, super ei scripto ε, M. — 658. *κεκλημένη* Fl. — 663. *γελῶντ'* logisso videtur schol. — Ante 665 lacunae signa posuit Butler. — 666. Fortasse *θεά*. — Post 666 versum excidisse puto in hanc sententiam: *ἄνευ δὲ πατρὸς τέκνον οὐκ εἴη ποτ' ἔν* (Eurip. Or. 547). — 667 — 678 post Aeschyli mortem quum haec fabula reponeretur additos esse conjeci. — 673. τ' *ἄπιστα* M. — 674. *κτελέσω* Robortellus: *κτελέω* M. — 675. Interrogandi signum addidit Kirchhoff. —

678. Alterum Minervae versum excidisse statuit Kirchhoff. — 679—680, qui choro dabantur, Apollini tribui. — 683. αἰγέωι στρατῶι M. — 684. δικαστῶν Canter: δ' ἐκάστων M. — 685. Interpretamentum Ἰσριον expulisse videtur verbum a quo pendebat accusativus πάγον. — 688. πόλει W.: τότε M. — 692. τὸ τ' Grotius: τόδ' M. — 693. μὴ πικαινοῦντων Stephanus: μὴ πικαιρόντων M. — 694. κακὰς ἐπιροαίαις cum sequentibus iunxit C. O. Mueller. — 696. μὴ δὲ δεσποτοῦμενον M. — 697. σέβειν M²: σέθεν M¹.

710. αἰδουμένους Canter: αἰδουμένοις M. — 713. κέγωγε Robertellus: κῆγώ τε M. — 716. νέμων Hermann: μένων M. — 727. διανομᾶς schol. Eurip. Alcest. 12: δαίμονας M. — 733. ἀμφίβουλος Turnebus: ἀμφίβουλος M. — 751. Fortasse σφάλλονσ' ἔν οἶκον. — 752. 38' Fl.: 6γ' M. — 755. γαίης Dindorf: καὶ γῆς M. — 757. ἀνῆγε M. — 761. Fortasse συνδίκους στυγῶν. — 767—774 ab Aeschyle ad iudicavit Dindorf. — 769. ἀμνηστὸν παρέξομεν (sic Augustanus) δυσπραξίας Herwerden: ἀμνηστῶνσι Fl) παράξομεν δυσπραξίας M. — 774. ἀσταῖσιν Kirchhoff. — ἐσόμεθ' Heath. — 780. ἡ τάλαρα M. — 782. ἀντιπενθῆ hic, ἀντιπενθῆ v. 812, M. — 783. σταλάξω Heimsoeth. — χθονὶ φθογῶν Heimsoeth: χθονιαφόρον M. — 785. λήην M. — ὦ δίκαι δίκαι Heimsoeth: ὦ δίκαι M. — 786. ἐπισύμενος hic, ἐπισσύνμενος v. 816, M. — 787. βαλεῖ Turnebus: βαλεῖν M. — 790—791. γένωμαι δυσοῖστα πολίταις. ἔπαθον C. O. Mueller: γένωμαι: δύσοῖστα πολίταις ἔπαθον M. et schol. — μεγάλα, τοῖσι W.: μεγάλα τοι M. — 794. κείθεσθε M. — 798. ὁ χορῆς Turnebus: ὁ θῆσας M.

800. δ' ἐμείτε W.: δέ τε M. — 801. σκέψασθε W.: σκέψησθε M. — 802. πλευνόντων (πνευμόνων) σταλάγματα Wakefield. — 803. ἄχνας Musgrave: αἰχμᾶς M. — 809—823. Vide 778—793. — 825. κτίσῃτε Linwood. Sed videtur potius post 825 excidisse versus unus. — Fortasse δύοσχηλιν. Cf. 817. — 827. δόμοστας Casaubon: δωμαίων M. — 829. ἐπιπείθης Hermann: ἐπείθης M. — 833. Fortasse ὡς σεμνότημος ἦς. — 834. τῆσδε τάχαθῆναι Turnebus. — 835. τέλους M²: τέλος M¹. — 838. τε hic omittit M, sed habet v. 871. — γᾶς Hermann olim: γᾶν M. — 840. Post μένος inserui θ'. — 842. ὁποδεταί hic, sed ὁπαδένετα v. 875, M. — τίς δόνα πλευράς Hermann. πλευράς αὖ δόνα Dindorf. — 845. τιμᾶν δαναίων L. Dindorf: τιμᾶν δαναίων. . . ων, super utrumque ω adscripto α, (τιμᾶν δαμῖαν v. 879) M. — 849. καὶ πολλὰ W.: καίτοι M. — 857. δα' ἄν H. L. Ahrens: δαην M. — Versus novem qui ante τοιαῦθ' ἐλίσθωι, 867, legebantur, ante τοιαῦτα σῶσθαι, v. 913, transposui. — 880. μέλιγμα μάλθινκτῆριον Heimsoeth. Nescio an ante hunc versum exciderint trimetri duo: nam hanc Minervae ῥῆσιν eam quae stropham sequitur versuum numero exaequasse pro certo habendum est. — 890. τῆσδε γαμόρῳ Dobree: τῆσδεγ' ἁμοῖρον M. — 892.

ἔχειν Elmsley: ἔχειν M. — 895, εὐθενεῖν Scaliger: εὐσθενεῖν M. — 898, πρόπαντος Abresch: προ παντός M. — 899, ἐνέσται Meineke: ἔξισται M.

901. Fortasse κατ᾿αὖτον οὗτος. — 904, καὶ ταῦτα: καὶ πάντα Meineke. Fortasse ἐκράτα, — 907, βοτῶν Stanley: βοτῶν M. — 908,

εὐθεναντας M. — 909, σωτηρία W.: σωτηρίαν M. — 910, Con-jeci ἔκταρος σπορά πέλοι. — 912, γένος Merkel. — 861, ἐκ-ζέαντο Musgrave. — 862, ἔμοισιν M. — ἰδρύσῃς Δαη Stephanus: ἰδρύσῃ κᾶρη M. — 865, ἔσται M²: ἔστι M¹. — 915, εὐτόνικον Kirchhoff. — 925, ἔξαμβρόσαι Pauw: ἔξαμβρόσαι M. — 932, ὁ γὰρ μην Herwerden: ὁ δὲ μή M. — βαρέαν M. — 933, Post βιόταν lacunam notavit Hermann. — 934, ἀπλακῆματα Pauw: ἀππλακῆματα M. — 935, δ' inseruit Hermann. — 940, φλογ-μός τ' Turnebus: φλογμός M. — ὕφαιτο W.: φυτῶν τὸ M. — 944, εὐθεροῦντα γὰρ Dobree: εὐθεροῦντ' ἄγαν M. εὐθεροῦντα Πάν Meineke. — 945, διπλοῖς ἐνβεύοις M. — 946, Post γόνος Heimsaeth supplet δ' ἔρος. — 949, ἀκούεις Meineke. Malim χώρας φροῦσιον. — 950, ἐπικρανεῖ, eraso i post α, M. — 952, θ' deleuit Heimsaeth. — 953, φανερώς suspectum. — 954, δ' εὐ διακρίων Triclinius. δ' εὐ κρήων M. — 961, θεαί τ' ὦ Hermann: θεαί τῶν M. — 964, μετακοινοί Turnebus: μέγα κοινοί M. — 967, πάντα (παντὰ) Canter: πάντα M. — 970, ἀπειδοῦμαι Prien. — 981, ποιῶς Fl. — 985, κοινοφιλεῖ Her-mann: κοινωφιλεῖ M. — 988, φρονόσιν M. Fortasse φρονόσιν-τος. — 989, ἐνρίσκειν Pauw: ἐνρίσκει M. — 992, εὐφράνας εὐ-φρονες M. — 994, ὀρθοδόκαιοι Augustanus. — 995, πάντως Bothe: πάντες M. — 996, χαίρει' semel hic M, sed bis in ver-
su antithetico. — ἐν κλισίαισι Triclinius: ἐν κλισίαις M. — 998, Virgulum post Διὸς deleuit Wieseler. ἡμένας Bergk. — 999, παρθένον Robertellus: παρθένους M. — ἑμφρονος W.: ἐν
χρῶναι M.

1005, προπομπῶν Bentley: πρόπομπον M. — 1006, καὶ
φτεγγὼν Schoemann. Fortasse καὶ φανῶν, i. e. πανῶν. — 1008,
ἀττήρῶν Bentley: ἀττήριον M. — χώρα Paley: χώρας M. (fortasse
ex v. 1, χώρας ἀπέχειν ortum). — 1010, ἡμεῖς M. — 1011, με-
τοδικοῖς Turnebus: μέτοικοι M. — 1014, ἐπὶ διπλοῖζα W.: ἐπι-
διπλοῖζα M. ἐπεὶ Wieseler, ἔπος Dindorf. — 1020, εὐ σέβον-
τες Turnebus: εὐσεβοῦντες M. — 1021, τῆ Hermann: δὲ M. —
1023, Fortasse κᾶν σκότῳ. — 1025, Ante δικαίως virgula inter-
ponxi. — Post 1026 lacunae signa posui quam post 1027 sta-
tuit Hermann coll. Aristophanis argumento et Harpocrat. in
v. Εὐμενίδες. — 1027, Fortasse στόλοις. — 1032, Chori nota
praefixa in M; sed ad προπομποί adnotavit schol. — δόμῳ
Wellauer: ἐν δόμῳ M. δόμους Paley. — 1034, εὐφρονη L. Din-
dorf: εὐφρόνη M. — 1035, πανδαμί Schweneck: χωρεῖτε M.
χωρεῖται Hermann. — 1037, τιμαῖς Hermann: καὶ τιμαῖς M. —

περίσεπτ(α) ἢν' ἔχητε W.: περισέπται τύχαι τε M. περισέπται
 τυχοῦσαι Musgrave. — 1040. εὐφρονες αἶα Meineke. — 1041.
 Post σεμναί inserui ταί. — 1042. λαμπα, ab alia manu antiqua
 correctum in λαμπάδι, M. πεύκα Schoemann. πανῶ Meineke.
 — ὁδόν Boissonade: ὁδὸν δ' M. — 1044. Conjeci σπονδαῖς δ'
 ἔστι πανενμενίδες θεῶν. — 1045. ἔστοις. Ζεὺς ὁ πανόπτας
 Musgrave: ἔστοις ξένος παντόπτας M. — 1046. ἐς τὰδε Μοῖρα
 Wieseler.

V I T A.

10. ξγ' Casaubonus: μ' libri. — 14. πεξομαχίας apographa:
 νανμαχίας M. — 25. Νιόβη post Νιόβη inseruit Bothe. — ἕως
 τρίτης ἡμέρας olim edebatur ex apographis. — 34. κατὰ τινά
 M. — 42. ἱέρωνος τε τήν M. — 43. τὰς αἵτας M. — 47. ἱσ-
 χυν M. — 48. συνθλάσων ? — 50. βέλος τι Bothe. — 53.
 ἀθηναίων M. — 54. πρροφόροιο πέλας M. — 55. ἄλλος M. —
 57. ἐν omittit M. — 60. χρυσὸν λαμβάνειν olim ex apographis
 edebatur. — 61—62 mendis laborant. — 64. γεννικωτέροις Blom-
 field: γεννικωτάτοις M. — 68. χειρῖσι Ritter: χειρὶ M. —
 74. φαῦλον ἂν Dindorf: φαῦλον μὲν M. — 78. χαλεπώτερος M.
 — 80. ἐπὶ Αἰσχύλῳ εἰσιόντα Nauck. — 87. ἀντῶι δαιμόνων M.
 — 90. Sequuntur in M verba schol. Prom. 11: ἰστέον . . . συμ-
 βαλεῖν. — 92. οὐδὲ δραματικά W: ἂ δὲ δραματικά M. — 96.
 αὐτῷ W: αὐτῶν M.

Scrib. Parisiis mense aprili a. MDCCCLXXXIV.

I.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ
ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΒΙΑ.
ΗΦΑΙΣΤΟΣ.
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
ΧΟΡΟΣ ΩΚΕΑΝΙΔΩΝ.
ΩΚΕΑΝΟΣ.
ΙΩ Η ΙΝΑΧΟΥ.
ΕΡΜΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Προμηθέως ἐν Σκυθία δεδεμένου διὰ τὸ κεκλοφέναι τὸ πῦρ πυνθάνεται Ἰὼ πλανωμένη ὅτι κατ' Αἴγυπτον γενομένη ἐκ τῆς ἐπαφῆσεως τοῦ Διὸς τέξεται τὸν Ἑπαφον. Ἐρμῆς δὲ παράγεται ἀπειλῶν αὐτῷ κεραινωθήσεσθαι, ἐὰν μὴ εἴπῃ 5 τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι τῷ Διί. προέλεγε γὰρ ὁ Προμηθεὺς ὡς ἔξωσθήσεται ὁ Ζεὺς τῆς ἀρχῆς ὑπὸ τινος οἰκείου υἱοῦ. τέλος δὲ βροντῆς γενομένης ἀφανῆς ὁ Προμηθεὺς γίνεται.

Κεῖται δὲ ἡ μυθοποιία ἐν παρεμβάσει παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κολχίσι, παρὰ δὲ Εὐριπίδῃ ὅλως οὐ κεῖται. ἡ μὲν σκη- 10 νὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Σκυθίᾳ ἐπὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ὀκεανίδων νυμφῶν. τὸ δὲ κεφάλαιον αὐτοῦ ἐστὶ Προμηθέως δέσις.

Ἰστέον δὲ ὅτι οὐ κατὰ τὸν κοινὸν λόγον ἐν Καυκάσῳ φησὶ δεδέσθαι τὸν Προμηθέα, ἀλλὰ πρὸς τοῖς Εὐρωπαίοις 15 μέρεσι τοῦ Ὀκεανοῦ, ὡς ἀπὸ τῶν πρὸς τὴν Ἰὼ λεγομένων ἔξεστι συμβαλεῖν.

Α Λ Λ Ω Σ.

Προμηθέως ἐκ Διὸς κεκλοφότος τὸ πῦρ καὶ δεδοκὸς ἀνθρώποις, δι' οὗ τέχνας πάσας ἄνθρωποι εὔροντο, ὀργισθεὶς 20 ὁ Ζεὺς παραδίδωσιν αὐτὸν Κράτει καὶ Βίᾳ, τοῖς αὐτοῦ ὑπηρέταις, καὶ Ἑφαίστῳ, ὡς ἂν ἀγαρόντες πρὸς τὸ Καυκάσιον ὄρος δεσμοῖς σιδηροῖς αὐτὸν ἐκεῖ προσηλώσαιεν. οὗ γενομένου παραγίνονται πᾶσαι αἱ Ὀκεαναῖαι νύμφαι πρὸς παραμυθίαν αὐτοῦ καὶ αὐτὸς ὁ Ὀκεανός, ὃς δὴ καὶ λέγει τῷ 25

- Προμηθεΐ, ἵνα ἀπελθὼν πρὸς τὸν Δία δεήσῃ καὶ λιταῖς
 πείσῃ αὐτὸν ἐκλῦσαι τοῦ δεσμοῦ Προμηθέα. καὶ Προμηθεὺς
 οὐκ ἔβ, τὸ τοῦ Διὸς εἰδὼς ἄκαμπτον καὶ θρασύ. καὶ ἀνα-
 χωρήσαντος τοῦ Ὠκεανοῦ παραγίνεται Ἰὼ πλανωμένη, ἣ τοῦ
 30 Ἰνάχου, καὶ μανθάνει παρ' αὐτοῦ ἃ τε πέπονθε καὶ ἃ πέ-
 σεται, καὶ ὅτι τὶς τῶν αὐτῆς ἀπογόνων λύσει αὐτὸν, ὃς ἦν
 ὁ Διὸς Ἡρακλῆς, καὶ ὅτι ἐκ τῆς ἐπαφήσεως τοῦ Διὸς τέξει
 τὸν Ἑπαφον. θρασυστομοῦντι δὲ Προμηθεΐ κατὰ Διὸς ὥς
 ἐκπεσεῖται τῆς ἀρχῆς ὑφ' οὗ τέξεται παιδὸς καὶ ἄλλα βλά-
 35 σφημα λέγοντι παραγίνεται Ἑρμῆς, Διὸς πέμψαντος, ἀπειλῶν
 αὐτῷ κεραινὸν, εἰ μὴ τὰ μέλλοντα συμβήσεσθαι τῷ Διὶ εἴπῃ·
 καὶ μὴ βουλόμενον βροντὴ καταρραγεῖσα αὐτὸν ἀφανίζει.
 Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Σκυθίᾳ ἐπὶ
 τὸ Καννάσιον ὄρος, ἣ δὲ ἐπιγραφὴ τοῦτου ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ
 40 ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ

ΚΡΑΤΟΣ.

Χθονὸς μὲν εἰς τηλουρὸν ἤκομεν πέδον,
Σκύθην ἐς οἶμον, ἄβροτον εἰς ἐρημίαν.
Ἥφαιστε, σοὶ δὲ χρὴ μέλειν ἐπιστολὰς
ἅς σοι πατήρ ἐφείτο, τόνδε πρὸς πέτραις
ὑψηλοκρήμυις τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι 5
ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀρρήκτοις πέδαις.
τὸ σὸν γὰρ ἄνθος, παντέχνου πυρὸς σέλας,
θνητοῖσι κλέψας ὥπασεν· τοιᾶσδέ τοι
ἁμαρτίας σφὲ δεῖ θεοῖς δοῦναι δίκην,
ὥς ἂν διδαχθῇ τὴν Διὸς τυραννίδα 10
στέργειν, φιλανθρώπου δὲ παύεσθαι τρόπου.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

Κράτος Βία τε, σφῶν μὲν ἐντολῇ Διὸς
ἔχει τέλος δὴ κούδεν ἐμποδὼν ἔτι·
ἐγὼ δ' ἄτολμός εἰμι συγγενῇ θεὸν
δῆσαι βία φάραγγι πρὸς δυσχειμέρῳ. 15
πάντως δ' ἀνάγκη τῶνδ' ἐμοὶ τόλμαν σχεθεῖν·
εὐωριάζειν γὰρ πατρὸς λόγους βαρύν.
τῆς ὀρθοβούλου Θέμιδος αἰπυμῆτα παῖ,
ἄκοντά σ' ἄκων δυσλύτοις χαλκεύμασιν
προσπασσαλεύσω τῷδ' ἀπανθρώπῳ πάγῳ, 20
ἵν' οὔτε φωνὴν οὔτε του μορφὴν βροτῶν

- ὅψει, σταθευτὸς δ' ἡλίου φοίβῃ φλογί
 χοιῶς ἀμείψεις ἔνθος· ἀσμένῳ δέ σοι
 ἡ ποικιλείμων νύξ ἀποκρύψει φάος,
 πάχνην θ' ἑῶαν ἥλιος σκεδᾷ πάλιν. 25
 αἶι δὲ τοῦ παρόντος ἀχθηδὼν κακοῦ
 τρύσει σ'. ὁ λωφίσων γὰρ οὐ πέφυκέ πω.
 τοιαῦτ' ἐπηύρου τοῦ φιλανθρωποῦ τρόπου.
 θεὸς θεῶν γὰρ οὐχ ὑποπήσσων χόλον
 βροτοῖσι τιμὰς ὥπασας πέρα δίκης. 30
 ἐνθ' ὧν ἀτερπῇ τήνδε φρουρήσεις πέτραν
 ὀρθοστάδην ἔϋπνος, οὐ κάμπτων γόνυ·
 πολλοὺς δ' ὀδυροὺς καὶ γόους ἀνωφελεῖς
 φθέγγξει· Διὸς γὰρ δυσπαραίτητοι φρένες·
 ἔπας δὲ τραχὺς ὅστις ἂν νέον κρατῇ. 35
 ΚΡ. εἶεν, τί μέλλεις καὶ κατοικτιζεῖ μάτην;
 τί τὸν θεοῖς ἔχθιστον οὐ στυγεῖς θεόν,
 ὅστις τὸ σὸν θυητοῖσι προὔδωκεν γέρας;
 ΗΦ. τὸ συγγενές τοι δεινὸν ἦ θ' ὀμιλία.
 ΚΡ. σύμφημ'· ἀνηκουστεῖν δὲ τῶν πατρὸς λόγων 40
 οἶόν τε πῶς; οὐ τοῦτο δειμαίνεις πλέον;
 ΗΦ. αἶί τε δὴ νηλὴς σὺ καὶ θράσους πλέως.
 ΚΡ. ἄκος γὰρ οὐδὲν τόνδε θρηνεῖσθαι· σὺ δὲ
 τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πόνει μάτην.
 ΗΦ. ὦ πολλὰ μισηθεῖσα χειρωναξία. 45
 ΚΡ. τί νιν στυγεῖς; πόνων γὰρ ὥς ἀπλῶ λόγῳ
 τῶν νῦν παρόντων οὐδὲν αἰτία τέχνη.
 ΗΦ. ἔμπας τις αὐτὴν ἄλλος ὠφελεν λαχεῖν.
 ΚΡ. ἔπαντ' ἐπαχθῇ πλήν θεοῖσι κοιρανεῖν.
 ἐλευθερος γὰρ οὔτις ἐστὶ πλήν Διός. 50
 ΗΦ. ἔγνωκα· τίς δ' οὐ; κοῦδὲν ἀντειπεῖν ἔχω.
 ΚΡ. οὐκουν ἐπεῖξει τῷδε δεσμὰ περιβαλεῖν,

ὥς μὴ σ' ἐλινύοντα προσδερχθῇ πατήρ,

ΗΦ. καὶ δὴ πρόχειρα ψέλια δέρεσθαι πάρα.

ΚΡ. βαλὼν νῦν ἀμφὶ χερσὶν ἐγκρατεῖ σθένει 55
ῥαιστίῃρι θείνῃ, πασσάλευε πρὸς πύτραις.

ΗΦ. περαίνεται δὴ κοῦ ματᾶ τοῦργον τόδε.

ΚΡ. ἔρασσε μάλλον, σφίγγε, μηδαμῇ χάλα.
δεινὸς γὰρ εὐρεῖν κᾶξ ἀμηχάνων πόρους.

ΗΦ. ἔραρεν ἦδε γ' ὠλένη δυσεκλύτως. 60

ΚΡ. καὶ τήνδε νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς, ἵνα
μάθῃ σοφιστῆς ὢν Διὸς νωθέστερος.

ΗΦ. πλὴν τοῦδ' ἂν οὐδεὶς ἐνδίκως μέμψαιτό μοι.

ΚΡ. ἀδαμαντίνου νῦν σφηνὸς αὐθάδη γνάθου
στέρονων διαμπᾶξ πασσάλευ' ἐρρωμένως. 65

ΗΦ. αἰαῖ, Προμηθεῦ, σὼν ὑπὲρ στένω πόνων.

ΚΡ. σὺ δ' αὖ κατοκνεῖς τῶν Διὸς τ' ἐχθρῶν ὑπερ
στένεις; ὅπως μὴ σπαντὸν οἰκτιεῖς ποτέ.

ΗΦ. ὀρᾷς θέαμα δυσθέατον ὕμμασιν.

ΚΡ. ὀρῶ κυροῦντα τόνδε τῶν ἐπαξίων. 70
ἀλλ' ἀμφὶ πλευραῖς μασχαλιστῆρας βάλε.

ΗΦ. ὀρᾶν ταῦτ' ἀνάγκη, μηδὲν ἐγκέλευ' ἔργαν.

ΚΡ. ἦ μὴν κελεύσω κάπιθώξω γε πρὸς.
χώρει κάτω, σκέλη δὲ κίρκωσον βίᾳ.

ΗΦ. καὶ δὴ πέπρακται τοῦργον οὐ μακρῷ πόνῳ. 75

ΚΡ. ἐρρωμένως νῦν θείνῃ διατόρους πέδας·
ὥς οὐπιτιμητῆς γε τῶν ἔργων βαρὺς.

ΗΦ. ὅμοια μορφῇ γλῶσσά σου γηρύεται.

ΚΡ. σὺν μαλθακίζον, τὴν δ' ἐμὴν αὐθαδίαν
ὀργῆς τε τραχύτητα μὴ ᾗπιπλησέ μοι. 80

ΗΦ. στείχωμεν· ὥς κώλοισιν ἀμφίβληστρ' ἔχει.

ΚΡ. ἐνταῦθα νῦν ὕβριξε καὶ θεῶν γέγρα
συλῶν ἐφημέροισι προστίθει. τί σοι

οἷοί τε θνητοὶ τῶνδ' ἀπαντλήσαι πόνων;
 ψευδωνύμως σε δαίμονες Προμηθεά 85
 καλοῦσιν· αὐτὸν γάρ σε δεῖ προμηθεώς,
 ὅτῳ τρόπῳ τῆσδ' ἐκκυλισθῇσει τέχνης.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ὦ δῖος αἰθῆρ καὶ ταχύπτεροι πνοαί,
 ποταμῶν τε πηγαὶ ποντίων τε κυμάτων
 ἀνήριθμον γέλασμα, παμμητόρ τε γῆ, 90
 καὶ τὸν πανόπτην κύκλον ἡλίου καλῶ·
 ἴδεσθ' ἐμ' οἷα πρὸς θεῶν πάσχω θεός.
 δέοχθ' ὅτ' οἷαις αἰκίαισιν

διακναιόμενος τὸν μυριετῆ
 χρόνον ἄθλευσω. 95

τοιόνδ' ὁ νέος ταγὸς μακάρων
 ἐξηῦθ' ἐπ' ἐμοὶ δεσμὸν αἰετῇ.
 φεῦ φεῦ, τὸ παρὸν τό τ' ἐπερχόμενον
 πῆμα στενάχω, πῇ ποτε μόχθων

χρὴ τέρματα τῶνδ' ἐπιτεῖλαι. 100

καίτοι τί φημι; πάντα προυξεπίσταμαι
 σκεθρῶς τὰ μέλλοντ', οὐδέ μοι ποταίνιον
 πῆμ' οὐδὲν ἴξει. τὴν πεπρωμένην δὲ χρὴ
 αἶσαν φέρειν ὥς ῥᾶστα, γινώσκονθ' ὅτι
 τὸ τῆς ἀνάγκης ἔστ' ἀδῆριτον σθένος. 105

ἀλλ' οὔτε σιγᾶν οὔτε μὴ σιγᾶν τύχας
 οἶόν τέ μοι τάσδ' ἐστί. θνητοῖς γάρ γερα
 πορῶν ἀνάγκαις ταῖσδ' ἐνέξενγμα τάλας·
 ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι πυρὸς
 πηγὴν κλοπαίαν, ἢ διδάσκαλος τέχνης 110
 πάσης βροτοῖς πέφηνε καὶ μέγας πόρος.
 τοιῶνδε ποινὰς ἀμπλακημάτων τίνω
 ὑπαιθρίοις δεσμοῖσι προυσελούμενος.

Ἄ ᾗ, [ἔα, ἔα]

τίς ἄχῳ, τίς ὁδμὰ προσέπτα μ' ἀφεγγής, 115
 θεόσυτος, ἢ βρότειος, ἢ κεκραμένη;
 ἵκετο τερμόνιον ἐπὶ πάγον
 πόνων ἐμῶν θεωρὸς, ἢ τί δὴ θέλων;
 ὁρᾷτε δεσμώτην με δύσποτμον θεόν,
 τὸν Διὸς ἐχθρόν, τὸν πᾶσι θεοῖς 120
 δὲ ἀπεχθείας ἐλθόνθ' ὁπόσοι
 τὴν Διὸς αὐλήν εἰσοιχνεῦσιν,
 διὰ τὴν λίαν φιλότητα βροτῶν.
 φεῦ φεῦ, τί ποτ' αὖ κινάθισμα κλύω
 πέλας οἴωνδων; αἰθῆρ δ' ἐλαφραῖς 125
 πτερύγων ῥιπαῖς ὑποσυρίζει.

πᾶν μοι φοβερόν τὸ προσέρπον.

ΧΟΡΟΣ.

μηδὲν φοβηθῆς· φιλία γὰρ ἄδε τάξις Str. 1.
 πτερύγων θοαῖς ἀμίλλαις
 προσέβα τόνδε πάγον, πατρῶας 130
 μόγισ παρειποῦσα φρένας·
 κραιπνοφόροι δέ μ' ἔπεμψαν αὔραι.
 κτύπου γὰρ ἄχῳ γάλυβος διῆξεν ἄντρον
 μυχόν, ἐκ δ' ἔπληξέ μου τὰν θεμερῶπιν αἰδῶ·
 σύθην δ' ἀπέδιλος ὕχρ' πτερωτῶ. 135

ΠΡ. αἰᾶτ' αἰᾶτ',

τῆς πολυτέκνου Τηθύος ἔκγονα,
 τοῦ περὶ πᾶσάν θ' εἰλισσομένου
 χθόν' ἀκοιμήτῳ ῥεύματι παῖδες
 πατρὸς Ὀκεανοῦ, 140
 δέρχθητ', ἐσίδεσθ' οἶω δεσμῶ
 προσπορπατὸς
 τῆσδε φάραγγος σκοπέλοις ἐν ἄκροις

φρουράν ἄξιλον ὀχήσω.

ΧΟ. λεύσσω, Προμηθεῦ· φοβερὰ δ' ἐμοῖσιν ὕσσοις Ant. 1.
ὀμίχλα προσῆξε πλήρης 144

δακρύων σὸν δέμας εἰσιδοῦσαν
πέτρα προσανακινόμενον

ταῖσδ' ἀδαμαντοδέτοισι λύμαις.

νέοι γὰρ οἰακονόμοι κρατοῦσ' Ὀλύμπου·

νεοχμοῖς δὲ δὴ νόμοις Ζεὺς ἀθέτως κρατύνει, 150

τὰ πρὶν δὲ πελώρια νῦν αἴστοι.

ΠΡ. εἰ γάρ μ' ὑπὸ γῆν νέρθεν θ' Αἰδου

τοῦ νεκροδέγμονος εἰς ἀπέραντον

Τάρταρον ἦκεν,

δεσμοῖς ἀλύτοις ἀγρίως πελάσας, 155

ὥς μήτε θεὸς μήτε τις ἀνδρῶν

τοῖσδ' ἐπεγλήθει·

νῦν δ' αἰθέριον κίνυγμ' ὁ τάλας

ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα.

ΧΟ. τίς ὧδε τλησικάρδιος Str. 2.

θεῶν, ὅτε τὰδ' ἐπιχαρῆ;

160

τίς οὐ ξυνασχαλᾷ κακοῖς

τεοῖσι, δίχα γε Διός; ὁ δ' ἐπικότως αἰ

θέμενος ἄγναμπτον νόον

δάμναται οὐρανίαν

γένναν, οὐδὲ λήξει, πρὶν ἂν ἡ κορέση κέαρ,

ἢ παλάμα τινὶ

165

τὰν δυσάλωτον ἔλη τις ἀρχάν.

ΠΡ. ἦ μὴν ἔτ' ἐμοῦ, καίπερ κρατεραῖς

ἐν γυιοπέδαις αἰκίζομένον,

χρεῖαν ἔξει μακάρων πρύτανις,

δειξαι τὸ νέον βούλευμ' ἀφ' ὅτου

170

σκηπτρον τιμάς τ' ἀποσυλᾷται.

καί μ' οὔτε μελιγλώσσοις πειθοῦς
ἐπαοιδαῖσιν

θέλξει, στερεάς τ' οὔ ποτ' ἀπειλὰς
πτήξας τόδ' ἐγὼ καταμηνύσω, 175
πρὶν ἂν ἐξ ἀγροίων δεσμῶν χαλᾶσῃ
ποινάς τε τίνειν

τῇσδ' αἰκίας ἐθελήσῃ.

ΧΟ. σὺ μὲν θρασύς τε καὶ πικραῖς Ant. 2.

δύαισιν οὐδὲν ἐπιχαλᾶς,
ἄγαν δ' ἔλευθεροστομεῖς. 180

ἐμὰς δὲ φρένας ἐρέθισε διάτορος φόβος·
δέδρια δ' ἀμφὶ σαῖς τύχαις,
πᾶ ποτε τῶνδε πόνων

χρὴ σε τέρμα κέλσαντ' ἐσιδεῖν· ἀκίχῃτα γὰρ
ῥήεα καὶ κέαρ
ἀπαράμυθον ἔχει Κρόνον παῖς. 185

ΠΡ. οἶδ' ὅτι τραχὺς καὶ παρ' ἑαυτῷ
τὸ δίκαιον ἔχων [Ζεὺς]· [ἀλλ'] ἔμπας, ὅτω,
μαλακογνώμων
ἔσται ποθ', ὅταν ταύτῃ ρηισθῇ·
τὴν δ' ἀτέραμνον στορέσας ὀργὴν 190
εἰς ἀρθμὸν ἐμοὶ καὶ φιλότητα

σπεύδων σπεύδοντί ποθ' ἤξει.

ΧΟ. Πάντ' ἐκκάλυψον καὶ γέγων' ἡμῖν λόγον,
ποίῳ λαβὼν σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάματι
οὕτως ἀτίμως καὶ πικρῶς αἰκίζεται· 195
δίδαξον ἡμᾶς, εἴ τι μὴ βλάπτει λόγῳ.

ΠΡ. ἀλγρινὰ μὲν μοι καὶ λέγειν ἐστὶν τάδε,
ἄλγος δὲ σιγᾶν, πανταχῇ δὲ δύσποτμα.
ἐπεὶ τάχιστ' ἤρξαντο δαίμονες χόλου
στάσις τ' ἐν ἀλλήλοισιν ὠροθύνετο, 200

οἱ μὲν θέλοντες ἐκβαλεῖν ἔδρας Κρόνον,
ὥς Ζεὺς ἀνέσσοι δῆθεν, οἱ δὲ τοῦμπαλιν
σπεύδοντες, ὥς Ζεὺς μήποτ' ἄρξειεν θεῶν,
ἐνταῦθ' ἐγὼ τὰ λῶστα βουλευῶν πιθεῖν
Τιτᾶνας, Οὐρανοῦ τε καὶ Χθονὸς τέκνα, 205
οὐκ ἠδυνήθην· αἰμύλας δὲ μηχανὰς
ἀτιμάσαντες καρτεροῖς φρονήμασιν
ῥοντ' ἀμοχθὶ πρὸς βίαν τε δεσπόσειν.
ἐμοὶ δὲ μήτηρ οὐκ ἄπαξ μόνον, Θέμις
καὶ Γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφή μία, 210
τὸ μέλλον ἢ κραίνοιτο προυτεθεσπίκει,
ὥς οὐ κατ' ἰσχὺν οὐδὲ πρὸς τὸ καρτερόν
χρεῖη, δόλω δὲ τοὺς ὑπερσχόντας κρατεῖν.
τοιαῦτ' ἐμοῦ λόγοισιν ἐξηγουμένου
οὐκ ἤξιώσαν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν. 215
κράτιστα δὴ μοι τῶν παρεστώτων τότε
ἐφαίνεται' εἶναι προσλαβόντα μητέρα
ἐκόνθ' ἐκόντι Ζηνὶ συμπαραστατεῖν.
ἐμαῖς δὲ βουλαῖς Ταρτάρου μελαμβαθῆς
κευθμῶν καλύπτει τὸν παλαιγενῆ Κρόνον 220
αὐτοῖσι συμμάχοισι. τοιάδ' ἐξ ἐμοῦ
ὁ τῶν θεῶν τύραννος ὠφελημένος
κακαῖσι ποιναῖς ταῖσδέ μ' ἀντημείψατο.
ἔνεστι γάρ πως τοῦτο τῇ τυραννίδι
νόσημα, τοῖς φίλοισι μὴ πεποιθέναι. 225
ὃ δ' οὖν ἐρωτᾷ, αἰτίαν καθ' ἥντινα
αἰκίζεται με, τοῦτο δὴ σαφηνιῶ.
ὅπως τάχιστα τὸν πατρῶον ἐς θρόνον
καθέξेत', εὐθὺς δαίμοσιν νέμει γέρα
ἄλλοισιν ἄλλα, καὶ διεστοιχίζετο 230
ἄρχῃν, βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων λόγον

οὐκ ἔσχεν οὐδέν', ἀλλ' αἰστώσας γένος
τὸ πᾶν ἔχρηξεν ἄλλο φιτῦσαι νέον.
καὶ τοῖσιν οὐδεὶς ἀντέβαινε πλὴν ἐμοῦ.
ἐγὼ δ' ἐτόλμησ'· ἐξελευσάμην βροτοὺς 235
τὸ μὴ διαρραισθέντας εἰς Αἰδου μολεῖν.

τῷ τοι τοιαῖσδε πημοναῖσι κάμπτομαι,
πάσχειν μὲν ἀλγειναῖσιν, οἴκτραῖσιν δ' ἰδεῖν·
θνητοὺς δ' ἐν οἴκῳ θέμενος, εἴτ' οἴκου τυχεῖν
οὐκ ἠξιώθην αὐτοὺς, ἀλλὰ νηλεῶς 240
ὦδ' ἐρρῦθμισμαι, Ζηνὶ δυσκλεῆς θέα.

ΧΟ. σιδηρόφρων τε καὶ πέτρας εἰργασμένος
ὅστις, Προμηθεῦ, σοῖσιν οὐ συνασχαλᾷ
μόχθοις· ἐγὼ γὰρ οὐτ' ἂν εἰσιδεῖν τάδε
ἔχρηξον, εἰσιδοῦσά τ' ἠλγύνθην κέαρ. 245

ΠΡ. καὶ μὴ φίλοις ἐλεινὸς εἰσορᾶν ἐγώ.

ΧΟ. μὴ πού τι προύβης τῶνδε καὶ περαιτέρω;

ΠΡ. θνητοὺς γ' ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μῦθον.

ΧΟ. τὸ ποῖον εὐρὼν τῆσδε φάρμακον νόσου;

ΠΡ. τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατάρκισα. 250

ΧΟ. μέγ' ὠφέλημα τοῦτ' ἐδωρήσω βροτοῖς.

ΠΡ. πρὸς τοῖσδε μέντοι πῦρ ἐγὼ σφιν ὤπασα.

ΧΟ. καὶ νῦν φλογωπὸν <σπέρμ'> ἔχουσ' ἐφήμεροι;

ΠΡ. ἅψ' οὗ γε πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας.

ΧΟ. τοιοῖσδε δὴ σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάμασιν 255

ΠΡ. αἰκίζεταί τε κούδαμῃ χαλᾷ κακῶν.

ΧΟ. οὐδ' ἔστιν ἄθλου τέρμα σοι προκείμενον;

ΠΡ. οὐκ ἄλλο γ' οὐδέν, πλὴν ὅταν κείνῳ δοκῇ.

ΧΟ. δόξει δὲ πῶς; τίς ἐλπίς; οὐχ ὀρᾷς ὅτι
ἡμαρτες; ὥς δ' ἡμαρτες οὐτ' ἐμοὶ λέγειν 260

καθ' ἡδονὴν σοί τ' ἔλγος. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
μεθῶμεν, ἄθλου δ' ἐκλυσιν ζήτει τινά.

ΠΡ. ἐλαφρόν ὅστις πημάτων ἔξω πόδα
 ἔχει παραινεῖν νουθετεῖν τε τὸν κακῶς
 πράσσοντ'. ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἅπαντ' ἠπιστάμην. 265
 ἐκὼν ἐκὼν ἡμαρτον, οὐκ ἀρνήσομαι.
 θνητοῖς ἀρήγων αὐτὸς ἠύρόμην πόνουσ.
 οὐ μὴν τι ποινὰς γ' ὥρόμην τοίαισί με
 κατισχνανεῖσθαι πρὸς πέτραις πεδαρσίοις,
 τυχόντ' ἐρήμου τοῦδ' ἀγείτονος πάγον. 270
 καὶ μοι τὰ μὲν παρόντα μὴ δύρεσθ' ἄχῃ,
 πέθοι δὲ βᾶσαι τὰς προσερχούσας τύχας
 ἀκούσαθ', ὥς μάθῃτε διὰ τέλους τὸ πᾶν.
 πίθεσθέ μοι, πίθεσθε, συμπονήσατε
 τῷ νῦν μογοῦντι. ταῦτά τοι πλανωμένη 275
 πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονὴ προσιξάνει.

ΧΘ. οὐκ ἀκούσαις ἐπεθώυξας
 τοῦτο, Προμηθεῦ.
 καὶ νῦν ἐλαφρῷ ποδὶ κραιπνόσυντον
 θᾶκον προλιποῦσ' 280
 αἰθέρα θ' ἄγνόν πόρον οἰωνῶν,
 ὀκροέεσση χθονὶ τῇδε πελῶ.
 τοὺς σοὺς δὲ πόνουσ
 χρήζω διὰ παντὸς ἀκούσαι.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

"Ἢκω δολιχῆς τέρμα κελεύθου
 διαμειψάμενος πρὸς σέ, Προμηθεῦ, 285
 τὸν περυγῶκῃ τύνδ' οἰωνόν
 γνώμη στομίω ἀτερ εὐθύνων.
 ταῖς σαῖς δὲ τύχαις, ἴσθι, συναλγῶ.
 τό τε γάρ με, δοκῶ, συγγενὲς οὕτως
 ἐσαναγκάζει, 290
 χωρὶς τε γένους οὐκ ἔστιν ὅτῳ

μείζονα μοῖραν νείμαιμ' ἢ σοί.
 γνώσει δὲ τάδ' ὥς ἔτυμ', οὐδὲ μάτην
 χαριτογλωσσέειν ἐνι μοι· φέρε γάρ
 σήμαιν' ὅ τι χροῖ σοι συμπράσσειν· 295
 οὐ γάρ ποτ' ἐρεῖς ὥς Ὀκεανοῦ
 φίλος ἐστὶ βεβαιότερός σοι.

ΠΡ. ἔα, τί χροῖμα; καὶ σὺ δὴ πόνων ἐμῶν
 ἦκεις ἐπόπτης; πῶς ἐτόλμησας, λιπὼν
 ἐπώνυμόν τε θεῦμα καὶ πετρηρεφῆ 300
 αὐτόκτιτ' ἄντρα, τὴν σιδηρομήτορα
 ἔλθειν ἐς αἶαν; ἢ θεωρήσων τύχας
 ἐμὰς ἀφίξει καὶ συνασχαλῶν κακοῖς;
 δέρκου θέαμα, τόνδε τὸν Διὸς φίλον,
 τὸν συγκαταστήσαντα τὴν τυραννίδα, 305
 οἷαις ὑπ' αὐτοῦ πημοναῖσι κάμπτομαι.

ΩΚ. ὦρῶ, Προμηθεῦ, καὶ παραινέσαι γέ σοι
 θέλω τὰ λῦστα, καίπερ ὄντι ποικίλῳ.
 γίγνωσκε σαυτὸν καὶ μεθάρμοσαι τρόπους
 νέους· νέος γάρ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς. 310
 εἰ δ' ὧδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους
 ῥίψεις, τάχ' ἔν σου καὶ μακρὰν ἀνωτέρω
 θακῶν κλύοι Ζεὺς, ὥστε σοι τὸν νῦν ὄχλον
 παρόντα μόχθων παιδιὰν εἶναι δοκεῖν.
 ἀλλ', ὦ ταλαίπωρ', ἄς ἔχεις ὀργὰς ἄφες, 315
 ζήτει δὲ τῶνδε πημάτων ἀπαλλαγάς.
 ἀρχαῖ' ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε·
 τοιαῦτα μέντοι τῆς ἄγαν ὑψηρόρου
 γλώσσης, Προμηθεῦ, τὰπίχειρα γίννεται.
 σὺ δ' οὐδέπω ταπεινὸς οὐδ' εἴκεις κακοῖς, 320
 πρὸς τοῖς παροῦσι δ' ἄλλα προσλαβεῖν θέλεις.
 οὐκ οὐν ἐμοιγε χρώμενος διδασκάλῳ

- πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς, ὄρων ὅτι
 τραχὺς μόναρχος οὐδ' ὑπεύθυνος κρατεῖ.
 καὶ νῦν ἐγὼ μὲν εἰμι καὶ πειράσομαι 325
 ἂν δύνωμαι τῶνδ' ἐκλύσαι πόνων·
 σὺ δ' ἡσύχαξε μηδ' ἄγαν λαβροστόμει.
 ἢ οὐκ οἶσθ', ἀκριβῶς ὦν περισσόφρων, ὅτι
 γλώσση ματαιία ζημίᾳ προστρίβεται;
 ΠΡ. ζηλῶ σ' ὀθούνεα' ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς 330
 πόνων μετασχεῖν καὶ τετολμηκῶς ἐμοί.
 καὶ νῦν ἔασον μηδέ σοι μελησάτω.
 πάντως γὰρ οὐ πείσεις νιν· οὐ γὰρ εὐπιθήης.
 πάπταινε δ' αὐτὸς μὴ τι πημανθήης ὁδῶ.
 ΩΚ. πολλῶ γ' ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφως 335
 ἢ σκαυτὸν· ἔργῳ κοῦ λόγῳ τεκμαίρομαι.
 ὀρμώμενον δὲ μηδαμῶς ἀντισπάσης·
 αὐχῶ γὰρ, αὐχῶ τήνδε δωρειὰν ἐμοὶ
 δώσειν Δί', ὥστε τῶνδ' ἐκλύσαι πόνων.
 ΠΡ. τὰ μὲν σ' ἐπαινῶ κοῦδαμῇ λήξω ποτέ· 340
 προθυμίας γὰρ οὐδὲν ἐλλείπεις. ἀτὰρ
 μηδὲν πόνει· μάτην γὰρ οὐδὲν ὠφελῶν
 ἐμοὶ ποιήσεις, εἴ τι καὶ πονεῖν θέλεις.
 ἀλλ' ἡσύχαξε σκαυτὸν ἐκποδὼν ἔχων·
 ἐγὼ γὰρ οὐκ, εἰ δυστυχῶ, τοῦδ' εἴνεκα 345
 θέλωιμ' ἂν ὥς πλείστοισι πημονὰς τυχεῖν.
 οὐ δῆτ', ἐπεὶ με χαί κασιγνήτου τύχαι
 τείρουσ' Ἀτλαντος, ὅς πρὸς ἑσπέρους τόπους
 ἔστηκε κίον' οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς
 ὦμοιν ἐρείδων, ἄχθος οὐκ εὐάγκαλον. 350
 τὸν γηγενῇ τε Κιλικίων οἰκήτορα
 ἄνθρωπον ἰδὼν ὄκτιρα, δάκρυον τέρας
 ἑκατογκάρανον πρὸς βίαν χειροῦμενον

Τυφῶνα θυῶρον· πᾶσι δ' ἀντέστη θεοῖς,
 σμερδναῖσι γαμφηλαῖσι συρίζων φόνον· 355
 ἐξ ὁμμάτων δ' ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας,
 ὥς τὴν Διὸς τυραννίδ' ἐκπέρσων βίᾳ.
 ἀλλ' ἦλθεν αὐτῷ Ζηνὸς ἄγρουπνον βέλος,
 καταιβάτης κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα,
 ὃς αὐτὸν ἐξέπληξε τῶν ὑψηρόρων 360
 κομπασμάτων· φρένας γὰρ εἰς αὐτὰς τυπεῖς
 ἐφεψαλώθη κάξεβροντήθη σθένος.
 καὶ νῦν ἀχρεῖον καὶ παράορον δέμας
 κείται στενωποῦ πλησίον θαλασσίου
 ἱπόμενος ῥίξασιν Αἰτναίαις ὑπο, 365
 κορυφαῖς δ' ἐν ἄκραις ἤμενος μυδροκυπεῖ
 Ἥφαιστος. ἐνθεν ἐκραγήσονται ποτε
 ποταμοὶ πυρὸς δάπτουντες ἀγρίαις γνάθοις
 τῆς καλλικάρπου Σικελίας λευροῦς γύας·
 τοιόνδε Τυφῶς ἐξαναξέσει χόλον 370
 θερμοῖς ἀπλάτου βέλεσι πυρπνόου ξάλης,
 καίπερ κεραυνῷ Ζηνὸς ἠνθρακωμένος.
 σὺ δ' οὐκ ἄπειρος, οὐδ' ἐμοῦ διδασκάλου
 χορήξεις· σεαυτὸν σῶξ' ὅπως ἐπίστασαι·
 ἐγὼ δὲ τὴν παροῦσαν ἀντλήσω τύχην, 375
 ἔστ' ἂν Διὸς φρόνημα λωφήσῃ χόλου.

ΩΚ. οὐκουν, Προμηθεῦ, τοῦτο γινώσκεις, ὅτι
 ὀργῆς νοσοῦσης εἰσὶν ἱατροὶ λόγοι;

ΠΡ. ἐάν τις ἐν καιρῷ γε μαλθάσῃ κέαρ
 καὶ μὴ σφριγῶντα θυμὸν ἰσχυαίνει βίᾳ. 380

ΩΚ. ἐν τῷ προθυμείσθαι δὲ καὶ τολμᾶν τίνα
 ὀρᾶς ἐνοῦσαν ζημίαν; δίδασκέ με.

ΠΡ. μόχθον περισσὸν κουφόνοον τ' εὐνηθίαν.

ΩΚ. ἔα με τῇδε τῇ νόσῳ νοσεῖν, ἐπεὶ

κέρδιστον εὖ φρονοῦντα μὴ φρονεῖν δοκεῖν. 385

ΠΡ. ἐμὸν δοκήσει τὰμπλῆκῃμ' εἶναι τόδε.

ΩΚ. σαφῶς μ' ἐς οἶκον σὸς λόγος στέλλει πάλιν.

ΠΡ. μὴ γὰρ σε θοῖνος οὐμὸς εἰς ἔχθραν βάλῃ.

ΩΚ. ἢ τῷ νέον θακοῦντι παγκρατεῖς ἔδρας;

ΠΡ. τούτου φυλάσσου μὴ ποτ' ἀχθεσθῇ κέαρ. 390

ΩΚ. ἢ σὴ, Προμηθεῦ, συμφορὰ διδάσκαλος.

ΠΡ. στέλλου, κομίζου, σῶξε τὸν παρόντα νοῦν.

ΩΚ. ὀρμωμένῳ μοι τόνδ' ἐθῶύξας λόγον.

λευρὸν γὰρ οἶμον αἰθέρος ψαίρει πετροῖς
τετρασκελῆς οἶωνός· ἄσμενος δέ τᾶν 395

σταθμοῖς ἐν οἰκείοισι κάμψειεν γόνυ.

ΧΘ. Στένω σε τὰς οὐλομένας τύχας, Προμηθεῦ, Str. 1.

δακρυσίστακτα δ' ἀπ' ὕσσω

ῥαδινὸν λειβομένα ῥέος παρειᾶν 400

νοτίοις ἔτεγξα παγαῖς.

ἀμέγαρτα γὰρ τάδε Ζεὺς

ιδίοις νόμοις κρατύνων

ὑπερήφανον θεοῖς τοῖς

πάρος ἐνδείκνυσιν αἰχμάν. 405

πρόπασα δ' ἤδη στόνοεν λέλακε χώρα, Ant. 1.

μεγαλοσχήμενα τ' --

ο ο ἀρχαιοπρεπῇ στένουσι τὰν σὰν

συνομαιμόνων τε τιμάν,

ὀπόσοι τ' ἔποικον ἀγνῆς 410

Ἀσίας ἔδος νέμονται,

μεγαλοστόνοισι σοῖς πῆ-

μασι συγκάμνουσι θνατοί.

Κολχίδος τε γὰρ ἔνοικοι

Str. 2.

παρθένοι, μάχας ἄτρεστοι,
καὶ Σκύθης ὅμιλος, οἳ γὰρ
ἔσχατον τόπον ἀμφὶ Μαι-
ῶτιν ἔχουσι λίμναν,

416

Ἀραβίας τ' ἄρειον ἄνθος,
ὑψίκορμον οἳ πόλισμα
Κανκάσον πέλας νέμονται,
δάϊος στρατὸς, ὄξυπρό-
ροισι βρέμων ἐν αἰχμαῖς.

Ant. 2.

421

μόνον δὴ πρόσθεν ἄλλον ἐν' πόνοις
δαμέντ' (ἀκαμαντοδέτοις) [Τιτᾶνα λύμαις] ἔσει-
δόμαν θεὸν,

Str. 3.

426

Ἄτλαντος ὑπέροχον σθένος κραταῖον,
ὥς γὰρ οὐράνιον τε πόλον
νώτοις ὑποστεγάζει.

430

βοᾷ δὴ πόντιος κλύδων ὦ -
ὦ - ὦ - ξυμπίνων στένει βυθὸς,
κελαινὸς Ἄϊδος ὑποβρέμει μυχὸς γᾶς,
παγαί θ' ἄγνορῶτων ποταμῶν
στένουσιν ἄλγος οἰκτρόν.

Ant. 3.

435

ΠΡ. Μή τοι χλιδῇ δοκεῖτε μηδ' αὐθαδία
σιγᾶν με· συννοία δὲ δάπτομαι κέαρ,
ὁρῶν ἐμαυτὸν ὥδε προυσελούμενον.
καίτοι θεοῖσι τοῖς νέοις τούτοις γέρα
τίς ἄλλος ἢ γὼ παντελῶς διώρισεν;
ἀλλ' αὐτὰ σιγῶ· καὶ γὰρ εἰδυσίαισιν ἂν
ὑμῖν λέγοιμι· τὰν βροτοῖς δὲ πῆματα
ἀκούσαθ', ὥς σφας νηπίους ὕντας τὸ πρῖν

440

ἔννοους ἔθθηκα καὶ φρενῶν ἐπηβόλους.
 λέξω δὲ, μέμψιν οὔτιν' ἀνθρώποις ἔχων, 445
 ἀλλ' ὧν δέδωκ' εὐνοίαν ἐξηγούμενος·
 οἱ πρῶτα μὲν βλέποντες ἔβλεπον μάτην,
 κλύοντες οὐκ ἤκουον, ἀλλ' ὄνειράτων
 ἀλίγκιοι μορφαῖσι τὸν μακρὸν βίον
 ἔφθυρον εἰκῇ πάντα, κοῦτε πλινθυφεῖς 450
 δόμους προσείλους ἦσαν, οὐ ξυλουργίαν·
 κατώρυχες δ' ἔναιον, ὥστ' ἀήσυροι
 μύσσηκες, ἄντρων ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις.
 ἦν δ' οὐδὲν αὐτοῖς οὔτε χεῖματος τέκμαρ
 οὔτ' ἀνθεμῶδους ἦρος οὔτε καρπίμου 455
 θέρους βέβαιον, ἀλλ' ἄτερ γνώμης τὸ πᾶν
 ἐπρασσον, ἔστε δὴ σφιν ἀντολὰς ἐγὼ
 ἄστρον ἐδειξα τάς τε δυσκρότους δύσεις.
 καὶ μὴν ἀριθμὸν, ἔσοχον σοφισμάτων,
 ἐξηῦρον αὐτοῖς, γραμμῶν τε συνθέσεις, 460
 μνήμην ἀπάντων, μουσομήτορ' ἐργάνην.
 κἄξευξα πρῶτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα
 ζεύγλαισι δουλεύοντα σάγμασιν θ', ὅπως
 θνητοῖς μερίστων διάδοχοι μοχθημάτων
 γένοιενθ', ὅφ' ἔρμα τ' ἤγαγον φιληνίους 465
 ἵππους, ἄραγμα τῆς ὑπερπλοῦτος χλιδῆς.
 θαλασσόπλαγκτα δ' οὔτις ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ
 λινόπτερ' ἠῦρε ναυτίλων ὀχήματα.
 τοιαῦτα μηχανήματ' ἐξευρών τάλας
 βροτοῖσιν αὐτὸς οὐκ ἔχω σοφισμ' ὅτῳ 470
 τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ.
 ΧΟ. αἰεὶς πεπονθὼς πῆμ', ἀποσφαλεῖς φρενῶν
 πλανᾷ, κακὸς δ' ἰατρὸς ὥς τις ἐς νόσον
 πεσὼν ἀθυμεῖς καὶ σεαυτὸν οὐκ ἔχεις

- εὐρεῖν ὁποίοις φαρμάκοις ἰάσιμον. 475
 ΠΡ. τὰ λοιπὰ μου κλύουσα θαυμάσει πλέον,
 οἷας τέχνας τε καὶ πόρους ἐμησάμην.
 τὸ μὲν μέγιστον, εἴ τις ἐς νόσον πέσοι,
 οὐκ ἦν ἀλέξῃμ' οὐδέν, οὔτε βρώσιμον,
 οὐ χριστόν, οὔτε πιστόν, ἀλλὰ φαρμάκων 480
 χρεῖα κατεσκέλλοντο, πρὶν γ' ἐγὼ σφισιν
 ἔδειξα κράσεις ἡπίων ἀκεσμάτων,
 αἷς τὰς ἀπάσας ἐξαμύνονται νόσους.
 τρόπους τε πολλοὺς μαντικῆς ἐστοίχισα,
 κῆκρινά πρῶτος ἐξ ὄνειράτων ἃ χρὴ 485
 ὑπαρ γενέσθαι, κληδόνας τε δυσκρότους
 ἐγνώρισ' αὐτοῖς ἐνοδίους τε συμβόλους.
 γαμψωνύχων τε πτῆσιν οἰωνῶν σκεθρῶς
 διώρισ', οἷτινές τε δεξιῶν φύσιν
 εὐωνύμους τε, καὶ δίαιταν ἦντινα 490
 ἔχουσ' ἕκαστοι, καὶ πρὸς ἀλλήλους τίνες
 ἔχθραι τε καὶ στέργηθρα καὶ συνεδρῖαι.
 σπλάγχχνων τε λειότητα, καὶ χροῖαν τίνα
 ἔχοντ' ἂν εἴη δαίμοσιν πρὸς ἡδονήν,
 * * * * *
 * * * * *
 χολῆς, λοβοῦ τε ποικίλην εὐμορφίαν. 495
 κνίσῃ τε κῶλα συγκαλυπτὰ καὶ μακρὰν
 ὀσφὺν πυρώσας δυστέκμαρτον ἐς τέχνην
 ὦδωσα θνητοὺς, καὶ φλογωπὰ σήματα
 ἐξωμμάτωσα, πρόσθεν ὄντ' ἐπάργεμα.
 τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτ'· ἐνερθε δὲ χθονὸς 500
 κεκρυμμέν' ἐνθρώποισιν ὠφελήματα,
 χαλκὸν, σίδηρον, ἄργυρον, χρυσόν τε τίς
 φήσειεν ἂν πάροιθεν ἐξευρεῖν ἐμοῦ;

- οὐδείς, σάφ' οἶδα, μὴ μάτην φλύσαι θέλων.
 βραχεῖ δὲ μύθῳ πάντα συλλήβδην μάθε, 505
 πᾶσαι τέχναι βροτοῖσιν ἐκ Προμηθέως.
- ΧΟ. μὴ νυν βροτοὺς μὲν ὠφέλει καιροῦ πέρα,
 σκευτοῦ δ' ἀκήδει δυστυχοῦντος· ὥς ἐγὼ
 εὖελπίς εἰμι τῶνδ' ὅς' ἐκ δεσμῶν ἔτι
 λυθέντα μηδὲν μείον ἰσχύσειν Διός. 510
- ΠΡ. οὐ ταῦτα τάττη Μοῖρά πω τελεσφόρος
 κρᾶναι πέπρωται, μυρίαίς δὲ πημιοναῖς
 δύαίς τε καμφθεῖς, ὥδε δεσμὰ φυγγάνω·
 τέχνη δ' ἀνάγκης ἀσθενεστέρα μακρῷ.
- ΧΟ. τίς οὖν ἀνάγκης ἐστὶν οἰακοστρόφος; 515
- ΠΡ. Μοῖραι τρίμορφοι μνήμονές τ' Ἑρινύες.
- ΧΟ. τούτων ἄρα Ζεὺς ἐστὶν ἀσθενέστερος;
- ΠΡ. οὐκ οὖν ἂν ἐκφύγοι γε τὴν πεπρωμένην.
- ΧΟ. τί γὰρ πέπρωται Ζητὴ πλήν ἀεὶ κρατεῖν;
- ΠΡ. τοῦτ' οὐκ ἂν ἐκπύθοιο μηδὲ λιπάρει. 520
- ΧΟ. ἦ πού τι σεμνόν ἐστὶν ὃ ξυναμπέχεις.
- ΠΡ. ἄλλου λόγου μέμνησθε, τόνδε δ' οὐδαμῶς
 καιρὸς γεγωνεῖν, ἀλλὰ συγκαλυπτέος
 ὅσον μάλιστα· τόνδε γὰρ σῶζων ἐγὼ
 δεσμοὺς ἀεικέις καὶ δύας ἐκφυγγάνω. 525
- ΧΟ. Μηδάρ' ὃ πάντα νέμων Str. 1.
 θεῖτ' ἐμᾶ γνώμα κράτος ἀντίπαλον Ζεὺς,
 μηδ' ἐλινύσαιμι θεοὺς ὁσίαις
 θοίναις ποτινισσομένα 530
 βουφόνοις παρ' Ὠκεανοῦ πατρὸς ἄσβεστον πόρον,
 μηδ' ἑλίτοιμι λόγοις·
 ἀλλὰ μοι τοῦτ' ἐμμένει καὶ μήποτ' ἐντακείη· 535

ἀδύ τι θαρσαλέαις

Ant. 1.

τὸν μακρὸν τείνειν βίον ἐλπίσι, φαναῖς
 θυμὸν ἀλδαίνουσας ἐν εὐφροσύναις.
 φρίσσω δέ σε δερκομένα 540
 μυρίοις μόχθοις διακναιόμενον - - - .
 Ζῆνα γὰρ οὐ τρομέων
 ἰδίᾳ γνώμα σέβει θνατοὺς ἄγαν, Προμηθεῦ.

φέρ' ὅπως ἄχαρις χάρις, ὦ φίλος, εἰπὲ Str. 2.
 ποῦ τίς ἀλλὰ, 545
 τίς ἐφαμερίων ἄρηξις; οὐδ' ἐδέρχθης
 ὀλιγοδρανίαν ἄκικυν,
 ἰσόνειρον, ἃ τὸ φωτῶν
 ἀλαὸν γένος ἐμπεποδισμένον; οὔποτε - - 550
 τὰν Διὸς ἀρμονίαν θνατῶν παρεξιάσι βουλαί.

ἐμαθον τάδε σὰς προσιδούσ' ὀλοὰς τύχας, Προ-
 μηθεῦ. Ant. 2.
 τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος προσέπτα 555
 τόδ' ἐκεῖνό θ' ὅτ' ἀμφὶ λουτρὰ
 καὶ λέχος σὸν ὑμεναίου
 ἰότατι γάμων, ὅτε τὰν ὁμοπάτριον ἔδνοις 559
 ἄγαγες Ἑσιόνα πείθων δάμαρτα κοινόλεκτρον.

ΙΩ.

Τίς γῆ; τί γένος; τίνα φῶ λεύσσειν
 τόνδε χαλινοῖς ἐν πετρίνοισιν
 χειμαζόμενον;
 τίνοσ ἀμπλακίας ποινὰς ὀλέκει;
 σήμενον ὅποι
 γῆς ἢ μογερὰ πεπλάνημαι. 565

ἃ ἃ [ἔ ἔ],

χρίει τις αὖ με τὰν τάλαιναν οἷστρος,
εἰδῶλον Ἄργου γηγενοῦς,
ἄλεν' ἃ δᾶ,

τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βούταν.

ὁ δὲ πορεύεται δόλιον ὕμ' ἔχων,

570

ὃν οὐδὲ καθιδανόντα γαῖα κεύθει.

ἀλλ' ἐμὲ τὰν τάλαιναν κᾶξ ἐνέρων περῶν

κυναγετεῖ πλανᾷ τε νῆστιν ἀνὰ τὰν

παραλίαν ψάμμαν.

ὑπὸ δὲ κηρόπακτος ὀτοβεῖ δόναξ

Str.

ἀχέτας ὑπνοδόταν νόμον·

575

ἰὼ ἰὼ πόποι, ποῖ μ' ἄγουσιν υ -

τηλέπλανοι πλάναι;

τί ποτέ μ', ὦ Κρόνιε παῖ, τί ποτε ταῖσδ'

ἐνέξευξας εὐρῶν ἀμαρτοῦσαν ἐν

πημοσύναις, ἐή,

οἷστροηλάτῳ δὲ δείματι δειλαίαν

580

παράκοπον ὧδε τείρεις;

πυρὶ <με> φλέξον, ἢ χθονὶ κάλυπον, ἢ

ποντίοις δάκεσι δὺς βορὰν,

μηδὲ μοι φθονήσης

εὐγμάτων, ἄναξ.

ἔδην με πολὺπλανοι πλάναι

585

γεγυμνέκασιν, οὐδ' ἔχω μάθεῖν ὅπα

πημονὰς ἀλύξω.

κλύεις φθέγμα τᾶς βούκερω παρθένου;

ΠΡ. πῶς δ' οὐ κλύω τῆς οἷστροδιμήτου κόρης,

τῆς Ἰναχείας; ἢ Διὸς θάλλπει κέαρ

590

ἔρωτι, καὶ νῦν τοὺς ὑπερμήκεις δρόμους

Ἦρα στυγητὸς πρὸς βίαν γυμνάζεται.

- ΙΩ. πόθεν ἐμοῦ σὺ πατρὸς ὄνομ' ἀπύεις; Ant.
εἰπέ μοι τᾷ μογερᾷ τίς ὦν,
τίς ἄρα μ', ὃ τάλας, τὰν ταλαίπωρον ὦδ'
ἔνυμα προσθροεῖς, 595
θεόσυντόν τε νόσον ὠνόμασας ἃ
μαθαίνει με χροῖουσα κέντροις -
φοιταλέοις, ἐή.
σκιρτημάτων δὲ νῆστισιν αἰκίαις 600
λαβρόσυτος ἦλθον, <Ἦρας>
ἐπικότοισι μῆδεσι δαμείσα. δυσ-
δαιμόνων δὲ τίνες οἶ', ἐή,
οἶ' ἐγὼ μογοῦσιν;
ἀλλὰ μοι τορῶς
τέκμηρον ὅ τι μ' ἐπαμμένει 605
παθεῖν, τί μῆχαρ, ἢ τί φάρμακον νόσου,
δειξον, εἶπερ οἶσθα.
θρόει, φράζε τᾷ δυσπλάνῳ παρθένω.
ΠΡ. λέξω τορῶς σοι πᾶν ὅπερ χρήσεις μαθεῖν,
οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ', ἀλλ' ἀπλῶ λόγῳ, 610
ὥσπερ δίκαιον πρὸς φίλους οἶγειν στόμα.
πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὄρα's Προμηθεῖα.
ΙΩ. ὦ κοινὸν ὠφέλημα θνητοῖσιν φανείς,
τλήμων Προμηθεῦ, τοῦ δίκην πάσχεις τάδε;
ΠΡ. ἄρμοῖ πέπαυμαι τοὺς ἐμοὺς θρηνῶν πόνους. 615
ΙΩ. οὐκουν πόροις ἂν τήνδε δωρειὰν ἐμοί;
ΠΡ. λέγ' ἦντιν' αἰτεῖ· πᾶν γὰρ ἂν πύθοιό μου.
ΙΩ. σήμενον ὅστις ἐν φάραγγί σ' ὥχμασεν.
ΠΡ. βούλευμα μὲν τὸ Δῖον, Ἡφαίστου δὲ χεῖρ.
ΙΩ. ποίων δὲ ποινὰς ἀμπλακημάτων τίνεις; 620
ΠΡ. τοσοῦτον ἄρκω σοι σαφηνίσας μόνον.
ΙΩ. καὶ πρὸς γε τούτοις τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης

δείξον τίς ἔσται τῇ ταλαιπώρῳ χρόνος.

ΠΡ. τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε.

ΙΩ. μήτοι με κρύψῃς τοῦθ' ὅπερ μέλλω παθεῖν. 625

ΠΡ. ἄλλ' οὐ μεγάρω τοῦδέ σοι δωρήματος.

ΙΩ. τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν;

ΠΡ. φθόνος μὲν οὐδεὶς, σὰς δ' ὀκνῶ θροᾶσαι φρένας.

ΙΩ. μὴ μου προκήδου μᾶσσον, ὥς ἐμοὶ γλυκύ.

ΠΡ. ἐπεὶ προθυμεῖ, χορὴ λέγειν· ἔκουε δῆ. 630

ΧΟ. μήπω γε· μοῖραν δ' ἡδονῆς κἄμοι πόρε.

τὴν τῆσδε πρῶτον ἱστορήσωμεν νόσον,

αὐτῆς λεγούσης τὰς πολυφθόρους τύχας·

τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων σοῦ διδαχθήτω πάρα.

ΠΡ. σὺν ἔργον, Ἰοῖ, ταῖσδ' ὑπουργῆσαι χάριν, 635

ἄλλως τε πάντως καὶ κασιγνήταις πατρός.

ὥς τὰποκλαῦσαι κἀποδύρασθαι τύχας

ἐνταῦθ' ὅπου μέλλοι τις οἴσεσθαι δάκρυ

πρὸς τῶν κλυόντων, ἄξιαν τριβὴν ἔχει.

ΙΩ. οὐκ οἶδ' ὅπως ὑμῖν ἀπιστησαί με χορῇ, 640

σαφεῖ δὲ μύθῳ πᾶν ὅπερ προσχρήσετε

πεύσεσθε· καίτοι καὶ λέγουσ' αἰσχύνομαι

θεόσσυτον χειμῶνα καὶ διαφθορὰν

μορφῆς, ὅθεν μοι σχετλίᾳ προσέπτατο.

ἄει γὰρ ὄψεις ἔννυχαι πωλεύμεναι 645

ἐς παρθενώνας τοὺς ἐμους παρηγόρουν

λείοισι μύθοις "ὦ μέγ' εὐδαιμον κόρη,

τί παρθενεύει δαρὸν, ἔξόν σοι γάμον

τυχεῖν μεγίστον; Ζεὺς γὰρ ἱμέρου βέλει

πρὸς σοῦ τέθαλπται καὶ συναίρεσθαι Κύπριν 650

θέλει· σὺ δ', ὦ παῦ, μὴ 'πολακτίσης λέχος

τὸ Ζηνός, ἀλλ' ἐξέλθε πρὸς Λέωνος βαθύν

λειμῶνα, ποίμνας βουστάσεις τε πρὸς πατρός,

ὥς ἂν τὸ Δίον ὄμμα λωφήσῃ πόθου".
 τοιοῖσδε πάσας εὐφρόνας οὐεῖρασιν 655
 συνειχόμεν δύστηνος, ἔστε δὴ πατρὶ
 ἔτλην γεγωνεῖν νυκτίφοιτα φάσματα.
 ὁ δ' ἔς τε Πυθῶ καπὶ Δωδώνης πυκνοῦς
 θεοπρόπους ἱάλλεν, ὥς μάθοι τί χρὴ
 δοῶντ' ἢ λέγοντα δαίμοσιν πράσσειν φίλα. 660
 ἦκον δ' ἀναγγέλλοντες αἰολοστόμους
 χρησμοὺς ἀσήμους δυσκρίτως τ' εἰρημένους.
 τέλος δ' ἐναργῆς βάξις ἦλθεν Ἰνάχω
 σαφῶς ἐπισκῆπτουσα καὶ μυθουμένη
 ἔξω δόμων τε καὶ πάτρας ὠθεῖν ἐμὲ, 665
 ἄφετον ἀλᾶσθαι γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὄροις·
 κελὶ μὴ θέλοι, πυρωπὸν ἐκ Διὸς μολεῖν
 κεραυνὸν, ὃς πᾶν ἐξαῖστώσοι γένος.
 τοιοῖσδε πεισθεῖς Δοξίου μαντεύμασιν
 ἐξήλασέν με κατέκλῃσε δωμάτων, 670
 ἄκουσαν ἄκων· ἀλλ' ἐπηνάγκαξέ νιν
 Διὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πράσσειν τάδε.
 εὐθύς δὲ μορφή καὶ φρένες διάστροφοι
 ἦσαν, κεραστὶς δ', ὥς ὄρατ', ὀξυστόμῳ
 μύωπι χρισθεῖς· ἐμμανεῖ σκιρτήματι 675
 ἦσσον πρὸς εὐποτόν τε Κερχναίας ῥέος
 Λέρνης τε κρήνην· βονκόλος δὲ γηγενὴς
 ἄκρατος ὀργὴν Ἄργος ὠμάρτει, πυκνοῖς
 ὄσσοις δεδορκῶς τοὺς ἐμοὺς κατὰ στίβους.
 ἀπροσδόκητος δ' αὐτὸν ἐξαίφνης μόρος 680
 τοῦ ζῆν ἀπεστέρησεν. οἰστροπλήξ δ' ἐγὼ
 μάστιγι θεία γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι.
 κλύεις τὰ πραχθέντ'· εἰ δ' ἔχεις εἰπεῖν ὃ τι
 λοιπὸν πόνων, σήμαινε· μηδέ μ' οἰκτίσας

- σύνθαλπε μύθοις ψευδέσιν· νόσημα γὰρ 685
αἰσχιστον εἶναι φημι συνθέτους λόγους.
- ΧΟ. ἔα ἔα, ἔπεχε, φεῦ·
οὐπώποτ' οὐπώποτ' ἠΰχουν ξένους
μολεῖσθαι λόγους ἐς ἀκοὰν ἐμὴν,
οὐδ' ὧδε δυσθέατα καὶ δύσοιστα, 690
πήματα, λύματα, δείματα κέντρο
ψύχειν ψυχὰν ἀμφάκει.
ἰὼ [ἰὼ] μοῖρα μοῖρα,
πέφρικ' εἰσιδοῦσα πρᾶξιν Ἴους. 695
- ΠΡ. πρῶ γε στενάζεις καὶ φόβον πλέα τις εἴ·
ἐπίσχεε ἔστ' ἂν καὶ τὰ λοιπὰ προσμάθῃς.
- ΧΟ. λέγ', ἐκδίδασκε· τοῖς νοσοῦσί τοι γλυκὴν
τὸ λοιπὸν ἄλγος προυξεπίστασθαι τορῶς.
- ΠΡ. τὴν πρὶν γε χρεῖαν ἠνύσασθ' ἐμοῦ πάρα 700
κούφως· μαθεῖν γὰρ τῇσδε πρῶτ' ἐχρηΐζετο
τὸν ἀμφ' ἑαυτῆς ἄθλον ἐξηγουμένης·
τὰ λοιπὰ νῦν ἀκούσαθ', οἷα χρηὶ πάθη
τληναι πρὸς Ἥρας τήνδε τὴν νεάνιδα.
σύ τ', Ἰνάχειον σπέρμα, τοὺς ἐμούς λόγους 705
θυμῷ βάλ', ὥς ἂν τέρματ' ἐκμάθῃς ὁδοῦ.
πρῶτον μὲν ἐνθένδ' ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
στρέψασα σαντὴν στεῖχ' ἀνηρότους γύας·
Σκύθας δ' ἀφίξει νομάδας, οἳ πλεκτὰς στέρας
πεδάρσιοι ναίουσ' ἐπ' εὐκύκλοις ὄχοις, 710
ἐκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρτυμένοι·
οἷς μὴ πελάζειν, ἀλλὰ γυῖ' ἀλιστόνοις
χρίμπτουσα ῥαχίαισιν ἐκπερᾶν χθόνα.
* * * * *
* * * * *
- λαίῃς δὲ χειρὸς οἱ σιδηροτέκτονες

οἰκουσί Χάλυβες, οὓς φυλάξασθαι σε χρή· 715
 ἀνήμεροι γὰρ οὐδὲ πρόσπλατοι ξένοις.
 ἦξεις δ' Ὑβριστὴν ποταμὸν οὐ ψευδῶνυμον,
 ὃν μὴ περάσῃς, οὐ γὰρ εὖβατος περᾶν,
 πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον μόλῃς, ὄρῳν
 ὕψιστον, ἐνθα ποταμὸς ἐκφυσῇ μένος 720
 κροτάφων ἐπ' αὐτῶν. ἀστρογοεῖτονας δὲ χρή
 κορυφὰς ὑπερβάλλουσιν ἐς μεσημβρινήν
 βῆναι κέλευθον, ἐνθ' Ἀμαζόνων στρατὸν
 ἦξεις στυγάνορ', αἰὲν Θεμισκυρὰν ποτε 725
 κατοικοῦσιν ἀμφὶ Θερωόδουθ', ἵνα
 τραχεῖα πόντου Σαλμυδησσία γνάθος
 ἐχθρόξενος ναύταισι, μητροιὰ νεῶν
 αὐταί σ' ὀδηγήσουσι καὶ μάλ' ἀσμένως.
 Ἰσθμὸν δ' ἐπ' αὐταῖς στενοπόροις λίμνης πύλαις
 Κιμμερικὸν ἦξεις, ὃν θρασυσπλάγχχνως σε χρή 730
 λιποῦσαν αὐλῶν' ἐκπερᾶν Μαιωτικόν·
 ἔσται δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας
 τῆς σῆς πορείας, Βόσπορος δ' ἐπώνυμος
 κεκληῖσεται. λιποῦσα δ' Εὐρώπης πέδον
 ἡπειρον ἦξεις Ἀσιάδ'. ἄρ' ὑμῖν δοκεῖ 735
 ὁ τῶν θεῶν τύραννος ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς
 βίαιος εἶναι; τῇδε γὰρ θνητῇ θεὸς
 χρήζων μιγῆναι τάσδ' ἐπέρριψεν πλάνας.
 πικροῦ δ' ἔκχυσας, ὦ κόρη, τῶν σῶν γάμων
 μνηστῆρος. οὓς γὰρ νῦν ἀκήκοας λόγους, 740
 εἶναι δόκει σοὶ μηδέπω 'ν προοιμίους.

ΙΩ. ἰὼ μοί μοι [, ἔ ἔ].

ΠΡ. σὺ δ' αὖ κέκραγας ἀναμυχθίζει· τί που
 δράσεις, ὅταν τὰ λοιπὰ πυνθάνη κακά;

ΧΟ. ἢ γὰρ τι λοιπὸν τῇδε πημάτων ἐρεῖς; 745

- ΠΡ. δυσχεείμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης.
- ΙΩ. τί δῆτ' ἐμοὶ ξὴν κέρδος, ἀλλ' οὐκ ἐν τάχει
ἔρριψ' ἐμαυτὴν τῆσδ' ἀπὸ στύφλου πέτρας,
ὅπως πέδοι σκῆψασα τῶν πάντων πόνων
ἀπηλλάγην; κρείσσον γὰρ εἰσάπαξ θανεῖν 750
ἢ τὰς ἀπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς.
- ΠΡ. ἢ δυσπετιῶς ἂν τοὺς ἐμοὺς ἄθλους φέροις,
ὅτω θανεῖν μὲν ἔστιν οὐ πεπωμένον·
αὕτη γὰρ ἦν ἂν πημάτων ἀπαλλαγὴ·
νῦν δ' οὐδέν ἐστι τέρμα μοι προκείμενον 755
μόχθων, πρὶν ἂν Ζεὺς ἐκπέσῃ τυραννίδος.
- ΙΩ. ἢ γὰρ ποτ' ἔστιν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς Δία;
- ΠΡ. ἦδοι' ἂν, οἶμαι, τήνδ' ἰδοῦσα συμφορὰν.
- ΙΩ. πῶς δ' οὐκ ἂν, ἦτις ἐκ Διὸς πάσχω κακῶς;
- ΠΡ. ὥς τοίνυν ὄντων τῶνδ' ἐσσι μαθεῖν πάρα. 760
- ΙΩ. πρὸς τοῦ τυράννα σκῆπτρα συληθῆσεται;
- ΠΡ. πρὸς αὐτὸς αὐτοῦ κenoφρόνων βουλευμάτων.
- ΙΩ. ποῖω τρόπῳ; σήμερον, εἰ μὴ τις βλάβῃ.
- ΠΡ. γαμεῖ γάμον τοιοῦτον ᾧ ποτ' ἀσχαλῇ.
- ΙΩ. θέορτον, ἢ βρότειον; εἰ ῥητὸν, φράσσον. 765
- ΠΡ. τί δ' ὄντιν'; οὐ γὰρ <θεμιτὸν> ἀνδᾶσθαι τόδε.
- ΙΩ. ἢ πρὸς δάμαρτος ἐξανίσταται θρόνων;
- ΠΡ. ἢ τέξεταί γε παῖδα φέρτερον πατρός.
- ΙΩ. οὐδ' ἔστιν αὐτῷ τῆσδ' ἀποστροφὴ τύχης;
- ΠΡ. οὐ δῆτα, πλὴν ἔγωγ' ἂν ἐκ δεσμῶν λυθῆις. 770
- ΙΩ. τίς οὖν ὁ λύσων ἐστὶν ἄκοντος Διός;
- ΠΡ. τῶν σῶν τιν' αὐτὸν ἐκρόνων εἶναι χρεῶν.
- ΙΩ. πῶς εἶπας; ἢ 'μὸς παῖς σ' ἀπαλλάξει κακῶν;
- ΠΡ. τρίτος γε γένναν πρὸς δέκ' ἄλλαισιν γοναῖς.
- ΙΩ. ἦδ' οὐκέτ' εὐξύμβλητος ἡ χρησμοφδία. 775
- ΠΡ. καὶ μηδὲ σαντῆς ἐκμαθεῖν ζῆτει πόνους.

- ΙΩ. μή μοι προτείνων κέρδος, εἴτ' ἀποστέρει.
 ΠΡ. δυοῖν λόγοιν σε θάτερόν σε δωρήσομαι.
 ΙΩ. ποίοιν; πρόδειξον αἵρεσίν τ' ἐμοὶ δίδου.
 ΠΡ. δίδωμ'· ἐλοῦ γάρ, ἢ πόνων τὰ λοιπὰ σοι 780
 φράσω σαφηνῶς, ἢ τὸν ἐκλύσουτ' ἐμέ.
 ΧΟ. τούτοιν σὺ τὴν μὲν τῇδε, τὴν δ' ἐμοὶ χάριν
 θέσθαι θέλησον, μηδ' ἀτιμάσης λόγον·
 καὶ τῇδε μὲν γέγωνε τὴν λοιπὴν πλάνην,
 ἐμοὶ δὲ τὸν λύσοντα· τοῦτο γὰρ ποθῶ. 785
 ΠΡ. ἐπεὶ προθυμείσθ', οὐκ ἐναντιώσομαι
 τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν ὅσον προσχρήσετε.
 σοὶ πρῶτον, Ἰοῖ, πολύδονον πλάνην φράσω,
 ἣν ἐγγράφου σὺ μνημόσιν δέλτοις φρενῶν.
 ὅταν περάσης ῥεῖθρον ἡπείροιν ὄρον, 790
 πρὸς ἀντολὰς φλογῶπας ἡλίου στίβει
 πόντου παρεῖσα φλοῖσβον, ἔστ' ἂν ἐξίκη
 πρὸς Γοργόνεια πεδία Κισθίνης, ἵνα
 αἱ Φορκίδες ναίουσι δηναῖα κόρα
 τρεῖς κυκνόμορφοι, κοινὸν ὕμ' ἐκτμήναι, 795
 μονόδοντες, ὥς οὐθ' ἥλιος προσδέρκεται
 ἀκτίσιν οὐθ' ἡ νύκτερος μήνη ποτέ.
 πέλας δ' ἀδελφαὶ τῶνδε τρεῖς κατάπτεροι,
 δρακοντόμαλλοι Γοργόνες βροτοστυγεῖς,
 ὥς θνητὸς οὐδεὶς εἰσιδὼν ἔξει πνοάς. 800
 τοιοῦτο μὲν σοὶ τοῦτο φρούριον λέγω·
 ἄλλην δ' ἄκουσον δυσχερῇ θεωρίαν.
 ὀξυστόμους γὰρ Ζηνὸς ἀκραγεῖς κύνας
 γρυπὰς φύλαξαι, τὸν τε μουνῶπα στρατὸν
 Ἀριμασπὸν ἱπποβάμον', οἳ χρυσόρρυτον 805
 οἰκοῦσιν ἀμφὶ νᾶμα Πλούτωνος πόρου·
 τούτοις σὺ μὴ πέλαξε. τηλουρόν δὲ γῆν

ἤξεις κελαινὸν φῦλον, οὗ πρὸς ἡλίον
ναίουσιν πηγαῖς, ἔνθα ποταμὸς Αἰθίοψ.
τούτου παρ' ὄχθας ἔρψ', ἕως ἂν ἐξίκη 810
καταβασμὸν, ἔνθα Βυβλίνων ὄρων ἄπο
ἴησι σεπτὸν Νεῖλος εὐποτον ῥέος.

οὗτός σ' ὁδώσει τὴν τρίγωνον ἐς χθόνα
Νειλῶτιν, οὗ δὴ τὴν μακρὰν ἀποικίαν,
Ἴοι, πέπρωται σοί τε καὶ τέκνοις κτίσαι. 815
τῶν δ' εἴ τί σοι ψελλὸν τε καὶ δυσεύρετον,
ἐπανδίπλαξε καὶ σαφῶς ἐκμάνθανε·
σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλω πάρεστί μοι.

ΧΘ. εἰ μὲν τι τῇδε λοιπὸν ἢ παρειμένον
ἔχεις γεγωνεῖν τῆς πολυφθόρου πλάνης, 820
λέγ'· εἰ δὲ πάντ' εἴρηκας, ἡμῖν αὖ χάριν
δὸς ἵμπερ αἰτούμεσθα, μέμνησαι δέ που.

ΠΡ. τὸ πᾶν πορείας ἦδε τέρμ' ἀκήκοεν·
ὅπως δ' ἂν εἰδῇ μὴ μάτην κλύουσά μου,
ἃ πρὶν μολεῖν δεῦρ' ἐκμεμόχθηκεν φράσας, 825
τεκμήριον τοῦτ' αὐτὸ δοὺς μύθων ἐμῶν.
ὄχλον μὲν οὖν τὸν πλείστον ἐκλείψω λόγων,
πρὸς αὐτὸ δ' εἴμι τέρμα σῶν πλανημάτων.
ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσὰ γῆς πέδα,
τὴν αἰπύνωτόν τ' ἄμφι Δωδώνην, ἵνα 830
μαντεῖα θᾶκός τ' ἐστὶ Θεσπρωτοῦ Διὸς,
τέρας τ' ἔπιστον, αἱ προσήγοροι δρυές,
ὅψ' ὧν σὺ λαμπρῶς κούδεν ἀνικτηρίως
προσηγορεύθης ἢ Διὸς κλεινὴ δάμαρ
μέλλουσ' ἔσεσθαι· τῶνδε προσσαίνει σέ τι; 835
ἐντεῦθεν οἰστροήσασα τὴν παρακτίαν
κέλευθον ἤξας πρὸς μέγαν κόλπον Ῥέας,
ἄφ' οὗ παλιμπλάγκτοισι χειμᾶζει δρόμοις·

χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχὸς,
 σαφῶς ἐπίστασ', Ἰόνιος κεκλήσεται, 840
 τῆς σῆς πορείας μνήμα τοῖς πᾶσιν βροτοῖς.
 σημεῖά σοι τὰδ' ἐστὶ τῆς ἐμῆς φρενὸς,
 ὥς δέρεται πλέον τι τοῦ πεφασμένου.
 τὰ λοιπὰ δ' ὑμῖν τῇδ' ἐγὼ ἐξ κοινὸν φράσω,
 ἐς ταῦτόν ἐλθὼν τῶν πάλαι λόγων ἵχνος. 845
 ἔστιν πόλις Κάνωβος ἐσχάτῃ χθονὸς,
 Νείλου πρὸς αὐτῷ στόματι καὶ προσχώματι·
 ἐνταῦθα δὴ σε Ζεὺς τίθησιν ἔμφρονα
 ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ θυγῶν μόνου.
 ἐπώνυμον δὲ τῶν Διὸς γεννημάτων 850
 τέξεις κελαινὸν Ἑπαφον, ὃς καρπώσεται
 ὄσπην πλατύρρους Νείλος ἄρδεύει χθόνα·
 πέμπτη δ' ἀπ' αὐτοῦ γέννα πεντηκοντάκις
 πάλιν πρὸς Ἄργος οὐχ ἑκοῦσ' ἐλεύσεται
 θηλύσπορος, φεύγουσα συγγενῇ γάμον 855
 ἀνεψιῶν· οἱ δ' ἐπτοημένοι φρένας,
 κίρκαι πελειῶν οὐ μακρὰν λελειμμένοι,
 ἥξουσιν θηρεύσοντες οὐ θηρασίμους
 γάμους, φθόρον δὲ σωμαίων ἔξει θεός·
 Πελασγία δὲ δέξεται, θηλυκτόνῃ 860
 Ἄρει δαμέντων νυκτιφρουρήτῃ θράσει.
 γυνὴ γὰρ ἄνδρ' ἕκαστον αἰῶνος στερεῖ,
 δίθηκτον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος·
 τοιᾶδ' ἐπ' ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι Κύπρις.
 μίαν δὲ παίδων ἱμερος θέλξει τὸ μὴ 865
 κτεῖναι σύννευον, ἀλλ' ἀπαμβλυθῆσεται
 γνώμην· δυοῖν δὲ θάτερον βουλήσεται,
 κλύειν ἄνακτις μᾶλλον ἢ μιᾷφόνος·
 αὕτη κατ' Ἄργος βασιλικὸν τέξει γένος.

- μακροῦ λόγου δεῖ ταῦτ' ἐπεξελεῖν τορῶς. 870
 σποράς γε μὴν ἐκ τῆσδε φύσεται θρασὺς
 τόξοισι κλεινὸς, ὅς πόνων ἐκ τῶνδ' ἐμὲ
 λύσει. τοιόνδε χρησμὸν ἢ παλαιγενὴς
 μήτηρ ἐμοὶ διῆλθε Τιτανὶς Θέμις·
 ὅπως δὲ χῶπῃ, ταῦτα δεῖ μακροῦ χρόνου 875
 εἰπεῖν, σὺ τ' οὐδὲν ἐκμαθοῦσα κερδανεῖς.
- ΙΩ. ἐλελεῦ, ἐλελεῦ,
 ὑπὸ μ' αὖ σφάκελος καὶ φρενοπληγεῖς
 μανίαι θάλλουσ', οἷστρου δ' ἄρδις
 χρίει μ' ἄπυρος. 880
 κραδίᾳ δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει.
 τροχοδινεῖται δ' ὕμμαθ' ἐλίγδην,
 ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι λύσσης
 πνεύματι μάργῳ, γλώσσης ἀκρατῆς·
 θολεροὶ δὲ λόγοι πταίουσ' εἰκῇ 885
 στυγνῆς πρὸς κύμασιν ἄτης.
- ΧΟ. Ἡ σοφὸς ἦ σοφὸς ἦν ὅς Str.
 πρῶτος ἐν γνώμῃ τόδ' ἐβάστασε καὶ γλώσ-
 σα διεμυθολόγησεν,
 ὥς τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν ἀριστεύει μακρῷ, 890
 καὶ μήτε τῶν πλούτῳ διαθροπτομένων
 μήτε τῶν γέννα μεγαλυνομένων
 ὄντα χερνήταν ἐραστεῦσαι γάμων.
- μήποτε μήποτε <τοι> μ', ᾧ Ant.
 <πότνιαι> Μοῖραι, λεχέων Διὸς εὐνά- 895
 τειραν ἴδοισθε πέλουσαν·
 μηδὲ πλαθεῖν γαμέτα τινὶ τῶν ἐξ οὐρανοῦ.
 ταρβῶ γὰρ ἀστεργάνορα παρθενίαν

εἰσορῶσ' Ἰοῦς ἀμαλαπτομέναν
 δυσπλάνοις Ἥρας ἀλατείαις πόνων.

900

έμοι δ', ὅτῳ μὲν ὁμαλὸς ὁ γάμος, ἄφοβος [οὐ
 δέδια],

Erod.

μηδὲ κρείσσονων θεῶν
 ἔρως ἄφνικτον ὄμμα προσδράκοι με.
 ἀπόλεμος ὅδε γ' ὁ πόλεμος, ἄπορα πόριμος· οὐδ'
 ἔχω τίς ἂν γενοίμαν·
 τὰν Διὸς γὰρ οὐχ ὀρῶ
 μῆτιν ὅπα φύροίμ' ἄν.

905

- ΠΡ. Ἡ μὲν ἔτι Ζεὺς, καίπερ αὐτιάδης φρενῶν,
 ἔσται ταπεινός, οἷον ἐξαρτύεται
 γάμον γαμεῖν, ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος
 θρόνων τ' αἵστων ἐβαλεῖ· πατὴρ δ' ἄρ' αἰ
 Κρόνου τότε ἤδη παντελῶς κρανθήσεται,
 ἦν ἐκπίτνων ἡρᾶτο δηναῖων θρόνων.
 τοιῶνδε μόχθων ἐκτροπὴν οὐδεὶς θεῶν
 δύναιτ' ἂν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ δεῖξαι σαφῶς.
 ἐγὼ τὰδ' οἶδα χῶ' τρόπῳ. πρὸς ταῦτά νυν
 θαρσῶν κατήσθω τοῖς πεδαρσίοις κτύποις
 πιστὸς, τινάσσων πυρπνύον χειροῖν βέλος.
 οὐδὲν γὰρ αὐτῷ ταῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ οὐ
 πεσεῖν ἀτίμως πτώματ' οὐκ ἀνασχετά·
 τοῖον παλαιστὴν νῦν παρασκευάζεται
 ἐπ' αὐτὸς αὐτῷ, δυσμαχώτατον τέρας·
 ὃς δὴ κεραυνοῦ κρείσσον' εὐρήσει φλόγα,
 βροντῆς θ' ὑπερφέροντα καρτερὸν κτύπον·
 θαλασσίαν τε γῆς τινάκτειραν νόσον,
 τρῳάιναν, αἰχμὴν τὴν Ποσειδῶνος, σκεδᾶ.

910

915

920

925

- πταίσας δὲ τῷδε πρὸς κακῷ μαθήσεται
 ὅσον τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν δίχα.
- ΧΟ. σύ θην ἢ χρήξεις, ταῦτ' ἐπιγλωσσῶ Διός.
- ΠΡ. ἔπερ τελεῖται, πρὸς δ' ἂ βούλομαι λέγω.
- ΧΟ. καὶ προσδοκᾶν χρή δεσπόσειν Ζηνὸς τινα; 930
- ΠΡ. καὶ τῶνδ' ἔξει δυσλοφωτέρους πόνους.
- ΧΟ. πῶς δ' οὐχὶ ταρβεῖς τοιάδ' ἐκρίπτων ἔπη;
- ΠΡ. τί δ' ἂν φοβοίμην ὧ̃ θανεῖν οὐ μὲρσιμον;
- ΧΟ. ἀλλ' ἄθλον ἂν σοι τοῦδ' ἔτ' ἀλγίω πόροι.
- ΠΡ. ὁ δ' οὖν ποιεῖται· πάντα προσδύκητά μοι. 935
- ΧΟ. οἱ προσκυννοῦντες τὴν Ἀδράστειαν σοφοί.
- ΠΡ. σέβου, προσεύχου, θῶπτε τὸν κρατοῦντ' αἰεί.
 ἐμοὶ δ' ἔλασσον Ζηνὸς ἢ μηδὲν μέλει.
 δρᾶτω, κρατεῖτω τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον
 ὅπως θέλει· δαρὺν γὰρ οὐκ ἔρξει θεοῖς. 940

Ἄλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν,
 τὸν τοῦ τυράννου τοῦ νέου διάκονον·
 πάντως τι καινὸν ἀγγελῶν ἐλήλυθεν.

ΕΡΜΗΣ.

- σὲ τὸν σοφιστήν, τὸν πικρῶς ὑπέροπικρον,
 τὸν ἐξαμαρτόντ' ἐς θεοὺς ἐφημέροισι 945
 πορόντα τιμᾶς, τὸν πυρὸς κλέπτην λέγω·
 πατήρ ἄνωγέ σ' οὔστινας κομπεῖς γάμους
 αὐδᾶν, πρὸς ὧν ἐκείνος ἐκπίπτει κράτους·
 καὶ ταῦτα μέντοι μηδὲν αἰνικτηθίως,
 ἀλλ' αὖθ' ἕκαστ' ἐκφραξε· μηδὲ μοι διπλᾶς 950
 ὁδοὺς, Προμηθεῦ, προσβάλλης· ὁρᾶς δ' ὅτι
 Ζεὺς τοῖς τοιούτοις οὐχὶ μαλθακίζεται.
- ΠΡ. σεμνόστομός γε καὶ φρονήματος πλέως
 ὁ μῦθος ἔστιν, ὥς θεῶν ὑπηρέτων.

- νέον νέοι κρατεῖτε καὶ δοκεῖτε δὴ
 955
 ναίειν ἀπενθῆ πέργαμ'. οὐκ ἐκ τῶνδ' ἐγὼ
 δισσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ἡσθόμην;
 τρίτον δὲ τὸν νῦν κοιρανοῦντ' ἐπόψομαι
 αἰσχιστα καὶ τάχιστα. μὴ τί σοι δοκῶ
 ταρβεῖν ὑποπτήσσειν τε τοὺς νέους θεοὺς;
 960
 πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἐλλείπω. σὺ δὲ
 κέλευθον ἦνπερ ἤλθες ἐγκόνηι πάλιν·
 πεύσει γὰρ οὐδὲν ὦν ἀνιστορεῖς ἐμέ.
 ΕΡ. τοιοῖσδε μέντοι καὶ πρὶν αὐθαδίσμασιν
 ἐς τάσδε σπαντὸν πημονὰς καθώρισας. 965
 ΠΡ. τῆς σῆς λατρείας τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν,
 σαφῶς ἐπίστασ', οὐκ ἂν ἀλλάξαιμ' ἐγώ.
 ΕΡ. κρεῖσσον γὰρ οἶμαι τῇδε λατρεύειν πέτρᾳ
 ἢ πατρὶ φῦναι Ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον.
 ΠΡ.
 οὕτως ὑβρίζειν τοὺς ὑβρίζοντας χρεών. 970
 ΕΡ. χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι πράγμασιν.
 ΠΡ. χλιδῶ; χλιδῶντας ὥδε τοὺς ἐμοὺς ἐγὼ
 ἐχθροὺς ἴδοιμ'. καὶ σὲ δ' ἐν τούτοις λέγω.
 ΕΡ. ἦ καὶ γάρ τι συμφοραῖς ἐπαιτιᾷ;
 ΠΡ. ἀπλῶ λόγῳ τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεοὺς, 975
 ὅσοι παθόντες εἴς κακοῦσί μ' ἐκδίκως.
 ΕΡ. κλύω σ' ἐγὼ μεμνηνότε' οὐ σμικρὰν νόσον.
 ΠΡ. νοσοῖμ' ἂν, εἰ νόσημα τοὺς ἐχθροὺς στυγεῖν.
 ΕΡ. εἴης φορητὸς οὐκ ἂν, εἰ πράσσοις καλῶς.
 ΠΡ. ὦμοι.
 ΕΡ. τόδε Ζεὺς τοῦπος οὐκ ἐπίσταται. 980
 ΠΡ. ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος.
 ΕΡ. καὶ μὴν σὺ γ' οὐπω σωφρονεῖν ἐπίστασαι.
 ΠΡ. σὲ γὰρ προσηύδων οὐκ ἂν ὕνθ' ὑπηρετήν.

- ΕΡ. ἐρεῖν ἔοικας οὐδὲν ὦν χορῆζει πατήρ.
 ΠΡ. καὶ μὴν ὀφείλων γ' ἂν τίνοιμ' αὐτῷ χάριν. 985
 ΕΡ. ἐκερτόμησας δῆθεν ὥστε παῖδά με.
 ΠΡ. οὐ γὰρ σὺ παῖς τε κἄτι τοῦδ' ἀνούστερος,
 εἰ προσδοκᾷς ἐμοῦ τι πεύσεσθαι πάρα;
 οὐκ ἔστιν αἰκισμ' οὐδὲ μηχανήμ' ὅτῳ
 προτρέψεται με Ζεὺς γεγωνῆσαι τάδε, 990
 πρὶν ἂν χαλασθῇ δεσμὰ λυμαντήρια.
 πρὸς ταῦτα ῥιπτέσθω μὲν αἰθαλοῦσσα φλόξ,
 λευκοπτέρῳ δὲ νιφάδι καὶ βροντήμασιν
 χθονίοις κυκᾶτω πάντα καὶ ταρασσέτω·
 γνάψει γὰρ οὐδὲν τῶνδ' ἐμ' ὥστε καὶ φράσαι 995
 πρὸς οὗ χρεῶν νιν ἐκπεσεῖν τυραννίδος.
 ΕΡ. ὄρα νυν εἰ σοι ταῦτ' ἄρωγὰ φαίνεται.
 ΠΡ. ὦπται πάλαι δὴ καὶ βεβούλευται τάδε.
 ΕΡ. τόλμησον, ὦ μάταιε, τόλμησόν ποτε
 πρὸς τὰς παρούσας πημονὰς ὀρθῶς φρονεῖν. 1000
 ΠΡ. ὀχλεῖς μάτην με κῦμ' ὅπως παρηγορῶν.
 εἰσελλέτω σε μήποθ' ὥς ἐγὼ Διὸς
 γνώμην φοβηθεῖς θηλύνους γενήσομαι
 καὶ λιπαρήσω τὸν μέγα στυγούμενον
 γυναικομίμοις ὑπτιάζμασιν χερῶν 1005
 λῦσαι με δεσμῶν τῶνδε· τοῦ παντὸς δέω.
 ΕΡ. λέγων ἔοικα πολλὰ καὶ μάτην ἐρεῖν·
 τέγγει γὰρ οὐδὲν οὐδὲ μαλθάσσει κέαρ
 λιταῖς· δάκνων δὲ στόμιον ὥς νεοζυγῆς
 πῶλος βιάζει καὶ πρὸς ἡνίας μάχει. 1010
 ἅτῳ σφοδρύνει γ' ἐσθενεῖ σοφίσματι.
 αὐθαδία γὰρ τῷ φρονοῦντι μὴ καλῶς
 αὐτὴ καθ' αὐτὴν οὐδενὸς μείον σθένει.
 σκέψαι δ', ἐάν μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῆς λόγοις,

- οἷός σε χειμῶν καὶ κακῶν τρικυμία 1015
 ἔπεισ' ἄφυκτος· πρῶτα μὲν γὰρ ὀκρίδα
 φάραγγα βροντῇ καὶ κεραυνία φλογὶ
 πατήρ σπαράξει τήνδε, καὶ κρύψει δέμας
 τὸ σὸν, πετραία δ' ἀγκάλη σε βαστάσει.
 μακρὸν δὲ μήκος ἐκτελευτήσας χρόνου 1020
 ἄπορρον ἤξεις εἰς φάος· Διὸς δέ τοι
 πτηνὸς κύων, δαφουνὸς αἰετός, λάβρως
 διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος,
 ἄκλητος ἔρπων δαιταλεὺς πανήμερος,
 κελαινόβρωτον δ' ἥπαρ ἐκθονιάσεται. 1025
 τοιοῦδε μύχθου τέρμα μὴ τι προσδόκα,
 πρὶν ἂν θεῶν τις διάδοχος τῶν σῶν πόνων
 φανῇ, θελήσῃ τ' εἰς ἀναύγητον μολεῖν
 "Αἰδὴν κνεφαῖά τ' ἀμφὶ Ταρτάρου βέβη.
 πρὸς ταῦτα βούλευ· ὥς ὅδ' οὐ πεπλασμένος 1030
 ὁ κόμπος, ἀλλὰ καὶ λίαν εἰρημένος·
 ψευδηγορεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται στόμα
 τὸ Δίον, ἀλλὰ πᾶν ἔπος τελεῖ. σὺ δὲ
 πάπταινε καὶ φρόντιζε, μηδ' αὐθαδίαν
 εὐβουλίας ἄμεινον ἡγήσῃ ποτέ. 1035
- ΧΟ. ἡμῖν μὲν Ἑρμῆς οὐκ ἄκαιρα φαίνεται
 λέγειν· ἄνωγε γάρ σε τὴν αὐθαδίαν
 μεθύντ' ἐρευνᾶν τὴν σοφὴν εὐβουλίαν.
 πιθοῦ· σοφῶ γὰρ αἰσχρὸν ἑξαμαρτάνειν.
- ΠΡ. εἰδότι τοί μοι τέσδ' ἀγγελίας 1040
 ὅδ' ἐθώυξεν, πάσχειν δὲ κακῶς
 ἐχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν οὐδὲν αἰεκές.
 πρὸς ταῦτ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπτέσθω μὲν
 πυρὸς ἀμφήκης βόστρυχος, αἰθήρ δ'
 ἐρεθιζέσθω βροντῇ σφακέλω τ' 1045

ἀγρίων ἀνέμων· χθόνα δ' ἐκ πυθμένων
 αὐταῖς ῥίζαις πνεῦμα κραδαίνοι,
 κῦμα δὲ πόντου τραχεῖ ῥοθίῳ
 συγχώσειεν τῶν οὐρανίων
 ἄστρον διόδους, ἔς τε κελαινὸν
 Τάρταρον ἄρδην ῥίψει δέμας
 τοῦμὸν ἀνάγκης στεροαῖς δίναις·
 πάντως ἐμέ γ' οὐ θανατώσει.

1050

ΕΡ. τοιάδε μέντοι τῶν φρενοπλήκτων
 βουλευμάτων ἔπη τ' ἔστιν ἀκοῦσαι.
 τί γὰρ ἐλλείπει μὴ <οὐ> παραπαίειν
 ἢ τοῦδ' εὐχή; τί χαλᾷ μανιῶν;
 ἀλλ' οὖν ὑμεῖς γ' αἰ πημοσύναις
 συγκάμνουσαι ταῖς τοῦδε τόπων
 μετὰ ποι χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θοῶς,
 μὴ φρένας ὑμῶν ἡλιθιώσῃ
 βροτῆς μύκημ' ἀτέραμνον.

1055

1060

ΧΘ. ἄλλο τι φώνει καὶ παραμυθοῦ μ'
 ὅ τι καὶ πείσεις· οὐ γὰρ δὴ πον
 τοῦτό γε τλητὸν παρέσυρας ἔπος.
 πῶς με κελεύεις κακότητ' ἀσκεῖν;
 μετὰ τοῦδ' ὅ τι χροῖ πάσχειν ἐθέλω·
 τοὺς προδότας γὰρ μισεῖν ἔμαθον,
 κοῦκ ἔστι νόσος

1065

τῆσδ' ἦντιν' ἀπέπτυσσα μᾶλλον.

1070

ΕΡ. ἀλλ' οὖν μέμνησθ' ἄγῳ προλέγω
 μηδὲ πρὸς ἄτης θηραθίδαι
 μέμψησθε τύχην, μηδέ ποτ' εἴπηθ'
 ὥς Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀπρόοπτον
 πῆμ' εἰσέβαλεν· μὴ δῆτ', αὐταὶ δ'
 ὑμᾶς αὐτάς. εἰδυνῖαι γὰρ

1075

- κούκ ἐξαίφνης οὐδὲ λαθραίως
 εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης
 ἐμπλεχθήσεσθ' ὑπ' ἀνοίας.
 ΠΡ. καὶ μὴν ἔργῳ κούκ' ἐτι μύθῳ 1080
 χθῶν σεσάλευται.
 βρυχία δ' ἡχὼ παραμυκᾶται
 βροντῆς, ἔλικες δ' ἐκλάμπουσι
 στεροπῆς ζάπυροι, στρόμβοι δὲ κόνιν
 εἰλίσσουσι· σκιρτᾷ δ' ἀνέμων 1085
 πνεύματα πάντων εἰς ἄλληλα
 στάσιν ἀντίπνουν ἀποδεικνύμενα·
 ξυντετάρακται δ' αἰθὴρ πόντῳ.
 τοιάδ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπὴ Διόθεν
 τεύχουσα φόβον στείχει φανερώς. 1090
 ὦ μητρὸς ἐμῆς σέβας, ὦ πάντων
 αἰθὴρ κοινὸν φάος εἰλίσσων,
 ἔσορᾷς μ' ὥς ἔκδικα πάσχω.

II.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ
ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ.

ΙΣΜΗΝΗ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΚΗΡΤΞ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Θήβαις ὑπόκειται· ὁ δὲ χορός ἐκ Θηβαίων ἐστὶ παρθένων· ἡ δὲ ὑπόθεσις, στρατιὰ Ἀργείων πολιορκοῦσα Θηβαίους, τοὺς καὶ νικήσαντας, καὶ θάνατος Ἑτεοκλέους καὶ Πολυνείκους, ἐδιδάχθη ἐπὶ Θεαγε- 5 νίδου Ὀλυμπιάδι οἴῳ. ἐνίκᾳ Δαΐῳ, Οἰδίποδι, Ἐπιτᾷ ἐπὶ Θήβας, Σφιγγὶ σατυρικῇ. δεύτερος Ἀριστίας Περσεΐ, Ταντάλλῳ, Παλαισταῖς σατυρικοῖς τοῖς Πρατίνου πατρὸς. τρίτος Πολυφράδμων Ἀνκουργεῖα τετραλογία.

ΘΩΜΑ ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ.

10

Οἰδίπους μαθὼν ὡς ἀθέσμως συνῆν τῇ μητρὶ ἐτύφλωσεν ἑαυτόν· οἱ δὲ παῖδες αὐτοῦ Ἑτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης, θέλοντες λήθῃ παραπέμψαι τὸ τοιοῦτον μίσμα, ἐγκατακλείουσιν οἰκίσκῳ αὐτόν. ὁ δὲ τοῦτο μὴ φέρων ἀρᾶται αὐτοῖς διὰ σιδήρου τὴν βασιλείαν λαχεῖν. οἱ δὲ εἰς φόβον πεπτω- 15 κότες ἐνταῦθα μὴ τὰς ἀρὰς τελέσωσιν οἱ θεοί, ἔγνωσαν δεῖν ἔχεσθαι τὴν βασιλείαν παρὰ μέρος, ἐκάτερος ἐνιαυτὸν ἄρχων. πρῶτον οὖν Ἑτεοκλῆς ἤρξεν, ἅτε καὶ πρεσβύτερος ὢν Πολυνείκους, εἰ καὶ Σοφοκλῆς νεώτερον λέγει. Πολυνείκης δὲ ὑπεχώρησε. τελεσθέντος δὲ τοῦ συγκεκριμένου ἐνιαυτοῦ, ἐπειδὴ 20 Πολυνείκης ἔλθων ἀπῆτει τὸ σκῆπτρον, οὐ μόνον οὐκ ἔλαβεν, ἀλλὰ καὶ ἀπεπέμφθη κενὸς παρ' Ἑτεοκλέους, οὐ βουλομένου ἐκστῆναι τῆς ἀρχῆς, ἀλλ' ἐγκατῶς ἐχομένου ταύτης. ὅθεν καὶ Πολυνείκης ἐκείθεν ἀπάρas εἰς Ἄργος ἔρχεται, καὶ τὴν Ἀδράστου θυγατέρα γήμας πείθει τοῦτον συνάρασθαι οἱ πρὸς 25

- τὴν τῆς ἀρχῆς ἀνάληψιν· καὶ λαβὼν παρ' αὐτοῦ συχνὴν
στρατιάν ἀφικνεῖται κατὰ Θηβαίων. ἤρχον δὲ τῆς τοιαύτης
ἀρχῆς μετὰ Πολυνείκους ἐπὶ στρατηγοί, ἔβδομος γὰρ οὗτος
ἦν, ὡς ἂν πρὸς τὰς ἐπὶ πύλας τῶν Θηβῶν ἕκαστος ἐπα-
30 γάγοι λόχον πολιορκοῦντα. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι στρατηγοί ὑπὸ
Θηβαίων ἀνηρέθησαν ἐν τῷ πολέμῳ· Πολυνείκης δὲ καὶ Εἰεο-
κλῆς μονομαχήσαντες πρὸς ἀλλήλους ἀναιροῦσιν ἀλλήλους.
σημείωσαι δὲ ὡς Εὐριπίδης μὲν ἓνα τῶν ἐπὶ τὸν Ἀδραστον
λέγει, Αἰσχύλος δὲ ἕτερον τῶν ἐπὶ Ἐτέοκλον, ἀντὶ Ἀδρά-
35 στοῦ προσθεῖς. ἐγράφη δὲ ἡ ἱστορία αὕτη ἐξ ἀρχῆς κατὰ
λεπτὸν ἐν Φοινίσσαις Εὐριπίδου.

- Ὁ Αἰῖος τοῦ Λαβδάκου υἱὸς ὢν ἐβασίλευεν ἐν Θήβαις,
γυναῖκα κεκτημένος Ἰοκάστην, τὴν θυγατέρα τοῦ Μενοικέως·
ἢ συνελθεῖν καὶ τέκνα ποιῆσαι οὐκ ἐτόλμα, τὰς τοῦ Πέλοπος
40 δεδιώς ἀράς. φασὶ γὰρ ὅτι τὸν τοῦ Πέλοπος υἱὸν Χρῦ-
σιππον, ὃς ἦν αὐτῷ ἐξ ἄλλης γυναικὸς, καὶ οὐκ ἐκ τῆς
θυγατρὸς τοῦ Οἰνομάου Ἰπποδαμείας, ὁ Αἰῖος ἤρπασεν, ἐρα-
σθεὶς αὐτοῦ, καὶ αὐτῷ συνεγένετο, καὶ πρῶτος ἐν ἀνθρώ-
ποις τὴν ἀρρενοφθορίαν ὑπέδειξε, καθὼς περ δὴ καὶ ὁ Ζεὺς
45 ἐν θεοῖς, τὸν Γανυμήδην ἀρπάσας. ὕπερ ὁ Πέλοψ μαθὼν
τὸν Αἰῖον κατηράσατο ἐξ οἰκείας φονευθῆναι γονῆς. ἐπεὶ
γοῦν ὁ Αἰῖος δι' ὃν εἴρηται τρόπον ἄπαις ἤδη παρήκμαζεν,
εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος μαντεῖον παρεγένετο ἐρωτήσων εἰ δέοι
τεκνώσασθαι. ἐξήνεγκε δὲ αὐτῷ τὸ χρηστήριον

- 50 Μὴ σπείρει τέκνων ἄλωνα δαιμόνων βίᾳ.
λαβὼν δὲ τὸν χρησμὸν καὶ ἀπελθὼν ἐφύλαττε μὴ συνεν-
νᾶσθαι τῇ ἰδίᾳ γυναικί. ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν τῷ οἴνῳ
βαρυνθεὶς συνῆλθε τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, ἀφ' ἧς ἔσχε τὸν Οἰδί-
ποδα. φοβηθεὶς δὲ τὸν χρησμὸν εἰπόντα

- 55 Εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύς,
καθὼς καὶ Πέλοψ κατηράσατο, ἥνίκα ὁ Οἰδίπους ἐγεννήθη,
διατορήσας τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ χρυσέους κλίκους διαπε-
ρονησάμενος, ἐν Κιθαιρῶνι τοῦτον ἐξέθετο. εὐρόντες δὲ τινες
αὐτὸν ποιμένες καὶ ἀναλαβόντες ἀνήνεγκαν τῷ τότε βασιλεῖ

Κορίνθου Παλὺβαν· ὃς λαβὼν αὐτὸν ἐπιμελείας ἡξίωσε καὶ 60
εἰς ἀνδρῶν ἡλικίαν ἤγαγεν. ἔπειτα δὲ Οἰδίπους παρὰ τινος
ὑβρισθεὶς καὶ ὀνειδισθεὶς ὡς νόθος ἐστὶ καὶ οὐ γνήσιος τοῦ
Παλὺβου, ἀπῆλθεν ἐρωτήσων εἰς τὴν Πυθίαν, ἥρουν εἰς τὸ
τοῦ Ἀπόλλωνος μαντεῖον, τίς τε εἴη καὶ τίνος υἱός. εἶπε δὲ
αὐτῷ τὸ μαντεῖον, ὅτι πρόκειται σοι φονεῦσαι τὸν πατέρα σου καὶ 65
μητρὶ σου συνευνασθῆναι. ἀκούσας δὲ τοῦ χρησμοῦ κατέλειπεν
ἀπελθεῖν εἰς Κόρινθον πρὸς τὸν Πόλυβον διὰ τὰ εἰρημένα,
ὡς δοκῶν τὸν Πόλυβον λέγειν τὸ χρηστήριον πατέρα καὶ τὴν
αὐτοῦ γυναῖκα μητέρα· καὶ ἀπῆλθε τὴν ἐς Θήβας ὁδόν.
διεπορεύετο δὲ τὴν ὁδὸν ἐκελυγνὴ καὶ ὁ Λαῖος, ὁ τούτου 70
πατὴρ, ἀπερχόμενος καὶ οὗτος εἰς τὸ μαντεῖον ἐρωτήσων περὶ
τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐκτεθέντος παιδός, ἥρουν τοῦ Οἰδίποδος,
τί γέγονε. ἐπεὶ δὲ συνήντησαν ἄμφω, οἱ τοῦ Λαίου δαυ-
φόροι πρὸς τὸν Οἰδίποδα εἶπον· παραχώρησον, ὦ ξένε, τῷ
βασίλει τῆς ὁδοῦ. ὁ δ' οὐκ ἐπέισθη· πληγεῖς δὲ παρὰ τοῦ 75
Λαίου, ἐμάνη ἐπὶ τούτῳ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν καὶ πάντας
τοὺς μετ' αὐτοῦ· ἓνα δὲ μόνον ἀφῆκεν, ὃς στραφεὶς οἴκῳ
ἀπήγγειλε πάντα. ἔλθων δὲ εἰς Θήβας ὁ Οἰδίπους ὕστερον
εὔρε κακὸν αὐτοῖς ἐπικείμενον μέγα, τὴν Σφίγγα· ἥτις αἰνί-
γματα ἔλεγε καὶ τὸν μὴ ἰσχύοντα λῦσαι αὐτὰ κατήσθιε. προέ- 80
κειτο δὲ τότε παρὰ τῶν Θηβαίων τῷ εὐρόντι τὸ αἶνιγμα τῆς
Σφιγγὸς βραβεῖον ἢ τοῦ Λαίου γυνὴ Ἰοκάστη, δοθησομένη
αὐτῷ εἰς γάμον. εἰπούσης οὖν τῆς Σφιγγὸς τὸ αἶνιγμα τὸ,
τετράπους δῖπους τε καὶ πάλιν τρίπους, ὃ σημαίνει τὸν ἄν-
θρωπον, ἐφεῦρε τοῦτο ὁ Οἰδίπους· ἢ δὲ Σφίγξ μανεῖσα 85
ἀνείλεν αὐτήν. συνελθὼν οὖν ὁ Οἰδίπους τῇ ἰδίᾳ μητρὶ
παῖδας ἐποίησε τέσσαρας, τὸν Πολυνεΐκην καὶ τὸν Ἑτεοκλῆν,
τὴν Ἀντιγόνην καὶ τὴν Ἰσμήνην. ὕστερον δὲ μαθὼν τὸ
ἀνόμημα ὃ ἔδρασεν ἐτύφλωσεν ἑαυτὸν, τοῖς δὲ εἰρημένοις
υἱοῖς αὐτοῦ τὴν βασιλείαν κατέλειπεν. ἐπεὶ δὲ οὗτοι τούτου 90
ὄντα τυφλὸν ἐν οἰκίσκῳ καθείρξαν, κατηράσατο αὐτοὺς ὥστε
διὰ ξίφους καὶ πολέμου τὴν βασιλείαν διαμερίσασθαι. οὗ
ἕνεκα καὶ φοβούμενοι τὸ ὅμοῦ μὲν εἶναι ἐν ταῖς Θήβαις καὶ
βασилεύειν κατέλειπαν· συμπεφωνήκασι δὲ ἵνα τοῦ ἐνὸς ἑξερ-
χομένου τῆς πόλεως καὶ ἀποδημοῦντος ἐπὶ χρόνον ἓνα ὁ 95
ἕτερος βασιλεύῃ, καὶ πάλιν τοῦ ἀποδημοῦντος εἰσερχομένου

ὑποχωροίη ὁ ἕτερος, ὥς ἂν ἐκ τούτου φύγωσι τὴν ἀράν.
 ὁ γοῦν Πολυνείκης πρῶτος ὢν ἐκράτησεν ἐν χρόνῳ ἐνὶ τῆς
 βασιλείας, εἴτα ἐξῆλθε τῷ Ἐτεοκλεῖ παραχωρήσας αὐτῆς. τοῦ
 100 χρόνου δὲ συμπληρωθέντος ἐπὶ τὸ βασιλεύειν ὁ Πολυνείκης
 καὶ αὖθις εἰς τὰς Θήβας παρεγένετο κατὰ τὸ συμπεφωνη-
 μένον· μὴ παραδεχθεὶς δὲ ὑπὸ Ἐτεοκλέους εἰς τὸν τοῦ Ἄργους
 βασιλέα Ἀδραστον ἀπῆλθε, καὶ τούτου γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ
 γέγονεν, ἐπὶ ὑποσχέσει τοιαύτῃ, ἵνα συνεργήσῃ αὐτῷ ὁ Ἀδρα-
 105 στος ἐπανελθεῖν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν, καὶ βασιλείας δράζα-
 σθαι. λαβὼν τοίνυν ἐκ τοῦ Ἄργους στρατιὰν πλείστην ἄπει-
 σιν εἰς Θήβας κατὰ τοῦ οἴκελου ἀδελφοῦ. ἔνθα καὶ αὐτὸς
 καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὑπ' ἀλλήλων ἐφονεύθησαν.

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Κάδμου πολῖται, χρὴ λέγειν τὰ καίρια
ὅστις φυλάσσει προῶτος ἐν πρύμνῃ πόλεως,
οἷακα νωμῶν, βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ.
εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν, αἰτία θεοῦ·
εἰ δ' αὖθ', ὃ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι, 5
'Ετεοκλέης ἂν εἰς πολλὸς κατὰ πτόλιν
ὑμνοῖθ' ὑπ' ἀστῶν φροϊμίοις πολυρρόθοις
οἰμώγμασιν θ', ὧν Ζεὺς ἀλεξητήριος
ἐπώνυμος γένοιτο Καδμείων πόλει.
ὑμᾶς δὲ χρὴ νῦν, καὶ τὸν ἐλλείποντ' ἔτι 10
ἥβης ἀκμαίας καὶ τὸν ἔξηβον χρόνον,
βλαστημὸν ἀλδαίνοντα σώματος πολύν,
ᾧραν ἔχονθ' ἕκαστον ὧς τι συμπρεπές,
πόλει τ' ἀρήγειν καὶ θεῶν ἐγχωρίων
βωμοῖσι, τιμὰς μὴ ἔξαλειφθῆναι ποτε, 15
τέκνοις τε, Πῇ τε μητρὶ, φιლτάτῃ τροφῷ·
ἢ γὰρ νέους ἔρποντας εὐμενεῖ πέδῳ,
ἅπαντα πανδοκοῦσα παιδείας ὄτλον,
ἐθρέψατ' οἰκητῆρας ἀσπιδηφόρους,
πιστοὶ ποθ' ὧς γένοισθε πρὸς χρόος τόδε. 20
καὶ νῦν μὲν ἐς τόδ' ἡμᾶρ εὖ ῥέπει θεός·
χρόνον γὰρ ἤδη τόνδε πυργηροῦμένους

καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ.
 νῦν δ' ὥς ὁ μάντις φησὶν, οἰωνῶν βοτῆρ,
 ἐν ᾧσι νωμῶν καὶ φρεσὶν, φάους δίχα,
 χρηστηρίους ὕρνιθας ἄψευδεῖ τέχνη,
 οὔτος τοιῶνδε δεσπότης μαντευμάτων
 λέγει μερίστην προσβολὴν Ἀχαιῖδα
 νυκτηγορεῖσθαι κάπιβουλεύειν πόλει.
 ἀλλ' ἔς τ' ἐπάλλξεις καὶ πύλας πυργωμάτων
 ὀρμαῖσθε πάντες, σοῦσθε σὺν παντευχία,
 πληροῦτε θωρακεῖα, καπὶ σέλμασιν
 πύργων σιάθητε, καὶ πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις
 μίμνοντες εὐθαρσεῖτε, μηδ' ἐπηλύδων
 ταρβεῖτ' ἄγαν ὄμιλον· εὖ τελεῖ θεός.
 σκοποὺς δὲ κἀγὼ καὶ κατοπτήρας στρατοῦ
 ἔπεμψα, τοὺς πέποιθα μὴ ματῶν ὁδῶ·
 καὶ τῶνδ' ἀκούσας οὐ τι μὴ ληφθῶ δόλῳ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ἐτεόκλεες, φέριστε Καδμείων ἄναξ,
 ἦκω σαφῇ τᾱκεῖθεν ἐκ στρατοῦ φέρων,
 αὐτὸς κατόπτης δ' εἰμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων.
 ἄνδρες γὰρ ἐπὶ θούριοι λοχαγέται,
 ταυροσφαγοῦντες ἐς μελάνδετον σάκος
 καὶ θιγγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνου,
 Ἄρη τ', Ἐννῶ, καὶ φιλαίματον Φόβον
 ὠρκωμότησαν ἢ πόλει κατασκαφᾶς
 θέντες λαπάξιν ἄστρ' Καδμείων βία,
 ἢ γῆν θανόντες τήνδε φυράσειν φόνῳ·
 μνημεῖά θ' αὐτῶν τοῖς τεκοῦσιν ἐς δόμους
 πρὸς ἄρμ' Ἀδράστου χερσὶν ἔστεφον, δάκρυ
 λείβοντες· οἶκος δ' οὔτις ἦν διὰ στόμα·
 σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρείᾳ φλέγων

ἔπνει, λεόντων ὥς Ἄρη δεδορκότων.
καὶ τῶνδε πίστις οὐκ ὕκνω χρονίζεται·
κληρουμένους δ' ἔλειπον, ὥς πάλῃ λαχὼν 55
ἕκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἔγοι λόχον.
πρὸς ταῦτ' ἀρίστους ἄνδρας ἐκκρίτους πόλεως
πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισι τάγυσαι τάχος·
ἐγγὺς γὰρ ἦδη πάνοπλος Ἀργείων στρατὸς
χωρεῖ, κονίει, πεδία δ' ἀργηστής ἀφρὸς 60
χραίνει σταλαγμοῖς ἱππικῶν ἐκ πνευμόνων.
σὺ δ' ὥστε ναὸς κεδνὸς οἰακοστρόφος
φάρξαι πόλισμα, πρὶν καταιγίσει πνοῶς
Ἄρεως· βοᾷ γὰρ κῦμα χερσαῖον στρατοῦ.
καὶ τῶνδε καιρὸν ὅστις ὤκιστος λαβέ· 65
κἀγὼ τὰ λοιπὰ πιστὸν ἡμεροσκόπον
ὀφθαλμὸν ἔξω, καὶ σαφηνεῖα λόγου
εἰδὼς τὰ τῶν θύραθεν ἀβλαβῆς ἔσει.

ET. ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῇ καὶ πολισσούχοι θεοί,
Ἄρά τ' Ἑρινὺς πατρὸς ἡ μεγασθενῆς, 70
μή μοι πόλιν γε πρέμνοθεν πανώλεθρον
ἐκθαμνίσῃτε δηάλωτον, Ἑλλάδος
φθόγγον χέουσαν, καὶ δόμους ἐφεστίους·
ἔλευθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν
ζυγοῖσι δουλίοισι μήποτέ σχεθεῖν. 75
γένεσθε δ' ἀλή· ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγειν·
πόλις γὰρ εὖ πρᾶσσουσα δαίμονας τίει.

ΧΟΡΟΣ.

ο ο ο ο θρέομαι φοβερά μεγάλ' ἄχῃ·
μεθίεται στρατός· στρατόπεδον λιπὼν
ῥεῖ πολὺς ὅδε λεὼς πρόδρομος ἱππότης· 80
αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσ',
ἄνανδος σαφῆς ἔτυμος ἄγγελος. —

- ἔλεδεμας πεδιοπλοκτύπος
 <πο>τιχρίμπτεται, [βοᾶ] ποτᾶται, βρέμει δ'
 ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος ὀροτύπου. — 85
 ἰὼ ἰὼ θεοὶ θεαί τ', ὀρόμενον
 κακὸν ἀλεύσατε. —
 βοᾶ ὑπὲρ τειχέων.
 ὁ λεύκασπις ὄρνυται λαὸς εὐ-
 τρεπῇ ἐπὶ πτόλιν διώκων <πόδα>. — 90
 τίς ἄρα ῥύσεται, τίς ἄρ' ἐπαρκέσει
 θεῶν ἢ θεῶν; —
 πότερα δῆτ' ἐγὼ <πάτρια> ποτιπέσω
 βρέτη δαιμόνων; — 95
 ἰὼ μάκαρες εὐεδροί, ἀκμάζει βρετέων
 ἔχεσθαι. τί μέλλομεν ἀγάστονοι; —
 ἀκούετ' ἢ οὐκ ἀκούετ' ἀσπίδων κτύπον; 100
 πέπλων καὶ στεφάνων,
 εἰ μὴ νῦν, πότ' ἀμφὶ λιτάν' ἔξομεν; —
 κτύπον δέδορκα· πάταγος οὐχ ἑνὸς δορός.
 τί ῥέξεις, προδώσεις
 παλαίχθων Ἀρης, τὰν τεὰν γᾶν; — 105
 ὦ χρυσοπήληξ δαῖμον, ἐπιδ' ἐπιδε πτόλιν
 <τεὰν>, ἅν ποτ' εὐφιλήταν ἔθον.
 θεοὶ πολίοχοι χθονὸς, ἰθ' ἄθροοι, Str. 1.
 ἴδετε παρθένων 111
 ἱκέσιον λόχον δουλοσύνας ὑπερ.
 κῦμα περὶ πτόλιν δοχμολοφᾶν ἀνδρῶν
 καχλάζει πνοαῖς Ἀρεος ὀρόμενον. 115
 ἀλλ', ὦ Ζεῦ πάτερ παντελὲς, πάντως
 ἄρηξον δαῖων ἄλωσιν.

83 Fortasse γὰς (ex schol.) ἐλέλιξ' ἐμας πεδί' ὀπλῶν κτύπος·

Ἄργεῖοι δὲ πόλισμα Κάδμου 120
 κυκλοῦνται· φόβος δ' ἄρχειν ὕπλων.
 διὰ δέ τοι γενῦν ἱππιῶν
 μινύρονται φόνον χαλινοί.
 ἐπὰ δ' ἄγανορες πρέποντες στρατοῦ
 δορυσσοῖς σαγαῖς πύλαις ἐβδόμαις 125
 προσίστανται πάλῳ λαχόντες.

σύ τ', ὦ Διογενὲς φιλόμαχον κράτος, Ant. 1.
 ὧσι πόλις γενοῦ,
 Παλλὰς, ὅ θ' ἱππιος ποντομέδων ἄναξ 130
 ἰχθυόβόλῳ μαχανᾷ, Ποσειδᾶν,
 ἐπίλυσιν φόβων, ἐπίλυσιν δίδου.
 σύ τ', Ἄρης, φεῦ φεῦ, ἐπώνυμον Κάδμου πόλιν 135
 φύλαξον κήδεσά τ' ἐναργῶς.
 καὶ Κύπρις, ἅτε γένους προμάτωρ, 140
 ἄλευσον· σέθεν γὰρ ἔξ αἵματος
 γερόναμεν· λιταῖσί σε θεοκλύτοις
 αὐτοῦσαι πελαζόμεσθα.
 καὶ σὺ, Λύκει' ἄναξ, Λύκειος γενοῦ 145
 στρατῷ δαΐῳ στονωναυτας.
 σύ τ', ὦ Λατογένεια
 κούρα, τόξον εὐτυκάζου. 150

ἐγὼ ἐγὼ, Str. 2.
 ὄτοβον ἄρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύω.
 ὦ πότνι' Ἥρα,
 ἔλακον ἄξόνων βριθομένων χνόαι.
 Ἄρτεμι φίλα,
 δοριτίνακτος αἰθῆρ ἐπιμαίνεται. 155
 τί πόλις ἄμμι πάσχει, τί γενήσεται;
 ποῦ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει θεός;

ἐνὶ ἐνί,
 ἀκροβόλων ἐπάλξεων λιθὰς ἔρχεται.
 ὦ φίλ' Ἀπολλων,
 κόνναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακέων· 160
 παῖ Διὸς, ὅθεν
 πολεμόκραντον ἄγνόν τέλος ἐν μάχῃ,
 σύ τε, μάκαιρ' ἄνασσ', Ὅγκῃ πρὸ πτόλεως,
 ἐπτάπυλον ἔδος ἐπιρρύνου. 165

ἰὼ παναρκεῖς θεοί,
 ἰὼ τέλειοι τέλειαί τε γῆς
 τᾶσδε πυργοφύλακες,
 πόλιν δορίπονον μὴ προδῶθ'
 ἑτεροφώνῳ στρατῷ. 170
 κλύετε παρθένων κλύετε πανδίκως
 χειροτόνους λιτάς.

ἰὼ φίλοι δαίμονες,
 λυτήριοί <τ'> ἀμφιβάντες πόλιν,
 δειξάθ' ὥς φιλοπόλεις,
 μέλεσθέ θ' ἱερῶν δημίων,
 μελόμενοι δ' ἀρήξατε·
 φιλοθύτων δέ τοι πόλεος ὀργίων
 μνήστορες ἔστέ μοι. 180

ET. Ὑμᾶς ἐρώτῳ, θρέμματ' οὐκ ἀνασχετὰ,
 ἦ ταῦτ' ἀρωγὰ καὶ πόλει σωτήρια,
 στρατῷ τε θάρσος τῷδε πυργηρουμένῳ,
 βρέτη πεσοῦσας πρὸς πολισσούχων θεῶν 185
 αὔειν, λακάζειν, σωφρόνων μισήματα;
 μήτ' ἐν κακοῖσι μήτ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ
 ξύνοικος εἶην τῷ γυναικείῳ γένει.

κρατοῦσα μὲν γὰρ οὐχ ὁμιλητὸν θράσος,
 δείσασα δ' οἴκῳ καὶ πόλει πλέον κακόν. 190

καὶ νῦν πολίταις τάσδε διαδρόμους φυγὰς
 θεῖσαι διεσροθήσασ' ἄψυχον κῆκην·
 τὰ τῶν θύραθεν δ' ὥς ἄριστ' ὀφέλλεται,
 αὐτοὶ δ' ὑφ' αὐτῶν ἐνδοθεν πορθοῦμεθα.
 τοιαῦτά τ' ἐν γυναιξὶ συνναίων ἔχοις. 195

καὶ μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται,
 ἀνὴρ γυνή τε χῶ τι τῶν μεταίχμιον,
 ψῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρία διοίσεται,
 λευστήρα δῆμον δ' οὐ τι μὴ φύγη μόρον.
 μέλει γὰρ ἀνδρὶ, μὴ γυνή βουλευέτω, 200
 τ' ἄξωθεν· ἐνδον δ' οὔσα μὴ βλάβῃν τίθει.
 ἤκουσας ἢ οὐκ ἤκουσας, ἢ κωφῇ λέγω;

XO. ὦ φίλον Οἰδίπου τέκος, ἔδεις' ἀκού- Str. 1.
 σασα τὸν ἄρματόκτυπον ὄτοβον ὄτοβον,
 ὅτε τε σύριγγες ἐκλαγξάν ἐλίτροχοι, 205
 ἱππικῶν τ' ἄπυον πηθαλίων δία
 στόμια πυριγενετῶν χαλινῶν.

ET. τί οὖν; ὁ ναύτης ἄρα μὴ 'ς προῶσαν φυγῶν
 πρύμνηθεν ἤρξε μηχανὴν σωτηρίας,
 νεῶς καμούσης ποντίῳ πρὸς κύματι; 210

XO. ἀλλ' ἐπὶ δαίμόνων προόδρομος ἦλθον ἀρ- Ant. 1.
 χαῖα βρέτη, θεοῖς πίσυνος· <ὁ δὲ> νιφάδος
 ὅτ' ὀλοᾷς νιφομένας βρόμος ἐν πύλαις,
 δὴ τότε ἤρθην φόβῳ πρὸς μακάρων λιτὰς,
 πόλεος ἴν' ὑπερέχοιεν ἀλκάν. 215

ET. πύργον στέγειν εὐχεσθε πολέμιον δόρυ·
 οὐκοῦν τάδ' ἔσται πρὸς θεῶν; ἀλλ' οὖν θεοὺς
 αὐτοὺς ἀλούσης πόλεος ἐκλείπειν λόγος.

XO. μῆποτ' ἐμὸν κατ' αἰῶνα λίποι θεῶν Str. 2.

- ἄδε πανάγυρις, μηδ' ἐπίδοιμι τάνδ' 220
 ἄστυδρομουμέναν πόλιν καὶ στρατεύμ'
 ἀπτόμενον πυρὶ δαΐφ.
- ET. μή μοι θεοὺς καλοῦσα βουλεύου κακῶς·
 πειθαρχία γάρ ἐστι τῆς εὐπραξίας
 μήτηρ γυνησωτηρος ᾧδ' ἔχει λόγος. 225
- XO. ἔστι· θεοῦ δ' ἔτ' ἰσχύς καθυπερτέρα· Ant. 2.
 πολλάκι δ' ἐν κακοῖσι τὸν ἀμάχανον
 κακ' χαλεπᾶς δύας ὑπερθ' ὁμμάτων
 κρηναμενᾶν νεφελᾶν ὄρθοι.
- ET. ἀνδρῶν τὰδ' ἐστὶ, σφάγια καὶ χρηστήρια 230
 θεοῖσιν ἔρδειν πολεμίων πειρωμένους·
 σὸν δ' αὖ τὸ σιγᾶν καὶ μένειν εἴσω δόμων.
- XO. διὰ θεῶν πόλιν νεμόμεθ' ἀδάματον, Str. 3.
 δυσμενέων δ' ὄχλον πύργος ἀποστέγει.
 τίς τάδε νέμεσις στυγεῖ; 235
- ET. οὔτοι φθονῶ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος·
 ἀλλ' ὥς πολίτας μὴ κακοσπλάγχχνους τιθῆς,
 ἔκκλητος ἴσθι μηδ' ἄγαν ὑπερφοβοῦ.
- XO. ποτίφατον κλύουσ' ἀνάμιγα πάταγον Ant. 3.
 ταρβόσυνφ φόβφ τάνδ' ἐς ἀκρόπολιν, 240
 τίμιον ἔδος, ἰόμαν.
- ET. μή νυν, ἐὰν θνήσκοντας ἢ τετρωμένους
 πύθησθε, κωκυτοῖσιν ἀρπαλίζετε.
 τούτφ γὰρ Ἄρης βόσκεται, φόνφ βροτῶν.
- XO. καὶ μὴν ἀκούω γ' ἱππικῶν φρουραγμάτων. 245
- ET. μή νυν ἀκούουσ' ἐμφανῶς ἄκου' ἄγαν.
- XO. στένει πόλισμα γῆθεν, ὥς κυκλουμένων.
- ET. οὐχοῦν ἐμ' ἀρκεῖ τῶνδε βουλεύειν πέρι.

- ΧΟ. δέδοικ', ἀραγμὸς δ' ἐν πύλαις ὀφέλλεται.
 ΕΤ. οὐ σῖγα μῆδ' ἐν τῶνδ' ἐρεῖς κατὰ πόλιν; 250
 ΧΟ. ὦ ξυντέλεια, μὴ προδῶς πυργώματα.
 ΕΤ. οὐκ ἐς φθόρον σιγῶς' ἀνασχήσει τάδε;
 ΧΟ. θεοὶ πολῖται, μὴ με δουλείας τυχεῖν.
 ΕΤ. αὐτὴ σὺ δουλοῖς καὶ σὲ καὶ πᾶσαν πόλιν.
 ΧΟ. ὦ παγκρατὲς Ζεῦ, τρέψον εἰς ἐχθροὺς βέλος. 255
 ΕΤ. ὦ Ζεῦ, γυναικῶν οἶον ὥπασας γένος.
 ΧΟ. μοχθηρὸν, ὥσπερ ἄνδρας ὦν ἄλφ' πόλιν.
 ΕΤ. παλινστομεῖς αὖ θυγγάνουσ' ἀγαλμάτων;
 ΧΟ. ἀψυχία γὰρ γλῶσσαν ἀρπάζει φόβος.
 ΕΤ. αἰτουμένῳ μοι κοῦφον εἰ δοίης τέλος. 260
 ΧΟ. λέγοις ἂν ὥς τάχιστα, καὶ τάχ' εἰσομαι.
 ΕΤ. σίγησον, ὦ τάλαινα, μὴ φίλους φόβει.
 ΧΟ. σιγῶ· σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μῦρσιμον.
 ΕΤ. τοῦτ' ἀντ' ἐκείνων τοῦπος αἰροῦμαι σέθεν.
 καὶ πρὸς γε τούτοις, ἐκτὸς οὐδ' ἀγαλμάτων, 265
 εὐχον τὰ κρείσσω ξυμμάχους εἶναι θεοὺς·
 κάμῳν ἀκούσας' εὐγμάτων, ἔπειτα σὺ
 ὀλολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῇ παιάνισον,
 Ἑλληνικὸν νόμισμα θυστάδος βοῆς,
 θάρσος φίλοις, λύουσα πολεμίων φόβον. 270
 ἐγὼ δὲ χώρας τοῖς πολισσούχοις θεοῖς,
 πεδιονόμοις τε κάγορᾷ ἐπισκόποις,
 Δίρκης τε πηγαῖς, χυδατ' Ἴσμηνοῦ λέγω,
 εὖ ξυντυχόντων καὶ πόλεως σεισωσμένης,
 μήλοισιν αἱμάσσοντας ἑστίας θεῶν, 275
 ταυροκτονοῦντας θεοῖσιν, ὧδ' ἐπενύχομαι
 θύσειν τροπαῖα, δαῖτων δ' ἐσθλήματα
 στέφειν λάφυρα δουρίπληχθ' ἄγνοῖς δόμοις.
 τοιαῦτ' ἐπενύχου μὴ φιλοστόνως θεοῖς,

μηδ' ἐν ματαίοις κἀργίοις ποιφύγμασιν· 280
 οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγῃς τὸ μόρσιμον.
 ἐγὼ δ' ἐπάρχους ἔξ ἐμοὶ σὺν ἐβδόμῳ
 ἀντηρέτας ἐχθροῖσι τὸν μέγαν τρόπον
 εἰς ἐπτατειχεῖς ἐξόδους τάξω μολῶν,
 πρὶν ἀγγέλους σπερχνούς τε καὶ ταχυροδότους
 λόγους ἰκέσθαι καὶ φλέγειν χρείας ὑπο. 286

ΧΟ. Μέλει, φόβῳ δ' οὐχ ὑπνώσσει κέαρ· Str. 1.
 γείτονες δὲ καρδίας
 μέριμναι ζωπυροῦσι τάρβος, 289
 τὸν ἀμφιτειχῇ λεῶν δράκοντας ὥς τις τέκνων
 ὑπερδέδοικεν λεχαίων δυσευνάτορας
 πάντροφος πελειάς.
 τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους 295
 πανδαμὶ πανομιλῇ
 στείχουσιν· τί γένωμαι;
 τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν
 ἰάπτουσι πολῖται
 χερμάδ' ὀκριόεσσαν. 300
 παντὶ τρόπῳ, Διογενεῖς θεοὶ, πόλιν καὶ στρατὸν
 Καδμογενῇ ρύεσθε.

ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίης πέδον Ant. 1.
 τᾶσδ' ἄρειον, ἐχθροῖς 305
 ἀφέντες τὰν βαθύχθον' αἴαν,
 ὕδωρ τε Διρκαῖον, εὐτραφέστατον πωμάτων
 ὅσων ἦσιν Ποσειδᾶν ὁ γαῖόχορος 310
 Τηθύος τε παῖδες.
 πρὸς τὰδ', ὦ πολιοῦχοι
 θεοὶ, τοῖσι μὲν ἔξω
 πύργων ἀνδρολέτειραν

. . ῥίψοπλον ἔταν,
 ἐμβαλόντες ἄροισθε
 κῦδος τοῖσδε πολίταις,
 καὶ πόλεως ῥύτορες <ἔστε τ'> εὐέδροί τε στάθῃτ'
 ὀξυγόοις λιταῖσιν. 320

οἰκτρὸν γὰρ πόλιν ᾧδ' ὠγυγίαν Str. 2.
 Ἀἶδα προῖάψαι, δορὸς ἄγραν
 δουλίαν, ψαφαρᾶ σποδῶ,
 ὑπ' ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ πεδόθεν
 περθομέναν ἀτίμως, 325
 τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι,
 αἰαῖ, νέας τε καὶ παλαιὰς
 ἱππηδὸν πλοκάμων, περιρ-
 ρηγνυμένων φαρέων· βοᾷ δ'
 ἐκκενουμένα πόλις, 330
 λαῖδος ὀλλυμένας μιξοθρόου·
 βαρείας τοι τύχας προταρβῶ.

κλαυτὸν δ' ἀρτιτρόποις ὠμοδρόπων Ant. 2.
 νομίμων προπάροισιν διαμεῖψαι
 δωμάτων στυγερὰν ὁδόν. 335
 τί; τὸν φθίμενον γὰρ προλέγω
 βέλτερά τῶνδε πράσσει.
 πολλὰ γὰρ, εὖτε πτόλις δαμασθῇ,
 αἰαῖ, δυστυχῇ τε πράσσει.
 ἄλλος δ' ἄλλον ἄγει, φρονεύ- 340
 ει, τὰ δὲ πυρφορεῖ· καπνῶ
 χραίνεται πόλισμ' ἔπαν·
 μαινόμενος δ' ἐπιπνεῖ λαοδάμας
 μαιίνων εὐσέβειαν Ἄρης.

κορκορυγαὶ δ' ἀνὰ ἄστν, ποτὶ πτόλιν δ' Str. 3.

ὀρχάννα πυργῶτις· 346
 πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνήρ δορὶ καίνεται·
 βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαι
 τῶν ἐπιμαστιδίων
 ἀρτιτρεφεῖς βρέμονται. 350
 ἀρπαγαὶ δὲ διαδρομαῶν ὁμαίμονες·
 ξυμβολεῖ φέρον φέρουσι,
 καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ,
 ξύννομον θέλων ἔχειν,
 οὔτε μείον οὔτ' ἴσον λελιμμένοι. 355
 ποῖ' ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα;

παντοδαπὸς δὲ καρπὸς χαμάδις πεσὼν Ant. 3.
 ἀλγύνει κυρήσας,
 πικρὸν δ' ὕμνα θαλαμηπόλων·
 πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος 360
 γὰρ δόσις οὐτιδανοῖς
 ἐν ῥοθίοις φορεῖται.
 δμῳῖδες δὲ καινοπήμονες νέαι
 τλάμον' αἶσαν αἰχμάλωτον,
 ἀνδρὸς εὐτυχοῦντος αἷς 365
 δυσμενοῦς ὑπερτέρου
 ἐλπίς ἐστι νύκτερον τέλος μολεῖν,
 παγκλαύτων ἀλγέων ἐπίρροθον.

Ὅ τοι κατόπτῃς, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ, στρατοῦ
 πευθῶ τιν' ἡμῖν, ᾧ φίλαι, νέαν φέρει, 370
 σπουδῇ διώκων πομπίμους χνόας ποδοῖν. —
 καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' αὐτὸς Οἰδίπου τόκος
 εἶσ' ἀρτίκολλον ἀγγέλου λόγον μαθεῖν·
 σπουδῇ δὲ καὶ τοῦδ' οὐκ ἀπαρτίξει πόδα.

- ΑΓ. λέγοιμ' ἄν εἰδὼς εὖ τὰ τῶν ἐναντίων, 375
 ὥς τ' ἐν πύλαις ἕκαστος εἴληχεν πάλῳ.
 Τυδεὺς μὲν ἤδη πρὸς πύλαισι Προϊτίσιν
 βρέμει, πόρον δ' Ἴσμηνὸν οὐκ ἔξ περᾶν
 ὁ μάντις· οὐ γὰρ σφάγια γίγνεται καλὰ.
 Τυδεὺς δὲ μαργῶν καὶ μάχης λελιμμένος 380
 μεσημβριναῖς κλαγγαῖσιν ὥς δρυάων βοᾷ·
 θεῖναι δ' ὀνειδέει μάντιν Οἰκλείδην σοφόν,
 σαίνειν μόρον τε καὶ μάχην ἄψυχία.
 τοιαῦτ' αὐτῶν τρεῖς κατασκίους λόφους
 σείει, κρᾶνους χαίτωμ', ὑπ' ἀσπίδος δὲ τῷ 385
 χαλκήλατοι κλάξουσι κώδωνες φόβον·
 ἔχει δ' ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' ἀσπίδος τόδε,
 φλέγονθ' ὑπ' ἄστροις οὐρανὸν τετυγμένον·
 λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει,
 πρέσβιστον ἄστρον, νυκτὸς ὀφθαλμὸς, πρέπει.
 τοιαῦτ' ἁλύων ταῖς ὑπερκόμποις σαγαῖς 391
 βοᾷ παρ' ὄχθαις ποταμίαις, μάχης ἔρῳν,
 ἵππος χαλινῶν ὥς κατασθμαίνων μένει,
 ὅστις βοῇν σάλπιγγος ὀρ(θίαν κλύει).
 τίν' ἀντιτάξεις τῷδε; τίς Προΐτου πυλῶν 395
 κλήθρων λυθέντων προστατεῖν φερέγγυος;
 κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὐτὶν' ἂν τρέσαιμ' ἐγὼ,
 οὐδ' ἑλκοποιὰ γίγνεται τὰ σήματα·
 λόφοι δὲ κώδων τ' οὐ δάκνουσ' ἔνευ δορός.
 καὶ νύκτα ταύτην ἣν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος 400
 ἄστροισι μαρμαίρουσαν οὐρανοῦ κυρεῖν,
 τάχ' ἂν γένοιτο μάντις ἀνοία τινί.
 εἰ γὰρ θανόντι νῦξ ἐπ' ὕμμασιν πέσοι,
 τῷ τοι φέροντι σῆμ' ὑπέρκομπον τόδε
 γένοιτ' ἂν ὀρθῶς ἐνδίκως τ' ἐπώνυμον, 405
- ΕΤ.

καὐτὸς καθ' αὐτοῦ τήνδ' ὕβριν μαντεύσεται.
 ἐγὼ δὲ Τυδεΐ κεδνὸν Ἀστακοῦ τόκον
 τῶνδ' ἀντιτάξω προστάτην πυλωμάτων,
 μάλ' εὐγενῇ τε καὶ τὸν Αἰσχύνης θρόνον
 τιμῶντα καὶ στυγοῦνθ' ὑπέρφρονας λόγους. 410
 αἰσχροῦν γὰρ ἀργός, μὴ κακὸς δ' εἶναι φιλεῖ.
 σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν, ὧν Ἄρης ἐφείσατο,
 ὀίξωμ' ἀνεῖται, κάρτα δ' ἔστ' ἐγχώριος,
 Μελάνιππος. ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἄρης κρινεῖ.
 Δίκη δ' ὁμαίμων κάρτα νιν προστέλλεται 415
 εἴργειν τεκούσῃ μητρὶ πολέμιον δόρυ.

ΧΟ. τὸν ἄμυν νυν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν Str. 1.
 θεοὶ δοῖεν, ὥς διὰ δίκας πόλεως
 πρόμαχος ὄρνυται· τρέμω δ' αἵματη-
 φόρους μόρους ὑπὲρ φίλων ὀλομένων ιδέσθαι. 420

ΑΓ. τούτῳ μὲν οὕτως εὐτυχεῖν δοῖεν θεοί·
 Καπανεὺς δ' ἐπ' Ἠλέκτραισιν εἰληχεν πύλαις,
 γίγας ὅδ' ἄλλος τοῦ πάρος λελεγμένου 424
 μεῖζων, ὁ κόμπος δ' οὐ κατ' ἀνθρώπον φρονεῖ,
 πύργοις δ' ἀπειλεῖ δειν', ἃ μὴ κραῖνοι τύχη·
 θεοῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκπέρσειν πόλιν
 καὶ μὴ θέλοντός φησιν, οὐδὲ τὰν Διὸς
 ἔριν πέδοι σκήψασαν ἐμποδῶν σχεθεῖν·
 τὰς δ' ἀστραπὰς τε καὶ κεραυνίους βολὰς 430
 μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν προσήμασεν.
 ἔχει δὲ σῆμα γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον,
 φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερσὶν ὥπλισμένη·
 χρυσοῖς δὲ φωνεῖ γράμμασιν „πρήσω πόλιν.“
 τοιῷδε φωτὶ πέμπε, τίς ξυστήσεται, 435
 τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρέσας μενεῖ;
 ΕΤ. καὶ τῷδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίηται.

τῶν τοι ματαίων ἀνδράσιν φρονημάτων
 ἢ γλῶσσ' ἀληθῆς γίνεται κατήγορος.
 Καπανεὺς δ' ἀπειλεῖν ἄρα παρεσκευασμένος, 440
 θεοὺς ἀτίζων κάπογυμνάζων στόμα
 χαρᾷ ματαία θνητὸς ὦν εἰς οὐρανὸν
 πέμπει γεγωνὰ Ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπη.
 πέποιθα δ' αὐτῷ ξὺν δόκῃ τὸν πυρφόρον
 ἦξειν κεραυνὸν, οὐδὲν ἐξηκασμένον 445
 μεσημβρινοῖσι θάλλεσιν τοῖς ἡλίον.
 ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ, κεί στόμαργός ἐστ' ἄγαν,
 αἰθῶν τέτακται λῆμα, Πολυφόντου βία,
 φερέγγυον φροῦρημα, προστατηρίας
 Ἀρτέμιδος εὐνοίαισι σὺν τ' ἄλλοις θεοῖς. 450
 λέγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα.
 ΧΟ. ὅλοιθ' ὅς πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται,
 Ant. 1.
 κεραυνοῦ δέ νιν βέλος ἐπισχέθιοι,
 πρὶν ἐμὸν ἐσθορεῖν δόμον, παλικῶν θ'
 ἐδωλίων ὑπερκόπῃ δορί ποτ' ἐκλαπάξαι. 455
 ΑΓ. καὶ μὴν τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις
 λέξω· τρίτῳ γὰρ Ἐτεόκλῳ τρίτος πάλος
 ἐξ ὑπτίου ἠήδησεν εὐχάλκου κράνους,
 πύλαισι Νηϊσταῖσι προσβαλεῖν λόχον. 460
 ἵππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐμβριωμένους
 δινεῖ, θελούσας πρὸς πύλαις πεπτωκέναι.
 φριμοὶ δὲ συρίζουσι βάρβαρον νόμον,
 μυκτηροκόμποις πνεύμασιν πληροῦμενοι.
 ἐσχημάτισται δ' ἀσπίς οὐ σμικρὸν τρόπον· 465
 ἀνὴρ ὀπλίτης κλίμακος προσαμβάσεις
 στείχει πρὸς ἐχθρῶν πύργον, ἐκπέρσαι θέλων·
 βοᾷ δὲ χοῦτος γραμμάτων ἐν ξυλλαβαῖς,
 ὥς οὐδ' ἂν Ἀρης σφ' ἐκβάλῃ πυργωμάτων.

καὶ τῷδε φῶτὶ πέμπε τὸν φερέγγυον
πόλεως ἀπείργειν τῇσδε δούλιον ζυγόν.

ΕΤ. πέμποιμ' ἂν ἤδη τόνδε, σὺν τύχη δέ τῳ
* * * * *
καὶ δὴ πέπεμπται, κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων
Μεγαρεὺς, Κρέοντος σπέρμα τοῦ σπαρτῶν γένος
ὃς οὔτι μάργων ἱππικῶν φρουραγμάτων
βρόμον φοβηθεὶς ἐκ πυλῶν χωρήσεται,
ἀλλ' ἢ θανὼν τροφεῖα πληρώσει χθονί,
ἢ καὶ δὴ ἄνδρε καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος
ἐλὼν λαφύροις δῶμα κοσμήσει πατρός.
κόμπας' ἐπ' ἄλλῳ, μηδέ μοι φθύνει λόγων.

ΧΘ. ἐπεύχομαι δὴ τάδε μὲν σε τυχεῖν, St
ἰὼ πρόμαχ' ἐμῶν δόμων, τοῖσι δὲ δυστυχεῖν
ὥς δ' ὑπέραυχα βάξουσιν ἐπὶ πτόλει
μαιομένα φρενὶ, τῶς νιν
Ζεὺς νεμέτωρ ἐπίδοι κοταίνων.

ΑΓ. τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλας ἔχων
Ὅγκας Ἀθάνας, ξὺν βοῇ παρίσταται,
Ἴππομέδοντος σχῆμα καὶ μέγας τύπος.

* * * * *
ἄλω δὲ πολλήν, ἀσπίδος κύκλον λέγω,
ἔφριξα δινήσαντος· οὐκ ἄλλως ἐρῶ.
ὁ σηματουργὸς δ' οὐ τις εὐτελεῖς ἄρ' ἦν
ὅστις τόδ' ἔργον ὥπασεν πρὸς ἀσπίδι,
Τυφῶν' ἱέντα πύρπνοον διὰ στόμα
λιγνὺν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν.
ὕφρων δὲ πλεκτάναισι περιδρομον κύτος
προσηδάφισται κοιλογάστορος κύκλου.
αὐτὸς δ' ἐπηλάλαξεν, ἔνθεος δ' Ἄρει
βακχᾶ πρὸς ἀλκὴν Θυιάς ὡς φόβον βλέπων.

- 471 τοιοῦδε φωτὸς πείραν εὖ φυλακτέον·
 φοῖτος γὰρ ἤδη πρὸς πύλαις κομπάζεται. 500
 ΕΤ. πρῶτον μὲν Ὅγκα Παλλὰς ἤδ' ἀγχίπολις 501
 πύλαισι (γείτων) ἀνδρὸς ἐχθαίρουσ' ὕβριν
 εἶρξει νεοσσῶν ὥς δράκοντα δύσχιμον·
 475 Ὑπερβίως δὲ, κεδνὸς Οἶνοπος τόκος
 ἀνὴρ κατ' ἀνδρα τοῦτον ἠρέθη, θέλων 505
 ἐξιστορεῖσθαι μοῖραν ἐν χρεῖα τύχης,
 οὔτ' εἶδος οὔτε θυμὸν οὐδ' ὅπλων σκέειν
 μωμητός· Ἐρμῆς δ' εὐλόγως ξυνήγαγεν.
 480 ἐχθρὸς γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ τῷ ξυστήσεται,
 ξυνοίσετον δὲ πολεμίους ἐπ' ἀσπίδων 510
 θεοῦς· ὁ μὲν γὰρ πύρπνοον Τυφῶν ἔχει,
 Ὑπερβίῳ δὲ Ζεὺς πατήρ ἐπ' ἀσπίδος
 σταδαῖος ἦσται, διὰ χερὸς βέλος φλέγων· 513
 τοιάδε μέντοι προσφίλεια δαιμόνων. 515
 485 πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἐσμέν, οἱ δ' ἡσσωμένων,
 εἰ Ζεὺς γε Τυφῶ καρτερώτερος μάχη, 517
 κοῦπω τις εἶδε Ζῆνά του νικῶμενον. 514
 εἰκὸς δὲ πράξειν κἀνδρας ὧδ' ἀντιστάτας· 518
 Ὑπερβίῳ τε πρὸς λόγον τοῦ σήματος
 σωτήρ γένοιτ' ἂν Ζεὺς ἐπ' ἀσπίδος τυχών. 520
 490 ΧΟ. πέποιθα τὸν <δὴ> Αἰδὸς ἀντίτυπον Ant. 2.
 ἔχοντ' ἄφιλον ἐν σάκει τοῦ χθονίου δέμας
 δαίμονος, ἐχθρὸν εἰκασμα βροτοῖς τε καὶ
 δαροβίοισι θεοῖσιν,
 495 πρὸςθε πυλᾶν κεφαλὰν ἰάψειν. 525
 ΑΓ. οὕτως γένοιτο. τὸν δὲ πέμπτον αὖ λέγω,
 πέμπταισι προσταχθέντα Βορραίαις πύλαις,
 τύμβον κατ' αὐτὸν Διογενοῦς Ἀμφίονος·
 ὕμνουσι δ' αἰχμὴν ἣν ἔχει μᾶλλον θεοῦ

σέβειν πεποιθὼς ὁμμάτων θ' ὑπέρτερον,
 ἢ μὴν λαπάξειν ἄστν Καδμείων βία
 Διός· τόδ' αὐδ' ἄ μητρὸς ἐξ ὀρεσκόου
 βλάστημα καλλίπρωρον, ἀνδρόπαις ἀνὴρ.
 στείχει δ' Ἴουλος ἄρτι διὰ παρηΐδων,
 ὦρας φουόσης, ταρφὺς ἀντέλλουσα θοῖξ.
 ὁ δ' ὦμόν, οὔτι παρθένων ἐπώνυμον,
 φρόνημα, γοργὸν δ' ὅμμ' ἔχων, προσίσταται,
 Παρθενοπαῖος Ἀρκάς. ὁ δὲ τοιοῦδ' ἀνὴρ,
 μέτοικος, Ἄργει δ' ἐκτίνων καλὰς τροφὰς,
 πύργοις ἀπειλεῖ τοῖσδ' ἃ μὴ κραίνοι θεός.
 οὐ μὴν ἀκόμπαστός γ' ἐφίσταται πύλαις·
 τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκηλάτῳ
 σάκει, κυκλωτῷ σώματος προβλήματι,
 Σφίγγ' ὠμόσιτον προσμεμηχανημένην
 γόμοις ἐνώμα, λαμπρὸν ἔκκρουστον δέμας,
 φέρει δ' ὑφ' αὐτῇ φῶτα Καδμείων ἕνα,
 ὥς πλείστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἰάπτεσθαι βέλη.
 ἐλθὼν δ' ἔοικεν οὐ καπηλεύσειν μάχην,
 μακρῶς κελεύθου δ' οὐ κατασχυνεῖν πόρον.

ET.

* * * * *
 εἰ γὰρ τύχοιεν ὧν φρονουσι πρὸς θεῶν
 * * * * *
 αὐτοῖς ἐκείνοις ἀνοσίοις κομπάσμασιν,
 ἢ τᾶν πανώλεις παγκάκως τ' ὀλοίατο.
 ἔστιν δὲ καὶ τῷδ', ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα,
 ἀνὴρ ἄκομπος, χεῖρ δ' ὄρᾳ τὸ δράσιμον,
 Ἄκτωρ ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμένου·
 ὃς οὐκ ἔασει γλῶσσαν ἐργμάτων ἄτερ
 εἶσω πυλῶν ῥέουσιν ἁλδαίνειν κακὰ,
 οὐδ' εἰσαμεῖψαι θηρὸς ἐχθίστου δάκτος

- 530 [εἰκὼν φέροντα πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος].
 ἔξωθεν εἰκὼν τῷ φέροντι μέμψεται 530
 πυκνοῦ κροτησμοῦ τυγγάνουσ' ὑπὸ πτόλιν.
 θεῶν θελόντων <τά>δ' ἂν ἀληθεύσαιμ' ἐγώ.
 ΧΟ. ἰκνεῖται λόγος διὰ στηθέων, Str. 3.
 535 τριχὸς δ' ὀρθίας πλόκαμος ἴσταται,
 μεγάλη μεγαληγόρων 565
 537 κλύουσ' ἀνοσίων ἀνδρῶν. εἶθε γὰρ
 547 θεοὶ τοῦσδ' ὀλέσειαν ἐν γῇ.
 ΑΓ. ἔκτον λέγοιμ' ἂν ἄνδρα σωφρονέστατον,
 548 ἀλκὴν τ' ἄριστον, μάντιν, Ἀμφιάρεω βίαν·
 549 Ὅμολωσίην δὲ πρὸς πύλαις τεταγμένως 570
 540 κακοῖσι βάζει πολλὰ Τυδέως βίαν,
 τὸν ἀνδροφόντην, τὸν πόλεως ταράκτορα,
 μέγιστον Ἄργει τῶν κακῶν διδάσκαλον,
 Ἐρινύος κλητῆρα, πρόσπολον φόνου,
 κακῶν τ' Ἀδράστῳ τῶνδε βουλευτήριον. 575
 καὶ τὸν σὸν αὖθις προσ<θροῶν ὁμόσ>πορον
 545 ἔξυπτιάζων ὄμμα Πολυνείκους βίαν,
 546 δῖς τ' ἐν τελευτῇ τοῦνομ' ἐνδατούμενος,
 καλεῖ· λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα·
 550 ἥ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι προσφιλές, 580
 καλόν τ' ἀκοῦσαι καὶ λέγειν μεθυστέροις,
 πόλιν πατρώαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
 πορθεῖν, στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβεβληκότα;
 μητρός τε πληγὴν τίς κατασβέσει δίκη;
 πατρίς τε γαῖα σῆς ὑπὸ σπουδῆς δορὸς 585
 555 ἄλοῦσα πῶς σοι ξύμμαχος γενήσεται;
 ἔγωγε μὲν δὴ τόνδε πιανῶ γύην,
 μάντις κεκευθὼς πολεμίας ὑπὸ χθονός.
 μαχώμεθ', οὐκ ἔτιμον ἐλπίζω μόρον."

- τοιαῦθ' ὁ μάντις ἄσπίδ' εὐκυκλον νέμων 590
 πάγκαλκον ἠΐδα· σῆμα δ' οὐκ ἐπὶν κύκλω.
 οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θέλει,
 βαθείαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,
 ἐξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλευόμενα.
 τούτῳ σοφούς τε κἀγαθοὺς ἀντηρέτας 595
 πέμπειν ἐπαινῶ· δεινὸς ὃς θεοὺς σέβει.
 ET. φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος ὄρνιθος βροτοῖς
 δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβεστάτοις.
 ἐν παντὶ πράγει δ' ἔσθ' ὀμιλίας κακῆς
 κἀκίον οὐδὲν, καρπὸς οὐ κομιστέος· 600
 ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται.
 ἢ γὰρ ξυνεισβάς πλοῖον εὐσεβῆς ἀνὴρ
 ναύταισι θερμοῖς ἐν πανουργίᾳ τινὶ
 ὕλωλεν ἀνδρῶν σὺν θεοπτύστῳ γένει,
 ἢ ξὺν πολίταις ἀνδράσιν δίκαιος ὢν 605
 ἐχθροξένοισι τε καὶ θεῶν ἀμνήμοισιν
 ταύτοῦ κυρήσας ἐνδίκως ἀργεύματος,
 πληγὴς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ 'δάμη.
 οὕτως δ' ὁ μάντις, νῖον Οἰκλέους λέγω,
 σώφρων δίκαιος ἀγαθὸς εὐσεβῆς ἀνὴρ, 610
 μέγας προφήτης, ἀνοσίοισι συμμειγὴς
 θρασυστόμοισιν ἀνδράσιν βίᾳ φρενῶν,
 τείνουσι πομπὴν τὴν μακρὰν πάλιν μολεῖν
 Διὸς θέλοντος ξυγκαθελκυσθήσεται.
 δοκῶ μὲν οὖν σφε μὴδὲ προσβαλεῖν πύλαις, 615
 οὐχ ὥς ἄθυμον οὐδὲ λήματος κἀκῇ,
 ἀλλ' οἶδεν ὥς σφε χορὴ τελευτήσῃ μάχῃ,
 εἰ καρπὸς ἐστὶ θεσφάτοισι Λοξίου. 618
 ὅμως δ' ἐπ' αὐτῷ φῶτα Λασθένους βίαν 620
 ἐχθρόξενον πυλωρὸν ἀντιτάζομεν,

γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἡβῶσαν φύει, 622

φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια· 619

ποδῶκες οἶμα, χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται 623

παρ' ἄσπίδος γυμνωθὲν ἀρπάσαι δόρυ.

θεοῦ δὲ δῶρόν ἐστιν εὐτυχεῖν βροτούς. 625

ΧΘ. κλύοντες θεοὶ δικαίας λιτὰς Ant. 3.

ἡμετέρας τελεῖθ', ὥς πόλις εὐτυχῇ,

δορίπονα κάκ' ἐκτρέπον-

τες εἰς ἐπιμόλους· πύργων δ' ἔκτοθεν 630

βαλὼν Ζεὺς σφε κάνοι κεραυνῷ.

ΑΓ. τὸν ἑβδομον δὴ τὸν πρὸς ἐβδόμῃς πύλαις

λέξω, τὸν αὐτοῦ σοῦ κασίγνητον, πόλει

οἷας ἀρᾶται καὶ κατεύχεται τύχας.

πύργοις ἐπεμβὰς κάπικηρυχθεὶς χθονὶ 635

ἁλώσιμον παιᾶν' ἐπεξιακχάσας,

σοὶ ξυμφέρεσθαι καὶ κτανὼν θανεῖν πέλας

· · · · ·

ἢ ζῶντ' ἀτιμαστῆρα τὼς ἀνδρηλάτην

φυγῇ τὸν αὐτὸν τόνδε τίσασθαι τρόπον.

τοιαῦτ' αὐτεῖ καὶ θεοὺς γενεθλίους

καλεῖ πατρῷας γῆς ἐποπτῆρας λιτῶν 640

τῶν ὧν γενέσθαι πάγχυ Πολυνείκους βία.

ἔχει δὲ καινοπηγὲς εὐθέτου σάκος

διπλοῦν τε σῆμα προσμεμηχανημένον.

χρυσήλατον γὰρ ἄνδρα τευχιστὴν ἰδεῖν

ἄρει γυνή τις σωφρόνως ἡγουμένη. 645

Δίκη δ' ἄρ' εἶναί φησιν, ὥς τὰ γράμματα

λέγει "κατάξω δ' ἄνδρα τόνδε καὶ πόλιν

ἔξει πατρῶων δωμάτων τ' ἐπιστροφάς."

τοιαῦτ' ἐκείνων ἐστὶ τᾶξευρήματα.

σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γινῶθι τίνα πέμπειν δοκεῖ 650

ET.

ὥς οὔ ποτ' ἀνδρὶ τῷδε κηρυκευμάτων
 μέμψει, σὺ δ' αὐτὸς γινῶθι ναυκληρεῖν πόλι.
 ὦ θεομανὲς τε καὶ θεῶν μέγα στύγος,
 ὦ πανθάκρυτον ἄμυν Οἰδίπου γένος·
 ὦμοι, πατρός δὴ νῦν ἀραὶ τελεσφόροι.
 ἀλλ' οὔτε κλάειν οὔτ' ὀδύρεσθαι πρέπει,
 μὴ καὶ τεκνωθῇ δυσφορώτερος γόος.
 ἐπώνυμῳ δὲ κάρτα, Πολυνείκῃ λέγω,
 τάχ' εἰσόμεσθα τοῦπίσημ' ὅποι τελεῖ,
 εἴ νιν κατὰξει χρυσότευκτα γράμματα
 ἐπ' ἀσπίδος φλύοντα σὺν φοίτῳ φρενῶν.
 εἰ δ' ἢ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη παρῇν
 ἔργοις ἐκείνου καὶ φρεσὶν, τάχ' ἂν τόδ' ἦν·
 ἀλλ' οὔτε νιν φυγόντα μητρόθεν σκότον,
 οὔτ' ἐν τροφαῖσιν, οὔτ' ἐφηβήσαντά πω,
 οὔτ' ἐν γενεῖου ξυλλογῇ τριχώματος,
 Δίκη προσεῖδε καὶ κατηξιώσατο·
 οὐδ' ἐν πατρώας μὴν χθονὸς κακουχίᾳ
 οἶμαί νιν αὐτῷ νῦν παραστατεῖν πέλας,
 ἢ δῆτ' ἂν εἴη πανδίκως ψευδώνυμος
 Δίκη, ξυνοῦσα φωτὶ παντόλμῳ φρένας.
 τούτοις πεποιθὼς εἶμι καὶ ξυστήσομαι
 αὐτός· τίς ἄλλος μάλλον ἐνδικώτερος;
 ἄρχοντί τ' ἄρχων καὶ κασιγνήτῳ κάσις,
 ἐχθρὸς σὺν ἐχθρῷ στήσομαι. φέρ' ὥς τάχος
 κνημίδας, αἰχμὴν, καὶ πετρῶν προβλήματα.
 XO. μὴ, φίλτατ' ἀνδρῶν, Οἰδίπου τέκος, γένη
 ὀργὴν ὁμοῖος τῷ κάκιστ' αὐδωμένῳ·
 ἀλλ' ἄνδρας Ἀργείοισι Καδμείους ἄλλος
 ἐς χεῖρας ἔλθειν· αἷμα γὰρ καθάρσιον.

ἄνδροϊν δ' ὁμαίμοιν θάνατος ᾧδ' αὐτοκτόνος,
οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος.

ET. εἶπερ κακὸν φέροι τις αἰσχύνῃς ἄτερ,
ἔστω· μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσιν·
κακῶν δὲ κάσχωρῶν οὔτιν' εὐκλείαν ἔρεϊς. 685

355 XO. τί μέμονας, τέκνον; μή τί σε θυμοπλη- Str. 1.
θῆς δορίμαργος ἅτα φερέτω· κακοῦ δ'
ἔκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν.

ET. ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεὸς,
ἴτω κατ' οὖρον κῦμα Κωκυτοῦ λαχόν 690
Φοῖβω στυγῆθεν πᾶν τὸ Λαῖου γένος.

60 XO. ὠμοδακῆς σ' ἄγαν ἵμερος ἐξοτρύ- Ant. 1.
νει πικρόκαρπος ἀνδροκτασίαν τελεῖν
αἵματος οὐ θεμιστοῦ.

ET. φίλου γὰρ ἐχθρά μοι πατρὸς μέλαιν' Ἀρά 695
ξηροῖς ἀκλαύτοις ὕμνασιν προσιζάνει,
λέγουσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου.

65 XO. ἀλλὰ σὺ μὴ 'ποτρύνον· κακὸς οὐ κεκλή- Str. 2.
σει βίον εὖ κυρήσας· μελάναιγίς ἐκ δ'
εἴσι δόμων Ἑρινὺς, ὅταν ἐκ χερῶν 700
θεοὶ θυσίαν δέχωνται.

ET. θεοῖς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα,
χάρις δ' ἄφ' ἡμῶν ὀλομένων θανυμάζεται·
τί οὖν ἔτ' ἂν σαίνοιμεν ὀλέθριον μόρον;

70 XO. νῦν ὅτε σοι παρέστακεν· ἐπεὶ δαίμων Ant. 2.
λήματος ἐν τροπαίᾳ χρονία μεταλ- 706
λακτὸς ἴσως ἂν ἔλθοι θελεμωτέρῳ
πνεύματι· νῦν δ' ἔτι ζεῖ.

ET. ἐξέξεσεν γὰρ Οἰδίου κατεύγματα·
ἄγαν δ' ἀληθεῖς ἐνυπνίων φαντασμάτων 710
ὑψεις, πατρῶων χρημάτων δατήριοι.

- ΧΟ. *πιθοῦ γυναιξί, καίπερ οὐ στέργων ὕμῳ.*
 ΕΤ. *λέγοιτ' ἂν ὦν ἄνη τις· οὐδὲ χοῇ μακράν.*
 ΧΟ. *μὴ λήθῃς ὁδοῦς σὺ τάσδ' ἐφ' ἐβδόμῃς πύλαις.*
 ΕΤ. *τεθηγμένον τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ.* 715
 ΧΟ.
 ΕΤ. *νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμᾷ θεός.*
 ΧΟ.
 ΕΤ. *οὐκ ἄνδρ' ὀπλίτην τοῦτο χοῇ στέργειν ἔπος.*
 ΧΟ. *ἀλλ' αὐτάδελφον αἷμα δρέψασθαι θέλεις;*
 ΕΤ. *θεῶν διδόντων οὐκ ἂν ἐκφύγοι κακά.*

- ΧΟ. *Πέφρικα τὰν ὠλεσίοικον*
θεὸν, οὐ θεοῖς ὁμοίαν,
παναλαθῇ κακόμαντιν,
πατρὸς εὐκταίαν Ἑρινὺν
τελέσαι τὰς περιθύμους
κατάρας Οἰδιπόδα βλαψίφρονος·
παιδολέτωρ δ' ἔρις ἅδ' ὀτρύνει.

Str. 1.
721

725

Ant. 1.

730

ξένος δὲ κλήρους ἐπινωμᾷ
Χάλυβος Σκυθᾶν ἄποικος,
κτεάνων χρηματοδαίτας
πικρὸς, ὠμόφρων σίδαρος,
χθονία ναίειν διαπήλας,
ὅποσιν καὶ φθιμένοισιν κατέχειν,
τῶν μεγάλων πεδίων ἁμοίρους.

ἐπειδὴν αὐτοκτόνως
αὐτοδάκτοι θάνωσιν,
καὶ χθονία κόνις πῆλ
μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον,

Str. 2.
735

τίς ἂν καθαροὺς πόροι,
τίς ἂν σφε λούσειεν; ὦ
πόννοι δόμων νέοι παλαι-
οῖσι συμμειγῆς κακοῖς.

740

Ant. 2.

παλαιγενῇ γὰρ λέγω
παρβασίαν ὀξυποινον·
αἰῶνα δ' ἐς τρίτον μένει·
Ἀπόλλωνος εὖτε Λαῖος
βία, τρὶς εἰπόντος ἐν
μεσομφάλοις Πυθικοῖς
χρηστηρίοις θνᾶσκοντα γέν-
νας ἄτερ σφῶζειν πόλιν,

745

Str. 3.
751

κρατηθεῖς ἐκ φίλων ἀβουλιᾶν
ἐγείνατο μὲν μόρον αὐτῷ,
πατροκτόνον Οἰδιπόδαν,
ὅστε ματρὸς ἀγνὰν
σπείρας ἄρουραν, ἴν' ἐτράφη,
ὄξιν αἱματόεσσαν
ἔτλα· παρὰ νοῖα συνᾶγε
νυμφίους φρενώλεις.

755

Ant. 3.

760

κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα κύμ' ἄγει.
τὸ μὲν πίτνον, ἄλλο δ' αἰείρει
τρίχαλον, ὃ καὶ περὶ πρύ-
μναν πόλεως καχλάζει.
μεταξὺ δ' ἄλλῃσιν ὅδ' ὀλίγῳ
τείνει πύργος ἐν εὐρεί.
δέδοικα δὲ σὺν βασιλεῦσι
μὴ πόλις δαμασθῇ.

765

Str. 4.

τέλειαι γὰρ παλαιφάτων ἄρᾶν

βαρεῖται καταλλαγαί·
 τὰ δ' ὅλοα πενομένους παρέρχεται,
 πρόπρυμνα δ' ἐκβολὰν φέρει
 ἀνδρῶν ἀλφηστῶν
 ὄλβος ἄγαν παχυνθεῖς.

τίν' ἀνδρῶν γὰρ τοσόνδ' ἐθαύμασάν τ' An
 ἐν οἴκοις ξυνέστιοι,
 πόλεος ὁ πολύβατός τ' ἀγῶν βροτῶν,
 ὅσον τότ' Οἰδίπουν τίον,
 τὰν ἀρπαξάνδραν
 κῆρ' ἀφελόντα χώρας;

ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων ἐγένετο μέλεος ἀθλίων
 γάμων, St
 ἐπ' ἄλγει δυσφορῶν
 μαινομένην κραδίᾳ
 δίδυμα κάκ' ἐτέλεσεν·
 πατροφόνῳ χειρὶ τῶν
 κρεισσοτέκνων ὁμμάτων ἐπλάγχθη·

τέκνοισιν δ' ἀρὰς ἐφῆκεν ἐπικότους τροφᾶς,
 αἰαῖ, An
 πικρογλώσσους ἀρὰς,
 καὶ σφε σιδαρονόμῳ
 διὰ χειρὶ ποτε λαχεῖν
 κτήματα· νῦν δὲ τρέω
 μὴ τελέσῃ καμψίπους Ἑρινύς.

ΑΓ. Θαρσεῖτε, παῖδες μητέρων τεθραμμέναι

* * * * *

ΧΟ. πόλις πέφευγεν ἥδε δούλιον ζυγόν;

- ΑΓ. πέπτωκεν ἀνδρῶν ὀβριμῶν κομπάσματα·
πόλις δ' ἐν εὐδία τε καὶ κλυδωνίου 795
πολλαῖσι πληγαῖς ἄντλον οὐκ ἐδέξατο.
- ΧΟ. στέγει δὲ πύργος, καὶ πύλας φερεγγύοις
ἐφαρξάμεσθα μονομάχοισι προστάταις;
- ΑΓ. καλῶς ἔχει τὰ πλεῖστ' ἐν ἔξ πυλώμασιν·
τὰς δ' ἐβδόμας ὁ σεμνὸς ἐβδομαγέτης 800
ἄναξ Ἀπόλλων εἶλετ', Οἰδίπου γένει
κραίνων παλαιᾶς Λαῖου δυσβουλίας.
- ΧΟ. τί δ' ἐστὶ πρῶτος νεόκοτον πόλει παρόν; 803
- ΑΓ. ἄνδρες τεθνῶσιν ἐκ χειρῶν αὐτοκτόνων. 805
- ΧΟ. τίνας; τί δ' εἶπας; παραφρονῶ φόβῳ λόγου.
- ΑΓ. φρονοῦσα νῦν ἔκουσον· Οἰδίπου τόκῳ 807
- ΧΟ. ἐκείθι κεῖσθον; βαρέα δ' οὖν ὅμως φράσον. 810
- ΑΓ. οὐδ' ἀμφιλέκτως μὴν κατεσποδημένω. 809
- ΧΟ. οἷ' γὰρ τάλαινα, μάντις οὔσα τῶν κακῶν· 808
οὕτως ἀδελφαῖς χειρὶν ἡναιέροντ' ἄγαν. 811
- ΑΓ. οὕτως ὁ δαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἄμα·
αὐτὸς δ' ἀναλοῖ δῆτα δύσποτμον γένος.
784 τοιαῦτα χαίρειν καὶ δακρύεσθαι πάρα·
πόλιν μὲν εὖ πρᾶσσουσάν, οἱ δ' ἐπιστάται, 815
5. δισσῶ στρατηγῶ, διέλαχον σφυρηλάτῳ
Σκύθῃ σιδήρῳ κτημάτων παμπησίαν.
780 ἔξουσιν δ' ἦν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθόνα
πατρὸς κατ' εὐχὰς δυσπότμους φορούμενοι.
[πόλις σέσωσται· βασιλέειν δ' ὁμοσπόροι 820
πέπωκεν αἶμα γὰρ ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ.]
- ΧΟ. ὦ μέγαλε Ζεῦ καὶ πολιοῦχοι
δαίμονες, οἳ δὴ Κάδμου πύργους

804 πόλις σέσωσται· βασιλέες δ' ὁμόσποροι.

. . . τοῦσδε ῥύεσθε,
 πότερον χαίρω καὶ πολολύξω 825
 πόλεως ἄσινεῖ σωτῆρι,
 ἢ τοὺς μογεροὺς καὶ δυσδαίμονας
 ἀτέκνους κλαύσω πολεμάρχους;
 οὐ δῆτ' ὀρθῶς κατ' ἐπωνυμίαν
 <κλεινοί τ' ἐτέον> καὶ πολυνεικεῖς 830
 ὦλοντ' ἄσεβεῖ διανοίᾳ.

ὦ μέλαινα καὶ τελεία Str. 1.
 γένεος Οἰδίου τ' ἄρ',
 κακόν με καρδίαν τι περιπίτνει κρύος.
 ἔτευξα τύμβῳ μέλος 835
 Θυιάς, αἵματοςταγεῖς
 νεκροὺς κλύουσα δυσμόρως
 θανόντας· ἢ δύσορως ἔδε ξυνανλία δορός. 839

ἐξέπραξεν, οὐδ' ἀπεῖπεν Ant. 1.
 πατρὸςθεν ἐνκαΐα φάτις·
 βουλαὶ δ' ἄπιστοι Λαῖου διήρκεσαν.
 μέριμνα δ' ἀμφὶ πτόλιν·
 θέσφατ' οὐκ ἀμβλύνεται.
 ἰὼ πολύστονοι, τόδ' εἰρ-
 γάσσασθ' ἄπιστον· ἦλθε δ' αἰακτὰ πῆματ' οὐ
 λόγῳ. 845

τάδ' αὐτόδηλα, προὔπτος ἀγγέλου λόγος· Str. 2.
 διπλαῖ μέριμναι, δίδυμ' ἀγανόρεα κακὰ,
 αὐτοφόνα, δίμορα τέλεα τάδε πάθη. τί φῶ; 850
 τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνοι πόνων ἐφέστιοι;
 ἀλλὰ γόνων, ὦ φίλαι, κατ' οὖρον

ἐρέσσετ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χερσὶν Ant. 2.
 πίτυλον, ὅς αἰὲν δι' Ἀχέροντ' ἀμείβεται
 τὰν ναύστολον μελάγκροκον θεωρίδα,
 τὰν ἀστιβῆ' πόλλωνι, τὰν ἀνάλιον,
 πάνδοκον εἰς ἀφανῇ τε χέρσον. 860

Ἀλλὰ γὰρ ἤκουσ' αἶδ' ἐπὶ προῖος
 πικρὸν Ἀντιγόνη τ' ἠδ' Ἰσμήνη,
 θρῆνον ἀδελφοῖν· οὐκ ἀμφιβόλως
 οἶμαί σφ' ἐρατῶν ἐκ βαθυκόλπων
 στηθέων ἦσειν ἄλγος ἐπάξιον. 865

ἡμᾶς δὲ δίκη πρότερον φήμης
 τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον Ἑρινύος
 ἀχεῖν Ἄιδου τ'

ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν.
 ἰώ,
 δυσαδελφόταται πασῶν ὀπόσαι 870
 στρόφον ἐσθῆσιν περιβάλλονται,
 κλάω, στένομαι, καὶ δόλος οὐδεὶς
 μὴ 'κ φρενὸς ὀρθῶς με λιγαίνειν.

ἰὼ ἰὼ δύσφρονες, Str.
 φίλων ἄπιστοι καὶ κακῶν ἀτρώμονες, 875
 δόμους ἐλόντες πατρῷους μέλαιοι σὺν αἰχμᾷ.

μέλαιοι δῆθ' οἳ μελέους θανάτους
 ἠΰροντο δόμων ἐπὶ λύμῃ.

ἰὼ ἰὼ δωμαίων Ant.
 ἐρειψίτοιχοι καὶ πικρὰς μοναρχίας 881
 ἰδόντες, ἤδη διήλλαχθε σὺν σιδάρῳ. 883

κάριτα δ' ἀληθῆ πατρὸς Οἰδιπόδα
 πότνι' Ἐρινὺς ἐπέκραεν.

886

δὲ εὐωνύμων τετυμμένοι,
 τετυμμένοι δῆθ', ὁμο-
 σπλάγχχνων τε πλευρωμάτων

Str. 1.

890

υ υ υ υ υ υ -

αἰαῖ δαιμόνιοι,
 αἰαῖ δ' ἀντιφόνων
 — θανάτων ἀραί.

διανταίαν λέγεις δόμοισι καὶ
 σώμασιν πεπλαγμένους,
 ἀνανδάτῳ μένει <τ'>
 ἀραίῳ τ' ἐκ πατρὸς
 <δῆ> διχόφρονι πότμῳ.

895

διήκει δὲ καὶ πόλιν στόνος,
 στένουσι πύργοι, στένει
 πέδον φίλανδρον· μενεῖ
 κτέανά τ' ἐπιγόνους,
 δι' ὧν αἰνομόροις,
 δι' ὧν νεῖκος ἔβα
 καὶ θανάτου τέλος.

Ant. 1.

901

905

ἐμοιράσαντο δ' ὀξυκάρδιοι
 κτήμαθ', ὥστ' ἴσον λαχεῖν.
 διαλλακτῆρι δ' οὖν
 ἀμεμφεῖα φίλοις,
 οὐδ' ἐπίχαρις Ἄρης.

910

σιδαρόπλακτοι μὲν ᾧδ' ἔχουσιν,
 σιδαρόπλακτοι δὲ τοὺς μένουσιν,
 τάχ' ἂν τις εἴποι, τίνες;
 τᾶφω πατρῶων λαχαί.

Str. 2.

δόμων μάλ' ἀχάεσσ' ἰὰ τοὺς
 προπέμπει, δαϊκτῆρ
 γόος αὐτόστονος, αὐτοπήμων,
 δαῖφρων, οὐ φιλογαθῆς,
 ἐτύμως δακρυχέων ἐκ
 φρενὸς, ἃ κλαομένας μου
 μινύθει τοῖνδε δυοῖν ἀνάκτιν.

915

920

πάρεστιν εἰπεῖν ἐπ' ἀθλίοισιν
 ὥς ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολίτας,
 ξένων τε πάντων στίχας
 πολυφθόρους ἐν δαῖ.

Ant. 2.

925

<ἰὼ> δυσαίων σφ' ἃ τεκοῦσα
 πρὸ πασᾶν γυναικῶν
 ὀπόσαι τεκνογόνοι κέκληνται·
 παῖδα τὸν αὐτᾶς πόσιν αὐτᾶ
 θεμένα τούσδ' ἔτεχ', οἳ δ' ᾧδ'
 ἐτελεύτασαν ὑπ' ἄλλα-
 λοφόνοις χερσὶν ὁμοσπόροισιν.

930

ὁμόσποροις δῆτα καὶ συνωλέθροις,
 διανομαῖς ἀφίλοις
 ἔριδι μαινομένα,
 νείκεος ἐν τελευτᾷ.

Str. 3.

935

πέπνυται δ' ἔχθος, ἐν δὲ γαίᾳ
 ζόα φονορύντῳ
 μέμεινται· κάρτα δ' εἶς' ὄρμαιμοι. 940
 πικρὸς λυτὴρ νεικέων
 ὁ πόντιος ξεινὸς ἐκ πυρὸς συνθεῖς
 θηκτὸς σίδαρος· πικρὸς δὲ χρημάτων
 ἴσος δατητὰς Ἄρης 945
 ἄρ' ἀν πατρώαν τιθεῖς ἀλαθῇ.

ἔχουσι μοῖραν λαχόντες, ὧ μέλαιοι, Ant. 3.
 διοδότην ἀχέων·
 ὑπὸ δὲ σώματι γᾶς
 πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται. 950

ἰὼ πολλοῖς ἐπανθίσαντες
 πόνοισι γενεάν·
 τελευταῖαι δ' ἐπὶ ἡλάλαξαν
 Ἄρα τὸν ὀξὺν νόμον,
 τετραμμένον παντρώπῳ φυγᾷ γένους. 955
 ἔστακε δ' Ἄτας τροπαῖον ἐν πύλαις,
 ἐν αἷς ἐθείνοντο, καὶ
 δυοῖν κρατήσας ἔληξε δαίμων. 960

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

παισθεῖς ἐπαισας. Prood.

ΙΣΜΗΝΗ.

σὺ δ' ἔθανες κατακτανών.

ΑΝ. δορὶ δ' ἔκανες.

ΙΣ. δορὶ δ' ἔθανες.

ΑΝ. μελεόπονος. 963

ΙΣ. μελεοπαθής.

ΑΝ. πρόκεισαι

- ΙΣ. *κατακτάς.* 965
- ΑΝ. ἴτω γόος.
- ΙΣ. ἴτω δάκρυ. 964
- ΑΝ. ἐή. Str.
- ΙΣ. ἐή.
- ΑΝ. *μαίνεται γόοισι φρήν.* 966
- ΙΣ. *ἐν δὲ καρδία στένει.*
- ΑΝ. *ἰὼ ἰὼ πάνδυρτε σύ.*
- ΙΣ. *σὺ δ' αὖτε καὶ πανάθλιε.*
- ΑΝ. *πρὸς φίλου ἔφθισο.* 970
- ΙΣ. *καὶ φίλον ἔκτανες.*
- ΑΝ. *διπλᾶ λέγειν.*
- ΙΣ. *διπλᾶ δ' ὀρᾶν.*
- ΑΝ. *ἄχεα δοιὰ τὰδ' ἐγγύθεν.*
- ΙΣ. *πέλας ἀδελφε' ἀδελφεῶν.*
- ΑΝ. ΙΣ. *ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά,* 975
πότνιά τ' Οἰδίπου [σκιὰ,]
μέλαιν' Ἑρινὺς, ἧ μεγασθενῆς τις εἶ.
- ΑΝ. ἐή. Ant.
- ΙΣ. ἐή.
- ΑΝ. *δυσθέατα πῆματα*
- ΙΣ. *τόνδ' ἐδέξαθ' ἐκ φυγᾶς.*
- ΑΝ. *οὐδ' ἵκεθ' ὥς κατέκτανεν.* 980
- ΙΣ. *σωθεὶς δὲ πνεῦμ' ἀπώλεσεν.*
- ΑΝ. *ᾤλεσε δῆθ' ὅδε.*
- ΙΣ. *τόνδε δ' ἐνόσφισεν.*
- ΑΝ. *τάλαν γένος.*
- ΙΣ. *τάλαν πάθος.*
- ΑΝ. *δίπονα κήδε' ὁμώνυμα.*

- ΙΣ. δίνγρα τριπάλτων πημάτων. 985
 ΑΝ. ΙΣ. ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά,
 πότνιά τ' Ὀιδίπου [σκιά,]
 μέλαινα Ἐρινὺς, ἧ μεγασθενὴς τις εἶ.
 ΑΝ. σὺ τοί νιν οἶσθα διαπερῶν, Epod.
 ΙΣ. σὺ δ' οὐδὲν ὕστερος μαθὼν, 991
 ΑΝ. ἐπεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν,
 ΙΣ. δορός γε τῷδ' ἀντηρέτας.
 ΑΝ. ὁλοὰ λέγειν.
 ΙΣ. ὁλοὰ δ' ὄρᾱν.
 ΑΝ. ἰὼ πόνος,
 ΙΣ. ἰὼ κακά, 995
 ΑΝ. δώμασι καὶ χθονί,
 ΙΣ. καὶ τὸ πρόσω γ' ἐμοί.
 ΑΝ. ἰὼ ἰὼ, δυστόνων κακῶν ἄναξ.
 ΙΣ. ἰὼ πάντων πολυστονώτατε. 1000
 ΑΝ. ΙΣ. ἰὼ δαιμονῶντες ἐν ἄτα.
 ΑΝ. ἰὼ ἰὼ, ποῦ σφε θήσομεν χθονός;
 ΙΣ. ἰὼ, οὔπερ γε τιμιάτατον.
 ΑΝ. ΙΣ. ἰὼ πῆμα πατρὶ πάρευνον.

ΚΗΡΥΞ.

δοκοῦντα καὶ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν με χορῇ 1005
 δήμου προβούλοις τῆσδε Καδμείας πόλεως·
 Ἐτεοκλέα μὲν τόνδ' ἐπ' εὐνοίᾳ χθονὸς
 θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλαις κατασκαφαῖς·
 στέγων γὰρ ἐχθρὸν θάνατον εἴλετ' ἐν πόλει,
 ἱερῶν πατρῶων δ' ὅσιος ὦν μομφῆς ἔτερ 1010
 τέθνηκεν οὔπερ τοῖς νέοις θνήσκειν καλόν.
 οὔτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταλται λέγειν·

985 graviter corruptus.

τούτου δ' ἄδελφὸν τόνδε Πολυνείκους νεκρὸν
 ἔξω βαλεῖν ἄθᾳπτον, ἄρπαγὴν κυστίν,
 ὥς ὄντ' ἀναστατῆρα Καδμείων χθονός, 1015
 εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδὼν ἔσθῃ δορὶ
 τῷ τοῦδ', ἄγος δὲ καὶ θανὼν κεντήσεται
 θεῶν πατρῶων, οὓς ἀτιμάσας ὅδε
 στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβαλὼν ἤρει πόλιν.
 οὔτω πετηνῶν τόνδ' ὑπ' οἰωνῶν δοκεῖ 1020
 ταφέντ' ἀτίμως τοῦπιτίμιον λαβεῖν,
 καὶ μῆθ' ὀμαρτεῖν τυμβοχόα χειρώματα
 μῆτ' ὄξυμόλποις προσσέβειν οἰμώγμασιν,
 ἄτιμον εἶναι δ' ἐκφορᾶς φίλων ὕπο.
 τοιαῦτ' ἔδοξε τῷδε Καδμείων τέλει. 1025

AN. ἐγὼ δὲ Καδμείων γε προστάταις λέγω,
 ἣν μὴ τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλῃ,
 ἐγὼ σφε θάψω κἀνὰ κίνδυνον βαλῶ
 θάψας' ἄδελφὸν τὸν ἐμὸν, οὐδ' αἰσχύνομαι
 ἔχουσ' ἄπιστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλει. 1030
 δεινὸν τὸ κοινὸν σπλέγγχον οὗ πεφύκαμεν,
 μητρὸς ταλαίνης κἀπὸ δυστήνου πατρὸς.
 τοιγὰρ θέλουσ' ἄκουτι κοινῶναι κακῶν,
 ψυχῇ, θανόντι ξῶσα συγγόνῳ φρενί.
 τούτου δὲ σάρκας
 οὐδὲ κοιλογάστορες 1035
 λύκοι πάσσονται· μὴ δοκησάτω τινί.
 τάφον γὰρ αὐτῇ καὶ κατασκαφᾶς ἐγὼ,
 γυνή περ οὔσα, τῷδε μηχανήσομαι,

 κόλπῳ φέρουσα βυσσίνου πεπλώματος,
 καὐτῇ καλύψω. μὴδὲ τῷ δόξῃ πάλιν· 1040
 θάρσει παρέσται μηχανὴ δραστήριος.

- ΚΗ. αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τάδε.
 ΑΝ. αὐδῶ σε μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.
 ΚΗ. τραχὺς γε μέντοι δῆμος ἐκφυγὼν κακά.
 ΑΝ. τραχὺς δ' ἄθραπτος οὗτος οὐ γενήσεται; 10
 ΚΗ. ἀλλ' ὃν πόλις στυγεῖ, σὺ τιμήσεις τάφω;
 ΑΝ. ἤδη τὰ τοῦδ' οὐ δίχα τετίμηται θεοῖς.
 ΚΗ. οὐ, πρὶν γε χάραν τήνδε κινδύνῳ βαλεῖν.
 ΑΝ. παθὼν κακῶς κακοῖσιν ἀντημείβετο.
 ΚΗ. ἀλλ' εἰς ἅπαντας ἀνθ' ἐνὸς τόδ' ἔργον ἦν. 10
 ΑΝ. ἔρις περαίνει μῦθον ὑστάτη θεῶν.
 ἐγὼ δὲ θάψω τόνδε· μὴ μακρογόρει.
 ΚΗ. ἀλλ' αὐτόβουλος ἴσθ', ἀπεννέπω δ' ἐγώ.
 ΧΟ. Φεῦ φεῦ.
 ᾧ μέγ' ἀλκῆται καὶ φθερσιγενεῖς
 Κῆρες Ἑρινύες, αἵτ' Οἰδιπόδα 10
 γένος ὠλέσαστε πρόμνοθεν οὕτως,
 τί πάθω; τί δὲ θρῶ; τί δὲ μήσωμαι;
 πῶς τολμήσω μήτε σὲ κλάειν
 μήτε προπέμπειν ἐπὶ τύμβῳ;
 ἀλλὰ φοβοῦμαι κάποτρέπομαι 10
 δεῖμα πολιτῶν.
 σύ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων
 τεύξει· κείνος δ' ὁ τάλας ἄροος
 μονόκλαυτον ἔχων θρηῆνον ἀδελφῆς
 εἶσιν. τίς ἂν οὖν τὰ πίθοιτο; 10
 ΗΜ. δρᾶτω <τι> πόλις καὶ μὴ δρᾶτω
 τοὺς κλάοντας Πολυνείκη·
 ἡμεῖς μὲν ἴμεν καὶ συνθάψομεν
 αἶδε προπομποί.
 καὶ γὰρ γενεᾷ κοινὸν τόδ' ἄχος, 1
 καὶ πόλις ἄλλως

ἄλλοτ' ἐπαινεῖ τὰ δίκαια.
 ΗΜ. ἡμεῖς δ' ἅμα τῷδ', ὥσπερ τε πόλις
 καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαινεῖ.
 μετὰ γὰρ μάκρας καὶ Διὸς ἰσχὺν
 ὅδε Καδμείων ἤρυσσε πόλιν
 μὴ ἀνατραπῆναι μηδ' ἄλλοδαπῷ
 κύματι φωτῶν
 κατακλυσθῆναι τὰ μάλιστα.

1075

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

III.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

Π Ε Ρ Σ Α Ι

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.
ΑΤΟΣΣΑ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΕΙΔΩΛΟΝ ΔΑΡΕΙΟΥ.
ΞΕΡΞΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Γλαῦκος ἐν τοῖς περὶ Αἰσχύλου μύθων ἐκ τῶν Φοινισ-
σῶν φησι Φρυγίχου τοὺς Πέρσας παραπεποιησθαι. ἐκτίθῃσι
δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ δράματος ταύτην·

Τάδ' ἐστὶ Περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων.

πλὴν ἐκεῖ εὐνοῦχος ἐστὶν ἀγγέλλων ἐν ἀρχῇ τὴν τοῦ Ξέρ- 5
ξου ἦταν, στορνύς τε θρόνους τινὰς τοῖς τῆς ἀρχῆς παρ-
έδροις, ἐνταῦθα δὲ προλογίζει χορὸς πρᾶσβυτῶν. καὶ ἐστὶν
ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος παρὰ τῷ τάφῳ Δαρείου· ἡ δὲ
ὑπόθεσις, Ξέρξης στρατευσάμενος κατὰ τῆς Ἑλλάδος μετὰ
δυνάμεως πολλῆς, καὶ πεζῇ μὲν ἐν Πλαταιαῖς νικηθεὶς, ναυ- 10
τικῇ δὲ ἐν Σαλαμῖνι, καὶ διὰ Θεσσαλίας φεύγων [διεπεραι-
ώθη] εἰς τὴν Ἀσίαν.

Ἐπὶ Μένωνος τραγῳδῶν Αἰσχύλος ἐνίκῃ Φινεῖ, Πέρ-
σαις, Γλαύκῳ, Προμηθεῖ.

Πρώτη ἔφοδος Περσῶν ἐπὶ Δαρείου ἐδυστύχησε περὶ 15
Μαραθῶνα· δευτέρα Ξέρξου περὶ Σαλαμῖνα καὶ Πλαταιάς.

Α Λ Λ Ω Σ.

Ἰστέον ὅτι οἱ Ἕλληνες τριακοσίας μόνον νῆας εἶχον.
πρώτη ἔφοδος Περσῶν ἐπὶ Δαρείου ἐδυστύχησε περὶ Μα-
ραθῶνα· δευτέρα ἐπὶ Ξέρξου, περὶ Σαλαμῖνα καὶ Πλαταιάς,
τοῦ Θεμιστοκλέους στρατηγοῦ ὄντος τότε τῶν Ἀθηναίων καὶ 20
ῥήτορος, καὶ νῆας εἰπόντος ποιῆσαι καὶ ἀντιτάξασθαι πρὸς
τὸν Ξέρξην. οὐ καὶ γενομένου περιεγέροντο αὐτοῦ. ὁ Ἀπόλ-

λων γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις μαντευομένοις πῶς τῶν Περσῶν
 περιγενήσονται εἶπε τείχη ξύλινα κατασκευάσαι, καὶ οὕτω
 25 περιγενέσθαι αὐτῶν. καὶ οἱ μὲν τείχη ἔλεγον ποιῆσαι εἰς
 τὴν πόλιν ξύλινα ἀντὶ τῶν λιθίνων· ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς οὐχ
 οὕτως, ἀλλὰ νῆας εἶπε ποιῆσαι, αἱ πολλάκις διὰ τῶν οἰκείων
 τειχῶν σώζουσι τοὺς ἀνθρώπους.

Ἐπὶ Μένωνος τραγωδῶν Αἰσχύλος ἐνέκα Φινεῖ, Πέρσαις,
 30 Γλαύκῳ Ποτνιεῖ, Προμηθεῖ.

Τοῦ Ξέρξου πατὴρ μὲν ἦν Δαρεῖος ὁ Περσῶν βασι-
 λεὺς, μήτηρ δὲ Ἄτοσσα. γίνωσκε δὲ ὅτι Δαρεῖοι τρεῖς εἰσι·
 πρῶτος δὲ τούτων υἱὸς Ὑστάσπον, προκριθεὶς ὑπὸ τῶν Περ-
 σῶν καὶ βασιλεύσας αὐτῶν, ὃς ἦν καὶ Ξέρξου πατὴρ τοῦ
 35 στρατεύσαντος ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας· δεύτερος δὲ ὁ Ἀρταξέρξου
 πατὴρ, Σύρος προσαγορευθεὶς, ἢ Νόθος· ἔσχατος δὲ Δαρεῖος
 ὁ ὑπ' Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου καταλυθεὶς. τινὲς δὲ καὶ
 τέταρτον Δαρεῖον λέγουσιν εἶναι.

Π Ε Ρ Σ Α Ι.

ΧΟΡΟΣ.

Τάδε μὲν Περσῶν τῶν οἰχομένων
Ἑλλάδ' ἐς αἶαν πιστὰ καλεῖται,
καὶ τῶν ἀφνεῶν καὶ πολυχρύσων
ἐδράνων φύλακες, κατὰ πρεσβείαν
οὕς αὐτὸς ἄναξ Ξέρξης βασιλεὺς
Δαρειογενὴς

5

εἴλετο χώρας ἐφορεύειν.
ἀμφὶ δὲ νόστῳ τῷ βασιλείῳ
καὶ πολυχρύσου στρατιᾷς ἤδη
κακόμαντις ἄγαν ὀρσολοπεῖται
θυμὸς ἔσωθεν·

10

πᾶσα γὰρ ἰσχὺς Ἀσιατογενὴς
ῥῶγῳκε, νέον δ' ἄνδρα βαῦζει,
κοῦτε τις ἄγγελος οὔτε τις ἱππεὺς

15

ἅστυ τὸ Περσῶν ἀφικνεῖται·
οἷτε τὸ Σούσων ἠδ' Ἀγβατάνων
καὶ τὸ παλαιὸν Κίσσιον ἔρκος
προλιπόντες ἔβαν,
οἱ μὲν ἐφ' ἵππων, οἱ δ' ἐπὶ ναῶν,
πεζοί τε βάδην

20

πολέμου στίφος παρέχοντες·
οἷος Ἀμίστρης ἠδ' Ἀρταφρόνης

- καὶ Μεγαβάτης ἡδ' Ἀστιάσπης,
ταροὶ Περσῶν,
βασιλῆς βασιλέως ὑποχοὶ μέγαλον,
σοῦνται, στρατιᾶς πολλῆς ἔφοροι, 25
τοξοδάμαντές τ' ἡδ' ἱπποβάται,
φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν, δεινοὶ δὲ μάχην
ψυχῆς εὐτλήμονι δόξη·
Ἀρτεμβάρης θ' ἱππιοχάρης
καὶ Μασίστης, ὃ τε τοξοδάμας 30
ἑσθλὸς Ἰμαῖος, Φαρανδάκης θ',
ἵππων τ' ἐλατῆρ Σοσθάνης.
ἄλλους δ' ὁ μέγας καὶ πολυθρέμμων
Νεῖλος ἔπεμψεν· Σουσιδικάνης,
Πηγασταγῶν Αἰγυπτογενῆς, 35
ὃ τε τῆς ἱερᾶς Μέμφιδος ἄρχων
μέγας Ἀρσάμης, τὰς τ' ὠγυγίους
Θήβας ἐφάπων Ἀριόμαρδος,
καὶ ἐλειοβάται ναῶν ἐρέται
δεινοὶ πληθὺς τ' ἀνάριθμοι. 40
ἄβροδιαίτων δ' ἔπεται Αὐδῶν
ὄχλος, οὔτ' ἐπίπαν ἡπειρογενὲς
κατέχουσιν ἔθνος, τοὺς Μιτρογάθης
Ἀρκτεὺς τ' ἀγαθὸς, βασιλῆς δίοποι,
καὶ πολύχρυσοι Σάρδεις ἐπόχους 45
πολλοῖς ἄρμασιν ἐξορμῶσιν,
δίρρυνά τε καὶ τρίρρυνμα τέλη,
φοβερὰν ὕψιν προσιδέσθαι.
στεῦται δ' ἱεροῦ Τιῶλου πελάτης
ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δούλιον Ἑλλάδι, 50
Μάρδων, Θάρυβις, λόγχης ἄκμονες,
καὶ ἀκοντιστὰὶ Μυσοί· Βαβυλῶν δ'

ἢ πολύχρυσος πάμμεικτον ὄχλον
 πέμπει σύρδην, ναῶν τ' ἐπόχους
 καὶ τοξουλῶν λήματι πιστούς·
 τὸ μαχαιοφόρον τ' ἔθνος ἐκ πάσης
 Ἀσίας ἔπεται

δειναῖς βασιλέως ὑπὸ πομπαῖς.
 τοιούδ' ἄνθος Περσίδος αἶας
 οἴχεται ἀνδρῶν,
 οὓς πέρι πᾶσα χθὼν Ἀσιᾶτις
 θρέψασα πόθῳ στένεται μαλερῶ,
 τοκέες τ' ἄλοχοί θ' ἡμερολεγδὸν
 τείνοντα χρόνον τρομέονται.

Πεπέρακεν μὲν ὁ περσέπτολις ἤδη
 βασίλειος στρατὸς εἰς ἀν-
 τίπορον γείτονα χώραν,
 λινοδέσμῳ σχεδιά πορθμὸν ἀμείψας
 Ἀθαμαντίδος Ἑλλας,
 πολύγομφον ὄδισμα
 ζυγὸν ἀμφιβαλὼν ἀνχέει πόντου.

πολυάνδρου δ' Ἀσίας θούριος ἄρχων
 ἐπὶ πᾶσαν χθόνα ποιμα-
 νόριον θεῖον ἐλαύνει
 διχόθεν, πεξονόμοις ἐκ τε θαλάσσης
 ἐχυροῖσι πεποιθὼς
 στρυφελοῖς ἐφέταις, χρυ-
 σογόνου γενεᾶς ἰσόθεος φῶς.

κνανοῦν δ' ὄμμασι λεύσσω
 φονίου δέργμα δράκοντος,

πολύχειρ καὶ πολυναύτας,
Σύριόν θ' ἄρμα διώκων,
ἐπάγει δουρικλύτοις ἀν- 85
δράσι τοξόδαμνον Ἄρη.

δόκιμος δ' οὔτις ὑποστὰς 85
μεγάλῳ ῥεύματι φωτῶν
ἐχυροῖς ἔρκεσιν εἴργειν
ἄμαχον κῦμα θαλάσσης·
ἀπρόσοιστος γὰρ ὁ Περσᾶν
στρατὸς ἀλκίφρων τε λαός.

δολόμητιν δ' ἀπάταν θεοῦ 85
τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλύξει;
τίς ὁ κραιπνῷ ποδὶ πηδή-
ματος εὐπετέος ἀνάρσων;

φιλόφρων γὰρ παρασαίνει 85
βροτὸν εἰς ἄρκνας Ἄτα,
τόθιεν οὐκ ἔστιν ὑπὲρ
θνατὸν ἀλύξαντα φυγεῖν.

θεόθεν γὰρ κατὰ Μοῖρ' 85
ἐκράτησεν τὸ παλαιὸν, ἐπέσκηψε δὲ Πέρσαις
πολέμους πυργοδαΐκτους
διέπειν ἱπποχάρμας
τε κλόνους πόλεων τ' ἀναστάσεις.

ἔμαθον δ' εὐρυπόροι- 85
ο θαλάσσης πολιαινομένας πνεύματι λάβρῳ
ἔσορᾶν πόντιον ἄλσος,

πίσυνοι λεπτοδόμοις πεί-
σμασι λεωπόροισ τε μαχαναῖς.

ταῦτά μου μελαγχίτων Str. 5.
φρὴν ἀμύσσεται φόβῳ, 115
〈ὁᾶ〉 ὁᾶ, Περσικὴ στενάρματος
τοῦδε μὴ πόλις πύθη-
ται, κένανδρον μέγ' ἄστν Σουσίδος,

καὶ τὸ Κισσίων πόλισμ' Ant. 5.
ἀντίδουπον ἄσεται, 120
〈ὁᾶ〉 ὁᾶ, τοῦτ' ἔπος γυναικοπλη-
θῆς ὅμιλος ἀπύων,
βυσσίοις δ' ἐν πέπλοις πέσῃ λακίς. 124

πᾶς γὰρ ἱππηλάτας καὶ πεδοστιβῆς λεῶς Str. 6.
σμῆνος ὥς ἐκλέλοιπεν μελισ-
σᾶν σὺν ὀρχάμῳ στρατοῦ,
τὸν ἀμφίζευκτον ἐξαμείψας 130
ἀμφοτέρως ἄλιον
πρωῶνα κοινὸν αἶας.

λέκτρα δ' ἀνδρῶν ὕδρ' πίμπλαται δακρύμασιν·
Περσίδες δ' ἄβροπεν- [Ant. 6.
θεῖς ἐκάστα πόθῳ φιλόνορι 136
τὸν αἰχμᾶντα θυῶρον εὐνα-
τῆρα προπεμψαμένα
λείπεται μονόζυξ.

ἀλλ' ἄγε, Πέρσαι, τόδ' ἐνεζόμενοι 140
στέγος ἀρχαῖον,

φροντίδα κεδνήν καὶ βαθύβουλον
 θώμεθα, χρεία δὲ προσήκει,
 πῶς ἄρα πρᾶσσει Ξέρξης βασιλεὺς
 Δαρειογενὴς,
 τὸ πατρωνύμιον γένος ἡμέτερον·
 πότερον τόξου ῥῦμα τὸ νικῶν,
 ἢ δορυκράνου

145

λόγχης ἰσχύς κεκράτηκεν.
 ἀλλ' ἦδε θεῶν ἴσον ὀφθαλμοῖς
 φάος ὁρμᾶται μήτηρ βασιλέως,
 βασιλεία δ' ἐμὴ, προσπίτνωμεν·
 καὶ προσφθόγγοις δὲ χρεῶν αὐτὴν
 πάντας μύθοισι προσανδᾶν.

150

Ὡ βαθυζώνων ἄνασσα Περσίδων ὑπερτάτη, 155
 μήτερ ἢ Ξέρξου γεραιὰ, χαῖρε, Δαρείου γύναι·
 θεοῦ μὲν εὐνάτειρα Περσῶν, θεοῦ δὲ καὶ μή-
 τηρ ἔφους,
 εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστηκε στρατῷ.

ΑΤΟΣΣΑ.

ταῦτα δὴ λιποῦσ' ἱκάνω χρυσεοστόλμους δόμους
 καὶ τὸ Δαρείου τε κἄμὸν κοινὸν εὐνατήριον. 160
 κἄμὲ καρδίαν ἀμύσσει φροντίς· ἐς δ' ὑμᾶς ἐρῶ
 μῦθον, οὐδαμῶς ἐμαντῆς οὔσ' ἀδείμαντος, φίλοι·
 μὴ μέγας στόλος κονίσας οὐδας ἀντρέψῃ ποδὶ
 ὄλβον, ὃν Δαρεῖος ἦρεν οὐκ ἄνευ θεῶν τινός.
 ταῦτά μοι μέριμν' ἄφραστός ἐστιν ἐν φρεσὶν
 διπλῇ,

165

μήτε χρημάτων ἀνάνδρων πλῆθος ἐν τιμῇ σέ-
 βειν,
 μήτ' ἀχρημάτοισι λάμπειν φῶς, ὅσον σθένος πάρα.

ἔστι γὰρ πλοῦτός γ' ἀμεμφής, ἀμφὶ δ' ὀφθαλ-
μῷ φόβος·

ὕμμα γὰρ δόμων νομίζω δεσπότου παρουσίαν.
πρὸς τὰδ' ὥς οὕτως ἐχόντων τῶνδε, σύμβουλοι
λόγου 170

τοῦδέ μοι γένεσθε, Πέρσαι, γηραλέα πιστώματα·
πάντα γὰρ τὰ κέδν' ἐν ὑμῖν ἐστί μοι βουλευματα
XO. εὖ τόδ' ἴσθι, γῆς ἄνασσα τῆσδε, μή σε δις φράσειν
μήτ' ἔπος μήτ' ἔργον ὧν ἂν δύναιμι ἡγεῖσθαι
θέλῃ·

εὐμενεῖς γὰρ ὄντας ἡμᾶς τῶνδε συμβούλους κα-
λεῖς. 175

AT. πολλοῖς μὲν αἰὲ νυκτέροις δνειράσιν
ξύνειμ', ἀφ' οὔπερ παῖς ἐμὸς στείλας στρατὸν
'Ιαόνων γῆν οἴχεται Πέρσαι θέλων·
ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδ' ἐναργὲς εἰδόμην
ὥς τῆς πάροιθεν εὐφροσύνης, λέξω δέ σοι. 180
έδοξάτην μοι δύο γυναῖκ' εὐείμονε,
ἡ μὲν πέπλοισι Περσικοῖς ἡσκημένη,
ἡ δ' αὖτε Δωρικοῖσιν, εἰς ὄψιν μολεῖν,
μεγέθει τε τῶν νῦν ἐκπρεπεστάτα πολὺ
κάλλει τ' ἀμώμῳ, καὶ κασιγνήτα γένους 185
ταύτοῦ· πάτραν δ' ἔναιον ἡ μὲν Ἑλλάδα
κλήρω λαχοῦσα γαῖαν, ἡ δὲ βάρβαρον.
τούτῳ στάσιν τιν', ὥς ἐγὼ δόκουν ὄρῳ,
τεύχειν ἐν ἀλλήλαισι· παῖς δ' ἐμὸς μαυτῶν
κατεῖχε κἀπράυνεν, ἄρμασιν δ' ὑπο 190
ξεύγνυσιν αὐτῶ καὶ λέπαδν' ἐπ' αὐχένων
τίθησι. γῆ μὲν τῇδ' ἐπυργοῦτο στολῇ
ἐν ἡνίκασί τ' εἶχεν εὐαρχτον στόμα,
ἡ δ' ἐσφάδαξε, καὶ χεροῖν ἐντη δίφρου

διασπαράσσει, καὶ ξυναρπάξει βίᾳ 195
 ἄνευ χαλινῶν καὶ ζυγὸν θραύει μέσον.
 πίπτει δ' ἐμὸς παῖς, καὶ πατὴρ παρίσταται
 Δαρεῖος οἰκτίρων σφε· τὸν δ' ὅπως ὄρᾳ
 Ξέρξης, πέπλους ῥήγνυσιν ἀμφὶ σῶματι.
 καὶ ταῦτα μὲν δὴ νυκτὸς εἰσιδεῖν λέγω· 200
 ἐπεὶ δ' ἀνέστην καὶ χερσὶν καλλιρρόου
 ἔψαυσα πηγῆς, σὺν θυηπόλῳ χερσὶ
 βωμὸν προσέστην, ἀποτρόποισι δαίμοσιν
 θέλουσα θῦσαι πέλανον, ὧν τέλη τάδε.
 ὁρῶ δὲ φεύγοντ' ἀέτον πρὸς ἐσχάραν 205
 Φοῖβον· φόβῳ δ' ἄφθογγος ἐστάθην, φίλοι·
 μεθύστερον δὲ κίρκον εἰσορῶ δρόμῳ
 πτεροῖς ἐφορμαίνοντα καὶ χηλαῖς κάρα
 τίλλουθ'· ὁ δ' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ πτήξας δέμας
 παρεῖχε. ταῦτ' ἔμοιγε δεῖματ' εἰσιδεῖν, 210
 ὑμῖν δ' ἀκούειν. εὖ γὰρ ἴστε, παῖς ἐμὸς
 πράξας μὲν εὖ θανμαστός ἂν γένοιτ' ἀνὴρ,
 κακῶς δὲ πράξας — οὐχ ὑπεύθυνος πόλει,
 σωθεὶς δ' ὁμοίως τῇσδε κοιρανεὶ χθονός.

ΧΟ. οὐ σε βουλόμεσθα, μῆτερ, οὐτ' ἔγαν φοβεῖν λό-
 γοις 215
 οὔτε θαρσύνειν. θεοὺς δὲ προστροπαῖς ἱκνου-
 μένη,
 εἴ τι φλαῦρον εἶδες, αἰτοῦ τῶνδ' ἀποτροπὴν τε-
 λεῖν,
 τὰ δ' ἀγάθ' ἐκτελῇ γενέσθαι σοὶ τε καὶ τέκνῳ
 σέθεν
 καὶ πόλει φίλοις τε πᾶσι. δεύτερον δὲ χρὴ χοῦς
 γῇ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι· πρηνεμένῳ δ' αἰτοῦ
 τάδε 220

σὸν πόσιν Δαρεΐον, ὅνπερ φῆς ἰδεῖν κατ' εὐ-
φρόνην,

ἔσθλά σοι πέμπειν τέκνω τε γῆς ἔνερθεν ἐς φάος,
τᾶμπαλιν δὲ τῶνδε γαίᾳ κάτοχα μαυροῦσθαι σκότῳ.
ταῦτα θυμόμαντις ὦν σοὶ πρενμενῶς παρήνεσα·
εὐ δὲ πανταχῇ τελοῖθ' ἅ τῶνδε κρίνομεν πέρι.

ΑΤ. ἀλλὰ μὴν εὖνους γ' ὁ πρῶτος τῶνδ' ἐνυπνίων
κριτῆς 226

παιδὶ καὶ δόμοις ἑμοῖσι τήνδ' ἐκύρωσας φάτιν.
ἐκτελοῖτο δὴ τὰ χρηστά· ταῦτα δ', ὥς ἐφίεσαι,
πάντα θήσομεν θεοῖσι τοῖς τ' ἔνερθε γῆς φίλοις,
εὐτ' ἂν εἰς οἴκους μόλωμεν. κεῖνο δ' ἐκμαθεῖν
θέλω, 230

ὦ φίλοι, ποῦ τὰς Ἀθήνας φασὶν ἰδρῦσθαι χθονός.

ΧΟ. τῇλε πρὸς δυσμαῖς, ἄνακτος Ἑλίου φθινάσμασιν.

ΑΤ. ἀλλὰ μὴν ἱμεῖρ' ἐμὸς παῖς τήνδε θηρᾶσαι πόλιν.

ΧΟ. πᾶσα γὰρ γένοιτ' ἂν Ἑλλὰς βασιλέως ὑπήκοος.

ΑΤ. ὧδέ τις πάρεστιν αὐτοῖς ἀνδροπλήθεια στρα-
τοῦ; 235

ΧΟ. καὶ στρατὸς τοιοῦτος, ἔρξας πολλὰ δὴ Μήδους
κακά.

ΑΤ. καὶ τί πρὸς τούτοισιν ἄλλο; πλοῦτος ἐξαρκῆς
δόμοις;

ΧΟ. ἀργύρου πηγὴ τις αὐτοῖς ἐστὶ, θησαυρὸς χθονός.

ΑΤ. πότρεα γὰρ τοξουλκὸς αἰχμὴ διὰ χερὸς λαοῖς
πρέπει;

ΧΟ. οὐδαμῶς· ἔγχη σταδαῖα καὶ φεράσπιδες σαγαί. 240

ΑΤ. τίς δὲ ποιμάνωρ ἔπεστι κάπιδεσπόξει στρατῷ;

ΧΟ. οὔτινος δοῦλοι κέκληνται φωτὸς οὐδ' ὑπήκοοι.

ΑΤ. πῶς ἂν οὖν μένοιεν ἄνδρας πολεμίους ἐπήλυ-
δας;

- ΧΟ. ὥστε Δαρείου πολὺν τε καὶ καλὸν φθεῖραι στρατόν.
 ΑΤ. δεινὰ τοι λέρεις συθέντων τοῖς τεκοῦσι φθον-
 τίσαι. 245
 ΧΟ. ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖν τάχ' εἰσεῖ πάντα ναμερτῇ λό-
 γον·
 τοῦδε γὰρ δράμημα φωτὸς Περσικὸν πρόπει μα-
 θεῖν,
 καὶ φέρει σαφές τι πρᾶγος ἐσθλὸν ἢ κακὸν κλύ-
 ειν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- ὦ γῆς ἀπάσης Ἀσίδος πολίσματα,
 ὦ Περσὶς αἴα καὶ πολλὸς πλούτου λιμὴν, 250
 ὥς ἐν μιᾷ πληγῇ κατέφθαρται πολλὸς
 ὄλβος, τὸ Περσῶν δ' ἄνθος οἴχεται πεσόν.
 ὦμοι, κακὸν μὲν πρῶτον ἀγγέλλειν κακὰ·
 ὁμῶς δ' ἐνάγκη πᾶν ἀναπτύξαι πάθος.

 Πέρσαι· στρατὸς γὰρ πᾶς ὄλωλε βαρβάρων. 255
 ΧΟ. ἄνι' ἄνια κακὰ νεόκοτα Str. 1.
 πανδά· αἰαῖ, διαίνεσθε, Περ-
 σαι, τόδ' ἄχος κλύοντες.
 ΑΓ. ὥς πάντα γ' ἔστ' ἐκεῖνα διαπεπραγμένα· 260
 καὐτὸς δ' ἀέλπτως νόστιμον βλέπω φάος.
 ΧΟ. ἦ μακροβίотος ὅδε γέ τις Ant. 1.
 αἰὼν ἐφάνθη γεραιοῖς, ἀκού-
 ειν τόδε πῆμ' ἄελπτον. 265
 ΑΓ. καὶ μὴν παρῶν γε κοῦ λόγους ἄλλων κλύων,
 Πέρσαι, φράσαιμ' ἂν οἷ' ἐπορσύνθη κακὰ.
 ΧΟ. ὅτοτοτοῖ, μάταν Str. 2.
 τὰ πολέα βέλεα παμμιγῇ

- τᾷσδ' ἀπ' Ἀσίδος ἦλθεν αἶας
 δέαν Ἑλλάδα χώραν. 270
- ΑΓ. πλήθουσι νεκρῶν δυσπότηως ἐφθαρμένων
 Σαλαμῖνος ἀκταὶ πᾶς τε πρόσχωρος τόπος.
- ΧΟ. ὅτοτοτοῖ, φίλων Ant. 2.
 ἀλίδονα μέλεα παμβαφῇ 275
 κατθανόντα λέγεις φέρεσθαι
 πλαγκτῶν ἐν σπιλάδεσσιν.
- ΑΓ. οὐδὲν γὰρ ἤρκει τόξα, πᾶς δ' ἀπώλλυτο
 στρατὸς δαμασθεῖς ναῖοισιν ἐμβολαῖς.
- ΧΟ. ἴϋς' ἄποτμον δαίτοις Str. 3.
 δυσαιανῇ βοᾶν, 281
 Πέρσαις ὡς πάντα παγκάκως
 θεοὶ θέσαν, αἰαῖ στρατοῦ φθαρέντος.
- ΑΓ. ᾧ πλείστον ἔχθος ὄνομα Σαλαμῖνος κλύειν·
 φεῦ, τῶν Ἀθηνῶν ὡς στένω μεμνημένος. 285
- ΧΟ. στυγνᾶν γ' Ἀθανᾶν δαίτοις Ant. 3.
 μεμνησθαί τοι πάρα,
 πολλὰς ὡς Περσίδων μάταν
 ἔκτισαν εὐπαιδας ἢδ' ἀνάνδρους.
- ΑΓ. σιγῶ πάλαι δύστηνος ἐκπεπληγμένη 290
 κακοῖς· ὑπερβάλλει γὰρ ἦδε συμφορὰ,
 τὸ μήτε λέξαι μήτ' ἐρωτῆσαι πάθη.
 ὅμως δ' ἀνάγκη πημονὰς βροτοῖς φέρειν
 θεῶν διδόντων· πᾶν δ' ἀναπτύξας πάθος,
 λέξον καταστάς, κεί στένεις κακοῖς ὅμως, 295
 τίς οὐ τέθνηκε, τίνα δὲ καὶ πενθήσομεν
 τῶν ἀρχελείων, ὅστ' ἐπὶ σκηπτουχίᾳ
 ταχθεῖς ἀνανδρον τάξιν ἡγήμον θανών.
- ΑΓ. Ξέρξης μὲν αὐτὸς ξῆ τε καὶ βλέπει φάος,
 ΑΓ. ἐμοῖς μὲν εἶπας δώμασιν φάος μέγα 300

καὶ λευκὸν ἥμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου.

- ΑΓ. Ἀρτεμβάρης δὲ μυρίας ἵππου βραβεύς
 στυφλοὺς παρ' ἀντὶς θείνεται Σιληνιδῶν.
 ᾧ χιλιάρχος Δαδάκης πληγῇ δορὸς
 πήδημα κοῦφον ἐκ νεὸς ἀφήλατο· 305
 Τενάγων τ' ἀριστεὺς Βακτρίων Ἰθαγενῆς
 θαλασσοπληκτον νῆσον Αἶαντος πολεῖ.
 Αἰλαιος, Ἀρσάμης τε κάργῃστης τρίτος,
 οἷδ' ἀμφὶ νῆσον τὴν πελειοθρέμμουνα
 κυκώμενοι κύρισσον ἰσχυρὰν χθόνα· 310
 πηγαῖς τε Νείλου γειτονῶν Αἰγυπτίου
 Ἀρκετὺς, Ἀδεύης, καὶ φρεσσσακῆς τρίτος
 Φαρνοῦχος, οἷδε ναὸς ἐκ μιᾶς πέσον.
 Χρυσεὺς Μάταλλος μυριόνταρχος θανὼν, 314
 πυρσὴν ζαπλητῇ δάσκιον γενειάδα 316
 ἔτεγγ', ἀμείβων χρῶτα πορφυρᾷ βαφῇ. 317
 καὶ Μᾶγος Ἄραβος, Ἀρτάμης τε Βάκτριος, 318
 ἵππου μελαίνης ἡγεμὼν τρισμυρίας, 315
 σκληρᾶς μέτοικος γῆς, ἐκεῖ κατέφθιτο. 319
 Ἀμυστροῖς Ἀμφιστρεὺς τε πολύπονον δόρυ 320
 νωμῶν, ὃ τ' ἐσθλὸς Ἀριόμαρδος Σάρδεσιν
 πένθος παρασχών, Σεισάμης θ' ὁ Μύσιος,
 Θάουβις τε πεντήκοντα πεντάκις νεῶν
 ταγὸς, γένος Αὐρηαῖος, εὐειδὴς ἀνὴρ,
 κεῖται θανὼν δαίλαιος οὐ μάλ' εὐτυχῶς· 325
 Συνέννεσίς τε πρῶτος εἰς εὐψυχίαν,
 Κιλικίων ἑπαρχος, εἰς ἀνὴρ πλεῖστον πόνον
 ἐχθροῖς παρασχών, εὐκλεῶς ἀπώλετο.
 τοσόνδε ταγῶν νῦν ὑπεμνήσθην πέρι·
 πολλῶν παρόντων δ' ὀλίγ' ἀπαγγέλλω κακά. 330
- ΑΤ. αἰαῖ, κακῶν ὕψιστα δὴ κλύω τάδε,

αἶσχη τε Πέρσαις καὶ λιγέα κωκύματα.
 ἀτὰρ φράσον μοι τοῦτ' ἀναστρέψας πάλιν,
 νεῶν πόσον δὴ πλήθος ἦν Ἑλληνίδων,
 ὥστ' ἀξιῶσαι Περσικῷ στρατεύματι 335
 μάχην συνάψαι ναῦοισιν ἐμβολαῖς.

ΑΓ. πλήθους μὲν ἂν σάφ' ἴσθ' ἕκατι βάρβαρον
 ναυσὶν κρατῆσαι. καὶ γὰρ Ἑλλησιν μὲν ἦν
 ὁ πᾶς ἀριθμὸς ἐς τριακάδας δέκα
 ναῶν, δεκάς δ' ἦν τῶνδε χωρὶς ἑκκροίτος· 340

Ξέρξης δέ, καὶ γὰρ οἶδα, χιλιάς μὲν ἦν
 ὧν ἦγε πλήθος, αἱ δ' ὑπέροχοι τάχει
 ἑκατὸν δις ἦσαν ἐπὶ τὰ θ'. ὧδ' ἔχει λόγος.
 μὴ σοι δοκοῦμεν τῇδε λειφθῆναι μάχῃ;
 ἀλλ' ὧδε θαίμων τις κατέφθειρε στρατὸν, 345
 τάλαντα βρίσας οὐκ ἰσορρόπῳ τύχῃ. 346

ΑΤ. ἔτ' ἄρ' Ἀθηνῶν ἔστ' ἀπόρθητος πόλις; 348

ΑΓ. ἀνδρῶν γὰρ ὄντων ἕρκος ἐστὶν ἀσφαλές. 349

ΑΤ. θεοὶ πόλιν σφάζουσι Παλλάδος θεᾶς. 347

ἄρχῃ δὲ ναυσὶ συμβολῆς τίς ἦν; φράσον.
 τίνες κατῆρξαν, πότερον Ἑλληνες, μάχης,
 ἢ παῖς ἐμὸς, πλήθει καταυχήσας νεῶν; 350

ΑΓ. ἦρξεν μὲν, ὦ δέσποινα, τοῦ παντὸς κακοῦ
 φανείς ἀλάστωρ ἢ κακὸς θαίμων ποθέν.
 ἀνὴρ γὰρ Ἑλλήν ἐξ Ἀθηναίων στρατοῦ 355

ἐλθὼν ἔλεξε παιδὶ σὺ Ξέρξης τάδε,
 ὥς εἰ μελαίνης νυκτὸς ἴξεται κνέφας,
 Ἑλληνες οὐ μενοῖεν, ἀλλὰ σέλμασιν
 ναῶν ἐπενθορόντες ἄλλος ἄλλοσε
 δρασμῷ κρυφαίῳ βίοντον ἐκωσοίατο. 360

ὁ δ' εὐθύς ὥς ἤκουσεν, οὐ ξυνεῖς δόλον
 Ἑλλήνος ἀνδρὸς οὐδὲ τὸν θεῶν φθόνον,

πᾶσιν προφώνεῖ τόνδε ναυόρχοις λόγον·
 εὐτ' ἂν φλέγων ἐκτίσιν ἥλιος χθόνα
 λήξῃ, κνέφας δὲ τέμενος αἰθέρος λάβῃ, 365
 τάξαι νεῶν στίφος μὲν ἐν στοίχοις τρισὶν
 ἐκπλους φυλάσσειν καὶ πόρους ἄλιτρούτους,
 ἄλλας δὲ κύκλῳ νῆσον Αἴαντος πέριξ·
 ὥς εἰ μόρον φευξοίωθ' Ἕλληνες κακὸν,
 ναυσὶν κρυφαίως δρασμὸν εὐρόντες τινά, 370
 πᾶσι στέρεσθαι κρατὸς ἦν προκείμενον.
 τοιαῦτ' ἔλεξε κάρθ' ὑπ' εὐθύμου φρενός·
 οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἐκ θεῶν ἠπίστατο.
 οἱ δ' οὐκ ἀκόσμως, ἀλλὰ πειθάρχω φρενὶ
 δεῖπνόν <τ'> ἐπορσύνοντο, ναυβάτης τ' ἀνὴρ 375
 τροποῦτο κώπην σκαλμὸν ἀμφ' εὐήρετμον.
 ἐπεὶ δὲ φέγγος ἡλίου κατέφθιτο
 καὶ νύξ ἐπήει, πᾶς ἀνὴρ κώπης ἄναξ
 εἰς ναὺν ἐχώρει πᾶς θ' ὄπλων ἐπιστάτης·
 τάξις δὲ τάξιν παρεκάλει νεὼς μακροῶς. 380
 πλέουσι δ' ὥς ἕκαστος ἦν τεταγμένος,
 καὶ πάννυχτοι δὴ διάπλοον καθίστασαν
 ναῶν ἄνακτες πάντα ναυτικὸν λεῶν.
 καὶ νύξ ἐχώρει, κοῦ μάλ' Ἑλλήνων στρατὸς
 κρυφαῖον ἐκπλοὺν οὐδαμῇ καθίστατο. 385
 ἐπεὶ γε μέντοι λευκόπωλος ἡμέρα
 πᾶσαν κατέσχε γαῖαν εὐφεργγῆς ἰδεῖν,
 πρῶτον μὲν (ἥχῃ) κέλαδος Ἑλλήνων πάρα
 μολπηδὸν ἠυφήμεσεν, ὄρθιον δ' ἅμα
 ἀντηλάλαξε νησιώτιδος πέτρας 390
 ἡχώ· φόβος δὲ πᾶσι βαρβάρους παρῆν
 γνώμης ἀποσφαλεῖσιν· οὐ γὰρ ὥς φρυγῇ
 παιᾶν' ἐφύμνον σερμνὸν Ἕλληνες τότε,

ἀλλ' ἐς μάχην ὁρμῶντες εὐψύχῳ θράσει·
 σάλπιγξ δ' αὐτῇ πάντ' ἐκείν' ἐπέφλεγεν. 395
 εὐθύς δὲ κώπης ῥοθιάδος ξυνεμβολῇ
 ἔπαισαν ἄλμην βρύχιον ἐκ κελεύματος,
 θοῶς δὲ πάντες ἦσαν ἐκφανεῖς ἰδεῖν.
 τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὐτάκτως κέρας
 ἡγεῖτο κόσμῳ, δεύτερον δ' ὁ πᾶς στόλος 400
 ἐπεξεχώρει, καὶ παρῇν ὁμοῦ κλύειν
 πολλὴν βοήν· "ὦ παῖδες Ἑλλήνων ἴτε,
 ἐλευθεροῦτε πατρίδ', ἐλευθεροῦτε δὲ
 παῖδας, γυναῖκας, θεῶν τε πατρῴων ἔδη, 404
 θήκας τε προγόνων· νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών."
 καὶ μὴν παρ' ἡμῶν Περσίδος γλώσσης ῥόθος
 ὑπηντίαζε, κοῦκέτ' ἦν μέλλειν ἀκμῇ.
 εὐθύς δὲ ναῦς ἐν νηϊ χαλκήρῃ στόλον
 ἔπαισεν· ἦρξε δ' ἐμβολῆς Ἑλληνικῇ
 ναῦς, κάποθραύει πάντα Φοινίσσης νεὸς 410
 κόρυμβ', ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ἰθύνεν δόρυ.
 τὰ πρῶτα μὲν νυν ρεῦμα Περσικοῦ στρατοῦ
 ἀντεῖχεν· ὥς δὲ πλῆθος ἐν στενωπῷ νεῶν
 ἦθροιστ', ἀρωγὴ τ' οὔτις ἀλλήλοις παρῇν,
 αὐτοὶ δ' ὑφ' αὐτῶν ἐμβόλοις χαλκοστόμοις 415
 παίοντ', ἔθρανον πάντα κωπήρῃ στόλον,
 Ἑλληνικαὶ τε νῆες οὐκ ἀφρασμόνως
 κύκλῳ πέριξ ἔθεινον, ὑπτιοῦτο δὲ
 σκάφη νεῶν, θάλασσα δ' οὐκέτ' ἦν ἰδεῖν,
 ναυαγίων πλῆθους καὶ φόνου βροτῶν. 420
 ἀκταὶ δὲ νεκρῶν χοιράδες τ' ἐπλήθυνον,
 φυγῇ δ' ἀκόσμῳ πᾶσα ναῦς ἠρέσσετο,
 ὅσαιπερ ἦσαν βαρβάρου στρατεύματος.
 τοὶ δ' ὥστε θύννους ἢ τιν' ἰχθύων βόλον

- ἀγαῖσι κωπῶν θραύμασιν τ' ἐρειπίων 425
 ἔπαιον, ἐρράχιζον, εὐχολή δ' ὁμοῦ
 κωκύμασιν κατεῖχε πελαγίαν ἄλλα,
 ἕως κελαινῆς νυκτὸς ὅμ' ἀφείλετο.
 κακῶν δὲ πληθός, οὐδ' ἂν εἰ δέκ' ἡματα
 στοιχηγοροίην, οὐκ ἂν ἐκπλήσαιμι σοι. 430
 εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι, μηδ' αὖ' ἡμέρᾳ μιᾷ
 πληθὸς τοσούτ' αἰθέριον ἀνθρώπων θανεῖν.
- ΑΤ. αἰαῖ, κακῶν δὴ πέλαγος ἔρρωγεν μέγα
 Πέρσας τε καὶ πρόπαντι βαρβάρων γένει.
- ΑΓ. εὖ νῦν τόδ' ἴσθι μηδέπω μεσοῦν κακόν· 435
 τοιάδ' ἐπ' αὐτοὺς ἦλθε συμφορὰ πάθους,
 ὥς τοῖσδε καὶ δις ἀντισηκῶσαι ῥοπή.
- ΑΤ. καὶ τίς γένοιτ' ἂν τῇσδ' ἔτ' ἐχθίων τύχη;
 λέξον τίν' αὖ φῆς τήνδε συμφορὰν στρατῶ
 ἔλθειν κακῶν ῥέπουσαν ἐς τὰ μάλιστα. 440
- ΑΓ. Περσῶν ὅσοι περ ἦσαν ἀκμαῖοι φύσιν,
 ψυχὴν τ' ἄριστοι κεὺγένειαν ἐκπρεπεῖς,
 αὐτῶ τ' ἀνακτι πῖστιν ἐν πρώτοις αἰεὶ,
 τεθνῆσιν αἰσχροῶς δυσκλεεστέτῳ μόρῳ.
- ΑΤ. οὐ γὰρ τάλαινα συμφορᾶς κακῆς, φίλοι. 445
 μόρῳ δὲ ποίῳ τούσδε φῆς ὀλωλέναι;
- ΑΓ. νῆσός τις ἐστὶ πρόσθε Σαλαμῖνος τόπων,
 βαῖά, δύσορμος ναυσὶν, ἣν ὁ φιλόχορος
 Πὰν ἐμβατεύει, ποντίας ἀκτῆς ἐπὶ.
 ἐνταῦθα πέμπει τούσδ', ὅπως, ὅτ' ἐκ νεῶν 450
 φθαρέντες ἐχθροὶ νῆσον ἐκσφῶϊατο,
 κτείνειαν εὐχείρωτον Ἑλλήνων στρατὸν,
 φίλους δ' ὑπεκσφῶϊεν ἐναλίων πόρων·
 κακῶς τὸ μέλλον ἱστορῶν. ὥς γὰρ θεὸς
 ναῶν ἔδωκε κῦδος Ἑλλήσιν μάχης, 455

αὐθημερὸν φάρξαντες εὐχάλοισι δέμας
 ὕπλοισι ναῶν ἐξέθροψκον· ἀμφὶ δὲ
 κυκλοῦντο πᾶσαν νῆσον, ὥστ' ἀμυχανεῖν
 ὅποι τρέποιντο. πολλὰ μὲν νυν ἐκ χειρῶν
 πέτροισιν ἠράσσοντο, τοξικῆς τ' ἀπὸ 460
 θώμιγρος ἰοὶ προσπίτνουντες ὥλλυσαν·
 τέλος δ' ἐφορμηθέντες ἐξ ἐνὸς ῥόθου
 παίουσι, κρεοκοποῦσι δυστήνων μέλη,
 ἕως ἀπάντων ἐξαπέφθειραν βίον.

Ξέρξης δ' ἀνῶμωξεν κακῶν ὄρων βάθος· 465
 ἔδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ,
 ὑψηλὸν ὄχθον ἄγχι πελαγίας ἁλός·
 ῥήξας δὲ πέπλους κἀνακωκύσας λιγὺ,
 πεζῷ παραγγείλας ἄφαρ στρατεύματι,
 ἵησ' ἀκόσμῳ ξὺν φυγῇ. τοιάνδε σοι 470
 πρὸς τῇ ἀρροίθε συμφορὰν στένειν πάρα.

ΑΤ. ὦ στυννὲ δαῖμον, ὥς ἄρ' ἔφεισας φρενῶν
 Πέρσας· πικρὰν δὲ παῖς ἐμὸς τιμωρίαν
 κλεινῶν Ἀθηνῶν ἡὔρε, κοῦκ ἀπήρκεσαν
 οὐς πρόσθε Μαραθῶν βαρβάρων ἀπώλεσεν· 475
 ὧν ἀντίποινα παῖς ἐμὸς πράξειν δοκῶν
 τοσόσδε πληθὸς πημιάτων ἐπέσπασεν.

σὺ δ' εἰπέ, ναῶν οὐ πεφεύγασιν μύρον,
 ποῦ τοῦσδ' ἔλειπες· οἷσθα σημεῖναι τορῶς;
 ΑΤ. ναῶν γε ταροὶ τῶν λελειμμένων σύδην 480
 κατ' οὗρον οὐκ εὐκοσμον αἶρονται φυγῇ·
 στρατὸς δ' ὁ λοιπὸς ἐν τε Βοιωτῶν χθονὶ
 διώλλυθ', οἳ μὲν ἀμφὶ κρηναῖον γένος
 δίψῃ πονοῦντες, οἳ δ' ὑπ' ἔσθματος κενοί·
 οἳ δ' ἐκπερῶμεν ἔς τε Φωκέων χθόνα 485
 καὶ Ἀωρίδ' αἶαν, Μηλιᾷ τε κόλπον, οὗ

Σπερχειὸς ἄρδει πεδίον εὐμενεῖ ποτῶ·
 κἀντεῦθεν ἡμᾶς γῆς Ἀχαιῶδος πέδον
 καὶ Θεσσαλῶν πόλεις ὑπεσπανισμένους
 βορᾶς ἐδέξαντ'· ἐνθα δὴ πλεῖστοι θάνον 490
 δίψῃ τε λιμῶ τ'· ἀμφοτέρω γὰρ ἦν τάδε.
 Μαγνητικὴν δὲ γαῖαν ἠδὲ Μακεδόνων
 χώραν ἀφικόμεσθ', ἐπ' Ἀξίου πόρον,
 Βόλβης θ' ἔλειον δόνακα, Πάγγαιόν τ' ὄρος,
 Ἰδωνίδ' αἶαν· νυκτὶ δ' ἐν ταύτῃ θεὸς 495
 χειμῶν' ἄωρον ὠρσε, πῆγνυσιν δὲ πᾶν
 ῥέεθρον ἄγροῦ Στρυμόνος. θεοὺς δέ τις
 τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ τότε' ἠύχετο
 λιταῖσι, γαῖαν οὐρανόν τε προσκυνῶν.
 ἐπεὶ δὲ πολλὰ θεοκλυτῶν ἐπαύσατο 500
 στρατὸς, περᾶ κρυσταλλοπῆγα διὰ πόρον.
 χῶστις μὲν ἡμῶν, πρὶν σκεδασθῆναι θεοῦ
 ἄκτινας, ὠρμήθη, σεσωσμένος κυρεῖ.
 φλέγων γὰρ εὐγαῖς λαμπρὸς ἡλίου κύκλος
 μέσον πόρον διῆκε, θερμαίνων φλογί· 505
 πίπτον δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· ἠτύχει δέ τοι
 ὅστις τάχιστα πνεῦμ' ἀπέρρηξεν βίου.
 ὅσοι δὲ λοιποὶ κἄνυχον σωτηρίας,
 Θρήκην περᾶσαντες μόγισ πολλῶ πόνῳ,
 ἴκουσιν ἐκφυγόντες, οὐ πολλοὶ τινες, 510
 ἐφ' ἐστιοῦχον γαῖαν· ὥς στένειν πόλιν
 Περσῶν, ποθοῦσαν φιλτάτην ἥβην χθονός.
 ταῦτ' ἐστ' ἀληθὴ· πολλὰ δ' ἐκλείπω λέγων
 κακῶν ἃ Πέρσας ἐγκατέσκηψεν θεός.
 ΧΟ. ὦ δυσπρόνυε δαίμον, ὥς ἄραν βαρὺς 515
 ποδοῖν ἐνήλλου παντὶ Περσικῷ γένει.
 ΑΤ. οἱ γὰρ τάλαινα διαπεπραγμένον στρατοῦ·

ὦ νυκτὸς ὄψις ἐμφανὴς ἐνυπνίων,
 ὥς κάρτα μοι σαφῶς ἐδήλωσας κακά.
 ὑμεῖς δὲ φάυλως αὐτ' ἄγαν ἐκρίνατε. 520
 ὅμως δ', ἐπειδὴ τῇδ' ἐκύρωσεν φάτις
 ὑμῶν, θεοῖς μὲν πρῶτον εὐξασθαι θέλω.
 ἔπειτα γῇ τε καὶ φθιτοῖς δωρήματα
 ἤξω λαβοῦσα πέλανον ἐξ οἴκων ἐμῶν.
 ἐπίσταμαι μὲν ὥς ἐπ' ἐξειργασμένοις, 525
 ἀλλ' ἐς τὸ λοιπὸν εἴ τι δὴ λῶον πέλοι. 526

ΧΟ. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, νῦν . . Περσῶν 532
 τῶν μεγαλάρχων καὶ πολυάνδρων
 στρατιᾶν ὀλέσας
 ἔστυ τὸ Σούσων ἠδ' Ἀγβατάνων 535
 πένθει δνοφερῶ κατέκρυψας.
 πολλαὶ δ' ἀμαλαῖς χερσὶ καλύπτρας
 κατεφεικόμεναι
 διαμυδαλέοις δάκρυσι κόλπους
 τέγγουσ', ἄλγους μετέχουσαι. 540
 αἱ δ' ἀβρόγοοι Περσίδες ἀνδρῶν
 ποθέουσαι ἰδεῖν ἀρτιζυγίαν,
 λέκτρων εὐνὰς ἀβροχίτωνας,
 χλιδανῆς ἥβης τέρψιν, ἀφεῖσαι,
 πενθοῦσι γόοις ἀκορέστοις. 545
 κἀγὼ δὲ μόνον τῶν οἰχομένων
 αἶρω δοκίμως πολυπενθῆ.

νῦν δὴ πρόπασα μὲν στένει 550
 γαῖ' Ἀσίς ἐκκενουμένα.
 Ξέρξης μὲν ἄγαγεν, ποποῖ,
 Ξέρξης δ' ἀπώλεσεν, τοτοῖ,

Str. 1.

550

Ξέρξης δὲ πάντ' ἐπέσπε δυσφρόνως
βαρίδεσσι ποντίαις.

τίπτε Δαρείος μὲν οὐ-

τω τότ' ἀβλαβῆς ἐπῆν

555

τόξαρχος πολιάταις,

Σουσίδαις φίλος ἄκτωρ;

πεζούς τε καὶ θαλασσίους

Ant. 1.

[αἰδ'] ὁμόπτεροι κυανώπιδες

νᾶες μὲν ἄγαγον, ποποῖ,

560

νᾶες δ' ἀπώλεσαν, τοτοῖ,

νᾶες πανωλέθροισιν ἐμβολαῖς,

ἦδ' Ἰαόνων χέρες.

τυτθὰ δ' ἐκφυγεῖν ἄνακτ'

αὐτὸν ὥς ἀκούομεν

565

Θρήκης ἄμ πεδιήρεις

δυσχίμους τε κελεύθους.

τοὶ δ' ἄρα πρωτομόροιο, φεῦ,

Str. 2.

ληφθέντες πρὸς ἀνάγκας, ἐή,

ἄκτας ἀμφὶ Κυχρείας, ὁᾶ,

570

— — —· στένε καὶ δακνύ-

ξου, βαρὺ δ' ἀμβόασον

οὐράνι' ἄχῃ, ὁᾶ<ὁᾶ>,

τεῖνε δὲ δυσβάϋκτον

βοᾷτιν τάλαιναν αὐδάν.

575

γναπτόμενοι δ' ἄλλ' δεινά, φεῦ,

Ant. 2.

σκύλλονται πρὸς ἀναύδων, ἐή,

παίδων τᾶς ἀμιάντου, ὁᾶ.

πενθεῖ δ' ἄνδρα δόμος στερη-

θεῖς· τοκέες δ' ἄπαιδες
 δαιμόνι' ἄχη, ὁᾶ(ὁᾶ),
 θυρόμενοι γέροντες
 τὸ πᾶν δὴ κλύουσιν ἄλγος. 580

τοὶ δ' ἀνὰ γᾶν Ἀσίαν δὴν
 οὐκέτι περσονομοῦνται,
 οὐκέτι δασμοφοροῦσιν
 δεσποσύνοισιν ἀνάγκαις,
 οὐδ' ἐς γᾶν προπίτνοντες
 ἄρξονται βασιλεία
 γὰρ διόλωλεν ἰσχύς. 590

οὐδ' ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν
 ἐν φυλακαῖς· λέλυται γὰρ
 λαὸς ἐλεύθερα βάξιν,
 ὥς ἐλύθη ζυγὸν ἄλκῃς.
 αἵμαχθεῖσα δ' ἄρουραν
 Αἴαντος περικλύστα
 νᾶσος ἔχει τὰ Περσᾶν. 595

ΑΤ. φίλοι, κακῶν μὲν ὅστις ἔμπειρος κυρεῖ,
 ἐπίσταται βροτοῖσιν ὥς ὅταν κλύδων
 κακῶν ἐπέλθῃ, πάντα δειμαίνειν φιλεῖ· 600
 ὅταν δ' ὁ δαίμων εὐροῇ, πεποιθέναι
 τὸν αὐτὸν αἰὲν ἄνεμον οὐριεῖν τύχης.
 ἔμοι γὰρ ἤδη πάντα μὲν φόβου πλέα·
 ἐν ὄμμασιν τὰνταῖα φαίνεται θεῶν,
 βοᾷ δ' ἐν ὥσῃ κέλαδος οὐ παιώνιος· 605
 τοία κακῶν ἐκπληξίς ἐκφοβεῖ φρένας.
 τοιγὰρ κέλευθον τήνδ' ἄνευ τ' ὀχημάτων

χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν ἐκ δόμων πάλιν
 ἔστειλα, παιδὸς πατρὶ πρενυμενεῖς χοᾶς
 φέρουσ', ἅπερ νεκροῖσι μελικτήρια, 610
 βοός τ' ἄφ' ἀγνῆς λευκὸν εὐποτον γάλα,
 τῆς τ' ἀνθεμουργοῦ στάγμα, παμφαῆς μέλι,
 λιβάσιν ὑδροηλαῖς παρθένον πηγῆς μέτα,
 ἀκήρατόν τε μητρὸς ἀγρίας ἅπο
 ποτὸν παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος τόδε· 615
 τῆς τ' αἶν ἐν φύλλοισι θαλλούσης βίον
 ξανθῆς ἐλάας καρπὸς εὐώδης πάρα,
 ἄνθη τε πλεκτὰ, παμφόρου γαίας τέκνα.
 ἀλλ', ὦ φίλοι, χοαῖσι ταῖσδε νερτέρων
 ὕμνους ἐπευφημεῖτε, τὸν τε δαίμονα 620
 Δαρεῖον ἀγκαλεῖσθε, γαπότους δ' ἐγὼ
 τιμὰς προπέμψω τάσδε νερτέροις θεοῖς.

ΧΟ. Βασίλεια γύναι, πρέσβος Πέρσαις,
 σύ τε πέμπε χοᾶς θαλάμους ὑπὸ γῆς,
 ἡμεῖς δ' ὕμνοις αἰτησόμεθα 625
 φθιμένων πομποῦς

εὐφρονας εἶναι κατὰ γαίας.
 ἀλλὰ, χθόνιοι δαίμονες ἀγνοῖ,
 Γῇ τε καὶ Ἑρμῇ, βασιλεῦ τ' ἐνέρον,
 πέμψατ' ἔνερθε ψυχὴν ἐς φῶς· 630
 εἰ γάρ τι κακῶν ἄκος οἶδέ τις ὄν,
 μόνος ἂν θρήνων πέρας εἴποι.

ἦ ὅ' ἄττι μου μακαρί-
 τας ἰσοδαίμων βασιλεὺς
 βάρβαρα σαφηνῇ
 ἰέντος τὰ παναίολ' αἰ-
 ανῇ δύσθροα βέγματα; 635

Str. 1.

παντάλαν' ἄχῃ διαβοάσω;
νέροθεν ἄρα κλύει μου;

ἀλλὰ σύ μοι Γᾶ τε καὶ ἔλ- Ant. 1.
λοι χθονίων ἀγρεμόνες 640
δαίμονα μεγαυχῇ
λέοντ' αἰνέσας ἐκ δόμων,
Περσᾶν Σουσιγενῇ θεόν·
πέμπετε δ' ἄνω οἶον οὐπω 645
Περσὶς αἶα κάλυψεν.

ἦ φίλος ἀνὴρ, φίλος ὅ- Str. 2.
χθος· φίλα γὰρ κέκευθεν ἦθη.
Ἄιδωνεύς δ' ἀναπομ-
πὺς ἀνείης, Ἄιδωνεύς, 650
οἶον ἀνάκτορα Δαριᾶνα. ἐή.

οὔτι γὰρ ἄνδρας πότ' ἀπώλ- Ant. 2.
λυ πολεμοφθόροισιν ἔταις,
θεομήστωρ δ' ἐνικλή-
σκετο Πέρσας, θεομήστωρ δ' 655
ἔσκεν, ἐπεὶ στρατὸν εὖ ποδούχει. ἐή.

βαλὴν ἀρχαῖος βαλὴν, ἴθ' ἴθ' ἱκοῦ Str. 3.
τόνδ' ἐπ' ἄκρον κόρυμβον ὕχθον,
κροκόβαπτον ποδὸς εὖμαριν αἰείρων, 660
βασιλείου τιάρας φάλαρον πιφαύσκων.
βάσκει πάτερ ἄκακε Δαριάν, οἷ,

ὅπως καινά τε κλύης νέα τ' ἄχῃ· Ant. 3.
δέσποτα δεσπότην φάνηθι. 666

Στυγία γάρ τις ἐπ' ἀχλὺς πεπόταται·
νεολαία γὰρ ἤδη κατὰ πᾶσ' ὕλωλεν. 670
βάσκει πάτερ ἄκακε Δαριάν, οἷ.

αἰαῖ αἰαῖ· Epod.
ὦ πολὺκλαυτε φίλοισι θανὼν,
τί τάδε δυνάτα δυνάτα 675
περὶ τᾷ σᾷ δίδυμα διαγόμεν ἀμάρτια
πᾶσα γὰρ τᾷδε
ἐξέφθινται τρίςκαλμοι
νῦες ἄναες ἄναες. 680

ΕΙΔΩΛΟΝ ΔΑΡΕΙΟΥ.

ὦ πιστὰ πιστῶν ἡλικές θ' ἥβης ἐμῆς
Πέρσαι γεραιοί, τίνα πόλις πονεῖ πόνον;
στένει, κέκοπται, καὶ χαράσσεται πέδον.
λεῦσσω δ' ἄκοιτιν τὴν ἐμὴν τάφου πέλας
ταρβῶ, χοὰς δὲ πρευμαμένης ἐδεξάμην. 685
ὕμεῖς δὲ θορηνεῖτ' ἐγγὺς ἐστῶτες τάφου
καὶ ψυχαργοῖς ὀρθιάζοντες γόοις
οἰκτρῶς καλεῖσθαι μ'. ἐστὶ δ' οὐκ εὐέξοδον,
ἄλλως τε πάντως χοὶ κατὰ χθονὸς θεοὶ
λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεθιέναι. 690

ὅμως δ' ἐκείνοις ἐνδυναστεύσας ἐγὼ
ἦκω. τάχυνε δ', ὥς ἄμεμπτος ὦ χρόνου·
τί ἐστὶ Πέρσαις νεοχμὸν ἐμβριθὲς κακόν;
ΧΟ. σέβομαι μὲν προσιδέσθαι, Str.
σέβομαι δ' ἀντία λέξαι 695
σέθεν ἀρχαίῳ περὶ τάρβει.

ΔΑ. ἀλλ' ἐπεὶ κάτωθεν ἦλθον σοῖς γόοις πεπεισμένος,

μή τι μακιστήρα μῦθον, ἀλλὰ σύντομον λέγων
εἶπὲ καὶ πέραινεν πάντα, τὴν ἐμὴν αἰδῶ μεθείς. 692

ΧΟ. δίεμαι μὲν χαρίσασθαι, Ant.
δίεμαι δ' ἀντία φάσθαι,
λέξας δύσλεκτα φίλοισιν.

ΔΑ. ἀλλ' ἐπεὶ δέος παλαιὸν σοὶ φρενῶν ἀνθίσταται,
τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραιὰ ξύννομ', εὐγενὲς γύναι,
κλαυμάτων λήξασα τῶνδε καὶ γόων σαφές τί μοι
λέξον. ἀνθρώπεια δὴ τοι πῆματ' ἂν τύχοι βρο-
τοῖς. 706

πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσου
κακὰ

γίγνεται θνητοῖς, ὁ μᾶσσων βίωτος ἦν ταυτῇ
πρόσω.

ΑΤ. ὦ βροτῶν πάντων ὑπερσχὼν ὕλβον εὐτυχεῖ πό-
τμῳ,
ὥς, ἕως τ' ἔλευσσες ἀνγὰς ἡλίου, ζηλωτὸς ὢν 710
βίωτον εὐαίωνα Πέρσαις ὡς θεὸς διήγαγες,
νῦν τέ σε ζηλῶ θανόντα, πρὶν κακῶν ἰδεῖν
βάθος·

πάντα γὰρ, Δαρεῖ, ἀκούσει μῦθον ἐν βραχεῖ
λόγῳ·

διαπεπόρθηται τὰ Περσῶν πράγμαθ', ὡς εἶπεν
ἔπος.

ΔΑ. τίνι τρόπῳ; λοιμοῦ τις ἦλθε σκῆπτος, ἢ στάσις
πόλει; 715

ΑΤ. οὐδαμῶς· ἀλλ' ἄμφ' Ἀθήνας πᾶς κατέφθαρται
στρατός.

ΔΑ. τίς δ' ἐμῶν ἐκείσε παίδων ἐστρατηλάτει; φράσον·

ΑΤ. θούριος Ξέρξης, κενώσας πᾶσαν ἡπείρου πλάκα.

ΔΑ. πεζὸς ἢ ναύτης δὲ πείραν τήνδ' ἐμώρηνεν τάλας;

ΑΤ. ἀμφότερα· διπλοῦν μέτωπον ἦν δυοῖν στρατευ-
μάτοιιν. 720

ΔΑ. πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσόσδε πεζὸς ἤνυσεν περῶν;

ΑΤ. μηχαναῖς ἔξευξεν Ἑλλης πορθμὸν, ὥστ' ἔχειν
πόρον.

ΔΑ. καὶ τόδ' ἐξέπραξεν, ὥστε Βόσπορον κλῆσαι μέγαν;

ΑΤ. ὦδ' ἔχει· γνώμης δέ πού τις δαιμόνων ξυνήψατο.

ΔΑ. φεῦ, μέγας τις ἦλθε δαίμων, ὥστε μὴ φρονεῖν
καλῶς. 725

ΑΤ. ὥς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν οἶον ἤνυσεν κακόν.

ΔΑ. καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ὦδ' ἐπιστενάξετε;

ΑΤ. ναυτικὸς στρατὸς κακωθεὶς πεζὸν ὤλεσε στρατόν.

ΔΑ. ὦδε παμπήδην δὲ λαὸς πᾶς κατέφθαρται δορί;

ΑΤ. πρὸς τὰδ' ὥς Σούσιων μὲν ἄστν πᾶν κερανδρῖαν
στένει, 730

ΔΑ. ὦ πόποι κεδνῆς ἀρωγῆς ἀπικουρίας στρατοῦ.

ΑΤ. Βακτρίων δ' ἔρρει πανώλης δῆμος, οὐδέ τις περῶν.

ΔΑ. ὦ μέλεος, οἶαν ἄρ' ἦβην ξυμμάχων ἀπώλεσεν.

ΑΤ. μονάδα δὲ Ξέρξην ἐρημόν φασιν οὐ πολλῶν μέτα

ΔΑ. πῶς τε δὴ καὶ ποῖ τελευτᾶν; ἔστι τις σῶτη-
ρία; 735

ΑΤ. ἄσμενον μολεῖν γέφυραν γαῖν δυοῖν ξευκτηρίαν.

ΔΑ. καὶ πρὸς ἡπειρον σεσῶσθαι τήνδε, τοῦτ' ἐτή-
τυμον;

ΑΤ. ναί· λόγος κρατεῖ σαφηνῆς τοῦτο κοῦκ ἐνι στάσις.

ΔΑ. φεῦ, ταχεῖά γ' ἦλθε χρησμῶν προᾶξις, ἐς δὲ παῖδ'
ξυμὸν 739

Ζεὺς ἀπέσκηψεν τελευτὴν θεσφάτων· ἐγὼ δέ που
διὰ μακροῦ χρόνου τὰδ' ἠῦχουν ἐκτελευτήσειν
θεοῦς·

ἀλλ' ὅταν σπεύδῃ τις αὐτὸς, χῶ θεὸς συνάπτεται.

νῦν κακῶν ἔοικε πηγὴ πᾶσιν ἡρῶσθαι φίλοις.
 παῖς δ' ἐμὸς τὰδ' οὐ κατειδὼς ἤνυσεν νέφ' θράσει·
 ὅστις Ἑλλήσποντον ἱρὸν δοῦλον ὥς δεσμώμασιν
 ἤλπισε σχῆσειν ῥέοντα, Βόσπορον ῥόον θεοῦ· 746
 καὶ πόρον μετερρύθμιζε, καὶ πέδαις σφυρηλάτοις
 περιβαλὼν πολλὴν κέλευθον ἤνυσεν πολλῷ στρα-
 τῷ,

θεῶν δὲ θνητὸς ὦν ἀπάντων ᾧετ', οὐκ εὐβουλία,
 καὶ Ποσειδῶνος κρατήσειν. πῶς τὰδ' οὐ νόσος
 φρενῶν

750

εἶχε παῖδ' ἐμόν; δέδοικα μὴ πολὺς πλούτου πόνος
 οὐμὸς ἀνθρώποις γένηται τοῦ φθάσαντος ἀρπαγῇ.
 ΑΤ. ταῦτά τοι κακοῖς ὁμιλῶν ἀνδράσιν διδάσκεται
 θούριος Ξέρξης· λέγουσι δ' ὡς σὺ μὲν μέγαν
 τέκνοις

πλοῦτον ἐκτήσω ξὺν αἰχμῇ, τὸν δ' ἀνανδρίας
 ὑπο

755

ἔνδον αἰχμαῖζειν, πατρῶον δ' ὄλβον οὐδὲν ἀν-
 ξάνειν.

τοιὰδ' ἐξ ἀνδρῶν ὀνειδῇ πολλάκις κλύων κακῶν
 τήνδ' ἐβούλευσεν κέλευθον καὶ στρατεύμ' ἐφ'
 Ἑλλάδα.

ΔΑ. τοιγάρ σφιν ἔργον ἐστὶν ἐξειργασμένου
 μέγιστον, αἰμυνηστον, οἷον οὐδέπω

760

τόδ' ἄστυ Σούσων ἐξεκείνωσεν πεσόν,
 ἐξ οὔτε τιμὴν Ζεὺς ἀναξ τήνδ' ὥπασεν,
 ἐν' ἄνδρ' ἀπάσης Ἀσίδος μηλοτρόφον
 ταγεῖν, ἔχοντα σκῆπτρον εὐθυνητήριον.

Μῆδος γὰρ ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμὼν στρατοῦ· 765
 ἄλλος δ' ἐκείνου παῖς τόδ' ἔργον ἤνυσεν·
 φρένες γὰρ αὐτοῦ θυμὸν ᾤακοστροφουν.

- τρίτος δ' ἅπ' αὐτοῦ Κῦρος, εὐδαίμων ἀνὴρ,
 ἄρξας ἔβηκε πᾶσιν εἰρήνην φίλοις·
 Λυδῶν δὲ λαὸν καὶ Φρυγῶν ἐκτίσαστο, 770
 Ἰωνίαν τε πᾶσιαν ἤλασεν βίᾳ·
 θεὸς γὰρ οὐκ ἤχθηρεν, ὥς εὐφρων ἔφν.
 Κύρου δὲ παῖς τέταρτος ἰθύνε στρατόν.
 πέμπτος δὲ Μάρδης ἤρξεν, αἰσχύνῃ πάτρα
 θρόνοισί τ' ἀρχαίοισι· τὸν δὲ σὺν δόλῳ 775
 Ἀρταφρένης ἐκτείνειν ἐσθλὸς ἐν δόμοις,
 ξὺν ἀνδράσιν φίλοισιν, οἷς τόδ' ἦν χρέος.
 [ἔκτος δὲ Μάρμαρις, ἑβδομος δ' Ἀρταφρένης.]
 καὶ γὰρ πάλου τ' ἐκνρσα τοῦπερ ἤθελον,
 κάπεστράτευσα πολλὰ σὺν πολλῷ στρατῷ· 780
 ἀλλ' οὐ κακὸν τοσόνδε προσέβαλον πόλει.
 Ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς ὢν νέος φρονεῖ νέα,
 κοῦ μνημονεύει τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς·
 εὖ γὰρ σαφῶς τόδ' ἴσθ', ἐμοὶ ξυνήλικες,
 ἅπαντες ἡμεῖς, οὐ κράτη τάδ' ἔσχομεν, 785
 οὐκ ἂν φανεῖμεν πῆματ' ἔρξαντες τόσα.
- ΧΘ. τί οὖν, ἄναξ Δαρεῖτε, ποῖ καταστρέφεις
 λόγων τελευτήν; πῶς ἂν ἐκ τούτων ἔτι
 πράσσοιμεν ὥς ἄριστα Περσικὸς λεώς;
- ΔΑ. εἰ μὴ στρατεύουσθ' ἐς τὸν Ἑλλήνων τόπον, 790
 μηδ' εἰ στρατεύμα πλεῖον ἢ τὸ Μηδικόν.
 αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ ξύμμαχος κείνοις πέλει.
- ΧΘ. πῶς τοῦτ' ἔλεξας, τίνι τρόπῳ δὲ συμμαχεῖ;
- ΔΑ. κτείνουσα λιμῷ τοὺς ὑπερπόλλους ἄγαν.
- ΧΘ. ἀλλ' εὐσταλῇ τοι λεκτὸν ἀροῦμεν στόλον. 795
- ΔΑ. ἀλλ' οὐδ' ὁ μένας νῦν ἐν Ἑλλάδος τόποις
 στρατὸς κυρήσει νοστήμου σωτηρίας.
- ΧΘ. πῶς εἶπας; οὐ γὰρ πᾶν στρατεύμα βαρβάρων

- περὶ τὸν Ἑλλης πορθμὸν Εὐρώπης ἔπο;
 ΔΔ. παῦροί γε πολλῶν, εἴ τι πιστεῦσαι θεῶν 800
 χρη̃ θεσφάτοισιν, ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα
 βλέψαντα· συμβαίνει γὰρ οὐ τὰ μὲν, τὰ δ' οὐ.
 κείπερ τάδ' ἐστὶ, πληθὺς ἔκκριτον στρατοῦ
 λείπει κεναῖσιν ἐλπίσιν πεπεισμένος.
 μίμνουσι δ' ἔνθα πεδίον Ἀσωπὸς ῥοαῖς 805
 ἄρδει, φίλον πῖσμα Βοιωτῶν χθονί·
 οὐ σφιν κακῶν ὕψιστ' ἐπαμμένει παθεῖν,
 ὕβρεως ἄποινα κἀθέων φρονημάτων·
 οἱ γῆν μολόντες Ἑλλάδ' οὐ θεῶν βρότη
 ἡδοῦντο συλᾶν οὐδὲ πιμπράναι νεώς· 810
 βωμοὶ δ' αἵστοι, δαιμόνων θ' ἰδρύματα
 πρόρριζα φύρδην ἐξανέστραπται βέθρων.
 τοιγὰρ κακῶς δράσαντες οὐκ ἐλάσσονα
 πάσχουσι, τὰ δὲ μέλλουσι, κοῦδέπω κακῶν
 κρηπὶς ὕπεστιν, ἀλλ' ἔτ' ἐκπιδύεται. 815
 τόσος γὰρ ἐσται πέλανος αἵματοςφαγῆς
 πρὸς γῇ Πλαταιῶν Δωρίδος λόγχης ὑπο·
 νεκρῶν δὲ θῖνες καὶ τριτοσπόρῳ γονῇ
 ἄφωνα σηματοῦσιν ὅμμασιν βροτῶν
 ὥς οὐχ ὑπέρφευ θνητὸν ὄντα χρη̃ φρονεῖν. 820
 ὕβρις γὰρ ἐξανθοῦσ' ἐκάρπωσε στάχυν
 αἵτης, ὅθεν πάγκλαυτον ἐξαμᾶ θέρος.
 τοιαῦθ' ὀρῶντες τῶνδε τάπιτίμια
 μέμνησθ' Ἀθηνῶν Ἑλλάδος τε, μηδέ τις
 ὑπερφρονήσας τὸν παρόντα δαίμονα 825
 ἄλλων ἐρασθεὶς ὄλβον ἐκχέη μέγαν.
 Ζεὺς τοι κολαστὴς τῶν ὑπερκόπων ἄγαν
 φρονημάτων ἐπεστιν, εὐθynnos βαρὺς.
 πρὸς ταῦτ' ἐκείνον σωφρονεῖν κεχρημένον

- πινύσκει' εὐλόγοισι νουθετήμασιν, 830
 λῆξαι θεοβλάβου'νθ' ὑπερκόμπω θυράσει.
 σὺ δ', ὦ γεραιὰ μητερ ἡ Ξέρξου φίλη,
 ἐλθοῦς' ἐς οἴκους κόσμον ὅστις εὐπρεπῆς
 λαβοῦς' ὑπαντίαζε παιδί. παντὶ γὰρ 835
 κακῶν ὑπ' ἄλγους λακίδες ἀμφὶ σώματι
 στημορραγοῦσι ποικίλων ἐσθμημάτων.
 ἀλλ' αὐτὸν εὐφρόνως σὺ πρᾶννον λόγοις·
 μόνης γὰρ, οἶδα, σοῦ κλύων ἀνέξεται.
 ἐγὼ δ' ἄπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω.
 ὑμεῖς δὲ, πρόσβεις, χαίρετ', ἐν κακοῖς ὅμως 840
 ψυχὴν διδόντες ἡδονῇ καθ' ἡμέραν,
 ὥς τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ.
 XO. ἦ πολλὰ καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ' ἔτι
 ἡλγησ' ἀκούσας βαρβάροισι πῆματα.
 AT. ὦ δαῖμον, ὥς με πόλλ' ἐσέρχεται κακῶν 845
 ἄλγη, μέλιστα δ' ἦδε συμφορὰ δάκνει,
 ἀτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι
 ἐσθμημάτων κλύουσιν, ἢ νιν ἀμπέχει.
 ἀλλ' εἶμι, καὶ λαβοῦσα κόσμον ἐκ δόμων
 ὑπαντίαζειν παιδί μου πειράσομαι. 850
 οὐ γὰρ τὰ φίλτατ' ἐν κακοῖς προδώσομεν. 851
 ὑμᾶς δὲ χρὴ 'πὶ τοῖσδε τοῖς πεπραγμένοις 827
 πιστοῖσι πιστὰ ξυμφέρειν βουλευματα·
 καὶ παῖδ', ἐάν περ δεῦρ' ἐμοῦ πρόσθεν μόλῃ,
 παρηγορεῖτε, καὶ προπέμπετ' ἐς δόμους,
 μὴ καὶ τι πρὸς κακοῖσι πρόσθῃται κακόν. 531
- XO. ὦ πόποι, ἦ μεγάλας ἀγαθὰς τε πο- Str. 1.
 λισσονόμου βιοτᾶς ἐπεκύρσαμεν, 853
 εὖθ' ὁ γηραιὸς

πανταρχὴς ἀνάκας ἄμαχος βασιλεὺς 855
 ἰσόθεος Δαρεῖος ἄρχε χώρας.

πρῶτα μὲν εὐδοκίμους στρατιάς ἀπε- Ant. 1.
 φαινόμεθ' ἡδὲ νομίσματα πύργινα
 πάντ' ἐπηύθυνον. 860
 νόστοι δ' ἐκ πολέμων ἀπόνους ἀπαθεῖς
 - - - εὖ πράσσοντας ἄγον οἴκους.

ὅσας δ' εἴλε πόλεις πόρον οὐ δια- Str. 2.
 βὰς Ἄλνος ποταμοῖο, 865
 οὐδ' ἀφ' ἐστίας συθείς,
 οἷαι Στρυμονίου πελάγους Ἀχε-
 λωῖδες εἰσὶ πάροιχοι
 Θρηκίων ἐπαύλων, 870

λίμνας τ' ἔκτοθεν αἰὲν κατὰ χέρσον ἐ- Ant. 2.
 ληλάμεναι περὶ πύργον
 τοῦδ' ἄνακτος ἄϊον,
 Ἑλλάς τ' ἀμφὶ πόρον πλατὺν εὐχόμε-
 ναι, μυχία τε Προποντὶς, 876
 καὶ στόμωμα Πόντου·

ναῶσσι θ' αἰὲν κατὰ πρῶν' ἄλιον περίκλυστοι, Str. 3.
 τᾶδε γὰρ προσήμεναι, 881
 οἷα Λέσβος, ἐλαιόφυτρός τε Σά-
 μος, Χίος, ἡδὲ Πάρος, Νάξος, Μύκο-
 νος, Τήνω τε συνάπτουσ' 886
 Ἄνδρος ἀρχιγείτων,

καὶ τὰς ἀρχιάλους ἐκράτυνε μεσάντους, Ant. 3.

Ἀἴμονον, Ἰκάρου θ' ἔδος,
 καὶ Ῥόδον ἠδὲ Κνίδον Κυπρίας τε πό-
 λεις, Πάφον ἠδὲ Σόλους Σαλαμῖνά τε,
 τᾶς νῦν ματρώπολις τῶνδ'
 αἰτία στεναγμῶν.

890

895

καὶ τὰς εὐκτεάνους κατὰ κληρὸν Ἰ-
 αόνιον πολυάνδρους
 Ἑλλάνων ἐκράτει σφετέραις φρεσίν·
 ἀκάματον δὲ παρῆν σθένος ἀνδρῶν
 τευχηστήρων
 παρμείκτων τ' ἐπικούρων.
 νῦν δ' οὐκ ἀμφιλόγως θεότρεπτα τὰδ'
 αὖ φέρομεν πολέμοιο
 δμαθέντες μεγάλως πλαγαῖσι ποντίαισιν.

Epod.

900

905

ΞΕΡΞΗΣ.

Ἰώ,
 δύστηνος ἐγὼ στυγερᾶς μοῖρας
 τῆσδε κυρήσας ἀτεκμαρτοτάτης,
 ὥς ὠμοφρόνως δαίμων ἐνέβη
 Περσῶν γενεᾷ· τί πάθω τλήμων;
 λέλυται γὰρ ἐμῶν γυίων ῥώμη
 τήνδ' ἡλικίαν ἐσιδόντ' ἀστῶν.
 εἴθ' ὄφελε, Ζεῦ, καὶ μετ' ἀνδρῶν
 τῶν οἰχομένων

910

915

θανάτου κατὰ μοῖρα καλύψαι.
 ΧΟ. ὁτοτοῦ, βασιλεῦ, στρατιᾶς ἀγαθῆς
 καὶ Περσονόμου τιμῆς μεγάλης,
 κόσμου τ' ἀνδρῶν,
 οὓς νῦν δαίμων ἐπέκειρεν.

920

γὰρ δ' αἰάζει τὰν ἐγγαίαν
 ἦβαν Ξέρξης κταμένην Ἴδου
 σάκτορι Περσᾶν· ἄδοβάται γὰρ
 πολλοὶ φῶτες, χώρας ἄνθος,
 τοξοδάμαντες, πάνυ ταρφύς τις
 μυριάς ἀνδρῶν, ἐξέφθινται·
 αἰαῖ αἰαῖ κεδνᾶς ἀλκᾶς·
 Ἄσσία δὲ χθὼν, βασιλεὺ γαίας,
 αἰνῶς αἰνῶς ἐπὶ γόνυ κέκλιται.

Prood.

925

930

ΞΕ. ὅδ' ἐγὼν, οἴοι', αἰακτὸς
 μέλεος γέννα γὰρ τε πατρῶα
 κακὸν ἔρ' ἐγενόμαν.

Str. 1.

ΧΟ. πρόσφθογγόν σοι νόστου τὰν
 κακοφάτιδα βοᾶν, κακομέλετον ἰὰν
 Μαριανδυνοῦ θρηνητῆρος,
 πέμψω πολύδακρυν ἰαχάν.

935

ΞΕ. ἴετ' αἰανῇ πάνδυρτον
 δύσθροον αὐδάν. δαίμων γὰρ ὅδ' αὖ
 μετάτροπος ἐπ' ἐμοί.

Ant. 1.

941

ΧΟ. ἦσω τοι τὰν πάνδυρτον,
 λαοπαθῇ τε σέβων ἀλίτυπά τε βάρη,
 πόλεως γέννας πενθητῆρος·
 κλάγξω δ' ἀρίδακρυν αὐτάν.

945

ΞΕ. Ἰάων γὰρ ἀπηύρα,
 Ἰάων ναύφαρκτος
 Ἄρης ἑτεραλκῆς
 νυχίαν πλάκα κερσάμενος
 δυσδαίμονά τ' ἀκτάν.

Str. 2.

950

- ΧΟ. οἰοιοῖ [βόα] καὶ πάντ' ἐκπεύθου.
 ποῦ δὲ φίλων ἄλλος ὄχλος, 955
 ποῦ δέ σοι παραστίται,
 οἷος ἦν Φαρανδάκης,
 Σούσας, Πελάγων καὶ Δατάμας,
 Ψαμμισκάνης τ' ἡδ' Ἀγβάτας 960
 Ἀγαβάτανα λιπών.
- ΞΕ. ὀλοοὺς ἀπέλειπον Ant. 2.
 Τυρίας ἐκ ναὸς
 ἔρποντας ἐπ' ἄκρας
 Σαλαμινιάσι, στρυφελοῦ
 θείνοντας ἐπ' ἀκτᾶς. 965
- ΧΟ. οἰοιοῖ, ποῦ σοι Φαρνοῦχος
 Ἀριόμαρδος τ' ἀγαθός,
 ποῦ δὲ Σευάκης ἄναξ,
 ἢ Αἰλαιοι εὐπάτωρ,
 Μέμφεις, Θάρυβις καὶ Μασίστρας 970
 Ἀρτεμβάκης τ' ἡδ' Ὑσταίχμας;
 τάδε σ' ἐπανερόμαν.
- ΞΕ. ἰὼ ἰὼ μοι, Str. 3.
 τὰς ὠγγίους κατιδόντες
 στρυγνὰς Ἀθάνας πάντες ἐνὶ πιτύλῳ, 975
 ἐὴ ἐὴ, τλάμονες ἀσπαίρουσι χέρσῳ.
- ΧΟ. ἦ καὶ τὸν Περσᾶν αὐτοῦ
 τὸν σὸν πιστὸν πάντ' ὀφθαλμὸν 980
 μύρια μύρια πεμπαστὰν
 Βατανώχου παῖδ' Ἀλπιστον
 - - - -
 τοῦ Σεισάμα τοῦ Μεγαβάτα,
 Πάρθον τε μέγαν τ' Ὀιβάρην

ἔλιπες ἔλιπες, ὦ ὦ <ὦ> δάων,
Πέρσαις ἀγανοῖς κακὰ πρόκακα λέγειν;
985

ΞΕ. ἰνυγὰ μοι δῆτ'
ἔσθλῶν ἐτάρων ὑπορίνεις.
ἄλαστ' <ἄλαστα> στυγνὰ πρόκακα λέγειν. 990
βοᾷ βοᾷ <μοι> μελέων ἔντοσθεν ἦτορ.

ΧΟ. καὶ μὴν ἄλλους γε ποθοῦμεν,
Μάρδων ἀνδρῶν μυριοταγὸν
Ξάνθιν ἄρειόν τ' Ἀγχάρην,
Διάξιόν τ' ἠδ' Ἀρσάμην 995
ἱπιάνακτας,
Κηρδαδάταν καὶ Λυθίμναν
Τόλμον τ' αἰχμᾶς ἀκόρεστον.
ἔταφον ἔταφον, οὐκ ἀμφὶ σκηναῖς 1000
τροχηλάτοισιν ὕπιδεν ἐπόμενοι.

ΞΕ. βεβᾶσι γὰρ τοῖπερ ἀκρῶται στρατοῦ, Str. 1.
ΧΟ. βεβᾶσιν, οἷ, νώννυμοι,
ΞΕ. ἰῆ ἰῆ, ἰὼ ἰὼ,
ΧΟ. ἰὼ ἰὼ, δαιμόνων
θέντων ἄελπτον κακόν. 1005
ζαπρέπον οἶον δέδορκεν Ἄτα.

ΞΕ. πεπλήγμεθ', οἶαι δι' αἰῶνος τύχαι, Ant. 1.
ΧΟ. πεπλήγμεθ'· εὖδηλα γάρ,
ΞΕ. νέα νέα δύα δύα, 1010
ΧΟ. Ἰαόνων ναυβατᾶν
κύρσαντες οὐκ εὐτυχῶς.
δυσπόλεμον δὴ γένος τὸ Περσῶν.

- ΞΕ. πῶς δ' οὐ; στρατὸν μὲν τοσοῦτον τάλας Str. 2.
πέπληγμαi. 1015
- ΧΟ. τί δ' οὐκ ὕλωλεν μεγάλα τὰ Περσῶν;
ΞΕ. ὀρᾷς τὸ λοιπὸν τόδε τᾷς ἐμᾷς στολᾷς;
ΧΟ. ὀρῶ ὀρῶ.
- ΞΕ. τάνδε τ' ὀϊστοδέγμουνα; 1020
ΧΟ. τί τόδε λέγεις σεσωσμένον;
ΞΕ. θησαυρὸν βελέεσιν.
ΧΟ. βαιά γ' ὥς ἀπὸ πολλῶν.
ΞΕ. ἐσπανίσμεθ' ἀρωγῶν.
ΧΟ. Ἰάνων λαὸς οὐ φρυγίχμας. 1025
- ΞΕ. ἀγανόρειος· κατεῖδον δὲ πῆμ' ἄελπτον. Ant. 2.
ΧΟ. τραπέντα ναύφαρκτον ἔρεῖς ὅμιλον;
ΞΕ. πέπλον δ' ἐπέρρηξ' ἐπὶ συμφορᾷ κακοῦ. 1030
ΧΟ. παπαῖ παπαῖ.
ΞΕ. καὶ πλέον ἢ παπαῖ μὲν οὖν.
ΧΟ. δίδυμα γάρ ἐστι καὶ τριπλᾶ.
ΞΕ. λυπρὰ, χάσματα δ' ἐχθροῖς.
ΧΟ. καὶ σθένος γ' ἐκολούσθη. 1035
ΞΕ. γυμνός εἰμι προπομπῶν.
ΧΟ. φίλων ἄταισι ποντίαισιν.
- ΞΕ. αἶαξ', αἶαξε πῆμα· πρὸς δόμους δ' ἵθι. Str. 3.
ΧΟ. αἰαῖ αἰαῖ, δῦα δῦα.
ΞΕ. βόα νυν ἀντίδουπά μοι. 1040
ΧΟ. δόσιν κακὰν κακῶν κακοῖς.
ΞΕ. ἱὺξ' ὁμοῦ τιθεῖς μέλος.
ΧΟ. ὀτοτοτοτοῖ.
βαρεῖά γ' ἔδε συμφορά.
οὐ μάλα καὶ τόδ' ἀλγῶ. 1045

ΞΕ. ἔρεσσ' ἔρεσσε καὶ στέναζ' ἐμὴν χάριν. Ant. 3.

ΧΟ. διαίνομαι γοεδνὸς ὦν.

ΞΕ. βόα νυν ἀντίδουπά μοι.

ΧΟ. μέλειν πάρεστι, δέσποτα.

ΞΕ. ἐπορθίαξέ νυν γόοις. 1050

ΧΟ. ὀτοτοτοτοῖ.

μέλαινα δ' ἀμμεμίζεται,

οἷ, στονόεσσα πλαγά.

ΞΕ. καὶ στέρν' ἄρασσε κἀπιβῶ τὸ Μῦσιον. Str. 4.

ΧΟ. ἄνι' ἄνια. 1055

ΞΕ. καὶ μοι γενεῖον πέρθε λευκήρη τρίχα.

ΧΟ. ἄπριγδ' ἄπριγδα μάλα γοεδνά.

ΞΕ. αὐτεὶ δ' ὀξύ.

ΧΟ. καὶ τόδ' ἔρξω.

ΞΕ. πέπλον δ' ἔρεικε κολπίαν ἀκμῇ χερῶν. Ant. 4.

ΧΟ. ἄνι' ἄνια. 1061

ΞΕ. καὶ ψάλλ' ἔθειραν καὶ κατοίκτιζε στρατόν.

ΧΟ. ἄπριγδ' ἄπριγδα μάλα γοεδνά.

ΞΕ. διαίνου δ' ὕσσε.

ΧΟ. τέγγομαί τοι.

ΞΕ. βόα νυν ἀντίδουπά μοι. Epod.

ΧΟ. οἶοῖ οἶοῖ. 1067

ΞΕ. αἰακτὸς ἐς δόμους κίε.

<ΧΟ. αἰαῖ αἰαῖ.>

ΞΕ. ἰὼ Περσὶς αἶα.

ΧΟ. ἰὼ δυσβάρυκτος.

ΞΕ. ἰὼ δὴ κατ' ἔστυν. 1070

ΧΟ. ἰὼ δῆτ' ἀν' αἶαν.

ΞΕ. γοᾷσθ' ἀβροβάται.

ΧΟ. ο - - ο ο -.

ΞΕ. ἰὼ Περσὶς αἶα.

ΧΟ. ἰὼ δυσβάρυκτος.

ΞΕ. ἰὴ ἰὴ, τρισκάλμοισι βάρισι φθιτοί.

1075

ΧΟ. ἰὴ ἰὴ, πέμψω τοί σε δυσθρόοις γόοις.

IV.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ
ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΧΟΡΟΣ ΔΑΝΑΙΔΩΝ.

ΔΑΝΑΟΣ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΡΓΕΙΩΝ.

ΚΗΡΤΞ.

ΙΚΕΤΙΑΣ.

ΧΟΡΟΣ.

Ζεὺς μὲν ἀφίκτωρ ἐπίδοι προφρόνως
στόλον ἡμέτερον
νάϊον ἄρθέντ' ἀπὸ προστομίων
λεπτοψαμάθων

Νείλου. Δίαν δὲ λιποῦσαι 5
χθόνα σύγχροτον Συρία φεύγομεν,
οὔτιν' ἐφ' αἵματι δημηλασίαν
ψήφῳ πόλεως γνωσθεῖσαι,
ἀλλ' αὐτογενεῖ φυξανορία,
γάμον Αἰγύπτου παίδων ἀσεβῇ τ' 10
ὀνοταζόμεναι υ υ - -.

Δαναὸς δὲ πατήρ, καὶ βούλαρχος
καὶ στασίαρχος τάδε πεσσονομῶν,
κύδιστ' ἀχέων ἐπέκρανεν,
φεύγειν ἀνέδην διὰ κῦμ' ἔλιον, 15
κέλσαι δ' Ἄργους γαῖαν, ὅθεν δὴ
γένος ἡμέτερον τῆς οἰστροδόνου
βοὸς ἐξ ἐπαφῆς καὶ ἐπιπνοίας

Διὸς εὐχόμενον τετέλεσται. -
τίν' ἂν οὖν χώραν εὖφρονα μάλλον 20
τῆσδ' ἀφικοίμεθα
σὺν τοῖσδ' ἱκετῶν ἐγχειριδίῳ

ἐριοστέπτοισι κλάδοισιν;
 ὦν πόλις, ὦν γῇ καὶ λευκὸν ὕδωρ,
 ὕπατοί τε θεοί, καὶ βαρύντιμοι 25
 χθόνιοι θήκας κατέχοντες,
 καὶ Ζεὺς σωτὴρ τρίτος, οἰκοφύλαξ
 δσίων ἀνδρῶν,
 δέξαιθ' ἱκέτην θηλυγενῆ στόλον
 αἰδοίω πνεύματι χώρας· 30
 ἀρσενοπληθῆ δ' ἔσμὸν ὑβριστὴν
 Αἰγυπτογενῆ
 πρὶν πόδα χέρσῳ τῇδ' ἐν ἁσώδει
 θεῖναι ξὺν ὄχῳ ταχυήρει,
 πέμψατε πόντονδ'· ἐνθα δὲ λαίλαπι
 χειμωνοτύπῳ, βροντῇ στεροπῇ τ' 35
 ὀμβροφόροισιν τ' ἀνέμοις, ἀγρίας
 ἄλῳς ἀντήσαντες ὕλοιντο,
 πρὶν ποτε λέκτρων, ὦν θέμις εἶργει,
 σφετεριζόμενοι πατραδέλφειαν
 τήνδ', ἀεκόντων ἐπιβῆναι. 40

Νῦν δ' ἐπικεκλομένα Str. 1.
 Δῖον πόρτιν ὑπερ-
 πόντιον τιμάορ', ἵνιν
 ἀνθονομούσας προγόνου βοὸς ἐξ ἐπιπνοίας 45
 Ζηνὸς ἔφαψιν· ἐπωνυμία δ' ἐπε-
 κραίνετο μόρσιμος αἰῶν
 εὐλόγως, Ἐπαφόν τ' ἐγέννασεν·

οὐτ' ἐπιλεξαμένα, Ant. 1.
 νῦν ἐν ποιονόμοις
 ματρὸς ἀρχαίας τόποις τῶν 50

πρόσθε πόνων μνασάμενα, γονέων ἐπιδειξῶ
 πιστὰ τεκμήρια· γαιονόμοισι δ' ἄ-
 ελπίτ' ἀπερ ὄντα φανεῖται· 55
 γινώσεται δὲ λόγους τις ἐν μάκει.

εἰ δὲ κρυεῖ τις πέλας οἰωνοπόλων Str. 2.
 ἐγγάτος οἶκτον αἰῶν,
 δοξάσει τις ἀκούειν ὅπα τᾶς Τηρείας 60
 μήτιδος οἰκτρᾶς ἀλόχου,
 κιοκηλάτας ἀηδόνας,

ἄτ' ἀπὸ χώρων προτέρων εἰργομένα Ant. 2.
 πενθεῖ νέον οἶκτον ἡθέων·
 ξυντίθησι δὲ παιδὸς μόρον, ὥς αὐτοφόνως 65
 ὤλετο πρὸς χειρὸς ἔθεν
 δυσμάτορος κότου τυχών.

τὼς καὶ ἐγὼ φιλόδουτος Ἰαονίοισι νόμοισιν Str. 3.
 δάπτω τὴν ἀπαλὴν Νειλοθερῇ παρειᾶν 70
 ἀπειροδάκρυν τε καρδίαν.
 γινεῖν δ' ἀνθεμίζομαι
 δειμαίνουσα φίλους, τᾶσδε φυχᾶς
 Ἰερίας ἀπὸ γᾶς 75
 εἰ τις ἐστὶ κηδεμών.

ἀλλὰ, θεοὶ γενέται, κλύετ' εὖ τὸ δίκαιον ἰδόν-
 τες· Ant. 3.
 ἢ καὶ μὴ τέλεον δόντες ἔχειν παρ' αἰῶν,
 ὕβριν δ' ἐτύμως στυγοῦντες, . . 80
 πέλοιτ' ἂν ἐνδικοὶ γάμοις.

61 μήτιδος corruptum.

ἔστι δὲ καὶ πολέμου τειρομένοις
βωμὸς ἀρῆς φυγάσιν
ῥῦμα, δαιμόνων σέβας.

εἰθεῖν Διὸς εὖ παναλη-
θῶς. Διὸς ἕμερος οὐκ
εὐθήρατος ἐτύχθη.
παντᾶ τοι φλεγέθει
καὶ σκότῳ μελαίνῃ
ξὺν τύχῃ μερόπεσσι λαοῖς.

Str. 4.
86

πίπτει δ' ἀσφαλὲς οὐδ' ἐπὶ νώ-
τῳ, Διὸς εἰ κορυφᾷ
κρανθῇ προῦγμα τέλειον.
δαυλοὶ γὰρ πραπίδων
δάσκιοί τε τείνου-
σιν πόροι κατιδεῖν ἄφραστοι.

Ant. 4.
91

ἰάπτει δ' ἐλπίδων ἀφ' ὑψιπύρ-
ρων πανώλεις βροτοὺς,
βίαν δ' οὔτιν' ἐξοπλίζει·
πάν ἄπονον δαιμόνιον·
θαῖσσον ἄνω φρόνημά πως
αὐτόθεν ἐξέπραξεν ἔμ-
πας ἐδράνων ἀφ' ἁγνῶν.

Str. 5.
96

ιδέσθω δ' εἰς ὕβριν βρότειον, οἷ-
α νεάζει πυθμῆν
δι' ἁμὸν γάμον τεθαλὼς
δυσπαραβούλοισι φρεσὶν,
καὶ διάνοιαν μαινόλιν

Ant. 5.
105

85 corruptus.

κέντρον ἔχων ἄφυκτον, Ἄ-
τας δ' ἀπάταν μεταγνοῦς.

110

τοιαῦτα πάθεα μέλεα θροεομένα λέγω
λιγέα βαρέα δακρυοπετῇ,
ἰὴ ἰὴ,

Str. 1.

ἰηλέμοισιν ἔμπρεπῇ·

114

ζῶσα γόοις με τιμῶ.

116

ἰλέομαι μὲν Ἀπίαν

βοῦνιν — καρβάνανδον δ' εὖ, γᾶ,

κοννεῖς — πολλάκι δ' ἐμπίτνω

ξὺν λακίδι λίνοισιν ἢ

120

Σιδονίᾳ καλύπτρα.

θεοῖς δ' ἐναγέα τέλεα πελομένων καλῶς Ant. 1

ἐπίδρομ', ὁπόθι θάνατος ἐπῇ.

ἰὼ ἰὼ,

125

ἰὼ δυσάγκριτοι πνόοι.

ποῖ τόδε κῦμ' ἀπάξει;

ἰλέομαι μὲν Ἀπίαν

βοῦνιν — καρβάνανδον δ' εὖ, γᾶ,

κοννεῖς — πολλάκι δ' ἐμπίτνω

130

ξὺν λακίδι λίνοισιν ἢ

Σιδονίᾳ καλύπτρα.

πλάτα μὲν οὖν λινορραφής

Str. 2.

τε δόμος ἄλλα στέγων δορὺς

135

ἀχείματόν μ' ἔπεμπε σὺν πνοαῖς,

οὐδὲ μέμφομαι·

τελευτὰς δ' ἐν χρόνῳ

πατῆρ ὁ παντόπτας

πρεσμενεῖς κτίσειεν. 140
 σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς
 εὐνὰς ἀνδρῶν, ἐή,
 ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν.

θέλουσα δ' αὖ θέλουσαν ἄ- Ant. 2.
 γνά μ' ἐπιδέτω Διὸς κόρα, 145
 ἔχουσα σέμν' ἐνώπι' ἀσφαλές,
 παντὶ δὲ σθένει
 διωγμοῖς ἀσχαλῶσ'
 ἀδμητὸς ἀδμήτα
 ῥύσιος γενέσθω. 150

σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς
 εὐνὰς ἀνδρῶν, ἐή,
 ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν.

εἰ δὲ μὴ, μελανθῆς Str. 3.
 ἡλιόκτυπον γένος 155
 τὸν γαῖον,
 τὸν πολυξενώτατον
 Ζῆνα τῶν κεκμηκότων
 ἱξόμεσθα σὺν κλάδοις
 ἀρτάναις θανοῦσαι, 160
 μὴ τυχοῦσαι θεῶν Ὀλυμπίων.
 ἂ Ζῆν, Ἰοῦς ἰὼ
 μῆνις μάστειρ' ἐκ θεῶν.
 κοννῶ δ' ἄταν γαμετᾶς
 οὐρανόνικον. χαλεποῦ γὰρ ἐκ 165
 πνεύματος εἴσι χειμών.

καὶ τότε' οὐ δίκαιους Ant. 3.

Ζεὺς ἐνέξεται λόγοις,
 τὸν τᾷς βοῦς 170
 παῖδ' ἀτιμάσας, τὸν αὐ-
 τὸς ποτ' ἔκτισεν γόνῳ,
 νῦν ἔχων παλίντροπον
 ὄψιν ἐν λιταῖσιν·
 ὑψόθεν δ' εὖ κλύοι καλούμενος. 175
 <ᾧ Ζῆν, Ἴους ἰὼ
 μῆνις μάστειρ' ἐκ θεῶν.
 κοννῶ δ' ἄταν γαμετᾷς
 οὐρανόνικον. χαλεποῦ γὰρ ἐκ
 πνεύματος εἶσι χειμῶν.>

ΔΑΝΑΟΣ.

Παῖδες, φρονεῖν χροή· ξὺν φρονοῦντι δ' ἤκατε 176
 πιστῷ γέροντι τῷδε ναυκλήρῳ πατρί.
 καὶ τὰπὶ χέρσου νῦν προμηθίαν λαβὼν
 αἰνῶ φυλάξαι τᾶμ' ἔπη δελτουμένας.
 ὁρῶ κόνιν, ἀναυδον ἄγγελον στρατοῦ, 180
 σύριγγες οὐ σιγῶσιν ἄξονήλατοι·
 ὄχλον δ' ὑπασπιστῆρα καὶ δορυσσόον
 λεύσσω ξὺν ἵπποις καμπύλοις τ' ὀχήμασιν.
 τάχ' ἂν πρὸς ἡμᾶς τῆσδε γῆς ἀρχηγέται
 ὀπτῆρες εἶεν ἀγγέλων πεπυσμένοι. 185
 ἀλλ' εἴτ' ἀπήμων εἶτε καὶ τεθηγμένους
 ὠμῇ ξὺν ὀργῇ τόνδ' ἐπόρυνται στόλον,
 ἄμεινόν ἐστι παντὸς εὔνεκ', ὧ κόραι,
 πάγον προσίξειν τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν.
 κρεῖσσον δὲ πύργου βωμὸς, ἄροηκτον σάκος. 190
 ἀλλ' ὥς τάχιστα βᾶτε, καὶ λευκοστεφεῖς
 ἱκτηρίας, ἀγάλματ' αἰδοίου Διὸς,
 σεμνῶς ἔχουσai διὰ χειρῶν εὐωνύμων,

- αἰδοῖα καὶ γοεδνὰ καὶ ξαχρεῖ ἔπη
 ξένους ἀμείβεσθ', ὥς ἐπήλυδας πρέπει, 195
 τορῶς λέγουσαι τάσδ' ἀναιμιάκτους φυγάς.
 φθογγῇ δ' ἐπέσθω πρῶτα μὲν τὸ μὴ θρασὺ,
 τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ σεσωφρονισμένων
 ἴτω προσώπων ὕμματος παρ' ἡσύχου.
 καὶ μὴ πρόλεσχος μῆδ' ἐφολκὸς ἐν λόγῳ 200
 γένη· τὸ τῇδε κάρτ' ἐπίφθονον γένος.
 μέμνησο δ' εἴκειν· χρεῖος εἰ ξένη φυγάς.
 θρασυστομεῖν γάρ οὐ πρέπει τοὺς ἥσσονας.
- ΧΟ. πάτερ, φρονούντως πρὸς φρονούντας ἐννέπεις.
 φυλάξομαι δὲ τάσδε μεμνήσθαι σέθεν 205
 κεδνάς ἐφετμάς· Ζεὺς δὲ γεννητῶρ ἴδοι.
 206
- ΔΑ. ἴδοιτο δῆτα πρενμενοὺς ἀπ' ὕμματος. 210
- ΧΟ. θέλοιμ' ἂν ἤδη σοὶ πέλας θρόνους ἔχειν. 208
- ΔΑ. μὴ νυν σχόλαζε, μηχανῆς δ' ἔστω κράτος. 207
- ΧΟ. ὦ Ζεῦ, κόπων οἴκτιρε μὴ ἀπολωλότας. 209
- ΔΑ. κείνου θέλοντος εὖ τελευτήσῃ τάδε. 211
- ΧΟ.
- ΔΑ. καὶ Ζηνὸς ὄρουιν τόνδε νῦν κικλήσκετε.
 ΧΟ. καλοῦμεν αὐγὰς ἡλίου σωτηρίους.
 ΔΑ. ἄγνόν τ' Ἀπόλλω, φυγάδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεόν.
 ΧΟ. εἰδὼς ἂν αἶσαν τήνδε συγγνωίῃ βροτοῖς. 215
 ΔΑ. συγγνωίτο δῆτα καὶ παρασταίῃ πρόφρων.
 ΧΟ. τίν' οὖν κικλήσκω τῶνδε δαιμόνων ἔτι;
 ΔΑ. ὁρῶ τρῆιναι τήνδε σημεῖον θεοῦ.
 ΧΟ. ἀλλ' εὖ τ' ἐπεμψεν εὖ τε δεξάσθω χθονί.
 ΔΑ. Ἐρμῆς ὅδ' ἄλλος τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις. 220
 ΧΟ. ἔλευθέροις νυν ἐσθλὰ κηρυκευέτα.
 ΔΑ. πάντων δ' ἀνάκτων τῶνδε κοινοβωμίαν
 σέβεσθ'· ἐν ἄγνῳ δ' ἑσμὸς ὥς πελειάδων

ἵξεσθε κίρκων τῶν ὁμοπτέρων φόβῳ,
 ἐχθρῶν ὁμαίμων καὶ μαινόντων γένος. 225
 ὄρνιθος ὄρνις πῶς ἂν ἀγνεύοι φαγῶν;
 πῶς δ' ἂν γαμῶν ἄκουσαν ἄκοντος πάρα
 ἀγνὸς γένοιτ' ἂν; οὐδὲ μὴ 'ν Αἰδοῦ θανῶν
 φύγῃ μεταίτων αἰτίας, πράξας τάδε.
 καὶ κεῖ δικάζει τ' ἀμπλακήμεθ', ὥς λόγος, 230
 Ζεὺς ἄλλος ἐν καμουῖσιν ὑστάτας δίκας.
 σκοπεῖτε καμείβεσθε τόνδε τὸν τρόπον,
 ὅπως ἂν ὑμῖν πρῶτος εὖ νικᾷ τόδε.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Ποδαπὸν ὅμιλον τόνδ' ἀνελληνύστολον
 πέπλοισι βαρβάροισι καὶ πυκνώμασιν 235
 χλίωντα προσφωνοῦμεν; οὐ γὰρ Ἀργοῖς
 ἐσθλῆς γυναικῶν οὐδ' ἀφ' Ἑλλάδος τόπων.
 ὅπως δὲ χώραν οὔτε κηρύκων ὕπο,
 ἀπρόξενοί τε, νόσφιν ἡγητῶν, μολεῖν
 ἔτλητ' ἀτρέστως, τοῦτο θαυμαστὸν πέλει. 240
 κλάδοι γε μὲν δὴ κατὰ νόμους ἀφικτόρων
 κεῖνται παρ' ὑμῖν πρὸς θεοῖς ἀγωνίοις·
 μόνον τόδ' Ἑλλὰς χθῶν συνοίσεται στόχῳ.
 καὶ τᾶλλα πόλλ' ἐπεικέσαι δίκαιον ἦν,
 εἰ μὴ παρόντι φθόγγος ἦν ὁ σημανῶν. 245

ΧΟ. εἰρηκας ἀμφὶ κόσμον ἀψευδῆ λόγον.

ἐγὼ δὲ πρὸς σε πότερον ὥς ἔτην λέγω,
 ἢ τηρὸν ἱροῦ θάβδον, ἢ πόλεως ἀγόν;

ΒΑ. πρὸς ταῦτ' ἀμείβου καὶ λέγ' εὐθαροῆς ἐμοί.
 τοῦ γηγενοῦς γάρ εἰμ' ἐγὼ Παλαίχθονος 250
 ἱνις Πελασγός, τῆσδε γῆς ἀρχηγέτης.
 ἐμοῦ δ' ἄνακτος εὐλόγως ἐπώνυμον
 γένος Πελασγῶν τήνδε καρποῦται χθόνα.

καὶ πᾶσαν αἶαν ἧς δι' ἄγνους ἔρχεται
 Στρυμῶν, τὸ πρὸς δύνοντος ἡλίου, κρατῶ. 255
 ὀρίζομαι δὲ τήν τε Περραιβῶν χθόνα,
 Πίνδου τε τ' ἀπέκεινα, Παιόνων πέλας,
 ὄρη τε Δωδωναῖα· συντέμνει δ' ὄρος
 ὕγρας θαλάσσης· τῶνδε τὰπὶ τάδε κρατῶ.
 αὐτῆς δὲ χώρας Ἀπίας πέδον τόδε 260
 πάλαι κέκληται φωτὸς ἱατροῦ χάριν.
 Ἄπις γὰρ ἐλθὼν ἐν πέρας Ναυπακτίας
 ἱατρούμαντις παῖς Ἀπόλλωνος χθόνα
 τήνδ' ἐκκαθαίρει κνωδάλων βροτοφθόρων,
 τὰ δὲ παλαιῶν αἱμάτων μιάσμασιν 265
 χρανθεῖς· ἀνῆκε γαῖα μηνίσας ἔχρη,
 δρακονθόμιλον δυσμενῆ ξυνοικίαν.
 τούτων ἔκη τομαῖα καὶ λυτήρια
 πράξας ἀμέμπτως Ἄπις Ἀργεῖα χθονὶ
 μνήμην ποτ' ἀντίμισθον ἠύρετ' ἐν λιταῖς. 270
 ἔχουσα δ' ἤδη τὰπ' ἐμοῦ τεκμήρια
 γένος τ' ἂν ἐξεύχοιο καὶ λέγοις πρόσσω.
 μακρὰν γε μὲν δὴ ῥῆσιν οὐ στέργει πόλις.
 ΧΟ. βραχὺς τορός θ' ὁ μῦθος· Ἀργεῖαι γένος
 ἐξευχόμεσθα, σπέρματ' εὐτέκνον βοός· 275
 καὶ ταῦτ' ἀληθῆ παντὶ προσφύσω λόγῳ.
 ΒΑ. ἄπιστα μυθεῖσθ', ὦ ξέναι, κλύειν ἐμοί,
 ὅπως τόδ' ὑμῖν ἐστὶν Ἀργεῖον γένος.
 Λιβυστικαῖς γὰρ μᾶλλον ἐμφερέστεραι
 γυναιξίν ἐστε κούδαμῶς ἐργωρίας. 280
 καὶ Νεῖλος ἂν θρέψειε τοιοῦτον φυτόν,
 Κύπριος χαρακτὴρ τ' ἐν γυναικείοις τύποις
 εἰκὼς πέπληκται τεκτόνων πρὸς ἀρσένων·
 Ἴνδός τ' ἀκούω νομάδας ἵπποβάμοσιν

- <τοίας> καμήλοις ἀστραβιζούσας, χθόνα 285
 παρ' Αἰθίοψιν ἀστυγειτονουμένας.
 καὶ τὰς ἀνάνδρους κρεοβόρους τ' Ἀμαζόνας,
 εἰ τοξοτευχεῖς ἦτε, κάρτ' ἂν ἤκασα
 ὑμᾶς. διδαχθεῖς <δ'> ἂν τόδ' εἰδείην πλέον,
 ὅπως γένεθλον σπέρμα τ' Ἀργεῖον τὸ σόν. 290
 ΧΟ. κληδοῦχον Ἥρας φασὶ δωμάτων ποτὲ
 Ἰῶ γενέσθαι τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονί,
 ΒΑ. ἦν ὥς μάλιστα, καὶ φάτις πολλὴ κρατεῖ.
 ΧΟ. ἦ καὶ λόγος τις Ζῆνα μιχθῆναι βροτῶ. 295
 ΒΑ.
 ΧΟ. κῆρυπτά γ' Ἥρας ταῦτα τὰμπαλάγματα.
 ΒΑ. πῶς οὖν τελευτᾷ βασιλέων νείκη τάδε;
 ΧΟ. βοῦν τὴν γυναικ' ἔδηκεν Ἀργεῖα θεός.
 ΒΑ. οὐκ οὖν πελάζει Ζεὺς ἐπ' εὐκραΐῳ βοῖ; 300
 ΧΟ. φασὶν, πρέποντα βουθόρῳ ταύρῳ δέμας.
 ΒΑ. τί δῆτα πρὸς ταῦτ' ἄλοχος ἰσχυρὰ Διός;
 ΧΟ. τὸν πάνθ' ὀρῶντα φύλακ' ἐπέστησεν βοῖ.
 ΒΑ. ποῖον πανόπτην οἰβονκόλον λέρεις;
 ΧΟ. Ἄργον, τὸν Ἑρμῆς παῖδα γῆς κατέκτανεν. 305
 ΒΑ. τί οὖν ἔτευξεν ἄλλο δυσπότμῳ βοῖ;
 ΧΟ. βοηλάτην μύωπα κινητήριον.
 ΒΑ. οἷστρον καλοῦσιν αὐτὸν οἱ Νείλου πέλας.
 ΧΟ. τοιγάρ νιν ἐκ γῆς ἤλασεν μακρῶ δρόμῳ.
 ΒΑ. καὶ ταῦτ' ἔλεξας πάντα συγκόλλως ἐμοί. 310
 ΧΟ. καὶ μὴν Κάνωβον κἀπὶ Μέμφιν ἔκετο.
 ΒΑ.
 ΧΟ. καὶ Ζεὺς γ' ἐφάπτωρ χειρὶ φιλύει γόνον.
 ΒΑ. τίς οὖν ὁ Δίος πόρτις εὐχεται βούς;

- ΧΟ. Ἐπαφος ἀληθῶς ῥυσίων ἐπώνυμος.
- ΒΑ. 315
- ΧΟ. Λιβύη, μέγιστον γῆς <πέδον> καρπουμένη.
- ΒΑ. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῆσδε βλαστημὸν λέγεις;
- ΧΟ. Βῆλον δίπαιδα, πατέρα τοῦδ' ἐμοῦ πατρός.
- ΒΑ. τὸ πάνσοφον νῦν ὄνομα τοῦτό μοι φράσον.
- ΧΟ. Δαναός, ἀδελφὸς δ' ἐστὶ πεντηκοντάπαις. 320
- ΒΑ. καὶ τοῦδ' ἄνοιγε τοῦνομ' ἀφθόνῳ λόγῳ.
- ΧΟ. Αἴγυπτος. εἰδὼς δ' ἐμὸν ἀρχαῖον γένος
πράσσοις ἂν ὥς Ἀργεῖον ἀντήσας στόλον.
- ΒΑ. δοκεῖτε δὴ μοι τῆσδε κοινωνεῖν χθονὸς
τ' ἀρχαῖον. ἀλλὰ πῶς πατρῷα δώματα 325
λιπεῖν ἔτλητε; τίς κατέσκηψεν τύχη;
- ΧΟ. ἄναξ Πελασγῶν, αἰόλ' ἀνθρώπων κακὰ
πόνου δ' ἰδοῖς ἂν οὐδαμοῦ ταῦτον περὶον.
ἐπεὶ τίς ἠὔχει τήνδ' ἀνέλπιστον φυγὴν
κέλσειν ἐς Ἀργος κῆδος ἐγγενὲς τὸ πρὶν, 330
ἔχθει μεταπιοιοῦσαν εὐναίων γάμων;
- ΒΑ. τί φῆς ἰκνεῖσθαι τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν,
λευκοστέφεῖς ἔχουσα νεοδρέπτους κλάδους;
- ΧΟ. ὥς μὴ γένωμαι ὁμοῖς Αἰγύπτου γένει.
- ΒΑ. πότερά κατ' ἔχθραν, ἢ τὸ μὴ θέμις λέγεις; 335
- ΧΟ. τίς δ' ἂν φίλους ὦνοῖτο τοὺς κεκτημένους;
- ΒΑ. σθένος μὲν οὕτως μεῖζον αὖξεται βροτοῖς.
- ΧΟ. καὶ δυστυχοῦντων γ' εὐμαρῆς ἀπαλλαγὴ.
- ΒΑ. πῶς οὖν πρὸς ὑμᾶς εὐσεβῆς ἐγὼ πέλω;
- ΧΟ. αἰτοῦσι μὴ ἔκδοις παισὶν Αἰγύπτου πάλιν. 340
- ΒΑ. βαρεὰ σὺ γ' εἶπας, πόλεμον ἄρασθαι νέον.
- ΧΟ. ἀλλ' ἢ δίκη γε ξυμμάχων ὑπερστατεῖ.
- ΒΑ. εἶπερ γ' ἀπ' ἀρχῆς πραγμαμάτων κοινωνὸς ἦν.
- ΧΟ. αἰδοῦ σὺ πρύμναν πόλεος ᾧδ' ἐστεμμένην.

- BA. πέφρικα λεύσσω τάσδ' ἔδρας κατασκίους. 345
 XO. βαρὺς γε μέντοι Ζηνὸς ἱκεσίου κότος.

Παλαίχθονος τέκος, κλυθί μου Str. 1.
 πρόφρονι καρδίᾳ, Πελασγῶν ἄναξ.
 Ἴδε με τὰν ἱκέτιν φυγάδα περιδρομον,
 λυκοδίωκτον ὥς δάμαλιν ἄμ πέτραις 350
 ἡλιβάτοις, ἴν' ἄλ-
 κᾶ πῖσυνος μέμυκε φρά-
 ζουσα βοτῆρι μόχθους.

- BA. ὄρῳ κλάδοισι νεοδρόποις κατάσκιον 355
 νεύονθ' ὅμιλον τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν.
 εἴη δ' ἄνατον προῖγμα τοῦτ' ἀστοξένων,
 μηδ' ἐξ ἀέλπτων κάπρομηθήτων πόλει
 νεῖκος γένηται· τῶν γὰρ οὐ δεῖται πόλις.

- XO. ἰδοίτο δῆτ' ἄνατον φυγὰν Ant. 1.
 ἱκεσία Θέμις Διὸς κλαρίου. 360
 σὺ δὲ παρ' ὀψιγόνου μάθε γεραρὰ φρονῶν·
 ποτιτρόπαιον αἰδόμενος οὐ πενεῖ·
 ἱεροδόκα θεῶν

- - - - -

λήμματ' ἅπ' ἀνδρὸς ἀγνοῦ.

- BA. οὔτοι κάθησθε δωμάτων ἐφέστιοι 365
 ἐμῶν· τὸ κοινὸν δ' εἰ μιαίνεται πόλις,
 ξυνῇ μελέσθω λαὸς ἐκπονεῖν ἄκη.
 ἐγὼ δ' ἂν οὐ κραίνοιμ' ὑπόσχεσιν πάρος,
 ἀστοῖς δὲ πᾶσι τῶνδε κοινώσας πέρι.

- XO. σύ τοι πόλις, σὺ δὲ τὸ δάμιον, Str. 2.
 πρύτανις ἄκριτος ὦν, 371
 κρατύνεις βωμὸν, ἐστὶαν χθονὸς,
 μονοψήφοισι νεύμασιν σέθεν,

μονοσκήπτροισι δ' ἐν θρόνοις χρέος
πᾶν ἐπικραίνεις· ἄγος φυλάσσουν. 375

ΒΑ. ἄγος μὲν εἴη τοῖς ἐμοῖς παλιγκότοις,
ὑμῖν δ' ἀρήγειν οὐκ ἔχω βλάβης ἄτερ·
οὐδ' αὖ τόδ' εὖφρον, τάσδ' ἀτιμάσαι λιτάς.
ἀμνηχανῶ δὲ καὶ φύβος μ' ἔχει φρένας
δραῖσαι τε μὴ δραῖσαι τε καὶ τύχην ἐλεῖν. 380

ΧΟ. τὸν ὑπόθεν σκοπὸν ἐπισκόπει,
Ant. 2.
φύλακα πολυπόνων
βροτῶν, οἳ τοῖς πέλας προσήμενοι
δίκας οὐ τυγχάνουσιν ἐννόμου.
μένει τοι Ζητὸς ἱκτίου κότος 385
δυσπαραθέλκτους παθόντος οἴκοις.

ΒΑ. εἴ τοι κρατοῦσι παῖδες Αἰγύπτου σέθεν
νόμῳ πόλεως, φάσκοντες ἐγγύτατα γένους
εἶναι, τίς ἂν τοῖσδ' ἀντιωθῆναι θέλοι;
δεῖ τοι σὲ φεύγειν, κατὰ νόμους τοὺς οἰκοθεν 390
ὥς οὐκ ἔχουσι κῦρος οὐδὲν ἀμφὶ σοῦ.

ΧΟ. μὴ τί ποτ' οὖν γενοίμαν ὑποχείριος
Str. 3.
κάρτεσιν ἀρσένων. ὕπαστρον δέ τοι
μῆχαρ ὀρίζομαι γάμου δύσφρονος.
φνιγᾶ ξύμμαχον δ' ἐλόμενος δίκαν
κρίνε σέβας τὸ πρὸς θεῶν. 396

ΒΑ. οὐκ εὐκροίτον τὸ κρίμα· μὴ μ' αἰροῦ κριτήν.
εἶπον δὲ καὶ πρὶν, οὐκ ἄνευ δήμου τάδε
πράξαμ' ἂν, οὐδέπερ κρατῶν, μὴ καὶ ποτε
εἶπη λείως, εἴ πού τι μὴ τοῖον τύχοι, 400
"ἐπὶ λυδάς τιμῶν ἀπώλεσας πόλιν".

ΧΟ. ἀμφοτέρους δομαίων τάδ' ἐπισκοπεῖ
Ant. 3.
Ζεὺς ἑτερορρεπῆς, νέμων εἰκότως
ἄδικα μὲν κακοῖς, ὅσια δ' ἐννόμοις.

τί τῶνδ' ἐξ ἴσου ῥεπομένων μεταλ- 405
γεῖς τὸ δίκαιον ἔρξαι;

BA. δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου,
δίκην κολυμβητῆρος, ἐς βυθὸν μολεῖν
δεδορκὸς ὄμμα, μηδ' ἄγαν ὦνωμένον·
ὅπως ἄνατα ταῦτα πρῶτα μὲν πόλει, 410
αὐτοῖσί θ' ἡμῖν ἐκτελευτήσει καλῶς,
καὶ μήτε δῆρις ῥυσίων ἐφάψεται
μήτ' ἐν θεῶν ἔδραισιν ὧδ' ἰδρυμένας
ἐκδόντες ὑμᾶς τὸν πανώλεθρον θεὸν
βαρὺν ξύνοικον θησόμεσθ' ἀλάστορα, 415
ὅς οὐδ' ἐν Αἰδοῦ τὸν θανόντ' ἐλευθεροῖ.
μῶν οὐ δοκεῖ δεῖν φροντίδος σωτηρίου;

XO. φρόντισον καὶ γενοῦ πανδίκως 420
εὐσεβῆς πρόξενος·
τὰν φυγάδα μὴ προδῶς,
τὰν ἑκάθεν ἐκβολαῖς
δυσθέοις ὀρμέναν·

μηδ' ἰδῆς μ' ἐξ ἐδρῶν πανθέων 425
ῥυσιασθεῖσαν, ὧ
πᾶν κράτος ἔχων χθονός.
γνώθι δ' ὕβριν ἀνέρων
καὶ φύλαξαι νότον.

μή τι τλῆς τὰν ἱκέτιν εἰσιδεῖν 430
ἀπὸ βρετέων βία δίκας ἀγομέναν
ἱππηδὸν ἀμπύκων
πολυμίτων πέπλων τ' ἐπιλαβὰς ἐμῶν.

ἴσθι γὰρ, παισὶ τὰδε καὶ δόμοις, Ant. 2.
 ὁπότ' ἂν κτίσῃς, μένει δορὶ τίνειν 435
 ἀντίροπον θέμιν.
 τὰδε φράσαι δίκαια Διόθεν κράτη.

ΒΑ. καὶ δὴ πέφρασμαι. δεῦρο δ' ἐξοκέλλεται·
 ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον αἰρεσθαι μέγαν
 πᾶς' ἔστ' ἀνάγκη, καὶ γερόμφωται σκάφος 440
 στρέβλαισι ναυτικαῖσιν ὥς προσηγμένον.
 ἄνευ δὲ λύπης οὐδαμοῦ καταστροφῇ.
 καὶ χρημάτων μὲν ἐκ δόμων πορθουμένων,
 ἄτην γεμίξειν καὶ μέγ' ἐμπλῆσαι γόμου,
 γένοιτ' ἂν ἄλλα κτησίῳ Διὸς χάριν· 445
 καὶ γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια,
 γένοιτο μύθου μῦθος ἂν θελκτήριος,
 <μὴ> ἀλγεῖν ἅ θυμοῦ κάρτα κινήτῃρια.
 ὅπως δ' ὁμαιμόν αἷμα μὴ γενήσεται,
 δεῖ κάρτα θύειν καὶ πεσεῖν χρηστήρια 450
 θεοῖσι πολλοῖς πολλὰ, πημονῆς ἄκη,
 ἢ κάρτα νείκους τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι·
 θέλω δ' αἰδοῖς μᾶλλον ἢ σοφὸς κακῶν
 εἶναι· γένοιτο δ' εὖ παρὰ γνώμην ἐμήν.

ΧΘ. πολλῶν ἄκουσον τέρματ' αἰδοῖων λόγων. 455

ΒΑ. ἤκουσα, καὶ λέγοις ἄν· οὐ με φεύξεται.

ΧΘ. ἔχω στρόβους ζώνας τε, συλλαβὰς πέπλων.

ΒΑ. τάχ' ἂν γυναικῶν ταῦτα συμπρέποι στολῇ.

ΧΘ. ἐκ τῶνδε τοῖνυν, ἴσθι, μηχανὴ καλὴ.

ΒΑ. λέξον τίν' αὐδὴν τήνδε γηρυθεῖς' ἔσει. 460

ΧΘ. εἰ μὴ τι πιστὸν τῷδ' ὑποστήσεις στόλῳ

ΒΑ. τί σοι περαίνει μηχανὴ συζωμάτων;

ΧΘ. νέοις πύναξι βρόετα κοσμήσαι τὰδε.

- ΒΑ. αἰνιγματῶδες τοῦπος· ἀλλ' ἀπλῶς φράσον.
 ΧΟ. ἐκ τῶνδ' ὅπως τάχιστ' ἀπάργασθαι θεῶν. 465
 ΒΑ. ἤκουσα μαστικτῆρα καρδίας λόγον
 ΧΟ. ξυνῆκας· ὠμμάτωσα γὰρ σαφέστερον.
 ΒΑ. καὶ [μὴν] πολλαχῇ γε δυσπάλαιστα πράγματα·
 κακῶν δὲ πλήθος ποταμὸς ὧς ἐπέρχεται·
 ἄτης δ' ἄβυσσον πέλαγος οὐ μάλ' εὐπορον 470
 τόδ' ἐσβέβηκα, κοῦδαμοῦ λιμὴν κακῶν.
 εἰ μὲν γὰρ ὑμῖν μὴ τόδ' ἐκπράξω χρέος,
 μίασμ' ἔλεξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον·
 εἰ δ' αὖθ' ὁμαίμοις παισὶν Αἰγυπτίου σέθεν
 σταθεὶς πρὸ τειχέων διὰ μάχης ἦξω τέλους, 475
 πῶς οὐχὶ τἀνάλωμα γίγνεται πικρὸν,
 ἄνδρας γυναικῶν εἶνεχ' αἰμάξαι πέδον;
 ὅμως δ' ἀνάγκη Ζηνὸς αἰδεῖσθαι κότον
 ἱκτῆρος· ὕψιστος γὰρ ἐν βροτοῖς φόβος·
 σὺ μὲν, πάτερ γεραίε τῶνδε παρθένων, 480
 κλάδους γε τούτους αἰψ' ἐν ἀγκάλαις λαβὼν
 βωμοὺς ἐπ' ἄλλους δαιμόνων ἐγχωρίων
 θῆς, ὥς ἴδωσι τῆσδ' ἀφίξεως τέκμαρ
 πάντες πολῖται, μὴδ' ἀπορριφθῇ λόγος
 ἐμοῦ· κατ' ἀρχῆς γὰρ φιλαίτιος λεώς. 485
 καὶ γὰρ τάχ' ἂν τις οἰκτίσας ἰδὼν τάδε
 ὕβριν μὲν ἐχθήρειεν ἔρσηνος στόλου,
 ὑμῖν δ' ἂν εἴη δῆμος εὐμενέστερος·
 τοῖς ἦσσοσιν γὰρ πᾶς τις εὐνοίας φέρει.
 ΔΑ. πολλῶν τὰδ' ἡμῖν ἐστὶν ἠξιωμένα, 490
 αἰδοῖον εὐρεθέντα πρόξενον λαβεῖν.
 ὁπάονας δὲ φράστοράς τ' ἐγχωρίων
 ξύμπεμφον, ὥς ἂν τῶν πολισσούχων θεῶν
 βωμοὺς προνάους καὶ (πολισσούχων) ἔδρας

- εὐθωμεν, ἀσφάλεια δ' ἢ δι' ἄστεως 495
 στείχουσιν· μορφῆς δ' οὐχ ὁμόστολος φύσις.
 Νεῖλος γὰρ οὐχ ὅμοιον Ἰνάχῳ γένος
 τρέφει. φύλαξαι μὴ θράσος τέκη φύβον.
 καὶ δὴ φίλον τις ἔκταν' ἀγνοίας ὑπο.
 ΒΑ. στείχοιτ' ἄν, ἄνδρες· εὖ γὰρ ὁ ξένος λέγει. 500
 ἡγεῖσθε βωμοὺς ἀστικοὺς, θεῶν ἔδρας·
 καὶ ξυμβολοῦσιν οὐ πολυστομεῖν χρεὼν
 ναύτην ἄγοντας τόνδ' ἐφέστιον θεῶν.
 ΧΟ. Τούτῳ μὲν εἶπας, καὶ τεταγμένος κίλοι·
 ἐγὼ δὲ πῶς ὄρω; ποῦ θράσος νέμεις ἐμοί; 505
 ΒΑ. κλάδους μὲν αὐτοῦ λείπε, σημεῖον πόνου.
 ΧΟ. καὶ δὴ σφε λείπω χειρὶ καὶ λόγοις σέθεν.
 ΒΑ. λευγρὸν κατ' ἄλσος νῦν ἐπιστρέφου τόδε.
 ΧΟ. καὶ πῶς βέβηλον ἄν <πέδον> ῥύοιτό με;
 ΒΑ. οὔτοι πτερωτῶν ἀρπαγαῖς σ' ἐκδώσομεν. 510
 ΧΟ. ἀλλ' εἰ δρακόντων δυσφρόνων ἐχθρίουσιν.
 ΒΑ. εὐφημον εἶη τοῦπος εὐφημουμένη.
 ΧΟ. οὔτοι τι θαῦμα δυσφορεῖν φόβῳ φρενός.
 ΒΑ. ἀεὶ γυναικῶν ἐστὶ δεῖμ' ἐξαίσιον.
 ΧΟ. σὺ καὶ λέγων εὐφραине καὶ πράσσω φρένα. 515
 ΒΑ. ἀλλ' οὔτι δαρὸν θρόνον ἐρημώσει πατήρ.
 ἐγὼ δὲ λαοὺς συγκαλῶν ἐγχωρίους
 πατῶ, τὸ κοινὸν ὥς ἂν εὐμενὲς τιθῶ,
 καὶ σὺν διδάξω πατέρα ποῖα χροὴ λέγειν.
 πρὸς ταῦτα μίμνε καὶ θεοὺς ἐγχωρίους 520
 λιταῖς παραιτοῦ τῶν σ' ἔρως ἔχει τυχεῖν.
 ἐγὼ δὲ ταῦτα πορσυνῶν ἐλεύσομαι·
 πειθῶ δ' ἔποιτο καὶ τύχη πρακτῆριος.

ΧΟ. Ἄναξ ἀνάκτων, μακάρων

Str. 1.

μακάριτατε καὶ τελέων τελει- 525
 ότατον κράτος, ὕλβιε Ζεῦ,
 πιθοῦ τε καὶ γένει σῶ
 ἔλευσον ἀνδρῶν ὕβριν εὖ στυγήσας·
 λίμνη δ' ἔμβαλε πορφυροειδεῖ
 τὰν μελανόξυγ' ἔταν. 530

τὸ πρὸς γυναικῶν ἐπιδῶν, Ant. 1.
 παλαίφατον ἀμέτερον γένος
 φιλίας προγόνου γυναικὸς
 νέωσον εὖφρον' αἶνον,
 γενοῦ πολυμυᾶστορ ἔφαπτορ Ἰοῦς· 535
 Δίας τοι γένος εὐχόμεθ' εἶναι
 γᾶς ἀπὸ τᾶσδ' ἔνοικοι.

παλαιὸν δ' εἰς ἶχνος μετέσταν Str. 2.
 ματέρος ἀνθονόμους ἐπωπᾶς,
 λειμῶνα βούχιλον, ἐνθεν Ἴω 540
 οἷστρον ἐρεσσομένα
 φεύγει ἀμαρτίνοος,
 πολλὰ βροτῶν διαμειβομένα
 φῦλα, διχῇ δ' ἀντίπορον
 γαῖαν ἐν αἷσσι διατέμνουσα πόρον 545
 κυματίαν ὀρίζει.

λάπτει δ' Ἀσίδος δι' αἶας Ant. 2.
 μηλοβότου Φρυγίας διαμπάξ·
 περᾶ δὲ Τεύθραντος ἄστυ Μυσῶν,
 Ἀυδιά τ' <ἄγ> γύαλα, 550
 καὶ δι' ὀρῶν Κιλίκων
 Παμφύλων τε διορνυμένα

τὰν ποταμούς δ' ἀενάους
καὶ βαθύπλουτον χθόνα καὶ τὰς Ἀφροδί-
τας πολύπυρον αἶαν.

555

ἱκνεῖται δ' εἰσικνουμένου βέλει
βουκόλου πτερόεντος
Δῖον πάμβοτον ἄλσος,
λειμῶνα χιονόβοσκον, ὅντ' ἐπέρχεται
Τυφῶ μένος <χ>ῦδωρ τὸ Νεῖ-
λου νόσοις ἄθικτον,
μαινομένα πόνοις ἀτίμοις ὀδύναις τε κεντροδα-
λήτισι θυνῶς Ἥρας.

Str. 3.

560

βροτοὶ δ', οὐ γὰρ τότε ἦσαν ἔννομοι,
χλωρῷ δείματι θυμὸν
πάλλοντ' ὕψιν ἀήθη,
μιξόμβροτον ἐσορῶντι δυσχερὲς βοτὸν,
τὰν μὲν βοῶς, τὰν δ' αὖ γυναι-
κός· τέρας δ' ἐθάμβουν.
καὶ τότε δὴ τίς ἦν ὁ θέλξας πολὺπλαγκτον Ἀ-
θλίαν
οἰστροδόνητον Ἰώ;

Ant. 3.

566

570

δι' αἰῶνος κρέων ἀπαύστου

Str. 4.

— — — — —

575

βία δ' ἀπημάντω σθένει
καὶ θεαίαις ἐπιπνοίαις
παύεται, δακρύων δ' ἀπο-

553—554 γὰρ ποταμούς ἀενάους καὶ βαθύπλουτον χθόνα
καὶ τὰν Hermann. Fortasse τῶν ποταμῶν τ' ἀενάους.

575—576 <πράκτωρ τῶνδ' ἐφάνη Ζεύς>. δύναι δ' Hermann
Δίῳ δ' Wecklein.

στάζει πένθιμον αἰδῶ.
λαβοῦσα δ' ἔρμα Δῖον ἀψυθεῖ λόγῳ 580
γείνατο παῖδ' ἀμεμφῇ,

δι' αἰῶνος μακροῦ πάνολβον· Ant. 4.
ἐνθεν πᾶσα βοῶ χθών,
“φυσιζόου γ' ἔρνος τόδε
Ζηνός ἐστιν ἀληθῶς· 585
τίς γάρ ἂν κατέπαυσεν Ἥ-
ρας νόσους ἐπιβούλους;
Διὸς τὰδ' ἔργα· καὶ τόδ' ἂν γένος λέγων
ἐξ Ἐπάφου κυρήσαις.”

τίν' ἂν θεῶν ἐνδικωτέροισιν Str. 5.
κεκλοίμαν εὐλόγως ἐπ' ἔργοις; 591
αὐτὸς ὁ πατήρ φυτουργὸς αὐτόχειρ ἄναξ
γένους παλαιόφρων μέγας
τέκτων, τὸ πᾶν μῆχαρ οὕριος Ζεύς.

ὕπ' ἀρχᾶς δ' οὔτινος θοάξων Ant. 5.
τὸ μείον κρείσσωνων κρατύνει· 596
οὔτινος ἄνωθεν ἡμένου σέβει κάτω.
πάρεστι δ' ἔργον ὥς ἔπος
σπεῦσαι τι τῶν βούλιος φέρει φρήν.

ΔΑ. Θαρσεῖτε, παῖδες, εὖ τὰ τῶν ἐγχωρίων. 600
· · · · ·

δήμου δέδοκται παντελῇ ψηφίσματα.

ΧΟ. ᾧ χαῖρε πρέσβυ, φίλτατ' ἀγγέλων ἐμοί,
ἐνισπε δ' ἡμῖν ποῖ κεκύρωται τέλος,
δήμου κρατοῦσα χεὶρ θ' ὅπη πληθύνεται.

ΔΔ. ἔδοξεν Ἀργείοισιν οὐ διχορροῶπως, 605
 ἀλλ' ὥστ' ἀνηβῆσαι με γηραιᾷ φρενί·
 πανδημία γὰρ χειρὶ δεξιωνύμοις
 ἔφριξεν αἰθῆρ τόνδε κραινόντων λόγον·
 ἡμᾶς μετοικεῖν τῇσδε γῆς ἐλευθέρους 610
 κάρουσιάστους ξύν τ' ἀσυλία βροτῶν·
 καὶ μήτ' ἐνοίκων μήτ' ἐπηλύδων τινὰ
 ἄγειν· ἐὰν δὲ προστιθῇ τὸ καστερόν,
 τὸν μὴ βοηθήσαντα τῶνδε γαμόρων
 ἄτιμον εἶναι ξὺν φρυγῇ δημηλάτῳ.
 τοιάνδ' ἔπειθε ῥῆσιν ἀμφ' ἡμῶν λέγων 615
 ἄναξ Πελασγῶν, Ζηνὸς ἱεσίου νότον
 μέγαν προφωνῶν μήποτ' εἰσόπιν χρόνον
 πόλιν παχύναι, ξενικὸν ἀστικόν θ' ἄμα
 λέγων διπλοῦν μίασμα πρὸς πόλεως φανέν·
 ἀμύχανον βόσκημα πημονῆς πέλειν. 620
 τοιαῦτ' ἀκούων χειρσὶν Ἀργεῖος λεῶς
 ἔκραν' ἄνευ κλητῆρος ὥς εἶναι τάδε.
 δημηγόρους δ' ἤκουσεν εὐπιθῆς στροφᾶς
 δῆμος Πελασγῶν· Ζεὺς δ' ἐπικράναι τέλος.

ΧΘ. Ἄγε δὴ, λέξωμεν ἐπ' Ἀργείοις 625
 εὐχὰς ἀγαθὰς, ἀγαθῶν ποινὰς.
 Ζεὺς δ' ἐφορεύοι ξένιος ξενίου
 στόματος τιμὰς ἐπ' ἀληθείᾳ,
 τέρμον' ἄμεμπτον πρὸς ἅπαντα.

νῦν ὅτε καὶ θεοὶ Str. 1.
 Διογενεῖς κλύοιτ' εὐκαταῖα γένει χεούσας· 632
 μήποτε πυρίφατον τάνδε Πελασγίαν
 τὸν ἔχορον βοᾶν κτίσαι μάχλον Ἀρη, 636

τὸν ἀρότοις θερίζοντα βροτοὺς ἐν ἄλλοις,
οὔνεκ' ὥκτισαν ἡμᾶς,
ψῆφον δ' εὐφρον' ἔθεντο, 640
αἰδοῦνται δ' ἱκέτας Διὸς,
ποιμναν τάνδ' ἀμέγαρον·

οὐδὲ μετ' ἀρσένων Ant. 1.
ψῆφον ἔθεντ' ἀτιμώσαντες ἔριν γυναικῶν, 645
Δῖον ἐπιδόμενοι πράκτορα πάνσκοπον
δυσπόλεμον, τὸν οὔτις ἂν δόμος ἔχων
ἐπ' ὁρόφῳ λαίνοιτο· βαρὺς δ' ἐφίξει. 651
ἄζονται γὰρ ὁμαίμους
Ζηνὸς ἱκτορας ἀγνοῦ.
τοιγάροι καθαροῖσι βω-
μοῖς θεοὺς ἀρέσονται. 655

τοιγὰρ ὑποσκίων Str. 2.
ἐκ στομάτων ποτάσθω φιλότιμος εὐχά·
μήποτε λοιμὸς ἀνδρῶν
τάνδε πόλιν κενώσαι· 660
μηδ' ἐπιχωρίοις <στάσις>
πτώμασιν αἱματίσαι πέδον γᾶς.
ἦβας δ' ἀνθος ἄδρεπτον
ἔστω, μηδ' Ἀφροδίτας
εὐνάτωρ βροτολοιγὸς Ἄ-
ρης κέρσειεν ἄωτον. 665

καὶ γεραροῖσι πρε- Ant. 2.
σβυτοδόκοι (γεμόντων) θυμέλαι φλεόντων.
τῶς πόλις εὖ νέμοιτο 670
Ζῆνα μέγαν σεβόντων,

τὸν ξένιον δ' ὑπερτάτως,
ὅς πολιῷ νόμῳ αἶσαν ὀρθοῖ.
τίκτεσθαι δὲ φόρους γᾶς
ἄλλους <τ'> εὐχόμεθ' αἰεὶ, 675
Ἄρτεμιν θ' ἐκάταν γυναι-
κων λόχους ἐφορεύειν.

μηδέ τις ἀνδροκμῆς Str. 3.
λοιγὸς ἐπελθέτω τάνδε πόλιν δαΐζων, 680
ἄχορον ἀκίθαριν δακρυογόνον Ἄρη
βοάν τ' ἐνδημον ἐξοπλίζων·
νούσων δ' ἐσμὸς ἀπ' ἀστῶν
Ἴξοι κρατὸς ἀτερπής· 685
εὐμενῆς δ' ὁ Λύκειος ἔ-
στω πάσα νεολαία.

καρποτελῇ δέ τοι Ant. 3.
Ζεὺς ἐπικραινέτω φέσματι γᾶν πανώρῳ, 690
πρόνομα δὲ βοτὰ τοῖς πολύγωνα τελέθου·
τὸ πᾶν τ' ἐκ δαιμόνων λάχοιεν.
εὐφάμοις δ' ἐπὶ βωμοῖς
μοῦσαν θείατ' αἰοδοί· 695
ἄγνων τ' ἐκ στομάτων φερέ-
σθω φάμα φιλοφρόμιγξ.

φυλάσσοι τ' ἀτρεμαῖα τιμὰς Str. 4.
τὸ δάμιον, τὸ πόλιν κρατύνει, 700
προμαθὶς εὐκοινόμετις ἀρχά·
ξένοισί τ' εὐξυμβόλους,
πρὶν ἐξοπλίζειν Ἄρη,
δίκας ἄτερ πημάτων διδοῖεν.

θεοὺς δ', οἳ γὰρ ἔχουσιν, αἰεὶ Ant. 4.
 τίοιεν ἐγχωρίους πατρώαις 705
 θαφνηφόροις βουθύτοισι τιμαῖς.
 τὸ γὰρ τεκόντων σέβας
 τρίτον τόδ' ἐν θεσμίοις
 Δίκας γέγραπται μεριστοτίμου.

ΔΑ. Εὐχὰς μὲν αἰνῶ τάσδε σώφρονας, φίλαι 710
 ὑμεῖς δὲ μὴ τρέσητ' ἀκούσασαι πατρὸς
 ἀπροσδοκῆτους τούσδε καὶ νέους λόγους.
 ἱκεταδόκου γὰρ τῆσδ' ἀπὸ σκοπῆς ὤρῳ
 τὸ πλοῖον. εὖσημον γὰρ, οὐδὲ λανθάνει
 στολμοί τε λαίφους καὶ παραρρύσεις νεῶς, 715
 καὶ πρῶρα πρόσθεν ὅμμασι βλέπουσ' ὁδὸν,
 οἶακος ἰθυντήρος ὑστάτου νεῶς
 ἄγαν καλῶς κλύουσά γ' ὥς ἂν οὐ φίλη.
 πρέπουσι δ' ἄνδρες νάιοι μελαγχίμοις
 γυίοισι λευκῶν ἐκ πεπλωμάτων ἰδεῖν, 720
 καὶ τᾶλλα πλοῖα πᾶσά θ' ἢ ἴπικουρία
 εὐπρεπτος· αὐτὴ δ' ἡγεμὼν ὑπὸ χθόνα
 στείλασα λαῖφος παγκρότως ἐρέσσεται.
 ἀλλ' ἡσύχως χρῆ καὶ σεσωφροнисμένως
 πρὸς πρῶγμ' ὀρώσας τῶνδε μὴ ἀμελεῖν θεῶν. 725
 ἐγὼ δ' ἄρωγούς ξυνδίκους θ' ἤξω λαβῶν.
 ἴσως γὰρ ἂν κῆρυξ τις ἢ πρέσβυς μόλοι,
 ἄγειν θέλοντες ῥυσίων ἐφάπτορες·
 ἀλλ' οὐδὲν ἔσται τῶνδε· μὴ τρέσητέ νιν.
 ὅμως ἄμεινον, εἰ βραδύνοιμεν βοῇ, 730
 ἀλκῆς λαθέσθαι τῆσδε μηδαμῶς ποτέ.

θάρασει. χρόνῳ τοι κυρίῳ τ' ἐν ἡμέρᾳ

- θεοὺς ἀτίξων τις βροτῶν δώσει δίκην.
 ΧΟ. πάτερ, φοβοῦμαι, νῆες ὥς ὠκύπτεροι
 ἵκονσι· μήκος δ' οὐδὲν ἐν μέσῳ χρόνου. 735
 περιφοβόν μ' ἔχει τάρβος ἐτητύμως Str. 1.
 πολυδρόμου φρυγᾶς ὕφελος εἴ τί μοι·
 παροίχομαι, πάτερ, δείματι.
 ΔΑ. ἐπεὶ τελεία ψῆφος Ἀργείων, τέκνα,
 θάρσει, μαχοῦνται περὶ σέθεν, σάφ' οἶδ' ἐγώ. 740
 ΧΟ. ἐξωλές ἐστι μάργον Αἰγύπτου γένος
 μάχης τ' ἄπληστον· καὶ λέγω πρὸς εἰδότα.
 δοριπαγεῖς δ' ἔχοντες κυανώπιδας Ant. 1.
 νέας ἐπλευσαν ᾧδ' ἐπιτυχεῖ κότῳ
 πολεῖ μελαγχίμῳ σὺν στρατῷ. 745
 ΔΑ. πολλοὺς δέ γ' εὐρήσουσιν ἐν μεσημβρίας
 θάλλει βραχίον' εὖ κατερρινημένους.
 ΧΟ. μόνην δὲ μὴ πρόλειπε· λίσσομαι, πάτερ.
 γυνὴ μονωθεῖς· οὐδέν· οὐκ ἔνεστ' Ἀρης.
 οὐλόφρονες δὲ καὶ δολιομήτιδες Str. 2.
 δυσάγνοις φρεσὶν, 750
 κόρακες ὥστε, βωμὸν ἀλέγοντες οὐδέν.
 ΔΑ. καλῶς ἂν ἡμῖν ξυμféροι ταῦτ', ᾧ τέκνα,
 εἰ σοί τε καὶ θεοῖσιν ἐχθαιοῖατο.
 ΧΟ. οὐ μὴ τριαίνας τάσδε καὶ θεῶν σέβη 755
 δίδαντες ἡμῶν χειρ' ἀπόσχονται, πάτερ.
 φυσίφρονες δ' ἄγαν ἀνιέρῳ μένει Ant. 2.
 μεμαργωμένοι
 κυνοθρασεῖς, θεῶν ἐπαῖοντες οὐδέν.
 ΔΑ. ἀλλ' ἐστὶ φήμη κρείσσονας λύκους κυνῶν 760
 εἶναι· βύβλου δὲ καρπὸς οὐ κρατεῖ στάχυν.
 ΧΟ. ὥς καὶ ματαίων ἀνοσίων τε κνωδάλων
 ἔχοντας ὁργὰς χρηὴ φυλάσσεσθαι κράτος.

ΔΑ. οὔτοι ταχεῖα ναυτικοῦ στρατοῦ στολή,
οὐδ' ὄρυγος, οὐδὲ πεισμάτων σωτηρία 765
ἐς γῆν ἐνεργεῖν, οὐδ' ἐν ἀγκυρουχίαις
θαρσοῦσι ναῶν ποιμένες παραντίκα,
ἄλλως τε καὶ μολόντες ἀλίμενον χθόνα
ἐς νύκτ' ἀποστείλοντος ἡλίου. φιλεῖ
ὠδῖνα τίκτειν νύξ κυβερνήτῃ σοφῷ, 770
κἂν ἢ γαλήνῃ <νηνεμός θ' εὕδῃ κλύδων>.
οὕτω γένοιτ' ἂν οὐδάμ' ἔκβασις στρατοῦ 771
καλῇ, πρὶν ὄρυγῃ ναῦν θρασυνθῆναι. σὺ δὲ
φρόνει μὲν ὥς ταρβοῦσα μάμελεῖν θεῶν·
.
πράξας ἀρωγὴν· ἄγγελον δ' οὐ μέμψεται
πόλις γέρονθ', ἡβῶντα δ' εὐγλώσσω φρενί. 775

ΧΟ. Ἴω γὰρ βοῦνι, πάνδικον σέβας, Str. 1.
τί πεισόμεσθα; ποῖ φύγωμεν Ἀπίας
χθονὸς, κελαινὸν εἴ τι κεῖθός ἐστί που;
μέλας γενοίμαν καπνὸς
νέφεσσι γειτονῶν Διός· 780
τὸ πᾶν δ' ἄφαντος ἀμπετῆς αἴστος ὥς
κόνις ἄτερθε πτερύγων ὀροίμαν.

ἄφνικτον δ' οὐκέτ' ἂν πέλοι κέαρ. Ant. 1.
κελαινόχρως δὲ πάλλεται μου καρδιά. 785
πατρὸς σκοπαὶ δέ μ' εἶλον· οἴχομαι φόβῳ.
θέλοιμι δ' ἂν μορσίμου
βρόχου τυχεῖν ἐν ἀρτάναις,
πρὶν ἄνδρ' ἀπενκτὸν τῷδε χρομφθῆναι χροῦ· 790
πρόπαρ θανούσας δ' Αἴδας ἀνάσσοι.

784 Fortasse ἀφύκτων δ' οὐκέτ' ἂν πέλοι σκέπας.

πόθεν δέ μοι γένοιτ' ἂν αἰθέρος θρόνος, Str. 2.
 πρὸς ὃν νεφῶν ὑδρηλὰ γίγνεται χιών,
 ἢ λισσὰς αἰγίλιψ ἀπρόσ-
 δεικτος οἰόφρων κρεμᾶς 795
 γυπιάς πέτρα, βαθὺ
 πτῶμα μαρτυροῦσά μοι,
 πρὶν δαΐκτορος βία
 καρδίας γάμου κυρῆσαι.

κυσὶν δ' ἔπειθ' ἔλωρα κάπιχωρίοις Ant. 2.
 ὄρνισι δειπνον οὐκ ἀναίνομαι πέλειν. 801
 τῷ γὰρ θανεῖν ἐλευθεροῦ-
 μαι φιλαιάκτων κακῶν·
 ἐλθέτω μῦθος, πρὸ κοι-
 τας γαμηλίου τυχῶν. 805
 τίν' ἀμφυγᾶς ἔτι πόρον
 τέμνω γάμου λυτῆρα;

ἴυξε δ' ὁμφὰν οὐρανίαν, Str. 3.
 μέλη θεοῖσι λιτανά·
 τέλεα δὲ πῶς πελόμενά μοι; 810
 λύσιμά μ' ἄχειμ' ἐπιδε, πάτερ,
 βίαια μὴ φαιδροῖς ὄρων
 ὅμμασιν ἐνδίκοις. σεβί-
 ζου δ' ἱκέτας σέθεν, γαι- 815
 ἀοχε παγκρατὲς Ζεῦ.

γένος γὰρ Αἰγύπτιον ὕβριν Ant. 3.
 δύσοιστον ἄρσενογενὲς
 μετὰ με δρόμοισι διόμενοι
 φυγάδα μάταισι πολυθρόοις 820

βίαια δίζηνται λαβεῖν.
 σὸν δ' ἐπίπαν ζυγὸν ταλάν-
 του. τί δ' ἄνευ σέθεν θνα-
 τοῖσι τέλειόν ἐστιν;

Ο' ό ό ά ά ά.

825

ὅδε μάρπτis νάϊος γάϊος.
 τῶν πρὸ μάρπτi κάμνοισ. λόφ. ὅμ.
 αὔθi κάκκας νο
 θυῖαν βοὰν ἀμφαίνω.
 ὄρῳ τάδε φροῖμια πράξαν πόνων
 βιαίων ἐμῶν. ἦε ἡέ.
 βαῖνε φυγᾶ πρὸς ἀλκάν·
 βλοσυρόφρονα χλιδᾶ
 δύσφορα ναῖ κᾶν γᾶ.
 γάϊ' ἄναξ προτάσσου.

830

835

ΚΗΡΤΞ.

σοὔσθε σοὔσθ' ἐπὶ βᾶριν ὅπως ποδῶν.
 οὔκοῦν οὔκοῦν
 τιλμοὶ τιλμοὶ καὶ στιγμοὶ,
 πολυαίμων φόνιος
 ἀποκοπὰ κρατός.
 σοὔσθε σοὔσθ' ὀλόμεναι ὀλόμεν' ἐπ' ἀμίδα.

840

ΧΟ. εἰθ' ἀνὰ πολύρουτον

Str. 1.

ἀλμύεντα πόρον
 δεσποσίῳ ξὺν ὕβρει,
 γομφοδέτῳ τε δόρει διώλον.

845

ΚΗ. αἴμονες ὥς ἐπάμιδα

825 sqq. misere corrupti.

847 αἴμον' ἴζω σ' ἐπ' ἀμιδα, coll. schol., Turnebus. Conjeci
 δῖαιμόν σ' ἐς ἄμαλ' ἴζω σύδην· ἀπιτέ', ἀπιτέα.

ησυχουπιατάπιτα.

ΧΟ. κελεύω βία μεθέσθαι

ἵχαρ φρενί τ' ἔταν.

850

ΚΗ. ἰὼ ἰώ,

λεῖψ' ἔδρανα, κί' ἐς δόρυ,

ἀτιέτανα πόλιν εὐσεβῶν

ΧΟ. μίποτε πάλιν ἴδوين

Ant. 1.

ἀλφρεσίβοιον ὕδωρ,

855

ἔνθεν ἀεζόμενον

ζώφντον αἶμα βροτοῖσι θάλλει.

ΚΗ. σὺ δ' ἐν ναῖ ναῖ βάσει τάχα

861

θέλεος ἀθέλεος.

862

ΧΟ. ἄγειος ἐγὼ βαθυχαῖος

859

βαθρεΐας βαθρεΐας γέρον.

860

ΚΗ. βία βία τε πολλὰ φροῦδα

863

βάτεαι βαθνμι προκακὰ παθῶν

ὀλόμεναι παλάμαις.

865

αἰαῖ αἰαῖ.

Str. 2.

αἶ γὰρ δυσπαλάμως ὅλοιο

δι' ἀλίρρυντον ἄλσος,

κατὰ Σαρπηδόνιον χῶμα πολύψαμμον ἀλαθεῖς 870

ἀερίαισιν αὔραις.

ΚΗ. ἴνξε καὶ λάκαζε καὶ κάλει θεούς.

Αἰγνπτίαν γὰρ βᾶρυν οὐχ ὑπερθορεῖ.

874

[ἴνξε καὶ βόα] πικρότερ' ἀχέων οἰζύος ὄνομ' ἔχων.

ΧΟ. οἶοι οἶοι,

Ant. 2.

863—865 φροῦδα βατέα βαθμίδων Enger. προκακα πάθε' ὀλόμεναι W. παλάμαις ἐμαῖς Donaldson.

875 Fortasse <πρὸς ταῦτα> πικρότερ' οἰζύος νόμον χέον.

λύμας εἷς σὺ πρὸ γᾶς ὑλά-
 σκων περίχαυνά βρονάζεις·
 ὅς ἐπωπᾶ σ', ὁ μέγας Νεῖλος ὑβρίζοντά σ' ἀπο-
 τρέ- 880
 ψειεν ἄϊστον ὕβριν.

ΚΗ. βαίνειν κελεύω βᾶριν εἰς ἀμφίστροφον
 ὅσον τάχιστα· μηδέ τις σχολαζέτω.
 ὀλκή γάρ οὔτι πλόκαμον οὐδ' αὖ ἄζεται.

ΧΟ. οἰοῖ, πάτερ, Str. 3.
 βρέτεος ἄρος ἄτα. 885
 μάλα δ' ἄγει,
 ἄραχνος ὡς βάδην,
 ὕναρ ὕναρ μέλαν.
 ὀτοτοτοῖ.
 μᾶ Γᾶ μᾶ Γᾶ, βόαν 890
 φοβερόν ἀπότερεπε,
 ὦ πᾶ, Γᾶς παῖ, Ζεῦ.

ΚΗ. οὔτοι φοβοῦμαι δαίμονας τοὺς ἐνθάδε·
 οὐ γάρ μ' ἐθρεψαν, οὐδ' ἐγήρασαν τροφῇ.

ΧΟ. μαιμᾶ πέλας, Ant. 3.

 δίπος ὕφης, 895
 ἔχιδνα δ' ὡς μέ τις
 ποτιδακοῦς' ἔχει.
 ὀτοτοτοῖ.
 μᾶ Γᾶ μᾶ Γᾶ, βόαν
 φοβερόν ἀπότερεπε, 900
 ὦ πᾶ, Γᾶς παῖ, Ζεῦ.

ΚΗ. εἰ μή τις ἐς ναῦν εἴσιν αἰνέσας τάδε,

- λακίς χιτῶνος ἔργον οὐ κατοικτιεῖ. 903
- XO. ἰὼ πόλεως ἄγροι πρόμοι, δάμναμαι. Str. 4.
 KH. ἔλξειν ἔοιχ' ὑμᾶς ἀποσπάσας κόμης, 909
 ἐπεὶ οὐκ ἀκούετ' ὄξυ τῶν ἐμῶν λόγων. 910
- XO. διωλόμεσθ' ἄελπτ', ἄναξ, πάσχομεν. Ant. 4.
 KH. πολλοὺς ἀνακτας, παῖδας Αἰγύπτου, τάχα 905
 ὄψεσθε· θαρσεῖτ', οὐκ ἐρεῖτ' ἀναρχίαν. 906
- BA. Οὗτος, τί ποιεῖς; ἐκ τίνος φρονήματος
 ἀνδρῶν Πελασγῶν τήνδ' ἀτιμάξεις χθόνα;
 ἀλλ' ἢ γυναικῶν ἐς πόλιν δοκεῖς μολεῖν;
 κάρβανος ὦν δ' Ἑλλησιν ἐγγλῆεις ἄγαν·
 καὶ πόλλ' ἀμαρτῶν οὐδὲν ὠρθώσας φρενί. 915
- KH. τί δ' ἡμπλάκηται τῶνδ' ἐμοὶ δίκης ἄτερ;
 BA. ξένος μὲν εἶναι πρῶτον οὐκ ἐπίστασαι.
 KH. πῶς δ' οὐχί; τίμ' ὀλωλόθ' εὐρύσικων ἄγρῳ.
 BA. ποίοισιν εἰπὼν προξένοις ἐγχωρίοις;
 KH. Ἑρμῇ μεγίστῳ προξένῳ μαστηρίῳ. 920
 BA. θεοῖσιν εἰπὼν τοὺς θεοὺς οὐδὲν σέβει.
 KH. τοὺς ἀμφὶ Νεῖλον δαίμονας σεβίζομαι.
 BA. σὺ δ' ἐνθάδ' οὐδὲν, ὥς ἐγὼ σέθεν κλύω.
 KH. ἄγοιμ' ἂν, οὐ τις τάσδε μὴ ἔξαιρήσεται.
 BA. κλέοις ἂν, εἰ ψαύσεις, οὐ μάλ' ἐς μακράν. 925
 KH. ἤκουσα τοῦτος οὐδαμῶς φιλόξενον.
 BA. οὐ γὰρ ξενοῦμαι τοὺς θεῶν συλήτορας.
 KH. λέγοιμ' ἂν ἐλθὼν παισὶν Αἰγύπτου τάδε.
 BA. ἀβουκόλητον τοῦτ' ἐμῷ φρονήματι.
 KH. ἀλλ' ὥς ἂν εἰδῶς ἐννέπω σαφέστερον — 930
 καὶ γὰρ πρέπει κήρυκ' ἀπαγγέλλειν τορῶς
 ἥκιστα — πῶς φῶ πρὸς τίνος τ' ἀφαιρεθεῖς

ἦκειν γυναικῶν αὐτανέψιον στόλον;

* * * * *

* * * * *

οὔτοι δικάζει τὰντα μαρτύρων ὑπο
 "Αρης· τὸ νεῖκος δ' οὐκ ἐν ἀργύρου λαβῇ 935
 ἔλυσεν· ἀλλὰ πολλὰ γίγνεται πάρος
 πεσῆματ' ἀνδρῶν ἀπολακτισμοὶ βίων.

BA. τί σοι λέγειν χρὴ τοῦνομ'; ἐν χρόνῳ μαθὼν
 εἴσει σύ τ' αὐτὸς χοῖ ξυνέμποροι σέθεν.
 ταύτας δ' ἐκούσας μὲν κατ' εὐνοίαν φρενῶν 940
 ἄγοις ἄν, εἶπερ εὐσεβῆς πίθοι λόγος.
 τοιάδε δημόπρακτος ἐκ πόλεως μία
 ψῆφος κέκρανται, μήποτ' ἐκδοῦναι βία
 στόλον γυναικῶν· τῶνδ' ἐφήλωται τορῶς
 γόμφος διαμπᾶξ, ὥς μένειν ἀραρότα. 945

ταῦτ' οὐ πῖναξίν ἐστιν ἐγγεγραμμένα
 οὐδ' ἐν πτυχαῖς βίβλων κατεσφραγισμένα,
 σαφῇ δ' ἀκούεις ἐξ ἐλευθεροστόμου
 γλώσσης. κομίζου δ' ὥς τάχιστ' ἐξ ὁμμάτων.
 ΚΗ. ἴσθ' οὖν τάδ' ἤδη πόλεμον αἰρεσθαι νέον. 950
 εἴη δὲ νίκη καὶ κράτος τοῖς ἄρσεσιν.

BA. ἀλλ' ἄρσενάς τοι τῆσδε γῆς οἰκήτορας
 εὐρήσεται· οὐ πίνοντες ἐκ κριθῶν μέθην.
 Ὑμεῖς δὲ πᾶσαι σὺν φίλαις ὁπάοσιν
 θρόσος λαβοῦσαι στείχετ' εὐερκῇ πόλιν, 955
 πύργων βαθεία μηχανῇ κεκλημένην.
 καὶ δώματ' ἐστὶ πολλὰ μὲν τὰ δῆμια,
 δεδομάτωμαι δ' οὐδ' ἐγὼ σμικρὰ χειρὶ.
 ἔνθ' ἐστιν ὑμῖν εὐτύκους ναίειν δόμους
 πολλῶν μετ' ἄλλων· εἰ δέ τις μείζων χάρις, 960
 πάρεστιν οἰκεῖν καὶ μονορρύθμους δόμους.

τούτων τὰ λῶστα καὶ τὰ θυμηδέστατα,
 πάρεστι, λωτίσασθε. προστάτης δ' ἐγὼ
 ἄστοί τε πάντες, ὧνπερ ἦδε κραίνεται
 ψῆφος. τί τῶνδε κυριωτέρους μένεις; 965

ΧΟ. ἀλλ' ἀντ' ἀγαθῶν ἀγαθοῖσι βρούοις,
 δῖε Πελασγῶν.

πέμψον δὲ πρόφρων δεῦρ' ἡμέτερον
 πατέρ' εὐθαρσῇ

Δαναὸν, πρόνοον καὶ βούλαρχον.

τοῦ γὰρ προτέρα μῆτις, ὅπου χρῆ
 δώματα ναίειν, καὶ τόπος εὖφρων. 970

πᾶς τις ἐπειπεῖν ψόγον ἄλλοθρόοις

εὐτυχος· εἴη δὲ τὰ λῶστα.

σύν τ' εὐκλείᾳ καὶ ἀμηνίτῳ 975
 βάζει λαῶν

* * * * *

* * * * * ἐν χώρῳ

τάσσεσθε, φίλοι δμῶϊδες, οὕτως

ὥς ἐφ' ἐκάστη διεκλήρωσεν

Δαναὸς θεραποντίδα φερνὴν.

ΔΑ. ὦ παῖδες, Ἀργείοισιν εὐχεσθαι χρεῶν 980

θύειν τε λείβειν θ', ὥς θεοῖς Ὀλυμπίοις,

σπονδὰς, ἐπεὶ σωτήρες οὐ διχορρόπως.

καί μου τὰ μὲνπραχθέντα πρὸς τοὺς ἐγγενεῖς

φίλους πικρῶς ἤκουσαν αὐτανεψίοις·

ἐμοὶ δ' ὀπαδοὺς τούσδε καὶ δορυσσόους 985

ἔταξαν, ὥς ἔχοιμι τίμιον γέρας,

μηδ' ἐξ ἀέλπτων δορικανεῖ μόρῳ θανὼν

λάθοιμι, χώρᾳ δ' ἄχθος αἰίζων πέλοι.

τοιῶνδε τυγχάνοντος εὐπρυμνῇ φρενὸς

χάριν σέβεσθε τιμιωτέραν ἐμοῦ. 990

καὶ ταῦθ' ἅμ' ἐγγράψασθε πρὸς γεγραμμένοις
πολλοῖσιν ἄλλοις σωφρονίσμασιν πατρὸς.

ἄγνῳθ' ὅμιλον ὡς ἐλέγχεσθαι χρόνῳ.

πᾶς δ' ἐν μετοίκῳ γλῶσσαν εὐτυχον φέρει
κακὴν, τό τ' εἰπεῖν εὐπετέες μύσαγμα πάως. 995

ὑμᾶς δ' ἐπαινῶ μὴ καταισχύνειν ἐμὲ,
ὥραν ἐχούσας τήνδ' ἐπίστρεπτον βροτοῖς.

τέρειν' ὁπώρα δ' εὐφύλακτος οὐδαμῶς,
θῆρες δὲ κηραίνουσι καὶ βροτοί, τί μῆν; 999

καρπώματα στάζοντα κηρῶσσει Κύπρις. 1001

καὶ κνώδαλα πτεροῦντα καὶ πεδοστιβῇ 1000

κάλωρα κωλύουσιν θωσμένειν ἐρῶ. 1002

καὶ παρθένων χλιδαῖσιν εὐμόρφοις ἔπι
πᾶς τις παρελθὼν ὕμματος θελκτῆριον
τόξευμ' ἔπεμψεν, ἱμέρου νικῶμενος. 1005

πρὸς ταῦτα μὴ πάθωμεν ὦν πολλὸς πόνος,
πολλὸς δὲ πόντος εἵνεκ' ἡρόθη δορί,

μηδ' αἶσχος ἡμῖν, ἡδονὴν δ' ἐχθροῖς ἐμοῖς
πράξωμεν. οἴκησις δὲ καὶ διπλῇ πάρα·

τὴν μὲν Πελασγὸς, τὴν δὲ καὶ πόλις διδοῖ, 1010
οἰκεῖν λάτρων ἄτερθεν· εὐπετῇ τάδε.

μόνον φύλαξαι τάσδ' ἐπιστολὰς πατρὸς,
τὸ σωφρονεῖν τιμῶσα τοῦ βίου πλέον.

ΧΟ. τᾷλλ' εὐτυχοῖμεν πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων·
ἐμῆς δ' ὁπώρας εἵνεκ' εὐθάρσει, πάτερ. 1015

εἰ γάρ τι μὴ θεοῖς βεβούλευται νέον,
ἵχνος τὸ πρόσθεν οὐ διαστρέψω φρενός.

Ἦτε μὲν ἀστυάνακτας

Str. 1.

1002 desperatus.

μάκαρας θεοὺς γανάνοντες
πολιούχους τε καὶ οἳ χεῦμ' Ἐρασίνου 1020
περιναίονται παλαιόν.

ὑποδέξασθε <δ'> ὅπαδοι
μέλος· αἶνος δὲ πόλιν τάνδε Πελασγῶν
ἐχέτω, μῆδ' ἔτι Νείλου 1025
προχοῶς σέβωμεν ὕμνοις·

ποταμοὺς δ' οἳ διὰ χώρας Ant. 1.
θελεμὸν πῶμα χέουσιν
πολύτεκνοι, λιπαροῖς χεύμασι γαίης
τόδε μειλίσσοντες οὔδας. 1030
ἐπίδοι δ' Ἄρτεμις ἄγνὰ
στόλον οἴκτιζομένα, μῆδ' ὑπ' ἀνάγκης
τέλος ἔλθοι Κυθαρίας·
στρυγερῶν πέλοι τόδ' ἄθλον.

Κύπριδος <δ'> οὐκ ἀμελὴς ἔσμός ὅδ' εὐφρων. Str. 2.
δύναται γὰρ Διὸς ἄγχιστα σὺν Ἥρᾳ· 1036

τίεται δ' αἰολόμητις
θεὸς ἔργοις ἐπὶ σεμνοῖς.
μετάκονοι δὲ φίλα ματρὶ πάρεισιν
Πόθος <ᾧ> τ' οὐδὲν ἔπαρνον 1040
τελέθει θέλκτορι Πειθοῖ.

δέδοται δ' Ἀρμονίᾳ μοῖρ' Ἀφροδίτας
ψεδυραὶ τρίβοι τ' ἐρώτων.

φυργάδεσσι δ' ἐπιπνοίας κακὰ τ' ἄλγη Ant. 2.
πολέμους θ' αἵματόεντας προφοβοῦμαι. 1046
τί ποτ' εὐπλοῖαν ἔπραξαν
ταχυνόμποισι διωγμοῖς;
ὃ τί τοι μόρσιμόν ἐστιν, τὸ γένοιτ' ἄν·

Διὸς οὐ παρβατός ἐστιν
 μεγάλα φρήν ἀπέρατος·
 μετὰ πολλῶν δὲ γάμων ἄδε τελευτὰ
 προτερᾶν πέλοι γυναικῶν.

1050

ὁ μέγας Ζεὺς ἀπαλέξει
 γάμον Αἰγυπτογενῇ μοι. —
 τὸ μὲν ἂν βέλτατον εἴη.
 σὺ δὲ θέλγοις ἂν ἄθελκτον. —
 σὺ δέ γ' οὐκ οἶσθα τὸ μέλλον.

Str. 3.

1055

τί δὲ μέλλω φρένα Δίαν
 καθορᾶν, ὅψιν ἄβυσσον; —
 μέτριον νῦν ἔπος εὖχου.
 τίνα καιρὸν με διδάσκεις; —
 τὰ θεῶν μηδὲν ἀγάζειν.

Ant. 3.

1060

Ζεὺς ἄναξ ἀποστεροί-
 η γάμον δυσάνορα
 δάϊον, ὅσπερ Ἴω
 πημονᾶς ἐλύσατ' εὔ
 χειρὶ παιωνία, κατάσχετον
 εὐμενεῖ βία κτίσας.

Str. 4.

1065

καὶ κράτος νέμοι γυναι-
 ξίν· τὸ βέλτερον κακοῦ
 καὶ τὸ δίμοιρον αἰνῶ,
 καὶ δίκᾳ δίκας ἔπε-
 σθαι ξὺν εὐχαῖς ἐμαῖς, λυτηροῖς
 μαχαναῖς θεοῦ πάρα.

Ant. 4.

1070

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

V.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΦΥΛΑΞ.

ΧΟΡΟΣ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ ΚΗΡΤΞ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἀγαμέμνων εἰς Ἴλιον ἔπιὼν τῇ Κλυταιμνήστρῃ, εἰ πορ-
 θήσοι τὸ Ἴλιον, ὑπέσχετο τῆς αὐτῆς ἡμέρας σημαίνειν διὰ
 τοῦ πυρσοῦ. ὅθεν σκοπὸν ἐκάθισεν ἐπὶ μισθῷ Κλυταιμνή-
 στρᾷ, ἵνα τηροίη τὸν πυρσόν. καὶ ὁ μὲν ἰδὼν ἀπήγγειλεν,
 αὐτῇ δὲ τῶν πρεσβυτῶν ὄχλον μεταπέμπεται περὶ τοῦ πυρ- 5
 σοῦ ἔροῦσα, ἐξ ὧν καὶ ὁ χορὸς συνίσταται· οἵτινες ἀκού-
 σαντες παιανίζουσι. μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ Ταλθύβιος παρα-
 γίνεται καὶ τὰ κατὰ τὸν πλοῦν διηγεῖται. Ἀγαμέμνων δ' ἐπὶ
 ἀπήνης ἔρχεται. εἶπετο δ' αὐτῷ ἑτέρα ἀπήνη, ἔνθα ἦν τὰ
 λάφυρα καὶ ἡ Κασάνδρα. αὐτὸς μὲν οὖν προεισερχεται εἰς 10
 τὸν οἶκον σὺν τῇ Κλυταιμνήστρῃ, Κασάνδρα δὲ προμαν-
 τεύεται, πρὶν εἰς τὰ βασίλεια εἰσελθεῖν, τὸν ἑαυτῆς καὶ τοῦ
 Ἀγαμέμνονος θάνατον καὶ τὴν ἐξ Ὀρέστου μητροκτονίαν,
 καὶ εἰσπηδᾷ ὡς θανουμένη, ὀλίπασα τὰ στέμματα. τοῦτο δὲ
 τὸ μέρος τοῦ δράματος θαυμάζεται ὡς καὶ ἔκπληξιν ἔχον 15
 καὶ οἶκτον ἱκανόν. ἰδίως δὲ Αἰσχύλος τὸν Ἀγαμέμνονα ἐπὶ
 σκηνῆς ἀναιρεῖσθαι ποιεῖ, τὸν δὲ Κασάνδρας σιωπῆσας θάνα-
 τον νεκρὰν αὐτὴν ὑπέδειξε, πεποίηκε τε Ἀἴγισθον καὶ Κλυ-
 ταιμνήστραν ἑκάτερον δυσχυρίζομενον περὶ τῆς ἀναιρέσεως
 ἐνὶ κεφαλαίῳ, τὴν μὲν τῇ ἀναιρέσει Ἰφιγενείας, τὸν δὲ ταῖς 20
 τοῦ πατρὸς Θυέστου ἐξ Ἀτρέως συμφοραῖς.

Ἐδιδάχθη τὸ δράμα ἐπὶ ἄρχοντος Φιλοκλέους ὀλυμπι-
 ἀδι ὀδοηκοστῇ ἔτει δευτέρῳ. πρῶτος Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι,
 Χοηφόροις, Εὐμενίσι, Πρωτεῖ σατυρικῷ. ἐχορήγει Ξενοκλῆς
 Ἀφιδνεύς.

25

Θεράπων Ἀγαμέμνονος ὁ προλογιζόμενος, οὐχὶ ὁ ὑπὸ
 Αἰγίσθου ταχθείς.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΦΥΛΑΞ.

Θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων
 φρουρᾶς ἐτείας μῆκος, ἣν κοιμώμενος
 στέγης Ἀτρειδῶν ἄγκαθεν, κυνὸς δίκην,
 ἄστρον κάτοιδα νυκτέρων δμήγυριν,
 καὶ τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς 5
 λαμπροὺς δυνάστας, ἐμπρέποντας αἰθέρι
 [ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολὰς τε τῶν].
 καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον,
 αὐγὴν πυρὸς φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν
 ἀλώσιμόν τε βάξιν· ὧδε γὰρ κρατεῖ 10
 γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ.
 εὔτ' ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ' ἔχω
 εὐνήν οὐνείροις οὐκ ἐπισκοπομένην,
 (ἐμήν·) φόβος γὰρ ἀνθ' ὕπνου παραστατεῖ,
 τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ· 15
 ὅταν δ' αἰεῖδεν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ,
 ὕπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος,
 κλάω τότ' οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων
 οὐχ ὥς τὰ πρόσθ' ἄριστα δεσποτουμένου.
 νῦν δ' εὐτυχὴς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων 20
 εὐαγγέλου φανέντος ὀρφναίου πυρός. —
 ὦ χαῖρε λαμπτήρ νυκτός, ἡμερήσιον

φάος πιφάυσκων καὶ χορῶν κατὰστασιν
πολλῶν ἐν Ἄργει, τῆσδε συμφορᾶς χάριν.
ἰοῦ ἰοῦ· 25

Ἀγαμέμνωνος γυναικὶ σημαίνω τορῶς
εὐνῆς ἐπαντείλασαν ὥς τάχος δόμοις
ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῇδε λαμπάδι
ἐπορθιάζειν, εἶπερ Ἰλίου πόλις
ἑάλωκεν, ὥς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει· 30
αὐτὸς τ' ἔρωγε φροῖμιον χορεύσομαι.
τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντ' αἰσθήσομαι
τρὶς ἔξ βαλούσης τῆσδέ μοι φρυκτωρίας.
γένοιτο δ' οὖν μολόντος εὐφιλή χέρα
ἄνακτος οἴκων τῇδε βαστάσαι χερί. 35
τὰ δ' ἄλλα σιγῶ· βοῦς ἐπὶ γλώσση μέγας
βέβηκεν· οἶκος δ' αὐτὸς, εἰ φθογγὴν λάβοι,
σαφέστατ' ἂν λέξειεν. ὥς ἔκῶν ἐγὼ
μαθοῦσιν αὐδῶ κοῦ μαθοῦσι λήθομαι.

ΧΟΡΟΣ.

Δέκατον μὲν ἔτος τόδ' ἐπεὶ Πριάμῳ 40
Μενέλαος ἄναξ μέγας ἀντίδικος
ἦδ' Ἀγαμέμνων,
διθρόνου Διόθεν καὶ δισκῆπτρου
τιμῆς ὀχυρὸν ξεῦγος Ἀτρεΐδαιν,
στόλον Ἀργείων χιλιοναύτην 45
τῆσδ' ἀπὸ χώρας

ῆσαν, στρατιῶτιν ἀρωγὴν,
μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες Ἄρη
τρόπον αἰγυπιῶν,
οἵτ' ἐκπατίοις ἄλγεσι παίδων 50
ὑπατοὶ λεχέων στροφοδινοῦνται
περυγῶν ἐρετμοῖσιν ἐρεσσύμενοι,

δεμνιοτήρη

πόνον ὀρταλίων ὀλέσαντες·
 ὕπατος δ' αἰών ἢ τις Ἀπόλλων
 ἢ Πάν ἢ Ζεὺς οἰωνόθροον
 γόον ὀξυβόαν τῶνδε μετοίκων
 ὕστερόποινον

55

πέμπει παραβᾶσιν Ἐρινύν.
 οὕτω δ' Ἀτρείως παῖδας ὁ κρείσσων
 ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πέμπει ξένιος
 Ζεὺς πολυάνορος ἀμφὶ γυναικὸς
 πολλὰ παλαίσματα καὶ γυριοβαρῇ
 γόνατος κονίαισιν ἐρειπομένου
 διακναιομένης τ' ἐν προτελείοις

60

65

κάμακος θήσων Δαναοῖσιν
 Τρωσί θ' ὁμοίως. ἔστι δ' ὅπη νῦν
 ἔστι· τελεῖται δ' ἐς τὸ πεπρωμένον·
 οὐθ' ὑποκάων οὐθ' ὑπολείβων
 οὔτε δακρύων ἀπύρων ἱερῶν

70

ὁργὰς ἀτενεῖς παραθέλξει. —
 ἡμεῖς δ' ἀτίται σαρκὶ παλαιᾷ
 τῆς τότ' ἀρωγῆς ὑπολειφθέντες
 μίνομεν ἰσχὺν

σκηπτροῖς ἰσόπαιδα νέμοντες.
 ὃ τε γὰρ νεαρός μυελὸς στέφνων
 ἐντὸς ἀνέσσω

75

ἰσόπρεσβυς, Ἄρως δ' οὐκ ἐνὶ χώρᾳ·
 τί θ' ὑπέργηρος φυλλάδος ἤδη
 κατακαρφομένης; τρίποδας μὲν ὁδοὺς
 στείχει, παιδὸς δ' οὐδὲν ἀρείων

80

ὄναρ ἡμερόφαντον ἀλαίνει.
 σὺ δὲ, Τυνδάρεω

θύγατερ, βασίλεια Κλυταιμνήστρα,
 τί χρέος; τί νέον; τί δ' ἐπαισθημένη, 85
 τίνος ἀγγελίας

πειθοῖ περιπέμπτα θυοσκεῖς;
 πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων,
 ὑπάτων, χθονίων,
 τῶν τε θυραίων τῶν τ' ἀγοραίων, 90

βωμοὶ δάροισι φλέγονται·
 ἄλλη δ' ἄλλοθεν οὐρανομήκης
 λαμπὰς ἀνίσχει,
 φαρμασσομένη χρίματος ἄγνου
 μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίαις, 95

πελάνῳ μυχόθεν βασιλείῳ.
 τούτων λέξασ' ὅ τι καὶ δυνατόν
 καὶ θέμις αἰνεῖν,
 παιῶν γίγνου τῆσδε μερίμνης,
 ἢ νῦν τοτὲ μὲν κακόφρων τελέθει, 100
 τοτὲ δ' ἐκ θυσιῶν ἀγανὴ φαίνουσ'
 ἐλπίς ἀμύνει φροντίδ' ἅπληστον
 λύπης, θυμοφθόρον ἄτην.

κύριός εἰμι θροεῖν ὄδιον κράτος αἷσιον ἀνδρῶν Str.
 ἐκτελέων· ἔτι γὰρ θεόθεν καταπνεύει πειθῶ, 105
 μολπᾶν ἀλκᾶν, σύμφυτος αἰών·
 ὅπως Ἀχαιῶν δίθρονον κράτος, Ἑλλάδος ἥβας
 ξύμφρονε ταγῶ, 110
 πέμπει σὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι θούριος ὄρνις
 Τευκρίδ' ἐπ' αἶαν,
 οἴωνῶν βασιλεὺς βασιλεῦσι νε-
 ῶν, ὁ κελαινός, ὁ δ' ἐξόπιν ἀργᾶς, 115
 φανέντες ἔκταρ μελᾶθρων χερὸς ἐκ δοριπάλτου

παμπρόετοις ἐν ἔδραισιν,
 βοσκόμενοι λαγύναν, ἐρικυμάδα, φέροματ᾽, γένναν,
 βλαβέντα λοισθήϊων δρόμων. 120
 αἰλινον αἰλινον εἶπε, τὸ δ' εὖ νικάτω.

κεδνὸς δὲ στρατόμαντις ἰδὼν δύο λήμασιν ἴσους Ant.
 Ἀτρεΐδας μαχίμους ἐδάκη λαγοδαΐτας πομπᾶς
 ἄρχους· οὕτω δ' εἶπε τεράζων· 125

“ χρόνῳ μὲν ἄγρει Πριάμου πόλιν ἄδε κέλευθος,
 πάντα δὲ πύργων

κτῆνῃ πρόσθε τὰ δημοπληθέα Μοῖρα λαπάξει
 πρὸς τὸ βίαιον· 130

οἷον μὴ τις ἄγα θεόθεν κνεφά-
 ση προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας
 στρατωθέν. οἴκῳ γὰρ ἐπίφθονος Ἄρτεμις ἄγνὰ
 πτανοῖσιν κυσὶ πατρὸς 136

αὐτότοκον πρὸ λόχου μογεράν πτάκα θυομέ-
 νοισιν·

στυγεῖ δὲ δεῖπνον ἀετῶν.”
 αἰλινον αἰλινον εἶπε, τὸ δ' εὖ νικάτω.

τόσον περ εὐφρων, καλὰ, Epod.
 δρόσοις ἀέπτοις μαλερῶν <τε> λεόντων 141
 πάντων τ' ἄγρονόμων φιλομάστοις
 θηρῶν ὀβριχάλοισι, τερπνὰ
 τούτων αἰτεῖ ξύμβολα κράναι,
 δεξιὰ μὲν, κατάμομφα δὲ φάσματα στρουθῶν. 145
 ἰήιον δὴ καλέω Παιῶνα,

135 στρατωθέν· οἴκῳ corrupta. Conieci πάροιθεν οἴκων.

143—145 Fortasse <τὰ> τερπνὰ <σε> τούτων αἰτῶ | ξύμβολα
 κρᾶναι, | δεξιὰ μὲν, κατάμομφα δὲ φάσματ' ἑσαυθῶν.

μή τινας ἀντιπνόους Δαναοῖς χρονί-
 ας ἐχενῆδας ἀπλοίας τεύξης. 150
 σπευδομένα θυσίαν ἑτέραν ἄνομόν τιν', ἅδαιτον
 νεϊκέων τέκτονα σύμφυτον, οὐ δεισήμερα, <δαί-
 σαι>.

μῖμνει γὰρ φοβερά παλίνορτος
 οἰκονόμος δολία μνάμων μῆνις τεκνόποινος." 155
 τοιάδε Κάλχας ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξεν
 μόρσιμ' ἀπ' ὀρνίθων ὀδίων οἰκοῖς βασιλείοις·
 τοῖς δ' ὁμόφωνον
 αἴλινον αἴλινον εἶπε, τὸ δ' εὖ νικάτω. 159

Ζεὺς, ὅστις ποτ' ἐστίν, εἰ τόδ' αὖ- Str. 1.
 τῷ φίλον κεκλημένῳ,
 τοῦτό νιν προσεννέπω·
 οὐκ ἔχω προσεικάσαι
 πάντ' ἐπισταθμώμενος 164
 πλήν Διὸς, εἰ τὸ μάταν ἀπὸ φροντίδος ἄχθος
 χροὴ βαλεῖν ἐτητύμῳς.

οὐδ' ὅστις πάροιθεν ἦν μέγας, Ant. 1.
 παμμάχῳ θράσσει βρύων,
 οὐδὲ λέξεται πρὶν ὦν· 170
 ὅς δ' ἔπειτ' ἔφνυ, τρια-
 κτῆρος οἴχεται τυχών.
 Ζῆνα δέ τις προφρόνως ἐπινίκια κλάζων
 τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν. 175

τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὁδώ- Str. 2.
 σαντα, τὸν πάθει μάθος
 θέντα κυρίως ἔχειν.

στάξει δ' ἐν θ' ὕπνω πρὸ καρδίας
μνησιπήμων πόνος· καὶ παρ' ἄ- 180
κοντας ἦλθε σωφρονεῖν.
δαιμόνων δέ που χάρις βιαίως
σέλημα σεμνὸν ἡμέων.

καὶ τόθ' ἡγεμὼν ὁ πρέ- Ant. 2.
σβυς νεῶν Ἀχαιῶν,
μάντιν οὔτινα ψέγων, 185
ἐμπαίοις τύχαισι συμπνέων,
εὖτ' ἀπλοῖα κενναγγεῖ βαρύ-
νοντ' Ἀχαιῶς λεῶς,
Χαλκίδος πέραν ἔχων παλιρρό- 190
χθοις ἐν Αὐλίδος τόποις·

πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι Str. 3.
κακὸςχολοί, νήστιδες, δύσσορμοι,
βροτῶν ἄλαι, νεῶν <τε> καὶ πεισμάτων ἀφειδεῖς,
παλιμμήκη χρόνον τιθεῖσαι 196
τριβαῖσιν κατέξαινον ἄνθος Ἀργείων·
ἐπεὶ δὲ καὶ πικροῦ
χείματος ἄλλο μῆχαρ
βριθύτερον πρόμοισιν 200
μάντις ἐκλαγξεν προφέρων
Ἄρτεμιν, ὥστε χθόνα βάρ-
τροις ἐπικρούσαντας Ἀτρεΐ-
δας δάκρυ μὴ κατασχεῖν·

ἄναξ δ' ὁ πρέσβυς τόδ' εἶπε φωνῶν· Ant. 3.
"βαρεῖα μὲν κῆρ τὸ μὴ πιθέσθαι, 206
βαρεῖα δ', εἰ τέκνον δαΐξω, δόμων ἄγαλμα,
μιαίνων παρθενοςφάγοισιν

ῥεέθροισι πατράους χέρας πέλας βωμοῦ. 210
 τί τῶνδ' ἔνευ κακῶν;
 πῶς λιπόναντες γένωμαι
 ξυμμαχίας ἁμαρτών;
 πανσανέμου γὰρ θυσίας
 παρθενίου θ' αἵματος ὄρ- 215
 γᾶ περιοργῶς ἐπιθυ-
 μεῖν θέμις. εὖ γὰρ εἶη."

ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδν λέπαδνον Str. 4.
 φρενὸς πνέων δυσσεβῇ τροπαίαν
 ἄναγνον, ἀνίερον, τότεν 220
 τὸ παντότολμον φρονεῖν μετέγνω.
 βροτοὺς θρασύνει γὰρ αἰσχρομήτης
 τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων.
 ἔτλα δ' οὖν θυτῆρ γενέ-
 σθαι θυγατρὸς, γυναικοποι-
 νων πολέμων ἄρωγάν 226
 καὶ προτέλεια ναῶν.

λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας πατράους Ant. 4.
 παρ' οὐδὲν αἰῶνα παρθένειον
 ἔθεντο φιλόμαχοι βραβῆς. 230
 φράσεν δ' Ἀόχοις πατὴρ μετ' εὐχὰν
 δίκαν χιμαίρας ὑπερθε βωμοῦ
 πέπλοισι περιπετῇ παντὶ θυμῷ
 προνωπῇ λαβεῖν ἄερ-
 δην, στόματός τε καλλιπρῶ- 235
 ρου φυλακᾷ κατασχεῖν
 φθόγγον Ἀραῖον οἴκοις,

βία χαλινῶν τ' ἀναύδῳ μένει. Str. 5.

κρόκου βαφὰς δ' ἐς πέδον χέουσα
 ἔβαλλ' ἕκαστον θυτήρων ἀπ' ὕμματος βέλει 240
 φιλοϊκτῶ, πρέπουσά θ' ὥς ἐν γραφαῖς, προσεν-
 νέπειν
 θέλουσ', ἐπεὶ πολλάκις
 πατρὸς κατ' ἀνδρῶνας εὐτραπέζους
 ἔμελεψεν· ἀγνὰ δ' ἀταύρωτος αὐδὰ πατρὸς
 φίλου τριτόσπονδον εὖ- 245
 ποτμον παιᾶνα φίλως ἐτίμα.

τὰ δ' ἔνθεν οὐτ' εἶδον οὐτ' ἐννέπω· Ant. 5.
 τέχνη δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄκραντοι.
 Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσιν μαθεῖν ἐπιρροέπει· 250
 τὸ μέλλον δ' ἐπεὶ γένοιτ' ἂν κλύοις, πρὸ χαι-
 ρέτω·
 ἴσον δὲ τῷ προστένειν.
 τορὸν γὰρ ἤξει σύνορθρον ἀνγαῖς.
 πέλοιτο δ' οὖν τὰπὶ τούτοιςιν εὐπραξίς, ὥς
 θέλει τόδ' ἄγχιστον Ἄ- 256
 πίας γαίης μονόφρουρον ἔρκος.

Ἦκω σεβίζων σὺν, Κλυταιμνήστρα, κράτος·
 δίκη γὰρ ἔστι φωτὸς ἀρχηγροῦ τίειν
 γυναῖκ' ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου. 260
 σὺ δ' εἴ τι κεδνὸν, εἴτε μὴ πεπυσμένη
 εὐαγγέλοιςιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς,
 κλύοιμ' ἂν εὐφρων· οὐδὲ σιγῶσθι φθόνος.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

εὐάγγελος μὲν, ὥσπερ ἡ παροιμία,
 ἕως γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα. 265
 πεύσει δὲ χάρις μεῖζον ἐλπίδος κλύειν·

Πριάμου γὰρ ἡγήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν.

ΧΟ. πῶς φῆς; πέφευγε τοῦπος ἐξ ἀπιστίας.

ΚΛ. Τροίαν Ἀχαιῶν οὐσαν· ἦ τορῶς λέγω;

ΧΟ. χαρά μ' ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλουμένη. 270

ΚΛ. εὖ γὰρ φρονοῦντος ὕμνα σοῦ κατηγορεῖ.

ΧΟ. ἦ γὰρ τι πιστόν ἐστι τῶνδ' ἐσσι τέκμαρ;

ΚΛ. ἔστιν· τί δ' οὐχί; μὴ δολώσαντος θεοῦ.

ΧΟ. πότερα δ' ὀνειρώων φάσματ' εὐπιθῇ σέβεις;

ΚΛ. οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βριζούσης φρενός. 275

ΧΟ. ἀλλ' ἦ σ' ἐπιδανέν τις ἔπτερος φάτις;

ΚΛ. παιδὸς νέας ὥς κάρτ' ἐμωμήσω φρένας.

ΧΟ. ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπύρθηται πόλις;

ΚΛ. τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εὐφρόνης λέγω.

ΧΟ. καὶ τίς τόδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλων τάχος; 280

ΚΛ. Ἦφαιστος Ἰδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.

φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς

ἔπεμπεν· Ἰδὴ μὲν πρὸς Ἑρμαῖον λέπας

Αἴμον· μέγαν δὲ πανὸν ἐκ νήσου τρίτον

Ἀθῶν αἵπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο. 285

· · · · ·
· · · · ·

ὑπερτελής τε, πόντον ὥστε νωτίσαι,

ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἡδονήν

πεύκη τὸ χρυσοφεγγές, ὥς τις ἥλιος,

σέλας παραγγείλασα Μακίστου σκοπαῖς·

ὁ δ' οὔτι μέλλων οὐδ' ἀφρασμόνως ὑπὸ 290

νικώμενος παρῆκεν ἀγγέλου μέρος·

Ante 286 duo trimetri excidisse videntur, quorum alterum, collata Hesychii glossa προσαιθρίζουσα πόμπιμον φλόγα, fuisse coniecti πεύκη προσαιθρίζουσα πόμπιμον φλόγα.

288 <προσέειπε>το χρυσοφεγγές Keck.

ἐκὰς δὲ φρουκτοῦ φῶς ἐπ' Εὐρύπου ῥοὰς
 Μεσσαπίου φύλαξι σημαίνει μολόν.
 οἱ δ' ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω
 γραίας ἐρείκης θωμὸν ἄπαντες πυρρί.
 σθένουσα λαμπὰς δ' οὐδέπω μαυρουμένη,
 ὑπερθοροῦσα πεδίον Ἀσωποῦ, δίκην
 φαιδρᾶς σελήνης, πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας
 ἡγείρειν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός.
 φῶς δὲ τηλέπομπον οὐκ ἡναίνετο
 φρουρὰ πλέον κάουσα τῶν εἰρημένων·
 λίμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φῶς·
 ὄρος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον ἐξικνούμενον
 ὠτρυνε θεσμὸν μὴ χρονίζεσθαι πυρός.
 πέμπονσι δ' ἀνδάλοντες ἀφθόνῳ μένει
 φλογὸς μέγαν πῶγωνα, καὶ Σαρωνικοῦ
 πορθμοῦ κάτοπτου πρῶν' ὑπερβάλλειν πρὸς
 φλέγουσαν· ἢ δ' ἔσκηψεν, ἔστ' ἀφίκετο
 Ἀραχναῖον αἶπος, ἀστυγείτουας σκοπὰς·
 κἄπειτ' Ἀτρειδῶν ἐς τὰδε σκίπτει στέγος
 φῶς τόδ' οὐκ ἄπαππον Ἰδαίου πυρός.
 τοιοῖδε τοί μοι λαμπαδηφόρων νόμοι,
 ἄλλος παρ' ἄλλου διαδοχαῖς πληρούμενοι·
 νικᾷ δ' ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμὼν.
 τέκμαρ τοιοῦτο σύμβολόν τε σοὶ λέγω
 ἀνδρὸς παραγγείλαντος ἐκ Τροίας ἔμοι.
 ΧΟ. θεοῖς μὲν αὖτις, ὦ γύναι, προσεύξομαι·
 λόγους δ' ἀκοῦσαι τούσδε κάποθανυμάσαι
 διανεκῶς θέλοιμ' ἄν, οὓς λέγεις, πάλιν.
 ΚΛ. Τροίαν Ἀχαιοὶ τῇδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέρᾳ.
 οἶμαι βοῇν ἄμεικτον ἐν πόλει πρέπειν.
 ὕξος τ' ἄλειφά τ' ἐργχέας ταύτῳ κύτει

διχοστατοῦντ' ἄν, οὐ φίλω, προσεννέποις·
 καὶ τῶν ἀλόντων καὶ κρατησάντων δίχα
 φθογγὰς ἀκούειν ἔστι συμφορᾶς διπλῆς. 325
 οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ σώμασιν πεπτωκότες
 ἀνδρῶν κασιγνήτων τε καὶ φυτάλμιοι
 παίδων γέροντες οὐκέτ' ἐξ ἐλευθέρου
 δέξης ἀποιμώξουσι φιλτάτων μόρον·
 τοὺς δ' αὖτε νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος 330
 νήστεις τε πρὸς ἀρίστοισιν ὧν ἔχει πόλις
 τάσσει, πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον,
 ἀλλ' ὥς ἕκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον·
 ἐν <τ'> αἰχμαλώτοις Τρωέκοις οἰκήμασιν
 ναίουσιν ἤδη, τῶν ὑπαιθρίων πάγων 335
 δρόσων τ' ἀπαλλαγέντες, ὥς δ' εὐδαίμονες
 ἀφύλακτον εὐδήσουσι πᾶσαν εὐφρόνην.
 εἰ δ' εὐσεβοῦσι τοὺς πολιτσούχους θεοὺς
 τοὺς τῆς ἀλούσης γῆς θεῶν θ' ἰδρύματα,
 οὐ τὰν ἐλόντες αὖθις ἀνθαλοῖεν ἄν. 340
 ἔρως δὲ μὴ τις πρότερον ἐμπίπτοι στρατῷ
 πορθεῖν ἢ μὴ χρῆ, κέρδεσιν νικωμένους.
 δεῖ γὰρ πρὸς οἴκους νοστίμου σωτηρίας
 κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν·
 θεοῖς δ' ἀναμπλάκητος εἰ μόλοι στρατὸς, 345
 ἐργήγορον τὸ πῆμα τῶν ὀλωλότων
 γένοιτ' ἄν, εἰ πρόσπαιά πη τεύχοι κακὰ.
 τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἐμοῦ κλύεις·
 τὸ δ' εὖ κρατοίη, μὴ διχορρόπως ἰδεῖν.
 πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν τὴν ὄνησιν εἰλόμην. 350
 ΧΟ. γύναι, κατ' ἄνδρα σάφρον' εὐφρόνως λέγεις.
 ἐγὼ δ' ἀκούσας πιστά σου τεκμήρια
 θεοὺς προσειπεῖν αὖ παρασκευάζομαι.

χάρις γὰρ οὐκ ἔτιμος εἰργασται πόνων.

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ καὶ νύξ φιλία 355

μεγάλων κόσμων κτεάτειρα,
ἦτ' ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες
στεγανὸν δίκτυον, ὥς μήτε μέγαν
μήτ' οὖν νεαρῶν τιν' ὑπερτελέσαι
μέγα δουλείας 360

γάγγαμον ἄτης παναλώτου.
Δία τοι ξένιον μέγαν αἰδοῦμαι
τὸν τάδε πράξαντ' ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ
τείνοντα πάλαι τόξον, ὅπως ἂν
μήτε πρὸ καιροῦ μῆθ' ὑπὲρ ἄστρον 365
βέλος ἡλίθιον σκήψειεν.

Διὸς πλαγὰν ἔχουσιν εἰπεῖν, Str. 1.
πάρεστιν τοι τόδ' ἐξιχνεῦσαι.

ἔπραξαν ὥς ἔκρανεν. οὐκ ἔφα τις
θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν 370

ἔσοις ἀθίκτων χάρις
πατοῖθ'· ὁ δ' οὐκ εὐσεβής.

πέφανται δ' ἐγγόνους
ἀτολμήτων Ἄρη 375

πνεόντων μείζον ἢ δικαίως,
φλεόντων δωμάτων ὑπέρφεν.

〈μέτρον〉 τὸ βέλτιστον. ἔστω δ' ἀπή-
μαντον, ὥστ' ἀπαρκεῖν

εἴ πρᾶπίδων λαχόντι. 380
οὐ γὰρ ἔστιν ἔπαλξις

πλούτου πρὸς κόρον ἀνδρὶ
λακτίσαντι μέγαν Δίκας
βωμὸν εἰς ἀφάνειαν.

βιάται δ' ἅ τάλαινα πειθῶ
πρόβουλος, παῖς ἄφερτος ἄτας. Ant. 1.
386

ἄκος δὲ παμμάταιον. οὐκ ἐκρύφθη,
πρέπει δὲ, φῶς αἰνολαμπές, σίνος·
κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρόπον 390

τροίβω τε καὶ προσβολαῖς
μελαμπαγῆς πέλει
δικαιωθείς, ἐπεὶ

διώκει παῖς ποτανὸν ὄρνιν,
πύλει πρόστριμμ' ἄφερτον ἐνθείς. 395

λιτᾶν δ' ἀκούει μὲν οὔτις θεῶν·
τὸν δ' ἐπίστροφον τῶνδε
φῶτ' ἄδικον καθαιρεῖ.

οἷος καὶ Πάρις ἐλθὼν
εἰς δόμον τὸν Ἀτρειδᾶν 400

ἥσχυνε ξενίαν τράπε-
ζαν κλοπαῖσι γυναικόσ.

λιπούσα δ' ἀστοῖσιν ἀσπίστορας Str. 2.
κλόνους λογχίμους τε καὶ ναυβάτας ὀπλισμούς,

ἄγουςά τ' ἀντίφερνον Ἰλίῳ φθορὰν, 406
βέβακεν δίμφα διὰ πυλᾶν ἄτλα-

τα τλᾶσα· πολλὰ δ' ἔστενον
τάδ' ἐννέποντες δόμων προφῆται·

“ἰὼ ἰὼ δῶμα δῶμα καὶ πρόμοι, 410

397 corruptus.

ὦ λῆχος καὶ στίβοι φιλόνορες.
 πάρεστι σιγᾷς ἄτιμος ἀλοίδορος
 ἄδιστος ἀφεμένων ἰδεῖν.
 πόθῳ δ' ὑπερποντίας φάσμα δό-
 ξει δόμων ἀνάσσειν.
 εὐμόρφων δὲ κολοσσῶν
 ἔχθεται χάρις ἀνδρί·
 ὁμμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις
 ἔρρει πᾶς Ἀφροδίτα.

415

ὄνειρόφαντοι δὲ πενθήμονες Ant. 2.
 πάρεσι δόξαι φέρουσαι χάριν ματαίαν. 421
 μάταν γὰρ, εὖτ' ἂν ἐσθλά τις δοκῶν ὄρᾳ,
 παραλλάξασα διὰ χερῶν βέβα-
 κεν ὄψις οὐ μεθύστερον, 425
 πτεροῖς ὀπαδοῦς ὕπνου κελεύθοις."
 τὰ μὲν κατ' οἴκους ἐφρεστίους ἄχῃ,
 τὰ δ' ἐστὶ καὶ τῶνδ' ὑπερβατώτερα.
 τὸ πᾶν δ' ἀφ' Ἑλλανος αἵας συνορμένους
 πένθεια τλησικάρδιος 430
 δόμων ἐκάστου πρόπει. πολλὰ γοῦν
 θιγγάνει πρὸς ἥπαρ·
 οὓς μὲν γὰρ <τις> ἔπεμψεν
 οἶδεν, ἀντὶ δὲ φωτῶν
 τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἐκά- 435
 στου δόμους ἀφικνεῖται.

ὁ χουσαμοιβὸς δ' Ἄρης σωμαίων
 καὶ ταλαντοῦχος ἐν μάχῃ δορὸς

Str. 3.

πυρωθὲν ἐξ Ἰλίου 440
 φίλοισι πέμπει βαρὺ
 ψῆγμα δυσδάκρυτον ἀν-
 τήνορος σποδοῦ γεμί-
 ζων λέβητας εὐθέτους.
 στένουσι δ' εὖ λέγοντες ἄνδρα τὸν μὲν ὥς 445
 μάχης ἰδρὺς, τὸν δ' ἐν φοναῖς καλῶς πεσόντ'
 ἀλλοτριὰς διαλ γυναι-
 κός. τάδε σῖγά τις βαῦ-
 ξει. φθονερόν δ' ὑπ' ἄλγος ἔρ- 450
 πει προδίκους Ἀτρεΐδαις.
 οἱ δ' αὐτοῦ περὶ τείχος
 θήκας Ἰλιάδος γᾶς
 εὐμορφοὶ κατέχουσιν· ἐχ-
 θρὰ δ' ἔχοντας ἔκρυψεν. 455

βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις ξὺν κότῳ· Ant. 3.
 δημοκράντου δ' ἀρᾶς τίνει χρέος.
 μένει δ' ἀκοῦσαί τί μου
 μέριμνα νυκτηρεφές. 460
 τῶν πολυκτόνων γὰρ οὐκ
 ἄσκοποι θεοί. κελαι-
 ναὶ δ' Ἐρινύες χρόνῳ
 τυχηρὸν ὄντ' ἄνευ δίκας παλιντυχεῖ
 τριβᾶ βίου τιθεῖσ' ἀμαυρόν, ἐν δ' αἶ- 465
 στοις τελέθοντος οὔτις ἀλ-
 κά· τὸ δ' ὑπερκόπως κλύειν
 εὖ βαρὺ· βάλλεται γὰρ ὅσ-
 σοις Διόθεν κεραυνός. 470

469 ὅσσοις corruptum.

κρίνω δ' ἄφθονον ὄλβον.
μήτ' εἶην πτολιπόροθης,
μήτ' οὖν αὐτὸς ἄλούς ὑπ' ἄλ-
λων βίον κατίδοιμι.

πυρὸς δ' ὑπ' εὐαγγέλου 475
πόλιν διήκει θοὰ
βάξις· εἰ δ' ἐτήτυμος,
τίς οἶδεν, ἥ τι θεῖόν ἐστί πη ψύθος. —
τίς ὦδε παιδνὸς ἢ φρενῶν κεκομμένος,
φλογὸς παραγγέλμασιν 480
νέοις πυρωθέντα καρδίαν ἔπειτ'
ἐν ἀλλαγῇ λόγου καμεῖν; —
γυναικὸς αἰχμῇ πρέπει
πρὸ τοῦ φανέντος χάριν ξυναινέσαι.
πιθανὸς ἔγαν ὁ θῆλυς ὄρος ἐπινέμεται 485
ταχύπορος· ἀλλὰ ταχύμορον
γυναικογῆρυτον ὄλλυται κλέος.

Τάχ' εἰσόμεσθα λαμπάδων φασφόρων
φρυκτωριῶν τε καὶ πυρὸς παραλλαγὰς, 490
εἴτ' οὖν ἀληθεῖς εἴτ' ὄνειράτων δίκην
τερπνὸν τόδ' ἐλθὼν φῶς ἐφήλωσεν φρένας.
κήρυκ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὄρω κατάσκιον
κλάδοις ἐλάας· μαρτυρεῖ δέ μοι κάσις
πηλοῦ ξύνουρος διψία κόνις τάδε, 495
ὥς οὔτ' ἄναυδος οὔτε σοι δαίω φλόγα
ῦλης ὀρεῖας σημανεῖ καπνῷ πυρὸς,
ἀλλ' ἢ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων·
τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδ' ἀποστέργω λόγον·
εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσι προσθήκη πέλοι. 500

ὅστις τάδ' ἄλλως τῇδ' ἐπεύχεται πόλει,
αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἄμαρτίαν.

ΚΗΡΤΕ.

ὦ πατρῶον οὐδας Ἀργείας χθονός,
δεκάτῳ σε φέργει τῷδ' ἀφικόμην ἔτους,
πολλῶν θάγρεϊσιν ἐλπίδων μιᾶς τυχών. 505
οὐ γάρ ποτ' ἠϋχουν τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ
θανῶν μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος.
νῦν χαῖρε μὲν χθών, χαῖρε δ' ἡλίου φάος,
ὑπατός τε χώρας Ζεὺς, ὃ Πύθιός τ' ἄναξ,
τόξοις ἰάπτων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη. 510
ἔλις παρὰ Σκάμανδρον ἦσθ' ἀνάρσιος·
νῦν δ' αὖτε σωτὴρ ἴσθι καὶ παιώνιος,
ἄναξ Ἀπολλων. τοὺς τ' ἀγωνίους θεοὺς
πάντας προσανδῶ, τόν τ' ἐμὸν τιμᾶορον
Ἑρμῆν, φίλον κήρυκα κηρύκων σέβας, 515
ἥρως τε τοὺς πέμπαντας, εὐμενεῖς πάλιν
στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον δορός.
ὦ μέλαθρα βασιλέων, φίλαι στέγαι,
σεμνοὶ τε θᾶκοι, δαίμονές τ' ἀντήλιοι,
εἰ που πάλαι φαιδροῖς προσεΐδεται ὕμασιν, 520
δέξασθε κόσμῳ βασιλέα πολλῷ χρόνῳ.
ἦκει γὰρ ὑμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων
καὶ τοῖσδ' ἔπασσι κοινὸν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
ἀλλ' εὖ νιν ἀσπᾶσασθε, καὶ γὰρ οὖν πρόπει,
Τροίαν κατασκάψαντα τοῦ δικηφόρου 525
Διὸς μακέλλῃ, τῇ κατείργασται πέδον,
βωμοὶ δ' αἴστοι καὶ θεῶν ἰδρύματα,
καὶ σπέρμα πάσης ἐξαπόλλυται χθονός.
τοιόνδε Τροίᾳ περιβαλὼν ξευκτῆριον
ἄναξ Ἀτρεΐδης πρόσβυς εὐδαίμων ἀνὴρ 530

ἦκει, τίεσθαι δ' ἀξιώτατος βροτῶν
 τῶν νῦν· Πάρις γὰρ οὔτε συντελὴς πόλις
 ἐξεύχεται τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον,
 ὀφλῶν γὰρ ἀρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην
 τοῦ ὀυσιίου θ' ἡμαρτε καὶ πανώλεθρον 535
 αὐτόχθονον πατρῶον ἔθρισεν δόμον.
 διπλᾶ δ' ἔτεισαν Πριαμίδαι θάμάρτια.

- ΧΟ. κῆρυξ Ἀχαιῶν χαῖρε τῶν ἀπὸ στρατοῦ.
 ΚΗ. χαίρω <τε>, τεθνάναι τ' οὐκέτ' ἀντερῶ θεοῖς.
 ΧΟ. ἔρως πατρώας τῆσδε γῆς σ' ἐρύμνασεν. 540
 ΚΗ. ὥστ' ἐνδακρύειν γ' ὕμνασιν χαρᾶς ὑπο.
 ΧΟ. τερπνῆς ἄρ' ἦτε τῆσδ' ἐπήβολοι νόσον.
 ΚΗ. πῶς δὴ; διδαχθεὶς τοῦδε δεσπύσω λόγον.
 ΧΟ. τῶν ἀντερόντων ἰμέρῳ πεπληγμένοι.
 ΚΗ. ποθεῖν ποθοῦντα τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις. 545
 ΧΟ. ὥς πόλλ' ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός <μ'> ἀναστένειν.
 ΚΗ. πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπὴν στύγος (στρατῶ);
 ΧΟ. πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω.
 ΚΗ. καὶ πῶς; ἀπόντων κοιρανῶν ἔτρεῖς τινάς;
 ΧΟ. ὥς νῦν τὸ σὸν δὴ καὶ θανεῖν πολλὴ χάρις. 550
 ΚΗ. εἶ γὰρ πέπρακται γ'· οἷα δ' ἐν πολλῷ χρόνῳ,
 τὰ μὲν τις ἂν λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν,
 τὰ δ' αὖτε ἀπίμομα. τίς δὲ πλὴν θεῶν
 ἔπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον;
 μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ δυσανλίας, 555
 σπαρνὰς παρήξεις καὶ κακοστρώτους, τί δ' οὐ
 στένοντες, εὖ λαχόντες ἡματος μέρος;
 τὰ δ' αὖτε χέρω καὶ προσῆν πλέον στύγος·
 εὖναι γὰρ ἦσαν δαΐων πρὸς τείχεσιν,
 ἐξ οὐρανοῦ δὲ κἀπὸ γῆς λειμώνια 560
 δρόσοι κατεψάκαζον ἔμπεδον σῖνος

ἐσθημάτων, τιθέντες ἔνθηρον τρίχα.
 χειμῶνα δ' εἰ λέγοι τις οἶωνοκτόνον,
 οἶον παρεῖχ' ἄφερτον Ἰδαία χιῶν,
 ἢ θάλλπος, εὔτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς 565
 κοίταις ἀκύμων νηνέμοις εὐδοί πεσών·
 τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; παροίχεται πόνος·
 παροίχεται δέ, τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν
 τὸ μήποτ' αὖθις μηδ' <ἂν> ἀνστήναι μέλειν.
 τί τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν, 570
 τὸν ζῶντα δ' ἄλλεῖν χρηὴ τύχης παλιγκότου;
 καὶ πολλὰ χαίρειν συμφοραῖς καταξιῶ.
 ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρατοῦ
 νικᾷ τὸ κέρδος, πῆμα δ' οὐκ ἀντιρρέπει.
 ὥς κομπάσαι τὰδ' εἰκὸς ἡλίου φάει 575
 ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποτωμένοις·
 "Τροίαν ἐλόντες δὴ ποτ' Ἀργείων στόλος
 θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ἑλλάδα
 δόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαῖον γένος."
 τοιαῦτα χρηὴ κλύοντας εὐλογεῖν πόλιν 580
 καὶ τοὺς στρατηγούς· καὶ χάρις τιμήσεται
 Διὸς τόδ' ἐκπράξασα. πάντ' ἔχεις λόγον.
 XO. νικώμενος λόγοισιν οὐκ ἀναίνομαι·
 αἰεὶ γὰρ ἥβᾳ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν.
 δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμνήστρα μέλειν 585
 εἰκὸς μάλιστα, σὺν δὲ πλουτίζειν ἐμέ.
 ΚΛ. Ἀνωλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὕπο,
 ὅτ' ἦλθ' ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρὸς,
 φράζων ἄλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν.
 καὶ τίς μ' ἐνίπτων εἶπε, "φρυκτωρῶν δία 590

- πεισθεῖσα Τροίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖς;
 ἢ κάρτα πρὸς γυναικὸς αἵρεσθαι κέαρ.
 λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὔσ' ἐφαινόμην.
 ὅμως δ' ἔθυσον, καὶ γυναικεῖον νόμον
 ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν 595
 ἔλασκον εὐφημοῦντες, ἐν θεῶν ἔδραις
 θυηφάγον κοιμῶντες εὐώδη φλόγα.
 καὶ νῦν τὰ μάσσω μὲν τί δεῖ σ' ἔμοι λέγειν;
 ἄνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον.
 ὅπως δ' ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν 600
 σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι. τί γὰρ
 γυναικὶ τούτου φέγγος ἡδίου δρακεῖν,
 ἀπὸ στρατείας ἄνδρα σώσαντος θεοῦ
 πύλας ἀνοῖξαι; ταῦτ' ἀπάγγελιον πόσει
 ἦκειν <δ'> ὅπως τάχιστ' ἐράσμιον πόλει 605
 γυναιῖκα πιστήν δ' ἐν δόμοις εὖροι μολῶν
 οἴανπερ οὖν ἔλειπε, δωμάτων κύνα
 ἐσθλήν ἐκείνῳ, πολεμίαν τοῖς δύσφροσιν,
 καὶ τᾶλλ' ὁμοίαν πάντα, σημαντήριον
 οὐδὲν διαφθεύραςαν ἐν μήκει χρόνου. 610
 οὐδ' οἶδα τέρψιν οὐδ' ἐπίψογον φάτιν
 ἄλλον πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφάς.
 τοιόσδ' ὁ κόμπος τῆς ἀληθείας γέμων
 οὐκ αἰσχροὺς ὥς γυναικὶ γενναίᾳ λακεῖν.
- ΧΘ. Αὐτὴ μὲν οὕτως εἶπε μανθάνοντί σοι 615
 τοροῖσιν ἐρμηνεῦσιν εὐπρεπῶς λόγον.
 σὺ δ' εἶπε, κῆρυξ, Μενέλεων δὲ πεύθομαι
 εἰ νόστιμός τε καὶ σεσωσμένος πάλιν
 ἦκει σὺν ὑμῖν, τῇσδε γῆς φίλον κράτος.
- ΚΗ. οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῇ καλὰ 620
 ἐς τὸν πολὺν φίλοισι καρποῦσθαι χρόνον.

- ΧΟ. πῶς δ' ἦτ' ἂν εἰπὼν κεδνὰ τάληθ' ἦ τοι
σχισθέντα δ' οὐκ εὐκρυπτα γίγνεται τὰο.
- ΚΗ. ἀνὴρ ἄφαντος ἐξ Ἀχαιῶκοῦ στρατοῦ,
αὐτός τε καὶ τὸ πλοῖον. οὐ ψευδῇ λέγω. 385 625
- ΧΟ. πότερον ἀναχθεῖς ἐμφανῶς ἐξ Ἰλίου,
ἢ χειμα κοινὸν ἄχθος ἤρπασε στρατοῦ;
- ΚΗ. ἔκρσας ὥστε τοξότης ἄκρος σκοποῦ·
μακρὸν δὲ πῆμα συντόμως ἐφημίσω.
- ΧΟ. πότερά γάρ αὐτοῦ ζῶντος ἢ τεθνηκότος
φάτις πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκλήζετο; 630
- ΚΗ. οὐκ οἶδεν οὐδεὶς ὥστ' ἀπαγγεῖλαι τορῶς,
πλὴν τοῦ τρέφοντος Ἑλλίου χθονὸς φύσιν.
- ΧΟ. πῶς γὰρ λέγεις χειμῶνα ναυτικῷ στρατῷ
ἐλθεῖν τελευτῆσαι τε δαιμόνων κότῳ; 635
- ΚΗ. εὐφημον ἦμαρ οὐ πρόπει κακαγγέλῳ
γλώσση μιάνειν· χωρὶς ἢ τιμὴ θεῶν.
ὅταν δ' ἀπενκτὰ πῆματ' ἄγγελος πόλει
στυγνῷ προσώπῳ πτωσίμου στρατοῦ φέρῃ,
πόλει μὲν ἔλκος ἐν τῷ δήμῳ τυχεῖν, 640
πολλοὺς δὲ πολλῶν ἐξαγισθέντας δόμων
ἄνδρας διπλῇ μάστιγι, τὴν Ἀρης φιλεῖ,
δίλογχον ἄτην, φοινίαν ξυνωρίδα·
τοιῶνδε μέντοι πημάτων σεδαρμένον
πρόπει λέγειν παιᾶνα τόνδ' Ἑρινύων. 645
σωτηρίων δὲ πραγμάτων εὐάγγελον
ἤκοντα πρὸς χαίρουσαν εὐεστοῖ πόλιν,
πῶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμείξω, λέγων
χειμῶν' Ἀχαιοῖς οὐκ ἀμήνιτον θεῶν;
ξυνώμοσαν γὰρ, ὅντες ἐχθιστοὶ τὸ πρῶν, 650
πῦρ καὶ θάλασσα, καὶ τὰ πίστ' ἐδειξάτην
φθείροντε τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν.

ἐν νυκτὶ δυσκύμαντα δ' ὠρώρει κακά.
 ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλαισι Θρήικαι πνοαὶ
 ἤρεικον· αἱ δὲ κερυτοπούμεναι βία 655
 χειμῶνι τυφῶ σὺν ξάλλῃ τ' ὀμβροκτύπῳ,
 ὥχοντ' ἄφαντοι, ποιμένος κακοῦ στρόβῳ.
 ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος,
 ὀρῶμεν ἀνθούν πέλαγος Αἰγαῖον νεκροῖς
 ἀνδρῶν Ἀχαιῶν ναυτικοῖς τ' ἐρειπίοις. 660
 ἡμᾶς γε μὲν δὴ ναῦν τ' ἀκήρατον σκάφους
 ἰθύς τις ἐξέκλεψεν ἥ ἔξηγήσατο
 θεός τις, οὐκ ἀνθρωπος, οἶακος θιγών.
 τύχη δὲ σωτὴρ ναυστολοῦσ' ἐφέξετο,
 ὥς μῆτ' ἐν ὄρμῳ κύματος ξάλλην ἔχειν 665
 μῆτ' ἐξοκεῖλαι πρὸς κραταίλειων χθόνα.
 ἔπειτα δ' ἄδην πόντιον πεφευγότες,
 λευκὸν κατ' ἥμαρ οὐ πεποιθότες τύχῃ,
 ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος,
 στρατοῦ καμόντος καὶ κατεσποδημένου. 670
 καὶ νῦν ἐκείνων εἴ τις ἐστὶν ἐμπνέων,
 λέγουσιν ἡμᾶς ὥς ὀλωλότας, τί μῆν;
 ἡμεῖς τ' ἐκείνους ταῦτ' ἔχειν δοξάζομεν.
 γένοιτο δ' ὥς ἄριστα. Μενέλεων γὰρ οὖν
 πρῶτόν τε καὶ μάλιστα προσδόκα μολεῖν. 675
 εἰ δ' οὖν τις ἀκτὶς ἡλίου νιν ἱστορεῖ
 χλωρόν τε καὶ βλέποντα, μηχαναῖς Διὸς,
 οὔπω θέλοντος ἐξαναλῶσαι γένος,
 ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἤξειν πάλιν.
 τοσαῦτ' ἀκούσας ἰσθι τάλῃθ' ἡ κλύων. 680

ΧΟ. Τίς ποτ' ὠνόμαζεν ᾧδ'
 ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως —

Str. 1.

μή τις ὄντιν' οὐχ ὀρώμεν προνοί-
αισι τοῦ πεπρωμένου

γλῶσσαν ἐν τύχῃ νέμων; —

685

τὰν δορίγαμβρον ἀμφινει-
κῇ θ' Ἑλέναν; ἐπεὶ πρεπόντως
ἑλένας, ἑλανδρος, ἑλέπτολις,
ἐκ τῶν ἄβροπῆρων

690

προκαλυμμάτων ἔπλευσε
ζεφύρου γίγαντος αὔρα,
πολύανδροί τε φεράσπιδες κυναγοὶ
κατ' ἶχνος πλατῶν ἄφαντον
κέλσοντες Σιμόεντος
ἀκτὰς ἐπ' ἀξιφυλλοὺς
δι' ἔριν αἱματόεσσαν.

695

Ἴλιῳ δὲ κῆδος ὀρ-

Ant. 1.

θώνυμον τελεσσίφρων

700

μῆνις ἤλασεν, τραπέζας ἀτί-
μωσιν ὑστέρω χρόνῳ
καὶ ξυνεστίου Διὸς

πρασσομένα τὸ νυμφότι-

μον μέλος ἐκφάτως τίοντας,

706

ὑμέναιον, ὃς τότε' ἐπέρρεπεν

γαμβροῖσιν αἰεΐδειν.

μεταμανθάνουσα δ' ὕμνον

Πριάμου πόλις γεραιὰ

710

πολύθρηνον μέγα που στένει, κικλή-

σκουσα Πάριν τὸν αἰνόμεκτρον,

παμπρόσθη πολύθρηνον

αἰῶν' ἀμφὶ πολιτῶν

715

μέλεον αἶμ' ἀνατλάσας.

ἔθρεψεν δὲ λέοντος ἱ-
νιν δόμοις ἀγάλακτον οὐ-
τως ἀνὴρ φιλομάστων,
ἐν βιότου προτελείοις
ἄμερον, εὐφιλόπαιδα
καὶ γεραροῖς ἐπίχαρτον·
πολέα δ' ἔσχ' ἐν ἀγκάλαις
νεοτρόφου τέκνου δίκαν
φαιδρωπῶς ποτὶ χεῖρα σαί-
νοντα γαστροῖς ἀνάγκαις.

Str. 2.

720

725

χρονισθεῖς δ' ἀπέδειξεν ἦ-
θος τὸ πρὸς τοκέων· χάριν
γὰρ τροφεῦσιν ἀμείβων
μηλοφόνουσιν <έν> ἄταις
δαῖτ' ἀκέλευστος ἔτευξεν,
αἶματι δ' οἶκος ἐφύρθη,
ἄμαχον ἄλλος οἰκέταις,
μέγα σῖνος πολύκτονον·
ἐκ θεοῦ δ' ἱερεὺς τις ἄ-
τας δόμοις προσεθρέφθη.

Ant. 2.

730

735

πύραυτα δ' ἐλθεῖν ἐς Ἰλίου πόλιν
λέγοιμ' ἂν φρόνημα μὲν νηνέμον γαλάνας,
ἀκασκαῖδον <τ'> ἄγαλμα πλούτου,
μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος,
δηξίθυμον ἔρωτος ἄνθος.
παρακλίνασ' ἐπέκρανεν
δὲ γάμου πικρὰς τελευτὰς,

Str. 3.

740

745

δύσεδρος καὶ δυσόμιλος
 συμένα Πριαμίδαισιν,
 πομπᾷ Διὸς ξενίου,
 νυμφόκλαυτος Ἑρινύς.

749

παλαίφατος δ' ἐν βροτοῖς γέρων λόγος Ant. 3.
 τέτυκται, μέγαν τελεσθέντα φωτὸς ὄλβον
 τεκνοῦσθαι μηδ' ἄπαιδα θνήσκειν,
 ἐκ δ' ἀγαθᾶς τύχης γένει 755
 βλαστάνειν ἀκόρεστον οἷζύν.
 δίχα δ' ἄλλων μονόφρων εἰ-
 μί. τὸ δυσσεβὲς γὰρ ἔργον
 μετὰ μὲν πλείονα τίττει,
 σφετέρᾳ δ' εἰκότα γέννηα. 760
 οἰκῶν δ' ἄρ' εὐθυδίκων
 καλλίπαις πότμος αἰεί.

φιλεῖ δὲ τίττειν ὕβρις μὲν παλαιὰ νεά- Str. 4.
 ζουσιν ἐν κακοῖς βροτῶν, 765
 ὕβριν, τότ' ἢ τοῦτ', ὅτε τὸ κύριον μόλη φάος τόκου,
 δαίμονά τε τὰν ἀμάχετον, ἀπόλεμον,
 ἀνίερρον θράσος μελαί-
 νας μελάθροισιν Ἄτας, 770
 εἰδομέναν τοκεῦσιν.

Δίχα δὲ λάμπει μὲν ἐν δυσκάπνοις δώμασιν, Ant. 4.
 τὸν δ' ἐναΐσιμον τίει βίον. 775
 τὰ χρυσόπαστα δ' ἔδεθλα σὺν πίνῳ χειρῶν πα-
 λιντρόποις
 ὄμμασι λιποῦσ' ὅσια προσεβάλετο
 δύναμιν οὐ σέβουσα πλού-

του παράσημον αἶνῳ· 780
 πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμᾷ.

Ἄγε δὴ, βασιλεῦ, Τροίας πολίπορθ',
 Ἄτρεώς γένεθλον,
 πῶς σε προσείπω; πῶς σε σεβίζω 785
 μήθ' ὑπεράρας μήθ' ὑποκάμψας
 καιρὸν χάριτος;

πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εὖνοι
 προτίουσι δίκην παραβάντες.
 τῷ δυσπραγοῦντί τ' ἐπιστενάχειν 790
 πᾶς τις ἔτοιμος· δῆγμα δὲ λύπης
 οὐδὲν ἐφ' ἧπαρ προσικνεῖται·
 καὶ ξυγχαίρουσιν ὁμοιοπρεπεῖς
 ἀγέλαστα πρόσωπα βιαζόμενοι

· · · · ·
 ὅστις δ' ἀγαθὸς προβατογνώμων,
 οὐκ ἔστι λαθεῖν ὅμματα φωτὸς,
 τὰ δοκοῦντ' εὐφρονος ἐκ διανοίας
 ὑδαρεῖ σαίνει φιλότῃτι. 795

σὺ δέ μοι τότε μὲν στέλλων στρατιάν
 Ἑλένης ἔνεκ', οὐκ ἐπικεύσω,
 κάρτ' ἀπομούσως ἦσθα γεγραμμένος 800
 οὐδ' εὖ πραπίδων οἶακα νέμων,
 θράσος ἐκούσιον

ἀνδράσι θνήσκουσι κομίζων.
 νῦν δ' οὐκ ἀπ' ἄκρας φρενὸς οὐδ' ἀφίλως 805
 εὐφρων πνύος εὖ τελέσασιν.
 γνώσει δὲ χρόνῳ διαπευθόμενος

803 corruptus.

τόν τε δικαίως καὶ τὸν ἀκαίρως
 πόλιν οἴκουροῦντα πολιτῶν.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

πρῶτον μὲν Ἄργος καὶ θεοὺς ἐγχωρίους 810
 δίκη προσειπεῖν, τοὺς ἔμοι μεταιτίους
 νόστου δικαίων θ' ὧν ἐπραξάμην πόλιν
 Πριάμου· δίκας γάρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ
 κλύοντες ἀνδροθνήτας Ἰλίου φθορᾶς
 εἰς αἵματηρὸν τεῦχος οὐ διχορρόπως 815
 ψήφους ἔθεντο· τῷ δ' ἐναντίῳ κύτει
 ἐλπίς προσήει χειρὸς οὐ πληρουμένῳ.
 καπνῷ δ' ἁλοῦσα νῦν ἔτ' εὖσημος πόλις.
 ἄτης θύελλαι ζῶσι· συνθνήσκουσα δὲ
 σποδὸς προπέμπει πίνους πλούτου πνοάς. 820
 τούτων θεοῖσι χρή πολύμνηστον χάριν
 τίνειν, ἐπεῖπερ καὶ πάγας ὑπερκόπους
 ἐφαρξάμεσθα καὶ γυναικὸς εἵνεκα
 πόλιν διημάθυνεν Ἀργεῖον δάκος,
 ἔππου νεοσσὸς, ἀσπιδηφόρος λεῶς, 825
 πήδημ' ὀρούσας ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν·
 ὑπερθορῶν δὲ πύργον, ὠμηστῆς λέων
 ἄδην ἔλειξεν αἵματος τυραννικοῦ.
 θεοῖς μὲν ἐξέτεινα φροῖμιον τόδε·
 τὰ δ' ἐς τὸ σὸν φρόνημα, μέμνημαι κλύων 830
 καὶ φημι ταῦτά καὶ συνήγορόν μ' ἔχεις.
 παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἐστὶ συγγενὲς τόδε,
 φίλον τὸν εὐτυχοῦντ' ἄνευ φθόρου σέβειν.
 δύσφρων γὰρ ἴος καρδίαν προσήμενος
 ἄχθος διπλοῖζει τῷ πεπαμένῳ νόστον· 835
 τοῖς τ' αὐτὸς αὐτοῦ πῆμασιν βαρύνεται
 καὶ τὸν θυραῖον ὕλβον εἰσορῶν στένει.

εἰδὼς λέγοιμ' ἄν· εὖ γὰρ ἐξεπίσταμαι
 ὁμιλίας κάτοπτρον, εἰδῶλον σκιᾶς
 δοκοῦντας εἶναι κάρτα πρεφυμενεῖς ἔμοι. 8
 μόνος δ' Ὀδυσσεὺς, ὅσπερ οὐχ ἐκὼν ἔπλει,
 ζευχθεὶς ἔτοιμος ἦν ἔμοι σειραφόρος·
 εἴτ' οὖν θανόντος εἴτε καὶ ζῶντος πέρι
 λέγω. τὰ δ' ἄλλα πρὸς πόλιν τε καὶ θεοὺς
 κοινοὺς ἀγῶνας θέντες ἐν πανηγύρει 8
 βουλευσόμεσθα. καὶ τὸ μὲν καλῶς ἔχον
 ὅπως χρυνίζον εὖ μενεῖ βουλευτέον·
 ὅτῳ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων,
 ἦτοι κέαντες ἢ τεμόντες εὐφρόνως
 πειρασόμεσθα πῆμ' ἀποστρέψαι νόσου. 8
 νῦν δ' ἐς μέλαθρα καὶ δόμους ἐφεστίους
 ἐλθὼν θεοῖσι πρῶτα δεξιώσομαι,
 οἵπερ πρόσω πέμψαντες ἤγαγον πάλιν.
 νίκη δ' ἐπέπερ ἔσπετ', ἔμπεδος μένοι.
 ΚΛ. Ἄνδρες πολῖται, πρέσβος Ἀργείων τόδε, 8
 οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλένορας τρόπους
 λέξαι πρὸς ὑμᾶς· ἐν χρόνῳ δ' ἀποφθίνει
 τὸ τάρος ἀνθρώποισιν. οὐκ ἄλλων πάρα
 μαθοῦς', ἑαυτῆς δύσφορον λέξω βίον
 τοσόδ' ὅσονπερ οὗτος ἦν ὑπ' Ἰλίου. 8
 τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα
 ἦσθαι δόμοις ἔρημον ἔκπαγλον κακόν,
 [πολλὰς κλύουσας κληδόνας παλιγκότους]·
 καὶ τὸν μὲν ἥκειν, τὸν δ' ἐπεισέρρειν, κακοῦ
 κάκιον ἄλλο πῆμα λάσκοντας δόμοις. 8
 καὶ τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγχανεν
 ἀνὴρ ὅδ', ὥς πρὸς οἶκον ὠχετεύετο
 φάτις, τέτρηται δικτύου πλέον λέγειν.

εἰ δ' ἦν τεθνηκὼς, ὥς ἐπλήθυνον λόγοι,
 τρισώματός τ' ἄν Γηρυὼν ὁ δεύτερος 870
 [πολλὴν ἄνωθεν, τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω,]
 χθονὸς τρίμοιρον χλαῖναν ἐξηύχει λαβεῖν,
 ἅπαξ ἐκάστω κατθανὼν μορφώματι.
 τοιῶνδ' ἔκατι κληδόνων παλιγκότων
 πολλὰς ἄνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δέξης 875
 ἔλυσαν ἄλλοι πρὸς βίαν λελημμένης.
 ἐκ τῶνδ' ἐτοίμῃς ἐνθάδ' οὐ παραστατεῖ,
 ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστωμάτων,
 ὥς χρῆν, Ὀρέστης· μηδὲ θαυμάσης τόδε.
 τρέφει γὰρ αὐτὸν εὐμενῆς δορύξενος 880
 Στρώφιος ὁ Φωκεὺς, ἀμφίλεκτα πῆματα
 ἔμοι προφρωνῶν, τὸν θ' ὑπ' Ἰλίῳ σέθεν
 κίνδυνον, εἴ τε δημόθρους ἀναρχία
 βουλὴν καταρρίψειεν, ὥστε σύγγονον
 βροτοῖσι τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον. 885
 τοιάδε μέντοι σκῆψις οὐ δόλον φέρει.
 ἔμοιγε μὲν δὴ κλαυμάτων ἐπίσσυτοι
 πηγαὶ κατεσβήκασιν, οὐδ' ἐνι σταγῶν·
 ἐν ὀφικοῖτοισι δ' ὄμμασιν βλάβας ἔχω
 τὰς ἀμφί σοι κλάουσα λαμπηρουχίας 890
 ἀτμημελήτους αἰέν. ἐν δ' ὀνειράσιν
 λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην
 ῥιπαῖσι θωυῖσσοντος, ἀμφί σοι πάθῃ
 ὀρώσα πλείω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου.
 νῦν ταῦτα πάντα τλάσ', ἀπενθήτῳ φρενὶ 895
 λέγοιμ' ἄν ἄνδρα τόνδ' ἐγὼ σταθμῶν κύνα,
 σωτήρα ναὸς πρότονον, ὑψηλῆς στέγης
 στῦλον ποδήρη, μονογενὲς τέκνον πατρὶ,
 καὶ γῆν φανεῖσαν ναυτίλοις παρ' ἐλπίδα,

κάλλιστον ἡμᾶρ εἰσιδεῖν ἐκ χείματος, 900
 ὁδοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ῥέος·
 τερπνὸν δὲ τὰναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἔπαι.
 τοιοῖσδέ τοί νιν ἄξιῳ προσφθέγμασιν.
 φθόνος δ' ἀπέστω· πολλὰ γὰρ τὰ πρὶν κακὰ
 ἡνειχόμεσθα. νῦν δέ μοι, φίλον κέρα, 905
 ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε, μὴ χαμαὶ τιθεῖς
 τὸν σὸν πόδ', ὦναξ, Ἰλίου πορθήτορα.
 δμῳαί, τί μέλλεθ', αἷς ἐπέσταλται τέλος
 πέδον κελεύθου στρωννύναι πετάσμασιν;
 εὐθύς γενέσθω πορφυρόστρωτος πόρος, 910
 ἐς δῶμ' ἄελπτον ὥς ἂν ἡγῇται Δίκη.
 τὰ δ' ἄλλα φροντίς οὐχ ὕπνω νικωμένη
 θήσει δικαίως σὺν θεοῖσιν ἄρμενα.
 ΑΓ. Αἰήδας γένεθλον, δωμάτων ἐμῶν φύλαξ,
 ἀπουσία μὲν εἶπας εἰκότως ἐμῇ· 915
 μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας· ἀλλ' ἐναισίμως
 αἰνεῖν, παρ' ἄλλων χορὴ τόδ' ἔρχεσθαι γέρας.
 καὶ τᾶλλα μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμέ
 ἄβρυνε, μηδὲ βαρβάρου φῶτος δίκην
 χαμαιπετές βόαμα προσχάνης ἐμοί, 920
 μηδ' εἵμασι στρώσας· ἐπίφθονον πόρον
 τίθει· θεοὺς τοι τοῖσδε τιμαλφεῖν χρεῶν·
 ἐν ποικίλοις δὲ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν
 βαίνειν ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβου.
 λέγω κατ' ἄνδρα, μὴ θεὸν, σέβειν ἐμέ. 925
 χωρὶς ποδοπήστων τε καὶ τῶν ποικίλων
 κληδὼν ἄντε· καὶ τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν
 θεοῦ μέγιστον δῶρον. ὀλβίσαι δὲ χορὴ
 βίον τελευτήσαντ' ἐν εὖεστοῖ φίλῃ.
 εἶπον τάδ' ὥς πρῶσσοιμ' ἂν, εὐθαροσῇ λέγων. 930

- ΚΛ. καὶ μὴν τόδ' εἰπὲ μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί.
 ΑΓ. γνώμην μὲν ἴσθι μὴ διαφθεροῦντ' ἐμέ.
 ΚΛ. ἡϋῶ θεοῖς δείσας ἄν ᾧδ' ἔρδειν τάδε.
 ΑΓ. εἶπερ τις, εἰδὼς γ' εὖ τόδ' ἐξεῖπον τέλος.
 ΚΛ. τί δ' ἄν δοκεῖ σοι Πρίαμος, εἰ τάδ' ἤγνυσεν; 935
 ΑΓ. ἐν ποικίλοις ἄν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖ.
 ΚΛ. μὴ νυν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθῆς ψόγον.
 ΑΓ. φήμη γε μέντοι δημόθρους μέγα σθένει.
 ΚΛ. ὁ δ' ἀφθόνητός γ' οὐκ ἐπίζηλος πέλει.
 ΑΓ. οὔτοι γυναικὸς ἐστὶν ἰμεῖρειν μάχης. 940
 ΚΛ. τοῖς δ' ὀλβίοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πρόπει.
 ΑΓ. ἦ καὶ σὺ νίκην τήνδε δήριος τίεις.
 ΚΛ. πιθοῦ· κρατεῖς μέντοι παρεῖς γ' ἐκὼν ἐμοί.
 ΑΓ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι ταῦθ', ὑπαί τις ἀρβύλας
 λῦοι τάχος, πρόδουλον ἔμβασιν ποδός. 945
 καὶ τοῖσδέ μ' ἐμβαλόνονθ' ἄλουργέσιν θεῶν
 μὴ τις πρόσωθεν ὕμματος βάλοι φθόνος.
 πολλή γὰρ αἰδώς εἰματοφθορεῖν ποσὶν
 στεῖλοντα πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς.
 τοῦμόν μὲν οὕτω· τὴν ξένην δὲ πρηνεμένως 950
 τήνδ' ἐσκόμιζε· τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς
 θεὸς πρόσωθεν εὐμενῶς προσδέσκειται.
 ἐκὼν γὰρ οὐδεὶς δουλῶ χρηταὶ ζυγῶ.
 αὕτη δὲ πολλῶν χρημάτων ἐξαίρετον
 ἄνθος, στρατοῦ δώρημ', ἐμοὶ ξυνέσπετο. 955
 ἐπεὶ δ' ἀκούειν σοῦ κατέστραμμαι τάδε,
 εἴμ' ἐς δόμων μέλαθρα πορφύρας πατῶν.
 ΚΛ. ἐστὶν θάλασσα, τίς δέ νιν κατασβέσει;
 τρέφουσα πολλῆς πορφύρας ἰσάργυρον
 κηκίδα παγκαίνιστον, εἰμάτων βαφάς. 960
 οἴκοις δ' ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς, ἔκταξ,

ἔχειν· πένεσθαι δ' οὐκ ἐπίσταται δόμος.
 πολλῶν πατησμὸν δ' εἰμάτων ἄν ηὔξαμην,
 δόμοισι προυνεχθέντος ἐν χρησθηρίοις 965
 ψυχῆς κόμιστρα τῆσδε μηχανωμένη.
 ῥίξης γὰρ οὔσης φυλλὰς ἵκετ' ἐς δόμους,
 σκιὰν ὑπερτείνασα σειρήου κυνός.
 καὶ σοῦ μολόντος δωματῖτιν ἐστίαν,
 θάλλπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνει μολόν·
 ὅταν δὲ τεύχη Ζεὺς ἀπ' ὄμφακος πικρᾶς 970
 οἶνον, τότ' ἤδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλει,
 ἀνδρὸς τελείου δῶμ' ἐπιστρωφωμένου.
 Ζεῦ Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει·
 μέλοι δέ τοι σοὶ τῶνπερ ἄν μέλλης τελεῖν.

- XO. Τίπτε μοι τόδ' ἐμπέδως Str. 1.
 δεῖμα προστατήριον 976
 καρδίας τερασκόπου ποτᾶται,
 μαντιπολεῖ δ' ἀκέλευστος ἄμισθος ἀοιδά,
 οὐδ' ἀποπτύσας δίκαν 980
 δυσκρίτων ὄνειράτων,
 θάρσος εὐπειθὲς ἵζει φρενὸς φίλον θρόνον;
 χρόνος δ' ἐπεὶ προμνησίων ξυνεμβόλοις
 ψαμμίας ἀκάτα παρήβησεν, εὖθ' ὑπ' Ἴλιον 986
 ὦρτο ναυβάτας στρατός·
 πεύθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων Ant. 1.
 νόστον, αὐτόμαρτυς ὢν·
 τὸν δ' ἄνευ λύρας ὅμως ὑμνωδεῖ 990
 θοῆνον Ἑρινύος αὐτοδίδακτος ἔσωθεν
 θυμὸς, οὐ τὸ πᾶν ἔχων

984—986 χρόνος . παρήβησεν graviter corrupta.

ἐλπίδος φίλον θράσος.

σπλάγχνα δ' οὔτοι ματάζει, πρὸς ἐνδίκους φρε-
σὶν 996

τελεσφόροις δύναις κυκλούμενον κέαρ.

εὐχομαι δ' ἐξ ἑμᾶς ἐλπίδος ψύθη πεσεῖν
ἐς τὸ μὴ τελεσφόρον. 1000

μάλα γε τοι τᾶς πολλᾶς ὑγείας Str. 2.
ἀκόρεστον τέρμα. νόσος γὰρ ὤ -
γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει,

.
καὶ πότμος εὐθυπορῶν 1005

ἄνδρὸς ἔπαισεν ἄφαντον ἔρμα.

καὶ πρὸ μὲν τι χρημάτων
κτησίων ὄκνος βαλὼν
σφενδόνας ἀπ' εὐμέτρου, 1010

οὐκ ἔδυν πρόπας δόμος
πημονᾶς γέμων ἄγαν,
οὐδ' ἐπόντισε σκάφος.

πολλά τοι δόσις ἐκ Διὸς ἀμφιλα-
φῆς τε καὶ ἐξ ἀλόκων ἐπετειᾶν 1016
νῆστιν ἤλασεν νόσον.

το δ' ἐπὶ γᾶν ἄπαξ πεσὼν θανάσιμον Ant. 2.
προπάρουθ' ἄνδρὸς μέλαν αἶμα τίς ἂν 1020
πάλιν ἀγκαλέσσαιτ' ἐπαείδων;

οὐδὲ τὸν ὀρθοδαῆ
τῶν φθιμένων ἀνάγειν
Ζεὺς ἀπέπαυσεν ἐπ' ἀβλαβείᾳ.

εἰ δὲ μὴ τεταγμένα 1025
μοῖρα μοῖραν ἐκ θεῶν

εἶργε μὴ πλέον φέρειν,
 προφθάσασα καρδία
 γλῶσσαν ἂν παρεξέχει.
 νῦν δ' ὑπὸ σκότῳ βρέμει
 θυμολγῆς τε καὶ οὐδὲν ἐπελπομέ-
 να ποτὲ καίριον ἐκτολυπεύσειν
 ζωπυρουμένας φρενός.

- ΚΛ. Εἶσω κομίζου καὶ σὺ, Κασσάνδραν λέγω, 103
 ἐπεὶ σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις
 κοινωνὸν εἶναι χερνίβων, πολλῶν μετὰ
 δούλων σταθεῖσαν κτησίου βωμοῦ πέλας.
 ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε, μηδ' ὑπερφρόνει·
 καὶ παῖδα γάρ τοι φασὶν Ἀλκμήνης ποτὲ 104
 προαθέντα τλῆναι δουλίας μάξης βίαν.
 εἰ δ' οὖν ἀνάγκη τῆσδ' ἐπιρρέποι τύχης,
 ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις·
 οἳ δ' οὔ ποτ' ἐλπίσαντες ἤμησαν καλῶς,
 ὥμοί τε δούλοις πάντα καὶ παρὰ στάθμην. 104
 ἔχεις παρ' ἡμῶν οἰάπερ νομίζεται.
- ΧΟ. σοί τοι λέγουσα παύεται σαφεῇ λόγον.
 ἐκτός δ' ἂν οὔσα μορσίμων ἀγρευμάτων
 πείθοι' ἂν, εἰ πείθοι'· ἀπειθοίης δ' ἴσως.
- ΚΛ. ἀλλ' εἶπερ ἔστι μὴ χελιδόνος δίκην 105
 ἄγνωτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη,
 ἔσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγῳ.
- ΧΟ. ἔπου· τὰ λῶστα τῶν παρεστῶτων λέγει.
 πιθοῦ λιποῦσα τόνδ' ἀμαξήρη θρόνον.
- ΚΛ. οὔτοι θυραῖαν τήνδ' ἐμοὶ σχολὴν πάρα 105

1041 Fortasse δουλίας μάσθλης βίαν.

1052 Fortasse ἔξω φρενῶν ἂν οὔσ' ἀπειθοίῃ λόγῳ.

τρίβειν· τὰ μὲν γὰρ ἔστις μεσομφάλου
 ἔστηκεν ἤδη μῆλα πρὸς σφαγὰς πάρος,
 ὥς οὔ ποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἔξιν χάριν.
 σὺ δ' εἴ τι δράσεις τῶνδε, μὴ σχολὴν τίθει·
 εἰ δ' ἄξυνήμων οὔσα μὴ δέχει λόγον, 1060
 ὧδ' ἀντὶ φωνῆς φράζεε καρβάνῳ χειρί.

ΧΟ. ἔρμηνέως ἔοικεν ἢ ξένη τοροῦ
 δεῖσθαι· τρόπος δὲ θηρὸς ὥς νεαίρετου.

ΚΑ. ἦ μαίνεται γε καὶ κακῶν κλύει φρενῶν,
 ἥ τις λιποῦσα μὲν πόλιν νεαίρετον 1065
 ἔκει, χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίσταται φέρειν,
 πρὶν αἵματηρὸν ἑξαφρίζεσθαι μένος.
 οὐ μὴν πλέω ῥίψας ἀτιμασθήσομαι.

ΧΟ. ἐγὼ δ', ἐποικτίρω γὰρ, οὐ θυμώσομαι.
 ἴθ', ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐρημώσας ὄχον, 1070
 εἰκους' ἀνάγκη τῇδε καίνισον ζυγόν.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ὅτοτοτοῖ πόποι δᾶ. Str. 1.
 Ἀπόλλων, Ἀπόλλων.

ΧΟ. τί ταῦτ' ἀνωτότυξας ἀμφὶ Δοξίου;
 οὐ γὰρ τοιοῦτος ὥστε θρηνητοῦ τυχεῖν. 1075

ΚΑ. ὅτοτοτοῖ πόποι δᾶ. Ant. 1.
 Ἀπόλλων, Ἀπόλλων.

ΧΟ. ἦ δ' αὖτε δυσφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ
 οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γόοις παραστατεῖν.

ΚΑ. Ἀπόλλων, Ἀπόλλων Str. 2.
 ἀγνῖατ', ἀπόλλων ἐμός· 1081

ἀπώλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ δεύτερον.
 ΧΟ. χρήσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὐτῆς κακῶν.

μένει τὸ θεῖον δουλίᾳ περ ἐν φρενί.

- ΚΑ. Ἀπόλλων, Ἀπόλλων Ant. 2.
 ἀγνιᾷτ', ἀπόλλων ἐμός· 1086
 ἃ ποῖ ποτ' ἤγαγές με; πρὸς ποίαν στέγην;
 ΧΟ. πρὸς τὴν Ἀτρειδῶν· εἰ σὺ μὴ τόδ' ἐννοεῖς,
 ἐγὼ λέγω σοι· καὶ τὰδ' οὐκ ἐρεῖς ψύθῃ.
- ΚΑ. μισόθεον μὲν οὖν, πολλὰ συνίστορα Str. 3.
 αὐτόφωνα κακὰ κρεατόμα, 1091
 ἀνδρὸσφαγεῖον καὶ πεδορραντήριον.
 ΧΟ. εἴοικεν εὖρις ἢ ξένη κυνὸς δίκην
 εἶναι, ματεύει δ' ὧν ἀνευρήσει φόνον.
- ΚΑ. μαρτυροῖσι γὰρ τοῖσδ' ἐπιπείθομαι· Ant. 3.
 κλαόμενα τὰδε βρέφη σφαγὰς 1096
 ὁπτίας τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας.
 ΧΟ. ἡμεν κλέος σοῦ μαντικὸν πεπυσμένοι·
 <τούτων> προφήτας δ' οὔτινας ματεύομεν.
- ΚΑ. ἰὼ πόποι, τί ποτε μήδεται; Str. 4.
 τί τόδ' ἄχος νέον [μέγα] 1101
 μέγ' ἐν δόμοισι τοῖσδε μήδεται κακὸν
 ἄφερτον φίλοισιν, δυσίατον; ἄλκᾃ δ'
 ἐκὰς ἀποστατεῖ.
 ΧΟ. τούτων ἄιδοίς εἰμι τῶν μαντευμάτων. 1105
 ἐκεῖνα δ' ἔγνω· πᾶσα γὰρ πόλις βοᾷ.
- ΚΑ. ἰὼ τάλαινα, τόδε γὰρ τελεῖς, Ant. 4.
 τὸν ὁμοδέμνιον [πόσιν]
 λουτροῖσι φαιδρύνασα; πῶς φράσω τέλος;

τάχος γὰρ τόδ' ἔσται· προτείνει δὲ χεῖρ ἐκ 1110
χερὸς ὀρέγματα.

ΧΟ. οὐπω ξυνῆκα· νῦν γὰρ ἐξ αἰνιγμάτων
ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ.

ΚΑ. ἐῖ, παπαῖ παπαῖ, τί τόδε φαίνεται; Str. 5.
ἦ δίκτυόν τί γ' Ἄιδου; 1115

μᾶλ' ἄρκυς ἅ ξύνευνος, ἅ ξυναιτία
φόνου. στάσις δ' ἀκόρετος γένει
κατολολυξάτω θύματος λευσίμου.

ΧΟ. ποίαν Ἑρινὺν τήνδε δώμασιν κέλει
ἐπορθιάζειν; οὐ με φαιδρύνει λόγος. 1120

ἐπὶ δὲ καρδίαν κροκοβαφῆς δράμε
σταγῶν, ἅτε καὶ δορὶ πτωσίμοις
ξυνανύτει βίου
δύντος ἀνγαῖς. ταχεῖα δ' ἅτα πέλει.

ΚΑ. ἄᾶ, ἰδοὺ ἰδοὺ· ἄπεχε τᾶς βοῆς Ant. 5.
τὸν ταῦρον· ἐν πέπλου νιν 1126

μελλάγκρωτος λαβοῦσα μηχανήματι
τύπτει· πίτνει δ' <ἐν> ἐνύδρῳ κύτει.
δολοφόνου λέβητος τέχνην σοι λέγω.

ΧΟ. οὐ κομπάσαιμ' ἂν θεσφάτων γνώμων ἄκρος
εἶναι, κακῶ δέ τῳ προσεικάζω τάδε. 1131

ἀπὸ δὲ θεσφάτων τίς ἀγαθὰ φάτις
βροτοῖς τέλλεται; κακῶν γὰρ διαὶ
πολυεπεῖς τέχνηι θεσπιωδὸν
φόβον φέρουσιν μαθεῖν. 1135

ΚΑ. ἰὼ ἰὼ ταλαίνας κακόποτμοι τύχαι· Str. 6.
τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ πάθος ἐπεγχεάσα.

- ποῖ δὴ με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγες;
οὐδέν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανουμένην. τί γάρ;
ΧΟ. φρενομανῆς τις εἶ θεοφόρητος, ἀμ- 1140
φλὶ δ' αὐτᾶς θροεῖς
νόμον ἄνομον, οἷά τις ξουθὰ
ἀκόρετος βοᾷς, φεῦ, ταλαίνας φρεσὶν
ἴτυν ἴτυν στένουσ' ἀμφιθαλῇ κακοῖς
ἀηδῶν βίον. 1145
- ΚΑ. ἰὼ ἰὼ λιγείας μόρον ἀηδόνας· Ant. 6.
περίβαλον γὰρ οἱ πτεροφόρον δέμας θεοὶ
γλυκύν τ' ἄγ<ειν αἰ>ῶνα κλαυμάτων διαί·
ἐμοὶ δὲ μέμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορῖ.
ΧΟ. πόθεν ἐπισσύτους θεοφόρους ἔχεις 1150
ματαίους δύας,
τὰ δ' ἐπίφοβα δυσφάτω κλαγγᾷ
μελοτυπεῖς ὁμοῦ τ' ὀρθίοις ἐν νόμοις;
πόθεν ὄρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ
κακορρήμονας; 1155
- ΚΑ. ἰὼ γάμοι γάμοι Πάριδος ὀλέθριοι φίλων. Str. 7.
ἰὼ Σκαμάνδρου πάτριον ποτόν·
τότε μὲν ἀμφὶ σᾶς αἰόνας τάλαινα
ἠνυτόμαν τροφαῖς·
νῦν δ' ἀμφὶ Κωκυτόν τε κᾶχερουσίους 1160
ὄχθους ἔοικα θεσπιφδήσειν τάχα.
ΧΟ. τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω;
<καὶ> νεογνὸς ἂν βροτῶν μάθοι.
πέπληγμαι δ', ἄπερ δήγματι φοινίφ,
δυσάλγεϊ τύχα 1165
μινυρὰ θερομένας, θάύματ' ἐμοὶ κλύειν.

ΚΑ. ἰὼ πόνοι πόνοι πόλεος ὀλομένης τὸ πᾶν. Ant. 7.
 ἰὼ πρόπυργοι θυσῖαι πατρὸς
 πολυκανεῖς βοτῶν ποιονόμων· ἄκος δ'
 οὐδὲν ἐπήρκεσεν 1170

τὸ μὴ <οὐ> πόλιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει παθεῖν·
 ἐγὼ δὲ θερμομόνους τάχ' ἐμπέδω βαλῶ.
 ΧΟ. ἐπόμενα προτέροις τάδ' <ἐπ>εφημίσω.
 καὶ τίς σε κακοφρονῶν τίθη-
 σι δαίμων ὑπερβαρῆς ἐμπίτνων 1175
 μελίζειν πάθῃ
 γοερὰ θανατοφόρα· τέρμα δ' ἀμηχανῶ.

ΚΑ. καὶ μὴν ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων
 ἔσται δεδορκὼς νεογάμου νύμφης δίκην·
 λαμπρὸς δ' ἔοικεν ἡλίου πρὸς ἀντολὰς 1180
 πνέων ἐσάξειν, ὥστε κύματος δίκην
 κλύζειν πρὸς αὐγὰς πῆμα πῆματος πολὺ
 μεῖζον· φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων.
 καὶ μαρτυρεῖτε συνδρομῶς ἶχνος κακῶν
 δινηλατούσῃ τῶν πάλαι πεπραγμένων. 1185
 τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὐποτ' ἐκλείπει χορὸς
 σύμφθογγος οὐκ εὐφωνος· οὐ γὰρ εὖ λέγει.
 καὶ μὴν πεπωκὼς γ', ὥς θρασύνεσθαι πλέον,
 βρότειον αἶμα κῶμος ἐν δόμοις μένει,
 δύσπεμπτos ἔξω, συγγόνων Ἑρινύων. 1190
 ὕμνοῦσι δ' ὕμνον δώμασιν προσήμεναι
 πρῶταρχον ἔτην· ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν
 εὐνὰς ἀδελφοῦ τῷ πατοῦντι δυσμενεῖς.
 ἥμαρτον, ἢ κυρῶ τι τοξότης τις ὥς;

1172 Fortasse ἐγὼ δὲ θερμομόνους τάχ' ἐμπαίσω βόλῳ.

- ἢ ψευδόμαντις εἰμι θυροκόπος φλέδων; 1195
 ἐκμαρτύρησον προυμόσας τὸ μὴ εἰδέναι
 λόγῳ παλαιᾷς τῶνδ' ἁμαρτίας δόμων. }
- ΧΟ. καὶ πῶς ἂν ὄρκου πῆγμα γενναίως παρὲν
 παιῶνιον γένοιτο; θανμάξω δέ σε
 πόντου πέραν τραφεῖσαν ἀλλόθρου, τὸ πᾶν 1200
 κυρεῖν λέγουσαν, ὥσπερ εἰ παρεστώτεις.
- ΚΑ. μάντις μ' Ἀπόλλων τῶδ' ἐπέστησεν τέλει.
- ΧΟ.
- ΚΑ. προτοῦ μὲν αἰδῶς ἦν ἔμοι λέγειν τάδε.
- ΧΟ. μῶν καὶ θεὸς περ ἱμέρῳ πεπληγμένος;
- ΚΑ.
- ΧΟ. ἀβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὖ πράσσων πλέον. 1205
- ΚΑ. ἀλλ' ἦν παλαιστῆς κάρτ' ἔμοι πνέων χάριν.
- ΧΟ. ἦ καὶ τέκνων εἰς ἔργον ἡλθέτην νόμῳ;
- ΚΑ. ξυναινέσασα Λοξίαν ἐψευδάμην.
- ΧΟ. ἤδη τέχναισιν ἐνθέοις ἡρμημένη;
- ΚΑ. ἤδη πολίταις πάντ' ἐθέσπιζον πάθῃ. 1210
- ΧΟ. πῶς δῆτ' ἄνατος ἦσθα Λοξίου κότῳ;
- ΚΑ. ἔπειθον οὐδέν' οὐδέν, ὥς τάδ' ἡμπλακον.
- ΧΟ. ἡμῖν γε μὲν δὴ πιστὰ θεσπίζειν δοκεῖς.
- ΚΑ. ἰοὺ ἰοὺ.
- ὕπ' αὖ με δεινοῖς ὀρθομαντείας πόνος 1215
 στροβεῖ ταράσσων φροϊμίῳις. ὦ ὦ κακά.
 δρᾶτε τούσδε τοὺς δόμοις ἐφημένους
 νέους, ὀνειρών προσφερεῖς μορφώμασιν;
 παῖδες θανόντες ὥσπερ εἰ πρὸς τῶν φίλων,
 χεῖρας κρεῶν πλήθοντες, οἰκείας βορᾶς, 1220
 σὺν ἐντέροις τε σπλάγχχν', ἐποίκιστον γέμος,
 πρέπουσ' ἔχοντες, ὧν πατὴρ ἐγεύσατο.
 ἐκ τῶνδε ποινὰς φημι βουλεύειν τινὰ

λέοντ' ἀναλκιν ἐν λέχει στρωφόμενον
οἰκουρὸν ἐκ μόθου μολόντι δεσπότη 1225
ἐμῷ· φέρειν γὰρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν.
νεῶν τ' ἐπαρχος Ἰλίου τ' ἀναστάτης
οὐκ οἶδεν οἷα γλῶσσα μισητῆς κυνὸς
λέξασα καὶ κτείναςα φαιδρόνους, δίκην
ἄτης λαθραίου, τεύχεται κακῇ τύχῃ. 1230
τοιᾷδε τόλμα· θῆλυς ἄρσενος φρονεὺς
ἔστιν. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος
τύχοιμ' ἄν; ἀμφίσβαιναν, ἣ Σκύλλαν τινὰ
οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην,
θύονσαν Ἄιδου λήτορ' ἔσπονδόν τ' Ἄρη 1235
φίλοις πνέουσαν; ὥς δ' ἐπωλολύξατο
ἣ παντότολμος, ὥσπερ ἐν μάχης τροπῇ.
δοκεῖ δὲ χαίρειν νοστήμῳ σωτηρίᾳ.
καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πεῖθω· τί γάρ;
τὸ μέλλον ἤξει. καὶ σύ μ' ἐν τάχει παρὼν 1240
ἄγαν ἀληθόμεντιν οἰκτίρας ἔρεῖς.

ΧΟ. τὴν μὲν Θυέστον δαῖτα παιδεῖων κρεῶν
ξυνῆκα καὶ πέφρικα, καὶ θάμβος μ' ἔχει
κλύοντ' ἀληθῶς, οὐδὲν ἐξηκασμένα·
τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω. 1245

ΚΑ. Ἀγαμέμνονός σέ φημ' ἐπόψεσθαι μόρον.

ΧΟ. εὖφημον, ὦ τάλαινα, κοίμησον στόμα.

ΚΑ. ἀλλ' οὔτε παιῶν τῶδ' ἐπιστατεῖ λόγῳ.

ΧΟ. οὐκ, εἴπερ ἔσται γ'· ἀλλὰ μὴ γένοιτό πως.

ΚΑ. σὺ μὲν κατεύχει, τοῖς δ' ἀποκτείνειν μέλει. 1250

1228—1230: Fortasse οὐκ οἶδεν οἷαν γλῶσσα μισητῇ, κυνὸς
λεῖξασα καὶ σήνασα φαιδρόνου δίκην, ἄτην λαθραίου τεύχεται.
(λεῖξασα Tyrwhitt. καὶ σήνασα Wakefield. μισητῇ, κυνὸς et
φαιδρόνου δίκην Kirchhoff.)

- ΧΟ. τίνος πρὸς ἄνδρὸς τοῦτ' ἄγρος πορσύνεται;
 ΚΑ. ἢ κάρτα τάρρα παρεκόπης χρησμῶν ἐμῶν.
 ΧΟ. τοῦ γὰρ τελούντος; οὐ ξυνῆκ' ἀμυχανῶν.
 ΚΑ. καὶ μὴν ἄγαν γ' Ἑλλήν' ἐπίσταμαι φάτιν.
 ΧΟ. καὶ γὰρ τὰ πυθόκραντα· δυσμαθῇ δ' ὅμως. 1255
 ΚΑ. παπαῖ <παπαῖ>.
 οἶον τό<δ' ἔρπει> πῦρ· ἐπέρχεται δ' ἐμοί.
 ὅποτοί, Λύκει' Ἀπολλων, οὐ ἐγὼ ἐγώ.
 αὕτη δίπους λείανα συγκοιμωμένη
 λύκῳ, λέοντος εὐγενεὺς ἀπουσία,
 κτενεῖ με τὴν τάλαιναν· ὥς δὲ φάρμακον 1260
 τεύχουσα κάμου μισθὸν ἐνθήσει ποτῶ,
 κἀπεύχεται, θήγουσα φωτὶ φάσγανον,
 ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιτείσσεσθαι φόνον.
 τί δῆτ' ἐμαυτῆς καταγέλωτ' ἔχω τάδε,
 καὶ σκῆπτρα καὶ μαντεῖα περὶ δέρη στέφη; 1265
 σφὲ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς διαφθερῶ.
 ἔτ' ἐς φθόρον πεσόντ', ἐγὼ δ' ἄμ' ἔσομαι.
 ἄλλην τιν' αἵτης ἀντ' ἐμοῦ πλουτίζετε.
 ἰδοὺ δ' Ἀπόλλων αὐτὸς ἐκδύων ἐμὲ
 χρηστηρίαν ἐσθῆτ', ἐποπτεύσας ἐμὲ 1270
 κἂν τοῖσδε κόσμοις καταγελωμένην μέγα
 φίλων ὑπ' ἐχθρῶν, οὐ διχορρόπως μάτην.
 καλουμένη δὲ φοιτᾷς, ὥς ἀγύρτρια.
 πτωχὸς τε μαινὰς λιμοθνής, ἡνεσχόμην.
 καὶ νῦν ὁ μάντις μάντιν ἐκπράξας ἐμὲ 127
 ἀπήγαγ' ἐς τοιάσδε θανασίμους τύχας.
 βωμοῦ πατρώου δ' ἀντ' ἐπίξηνον μένει,
 θερμῷ κοπίσης φοίνιον προσφάγματι.
 οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν.
 ἥξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάδορος, 128

- μητροκτόνον φίλυμα, ποινάτωρ πατρός·
 φυγὰς δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος
 κάτεισιν, ἄτας τάσδε θριγκώσων φίλοις· 1283
 ἄραρε γάρ<τις> ὄρκος ἐκ θεῶν μέγας, 1289
 πράξειν νιν ὑπίασμα κειμένου πατρός. 1284
 τί δῆτ' ἐγὼ κάτοικτος ὦδ' ἀναστένω; 1285
 ἐπεὶ τὸ πρῶτον εἶδον Ἰλίου πόλιν
 πράξασαν ὡς ἐπραξεν, οὐ δ' εἶλον πόλιν
 οὕτως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεῶν κρίσει, 1288
 αἰνούσ' ἂ πράξω τλήσομαι τὸ κατθανεῖν. 1290
 Αἰδου πύλας δὴ τάσδ' ἐγὼ προσεννέπω·
 ἐπεύχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν,
 ὡς ἀσφάδαστος, αἱμάτων εὐθνησίμων
 ἀπορρυνέντων, ὅμμα συμβάλω τόδε.
- ΧΟ. ὦ πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ σοφῇ 1295
 γύναι, μακρὰν ἔτεινας. εἰ δ' ἐτητύως
 μόρον τὸν αὐτῆς οἶσθα, πῶς θεηλάτου
 βοὸς δίκην πρὸς βομὸν εὐτόλμως πατεῖς;
- ΚΑ. οὐκ ἔστ' ἄλυσις, οὐ, ξένοι, χρόνῳ πλέον.
- ΧΟ. ὁ δ' ὕστατός γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται. 1300
- ΚΑ. ἦκει τόδ' ἡμᾶρ· σμικρὰ κερδανῶ φρυγῇ.
- ΧΟ. ἀλλ' ἴσθι τλήμων οὐς' ἀπ' εὐτόλμου φρενός. 1302
- ΚΑ. ἀλλ' εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῶ. 1304
- ΧΟ. οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν εὐδαιμόνων. 1303
- ΚΑ. ἰὼ πάτερ σοῦ σῶν τε γενναίων τέκνων. 1305
- ΧΟ. τί δ' ἐστὶ χοῆμα; τίς σ' ἀποστρέφει φόβος;
- ΚΑ. φεῦ φεῦ.
- ΧΟ. τί τοῦτ' ἔφρευξας; εἰ τι μὴ φρενῶν στύγος.
- ΚΑ. φόνον δόμοι πνέουσιν αἱματοσταγῇ.
- ΧΟ. καὶ πῶς; τόδ' ὕξει θυμάτων ἐφρεστίων. 1310
- ΚΑ. ὁμοίως ἀτμός ὥσπερ ἐκ τάφου πρόπει.

- ΧΟ. οὐ Σύριον ἀγλάϊσμα δώμασιν λέγεις. 1312
- ΚΑ. ἰὼ ξένοι. 1315
- οὔτοι δυσοίξω θάμνον ὥς ὕρμις φόβῳ,
 ἀλλ' ὥς θανούσῃ μαρτυρητέ μοι τότε,
 ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμοῦ θάνῃ,
 ἀνὴρ τε δυσδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέσῃ.
 ἐπιξενοῦμαι ταῦτα δ' ὥς θανουμένη. 1320
- ΧΟ. ᾧ τλήμων, οἰκτίρω σε θεσφάτου μόρου. 1325
- ΚΑ. ἅπαξ ἔτ' εἰπεῖν ῥῆσιν, οὐ θοῆνον θέλω
 ἐμὸν τὸν αὐτῆς· ἡλίου δ' ἐπεύχομαι
 πρὸς ὕστατον φῶς, τοῖς ἐμοῖς τιμαόροις
 ἐχθροῖς φρονεῦσι τοῖς ἐμοῖς τίνειν ὁμοῦ, 1326
 δούλης θανούσης, εὐμαροῦς χειρώματος. 1326
 ἀλλ' εἰμι κὰν θανοῦσι κωκύσουσ' ἐμὴν 1313
 Ἀγαμέμνονός τε μοῖραν· ἀρκείτω βίος. 1314
- ΧΟ. ἰὼ βρότεια πράγματα· εὐτυχοῦντα μὲν 1327
- σκιᾶ τις ἂν πρέψειεν· εἰ δὲ δυστυχοῖ,
 βολαῖς ὑγρώσσων σπόγγος ὥλεσεν γραφήν.
 καὶ ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτίρω πολύ. 1330

Τὸ μὲν εὖ πράσσειν ἀκόρεστον ἔφν
 πᾶσι βροτοῖσιν· δακτυλοδείκτων δ'
 οὔτις ἀπειπὼν εἶργει μελάνθρων,
 μηκέτ' ἐσέληθης, τάδε φωνῶν.
 καὶ τῷδε πόλιν μὲν ἐλεῖν ἔδοσαν 1335
 μάκαρες Πριάμου·
 θεοτίμητος δ' οἶκαδ' ἱκάνει·
 νῦν δ' εἰ προτέρων αἰῶν' ἀποτείσας
 καὶ τοῖσι θανοῦσι θανῶν ἄλλων

ποινὰς θανάτων ἐπικραίνει,
 τίς <ποτ'> ἂν εὐξαιτο βροτῶν ἀσινεῖ
 δαίμονι φῦναι τὰδ' ἀκούων;

1340

ΑΓ. ὦμοι, πέπληγμαι καιρίαν <πλευρῶν> ἔσω.

ΧΟΡΟΥ ὁ ἄ.

σῖγα· τίς πληγὴν ἀντεῖ καιρίως οὐτασμένος;

ΑΓ. ὦμοι μάλ' αὖθις, δευτέραν πεπληγμένος. 1345

α'. τοῦργον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι βασιλέως οἰώ-
 γμασιν·

ἀλλὰ κοινωσαίμεθ' ἂν πῶς ἀσφαλῆ βουλευματα;

β'. ἐγὼ μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω,
 πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν.

γ'. ἐμοὶ δ' ὅπως τάχιστα γ' ἐμπεσεῖν δοκεῖ 1350
 καὶ πρῶγμ' ἐλέγχειν σὺν νεορρύτῳ ξίφει.

δ'. κἀγὼ τοιοῦτου γνώματος κοινωνὸς ὦν
 ψηφίζομαί τι δρᾶν· τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμῇ.

ε'. ὁρᾶν πάρεστι· φοριμιάζονται γὰρ ὡς
 τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει. 1355

ς'. χρονίζομεν γὰρ· οἱ δὲ τῆς μελλοῦς κλέος
 πέδοι πατοῦντες οὐ καθεύδουσιν χερεῖ.

ζ'. οὐκ οἶδα βουλῆς ἥστινος τυχῶν λέγω·
 τοῦ δρῶντος ἔν τι καὶ τὸ βουλευσθαι πέρι.

η'. κἀγὼ τοιοῦτός εἰμ', ἐπεὶ δυσμηχανῶ 1360
 λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάναι πάλιν.

θ'. ἦ καὶ βίον τείνοντες ὧδ' ὑπείξομεν
 δόμων καταισχυνητοῖσι τοῖσδ' ἡγουμένοις;

ι'. ἀλλ' οὐκ ἀνεκτὸν, ἀλλὰ κατθανεῖν κρατεῖ·
 πεπαιτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος. 1365

ια'. ἦ γὰρ τεκμήρι' ἐστίν; ἦ 'ξ οἰμωγμάτων
 μαντευσόμεσθα τὰνδρὸς ὡς ὀλωλότος;

ιβ'. σάφ' εἰδότας χορὴ τῶνδε θυμοῦσθαι πέρι·
τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα.

α'. ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι,
τρανῶς Ἀτρεΐδην εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως.

ΚΛ. Πολλῶν πάροισιν καιρίως εἰρημένων
τάναντί' εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι.
πῶς γάρ τις ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσύνων, φίλο
δοκοῦσιν εἶναι, πημονῆς ἀρκύστατ' ἂν
φάρξιεν ὕψος κρείσσον ἐκπηδήματος;
ἐμοὶ δ' ἄγων ὅδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι
νείκης παλαιᾶς· ἦλθε σὺν χρόνῳ γε μὴν·
ἔσθηκα δ' ἔνθ' ἐπαισ' ἐπ' ἐξεργασμένοις.
οὕτω δ' ἐπραξα, καὶ τὰδ' οὐκ ἀσνήσομαι,
ὥς μήτε φεύγειν μήτ' ἀμύνεσθαι μόρον.
ἄπειρον ἀμφίβληστρον, ὥσπερ ἰχθύων,
περιστιχίζω, πλοῦτον εἵματος κακόν.
παῖω δέ νιν δίς· κἂν δυοῖν οἰμογμάτοις
μεθῆκεν αὐτοῦ κῶλα· καὶ πεπτωκότι
τρίτην ἐπενδίδωμι, τοῦ κατὰ χθονὸς
Διὸς νεκρῶν σωτήρος εὐκταίαν χάριν.
οὕτω τὸν αὐτοῦ θυμὸν ὀρυγάνει πεσών·
κἂκφυσιῶν ὀξεῖαν αἵματος σφαγὴν
βάλλει μ' ἐρεμνῇ ψακάδι φοινίας δρόσον,
χαίρουσαν οὐδὲν ἥσσον ἢ διοςδότῳ
γάνει σπορητὸς κάλυντος ἐν λοχεύμασιν.
ὥς ὧδ' ἐχόντων, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
χαίροιτ' ἂν, εἰ χαίροιτ', ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι.
εἰ δ' ἦν πεσόντων ὅσι' ἐπισπένδειν νεκρῶν
τῷδ' ἂν δικαίως ἦν, ὑπερδίκως μὲν οὖν.
τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε
πλήσας ἀραίῳ αὐτὸς ἐκπίνει μολών.

ΧΟ. θαυμάζομέν σου γλῶσσαν, ὥς θρασύστομος,
 ἥτις τοιόνδ' ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον. 1400

1370 ΚΛ. πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ὥς ἀφράσμονος·
 ἐγὼ δ' ἀτρέστῳ καρδίᾳ πρὸς εἰδότης
 λέγω· σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις
 ὅμοιον. οὗτός ἐστιν Ἀγαμέμνων, ἐμὸς
 145 πόσις, νεκρὸς δὲ τῇσδε δεξιᾷς χερὸς, 1405
 1375 ἔργον δικαίας τέκτονος. τάδ' ᾧδ' ἔχει.

ΧΟ. τί κακὸν, ᾧ γύναι, Str.
 χθονοτρεφεῖς ἐδανὸν ἢ ποτὸν
 πασαμένα ὄντας ἐξ ἀλὸς ὕρμενον
 1380 τόδ' ἐπέθου θύος; δαμοθρόοις ἀραῖς
 ἀπέδικεν, ἀπέταμέν σ' — ἀπόπολις δ' ἔσει — 1410
 μῖσος ὄβριμον ἀστῶν.

ΚΛ. νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγῇν ἐμοὶ
 καὶ μῖσος ἀστῶν δημόθρους τ' ἔχειν ἀράς,
 1385 οὐδὲν τότ' ἀνδρὶ τῷδ' ἐναντίον φέρων·
 ὅς οὐ προτιμῶν, ὥσπερ εἰ βοτοῦ μόρον, 1415
 μήλων φλεόντων εὐπόκοις νομεύμασιν,
 ἔθυσεν αὐτοῦ παῖδα, φιλτάτην ἐμοὶ
 ᾧδ' ἔν', ἐπ' ᾧδ' Ὀρηκίων ἀημάτων.
 οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῇσδε χοῖν σ' ἀνδρηλατεῖν,
 1390 μασμάτων ἄποιν'; ἐπήκοος δ' ἐμῶν 1420
 ἔργων δικαστῆς τραχὺς εἴ. λέγω δέ σοι
 τοιαῦτ' ἀπειλεῖν, ὥς παρεσκευασμένης
 ἐκ τῶν ὁμοίων, χειρὶ νικήσαντ' ἐμοῦ
 ἄρχειν <σ'>. εἰ δὲ τοῦμπαλιν κραίνη θεὸς,
 1395 γνώσει διδαχθεὶς ὁψὲ γοῦν τὸ σωφρονεῖν. 1425

ΧΟ. μεγαλόμητις εἶ, Ant.

περίφρουνα δ' ἔλακες, ὥσπερ οὖν
 φονολιβεῖ τύχα φρὴν ἐπιμαίνεται
 λίπος ἐπ' ὀμμάτων αἵματος εὖ πρόπειν.
 ἀτίετον ἔτι σὲ χορὴ στερομένην φίλων
 τύμμα τύμματι τείσαι.

14

ΚΛ. καὶ τήνδ' ἀκούεις ὀρκίων ἐμῶν θέμιν·
 μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς Δίκην,
 Ἄτην Ἑρινὺν θ', αἷσι τόνδ' ἔσφαξ' ἐγὼ,
 οὐ μοι μελέθρων ἐλπίς ἐμπατεῖν φόβον,
 ἕως ἂν αἶθη πῦρ ἐφ' ἐστίας ἐμῆς
 Αἰγισθοῦ, ὥς τὸ πρόσθεν εὖ φρονῶν ἐμοί·
 οὗτος γὰρ ἡμῖν ἄσπις οὐ σμικρὰ θράσους.
 κεῖται γυναικὸς τῆσδε λυμαντήριος,
 Χρυσῆϊδων μείλιγμα τῶν ὑπ' Ἰλίου·
 ἢ τ' αἰχμάλωτος ἦδε καὶ τερασκόπος,
 ἢ κοινόμετρος τοῦδε θεσφατηλόγος
 πιστὴ ξύνευρος, ναυτίλων γε σελημάτων
 ἰσοτριβίης. ἄτιμα δ' οὐκ ἐπραξάτην.
 ὁ μὲν γὰρ οὕτως, ἢ δέ τοι κύκνου δίκην
 τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόνον
 κεῖται φιλήτωρ τοῦδ', ἐμοὶ δ' ἐπήγαγεν
 θοίνης παροψώνημα τῆσδ' εὐνῆς χλιδήν.

14

14

14

ΧΟ. φεῦ, τίς ἂν ἐν τάχει,
 μὴ περιώδυνος,
 μηδὲ δεμνιοτήρης,
 μόλοι τὸν ἀεὶ φέρονσ' ἐν ἡμῖν
 Μοῖρ' ἀτέλευτον ὕπνον, δαμέντος
 φύλακος εὐμενεστάτου
 πολέα τλάντος γυναι-

Str.

14

κὸς διαί· πρὸς γυναι-
κὸς δ' ἀπέφθισεν βίον.

ἰὼ <ἰὼ> παράνους Ἑλένα	Syst. a.
μία τὰς πολλὰς, τὰς πάνυ πολλὰς	1456
ψυχὰς ὀλέσας ὑπὸ Τροίᾳ.	
νῦν δὲ τελείαν	

<ῆ> πολύμναστον ἐπηνθίσω αἶμ' ἄνιπτον; Str. a.
 ἥτις ἦν τότε ἐν δόμοις 1460
 ἔρις ἐρίδματος ἀνδρὸς οἰζύς.

ΚΔ. μηδὲν θανάτου μοῖραν ἐπεύχου
 τοῖσδε βαρυνθεῖς·
 μηδ' εἰς Ἑλένην κότον ἐκτρέψῃς,
 ὥς ἀνδρολέτειρ', ὥς μία πολλῶν
 ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσας
 ἄξυστατον ἔλγος ἐπραξεν.

Syst. 1.
 1465

ΧΘ. δαῖμον, ὃς ἐμπίτνεις
 δώμασι καὶ διφυί-
 οισι Τανταλίδαισιν,
 κράτος ἰσόψυχον ἐκ γυναικῶν
 καρδιόδηκτον ἔμοι κρατύνεις.
 ἐπὶ δὲ σώματος δίκαν

Astr. 1.
 1470

1460—1461 corrupti.

κόρακος ἐχθροῦ σταθεῖς
 ἐννόμως ὕμνον ὕ-
 μνεῖν ἐπεύχεται ὦ - .

ΚΛ. νῦν δ' ὠρθώσας στόματος γνώμην,
 τὸν τριπάχυντον

Asy. 1.
1476

δαίμονα γέννης τῆσδε κικλήσκων.
 ἐκ τοῦ γὰρ ἔρως αἵματολοιχὸς
 νεῖρα τρέφεται, πρὶν καταλῆξαι
 τὸ παλαιὸν ἄχος, νέος ἰχώρ.

1480

ΧΟ. ἧ μέγαν, <ἧ μέγαν> οἴκοις

Str. 2.

δαίμονα καὶ βαρύμηνιν αἰνεῖς,
 φεῦ φεῦ, κακὸν αἶνον ἀτηρᾶς τύχας ἀκορέστου·
 ἰὴ ἰὴ, διαλὶ Διὸς παναιτίου πανεργέτα.

1486

τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς τελεῖται;
 τί τῶνδ' οὐ θεόκραντὸν ἔστιν;

ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ βασιλεῦ,
 πῶς σε θακρούσω;

Syst. b.
1490

φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἶπω;
 κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'
 ἄσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων.

ὦμοι μοι κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον

Str. b.
1495

δολίῳ μόρῳ δαμεῖς
 ἐκ χειρὸς ἀμφιτόμῳ βελέμῳ.

ΚΛ. ἀρχεῖς εἶναι τόδε τοῦργον ἐμόν·

Syst. 2.

μηδ' ἐπιλεχθῆς
 Ἀγαμεμνονίαν εἶναί μ' ἄλοχον.

φανταζόμενος δὲ γυναικὶ νεκροῦ 1500
 τοῦδ' ὁ παλαιὸς δριμύς ἀλάστωρ
 Ἀτρεΐως χαλεποῦ θοινατῆρος
 τόνδ' ἀπέτεισεν,
 τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας.

ΧΘ. ὥς μὲν ἀναίτιος εἶ <σὺ> Astr. 2.
 τοῦδε φόνου τίς ὁ μαρτυρήσων; 1506
 πῶ πῶ; πατρόθεν δὲ συλλή-
 πτωρ γένοιτ' ἂν ἀλάστωρ.
 βιάζεται δ' ὁμοσπόροις ἐπιρροαῖσιν αἵμάτων 1510
 μέλας Ἄρης, ὅποι δὲ καὶ προβαίνων
 πάχυνά κουροβόρῳ παρέξει.

ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ βασιλεῦ, Asy. b.
 πῶς σε δακρύσω;
 φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἶπω; 1515
 κεῖσθαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'
 ἄσβεβέϊ θανάτῳ βίον ἐκπνέων.

ῥῆμοι μοι κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον Astr. b.
 δολίῳ μόρῳ δαμείς
 ἐκ χειρὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ. 1520

ΚΔ. [οὔτ' ἀνελεύθερον οἶμαι θάνατον Asy. 2.
 τῷδε γενέσθαι.]
 οὐδὲ γὰρ οὔτος δολίαν ἄτην
 οἴκοισιν ἔθηκ';
 ἀλλ' ἐμὸν ἐκ τοῦδ' ἔρνος ἀερθέν, 1525
 τὴν πολύκλαυτόν τ' Ἰφигένειαν,
 ἄξια δράσας ἄξια πάσχων

μηδὲν ἐν Ἄιδου μεγαλαυχεῖτω,
 ξιφοδηλήτῳ
 θανάτῳ τείσας ἄπερ ἔρξεν.

- ΧΟ. ἀμηχανῶ φροντίδος στερηθεὶς
 εὐπαλάμῳν μεριμνῶν
 ὅπα τράπωμαι, πίτνοντος οἴκου.
 δέδοικα δ' ὕμβρου κτύπον δομοσφαλῇ
 τὸν αἵματηρόν· ψακὰς δὲ λήγει.
 Δίκα δ' ἐπ' ἄλλο προῶγμα θηγάνει βλάβας 153
 πρὸς ἄλλαις θηγάναις μάχαιραν.

ὦ γὰ γὰ, εἰθ' ἔμ' ἐδέξω,
 πρὶν τόνδ' ἐπιθεῖν ἀργυροτοίχου
 δροίτης κατέχοντα χαμεύνην.
 τίς ὁ θάψων νιν; τίς ὁ θορνήσων;
 ἦ σὺ τόδ' ἔρξαι τλήσει, κτείνας
 ἄνδρα τὸν αὐτῆς ἀποκωκῦσαι,
 ψυχῇ τ' ἄχαριν χάριν ἀντ' ἔργων 154
 μεγάλων ἀδίκως ἐπικρῶναι;

τίς δ' ἐπιτύμβιος αἶνον ἐπ' ἀνδρὶ θείῳ Astr.
 σὺν δακρύοις ἰάπτων
 ἀλαθείᾳ φρενῶν πονήσει; 15

- ΚΛ. οὐ σὲ προσήκει τὸ μέλημ' ἀλέγειν Syst.
 τοῦτο· πρὸς ἡμῶν
 κάππεσε, κάτθανε, καὶ καταθάφομεν
 οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων,

ἀλλ' Ἰφιγένειά νιν ἀσπασίως
 θυγάτηρ, ὥς χοή,
 πατέρ' ἀντιάσασα πρὸς ὠκύπορον
 πόρθμευμ' ἀχέων
 περὶ χεῖρε βαλοῦσα φιλήσει.

1555

ΧΘ. ὄνειδος ἦκει τόδ' ἀντ' ὀνειδους·
 δύσμαχα δ' ἔστι κοῖναι.
 φέρει φέροντ', ἐκτίνει δ' ὁ καίνων.
 μένει δὲ μίμνοντος ἐν θρόνῳ Διὸς
 παθεῖν τὸν ἔρξαντα· θέσμιον γάρ.
 τίς ἂν γονὰν ἀρσῶν ἐκβάλοι δόμων;
 κεκόλληται γένος πρὸς ἄτα.

Astr. 3.

1561

ΚΛ. ἐς τόνδ' ἐνέβης ξὺν ἀληθείᾳ
 χρησμόν. ἐγὼ δ' οὔν
 ἐθέλω δαίμονι τῷ Πλεισθενιδῶν
 ὄρκους θεμένῃ τάδε μὲν στέργειν,
 δύσπλητά περ ὕνθ', ὃ δὲ λοιπὸν, ἴοντ'
 ἐκ τῶνδε δόμων ἄλλην γενεὰν
 τρίβειν θανάτοις αὐθένταισι·
 κτεάνων δὲ μέρος
 βαῖον ἐχούσῃ πᾶν ἀπόχρη μοι
 μανίας μελάθρων
 ἀλληλοφόνους ἀφελούσῃ.

Asy. 3.

1570

1575

ΑΙΤΙΣΘΟΣ.

ὦ φέγγος εὐφρον ἡμέρας δικηφόρου.
 φαίην ἂν ἤδη νῦν βροτῶν τιμαόρους
 θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄγῃ,
 ἰδὼν ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις Ἑρινύων
 τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον φίλως ἐμοί,

1580

χερὸς πατρώας ἐκτίνοντα μηχανάς.
 Ἄτρεὺς γὰρ ἄρχων τῆσδε γῆς, τούτου πατὴρ
 πατέρα Θυέστην τὸν ξυὸν, ὡς τοῦδ' αὖτε φράσαι
 αὐτοῦ δ' ἑδελφὸν, ἀμφίλεκτος ὢν κρᾶται,
 ἠνδρηλάτησεν ἐκ πόλεως τε καὶ δόμων.
 καὶ προστρόπαιος ἐστίας μολὼν πάλιν
 τλήμων Θυέστης μοῖραν ἠύρετ' ἀσφαλῆ,
 τὸ μὴ θανὼν πατρῶον αἰμαῖξαι πέδον
 αὐτός· ξένια δὲ τοῦδε δύσθεος πατήρ
 [Ἄτρεὺς, προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως, πατρὶ
 τῶμῳ, κρεουργὸν ἡμᾶρ εὐθύμως ἔρειν
 δοκῶν, παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν,
 τὰ μὲν ποδίῳ καὶ χερσὶν ἔκρους κτένας
 ἔθρουπ' ἄπωθεν ἀνδρακάς καθημένους
 ἔσημ'· ὁ δ' αὐτῶν ἀντίκ' ἀγνοίᾳ λαβὼν
 ἔσθει βορὰν ἄσωτον, ὡς ὄρεῖς, γένει.
 κἄπειτ' ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ καταίσιον
 ὦμωξεν, ἀμπίπτει δ' ἀπὸ σφαγῆν ἐρῶν,
 μόρον δ' ἄφερτον Πελοπίδαις ἐπέυχεται,
 λάκτισμα δείπνου ξυνδίκως τιθεὶς ἀρεῖ,
 οὕτως ὀλέσθαι πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος.
 ἐκ τῶνδ' εἰ σοὶ πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα.
 καὶ γὰρ δίκαιος τοῦδε τοῦ φόνου ῥαφεύς.
 τρίτον γὰρ ὄντα μ' ἔλιπε κἄθλιφ πατρὶ
 συνεξελαύνει τυτθὸν ὄντ' ἐν σπαργάνοις·
 τραφέντα δ' αὖτις ἡ δίκη κατήγαγεν.
 καὶ τοῦδε τάνδρὸς ἠψάμην θυραῖος ὢν,
 πᾶσαν συνάψας μηχανὴν δυσβουλίας.
 οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοί,
 ἰδόντα τοῦτον τῆς δίκης ἐν ἔρκεσιν.

ΧΟ. Αἰγισθ', ὑβρίζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω.

σὺ δ' ἄνδρα τόνδ' οὐ φῆς ἔσω κατακτανεῖν,
μόνος δ' ἐποικτον τόνδε βουλεῦσαι φόνον·
οὐ φημ' ἀλύξειν ἐν δίκη τὸ σὸν κάρα 1615

586 ΑΙ. σὺ ταῦτα φωνεῖς νερτέρᾳ προσήμενος
κώπη, κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῷ δορός;
γνώσει γέρον ὦν ὡς διδάσκεσθαι βαρὺ
τῷ τηλικούτῳ, σωφρονεῖν εἰρημένον. 1620

1590 δεσμὸς δὲ καὶ τὸ γῆρας αἶ τε νήστιδες
δύαι διδάσκειν ἐξοχώταται φρενῶν
ἰατρομάντις. οὐχ ὄρᾳς ὄρων τάδε;
πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ πταίσας μογῆς.

ΧΟ. γυνὴ σὺ τοὺς ἵκοντας ἐκ μάχης μένων 1625
1595 οἰκουρὸς, εὐνὴν ἀνδρὸς αἰσχύνων ἄμα,
ἄνδρὶ στρατηγῷ τόνδ' ἐβούλευσας μόρον;

ΑΙ. καὶ ταῦτα τάπη κλαυμάτων ἐρχηγενῇ.
Ὅρφεϊ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις.
ὁ μὲν γὰρ ἦγε πάντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾶ, 1630

1600 σὺ δ' ἐξορίσας νηπίοις ὑλάγμασιν
ἄξει· κρατηθεὶς δ' ἡμερώτερος φανεῖ.

ΧΟ. ὥς δὴ σὺ μοι τύραννος Ἀργείων ἔσει,
ὅς οὐκ, ἐπειδὴ τῷδ' ἐβούλευσας μόρον,
δραῖσαι τόδ' ἔργον οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως; 1635

1605 ΑΙ. τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς·
ἐγὼ δ' ὕποπτος ἐχθρὸς ἦ παλαιγενής.

ἐκ τῶν δὲ τοῦδε χρημάτων πειράσσομαι
ἄρχειν πολιτῶν· τὸν δὲ μὴ πειθάνορα
ξεύξω βαρεῖαις, οὔτι μὴ σειραφόρον 1640

1610 κριθῶντα πῶλον, ἀλλ' ὁ δυσφιλὴς σκότῳ
λιμὸς ξύνοικος μαλθακὸν σφ' ἐπόψεται.

ΧΟ. τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς

οὐκ αὐτὸς ἠνάριζες, ἀλλὰ νιν γυνή
 χώρας μίσμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων
 ἔκτειν' ; Ὁρέσσης ἄρά που βλέπει φάος,
 ὅπως κατελθὼν δεῦρο πνευμένῃ τύχῃ
 ἀμφοῖν γένηται τοῖνδε παγκρατῆς φονεύς.

1645

ΑΙ. ἀλλ' ἐπὶ δοκεῖς τάδ', ἔρδειν καὶ λέρειν γνώσει
 τάχα

. <δίχα>.
 εἶα δὴ, φίλοι λοχίται, τοῦτο οὐχ ἑκάς τόδε. 1650

ΧΟ. εἶα δὴ, ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὐτρεπιζέτω.

ΑΙ. ἀλλὰ μὴν κἀγὼ πρόκωπος οὐκ ἀνάλνομαι θανεῖν.

ΧΟ. δεχομένοις λέγεις θανεῖν σε· τὴν τύχην δ' αἰρού-
 μεθα.

ΚΑ. μηδαμῶς, ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἄλλα δρᾶσωμεν
 κακά· 1654

ἀλλὰ καὶ τάδ' ἐξαμῆσαι πολλὰ δύστηνον θέρους·
 πημονῆς ἄλλης δ' ὑπάρχει· μηδὲν αἵματώμεθα.

στεῖχε δὴ σὺ χοὶ γέροντες πρὸς δόμους πεπρω-
 μένους,

πρὶν παθεῖν ἔρξαι τ' ἄκαιρα. χοῖν τάδ' ὥς ἐ-
 πράξαμεν·

εἰ δέ τοι μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἄλλης, δεχοίμεθ' ἄν,
 δαίμονος χολῇ βαρεῖα δυστυχῶς πεπληγμένοι. 1660

ᾧδ' ἔχει λόγος γυναικὸς, εἴ τις ἄξιοι μαθεῖν.

ΑΙ. ἀλλὰ τοῦσδ' ἐμοὶ ματαίαν γλῶσσαν ᾧδ' ἀπαν-
 θίσαι

κἀμβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα δαίμονος πειρωμένους,
 σῶφρονος γνώμης δ' ἁμαρτεῖν τὸν κρατοῦντ'
 αἰδομένης>.

ΧΟ. οὐκ ἂν Ἀργείων τόδ' εἴη, φῶτα προσσαίνειν
 κακόν. 1665

ΑΙ.
 ΧΟ.
 ΑΙ.
 ΧΟ.
 ΑΙ.
 ΧΟ.
 ΚΑ.

ἀλλ' ἐγὼ σ' ἐν ὑστέραισιν ἡμέραις μέτειμ' ἔτι.
οὐκ, ἐὰν δαίμων Ὀρέστην δεῦρ' ἀπευθύνη μολεῖν.
οἶδ' ἐγὼ φεύγοντας ἄνδρας ἐλπίδας σιτουμένους.
πρᾶσσε, πιαίνου, μαιίνων τὴν δίκην, ἐπεὶ πάρα.
ἴσθι μοι δώσων ἄποινα τῇσδε μωρίας χάριν. 1670
κόμπασον θαρσῶν, ἀλέκτωρ ὥστε θηλείας πέλας.
μὴ προτιμήσης ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων· ἐγὼ
καὶ σὺ θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε δωμάτων κα-
λῶς.

VI.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ
ΧΟΗΦΟΡΟΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΠΤΛΑΔΗΣ.
ΧΟΡΟΣ.
ΗΛΕΚΤΡΑ.
ΤΡΟΦΟΣ.
ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ΛΙΓΙΣΘΟΣ.
ΘΕΡΑΠΩΝ.

Χ Ο Η Φ Ο Ρ Ο Ι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἐρμῇ χθόνιε πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη,
σωτήρ γενοῦ μοι ξύμμαχος τ' αἰτουμένω·
ἦκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.

* * * * *

τύμβου δ' ἐπ' ὅχθῳ τῷδε κηρύσσω πατρὶ
κλύειν, ἀκοῦσαι. * *

5

* * * * *

* * πλόκαμον Ἰνάχῳ θρεπτήριον,
τὸν δεύτερον δὲ τόνδε πενθητήριον

* * * * *

οὐ γὰρ παρῶν ὄμωξα σὸν, πάτερ, μόρον
οὐδ' ἐξέτεινα χεῖρ' ἐπ' ἐκφορᾷ νεκροῦ.

* * * * *

τί χρῆμα λεύσσω; τίς ποθ' ἦδ' ὀμήγυρις 10

στείχει γυναικῶν φάρεσιν μελαγχίμοις

πρέπουσα; ποία ξυμφορᾷ προσεικάσω;

πότ' εἰς δόμοισι πῆμα προσκυρεῖ νέον;

ἢ πατρὶ τῶμ' ἑσδ' ἐπεικάσας τύχῳ

χοᾶς φερούσας νεοτέροις μειλιγμάτα;

15

οὐδέν ποτ' ἄλλο· καὶ γὰρ Ἥλεκτραν δοκῶ

στείχειν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν πένθει λυγρῷ

πρέπουσαν. ὦ Ζεῦ, δός με τείδασθαι μόρον

πατρός, γενοῦ δὲ σύμμαχος θέλων ἐμοί.
 Πυλάδῃ, σταθῶμεν ἐκποδῶν, ὥς ἂν σαφῶς 20
 μάθω γυναικῶν ἥτις ἦδε προστροπή.

ΧΟΡΟΣ.

Ἰαλτὸς ἐκ δόμων ἔβαν Str. 1.
 χοᾶς προπομπὸς ὀξύχειρι σὺν κόπῳ.
 πρέπει παρῆσι φοινίσι ἀμυγμὸς
 ὕνυχος ἄλοκι νεοτόμῳ, 25
 δι' αἰῶνος δ' ἱγμοῖσι βόσκεται κέαρ.
 λινοφθόροι δ' ὑφασμάτων
 λακίδες ἔφλαδον ὑπ' ἔλγεσιν
 πρόστερονι στολμοὶ πέπλων ἀγελάστοις 30
 ξυμφοραῖς πεπληγμένων.

τορὸς γὰρ ὀρθόθριξ φόβος Ant. 1.
 δόμων ὀνειρόμαντις, ἐξ ὕπνου κότον
 πνέων, ἁωρόνυκτον ἀμβόαμα
 μυχόθεν ἔλακε περὶ φόβῳ, 35
 γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρὺς πίτνων.
 κριταί <τε> τῶνδ' ὀνειράτων
 θεόθεν ἔλακον ὑπέγγνοι
 μέμφεσθαι τοὺς γὰρ νέρθεν περιθύμως 40
 τοῖς κτανούσι τ' ἐγκοτεῖν.

τοιάνδε χάριν ἀχάριτον ἀπότροπον κακῶν, Str. 2.
 ἰὼ γαῖα μαῖα, μωμένα μ' ἰάλλει 45
 δύσθεος γυνά. φοβοῦμαι δ' ἔπος τόδ' ἐκβαλεῖν.
 τί γὰρ λύτρον πεσόντος αἵματος πέδοι;
 ἰὼ πάνοιζυς ἐστία,
 ἰὼ κατασκαφαὶ δόμων. 51
 ἀνήλιοι βροτοστρυγεῖς

δνόφοι καλύπτουσι δόμους
δεσποτῶν θαννέτοισιν.

σέβας δ' ἄμαχον, ἀδάματον, ἀπόλεμον τὸ πρὶν Ant. 2.
δι' ὧτων φρενός τε δαμίας περαῖνον 56
νῦν ἀφίσταται· φοβεῖται δέ τις. τὸ δ' εὐτυχεῖν,
τόδ' ἐν βροτοῖς θεός τε καὶ θεοῦ πλέον. 60
ῥοπή δ' ἐπισκοπεῖ δίκας
ταχεῖα τοὺς μὲν ἐν φάει,
τὰ δ' ἐν μεταιχμίῳ σκότου
μένει χρονίζοντα βρῦει·
τοὺς δ' ἄκρατος ἔχει νύξ. 65

δι' αἵματ' ἐκποθένθ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ Str. 3.
τίτας φόνος πέπηγεν οὐ διαρρύδαν.
διαλγῆς ἄτα διαφέρει
τὸν αἷτιον παναρκέτας νόσου βρῦειν.

θιγόντι δ' οὔτι νυμφικῶν ἐδωλίων Ant. 3.
ἔκος, πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ 72
<προ>βαίνοντες τὸν χερομυσῇ
φόνον καθαίροντες ἔκλυσαν μάταν.

ἐμοὶ δ' — ἀνάγκαν γὰρ ἀμφίπολιν Epod.
θεοὶ προσήνεγκαν· ἐκ γὰρ οἴκων 76
πατρῶων δουλείαν ἐσᾶγον αἶσαν —
δίκαια καὶ μὴ [δίκαια] πρέποντ' ἀρχὰς βίου
βία φρενῶν αἰνέσαι, πικρὸν στύγος κρατούσῃ. 80
δακρύω δ' ὑφ' εἰμάτων
ματαίοισι δεσπόταν τύχαις,
κρυφαίοις πένθεσιν παχνουμένη.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Λιτωαὶ γυναῖκες, δωμάτων εὐθήμενες,
 ἐπεὶ πάρεστε τῆσδε προστροπῆς ἔμοι
 πομποὶ, γενέσθε τῶνδε σύμβουλοι πέρι·
 τύμβῳ χέουσα τάσδε κηδείους χοῶς
 πῶς εὐφρον' εἴπω, πῶς κατεύξωμαι πατρί;
 πότερα λέγουσα παρὰ φίλης φίλῳ φέρειν
 γυναικὸς ἀνδρὶ, τῆς ἐμῆς μητρὸς πάρα;
 ἢ τοῦτο φάσκω τοῦπος, ὥς νόμος βροτοῖς,
 ἴσ' ἀντιδοῦναι τοῖσι πέμπουσιν τάδε
 στέφη, δόσιν γε τῶν κακῶν ἐπαξίαν;
 τῶνδ' οὐ πάρεστι θάρσος, οὐδ' ἔχω τί φῶ,
 χέουσα τόνδε πέλανον ἐν τύμβῳ πατρός.
 ἢ σὶγ' ἀτίμως, ὥσπερ οὖν ἀπώλετο
 πατήρ, τάδ' ἐκχέασα, γάποτον χύσιν,
 στείχω, καθάρμαθ' ὥς τις ἐκπέμψας, πάλιν
 δικοῦσα τεῦχος ἀστροφοῖσιν ὕμνασιν;
 τῆσδ' ἐστὲ βουλῆς, ὦ φίλαι, μεταίτιαι·
 κοινὸν γὰρ ἔχθος ἐν δόμοις νομίζομεν.
 μὴ κεύθετ' ἐνδον καρδίας φόβῳ τινός·
 τὸ μόρσιμον γὰρ τὸν τ' ἐλεύθερον μένει
 καὶ τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτούμενον χερός.
 λέγοις ἄν, εἴ τι τῶνδ' ἔχεις ὑπέρτερον.

ΧΟ. αἰδουμένη σοὶ βωμὸν ὥς τύμβον πατρός
 λέξω, κελεύεις γὰρ, τὸν ἐκ φρενὸς λόγον.

ΗΛ. λέγοις ἄν, ὥσπερ ἠδέσσω τάφον πατρός.

ΧΟ. φθέγγου χέουσα κεδνὰ τοῖσιν εὐφροσιν.

ΗΛ. τίνας δὲ τούτους τῶν φίλων προσεννέπω;

ΧΟ. πρῶτον μὲν αὐτὴν χῶστις Αἰγισθὸν στυγεῖ.

ΗΛ. ἐμοί τε καὶ σοὶ τῆρ' ἐπεύξωμαι τάδε;

ΧΟ. αὐτὴ σὺ ταῦτα μανθάνουσ' ἤδη φράσαι.

- ΗΛ. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῇδε προστιθῶ στάσει;
 ΧΟ. μέμνησ' Ὀρέστου, καὶ θυραῖός ἐσθ' ὅμως. 115
 85 ΗΛ. εὖ τοῦτο, κάφρηνώσας οὐχ ἥμιστά με.
 ΧΟ. τοῖς αἰτίοις νῦν τοῦ φόνου μεμνημένη
 ΗΛ. τί φῶ; δίδασκ' ἄπειρον ἐξηγουμένη.
 ΧΟ. ἐλθεῖν τιν' αὐτοῖς δαίμον' ἢ βροτῶν τινα
 ΗΛ. πότερα δικαστὴν ἢ δικηφόρον λέγω; 120
 90 ΧΟ. ἀπλῶς τι φράξουσ', ὅστις ἀνταποκτενεῖ.
 93 ΗΛ. καὶ ταῦτά μούστιν εὐσεβῇ θεῶν πάρα;
 ΧΟ. πῶς δ' οὐ, τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς;
 95 ΗΛ. κῆρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω, 165
 91 <ἄρηξον,> Ἑρμῇ χθόνιε, κηρύξας ἐμοὶ, 124
 92 τοὺς γῆς ἐνερθε δαίμονας κλύειν ἐμὰς 125
 96 εὐχὰς, πατρῶων αἱμάτων ἐπισκόπους,
 καὶ γαῖαν αὐτήν, ἣ τὰ πάντα τίκτεται,
 θρέψασά τ' αὖθις τῶνδε κῦμα λαμβάνει.
 κάρῳ χέουσα τάσδε χέρονιβας φθιτοῖς
 100 λέγω καλοῦσα πατέρ'· ἐποίκιτόν τ' ἐμὲ 130
 φίλον τ' Ὀρέστην, ὡς ἀναχθῶμεν δόμοις·
 πεπραμένοι γὰρ νῦν γέ πως ἁλώμεθα
 πρὸς τῆς τεκούσης, ἄνδρα δ' ἀντηλλάξατο
 Αἴγισθον, ὅσπερ σοῦ φόνου μεταίτιος.
 105 κάρῳ μὲν ἀντίδουλος· ἐκ δὲ χρημάτων 135
 φεύγων Ὀρέστης ἐστίν, οἳ δ' ὑπερκόπως
 ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα.
 ἐλθεῖν δ' Ὀρέστην δεῦρο σὺν τύχῃ τινὶ
 κατεύχομαι σοι, καὶ σὺ κλυθί μου, πάτερ·
 110 αὐτῇ τέ μοι δὸς σωφρονεστέρας πολὺ 140
 μητρὸς γενέσθαι χεῖρά τ' εὐσεβεστέρας.
 ἡμῶν μὲν εὐχὰς τάσδε, τοῖς δ' ἐναντίοις
 λέγω φανῆναί σου, πάτερ, τιμᾶρον,

καὶ τοὺς κτανόντας ἀντικατθανεῖν, δίκην

ταῦτ' ἐν μέσῳ τίθημι τῆς κακῆς ἀρεῆς, 145

κείνοις λέγουσα τήνδε τὴν κακὴν ἀρεάν.

ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι τῶν ἐσθλῶν ἄνω,

σὺν θεοῖσι καὶ γῇ καὶ δίκῃ νικηφόρῳ.

τοιαῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς τάσδ' ἐπισπένδω χοάς·

ὑμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος, 150

παιᾶνα τοῦ θανόντος ἐξασθωμένους.

ΧΟ. ἴετε δάκρυ καναχῆς ὀλόμενον

ὀλομένῳ δεσπότῃ,

πρὸς ἔρυμα τόδε κακῶν κεδνῶν τ' ἀπότροπον

ἄγος ἀπεύχεται κεχυμένων χοᾶν. 155

κλύε δέ μοι σέβας,

κλύ', ὦ δέσποτ', ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός.

ὀτοτοτοτοτοτοῖ,

ἴτω τις δορυσθενὴς ἀνὴρ,

ἀναλυτὴρ δόμων,

Σκύθης θ' ἄτ' ἐν χεροῖν παλίντων¹ 160

ἐν ἔργῳ βέλη² πιπύλλων Ἀρης

σχέδιά τ' αὐτόκωπα νωμῶν ξίφη.

ΗΛ. ἔχει μὲν ἤδη γαπότους χοᾶς πατήρ· 164

νέου δὲ μύθου τοῦδε κοινωνήσατε. 166

ΧΟ. λέγοις ἄν· ὀρχεῖται δὲ καρδίᾳ φόβῳ.

ΗΛ. ὀρῶ τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφῳ.

ΧΟ. τίνας ποτ' ἀνδρὸς, ἢ βαθυζώνου κύρης;

ΗΛ. εὐξύμβολον τόδ' ἐστὶ παντὶ δοξάσαι. 170

ΧΟ. πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μάθω;

145 Fortasse τίθημι, τοῖς κακοῖς ἀρεά

154—155 πρὸς ἔρυμα . . . ἀπεύχεται graviter laborant.

- ΗΛ. οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ κείραιτό νιν;
 ΧΟ. ἐχθροὶ γὰρ οἷς προσῆκε πενθῆσαι τριχί.
 ΗΛ. καὶ μὴν ὅδ' ἐστὶ κάρτ' ἰδεῖν ὁμόπτερος.
 ΧΟ. ποίαις ἐθείραις; τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν. 175
 ΗΛ. αὐτοῖσιν ἡμῖν κάρτα προσφεροῖς ἰδεῖν.
 ΧΟ. μῶν οὖν Ὀρέστου κρύβδα δῶρον ἢ τόδε;
 ΗΛ. μάλιστ' ἐκείνου βοστρύχοις προσείδεται.
 ΧΟ. καὶ πῶς ἐκείνος δεῦρ' ἐτόλμησεν μολεῖν;
 ΗΛ. ἔπεμψε χαίτην κουρίμην χάριν πατρός. 180
 ΧΟ. οὐχ ἦσσον εὐδάκρυτά μοι λέγεις τάδε,
 εἰ τῆσδε χώρας μήποτε ψαύσει ποδί.
 ΗΛ. καὶ μοι προσέστη καρδίαν κλυδώνιον
 χολῆς, ἐπαίσθην δ' ὥς διανταῖω βέλει·
 ἐξ ὁμμάτων δὲ δίψιοι πίπτουσί μοι 185
 σταγόνες ἄφαρκοι δυσχίμου πλημμυρίδος,
 πλόκαμον ἰδούσῃ τόνδε· πῶς γὰρ ἐλπίσω
 ἄστων τιν' ἄλλον τῆσδε δεσπόξειν φόβης;
 ἀλλ' οὐδὲ μὴν νιν ἢ κτανοῦσ' ἐκείρατο,
 ἐμή γε μήτηρ, οὐδαμῶς δ' ἐπώνυμον 190
 φρόνημα παισὶ δύσθεον πεπαμένη.
 ἐγὼ δ' ὅπως μὲν ἄντικρυς τέδ' αἰνέσω,
 εἶναι τόδ' ἀγλάϊσμά μοι τοῦ φιλτάτου
 βροτῶν Ὀρέστου — σκίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος.
 φεῦ·
 εἰθ' εἶχε φωνήν ἔμφορον' ἀγγέλου δίκην, 195
 ὅπως δίσφροντις οὔσα μὴ 'κινυσσόμην,
 ἀλλ' εὖ σάφ' ἦν ἢ τόνδ' ἀποπτύσαι πλόκον,
 εἶπερ γ' ἀπ' ἐχθροῦ κρατὸς ἦν τετμημένος,
 ἢ ξυγγενὲς ὧν εἶχε συμπενθεῖν ἐμοί,
 ἄγαλμα τύμβου τοῦδε καὶ τιμὴν πατρός. 200
 καὶ μὴν στίβοι γε, δεύτερον τεκμήριον, 205

ποδῶν ὅμοιοι τοῖς τ' ἐμοῖσιν ἐμφερεῖς.
καὶ γὰρ δὴ ἔστιν ἰώδε περιγραφὰ ποδοῦν,
αὐτοῦ τ' ἐκείνου καὶ συνεμπόρου τινός.

πτέροναι τενόντων θ' ὑπογραφὰ μετρούμεναι
ἐς ταῦτ' συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς στίβοις. 210
πάρεστι δ' ὥδ' καὶ φρενῶν καταφθορά. 211
ἀλλ' εἰδότες μὲν τοὺς θεοὺς καλούμεθα, 201
οἷοισιν ἐν χειμῶσι ναυτίλων δίκην
στροβοῦμεθ'· εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν σωτηρίας,
σμαιροῦ γένεοιτ' ἂν σπέρματος μέγας πυθμῆν. 204

ΟΡ. Εὐχου τὰ λοιπὰ, τοῖς θεοῖς τελεσφόρους 212
εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα, τυγχάνειν καλῶς.

ΗΛ. ἐπεὶ τί νῦν ἔκατι δαιμόνων κυρῶ;

ΟΡ. εἰς ὅψιν ἦκεις ὦνπερ ἐξηύχον πάλαι. 215

ΗΛ. καὶ τίνα σύννοισθά μοι καλουμένην βροτῶν;

ΟΡ. σύννοιδ' Ὀρέστην πολλὰ σ' ἐκπαγλουμένην.

ΗΛ. καὶ πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων;

ΟΡ. ὅδ' εἰμί· μὴ μάτεν' ἐμοῦ μᾶλλον φίλον.

ΗΛ. ἀλλ' ἢ δόλον τιν', ὦ ξέν', ἀμφί μοι πλέκεις; 220

ΟΡ. αὐτὸς καθ' αὐτοῦ τάχα μηχανορραφῶ.

ΗΛ. ἀλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾶν θέλεις.

ΟΡ. καὶ τοῖς ἐμοῖς ἔρ', εἶπερ ἐν γε τοῖσι σοῖς.

ΗΛ. ὥς ὄντ' Ὀρέστην τάδε λέγω σε προυννέπειν;

ΟΡ. αὐτὸν μὲν οὖν ὁρῶσα δυσμαθεῖς ἐμέ. 225

κουρὰν δ' ἰδοῦσα τήνδε κηδεῖον τριχὺς 226

ἰχνοσκοποῦσά τ' ἐν στίβοις τοῖς ἐμοῖς 228

ἀνεπετρώθης κἀδόκεις ὁρᾶν ἐμέ. 227

σκέψαι τομῇ προσθεῖσα βύστρουχον τριχὺς 230

σαντῆς ἀδελφοῦ, συμμέτρον τῷ σῷ κάρῃ. 229

ἰδοῦ δ' ὕφασμα τοῦτο, σῆς ἔργον χειρὸς, 231

σπάθης τε πληγὰς ἔσιδε, θήρειον γραφήν. 232

ΗΛ. ὦ τερπνὸν ὕμνα τέσσαρας μοίρας ἔχον 238

ἔμοι· προσανδᾶν δὴ σ' ἀναγκάως ἔχω

πατέρα τε καὶ τὸ μητρὸς ἐς σέ μοι ῥέπει 240

στέργηθρον — ἡ δὲ πανδίκως ἐχθαίρεται —

καὶ τῆς τυθείσης νηλεὶς ὁμοσπόρου·

πιστὸς δ' ἀδελφὸς ἦσθ', ἔμοι σέβας φέρων. 243

ΟΡ. ἔνδον γενοῦ, χαρᾶ δὲ μὴ 'κπλαγῆς φρένας· 233

τοὺς φιλάτους γὰρ οἶδα νῶν ὄντας πικρούς.

ΗΛ. ὦ φίλτατον μέλημα δώμασιν πατρὸς, 235

δακρυτὸς ἐλπίς σπέρματος σωτήριος,

ἀλκῇ πεποιθὼς δῶμ' ἀνακτῆσει πατρός. 237

μόνον Κρότος τε καὶ Δίκη σὺν τῷ τρίτῳ 244

πάντων μεγίστῳ Ζηνὶ συγγένειτο νῶν. 245

ΟΡ. Ζεῦ Ζεῦ, θεωρὸς τῶνδε πραγμάτων γενοῦ·

ἰδοῦ δὲ γένναν εὐνιν ἄετοῦ πατρὸς,

θανόντος ἐν πλεκταῖσι καὶ σπειράμασιν

δεινῆς ἐχίδνης. τοὺς δ' ἀπωρφανισμένους

νηστις πιέζει λιμός· οὐ γὰρ ἐντελεῖς 250

θήραν πατρώαν προσφέρειν σκηνήμασιν.

οὕτω δὲ κάμει τήνδε τ', Ἠλέκτραν λέγω,

ἰδεῖν πάρεστί σοι, πατροστερῇ γόνον,

ἄμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων.

καίτοι θυτῆρος καὶ σε τιμῶντος μέγα 255

πατρὸς νεοσσὸς τοῦσδ' ἀποφθείρας, πόθεν

ἔξεις ὁμοίας χειρὸς εὐθιοῖνον γέρας;

οὐτ' ἄετοῦ γένεθλ' ἀποφθείρας, πάλιν

πέμπειν ἔχοις ἂν σήματ' εὐπιθῇ βροτοῖς,

οὐτ' ἀρχικὸς σοι πᾶς ὅδ' ἀδανθεὶς πυθμῆν 260

βωμοῖς ἀρήξει βουθύτοις ἐν ἡμασιν.

κόμιζ', ἀπὸ σμικροῦ δ' ἂν ἔρπιας μέγαν

δόμον, δοκοῦντα κάρτα νῦν πεπτωκέναι.

ΧΟ. ὦ παῖδες, ὦ σωτήρες ἐστίης πατρὸς,
σιγᾷθ', ὅπως μὴ πεύσεται τις, ὦ τέκνα, 265
γλώσσης χάριν δὲ πάντ' ἀπαγγείλῃ τάδε
πρὸς τοὺς κρατοῦντας· οὐς ἴδοιμ' ἐγὼ ποτε
φθίνοντας ἐν κηκίδι πισσῇρι φλογός.

ΟΡ. οὔτοι προδώσει Λοξίου μεγασθενῆς
χρησμός κελεύων τόνδε κίνδυνον περᾶν, 270
κᾶξορθιάζων πολλὰ καὶ δυσχειμέρους
ἄτας ὅφ' ἦπαρ θερμόν ἐξαυδόμενος,
εἰ μὴ μέτειμι τοῦ πατρὸς τοὺς αἰτίους
τρόπον τὸν αὐτὸν, ἀνταποκτεῖναι λέγων,
ἀποχρημάτοισι ζημίαις ταυροῦμενον. 275
αὐτὸν δ' ἔφασκε τῇ φίλῃ ψυχῇ τάδε
τεῖσιν μ' ἔχοντα πολλὰ δυστεροπῇ κακᾷ.
τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυσφρόνων μελλίγματα
βροτοῖς πιφάνυσκων εἶπε τασθενῶ νόσους
σαρκῶν ἐπαμβατῆρας, ἀγρίαις γνάθοις 280
λειχήνας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν·
λευκάς δὲ κόρσας τῇδ' ἐπαντέλλειν νόσῳ·
ἄλλας τ' ἐφώνει προσβολὰς Ἑρινύων
ἐκ τῶν πατρῶων αἱμάτων τελουμένας,

* * * * *

* * * * *

ὀρῶντα λαμπρὸν ἐν σκότῳ νομῶντ' ὀφρύν. 285
τὸ γὰρ σκοτεινὸν τῶν ἐνεργέων βέλος
ἐκ προστροπαίων ἐν γένει πεπτωκότων
λύσσαν τε καὶ ματαίους ἐκ νυκτῶν φόβους

278—279 Fortasse μηνίματα (sic Lobeck) βροτοῖς πιφάνυσκων
(sic Heimsoeth) ἐρπετὰς δεινὰς νόσους.

κινεῖν, ταράσσειν, καὶ διώκεσθαι πόλεως
 χαλκηλάτῳ πλάστιγγι λυμανθὲν δέμας. 290
 καὶ τοῖς τοιούτοις οὔτε κρατῆρος μέρος
 εἶναι μετασχεῖν, οὐ φιλοσπόνδου λιβὸς,
 βωμῶν τ' ἀπείργειν οὐχ ὀρωμένην πατρὸς
 μῆνιν, δέχεσθαι <δ'> οὔτε συλλύειν τινά·
 πάντων δ' ἄτιμον ἄφιλον θνήσκειν χρόνῳ 295
 κακῶς ταριχευθέντα παμφθάρτῳ μόρῳ.
 τοιοῖσδε χρησμοῖς ἄρα χρὴ πεποιθέναι·
 κεί μὴ πέποιθα, τοῦργον ἔστ' ἐργαστέον.
 πολλοὶ γὰρ εἰς ἓν συμπίτνουσιν Ἴμεροι,
 θεοῦ τ' ἐφετμαὶ καὶ πατρὸς πένθος μέγα, 300
 καὶ πρὸς πιέζει χρημάτων ἀχηνία,
 τὸ μὴ πολίτας εὐκλεεστάτους βροτῶν,
 Τροίας ἀναστατήρας εὐδόξῳ φρενὶ,
 δυοῖν γυναικοῖν ᾧδ' ὑπηκόους πέλειν.
 θήλεια γὰρ φρήν· εἰ δὲ μὴ, τάχ' εἴσεται. 305

ΧΟ. Ἄλλ' ὦ μεγάλαι Μοῖραι, Διόθεν
 τῇδε τελευτῶν
 ἧ τὸ δίκαιον μεταβαίνει.
 ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσσης ἐχθρὰ
 γλῶσσα τελείσθω· τοῦφειλόμενον 310
 πρᾶσσουσα Δίκη μέγ' αὐτεῖ·
 ἀντὶ δὲ πληγῆς φουίας φουίαν
 πληγὴν τινέτω. δράσαντι παθεῖν,
 τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ. 314

ΟΡ. ὦ πάτερ αἰνόπατερ, τί σοι
 φάμενος ἢ τί ῥέξας
 τύχοιμ' ἂν ἕκαθεν οὐρίσας

ἔνθα σ' ἔχουσιν εὐναί;
 σκότῳ φάος ἀντίμοι-
 ρον· χάριτες δ' ὁμοίως 320
 κεκλήτ' ἂν γόος εὐκλεῆς
 προσθοδόμοις Ἀτρείδαις.

ΧΟ. τέκνον, φρόνημα τοῦ θανόντος οὐ θαμά- Str. 2.
 ζει πυρὸς μαλερὰ γνάθος, 325
 φαίνει δ' ὕστερον ὀργάς·
 ὁτοτύζεται δ' ὁ θνήσκων,
 ἀναφαίνεται δ' ὁ βλάπτων,
 πατέρων τε καππεσόντων
 γόος ἔνδικος ματεύει 330
 τὸ πᾶν ἀμφιλαφῆς ταραχθεῖς.

ΗΛ. κλυθί νυν, ὦ πάτερ, ἐν μέρει Astr. 1.
 πολυδάκρυτα πένθη.
 δίπαις τοί σ' ἐπιτύμβιος
 θρήνος ἀναστενάξει. 335
 τάφος δ' ἰκέτας δέδε-
 κταιφυργάδας θ' ὁμοίως.
 τί τῶνδ' εὖ, τί δ' ἄτερ κακῶν;
 οὐκ ἀτρίακτος ἄτα;

ΧΟ. ἀλλ' ἔτ' ἂν ἐκ τῶνδε θεὸς χοήζων Syst. 2.
 θείῃ κελάδους εὐφθοργοτέρους· 341
 ἀντὶ δὲ θρήνων ἐπιτυμβιδίων
 παιᾶν μελάθροισι ἐν βασιλείοις
 νεοκράτα φίλον κομίσειεν.

ΟΡ. εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίῳ Str. 3.

πρός τινος Λυκίων, πάτερ,
δορίδματος κατηναρίσθης,
λιπὼν ἂν εὐκλειαν ἐν δόμοισιν
τέκνων τ' ἐν κελεύθοις
ἐπιστρεπτὸν αἰῶ 346
κτίσας πολύχωστον ἂν εἶχες
τάφον διαποντίου γᾶς
δώμασιν εὐφόρητον.

ΧΟ. φίλος φίλοισι τοῖς ἐκεῖ καλῶς θανού- Astr. 2.
σιν κατὰ χθονὸς ἐμπρέπων 356
σεμνότιμος ἀνάκτωρ,
πρόπολός τε τῶν μεγίστων
χθονίων ἐκεῖ τυράννων·
βασιλεὺς γὰρ ἦν, ὅφρ' ἔζη, 360
μόριμον λάχος πιπλάντων
χεροῖν πεισιβρότῳ τε βᾶκτρω.

ΗΛ. μῆδ' ὑπὸ Τρωΐας Astr. 3.
τείχεσι φθίμενος, πάτερ,
μετ' ἄλλων δουρικμητι λαῷ 365
παρὰ Σκαμάνδρου πόρον τεθάφθαι,
πάρος δ' οἱ κτανόντες
νιν οὕτως δαμῆναι
ὦ - θανατηφόρον αἶσαν
πρόσω τινὰ πυνθάνεσθαι 370
τῶνδε πόνων ἔπειρον.

ΧΟ. ταῦτα μὲν, ὦ παῖ, κρείσσονα χρυσοῦ Asy. 1.
μεγάλῃς τε τύχῃς καὶ ὑπερβορέου
μεῖζονα φωνεῖς· δύνασαι γάρ.
ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆσδε μαράγνης 375

δοῦπος ἰκνεῖται, τῶν μὲν ἄρωγοὶ
κατὰ γῆς ἤδη
τῶν δὲ κρατούντων χέρεις οὐχ ὅσαι,
στρυγερῶν τούτῳ,
παισὶ δὲ μᾶλλον γεγέννηται.

- ΗΛ. τοῦτο διαμπερές οὖς
ἵκεθ' ἄπερ τι βέλος.
Ζεῦ Ζεῦ, κάτωθεν ἀμπέμπων
ὑστερόποινον ἔταν,
βροτῶν τλάμονι καὶ πανούργῳ
χειρὶ, τοκεῦσι δ' ὅμως τελεῖσθαι.
Str. 4.
381
- ΧΟ. ἐφυννῆσαι γένοιτό μοι πυκά-
εντ' ὀλολυγμὸν ἀνδρὸς
θεινομένου, γυναικὸς τ'
όλλυμένας· τί γὰρ κεύ-
θῳ φρενὸς οἶον ἔμπαρ
ποτᾶται, πάροιθεν δὲ πρῶρας
δριμὺς ἄηται κραδίας
θυμὸς ἔγκοτον στύγος.
Str. 5.
386
390
- ΟΡ. καὶ πότ' ἂν ἀμφιθαλὴς
Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι;
φεῦ φεῦ, κάρανα δαΐξας,
πιστὰ γένοιτο χάρος.
δίκαν δ' ἐξ ἀδίκων ἀπαιτῶ·
κλῦτε δὲ Γᾶ χθονίων τε τιμαί.
Astr. 4.
395
- ΧΟ. ἀλλὰ νόμος μὲν φονίας σταρόνας
Asy. 2.

χυμένας ἐς πέδον ἄλλο προσαιτεῖν 401
αἷμα. βοᾷ γὰρ λοιγὸς Ἑρινὺν
παρὰ τῶν πρότερον φθιμένων ἄτην
ἑτέραν ἐπάγουσαν ἐπ' ἄτη.

ΗΛ. πόποι δᾶ, νερτέρων τυραννίδες, Str. 6.
ἴδετε πολυκρατεῖς ἀραὶ 406
φθινομένων, ἴδεσθ' Ἀτρε-
ιδᾶν τὰ λοιπ' ἀμηχάνως
ἔχοντα καὶ δωμάτων
ἄτιμα. πᾶ τίς τράποιτ' ἄν, ὦ Ζεῦ; 409

ΧΟ. πέπαλται δ' αὐτὲ μοι φίλον κέαρ Astr. 5.
τόνδε κλύουσιν οἶκτον.
καὶ τότε μὲν δύσελπις,
σπλάγχνα δέ μοι κελαινοῦ-
ται πρὸς ἔπος κλυούσα·
ὅταν δ' αὐτ' ἐπαλκῆς 415
θραρὲ' ἀπέστασεν ἄχος
πρὸς τὸ φανεῖσθαί μοι καλῶς.

ΟΡ. τί δ' ἂν φάντες τύχοιμεν οἰάπερ Astr. 6.
πάθομεν ἄχεα πρὸς γε τῶν τεκομένων;
πάρεστι σαίνειν, τὰ δ' οὔτι θέλεται· 420
λύκος γὰρ ὥστ' ὠμόφρων
ἄσαντος ἐκ ματρὸς ἐστι θυμός.

ΧΟ. ἔκοψα κομὸν Ἄριον ἐν τε Κισσίας Str. 1.
νόμοις ἠλεμιστρίας,
ἀπριγδόπληκτα πολυπλάνητ' ἄδην ἰδεῖν 425

- ἐπασσυντεροτριβῇ τὰ χερὸς ὀρέγματα
 ἄνωθεν ἀνέκαθεν, κτύπῳ δ' ἐπιροοθεῖ
 κροτητὸν ἄμῶν καὶ πανάθλιον κάρα.
- ΗΛ. ἰὼ ἰὼ δαῖτα
 πάντολμε μᾶτερ, δαῖταις ἐν ἐκφοραῖς 430
 ἄνευ πολιτῶν ἄνακτ',
 ἄνευ δὲ πενθημάτων
 ἔτλας ἀνοίμωκτον ἄνδρα θάψαι.
- ΟΡ. τὸ πᾶν ἀτίμως ἔλεξας, οἴμοι. Str. 2.
 πατρὸς δ' ἀτίμωσιν ἄρα τείσει 435
 ἕκατι μὲν δαιμόνων,
 ἕκατι δ' ἀμῶν χερῶν.
 ἔπειτ' ἐγὼ νοσφίσας ὀλοίμαν.
- ΧΟ. ἐμασχάλισθῃ δέ γ', ὥς τόσ' εἰδῆς, Ant. 2.
 ἐπρασσε δ' ἄπερ νιν ὧδε θάπτει, 440
 μόρον κτίσαι μωμένα
 ἄφερτον αἰῶνι σῶ.
 κλύεις πατρῶους δύας ἀτίμους.
- ΗΛ. ἔχεις πατρῶον μόρον· ἐγὼ δ' ἀπεστάτουν Ant. 1.
 ἄτιμος, οὐδὲν ἀξία. 446
 μυχοῦ δ' ἄφερκτος πολυσينوῦς κυνὸς δίκαν
 ἐτοιμότερα γέλωτος ἀνέφερον λίβη,
 χέουσα πολύδακρυν γόον κεκρυμμένον.
 τοιαῦτ' ἀκούων - ὦ ἐν φρεσὶν γράφου. 450
- ΧΟ. δι' ὧτων δὲ συν ὦ -
 τέτραινε μῦθον ἡσύχῳ φρενῶν βάσει.
 τὰ μὲν γὰρ οὕτως ἔχει,
 τὰ δ' αὖθις ὦρα μαθεῖν·

πρέπει δ' ἀκάμπτῳ μένει καθήκειν. 455

ΟΡ. σέ τοι λέγω, ξυγγενοῦ, πάτερ, φίλοις. Str. 1.

ΗΛ. ἐγὼ δ' ἐπιφθέγγομαι κεκλαυμένα.

ΧΟ. στάσις δὲ πάγκοινος ἔδ' ἐπιροροθεῖ,
ἄκουσον ἐς φάος μολῶν,
ξὺν δὲ γενοῦ πρὸς ἐχθρούς. 460

ΟΡ. Ἄρης Ἄρει ξυμβαλεῖ, Δίκη Δίκα. Ant. 1.

ΗΛ. ἰὼ θεοί, κραίνετ' ἐνδίκως <δίκας>.

ΧΟ. τρόμος μ' ὑφέρει κλύουσάν εὐγμάτων.
τὸ μόρσιμον μένει πάλαι,
εὐχομένοις δ' ἂν ἔλθοι. 465

ὦ πόνος ἐγγενῆς Str. 2.

καὶ παράμουςος ἄτας

αἱματόεσσα πλαγά.

ἰὼ δύστον' ἄφερτα κήδη·

ἰὼ δυσκατάπαυστον ἄλγος. 470

δώμασιν ἔμμοτον Ant. 2.

τῶνδ' ἄκος, οὐδ' ἀπ' ἄλλων

ἔκτοθεν, ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν

δι' ὧμῶν ἔριν αἱματηράν.

θεῶν <τῶν> κατὰ γᾶς ὅδ' ὕμνος. 475

ἀλλὰ κλύοντες, μάκαρες χθόνιοι,

τῆσδε κατευχῆς πέμπετ' ἀρωγὴν

παισὶν προφρόνως ἐπὶ νίκη.

ΟΡ. πάτερ, τρόποισιν οὐ τυραννικοῖς θανῶν,

- αἵτουμένω μοι δὲς κράτος τῶν σῶν δόμων. 480
- ΗΛ. κἀγὼ, πάτερ, τοιάνδε σου χρεῖαν ἔχω,
φυγεῖν μέγαν προσθεῖσαν Αἰγίσθω <πόνον>.
- ΟΡ. οὐτῶ γὰρ ἂν σοι δαῖτες ἔννομοι βροτῶν
κτιζοῖατ'· εἰ δὲ μὴ, παρ' εὐδείπνοις ἔσει
ἄτιμος ἐμπύροισι κνισωτοῖς χθονός. 485
- ΗΛ. κἀγὼ χοάς σοι τῆς ἐμῆς παγκληρίας
οἴσω πατρῶων ἐκ δόμων γαμηλίους·
πάντων δὲ πρῶτον τόνδε πρεσβεύσω τάφον.
- ΟΡ. ὦ γὰρ, ἄνες μοι πατέρ' ἐποπτεῦσαι μάχην.
- ΗΛ. ὦ Περσέφασσα, δὲς δ' ἐπ' εὐμορφον κράτος. 490
- ΟΡ. μέμνησο λουτρῶν οἷς ἐνοσφίσθης, πάτερ.
- ΗΛ. μέμνησο δ' ἀμφίβληστρον ᾧ σ' ἐκαίνισαν,
- ΟΡ. πέδαις ἀχαλκεύτοις ὅθ' ἠρέθης, πάτερ,
- ΗΛ. αἰσχρῶς τε βουλευτοῖσιν ἐν καλύμμασιν.
- ΟΡ. ἄρ' ἐξεγείρει τοῖσδ' ὄνειδεσιν, πάτερ; 495
- ΗΛ. ἄρ' ὀρθὸν αἶρεις φίλτατον τὸ σὸν κῆρα;
- ΟΡ. ἦτοι δίκην ἱάλλε σύμμαχον φίλοις,
ἢ τὰς ὁμοίας <αὐτὸς> ἀντίδος λαβεῖν,
εἴπερ κρατηθεῖς γ' ἀντινικῆσαι θέλεις.
- ΗΛ. καὶ τῆσδ' ἄκουσον λοισθίου βοῆς, πάτερ· 500
ιδῶν νεοσσούς τούσδ' ἐφημένους τάφῳ,
οἴκτιρε θῆλυν ἄρσενός θ' ὁμοῦ γόνον.
- ΟΡ. καὶ μὴ ἔξαλείψῃς σπέρμα Πελοπιδῶν τόδε·
οὐτῶ γὰρ οὐ τέθνηκας οὐδέ περ θανόν.
- ΗΛ. παῖδες γὰρ ἀνδρὶ κληθόνες σωτήριον 505
θανόντι· φελλοὶ δ' ὥς ἄγουσι δίκτυον,
τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστήρα σῶζοντες λίνου.
- ΟΡ. ἄκου', ὑπὲρ σοῦ τοιάδ' ἔστ' ὀδύρματα·
αὐτὸς δὲ σῶζει τόνδε τιμήσας λόγον.
- ΧΟ. καὶ μὴν ἀμεμφῇ τόνδ' ἔτεινάτην λόγον, 510

τίμημα τύμβον τῆς ἀνοιμώκτου τύχης.
τὰ δ' ἄλλ', ἐπειδὴ δρᾶν κατώρθωσαι φρενί,
ἔρδοις ἂν ἤδη δαίμονος πειρώμενος.

ΟΡ. ἔσται· πυθέσθαι δ' οὐδέν ἐστ' ἔξω δρόμον,
πόθεν χοᾶς ἐπεμψεν, ἐκ τίνος λόγου 515

μεθύστερον τιμῶσ' ἀνήκεστον πάθος;
θανόντι δ' οὐ φρονοῦντι δειλαία χάρις
ἐπέμπετ'· οὐκ ἔχοιμ' ἂν εἰκάσαι τάδε
τὰ δῶρα, μείω δ' ἐστὶ τῆς ἀμαρτίας.
τὰ πάντα γάρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος 520
ένος, μάτην ὁ μόχθος· ὧδ' ἔχει λόγος.

Θέλονται δ', εἴπερ οἶσθ', ἐμοὶ φράσον τάδε.
ΧΟ. οἶδ', ὦ τέκνον, παρῇ γάρ· ἐκ τ' ὀνειράτων
καὶ νυκτιπλάγκτων δειμάτων πεπαλμένη
χοᾶς ἐπεμψε τάσδε δύσθεος γυνή. 525

ΟΡ. ἦ καὶ πέπυσθε τοῦνευρ, ὥστ' ὀρθῶς φράσαι;

ΧΟ. τεκεῖν δρᾶκοντ' ἔδοξεν, ὡς αὐτὴ λέγει,

ΟΡ. καὶ ποῖ τελευτᾷ καὶ καρανοῦται λόγος;

ΧΟ. ἐν σπαργάνοις τε παιδὸς δορμίσαι δίκην

ΟΡ. τίνος βορᾶς χρῆζοντα, νεογενὲς δάκος; 530

ΧΟ. αὐτὴ τ' ἐπισχεῖν μαστὸν ἐν τῶνείρατι.

ΟΡ. καὶ πῶς ἄτρωτον οὐδαρ ἦν ὑπὸ στύγους;

ΧΟ. ὥστ' ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος σπάσαι.

ΟΡ. οὔτοι μάταιον ἂν τόδ' ὕψανον πέλοι.

ΧΟ. ἦ δ' ἔξ ὕπνου κέκλαγγεν ἐπτοημένη. 535

πολλοὶ δ' ἀνήθοντ', ἐκτυφλωθέντες σκότῳ,
λαμπτήρες ἐν δόμοισι δεσποίνης χάριν·
πέμπει τ' ἔπειτα τάσδε κηδεῖλους χοᾶς,
ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων.

ΟΡ. ἀλλ' εὐχομαι γῇ τῇδε καὶ πατρὸς τάφῳ 540
τοῦνείρον εἶναι τοῦτ' ἐμοὶ τελεσφόρον.

κρίνω δέ τοί νιν ὥστε συγκόλλως ἔχειν.
 εἰ γὰρ τὸν αὐτὸν χώρον ἐκλιπὼν ἐμοὶ
 οὐφίς τε, παῖς ὥς, σπαργένοισι ὠπλίζετο,
 καὶ μαστὸν ἀμφέχασκ' ἐμὸν θρεπτήριον, 545
 θρόμβω τ' ἔμειξεν αἵματος φίλον γάλα,
 ἢ δ' ἀμφὶ τάρβει τῷδ' ἐπώμωξεν πάθει,
 δεῖ τοί νιν, ὥς ἔθρεψεν ἔκπαγλον τέρας,
 θανεῖν βιαίως· ἐκδρακοντωθεὶς δ' ἐγὼ
 κτενῶ νιν, ὥς τοῦννειρον ἐννέπει τόδε. 550

- ΧΟ. τερασκόπον δὴ τῶνδ' ἐσ' αἰρουμαι πέρι,
 γένοιτο δ' οὕτως. τᾶλλα δ' ἐξηγοῦ φίλοις,
 ποῦ δεῖ τί ποιεῖν, ποῦ δὲ μὴ τί δοῦν λέγων.
- ΟΡ. ἀπλοῦς ὁ μῦθος· τήνδε μὲν στείχειν ἔσω,
 ὑμῶν δὲ κρύπτειν τάσδε συνθήκας ἐμὰς, 555
 ὥς ἂν δόλοισι κτείναντες ἄνδρα τίμιον
 δόλοισι καὶ ληφθῶσιν ἐν ταύτῳ βρόχῳ
 θανόντες, ἣ καὶ Λοξίας ἐφήμισεν,
 ἄναξ Ἀπόλλων, μάντις ἀψευδὴς τὸ πρῖν.
 ξένῳ γὰρ εἰκὼς, παντελῇ σαγῆν ἔχων, 560
 ἥξω σὺν ἀνδρὶ τῷδ' ἐφ' ἐρκείους πύλας
 Πυλάδῃ, ξένος τε καὶ δορυξένος δόμων.
 ἄμφω δὲ φωνὴν ἴσομεν Παρνησίδα,
 γλώσσης αὐτὴν Φωκίδος μιμουμένω.
 καὶ δὴ θυρωρῶν οὔτις ἂν φαιδρεῖ φρενὶ 565
 δέξαιτ', ἐπειδὴ δαιμονῆα δόμος κακοῖς.
 μενοῦμεν οὕτως ὥστ' ἐπικάζειν τινὰ
 δόμους παραστείχοντα καὶ τὰδ' ἐννέπειν·
 "τί δὴ πύλαισι τὸν ἱκέτην ἀπείργεται
 Αἰγισθος, εἶπερ οἶδεν ἐνδημος παρών;" 570

562 Fortasse καινοῖς τε <μύθοις> ἐκ δορυξένων δόμων.

εἰ δ' οὖν ἀμείψω βαλὸν ἐρκείων πυλῶν
 κἀκείνον ἐν θρόνοισιν εὐρήσω πατρός,
 ἢ καὶ μολεῖν ἐπειτά μοι κατὰ στόμα
 ἔξει, σάφ' ἴσθι, καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς βαλεῖν,
 πρὶν αὐτὸν εἰπεῖν "ποδαπὸς ὁ ξένος;" νεκρὸν
 θήσω, ποδώκει περιβαλὼν χαλκεύματι. 576
 φόνου δ' Ἐρινὸς οὐχ ὑπεσπανισμένη
 ἄκρατον αἶμα πίεται τρίτην πόσιν.
 οὐκοῦν σὺ μὲν φύλασσε τὰν οἴκῳ καλῶς,
 ὅπως ἂν ἀρτίκολλα συμβάλῃ τάδε· 580
 ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὐφημον φέρειν,
 σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια.
 τὰ δ' ἄλλα τούτῳ δεῦρ' ἐποπτεῦσαι λέγω,
 ξιφηφόρους ἀγῶνας ὀρθώσαντί μοι.

ΧΟ. Πολλὰ μὲν γὰρ τρέφει δεινὰ δειμάτων ἄχῃ Str. 1.
 πόντιαί τ' ἀγκάλαι κνωδάλων 586
 ἀνταίων βροτοῖσι·
 πλάθουσι [βλαστοῦσι] καὶ πεδαίχμιοι
 λαμπάδες πεδάροροι· 590
 πτανά τε καὶ πεδοβάμονα κἀνεμοέντ' ἂν
 αἰγίδων φράσαις κότον.

ἀλλ' ὑπέρτολμον ἀνδρὸς φρόνημα τίς λόγῳ Ant. 1.
 καὶ γυναικῶν φράσει τλαμόνων 596
 παντόλμους ἔρωτας
 ἄταις τε συννόμους βροτῶν
 συζύγους ὁμαιλλας;
 θηλυκρατὴς ἀπέρωτος ἔρως παραινικᾷ 600
 κνωδάλων τε καὶ στρόβων.

ἴστω δ' ὅστις οὐχ ὑπόπτερος Str. 2.

φροντίσιν δαείς,
 τὰν ἅ παιδολυ-
 μὰς τάλαινα Θεστιᾶς μήσατο 605
 πυρδαῆτιν πρόνοι-
 αν, καταΐθουσα παιδὸς δαφρινὸν
 δαλὸν ἥλικ', ἐπεὶ μολῶν
 ματρόθεν κελάδησε, 610
 ξύμμετρον τε διαὶ βίου
 μοιρόκραντον ἐς ἄμαρ.

ἄλλαν δ' ἦν τιν' ἐν λόγοις στυγεῖν Ant. 2.
 φοινίαν Σκύλλαν,
 ἅτ' ἤχθρῶν ὑπαὶ 615
 φῶτ' ἀπώλεσεν φίλον Κορητικοῖς
 χρυσοκμήτοισιν ὄρ-
 μοις πιθήσασα δάροισι Μίνω,
 Νῆσον ἀθανάτας τριχὸς
 νοσφίσας' ἀπροβούλως 620
 πνέονθ' ἅ κυνόφρων ἔπνυ·
 κιγχάνει δέ νιν Ἑρμῆς.

ἐπεὶ δ' ἐπεμνασάμαν ἀμειλίχων Str. 3.
 πόθων, ὁ καιρὸς δὲ δυσφιλὲς γαμήλευμ' ἀπεύ-
 χεται δόμοις 625
 γυναικοβούλους τε μήτιδας φρενῶν
 ἐπ' ἀνδρὶ τευχεσφόρῳ,
 ἐπ' ἀνδρὶ δάοις ἐπικότῳ σέβας,
 τίων ἀθέρμαντον ἐστίαν δόμων,
 γυναικείαν ἄτολμον αἰχμάν. 630

628 corruptus.

κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ Ἀήμιον Ant. 3.
 λόγῳ· βοᾷται δ' αἰὲ τόθεν κατὰπτυστον· ἤκασεν
 δέ τις

τὸ δεινὸν ἂν Ἀημιίοισι πῆμασιν.
 θεοστνυγήτῳ δ' ἄγει 635
 βροτῶν ἀτιμωθὲν οἴχεται γένος·
 σέβει γὰρ οὔτις τὸ δυσφιλὲς θεοῖς.
 τί τῶνδ' οὐκ ἐνδίκως ἀγείρω;

τὸ δ' ἄρχι πνευμόνων ξίφος Str. 4.
 διανταίαν ὀξυπενκὲς οὐτᾶ· 640
 διατ' Δίκας τὸ μὴ θέμις [γὰρ οὐ] λάξ πέδοι πα-
 τούμενοι,
 τὸ πᾶν Διὸς σέβας παρεκβάντες οὐ θεμιστῶς.

Δίκας δ' ἐρείδεται πνυθμὴν· Ant. 4.
 προχαλκεύει δ' Αἴσα φασγανουργός. 647
 τέκνον δ' ἐπείσφerei δόμοις αἱμάτων παλαι-
 τέρων 650
 τίνειν μύσος χρόνῳ κλυτὰ βυσσόφρων Ἑρινύς.

ΟΡ. Παῖ παῖ, θύρας ἄκουσον ἐρκείας κτύπον.
 τίς ἐνδον, ὦ παῖ, παῖ, μάλ' αὐθις, ἐν δόμοις;
 τρίτον τόδ' ἐκπέραμα δωμαίων καλῶ, 655
 εἶπερ φιλόξενός τις Αἰγίσθου βία.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

εἶεν, ἀκούω· ποδαπὸς ὁ ξένος; πόθεν;
 ΟΡ. ἄγγελλε τοῖσι κυρίοισι δωμαίων,
 πρὸς οὔσπερ ἦκω καὶ φέρω καινοὺς λόγους —
 τάχυνε δ', ὥς καὶ νυκτὸς ἄρμ' ἐπείγεται 660
 σκοτεινὸν, ὥρα δ' ἐμπόρους καθιέναι

ἄγκυραν ἐν δόμοισι πανδόκοις ξένων —
 ἐξελθέτω τις δομάτων τελεσφόρος,
 γυνή τ' ἑπαρχος, ἄνδρα δ' εὐπρεπέστερον·
 αἰδῶς γὰρ ἐν λέσχαισιν οὓς ἐπαργέμονς 665
 λόγους τίθησιν, εἶπε θαρσήςας ἀνὴρ
 πρὸς ἄνδρα, κασήμενεν ἐμφανὲς τέκμαρ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ξένοι, λέγοιτ' ἂν εἴ τι δεῖ πάρεστι γὰρ
 ὁποῖάπερ δόμοισι τοῖσδ' ἐπεικότα,
 καὶ θερμὰ λουτρὰ καὶ πόνων θελκτήρια, 670
 στρωμνὴ δικαίων τ' ὁμμάτων παρουσία.
 εἰ δ' ἄλλο προῖξαι δεῖ τι βουλιώτερον,
 ἀνδρῶν τόδ' ἐστὶν ἔργον, οἷς κοινώσομεν.

ΟΡ. ξένος μὲν εἰμι Δαυλιεὺς ἐκ Φωκῶων·
 στείχοντα δ' αὐτόφορον οἰκίαν σαγῇ 675
 εἰς Ἄργος, ὥσπερ δεῦρ' ἀπεξύγην πόδα,
 ἄγνως πρὸς ἄγνῳτ' εἶπε συμβαλὼν ἀνὴρ,
 ἐξιστορήσας καὶ σαφηνίσας ὁδὸν,
 Στρόφιός ὁ Φωκεὺς· πεύθομαι γὰρ ἐν λόγῳ·
 "ἐπεῖπερ ἄλλως, ὦ ξέν', εἰς Ἄργος κίεις, 680
 πρὸς τοὺς τεκόντας πανδίκως μεμνημένους
 τεθνεῶτ' Ὀρέστην εἰπὲ, μηδαμῶς λάθῃ.
 εἴτ' οὖν κομίζειν δόξα νικήσει φίλων,
 εἴτ' οὖν μέτοικον, ἐς τὸ πᾶν αἰεὶ ξένου,
 θάπτειν, ἐφετμὰς τάσδε πόρθημευσον πάλιν. 685
 νῦν γὰρ λέβητος χαλκίου πλευρώματα
 σποδὸν κέκευθεν ἀνδρὸς εὖ κεκλαυμένου."
 τοσαῦτ' ἀκούσας εἶπον. εἰ δὲ τυγχάνω
 τοῖς κυρίοισι καὶ προσήκουσιν λέγων
 οὐκ οἶδα, τὸν τεκόντα δ' εἰκὸς εἰδέναι. 690

ΗΛ. οἴ γ' ὧ, κατ' ἄκρας εἶπας οἷς πορθούμεθα.

ὦ δυσπάλαιστε τῶνδε δωμαίων ἄρὰ,
ὥς πόλλ' ἐπωπᾶς, κἀκποδῶν εὐ κείμενα
τόξοις πρόσωθεν εὐσκόποις χειρουμένη
φίλων ἀποφιλοῖς με τὴν παναθλίαν. 695

καὶ νῦν, Ὀρέστης ἦν γὰρ εὐβόλως ἔχων,
ἔξω κομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πόδα,
νῦν δ', ἥπερ ἦν δόμοισι βακχείας ἄλλης
ἱατρὸς ἐλπίς παραπεσοῦσαν ἐγγραφε.

ΟΡ. ἐγὼ μὲν οὖν ξένοισιν ᾧδ' εὐδαίμοσιν 700
κεδνῶν ἕκατι πραγμάτων ἂν ἤθελον
γνωστὸς γενέσθαι καὶ ξενωθῆναι· τί γὰρ
ξένου ξένοισιν ἔστιν εὐμενέστερον;
πρὸς δυσσεβείας <δ'> ἦν ἐμοὶ τόδ' ἐν φρεσὶν,
τοιόνδε πρᾶγμα μὴ καρανῶσαι φίλοις, 705
καταινέσαντα καὶ κατεξενωμένον.

ΚΛ. οὗτοι κυρήσεις μείον ἀξίας σέθεν,
οὐδ' ἦσσον ἂν γένοιο δώμασιν φίλος·
ἄλλος δ' ὁμοίως ἦλθεν ἂν τὰδ' ἀγγελῶν.
ἀλλ' ἔσθ' ὁ καιρὸς ἡμερεύοντας ξένους 710
μακρᾶς κελεύθου τυγχάνειν (τὰ πρόσφορα),
ἄγ' αὐτὸν εἰς ἀνδρῶνας εὐξένους δόμων,
ὀπισθόπους τε τούσδε καὶ ξυνεμπόρους·
κἀκεῖ κυρούντων σώμασιν τὰ πρόσφορα.
αἰνῶ δὲ πράσσειν ὥς ὑπευθύνη τάδε. 715
ἡμεῖς δὲ ταῦτα τοῖς κρατοῦσι δωμαίων
κοινώσομέν τε κοῦ σπανίζοντες φίλων
βουλευσόμεσθα τῆσδε συμφορᾶς πέρι.

ΧΟ. Εἶεν, φιλίαν, δμωῖδες οἰκων,
πότε δὴ στομάτων 720
δείξομεν ἰσχὺν ἐπ' Ὀρέστη;

ὦ πότνια χθών καὶ πότνι' ἀκτὴ
 χώματος, ἢ νῦν ἐπὶ ναυόρχω
 σώματι κεῖσθαι τῷ βασιλείῳ,
 νῦν ἐπάκουσον, νῦν ἐπάρηξον·
 νῦν γὰρ ἀκμάζει

725

Πειθῶ δολίαν ξυγκαταβῆναι,
 χθόνιον δ' Ἑρμῆν καὶ τὸν νύχιον
 τοῖσδ' ἐφοδεῦσαι
 ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν.

Ἔοικεν ἀνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κακόν·
 τροφὸν δ' Ὀρέστου τήνδ' ὀρῶ κεκλαυμένην,
 ποῖ δὴ πατεῖς, Κίλισσα, δωμαίων πύλας;
 λύπη δ' ἄμισθός ἐστί σοι ξυνέμπορος.

730

ΤΡΟΦΟΣ.

Αἰγισθον ἢ κρατοῦσα

. τοῖς ξένοις καλεῖν

ὥπως τάχιστ' ἄνωγεν, ὥς σαφέστερον
 ἀνὴρ ἀπ' ἀνδρὸς τὴν νεάγγελτον φάτιν
 ἐλθὼν πύθεται. τὴν δὲ πρὸς μὲν οἰκέτας
 θέτο σκυθρωπὸν, ἐντὸς ὁμμάτων γέλων
 κεύθουσ', ἐπ' ἔργοις διαπεπραγμένοις καλῶς

735

κείνῃ, δόμοις δὲ τοῖσδε παγκάκως ἔχει
 φήμης ὕφ' ἧς ἤγγειλαν οἱ ξένοι τορῶς.
 ἦ δὴ κλύων ἐκεῖν' ὅν εὐφρανεὶ νόον,
 εὖτ' ἂν πύθεται μῦθον. ὦ τάλαιν' ἐγώ·
 ὥς μοι τὰ μὲν παλαιὰ συγκεκραμένα
 ἄλλῃ δύσοιστα τοῖσδ' ἐν Ἀτρεΐδῃ δόμοις
 τυχόντ' ἐμὴν ἤλγυνεν ἐν στέροισι φρένα·
 ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδε πῆμ' ἀνεσχόμην.
 τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τλημόνως ἤντλουν κακά·

740

745

φίλον δ' Ὀρέστην, τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβὴν,
 ὃν ἐξέθρεψα μητροθέν δεδεγμένη, 750
 καὶ νυκτιπλάγκτων ὀρθίων κελευμάτων

* * * * *
 * * * * *
 καὶ πολλὰ καὶ μοχθήσ' ἀνωφέλητ' ἐμοὶ
 τλάσῃ· τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ ὥσπερ εἰ βοτὸν
 τρέφειν ἀνάγκη, πῶς γὰρ οὔ; στόχῳ φρενός·
 οὐ γάρ τι φωνεῖ παῖς ἔτ' ὢν ἐν σπαργάνοις, 755
 εἰ λιμὸς, ἢ δάψη τις, ἢ λιφουρία
 ἔχει· νέα δὲ νηδὺς αὐτάρκης τέκνων.
 τούτων πρόμαντις οὔσα, πολλὰ δ', οἶομαι,
 ψευσθεῖσα, παιδὸς σπαργάνων φαιδρύντρια,
 κναφεὺς τροφεὺς τε ταῦτόν εἰχέτην τέλος. 760
 ἐγὼ διπλᾶς δὲ τάσδε χειρωναξίας
 ἔχουσ' Ὀρέστην ἐξεθρεψάμην πατρί·
 τεθνηκότος δὲ νῦν τάλαινα πεύθομαι.
 στείχω δ' ἐπ' ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον
 οἴκων, θέλων δὲ τόνδε πεύσεται λόγον. 765

- ΧΟ. πῶς οὖν κελεύει νιν μολεῖν ἑσταλμένον;
 ΤΡ. ὅπως; λέγ' αὐτίς, ὥς μάθω σαφέστερον.
 ΧΟ. εἰ ξὺν λοχίταις, εἴτε καὶ μονοστιβῇ.
 ΤΡ. ἄρχειν κελεύει δορυφόρους ὀπάονας.
 ΧΟ. μή νυν σὺ ταῦτ' ἄγγελλε δεσπότου στύγει· 770
 ἀλλ' αὐτὸν ἐλθεῖν, ὥς ἀδειμάντως κλύῃ,
 ἄνωχθ' ὅσον τάχιστα γηθούσῃ φρενί.
 ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κερτὸς ὀρθοῦται λόγος.
 ΤΡ. ἀλλ' ἢ φρονεῖς εὖ τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις;
 ΧΟ. ἀλλ' εἰ τροπαίαν Ζεὺς κακῶν θήσῃ ποτέ. 775
 ΤΡ. καὶ πῶς; Ὀρέστης ἐλπίς οἴχεται δόμων.
 ΧΟ. οὔπω· κακὸς γε μάντις ἂν γνοίῃ τάδε.

- ΤΡ. τί φήσ; ἔχεις τι τῶν λελεγμένων δίχα;
 ΧΟ. ἄγγελλ' ἰοῦσα, προῶσσε τὰ πεσταλμένα.
 μέλει θεοῖσιν ὦν περ ἂν μέλη πέρι. 780
- ΤΡ. ἀλλ' εἶμι καὶ σοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις.
 γένοιτο δ' ὥς ἄριστα σὺν θεῶν δόσει.
- ΧΟ. Νῦν παραιτουμένα μοι, πάτερ
 Ζεῦ θεῶν Ὀλυμπίων,
 δὸς τύχας, τυχεῖν δέ μου κυρίως 785
 τὰ σώφροσυνεν μαιομένοις ἰδεῖν.
 διαδικᾶσαι πᾶν ἔπος
 ἔλακον, Ζεῦ, σὺ δέ νιν φυλάσσοις.
 ἔ ἔ, πρὸ δὲ δὴ ἄχθρων
 τὸν ἔσωθεν μελάθρων, Ζεῦ, 790
 θῆς, ἐπεὶ νιν μέγαν ἄρας,
 δίδυμα καὶ τριπλᾶ παλιμ-
 ποινα θέλων ἀμείψει.
- ἴσθι δ' ἀνδρὸς φίλου πῶλον εὖ-
 νιν ζυγένθ' ἐν ἄρμασιν 795
 πημάτων, ἐν δρόμῳ προστιθεῖς
 μέτρον. τίς ἂν σωζόμενον ῥυθμὸν
 τοῦτ' ἰδεῖν δάπεδον

785 sqq. Fortasse τυχεῖν δέ μοι | κύρι', ὥς τὰ σώφρον' εὖ
 μαιομένοις ἔρδειν | διὰ δίχας Παιᾶν ἔπος | ἔλακον· ὦ Ζεῦ, σὺ
 νιν φυλάσσοις. Haec ultima inserto ὦ et deleto δέ correxit
 Hermann.

796—799 Fortasse σὺ δ' (C. O. Mueller) ἐν δρόμῳ | πως
 τίθει μέτροισιν εὖ, σωζόμενον ῥυθμῶν, | τόδ' ἐπιδεῖν γαίης πέ-
 δον | ἀνομένων βημάτων ὄρεγμα. Cf. schol. μηδὲ ὑπερδραμῶν
 ἐν τῷ ἀπείδῳ διαρρήξῃ τὸν χαλινόν, et schol. Sept. 304.

ἀνομένων βημάτων ὄρεγμα;
 <ἔ ἔ, πρὸ δὲ δὴ ᾿χθρῶν
 τὸν ἔσωθεν μελάρων, Ζεῦ,
 θὲς, ἐπεὶ νιν μέγαν ἄρας,
 δίδυμα καὶ τριπλᾶ πάλιμ-
 ποινα θέλων ἀμείψει.>

οἳ τ' ἔσω δωμάτων
 Str. 2.
 πλουτογαθῇ μυχὸν νομίζετε,
 801
 κλῦτε, σύμφρονες θεοί.
 ἄγετε, τῶν πάλαι [πεπραγμένων]
 λύσασθ' αἶμα προσφάτοις δίκαις.
 γέρων φόνος
 μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι.
 805
 τὸ δὲ καλῶς κτάμενον, ὃ μέγα ναίων
 στόμιον, εὖ δὲς ἀνάγειν δόμον ἀνδρός,
 καὶ νιν ἐλευθερίας
 λαμπρὸν ἰδεῖν <φῶς> φίλοις
 810
 ὄμμασιν <ἐκ> δνοφερᾶς καλύπτρας.

ξυλλάβοι δ' ἐνδίκως
 Ant. 2.
 παῖς ὁ Μαίης, ἐπεὶ φορώτατος
 πρᾶξιν οὐρίσαι θέλων.
 πολέα δ' ἀμφανεῖ
 815
 χρηῖζων [κρυπτά]. ἄσκοπον δ' ἔπος λέγων
 νύκτα πρὸ τ' ὀμμάτων σκότον φέρει, καθ' ἡμέ-
 ραν [δ']
 οὐδὲν ἐμφανέστερος.
 <τὸ δὲ καλῶς κτάμενον, ὃ μέγα ναίων
 στόμιον, εὖ δὲς ἀνάγειν δόμον ἀνδρός,
 καὶ νιν ἐλευθερίας

λαμπρὸν ἰδεῖν φῶς φίλοις
 ὕμῃσιν ἐκ δυοφερῶς καλύπτρας.>

καὶ τότε ἤδη πλοῦτον Str. 3.
 δωμάτων λυτήριον, 820
 θῆλυν οὐριοστιάταν
 ὀξύκρεκτον γοατὰν νόμον
 μεθήσομεν πόλει· τὰ δ' εὖ
 ἐμὸν ἐμὸν κέρδος αὖξεται τόδ'· ἄ- 825
 τα δ' ἀποστατεῖ φίλων.
 σὺ δὲ θαρσῶν, ὅταν ἦκη
 μέρος ἔργων, ἐπαῦσας
 πατρὸς <οἶτον> θροοῦσα
 πρὸς σὲ "τέκνον" ματρὸς αὐδᾶ,
 ἐκπέραιν' ἀνεπίμομφον ἄταν. 830

Περσέως τ' ἐν φρεσὶν Ant. 3.
 καρδίαν σχεθὼν <σχεδρᾶν>,
 τοῖς θ' ὑπὸ χθονὸς φίλοις
 τοῖς τ' ἀνωθεν προπράσσω χάριν,
 Γοργόνος λυγρᾶς ἐνδοθεν 835
 φοινίαν ἄταν τίθει, τὸν αἴτιον δ'
 ἑξαπόλλυ μόνον.
 <σὺ δὲ θαρσῶν, ὅταν ἦκη
 μέρος ἔργων, ἐπαῦσας
 πατρὸς οἶτον θροοῦσα
 πρὸς σε "τέκνον" ματρὸς αὐδᾶ,
 ἐκπέραιν' ἀνεπίμομφον ἄταν.>

819 πλοῦτον corruptum.

824—826 corrupti.

ΑΠΙΣΘΟΣ.

Ἦκω μὲν οὐκ ἄκλητος, ἀλλ' ὑπάγγελος·
 νέαν φάτιν δὲ πεύθομαι λέγειν τινὰς
 ξένους μολόντας οὐδαμῶς ἐφίμερον, 840
 μόρον γ' Ὀρέστον. καὶ τόδ' ἀμφέρειν δόμοις
 γένοιτ' ἂν ἄχθος δείματοστάγ' ἐσφόνῳ
 τῷ πρόσθεν ἐλκαίνοντι καὶ δεδηγμένῳ.
 πῶς ταῦτ' ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω;
 ἢ πρὸς γυναικῶν δειματούμενοι λόγοι 845
 πεδάρσοιι θυφύσκουσι, θυήσκοντες μάτην;
 τί τῶνδ' ἂν εἴποις ὥστε δηλῶσαι φρενί;

ΧΟ. ἠκούσαμεν μὲν, πυκνάνου δὲ τῶν ξένων
 εἴσω παρελθόν. οὐδὲν ἀγγέλων σθένος
 ὥς αὐτὸν ἀνδρὸς ἀνδρα πεύθεσθαι πάρα. 850

ΑΙ. ἰδεῖν ἐλέγξαι τ' αὖ θέλω τὸν ἄγγελον,
 εἴτ' αὐτὸς ἦν θυήσκοντος ἐγγύθεν παρῶν,
 εἴτ' ἐξ ἀμαρυᾶς κληρόνος λέγει μαθῶν,
 οὔτοι φρέν' ἂν κλέψειεν ὠματωμένην.

ΧΟ. Ζεῦ Ζεῦ, τί λέγω, πόθεν ἄρξωμαι 855
 τάδ' ἐπευχομένη καπιθεάζουσ',
 ὑπὸ δ' εὐνοίας

πῶς ἴσον εἰποῦσ' ἀνύσωμαι;
 νῦν γὰρ μέλλουσι μίανθεῖσαι
 πειραὶ κοπάνων ἀνδροδαΐκτων 860
 ἢ πάνυ θήσειν Ἀγαμεμνονίων
 οἰκῶν ὅλεθρον διὰ παντός,
 ἢ πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίᾳ

841—843 Fortasse καὶ τόδ' ἂν (sic Turnebus) φέρειν δό-
 μος | ἔλοιτ' ἂν ἄχθος, αἵματοσταγὲ φόβῳ | τὸ πρόσθεν ἐλκαί-
 νων τε καὶ δεδηγμένος.

- δαίων ἀρχάς τε πολισσονόμους
πατέρων θ' ἔξει μέγαν ὄλβον. 865
τοιάνδε πάλην μόνος ὦν ἔφεδρος
δισσοῖς μέλλει θεῖος Ὀρέστης
ἄψιν· εἴη δ' ἐπὶ νίκη.
- ΑΙ. ἐή, ὀτοτοτοῖ.
ΧΘ. ἔα ἔα μάλα· 870
πῶς ἔχει; πῶς κέκρανται δόμοις;
ἀποσταθῶμεν πράγματος τελουμένου,
ὅπως δοκῶμεν τῶνδ' ἀναίτιαι κακῶν
εἶναι· μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος.
- ΟΙ. Οἴμοι, πανοίμοι δεσπότη (τελουμένου), 875
οἴμοι μάλ' αὖθις ἐν τρίτοις προσφθέγμασιν.
Αἰγισθος οὐκέτ' ἔστιν. ἀλλ' ἀνοίξατε
ὅπως τάχιστα, καὶ γυναικείους πύλας
μοχλοῖς χαλᾶτε· καὶ μάλ' ἡβῶντος δὲ δεῖ,
οὐχ ὥστ' ἀρῆξαι διαπεπραγμένῳ· τί γάρ; 880
λοὺ ἰού.
κωφοῖς αὐτῷ καὶ καθεύδουσιν μάτην
ἄκραντα βάζω. ποῖ Κλυταιμνήστρα; τί δρᾷ;
ἔοικε νῦν αὖ τῆσδε συζύγου πέλας
αὐχὴν πεσεῖσθαι πρὸς δίκην πεπληγμένος.
- ΚΛ. Τί δ' ἔστι χροῆμα; τίνα βοήν ἴσσης δόμοις; 885
ΟΙ. τὸν ζῶντα καίνειν τοὺς τεθνηκότας λέγω.
- ΚΛ. οὐ γὰρ ξυνῆκα τοῦτος ἐξ αἰνιγμάτων.
δόλοις ὀλούμεθ', ὥσπερ οὖν ἐκτεínaμεν.
δοίη τις ἀνδροκμηῖτα πέλεκυν ὡς τάχος·
εἰδῶμεν εἰ νικῶμεν, ἢ νικώμεθα. 890
ἐνταῦθα γὰρ δὴ τοῦδ' ἀφικόμεν κακοῦ.
- ΟΡ. Σὲ καὶ ματεύω· τῷδε δ' ἀρκούντως ἔχει.
ΚΛ. οὐ γὰρ τέθνηκας, φίλτατ' Αἰγίσθου βία.

- ΟΡ. φιλεῖς τὸν ἄνδρα; τοιγὰρ ἐν ταύτῳ τάφῳ
κείσει. θανόντα δ' οὔτι μὴ προδῶς ποτέ. 895
- ΚΛ. ἐπίσχες, ὦ παῖ, τόνδε δ' αἰδεσθαι, τέκνον,
μαστὸν, πρὸς ᾧ σὺ πολλὰ δὴ βρίζων ἔμα
οὔλοισιν ἐξήμελξας εὐτραφὲς γάλα.

ΟΡ. Πυλάδῃ, τί δράσω; μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν;

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

- ποῦ δὴ τὰ λαμπρὰ Λοξίου μαντεύματα 900
τὰ πυθόχρηστα, πιστὰ δ' εὐορκώματα;
ἔπαντας ἐχθροὺς τῶν θεῶν ἡγοῦ πλέον.
- ΟΡ. κρίνω σὲ νικῶν, καὶ παραινεῖς μοι καλῶς.
ἔπον, πρὸς αὐτὸν τόνδε σὲ σφάξαι θέλω.
καὶ ζῶντα γὰρ νιν κρείσσον' ἡγήσω πατρός· 905
τούτῳ θανοῦσα συγκάθευδ', ἐπεὶ φιλεῖς
τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν δ' ἐχρῆν φιλεῖν στυγεῖς.
- ΚΛ. ἐγὼ σ' ἔθρεψα, σὺν δὲ γηράναι θέλω.
- ΟΡ. πατροκτονοῦσα γὰρ ξυνοικήσεις ἐμοί;
- ΚΛ. ἡ Μοῖρα τούτων, ὦ τέκνον, παραιτία. 910
- ΟΡ. καὶ τόνδε τοίνυν Μοῖρ' ἐπόρσυνεν μόρον.
- ΚΛ. οὐδὲν σεβίζει γενεθλίους ἄρας, τέκνον;
- ΟΡ. τεκοῦσα γὰρ μ' ἔθρεψας ἐς τὸ δυστυχές.
- ΚΛ. οὔτοι σ' ἀπέθριψ' ἐς δόμους δορυξένους.
- ΟΡ. διχῶς ἐπράθην ὦν ἐλευθέρου πατρός. 915
- ΚΛ. ποῦ δῆθ' ὁ τίμος, ὅντιν' ἀντεδεξάμην;
- ΟΡ. αἰσχύνομαι σοι τοῦτ' ὀνειδίσαι σαφῶς.
- ΚΛ. μὴ ἄλλ' εἴφ' ὁμοίως καὶ πατρός τοῦ σοῦ μάτας.
- ΟΡ. μὴ 'λερχε τὸν πονοῦντ' ἔσω καθημένη.
- ΚΛ. ἄλγος γυναιξὶν ἀνδρὸς εἶργεσθαι, τέκνον. 920
- ΟΡ. τρέφει δέ γ' ἀνδρὸς μόχθος ἡμένας ἔσω.
- ΚΛ. κτανεῖν ἔοικας, ὦ τέκνον, τὴν μητέρα.
- ΟΡ. σὺ τοι σεαυτὴν, οὐκ ἐγὼ, κατακτενεῖς.

- ΚΛ. ὄρα, φύλαξαι μητρὸς ἐγκότους κύνας.
 ΟΡ. τὰς τοῦ πατρὸς δὲ πῶς φύγω, παρεῖς τάδε; 925
 ΚΛ. ἔοικα θορηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην.
 ΟΡ. πατρὸς γὰρ αἶσα τόνδ' ἐπουριζει μόρον.
 ΚΛ. οἷ' γὰρ τεκοῦσα τόνδ' ὄφιν ἐθρεψάμην.
 ΟΡ. ἦ κάρτα μάντις οὐξ ὄνειράτων φόβος.

- ΚΛ.
 ΟΡ. ἔκανες ὅν οὐ χρῆν, καὶ τὸ μὴ χρεῶν πάθε. 930
 ΧΟ. στένω μὲν οὖν καὶ τῶνδε συμφορὰν διπλῆν·
 ἐπεὶ δὲ πολλῶν αἱμάτων ἐπήκρισεν
 τλήμων Ὀρέστης, τοῦθ' ὅμως κίρνούμεθα,
 ὀφθαλμὸν οἴκων μὴ πανώλεθρον πεσεῖν. 934

Ἔμολε μὲν δίκαια Πριαμίδαις χρόνῳ, Str. 1.
 βαρύνδικος ποινά·

ἔμολε δ' ἐς δόμον τὸν Ἀγαμέμνονος
 διπλοῦς λέων, διπλοῦς Ἄρης.
 ἔλασε δ' ἐς τὸ πᾶν ὁ πυθοχρήστας φρυγᾶς 940
 θεόθεν εὖ φραδαῖσιν ὠρμημένος.
 ἐπολολύξατ' ὦ δεσποσύνων δόμων
 ἀναφυγᾶ κακῶν καὶ κτεάνων τριβᾶς,
 ὑπὸ δυοῖν μισστόροιν δυσοίμου τύχας. 945

ἔμολε δ' ὦ μέλει κρυπταδίου μάχας Ant. 1.
 δολιόφρων ποινά·

ἔτιγε δ' ἐν μάχῃ χειρὸς ἐτητύμως
 Διὸς κόρα — Δίκην δέ νιν
 προσαγορευόμεν βροτοὶ τυχόντες καλῶς — 950
 ὀλέθριον πνέουσ' ἐν ἐχθροῖς κότον.
 <ἐπολολύξατ' ὦ δεσποσύνων δόμων
 ἀναφυγᾶ κακῶν καὶ κτεάνων τριβᾶς,
 ὑπὸ δυοῖν μισστόροιν δυσοίμου τύχας.>

τάπερ ὁ Λοξίας ὁ Παρνάσιος Str. 2.
 μέγαν ἔχων μυχὸν χθονὸς ἐπωρθία-
 ξε, δολίαν δόλοισ βλαπτομένην <πάλιν 955
 βλάβαν> ἐγχρονησθεῖσαν ἐποίχεται.
 κρατεῖται πῶς τὸ θεῖον . . .
 πάρα τὸ μὴ υ - ὑπουργεῖν κακοῖς,
 ἄξια δ' οὐρανοῦχον ἀρχὰν σέβειν. 960
 πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν.
 μέγα δ' ἀφηρέθη ψάλιον οἰκίων·
 ἄνα γε μὰν δόμοι· πολλὸν ἔγαν χρόνον
 χαμαιπετεῖς ἔκεισθ' αἰέ.

τάχα δὲ παντελὴς ἀμείψει χρόνος Ant. 2.
 πρόθυρα δωμάτων υ υ υ - υ -, 966
 ὅταν ἀφ' ἐστίας πᾶν ἐλατῇ μῦσος
 καθαρμοῖσιν ἀτῶν ἐλατηρίοις,
 τύχα δ' εὐπρόσωπ' ἐπωπᾶ τὸ πᾶν.
 ἰδεῖν ἀκοῦσαι θροεομένοις 970
 μέτοικοι δόμων πεσοῦνται πάλιν.
 πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν.
 <μέγα δ' ἀφηρέθη ψάλιον οἰκίων·
 ἄνα γε μὰν δόμοι· πολλὸν ἔγαν χρόνον
 χαμαιπετεῖς ἔκεισθ' αἰέ.>

ΟΡ. Ἴδεσθε χώρας τὴν διπλὴν τυραννίδα
 πατροκτόνους τε δωμάτων πορθητόρας.
 σεμνοὶ μὲν ἦσαν ἐν θρόνοις τόθ' ἡμενοί, 975
 φίλοι δὲ καὶ νῦν, ὥς ἐπεικάσαι πάθῃ

πάρεστιν, ὅρκος τ' ἐμμένει πιστώμασιν.
 ξυνώμοσαν μὲν θάνατον ἀθλίῳ πατρὶ
 καὶ ξυνθανεῖσθαι· καὶ τὰδ' εὐόρκως ἔχει.
 ἴδεσθε δ' αὖτε, τῶνδ' ἐπήκοοι κακῶν, 980
 τὸ μηχανήμα, δεσμὸν ἀθλίῳ πατρὶ,
 πέδας τε χειροῖν καὶ ποδοῖν ξυνωρίδα,
 ἐκτείναντ' αὐτὸ καὶ κύκλῳ παρασταδὸν
 στέγαστρον ἀνδρὸς δείξασθ', ὡς ἴδῃ πατήρ,
 οὐχ οὐμὸς, ἀλλ' ὁ πάντ' ἐποπτεύων τάδε 985
 "Ἥλιος, ἄναγνα μητρὸς ἔργα τῆς ἐμῆς·
 ὥς ἂν παρῇ μοι μάρτυς ἐν δίκῃ ποτὲ,
 ὥς τόνδ' ἐγὼ μετῆλθον ἐνδίκῳ μόνον
 τὸν μητρός· Αἰγίσθου γὰρ οὐ λέγω μόνον·
 ἔχει γὰρ αἰσχυντήρος, ὡς νόμος, δίκην· 990
 ἥτις δ' ἐπ' ἀνδρὶ τοῦτ' ἐμήσατο στύγος,
 ἐξ οὗ τέκνων ἤνεργ' ὑπὸ ζώνην βάρος,
 φίλον τέως, νῦν δ' ἐχθρὸν, ὡς φαίνει, κακὸν,
 τί σοι δοκεῖ; μύθαινά γ', εἴτ' ἔχιδν' ἔφν
 σήπειν θιγοῦσ' ὄμαυλον οὐ δεδηγμένον, 995
 τόλμης ἕκατι κᾶκδίκου φρονήματος. 996
 τοιάδ' ἐμοὶ ξύνοικος ἐν δόμοισι μὴ 1005
 γένοιτ'· ὀλοίμην πρόσθεν ἐκ θεῶν ἄπαις.

ΧΘ. αἰαῖ (αἰαῖ) μελέων ἔργων·
 στυγερῶ θανάτῳ διεπράχθης.
 αἰαῖ (αἰαῖ,)

μίμνοντι δὲ καὶ πάθος ἀνθεῖ.
 ΟΡ. ἔδρασεν ἢ οὐκ ἔδρασε; μαρτυρεῖ δέ μοι 1010
 φᾶρος τόδ', ὡς ἔβαψεν Αἰγίσθου ξίφος.
 φόνου δὲ κηλὶς ξὺν χρόνῳ ξυμβάλλεται,
 πολλὰς βαφὰς φθείρουσα τοῦ ποικίλματος. 1013
 τί νιν προσειπὼν καὶ τύχοιμ' ἂν εὐστοχῶν; 997

ἄγρευμα θηρὸς, ἢ νεκροῦ ποδένδυτον
 ὁροίτης κατασκήνωμα; δίκτυον μὲν οὖν
 ἄρκυν τ' ἂν εἴποις καὶ ποδιστήρας πέδας. 1000
 τοιοῦτον ἂν κτήσαιτο φηλήτης ἀνὴρ
 ξένων ἀπαιολήματ' ἀργυροστερῇ
 βίον νομίζων, τῷδ' ἔτ' ἂν δολώματι
 πολλοὺς ἀναιρῶν πολλὰ θερμαίνουι φρένα. 1004
 πατρόκτονον δ' ὕφασμα προσφωνῶν τόδε, 1015
 ἀλγῶν μὲν ἔργα καὶ πάθας γένος τε πᾶν 1016
 νῦν αὐτὸν αἰνῶ, νῦν ἀποιμώξω παρ' ὧν 1014
 ἄζηλα νίκης τῆσδ' ἔχω μιάσματα. 1017

ΧΟ. οὔτις μερόπων ἀσινῆς βίωτον
 διὰ παντὸς ἀπήμον' ἀμείψει·

αἰαῖ αἰ<αῖ>,

μόχθος δ' ὃ μὲν ἀντίχ', ὃ δ' ἤξει. 1020

ΟΡ. ἀλλ', ὥς ἂν εἰδῇτ' — οὐ γὰρ οἶδ' ὅπη τελεῖ,
 ὥσπερ ξὺν ἵπποις ἡμιοστροφῶν δρόμου
 ἔξωτέρω· φέρουσι γὰρ νικώμενον
 φρένες δύσαρκτοι· πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος
 ἄδειν ἔτοιμος, ἢ δ' ὑπορχεῖσθαι κρότῳ — 1025
 ἕως δ' ἔτ' ἔμφρων εἰμὶ, κηρύσσω φίλοις·
 κτανεῖν τέ φημι μητέρ' οὐκ ἄνευ δίκης,
 πατροκτόνον μίasma καὶ θεῶν στύγος,
 καὶ φίλτρα τόλμης τῆσδε πλειστηρίζομαι
 τὸν πυθόμαντιν Λοξίαν, χρήσαντ' ἐμοὶ 1030
 πρᾶξαντι μὲν ταῦτ' ἐκτὸς αἰτίας κακῆς
 εἶναι, παρέντα δ' — οὐκ ἔρῳ τὴν ζημίαν·
 τόξω γὰρ οὔτις πημάτων ἐφίξεται.
 καὶ νῦν ὁρᾷτέ μ', ὥς παρεσκευασμένος
 ξὺν τῷδε θαλλῷ καὶ στέφει προσίξομαι 1035
 μεσόμεφαλόν θ' ἵδρυμα, Λοξίου πέδον,

πυρός τε φέγγος ἄφθιτον κεκλημένον,
φεύγων τόδ' αἶμα κοινόν· οὐδ' ἐφ' ἐστίαν
ἄλλην τραπέσθαι Λοξίας ἐφίετο.

τὰ δ' ἐν χρόνῳ μοι πάντας Ἀργείους λέγω 1040
καὶ μαρτυρεῖν μοι μενελεὶ ὥς ἐπορσύνθη κακά.
ἐγὼ δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος,
ζῶν καὶ τεθνηκὼς τάσδε κληδόνας λιπών.

ΧΟ. ἀλλ', εὖ γε πράξας, μήτ' ἐπιξευχθῆς στόμα
φήμη πονηρᾶ, μήτ' ἐπιγλωσσῶ κακά· 1045
ἤλευθέρωσας πᾶσαν Ἀργείων πόλιν,
δυοῖν δρακόντοιν εὐπετῶς τεμὼν κέρα.

ΟΡ. ἴα·

ποῖαι γυναῖκες αἶδε, Γοργόνων δίκην
φαιοχίτωνες καὶ πεπλεκτανημέναί
πυκνοῖς δράκουσιν· οὐκέτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ. 1050

ΧΟ. τίνες σὲ δόξαι, φίλτατ' ἀνθρώπων πατρί,
στροβοῦσιν; ἴσχε, μὴ φοβοῦ, νικῶν πολὺ.

ΟΡ. οὐκ εἰσὶ δόξαι τῶνδε πημάτων ἐμοί·
σαφῶς γὰρ αἶδε μητρὸς ἔγκοτοι κύνες.

ΧΟ. ποταίνιον γὰρ αἶμά σοι χεροῖν ἔτι· 1055
ἐκ τῶνδ' ἐ τοι ταραγμὸς ἐς φρένας πίπτει.

ΟΡ. ἄναξ Ἀπολλον, αἶδε πληθύνουσι δῆ,
κᾶξ ὀμμάτων σταῖζουσιν αἶμα δυσφιλές.

ΧΟ. εἶσω καθαυμός· Λοξίου δὲ προσθιγών,
ἐλεύθερόν σε τῶνδε πημάτων κτίσει. 1060

ΟΡ. ὑμεῖς μὲν οὐχ ὀρᾶτε τάσδ', ἐγὼ δ' ὀρῶ·
ἐλαύνομαι δὲ κοῦκέτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ.

ΧΟ. ἀλλ' εὐτυχοίης, καὶ σ' ἐποπτεύων πρόφρων
θεὸς φυλάσσοι καιρίοισι συμφοραῖς.

1041 corruptus.

Ὅδε τοι μελάρθοις τοῖς βασιλείοις
τρίτος αὖ χειμῶν 1065

πνεύσας γονίας ἐτελέσθη.

παιδόβοροι μὲν πρῶτον ὑπῆρξαν
μόχθοι τάλανές [τε Θυέστου].
δεύτερον ἀνδρὸς βασιλεία πάθη, 1070

λουτροδάϊκτος δ' ὤλετ' Ἀχαιῶν
πολέμαρχος ἀνὴρ.
νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθέ ποθεν σωτήρ,
ἢ μόρον εἶπω;

ποῖ δῆτα κρανεῖ, ποῖ καταλήξει 1075
μετακοιμισθὲν μένος ἄτης;

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

VII.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ
ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΠΙΘΙΑΣ ΠΡΟΦΗΤΙΣ.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑΣ ΕΙΔΩΛΟΝ.

ΧΟΡΟΣ ΕΥΜΕΝΙΔΩΝ.

ΑΘΗΝΑ.

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὁρέστης ἐν Δελφοῖς περιεχόμενος ὑπὸ τῶν Ἐρινύων
βουλῇ Ἀπόλλωνος παρεγένετο εἰς Ἀθήνας εἰς τὸ ἱερὸν τῆς
Ἀθηνᾶς· ἥς βουλῇ νικήσας κατῆλθεν εἰς Ἄργος. τὰς δὲ
Ἐρινύας πρᾶννασα προσηγόρευσεν Εὐμενίδας. παρ' οὐδε- 4
τέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιία.

ΕΥΜΕΝΙΑΔΕΣ.

ΠΡΟΦΗΤΙΣ.

Πρῶτον μὲν εὐχῇ τῇδε πρεσβεύω θεῶν
 τὴν πρωτόμαντιν Γαῖαν· ἐκ δὲ τῆς Θέμιν,
 ἣ δὴ τὸ μητρὸς δευτέρα τόδ' ἔξετο
 μαντεῖον, ὥς λόγος τις· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ
 λέχει, θελούσης, οὐδὲ πρὸς βίαν τινὸς, 5
 Τιτανὶς ἄλλη παῖς Χθονὸς καθέζετο,
 Φοῖβη· δίδωσι δ' ἣ γενέθλιον δόσιν
 Φοῖβω· τὸ τήθης δ' ὄνομ' ἔχει παρῶννυμον.
 λιπὼν δὲ λίμνην Ἀηλίαν τε χοιράδα,
 κέλσας ἐπ' ἅκτας ναυπόρους τὰς Παλλάδος, 10
 ἐς τήνδε γαῖαν ἦλθε Παρνησοῦ θ' ἔδρας.
 πέμπουσι δ' αὐτὸν καὶ σεβίζουσιν μέγα
 κελευθοποιοὶ παῖδες Ἑφαίστου, χθόνα
 ἀνήμερον τιθέντες ἡμερωμένην.
 μολόντα δ' αὐτὸν κάρτα τιμαλφεῖ λεως 15
 Δελφός τε χώρας τῇσδε προμνήτης ἄναξ.
 τέχνης δέ νιν Ζεὺς ἔνθεον κτίσας φρένα
 ἵζει τέταρτον τοῖσδε μάντιν ἐν θρόνοις·
 Διὸς προφήτης δ' ἐστὶ Λοξίας πατρός.
 τούτους ἐν εὐχαῖς φροιμιάζομαι θεούς. 20
 Παλλὰς προναία δ' ἐν λόγοις πρεσβεύεται.
 σέβω δὲ νύμφας, ἔνθα Κωρυκὶς πέτρα

κοίλῃ, φίλοισι, δαιμόνων ἀναστροφῇ·
 Βρόμιος ἔχει τὸν χῶρον, οὐδ' ἀμνημονῶ,
 ἐξ οὔτε Βάκχαις ἐστρατήγησεν θεός, 25
 λαγῶ δίκην Πενθεΐ καταρράψας μόρον·
 Πλειστοῦ τε πηγὰς καὶ Ποσειδῶνος κράτος
 καλοῦσα καὶ τέλειον ὕψιστον Δία,
 ἔπειτα μάντις ἐς θρόνους καθιζάνω.
 καὶ νῦν τυχεῖν με τῶν πρὶν εἰσόδων μακροῦ 30
 ἄριστα δοῖεν· κεῖ τις Ἑλλήνων πάρος,
 ἴτων πάλω λαχόντες, ὥς νομίζεται·
 μαντεύσομαι γὰρ ὥς ἂν ἡγήται θεός.

Ἡ δεινὰ λέξαι, δεινὰ δ' ὀφθαλμοῖς δρακεῖν
 πάλιν μ' ἐπεμψεν ἐκ δόμων τῶν Λοξίου, 35
 ὥς μή με σωκεῖν μηδ' ἔτ' ἀκταίνειν βάσιν·
 τρέχω δὲ χερσίν, οὐ ποδωκεία σκελῶν·
 δείσασα γὰρ γραῦς οὐδέν, ἀντίπαις μὲν οὔν.
 ἐγὼ μὲν ἔρπω πρὸς πολυστεφεῇ μυχόν·
 ὁρῶ δ' ἐπ' ὀμφαλῶ μὲν ἄνδρα θεομυσῇ 40
 ἔδραν ἔχοντα προστρόπαιον, αἵματι
 στάζοντα χεῖρας καὶ νεοσπαδὲς ξίφος
 ἔχοντ' ἐλάας θ' ὕψιγέννητον κλάδον,
 λήνει μεγίστῳ σωφρόνως ἐστεμμένον,
 ἀργῇτι μαλλῶ· τῇδε γὰρ τρανῶς ἔρῳ. 45
 πρόσθεν δὲ τάνδρὸς τοῦδε θαυμαστός λόχος
 εὐδαι γυναικῶν ἐν θρόνοισιν ἡμενος.
 οὔτοι γυναικάς, ἀλλὰ Γοργόνας λέγω,
 οὐδ' αὖτε Γοργείοισιν εἰκάσω τύποις.

44 μεγίστῳ corruptum.

εἰδὸν ποτ' ἤδη Φινέως γεγραμμένας 50
 δεῖπνον φερούσας· ἄπτεροί γε μὴν ἰδεῖν
 αὐται, μέλαιναι δ' ἐς τὸ πᾶν βδελύκτροποι.
 ῥέγκουσι δ' οὐ πλατοῖσι φυσιάμασιν·
 ἐκ δ' ὁμμάτων λείβουσι δυσφιλή λίβα·
 καὶ κόσμος οὔτε πρὸς θεῶν ἀγάλματα 55
 φέρειν δίκαιος οὔτ' ἐς ἀνθρώπων στέγας.
 τὸ φῦλον οὐκ ὥπωπα τῆσδ' ὁμιλίας,
 οὐδ' ἦτις αἶα τοῦτ' ἐπεύχεται γένος
 τρέφουσ' ἀνατελὲς μὴ μεταστένειν πόνον.
 τάντεῦθεν ἤδη τῶνδε δεσπότη δόμων 60
 αὐτῷ μελέσθω Λοξία μεγασθενεῖ.
 λατρώμαντις δ' ἐστὶ καὶ τερασκόπος
 καὶ τοῖσιν ἔλλοις δωμάτων καθάρσιος.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Οὔτοι προδώσω· διὰ τέλους δέ σοι φύλαξ
 ἐγγὺς παρεστὼς καὶ πρόσω δ' ἀποστατῶν 65
 ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς οὐ γενήσομαι πέπων.
 καὶ νῦν ἀλούσας τάσδε τὰς μάργους δρᾶς·
 ὕπνω πεσοῦσαι δ' αἶε κατάπτυστοι κόραι,
 <Νυκτὸς> παλαιαὶ παῖδες, αἷς οὐ μίγνυνται
 θεῶν τις οὐδ' ἄνθρωπος οὐδὲ θῆρ ποτε. 70
 κακῶν δ' ἕκατι κἀγένοντ', ἐπεὶ κακὸν
 σκότον νέμονται Τάρταρόν θ' ὑπὸ χθονός,
 μισήματ' ἀνδρῶν καὶ θεῶν Ὀλυμπίων.
 ὅμως δὲ φεῦγε μηδὲ μαλθακὸς γένῃ.
 ἐλῶσι γάρ σε καὶ δι' ἡπείρου μακρᾶς, 75
 βεβῶντ' ἄν' αἰετὴν πλανοστιβῇ χθόνα

76 Fortasse ἐκβάντα δ' αἰετὴν.

ὑπέρ τε πόντον καὶ περιρρύτας πόλεις.
καὶ μὴ πρόκαμνε τόνδε βουκολούμενος
πόνον· μολῶν δὲ Παλλάδος ποτὶ πτόλιν
Ἴξου παλαιὸν ἄγκαθεν λαβίων βρέτας.
κῶκεϊ δικαστὰς τῶνδε καὶ θελκτηρίους
μύθους ἔχοντες μηχανὰς εὐρήσομεν,
ὥστ' ἐς τὸ πᾶν σε τῶνδ' ἀπαλλάξαι πόνων.
καὶ γὰρ κτανεῖν σ' ἔπεισα μητρῶον δέμας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄναξ Ἀπολλων, οἶσθα μὲν τὸ μὴ ἀδικεῖν·
ἐπεὶ δ' ἐπίστα, καὶ τὸ μὴ ἀμελεῖν μάθε.
σθένος δὲ ποιεῖν εὖ φερέγγυνον τὸ σόν.
ΑΠ. μέμνησο, μὴ φόβος σὲ νικᾷτω φρένας.
σὺ δ', αὐτάδελφον αἶμα καὶ κοινοῦ πατρὸς,
Ἑρμῇ, φύλασσε· κάρτα δ' ὦν ἐπώνυμος
πορπαῖος ἴσθι, τόνδε ποιμαίνων ἐμὸν
ικέτην. σέβει τοι Ζεὺς τόδ' ἐκνόμων σέβας,
ὀρμώμενον βροτοῖσιν εὐπόμπῳ τύχῃ.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Εὐδοιτ' ἄν, ὦή, καὶ καθευδουσῶν τί δεῖ;
ἐγὼ δ' ὑφ' ὑμῶν ὧδ' ἀπητιμασμένη
ἄλλοισιν ἐν νεκροῖσιν, ὧν μὲν ἔκτανον
ὕνειδος ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐκλείπεται,
αἰσχροῶς δ' ἁλῶμαι· προυννέπω δ' ὑμῖν ὅτι
ἔχω μεγίστην αἰτίαν κείνων ὑπερ·
παθοῦσα δ' οὕτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλτάτων, 10
οὐδεὶς ὑπέρ μου δαιμόνων μηνίεται,
κατασφαγείσης πρὸς χερῶν μητροκτόνων.
ὄρα δὲ πληγὰς τάσδε καρδίᾳ σέθεν·

εὔδουσα γὰρ φρήν ὕμῃσιν λαμπρύνεται,
 ἐν ἡμέρᾳ δὲ μοῖρ' ἀπρόσκοπος φρενῶν. 105
 ἢ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε,
 80 χοάς τ' αἰίνους, νηφάλια μειλίγματα,
 καὶ νυκτίσμενα δειπν' ἐπ' ἐσχάρα πυρὸς
 ἔθνον, ὥραν οὐδενὸς κοινὴν θεῶν.
 καὶ πάντα ταῦτα λάξ ὁρῶ πατούμενα. 110
 ὃ δ' ἐξαλύξας οἴχεται νεβροῦ δίκην,
 καὶ ταῦτα κούφως ἐκ μέσων ἀρκυστάτων
 85 ὥρουσεν ὑμῖν ἐγκατιλλώσας μέγα.
 ἀκούσαθ' ὥς ἔλεξα τῆς ἐμῆς περὶ
 ψυχῆς, φρονήσατ', ὧ κατὰ χθονὸς θεαί· 115
 ὕναρ γὰρ ὑμᾶς νῦν Κλυταιμνήστρα καλῶ.

ΧΟΡΟΣ.

(μυγμός.)

ΚΛ. μύξοιτ' ἄν, ἀνὴρ δ' οἴχεται φεύγων πρόσω·
 φίλοι γὰρ εἰσιν οὐκ ἐμοῖς προσεικότες.

ΧΟ. (μυγμός.) 120

ΚΛ. ἄγαν ὑπνώσσεις κοῦ κατοικτίζεις πάθος·
 φρονεὺς δ' Ὀρέστης τῆσδε μητρὸς οἴχεται.

ΧΟ. (ὠγμός.)

ΚΛ. ὦξεις, ὑπνώσσεις· οὐκ ἀναστήσει τάχος;
 τί σοι πέπρακται πράγμα πλὴν τεύχειν κακά; 125

ΧΟ. (ὠγμός.)

ΚΛ. ὕπνος πόνος τε κύριοι συνωμόται
 δεινῆς δρακάνης ἐξεκήραναν μένος.

ΧΟ. (μυγμός διπλοῦς ὀξύς.)

λαβὲ λαβὲ λαβὲ λαβὲ, φράζου. 130

ΚΛ. ὕναρ διώκεις θῆρα, κλαγγάνεις δ' ἄπερ
 κῶν μέριμναν οὔ ποτ' ἐκλείπων πόνου.
 τί δρᾷς; ἀνίστω, μὴ σε νικάτω πόνος,

μηδ' ἀγνοήσῃς πῆμα μαλθαχθεῖς ὕπνῳ.
 ἔλγῃσον ἥπαρ ἐνδίκῳις ὀνειδέσιν· 135
 τοῖς σώφροσιν γὰρ ἀντίκεντρα γίγνεται.
 σὺ δ' αἵματηρὸν πνεῦμ' ἐπουρίσασα τῷ,
 ἀτμῷ κατισχναίνουσα, νηδύος πυρὶ,
 ἔπου, μάραινε δευτέροισ διώγμασιν.
 ΧΟ. Ἔγρει', ἔγριζε καὶ σὺ τήνδ', ἐγὼ δὲ σέ. 140
 εὔδεις; ἀνίστω, ἀπολακτίσας ὕπνον,
 ἰδώμεθ' εἴ τι τοῦδε φροίμιου ματῆ.

ἰὸν ἰὸν πόπαξ· ἐπάθομεν, φίλαι, — Str. 1.
 ἢ πολλὰ δὴ παθοῦσα καὶ μάτην ἐγὼ —
 ἐπάθομεν πάθος δυσαχὲς, ὦ πόποι, 145
 ἄφερτον κακόν·
 ἐξ ἀρκύων πέπτωκεν οἴχεταί θ' ὁ θῆρ. —
 ὕπνῳ κρατηθεῖς ἄγραν ὤλεσα.

ἰὼ παῖ Διὸς, ἐπίλοπος πέλει, — Ant. 1.
 νέος δὲ γραῖας δαίμονας καθιππᾶσω — 150
 τὸν ἱκέταν σέβων, ἄθεον ἄνδρα καὶ
 τοκεῦσιν πικρὸν,
 τὸν μητραλοῖαν δ' ἐξέκλεψας ὦν θεός. —
 τί τῶνδ' ἐρεῖ τις δικαίως ἔχειν;

ἐμοὶ δ' ὄνειδος ἐξ ὀνειράτων μολὸν Str. 2.
 ἔτυψεν δίκαν διαφορῆλάτου 156
 μεσολαβεῖ κέντρῳ. —
 ὑπὸ φρένας, ὑπὸ λοβὸν
 πάρεστι μαστίκτορος δαΐου δαμίου 160
 βαρὺν τὸ περίβαρυ κρύος ἔχειν.

τοιαῦτα δρῶσιν οἱ νεώτεροι θεοὶ Ant. 2.

κρατοῦντες τὸ πᾶν δίνας πλέον

φονολιβεῖ θάκω. —

περὶ πόδα, περὶ κάρα

165

πάρεστι γὰς ὀμφαλὸν προσδρακεῖν αἱμάτων
βλοσυρὸν ἀρόμενον ἄγος ἔχειν.

ἐφρεστίω δὲ μαντικὸν μιᾶσματι

Str. 3.

μυχὸν ἔχράνατ' αὐτόσσυτος, αὐτόκλητος,

170

παρὰ νόμον θεῶν βρότεια μὲν τίων,

παλαιγενεῖς δὲ Μοῖρας φθίσας.

κάμοί γε λυπρὸς καὶ τὸν οὐκ ἐκλύσεται, Ant. 3.

ὑπὸ τε γὰν φυγῶν οὐ ποτ' ἐλευθεροῦται, 175

ποτιτρόπαιος ὦν δ' ἕτερον ἐν κάρᾳ

μιᾶστορ' εἴσιν οὐ πάσεται.

ΑΠ. Ἐξω, κελεύω, τῶνδε δωματίων τάχος

χωρεῖτ', ἀπαλλάσσεσθε μαντικῶν μυχῶν, 180

μὴ καὶ λαβοῦσα πτηνὸν ἀργηστὴν ὕφιν,

χρυσηλάτου θώμιγγος ἐξορμώμενον,

ἀνῆς ὑπ' ἄλγους μέλαν' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφρόν,

ἐμοῦσα θρόμβους οὓς ἀφείλκυσας φόνου.

οὔτοι δόμοισι τοῖσδε χρίμπεσθαι πρέπει· 185

ἀλλ' οὐ καρανιστήρες ὀφθαλμορῶχοι

δίκαι σφαγαί τε, σπέρματός τ' ἀποφθορᾶ

παίδων κακοῦται χλοῦνις, ἥδ' ἀκρωνίαν

λευσμόν τε καὶ μύξουσιν οἰκτισμὸν πολὺν

ὑπὸ ῥάχιν παγέντες. ἄρ' ἀκούετε 190

οἷας ἐορτῆς ἔστ' ἀπόπτυστοι θεοῖς

στέργηθρ' ἔχουσαι; πᾶς δ' ὑφηγεῖται τρόπος

μορφῆς. λέοντος ἄντρον αἵματορρόφου

- οἴκεῖν τοιαύτας εἰκὸς, οὐ χρησθητοῖσι
 ἐν τοῖσδε πλησίοις τρίβεσθαι μύσος. 195
 χωρεῖτ' ἄνευ βοτῆρος αἰπολούμεναι·
 ποιμνῆς τοιαύτης δ' οὔτις εὐφιλῆς θεῶν.
- ΧΟ. ἄναξ Ἀπολλων, ἀντάκουσον ἐν μέρει.
 αὐτὸς σὺ τούτων οὐ μεταίτιος πέλει,
 ἀλλ' εἰς τὸ πᾶν ἔπραξας ὧν παναίτιος. 200
- ΑΠ. πῶς δῆ; τοσοῦτο μῆκος ἔκτεινον λόγου.
- ΧΟ. ἔχρησας ὥστε τὸν ξένον μητροκτονεῖν.
- ΑΠ. ἔχρησα ποινὰς τοῦ πατρὸς πέμψαι. τί μῆν;
- ΧΟ. κἄπειθ' ὑπέστης αἵματος δέκτωρ νέον.
- ΑΠ. καὶ προστραπέσθαι τούσδ' ἐπέστελλον δόμους.
- ΧΟ. καὶ τὰς προπομπὰς δῆτα τάσδε λοιδορεῖς; 205
- ΑΠ. οὐ γὰρ δόμοισι τοῖσδε πρόσφοροι μολεῖν.
- ΧΟ. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῦτο προστεταγμένον.
- ΑΠ. τίς ἦδε τιμή; κόμπασον γέρας καλόν.
- ΧΟ. τοὺς μητραλοῖας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν. 210
- ΑΠ. τί γάρ; γυναικὸς ἦτις ἄνδρα νοσφίσῃ
- ΧΟ. οὐκ ἂν γένοιθ' ὀμαιμος αὐθέντης φόνος.
- ΑΠ. ἦ κάρτ' ἄτιμα, καὶ παρ' οὐδὲν ἤκέ σοι
 Ἦρας τελείας καὶ Διὸς πιστώματα.
 Κύπρις δ' ἄτιμος τῷδ' ἀπέριπται λόγῳ, 215
 ὅθεν βροτοῖσι γίγνεται τὰ φίλτατα.
 εὐνὴ γὰρ ἄνδρὶ καὶ γυναικὶ μόρσιμος
 ὄρκου· στί μείζων τῇ δίκῃ φρουρουμένη.
 εἰ τοῖσιν οὖν κτείνουσιν ἀλλήλους χαλᾶς
 τὸ μὴ ντρέπεσθαι μηδ' ἐποπτεύειν κότῳ, 220
 οὐ φημ' Ὀρέστην σ' ἐνδίκως ἐνδρηλατεῖν.
 τὰ μὲν γὰρ οἶδ' οὐ κάρτα σ' ἐνθυμουμένην,

τὰ δ' ἐμφανῶς πράσσουσιν, ἥσυχαιτέραν.

δίκας δὲ Παλλὰς τῶνδ' ἐποπτεύσει θεά.

ΧΟ. τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον οὐ τι μὴ λίπω ποτέ. 225

ΑΠ. σὺ δ' οὖν δίδωκε καὶ πόνον πλέον τίθου.

ΧΟ. τιμὰς σὺ μὴ σύντεμνε τὰς ἐμὰς λόγῳ.

ΑΠ. οὐδ' ἂν δεχοίμην ὥστ' ἔχειν τιμὰς σέθεν.

ΧΟ. μέγας γὰρ ἔμπας παρ Διὸς θρόνοις λέγει· 230

ἐγὼ δ', ἄγει γὰρ αἷμα μητρῶον, δίκας

μέτειμι τόνδε φῶτα κάκκυνηγετῶ.

ΑΠ. ἐγὼ δ' ἀρήξω τὸν ἱκέτην τε ῥύσομαι·

δεινὴ γὰρ ἐν βροτοῖσι κἄν θεοῖς πέλει

τοῦ προστροπαίου μῆνις, ὅς προδῶ σφ' ἐκών.

ΟΡ. Ἄνασσ' Ἀθάνᾳ, Δοξίου κελεύμασιν 235

ἦκω, δέχου δὲ πρευμαενῶς ἀλάστορα,

οὐ προστρόπαιον οὐδ' ἀφοίβαντον χέρα,

ἀλλ' ἀμβλὺν ἤδη προστετριμμένον τε πρὸς

ἄλλοισιν οἴκοις καὶ πορεύμασιν βροτῶν.

ὁμῶς δὲ χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν, 240

σφῶζων ἐφετμὰς Δοξίου χρησθηρίους,

πρόσειμι δῶμα καὶ βρέτας τὸ σὸν, θεᾷ,

αὐτοῦ φυλάσσω ἀμμενῶ τέλος δίκης.

ΧΟ. Εἶεν· τόδ' ἐστὶ τάνδρὸς ἐκφανὲς τέκμαρ· 245

ἔπου δὲ μηνυτῆρος ἀφθέγκτου φραδαῖς.

τετραυματισμένον γὰρ ὥς κύων νεβρὸν

πρὸς αἷμα καὶ σταλαγμὸν ἐκματεύομεν.

πολλοῖς δὲ μόχθοις ἀρθροκμῆσι φυσίᾳ

σπλάγγχον· χθονὸς γὰρ πᾶς πεποίμανται τόπος,

223 ἥσυχαιτέραν corruptum.

ὑπὲρ τε πόντον ἀπτέροις ποτήμασιν 250
 ἤλθον διώκουσ', οὐδὲν ὑστέρα νεώς.
 καὶ νῦν ὅδ' ἐνθάδ' ἐστί που καταπτακῶν·
 ὄσμη βροτείων αἱμάτων με προσγελᾷ.

ὄρα ὄρα μάλ' αὖ λεῦσέ τε πάντα, μὴ 255
 λάθῃ φύγδα βᾶς ματροφόνος ἀτίτας.
 ὁ δ' αὐτέ γ' οὖν ἀλλὰν ἔχων
 περὶ βρέτει πλεχθεὶς θεᾶς ἀμβρότου
 ὑπόδικος θέλει γενέσθαι χερῶν. 260
 τὸ δ' οὐ πάρεστιν· αἶμα μητροῦν χαμαί,
 δυσαγκόμιστον, παπαῖ,
 τὸ διερὸν πέδοι χύμενον οἴχεται.
 ἀλλ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ' ἀπὸ ξῶντος ῥοφεῖν
 ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον· ἀπὸ δὲ σοῦ 265
 βοσκὰν φεροίμαν <ἐγὼ> πώματος δυσπότου·
 καὶ ξῶντά σ' ἰσχνάνας ἀπάξομαι κάτω,
 ἀντιποίν' ὥς τίνης ματροφόνου δῦας.
 ὅφει δὲ καὶ τις ἄλλος ἤλιτεν βροτῶν
 ἢ θεὸν ἢ ξένον τιν' ἀσεβοῦντες ἢ 270
 τοκῆς φίλους,
 ἔχονθ' ἕκαστον τῆς δίκης ἐπάξια.
 μέγας γὰρ Ἄιδης ἐστὶν εὐθυνος βροτῶν
 ἐνερθε χθονός,
 δελτογράφῳ δὲ πάντ' ἐπωπᾶ φρενί. 275

ΟΡ. ἐγὼ διδαχθεὶς ἐν κακοῖς ἐπίσταμαι
 πολλοὺς καθαροὺς, καὶ λέγειν ὅπου δίκη
 σιγᾶν θ' ὁμοίως· ἐν δὲ τῷδε πράγματι

277 πολλοῖσι καιροῖς Herwerden.

φωνεῖν ἐτάχθην πρὸς σοφοῦ διδασκάλου.
 βρίζει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χερὸς, 280
 μητροκτόνον μῖασμα δ' ἐκπλυτον πέλει·
 ποταίνιον γὰρ ὅν πρὸς ἐστία θεοῦ
 Φοίβου καθαρμοῖς ἠλάσθη χοιροκτόνοισι.
 πολὺς δέ μοι γένοιτ' ἂν ἐξ ἀρχῆς λόγος,
 ὅσοις προσῆλθον ἀβλαβεῖ ξυνουσίᾳ. 285
 [χρόνος καθαιρεῖ πάντα γηράσκων ὁμοῦ.]
 καὶ νῦν ἀφ' ἄγνου στόματος εὐφήμως καλῶ
 χώρας ἄνασσαν τῆσδ' Ἀθηναίαν ἐμοὶ
 μολεῖν ἀρωγόν· κτήσεται δ' ἄνευ δορὸς
 αὐτόν τε καὶ γῆν καὶ τὸν Ἀργεῖον λεῶν 290
 πιστὸν δικαίως ἐς τὸ πᾶν τε σύμμαχον.
 ἀλλ' εἴτε χώρας ἐν τόποις Λιβυστικοῖς,
 Τρίτωνος ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου πόρου,
 τίθησιν ὀρθὸν ἢ κατηρεφῇ πόδα,
 φίλοις ἀρήγουσ', εἴτε Φλεγραίαν πλάκα 295
 θρασὺς ταγοῦχος ὥς ἀνήρ ἐπισκοπεῖ,
 ἔλθοι, κλύει δὲ καὶ πρόσσωθεν ὦν θεὸς,
 ὅπως γένοιτο τῶνδ' ἐμοὶ λυτήριος.
 XO. οὔτοι σ' Ἀπόλλων οὐδ' Ἀθηναίης σθένος
 ῥύσαιτ' ἂν ὥστε μὴ οὐ παρημελημένον 300
 ἔρρειν, τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ' ὅπου φρενῶν,
 ἀναίματον, βόσκημα δαιμόνων, σκιάν.
 οὐδ' ἀντιφωνεῖς, ἀλλ' ἀποπτύεις λόγους
 ἐμοὶ τραφεῖς τε καὶ καθιερωμένος;
 καὶ ζῶν με δαίσεις οὐδὲ πρὸς βωμῷ σφαγεῖς· 305
 ὕμνον δ' ἀκούσει τόνδε δέσμιον σέθεν.

Ἄγε δι' καὶ χορὸν ἄψωμεν, ἐπεὶ
 μοῦσαν στυγεράν

ἀποφαίνεσθαι δεδόκηκεν,
 λέξαι τε λάχῃ τὰ κατ' ἀνθρώπους 310
 ὥς ἐπινωμᾷ στάσις ἀμή.
 εὐθυδικαιοι δ' εὐχόμεθ' εἶναι·
 τοὺς μὲν καθαρὰς
 <καθαρῶς> χεῖρας προνέμοντας
 οὐτις ἐφέρει μῆνις ἀφ' ἡμῶν,
 ἄσινῃς δ' αἰῶνα διοιχνεῖ· 315
 ὅστις δ' ἀλιτῶν ὥσπερ ὅδ' ἀνὴρ
 χεῖρας φονίας ἐπικρύπτει,
 μάρτυρες ὀρθὰ τοῖσι θανοῦσιν
 παραγιγνόμεναι πράκτορες αἵματος
 αὐτῷ τελέως ἐφάνημεν. 320

μᾶτερ ἅ μ' ἔτικτες, ᾧ μᾶτερ Str. 1.
 Νῦξ, ἀμανροῖσι καὶ δεδορκόσιν ποινὰν,
 κλυθ'· ὁ Λατοῦς γὰρ ἱνὶς μ' ἔτιμον τίθησιν 325
 τόνδ' ἀφαιρούμενος
 πτώκα, ματρῶν ἄγνισμα κύριον φόνου.
 ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ
 τόδε μέλος παρακοπὰ, παραφορὰ φρενοπλανής, 330
 ὕμνος ἐξ Ἑρινύων,
 δέσμιος φρενῶν, ἀφύρμικτος, αὐτὸνὰ βροτοῖς.

τοῦτο γὰρ λάχος διανταία Ant. 1.
 Μοῖρ' ἐπέκλωσεν ἐμπέδως ἔχειν, θνατῶν 335
 τοί νιν αὐτουργίαις ξυμπατῶσιν μάταιοι,
 τοῖς ὁμαρτεῖν, ὅφρ' ἔν
 γὰν ὑπέλθῃ· θανῶν δ' οὐκ ἄγαν ἐλεύθερος. 340
 ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ
 τόδε μέλος παρακοπὰ, παραφορὰ φρενοπλανής,

ὕμνος ἐξ Ἑρινύων,
δέσμιος φρενῶν, ἀφόρμικτος, αὐτὸνὰ βροτοῖς. 345

γίγνομέναισι λάχῃ τάδ' ἐφ' ἀμὴν ἐκράνθη, Str. 2.
ἀθανάτων δ' ἀπέχειν γέρας, οὐδέ τις ἐστὶν 350
συνδαίτωρ μετάκοινος,
πανλεύκων δὲ πέπλων ἄμοιρος, ἄκληρος ἐτύχθη.
δωμάτων γὰρ εἰλόμαν
ἀνατροπὰς, ὅταν Ἄρης 355
τιθασὸς ὦν φίλον ἔλῃ.
ἐπὶ τὸν, ὦ, διόμεναι
κρατερόν ὄνθ' ὅμως μαν-
ροῦμεν ὑφ' αἵματος νέον. 359

σπευδόμεν αἰδ' ἀφελεῖν τινὰ τάσδε μερίμνας, Ant. 2.
θεῶν δ' ἀτέλειαν ἐμαῖσι δίκαις ἐπικραίνειν,
μηδ' εἰς ἄγκρισιν ἐλθεῖν —
Ζεὺς γὰρ αἵματοσταγὲς ἀξιόμισον ἔθνος τόδε
λέσχας 366

ἄς ἀπηξιώσατο —
<ἀνατροπὰς, ὅταν Ἄρης
τιθασὸς ὦν φίλον ἔλῃ.
ἐπὶ τὸν, ὦ, διόμεναι
κρατερόν ὄνθ' ὅμως μαν-
ροῦμεν ὑφ' αἵματος νέον.>

δόξαι τ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ' αἰθέρι σεμναὶ Str. 3.
τακόμεναι κατὰ γᾶν μινύθουσιν ἄτιμοι
ἀμετέραις ἐφόδοις μελανείμοσιν, ὄρχη- 370
σμοῖς τ' ἐπιφθόνοις ποδός.
μάλα γὰρ οὖν ἀλομένα

ἀνέκαθεν βαρυπесῇ
καταφέρω ποδὸς ἀκμὴν,
σφαλερὰ <καὶ> τανυδρομοῖς
κῶλα, δύσφορον ἄταν.

375

πίπτων δ' οὐκ οἶδεν τόδ' ὑπ' ἄφρονι λύμα· Ant. 3.
τοῖον ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μύσος πεπόταται·
καὶ δυοφερὲν τιν' ἀγλὺν κατὰ δώματος αὐδᾶ-
ται πολύστονος φάτις.

380

<μάλα γὰρ οὖν ἀλομένα
ἀνέκαθεν βαρυπесῇ
καταφέρω ποδὸς ἀκμὴν,
σφαλερὰ καὶ τανυδρομοῖς
κῶλα, δύσφορον ἄταν.>

μένει γὰρ εὐμηχάνῳ τε καὶ τελείῳ, κακῶν Str. 4.
τε μνήμονες, σεμναὶ
καὶ δυσπαρήγοροι βροτοῖς,
ἄτιμα τίομεν ἀτίεται
λάγῃ θεῶν διχοστατοῦντ' ἀναλίῳ λάμπᾳ,
δυσποδοπαίπαλα δερκομένοισιν
καὶ δυσομμάτοις ὅμως.

385

τίς οὖν τάδ' οὐχ ἄξεταί τε καὶ δέδοικεν βρο-
τῶν,

Ant. 4.

ἔμοῦ κλύων θεσμὸν
τὸν μοιρόκραντον, ἐκ θεῶν
δοθέντα τέλεον; ἔπι δέ μοι

391

υ - γέρας παλαιὸν, οὐδ' ἀτιμίας κύρω,
καίπερ ὑπὸ χθόνα τάξιν ἔχουσα
καὶ δυσάλιον κνέφας.

395

ΑΘΗΝΑ.

Πρόσωθεν ἐξήκουσα κληδόνος βοῇν
 ἀπὸ Σκαμάνδρου, γῆν καταφθατουμένην
 ἣν δῆτ' Ἀχαιῶν ἄκτορες τε καὶ πρόμοι,
 τῶν αἰχμαλώτων χρημάτων λάχος μέγα, 400
 ἔνειμαν αὐτόπρεμνον ἐς τὸ πᾶν ἐμοί,
 ἐξαίρετον δῶρημα Θησέως τόκοις·
 ἔνθεν διώκους' ἦλθον ἄτροτον πόδα,
 πτερῶν ἄτερ ῥοιβδοῦσα κόλπον αἰγίδος,
 πῶλοις ἀκμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξας' ὄχον. 405
 καινὴν δ' ὀρώσα τήνδ' ὁμιλίαν χθονὸς
 ταρβῶ μὲν οὐδὲν, θαῦμα δ' ὕμασιν πάρα.
 τίνας ποτ' ἐστέ; πᾶσι δ' ἐς κοινὸν λέγω·
 βρέτας τε τοῦμόν τῳδ' ἐφημένῳ ξένῳ,
 ὕμᾱς θ' ὁμοίας οὐδενὶ σπαρτῶν γένει, 410
 οὔτ' ἐν θεαῖσι πρὸς θεῶν ὀρωμένους
 οὔτ' οὖν βροτείοις ἐμφερεῖς μορφώμασιν.
 λέγειν δ' ἄμομφον ὄντα τοὺς πέλας κακῶς
 πρόσσω δικαίων ἢδ' ἀποστατεῖ θέμις.

ΧΟ. πεύσει τὰ πάντα συντόμως, Διὸς κόρη. 415

ἡμεῖς γάρ ἐσμεν Νυκτὸς αἰανὴ τέκνα·
 Ἄρα δ' ἐν οἴκοις γῆς ὑπαὶ κεκλήμεθα.

ΑΘ. γένος μὲν οἶδα κληδόνος τ' ἐπωνύμους.

ΧΟ. τιμὰς γε μὲν δὴ τὰς ἐμὰς πεύσει τάχα.

ΑΘ. μάθοιμ' ἂν, εἰ λέγοι τις ἐμφανῇ λόγον. 420

ΧΟ. βροτοκτονοῦντας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.

ΑΘ. καὶ τῷ κτανόντι ποῦ τὸ τέρας τῆς φυγῆς;

ΧΟ. ὅπου τὸ χαίρειν μηδαμοῦ νομίζεται.

ΑΘ. ἦ καὶ τοιαύτας τῳδ' ἐπιρροίξεις φυγὰς;

ΧΟ. φονεὺς γὰρ εἶναι μητρὸς ἡξιώσατο. 425

ΑΘ. ἄλλης ἀνάγκης οὔτινος τρέων κότον;

- ΧΟ. ποῦ γὰρ τοσοῦτο κέντρον ὥς μητροκτονεῖν;
 ΑΘ. δυοῖν παρόντων ἡμισυς λόγος πάρα.
 ΧΟ. ἀλλ' ὄρκον οὐδέ ξαιτ' ἂν, οὐ δοῦναι θέλοι.
 ΑΘ. κλύειν δίκαιος μᾶλλον ἢ προῖξαι θέλεις. 430
 ΧΟ. πῶς δῆ, δίδαξον· τῶν σοφῶν γὰρ οὐ πένει.
 ΑΘ. ὄρκοις τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγω.
 ΧΟ. ἀλλ' ἐξέλεγχε, κρῖνε δ' εὐθεῖαν δίκην.
 ΑΘ. ἢ καπ' ἐμοὶ τρέποιτ' ἂν αἰτίας τέλος;
 ΧΟ. πῶς δ' οὔ; σέβουσαί γ' ἀξίαν ἐπαξίω. 435
 ΑΘ. τί πρὸς τὰδ' εἰπεῖν, ὦ ξέν', ἐν μέρει θέλεις;
 λέξας δὲ χώραν καὶ γένος καὶ ξυμφορὰς
 τὰς σὰς, ἔπειτα τόνδ' ἀμυνναθοῦ ψόγον·
 εἶπερ πεποιθὼς τῇ δίκῃ βρέτας τόδε
 ἦσαι φυλάσσων ἐστίας ἐμῆς πέλας 440
 σεμνὸς προσίκτωρ ἐν τρόποις Ἰερίονος.
 τούτοις ἀμείβου πᾶσιν εὐμαθές τί μοι.
 ΟΡ. ἄνασσ' Ἀθάνᾳ, πρῶτον ἐκ τῶν ὑστάτων
 τῶν σῶν ἐπὼν μέλημ' ἀφαιρήσω μέγα.
 οὐκ εἰμὶ προστρόπαιος, οὐδ' ἔχων μύσος 445
 πρὸς χειρὶ τῇμῃ τὸ σὸν ἐφεξόμην βρέτας.
 τεκμήριον δὲ τῶνδ' ἐσσι λέξω μέγα·
 ἄφθογγον εἶναι τὸν παλαμναῖον νόμος,
 ἔστ' ἂν πρὸς ἀνδρὸς αἵματος καθαρσίον
 σφαγαὶ καθαιμάξωσι νεοθήλου βοτοῦ. 450
 πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφιερῶμεθα
 οἴκοισι καὶ βατοῖσι καὶ ῥυτοῖς πόροις.
 ταύτην μὲν οὕτω φροντίδ' ἐκποδὼν λέγω.
 γένος δὲ τοῦμὸν ὥς ἔχει πεύσει τάχα.
 Ἀργεῖός εἰμι, πατέρα δ' ἱστορεῖς καλῶς, 455
 Ἀγαμέμνον', ἀνδρῶν ναυβατῶν ἀρμόστορα·
 ξὺν ᾧ σὺ πρῶταν ἔπολιν Ἰλίου πόλιν

ἔθνηκας, ἔφθιθ' οὗτος οὐ καλῶς, μολῶν
εἰς οἶκον· ἀλλὰ νιν κελαινόφρων ἐμή
μήτηρ κατέκτα, ποικίλοις ἀγρεύμασιν 460
κρύψας, ἃ λουτρῶν ἐξεμαρτύρει φόνον.
κἀγὼ κατελθὼν, τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον,
ἔκτεινα τὴν τεκοῦσαν, οὐκ ἀρνήσομαι,
ἀντικτόνοις ποιναῖσι φιλτάτου πατρὸς.

καὶ τῶνδε κοινῇ Λοξίας μεταίτιος, 465
ἄλγη προφωνῶν ἀντίκεντρα καρδίᾳ,
εἰ μὴ τι τῶνδ' ἔρξαιμι τοὺς ἐπαίτιους.
σὺ δ', εἰ δικαίως εἶτε μὴ, κρίνον δίκην·
πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῇ τάδ' αἰνέσω.

ΑΘ. τὸ πρᾶγμα μείζον εἰ τις οἴεται τόδε 470
βροτοῖς δικάζειν, οὐδὲ μὴν ἐμοὶ θέμις
φόνου διαιρεῖν ὄξυμηνίτους δίκας.

ἄλλως τε καὶ σὺ μὲν κατηρτυκῶς νόμῳ
ἱκέτης προσήλθες καθαρὸς ἀβλαβῆς δόμοις,
ὁμῶς δ' ἄμομφον ὄντα σ' αἰδοῦμαι πόλει· 475

αὐταὶ δ' ἔχουσι μοῖραν οὐκ εὐπέμπελον,
καὶ μὴ τυχοῦσαι πράγματος νικηφόρου,
χώρᾳ μεταῦθις ἰὸς ἐκ φρονημάτων
πέδοι πεσὼν ἄφερτος αἰανῆς νόσος.

τοιαῦτα μὲν τάδ' ἐστίν· ἀμφοτέρω, μένειν 480
πέμπειν τε, δυσπήμεντ' ἀμηχάνως ἐμοί.
ἐπεὶ δὲ πρᾶγμα δεῦρ' ἐπέσκηψεν τόδε,

.
φόνων δικαστὰς ὀρκίων αἰδουμένους
θεσμὸν, τὸν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον.
ὕμεῖς δὲ μαρτύριά τε καὶ τεκμήρια 485
καλεῖσθ', ἀρωγὰ τῆς δίκης <θ'> ὀρκώματα.
κρίνασα δ' ἀστῶν τῶν ἐμῶν τὰ βέλτατα

ἤξω, διαιρεῖν τοῦτο προῶν ἔτητύμως
 ὄρκων περῶντας μηδὲν ἐκδίκους φρεσίν. 489

ΧΟ. Νῦν καταστροφαι νέων Str. 1.
 θεσμίων, εἰ κρατήσῃ δίκαι καὶ βλάβαι
 τοῦδε ματροκτόνου.
 πάντας ἤδη τόδ' ἔργον εὐχερεί-
 α συναρμόσει βροτούς, 495
 πολλὰ δ' ἔτυμα παιδότηρῶτα
 πάθεα προσνεμεῖ τοκεῦσιν μεταῦθις ἐν χρόνῳ.

οὔτι γὰρ βροτοσκόπων Ant. 1.
 μαινάδων τῶνδ' ἐφέρψει κότος τιν' ἐργμάτων.
 πάντ' ἐφήσω μόρον. 502
 πεύσεται δ' ἄλλος ἄλλοθεν προφω-
 νῶν τὰ τῶν πέλας κακὰ
 λῆξιν ὑπόδοσιν τε μόχθων, 505
 ἄκεά τ' οὐ βέβαια τλάμων μάταν παρηγορεῖ.

μηδέ τις κικλησκέτω Str. 2.
 ξυμφορᾷ τετυμμένος,
 τοῦτ' ἔπος θροοῦμενος, 510
 ὦ δίκαι τ', ὦ θρόνοι τ' Ἑρινύων.
 ταῦτά τις τάχ' ἂν πατήρ
 ἢ τεκοῦσα νεοπαθῆς
 οἶκτον οἰκτίσαιτ', ἐπειδὴ πίτνει δόμος δίκας. 515

ἔσθ' ὅπου τὸ δεινὸν εὔ, Ant. 2.
 καὶ φρενῶν ἐπίσκοπον

490—491 Fortasse νῦν μεταστροφαι (Meineke) et εἰ κρατή-
 σαι δίκαισιν ἢ βλάβαι.

δεῖ μένειν καθήμενον.

ξυμφέρει σωφρονεῖν ὑπὸ στένει. 520

τίς δὲ μηδὲν ἐν φάει

καρδίαν ἀνατρέφων

ἢ πόλις βροτός θ' ὁμοίως ἔτ' ἂν σέβοι δίκαν;

μήτ' ἀνάρχετον βίον

Str. 3.

μήτε δεσποτούμενον

526

αἰνέσης.

παντὶ μέσῳ τὸ κράτος θεὸς ὥπασεν, ἄλλ' ἄλ-

λα δ' ἐφορεύει.

530

ξύμμετρον δ' ἔπος λέγω,

δυσσεβίας μὲν ὕβρις τέκος ὡς ἐτύμως·

ἐκ δ' ὕγιει-

535

ας φρενῶν ὁ πάμφιλος

καὶ πολύευκτος ὕλβος.

ἐς τὸ πᾶν δέ σοι λέγω,

Ant. 3.

βωμὸν αἰδεσσαι δίκας·

μηδέ νιν

540

κέρδος ἰδὼν ἀθέῳ ποδὶ λὰξ ἀτίσης· ποι-

νὰ γὰρ ἐπέσται.

κύριον μένει τέλος.

πρὸς τάδε τις τοκέων σέβας εὖ προτίων

545

καὶ ξενοτί-

μους δόμων ἐπιστροφὰς

αἰδόμενός τις ἔστω.

549

ἐκ τῶνδ' ἀνάγκας ἄτερ δίκαιος ὦν

Str. 4.

521 — 522 Fortasse τίς δὲ μηδέν' ἐν φράσιν καρδίας (hoc videtur legisse schol.) κανόνα τρέμων aut μηδάμ' ἐν φράσιν καρδίας ψάλια τρέφων.

οὐκ ἄνολβος ἔσται,
 πανώλεθρος <δ'> οὐποτ' ἂν γένοιτο.
 τὸν ἀντίτολμον δέ φαμι παρβάδαν
 <ἄγον>τα πολλὰ παντόφυρτ' ἄνευ δίκας
 βιαίως ξὺν χρόνῳ καθήσειν, 555
 λαῖφος ὅταν λάβῃ πόνοσ
 θραυομένας κεραίας.

καλεῖ δ' ἀκούοντας οὐδὲν <έν> μέσῃ Ant. 4.
 δυσπαλεῖ τε δῖνα·
 γελᾷ δὲ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμῷ, 560
 τὸν οὐποτ' αὐχοῦντ' ἰδὼν ἀμαχάνοις
 δύαις λαπαδνὸν οὐδ' ὑπερθέοντ' ἄκραν·
 δι' αἰῶνος δὲ τὸν πρὶν ὕλβον
 ἔρματι προσβαλὼν δίκας
 ὤλετ' ἄκλαντος, ἄστος. 565

ΑΘ. Κήρυσσε, κήρυξ, καὶ στρατὸν κατειργασθού,
 ἢ τ' οὖν διάτορος Τυρσηνικῇ
 σάλπιγγ' βροτείου πνεύματος πληρουμένη
 ὑπέρτονον γήρυμα φαινέτω στρατῷ.
 πληρουμένου γὰρ τοῦδε βουλευτηρίου 570
 σιγᾶν ἀρήγει καὶ μαθεῖν θεσμοὺς ἐμοὺς
 πόλιν τε πᾶσαν εἰς τὸν αἰανῇ χρόνον

.
 καὶ τῶνδ' ὅπως ἂν εὖ καταγνωσθῇ δίκη.

ΧΘ. ἄναξ Ἀπολλοῦ, ὦν ἔχεις αὐτὸς κράτει·
 τί τοῦδε σοὶ μέτεστι πράγματος λέγε. 575

ΑΠ. καὶ μαρτυρήσων ἦλθον — ἔστι γὰρ δόμων
 ἱκέτης ὅδ' ἀνὴρ καὶ <μυχῶν> ἐφέστιος
 ἐμῶν, φόνου δὲ τοῦδ' ἐγὼ καθάρσιος —

καὶ ξυνδικήσω αὐτός· αἰτίαν δ' ἔχω
τῆς τοῦδε μητρὸς τοῦ φόνου. σὺ δ' εἰσαγε 580
ὅπως <τ'> ἐπίστα τήνδε κύρωσον δίκην.

ΑΘ. ὕμῶν ὁ μῦθος, εἰσάγω δὲ τὴν δίκην.
ὁ γὰρ διώκων πρότερος ἐξ ἀρχῆς λέγων
γένοιτ' ἂν ὀρθῶς πράγματος διδάσκαλος.

ΧΟ. 1. πολλὰ μὲν ἔσμεν, λέξομεν δὲ συντόμως. 585
ἔπος δ' ἀμείβου πρὸς ἔπος ἐν μέρει τιθεῖς.
2. τὴν μητέρ' εἰπέ πρῶτον εἰ κατέκτονας.

ΟΡ. ἔκτεινα· τούτου δ' οὔτις ἀρνησις πέλει.

ΧΟ. 3. ἐν μὲν τόδ' ἤδη τῶν τριῶν παλαισμάτων.

ΟΡ. οὐ κειμένῳ πῶ τόνδε κομπάζεις λόγον. 590

ΧΟ. 4. εἰπεῖν γε μέντοι δεῖ σ' ὅπως κατέκτανες.

ΟΡ. λέξω· ξιφουλκῶ χειρὶ πρὸς δέσσην τεμών.

ΧΟ. 5. πρὸς τοῦ δ' ἐπέισθης καὶ τίνος βουλεύμασιν;

ΟΡ. τοῖς τοῦδε θεσφάτοισι· μαρτυρεῖ δέ μοι.

ΧΟ. 6. ὁ μάντις ἐξηγεῖτό σοι μητροκτονεῖν; 595

ΟΡ. καὶ δεῦρό γ' αἶε τὴν τύχην οὐ μέφομαι.

ΧΟ. 7. ἀλλ' εἰ σε μάρψει ψῆφος, ἀλλ' ἔρεῖς τάχα.

ΟΡ. πέποιθ', ἀρωγὰς δ' ἐκ τάφου πέμψει πατήρ.

ΧΟ. 8. νεκροῖσί νυν πέπεισθι μητέρα κτανών.

ΟΡ. δυοῖν γὰρ εἶχε προσβολὰς μiasμάτων. 600

ΧΟ. 9. πῶς δὴ; δίδαξον τοὺς δικάζοντας τάδε.

ΟΡ. ἀνδροκτονοῦσα πατέρ' ἐμὸν κατέκτανεν.

ΧΟ. 10. τί γάρ; σὺ μὲν ζῆς, ἡ δ' ἑλευθέρα φόνῳ.

ΟΡ. τί δ' οὐκ ἐκείνην ζῶσαν ἤλαυνες φυγῇ;

ΧΟ. 11. οὐκ ἦν ὄρμαιμος φρωτὸς οὐ κατέκτανεν. 605

ΟΡ. ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι;

ΧΟ. 12. πῶς γὰρ σ' ἐθρεψεν ἐντός, ὦ μικρόν,
ζώνης; ἀπεύχει μητρὸς αἷμα φίλτατον;

ΟΡ. ἤδη σὺ μαρτύρησον. ἔξηγοῦ δέ μοι,

Ἄπολλον, εἰ σφε σὺν δίκη κατέκτανον. 610

δοῦσθαι γὰρ ὥσπερ ἔστιν οὐκ ἀρνούμεθα·

ἀλλ' εἰ δικαίως εἴτε μὴ, τῇ σῇ φρενὶ

δοκεῖν, τὸ δὴ μοι κοῖνον, ὥς τούτοις φράσω.

ΑΠ. λέξαι πρὸς ὑμᾶς, τόνδ' Ἀθηναίης μέγαν
θεσμὸν, δικαίῳ· μάντις ὦν δ' οὐ ψεύσομαι. 615

οὐπώποτ' εἶπον μαντικοῖσιν ἐν θρόνοις,

οὐκ ἀνδρὸς, οὐ γυναικὸς, οὐ πόλεως πέρι,

ὃ μὴ κελεύσαι Ζεὺς Ὀλυμπίων πατὴρ.

τὸ μὲν δίκαιον τοῦθ' ὅσον σθένει μαθεῖν,

βουλῇ πιφάσκω δ' ὕμῃ ἐπισπένθαι πατρός· 620

ὅρκος γὰρ οὔτι Ζηνὸς ἰσχύει πλέον.

ΧΘ. Ζεὺς, ὥς λέγεις σὺ, τόνδε χρησμὸν ὥπασεν
φράζειν Ὀρέστη τῷδε, τὸν πατρός φόνον
πράξαντα μητρὸς μηδαμοῦ τιμὰς νέμειν;

ΑΠ. οὐ γὰρ τι ταυτὸν ἄνδρα γενναῖον θανεῖν 625

διοσδότοις σκήπτροισι τιμαλφόμενον,

καὶ ταῦτα πρὸς γυναικὸς, οὐ τι θουρίοις

τόξοις ἐκηβόλοισιν, ὥστ' Ἀμαζόνος,

ἀλλ' ὥς ἀκούσει, Παλλὰς οἷ τ' ἐφήμενοι

ψήφῳ δαιρεῖν τοῦδε πράγματος πέρι. 630

ἀπὸ στρατείας γὰρ νιν, ἡμποληκότα

τὰ πλεῖστ' ἀμείνον', εὐφροσιν δεδεγμένη

.

δροίτῃ περῶντι λουτρᾷ, κάπλ τέρματι

φᾶρος παρεσκήνωσεν, ἐν δ' ἀτέρμονι

κόπτει πεδήσας ἄνδρα δαιδάλῳ πέπλῳ. 635

ἀνδρὸς μὲν ὑμῖν οὗτος εἴρηται μῦθος

τοῦ παντοσέμνου, τοῦ στρατηλάτου νεῶν·

τὴν δ' αὖ τοιαύτην εἶπον, ὥς δηχθῇ λεῶς,

ὅσπερ τέτακται τήνδε κυρῶσαι δίκην.

- ΧΟ. πατρός προτιμᾷ Ζεὺς μόρον τῷ σῷ λόγῳ· 640
αὐτὸς δ' ἔδησε πατέρα πρεσβύτην Κρόνον
πῶς ταῦτα τούτοις οὐκ ἐναντίως λέγεις;
ὑμᾶς δ' ἀκούειν ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
- ΑΠ. ᾧ παντομισῇ κνώδαλα, στύγη θεῶν,
πέδας μὲν ἂν λύσειεν, ἔστι τοῦδ' ἕκτος 645
καὶ κάρτα πολλὴ μηχανὴ λυτήριος·
ἄνδρὸς δ' ἐπειδὴν αἶμ' ἀνασπάσῃ κόνις
ἅπαξ θανόντος, οὔτις ἔστ' ἀνάστασις.
τούτων ἐπώδῃς οὐκ ἐποίησεν πατὴρ
οὐμός, τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἔνω τε καὶ κάτω 650
στρέφων τίθησιν οὐδὲν ἀσθμαίνων μένει.
- ΧΟ. πῶς γὰρ τὸ φεύγειν τοῦδ' ὑπερδίκεις ὕρα·
τὸ μητρός αἶμ' ὕμαιμον ἐκχέας πέδοι,
ἔπειτ' ἐν Ἀργεὶ δώματ' οἰκήσει πατρός;
ποιοῖσι βωμοῖς χρώμενος τοῖς δημίοις; 655
ποία δὲ χέρνιψ φρατέρων προσδέξεται;
- ΑΠ. καὶ τοῦτο λέξω, καὶ μάθ' ὥς ὀρθῶς ἐρῶ.
οὐκ ἔστι μήτηρ ἢ κεκλημένον τέκνον
τοκεὺς, τροφὸς δὲ κύματος νεοσπόρου.
τίκτει δ' ὁ θρώσκων, ἢ δ' ἅπερ ξένῳ ξένη 660
ἔσωσεν ἔρνος, οἷσι μὴ βλάβῃ θεός.
τεκμήριον δὲ τοῦδέ σοι δείξω λόγου.
πατὴρ μὲν ἂν γένοιτ' ἄνευ μητρός· πέλας
μάρτυς πάρεστι παῖς Ὀλυμπίου Διός,
· · · · ·
οὐδ' ἐν σκάτοισι νηδύος τεθραμμένη, 665
ἀλλ' οἷον ἔρνος οὔτις ἂν τέκοι θεός.
· · · · ·
ἐγὼ δὲ, Παλλὰς, τᾶλλα θ' ὥς ἐπίσταμαι,
τὸ σὸν πόλισμα καὶ στρατὸν τεύξω μέγαν,

- καὶ τόνδ' ἐπεμψα σῶν δόμων ἐφέστιον,
ὅπως γένοιτο πιστὸς ἐς τὸ πᾶν χρόνου 670
καὶ τόνδ' ἐπικτήσαιο σύμμαχον, θεᾶ,
καὶ τοὺς ἔπειτα, καὶ τὰδ' αἰαντῶς μένοι
στέργειν τὰ πιστὰ τῶνδε τοὺς ἐπισπόρους.
- ΑΘ. ἤδη κελεύσω τοὺσδ' ἀπὸ γνώμης φέρειν
ψῆφον δικαίαν, ὥς ἅλις λελεγμένων; 675
- ΧΘ. ἡμῖν μὲν ἤδη πᾶν τετόξευται βέλως.
μένω δ' ἀκοῦσαι πῶς ἄγων κριθῆσεται.
- ΑΘ. τί γάρ; πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖς ἄμομφος ὦ;
ΑΠ. ἠκούσαθ' ὧν ἠκούσατ', ἐν δὲ καρδίᾳ
ψῆφον φέροντες ὄρκον αἰδεῖσθε, ξένοι. 680
- ΑΘ. κλύοιτ' ἄν ἤδη θεσμόν, Ἀττικὸς λεῶς,
πρώτας δίκας κρίνοντες αἵματος χυτοῦ.
ἔσται δὲ καὶ τὸ λοιπὸν Αἰγέως στρατῶ
ἀεὶ δικαστῶν τοῦτο βουλευτήριον.
- πάγον δ' (Ἄρειον) τόνδ', Ἀμαζόνων ἔδραν 685
σκηνὰς θ', ὅτ' ἦλθον Θησέως κατὰ φθόρον
στρατηλατοῦσαι, καὶ πόλιν νεόπολιν
τήνδ' ὑψίπυργον ἀντεπύργωσαν πόλει.
Ἄρει δ' ἔθνον, ἐνθεν ἔστ' ἐπώνυμος
πέτρα πάγος τ' Ἄρειος· ἐν δὲ τῷ σέβας 690
ἄστων φόβος τε συγγενῆς τὸ μὴ ἀδικεῖν
σχήσει τό τ' ἡμᾶρ καὶ κατ' εὐφρόνην ὁμῶς,
αὐτῶν πολιτῶν μὴ πικαινούντων νόμους·
κακαῖς ἐπιρροαῖσι βορβόρῳ θ' ὕδωρ
λαμπρὸν μαιίνων οὐποθ' εὐρήσεις ποτόν. 695
τὸ μήτ' ἀναρχον μήτε δεσποτούμενον
ἄστοις περιστέλλουσι βουλευῶ σέβειν,
καὶ μὴ τὸ δεινὸν πᾶν πόλεως ἔξω βαλεῖν·
τίς γὰρ δεδοικῶς μηδὲν ἐνδικος βροτῶν;

τοιόνδε τοι ταρβοῦντες ἐνδίκως σέβας 700
 ἔρυνά τε χώρας καὶ πόλεως σωτήριον
 ἔχουσ' ἂν οἶον οὔτις ἀνθρώπων ἔχει
 οὔτ' ἐν Σκύθαισιν οὔτε Πέλοπος ἐν τόποις.

κερδῶν ἄθικτον τοῦτο βουλευτήριον,
 αἰδοῖον, ὀξύθυμον, εὐδόντων ὑπερ 705

ἐργηγορὸς φρούρημα γῆς καθίσταμαι.
 ταύτην μὲν ἐξέτειν' ἐμοῖς παραίνεσιν
 ἀστοῖσιν εἰς τὸ λοιπὸν· ὀρθοῦσθαι δὲ χρὴ
 καὶ ψῆφον αἶρειν καὶ διαγνῶναι δίκην
 αἰδουμένους τὸν ὄρκον. εἰρηται λόγος. 710

ΧΟ. καὶ μὴν βαρεῖαν τήνδ' ὁμιλίαν χθονὸς
 ξύμβουλός εἰμι μηδαμῶς ἀτιμάσαι.

ΑΠ. κἀγωγε χρησμούς τοὺς ἐμούς τε καὶ Διὸς
 ταρβεῖν κελεύω μηδ' ἀκαρπώτους κτίσαι.

ΧΟ. ἀλλ' αἵματηρὰ πράγματ' οὐ λαχὼν σέβεις, 715
 μαντεῖα δ' οὐκ ἐθ' ἄγνὰ μαντεύσει νέμων.

ΑΠ. ἦ καὶ πατήρ τι σφάλλεται βουλευμάτων
 πρωτοκτόνοισι προστροπαῖς Ἰξίονος;

ΧΟ. λέγεις· ἐγὼ δὲ μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης
 βαρεῖα χώρα τῇδ' ὁμιλήσω πάλιν. 720

ΑΠ. ἀλλ' ἐν τε τοῖς νέοις καὶ παλαιτέροις
 θεοῖς ἔτιμος εἰ σύ· νικήσω δ' ἐγώ.

ΧΟ. τοιαῦτ' ἔδρασας καὶ Φέρητος ἐν δόμοις·
 Μοῖρας ἔπεισας ἀφθίτους θεῖναι βροτούς.

ΑΠ. οὔκουν δίκαιον τὸν σέβοντ' εὐεργετεῖν, 725
 ἄλλως τε πάντως χῶτε δεόμενος τύχοι;

ΧΟ. σύ τοι παλαιὰς διανομὰς καταφθίσας
 οἶνω παρηπάτησας ἀρχαίας θεάς.

ΑΠ. σύ τοι τάχ' οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος
 ἐμεῖ τὸν ἴον οὐδὲν ἐχθροῖσιν βαρύν. 730

- ΧΟ. ἐπεὶ καθιππάζει με πρεσβῦτιν νέος,
 δίκης γενέσθαι τῆσδ' ἐπήκοος μένω,
 ὥς ἀμφίβουλος οὔσα θυμοῦσθαι πόλει.
- ΑΘ. ἐμὸν τόδ' ἔργον, λουσθῖαν κρῖναι δίκην.
 ψῆφον δ' Ὀρέστη τήνδ' ἐγὼ προσθήσομαι 735
 μήτηρ γὰρ οὔτις ἐστὶν ἢ μ' ἐγείνατο,
 τὸ δ' ἄρσεν αἰνῶ πάντα, πλὴν γάμον τυχεῖν,
 ἅπαντι θυμῷ, κάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πατρός.
 οὔτω γυναικὸς οὐ προτιμήσω μόρον
 ἄνδρα κτανούσης δωμάτων ἐπίσκοπον. 740
 νικᾷ δ' Ὀρέστης, κἂν ἰσόψηφος κριθῇ.
 ἐκβάλλεθ' ὥς τάχιστα τευχέων πάλους
 ὅσοις δικαστῶν τοῦτ' ἐπέσταλται τέλος.
- ΟΡ. ὦ Φοῖβ' Ἀπολλων, πῶς ἄγῶν κριθῆσεται;
 ΧΟ. ὦ Νῦξ μέλαινα μῆτερ, ἄρ' ὄρᾳς τάδε; 745
 ΟΡ. νῦν ἀγχόνης μοι τέρματ', ἢ φάος βλέπειν.
- ΧΟ. ἡμῖν γὰρ ἔρρειν, ἢ πρόσω τιμὰς νέμειν.
- ΑΠ. πεμπάζετ' ὀρθῶς ἐκβολὰς ψήφων, ξένοι,
 τὸ μὴ ἀδικεῖν σέβοντες ἐν διαιρέσει.
 γνώμης δ' ἀπούσης πῆμα γίγνεται μέγα, 750
 βαλοῦσά τ' οἶκον ψήφος ὥρθωσεν μία.
- ΑΘ. ἀνὴρ ὅδ' ἐκπέφευγεν αἵματος δίκην·
 ἴσον γάρ ἐστι τὰρτίθυμια τῶν πάλων.
- ΟΡ. ὦ Παλλὰς, ὦ σώσασα τοὺς ἐμοὺς δόμους,
 γαίης πατρώας ἐστερημένον σύ τοι 755
 κατῳκισάς με· καὶ τις Ἑλλήνων ἐρεῖ,
 Ἄργεῖος ἀνὴρ αὐθις ἐν τε χορήμασιν
 οἰκεῖ πατρώοις, Παλλάδος καὶ Αοξίου
 ἕκατι καὶ τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου
 σωτήρος, ὃς πατρώον αἰδεσθεὶς μόρον 760
 σῶζει με μητρὸς τάσδε συνδίκους ὀρών·

ἐγὼ δὲ χώρα τῇδε καὶ τῷ σῷ στρατῷ
 τὸ λοιπὸν εἰς ἅπαντα πλειστήρη χρόνον
 ὀρκωμοτήσας νῦν ἄπειμι πρὸς δόμους,
 μήτοι τιν' ἄνδρα δεῦρο πρυμνήτην χθονὸς 765
 ἐλθόντ' ἐποίσειν εὖ κεκασμένον δόρυ.
 αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ὄντες ἐν τάφοις τότε
 τοῖς τὰμὰ παρβαίνουσι νῦν ὀρκώματα
 ἀμηχάνους παρέξομεν δυσπραξίας
 ὁδοὺς ἀθύμους καὶ παρόρνιας πόρους 770
 τιθέντες, ὥς αὐτοῖσι μεταμέλῃ πόνος·
 ὀρθουμένων δὲ καὶ πόλιν τὴν Παλλάδος
 τιμῶσιν ἀεὶ τήνδε συμμάχῳ δορὶ
 αὐτοῖσιν ἡμεῖς ἐσμεν εὐμενέστεροι.
 καὶ χαῖρε, καὶ σὺ καὶ πολισσοῦχος λεῶς 775
 πάλαισμά' ἄφυκτον τοῖς ἐναντίοις ἔχοις
 σωτήριόν τε καὶ δορὸς νικηφόρον.

- ΧΟ. Ἰὼ θεοὶ νεώτεροι, παλαιοὺς νόμους Str. 1.
 καθιππάσασθε καὶ χειρῶν εἴλεσθέ μου.
 ἐγὼ δ' ἄτιμος ἅ τάλαινα βαρύκοτος 780
 ἐν γᾶ τῇδε, φεῦ,
 ἶον ἶον ἀντιπενθῇ μεθεῖσα καρδίας
 σταλαγμὸν χθονὶ φθοράν· ἐκ δὲ τοῦ
 λειχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος, ᾧ δίκαια <δίκαι>, 785
 πέδον ἐπισύμενος
 βροτοφθόρους κηλίδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ.
 στενάζω; τί ῥέξω;
 γένωμαι δυσσοίστα πολίταις. 790
 ἔπαθον, ἰὼ, μεγάλα, τοτοῖ,
 κόραι δυστυχεῖς
 Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.

- ΑΘ. ἐμοὶ πίθεσθε μὴ βαρυστόνως φέρειν.
οὐ γὰρ νενίκησθ', ἀλλ' ἰσόψηφος δίκη 795
ἐξῆλθ' ἀληθῶς, οὐκ ἀτιμία σέθεν.
ἀλλ' ἐκ Διὸς γὰρ λαμπρὰ μαρτύρια παρῆν,
αὐτὸς θ' ὁ χρήσας αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν,
ὥς ταῦτ' Ὀρέστην δοῶντα μὴ βλάβας ἔχειν.
ὑμεῖς δ' ἐ<μει>τε τῇδε γῇ βαρὺν κότον· 800
σκέψασθε, μὴ θυμοῦσθε, μηδ' ἀκαρπία
τεύξητ' ἀφείσαι δαιμόνων σταλάγματα,
βρωτήρας ἄχνας σπερμάτων ἀνήμερους.
ἐγὼ γὰρ ὑμῖν πανδίκως ὑπίσχομαι,
ἔδρας τε καὶ κενθμῶνας ἐνδίκου χθονὸς 805
λιπαροθρόνοισιν ἡμένας ἐπ' ἐσχάrais
ἔξειν, ὑπ' ἀστῶν τῶνδε τιμαλφουμένας.
- ΧΘ. ἰὼ θεοὶ νεώτεροι, παλαιοὺς νόμους Ant. 1.
καθιππάσασθε καὶ κερῶν εἴλεσθέ μου.
ἐγὼ δ' ἄτιμος ἂ τάλαινα βαρύνκοτος 810
ἐν γὰρ τᾷδε, φεῦ,
ἰὼν ἰὼν ἀντιπενθῇ μεθεῖσα καρδίας
σταλαγμὸν χθονὶ φθοράν· ἐκ δὲ τοῦ
λειχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος, ὦ δίκαι <δίκαι>, 815
πέδον ἐπισύμενος
βροτοφθόρους κηλίδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ.
στενάζω; τί ῥέξω;
γένωμαι δυσοίστα πολίταις. 820
ἐπαθον, ἰὼ, μεγάλα, τοιοῖ,
κόραι δυστυχεῖς
Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.
- ΑΘ. οὐκ ἔστ' ἄτιμοι, μηδ' ὑπερθύμως ἄγαν
θεὰ βροτῶν στήσητε δύσκηλον χθόνα 825
· · · · ·

κἀγὼ πέποιθα Ζηνὶ, καὶ τί δεῖ λέγειν;
 καὶ κληῖδας οἶδα δώματος μόνῃ θεῶν,
 ἐν ᾧ κεραυνὸς ἔστιν ἐσφραγισμένος·
 ἀλλ' οὐδὲν αὐτοῦ δεῖ· σὺ δ' εὐπιθῆς ἐμοὶ
 γλώσσης ματαιίας μὴ ἔκβῃς ἐπὶ χθόνα 830
 καρπὸν φέροντα πάντα μὴ πράσσειν καλῶς.
 κοῖμα κελαινοῦ κύματος πικρὸν μένος,
 ὥς σεμνότημος καὶ ξυνοικήτωρ ἐμοί·
 πολλῆς δὲ χώρας τῆσδ' ἔτ' ἀκροθίνια
 θύη πρὸ παίδων καὶ γαμηλίου τέλους 835
 ἔχουσ' ἐς αἰὲ τόνδ' ἐπαινέσεις λόγον.

ΧΟ. ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ,
 Str. 2.
 ἐμὲ παλαιόφρονα κατὰ τε γᾶς οἰκεῖν,
 ἀτίετον, φεῦ, μῦθος.
 πνέω τοι μένος <θ> ἅπαντά τε κότον. 840
 οἰοῖ δᾶ, φεῦ.

τίς μ' ὑποδύεται πλευρᾶς ὀδύνα;
 θυμὸν ἄλλε, μάτερ
 Νύξ· ἀπὸ γάρ με τιμᾶν δαναιᾶν θεῶν 845
 δυσπάλαμοι παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι.

ΑΘ. ὀργᾶς ξυνοίσω σοι· γεραιτέρα γὰρ εἶ.
 καὶ πολλὰ μὲν σὺ κάρτ' ἐμοῦ σοφωτέρα,
 φρονεῖν δὲ κάμοι Ζεὺς ἔδωκεν οὐ κακῶς. 850
 ὑμεῖς δ' ἐς ἀλλόφυλον ἐλθοῦσαι χθόνα
 γῆς τῆσδ' ἐρασθήσεσθε· προυννέπω τάδε.
 οὔτιρρέων γὰρ τιμιώτερος χρόνος
 ἔσται πολίταις τοῖσδε. καὶ σὺ, τιμίαν
 ἔδραν ἔχουσα πρὸς δόμοις Ἐρεχθίδεω, 855
 τεύξει παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλων
 ὅσ' ἂν παρ' ἄλλων οὔποτ' ἂν σχέθοις βροτῶν. 857
 τοιαῦθ' ἐλέσθαι σοι πάρεστιν ἐξ ἐμοῦ, 867

- εὖ δοῶσαν, εὖ πάσχουσιν, εὖ τιμωμένην
 χώρας μετασχεῖν τῇσδε θεοφιλεστάτης.
- ΧΟ. ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ,
 ἐμὲ παλαιόφρονα κατὰ τε γᾶς οἰκεῖν,
 ἀτίετον, φεῦ, μύσος.
 πνέω τοι μένος <θ'> ἅπαντά τε κότον.
 οἴοι δ' αἶ, φεῦ.
 τίς μ' ὑποδύεται πλευράς ὀδύνας;
 θυμὸν ἄε, μᾶτερ
 Νύξ· ἀπὸ γάρ με τιμᾶν δαναϊῶν θεῶν
 δυσπάλαμοι παρ' οὐδέν ἦσαν δόλοι. 875
- ΑΘ. οὔτοι καμοῦμαί σοι λέγουσα τὰγαθὰ,
 ὥς μήποτ' εἴπῃς πρὸς νεωτέρας ἐμοῦ
 θεὸς παλαιὰ καὶ πολισσοῦχων βροτῶν
 ἄτιμος ἔρρειν τοῦδ' ἀπόξενος πέδου.
 ἀλλ' εἰ μὲν ἄγνόν ἐστί σοι Πειθοῦς σέβας, 885
 γλώσσης ἐμῆς μείλιγμα καὶ θελκτήριον,
 σὺ δ' οὖν μένοισ ἄν' εἰ δὲ μὴ θέλεις μένειν,
 οὐ τὰν δικαίως τῇδ' ἐπιρρέποις πόλει
 μῆνιν τιν' ἢ κότον τιν' ἢ βλάβην στρατῶ.
 ἔξεστι γάρ σοι τῇσδε γαμόρῳ χθονὸς 890
 εἶναι δικαίως ἐς τὸ πᾶν τιμωμένην.
- ΧΟ. ἄνασσ' Ἀθάνᾳ, τίνα με φῆς ἔξιν ἔδραν;
 ΑΘ. πάσης ἀπήμον' οἰζύος· δέχου δὲ σὺ.
 ΧΟ. καὶ δὴ δέδεγμαί· τίς δέ μοι τιμὴ μένει;
 ΑΘ. ὥς μὴ τιν' οἶκον εὐθενεῖν ἄνευ σέθεν. 895
 ΧΟ. σὺ τοῦτο πράξεις, ὥστε με σθένειν τόσον;
 ΑΘ. τῷ γὰρ σέβοντι συμφορὰς ὀρθώσομεν.
 ΧΟ. καὶ μοι πρόπαντος ἐγγύην θήσει χρόνου;
 ΑΘ. ἔνεστι γάρ μοι μὴ λέγειν ἢ μὴ τελῶ.
 ΧΟ. θέλξειν μ' εἰκας καὶ μεθίσταμαι κότον. 900

- ΑΘ. τοιγὰρ κατὰ χθόν' οὐς' ἐπικτήσῃ φίλους.
 ΧΘ. τί οὖν μ' ἄνωγας τῇδ' ἐφνυμῆσαι χθονί;
 ΑΘ. ὅποῖα νίκης μὴ κακῆς ἐπίσκοπα·
 καὶ ταῦτα γῆθεν ἐκ τε ποντίας ὁρόσου
 ἐξ οὐρανοῦ τε κἀνέμων ἀήματα 905
 εὐηλίως πνέοντ' ἐπιστείλχειν χθόνα·
 καρπὸν τε γαίης καὶ βοτῶν ἐπίρρουτον
 ἄστοῖσιν εὐθινοῦντα μὴ κάμνειν χρόνῳ·
 καὶ τῶν βροτείων σπερμάτων σωτηρία,
 τῶν δυσσεβούντων δ' ἐκφορωτέρα πέλοις. 910
 στέργω γὰρ, ἀνδρὸς φτυγποῖμενος δίκην,
 τὸ τῶν δικαίων τῶνδ' ἀπένθητον γένος. 912
 σὺ δ' ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλλῃς 858
 μήτ' αἵματηρὰς θηγάνας, σπλάγχνων βλάβας
 νέων, αἰόνοις ἐμμανεῖς θυμώμασιν, 860
 μήτ' ἐξελοῦς' ὥς καρδίαν ἀλεκτόρων
 ἐν τοῖς ἐμοῖς ἄστοῖσιν ἰδρύσῃς Ἄρη
 ἐμφυλίῳν τε καὶ πρὸς ἀλλήλους θρασύν.
 θυραῖος ἔστω πόλεμος, οὐ μόλις παρῶν,
 ἐν ᾧ τις ἔσται δεινὸς εὐκλείας ἔρως·
 ἐνοικίου δ' ὄρνιθος οὐ λέγω μάχην. 866
 τοιαῦτα σοῦσσι. τῶν ἀρειφάτων δ' ἐγὼ 913
 πρεπτῶν ἀγώνων οὐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ οὐ
 τῇνδ' ἀστυνικὸν ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν. 915
- ΧΘ. Δέξομαι Παλλάδος ξυνοικίαν, Str. 1.
 οὐδ' ἀτιμάσω πόλιν,
 τὰν καὶ Ζεὺς ὁ παγκρατὴς Ἄρης τε
 φροῦριον θεῶν νέμει,
 ὅυσίβωμον Ἑλλάνων ἔγαλμα δαιμόνων· 920
 ἅτ' ἐγὼ κατεύχομαι

θεσπίσασα πνευμενῶς
ἐπισύτους βίου τύχας ὀνησίμους
γαίας ἐξαμβρῦσαι 925
φαιδρὸν ἀλίου σέλας.

ΑΘ. τὰδ' ἐγὼ προφρόνως τοῖσδε πολίταις
πράσσω, μεγάλας καὶ δυσκαρέστους
δαίμονας αὐτοῦ κατανασσαμένη.
πάντα γὰρ αὐταὶ τὰ κατ' ἀνθρώπους 930
ἐλαχον διέπειν.
ὃ γε μὴν κύρσας βαρεῶν τούτων
οὐκ οἶδεν ὄθεν

πληγαὶ βιότου ∪ ∪ - - .
τὰ γὰρ ἐκ προτέρων ἀπλακίματά νιν
πρὸς τάσδ' ἀπάγει, σιγῶν <δ'> ὄλεθρος 935
καὶ μέγα φωνοῦντ'

ἐχθραῖς ὀργαῖς ἀμαθύνει.
ΧΘ. δενδροπήμων δὲ μὴ πνέοι βλάβη, Ant. 1.
τὰν ἐμὰν χάριν λέγω, 939
φλογμός τ' ὀμματοστερῆς ὕφοιτο
μὴ περᾶν ὄρον τόπων,
μηδ' ἄκαρπος αἰανῆς ἐφερπέτω νόσος·
μῆλά τ' εὐθενοῦντα γᾶ
ξὺν διπλοῖσιν ἐμβρύοις 945

τρέφοι χρόνῳ τεταγμένῳ· γόνος ∪ -
πλουτόχθων ἐρμαίαν
δαιμόνων δόσιν τίλοι.

ΑΘ. ἦ τὰδ' ἀκούετε, πόλεως φρουρίον,
οἷ' ἐπικραίνει; 950
μέγα γὰρ δύναται πότνι' Ἑρινὺς
παρὰ τ' ἀθανάτοις τοῖς [θ'] ὑπὸ γαῖαν,
περὶ τ' ἀνθρώπων φανερώς τελέως

διαπράσσουσιν τοῖς μὲν αἰοιδᾶς,
τοῖς δ' αὖ δακρύνων

βίον ἀμβλωπὸν παρέχουσαι. 955

ΧΘ. ἀνδροκιῆτας δ' ἁώρους ἀπεννέπω τύχας, Str. 2.

νεανίδων τ' ἐπηράτων

ἀνδροτυχεῖς βιότους δότε, κύρι' ἔχοντες, 960

θεαί τ' ὧ Μοῖραι

ματροκασιγνήται,

δαίμονες ὀρθονόμοι,

παντὶ δόμῳ μετάκοινοι,

παντὶ χρόνῳ δ' ἐπιβριθεῖς 965

ἐνδίκους ὁμιλίαις,

παντᾷ τιμιώταται θεῶν.

ΑΘ. τάδε τοι χάρα τήμῃ προφρόνως

ἐπικραινομένων

γάνυμαι· στέργω δ' ὅμματα Πειθοῦς, 970

ὅτι μοι γλῶσσαν καὶ στόμ' ἐπωπᾶ

πρὸς τάσδ' ἀγρίως ἀπανηναμένας·

ἀλλ' ἐκράτησε Ζεὺς ἀγοραῖος,

νικᾷ δ' ἀγαθῶν

ἔρις ἡμετέρα διὰ παντός. 975

ΧΘ. τὰν δ' ἀπληστον κακῶν μήποτ' ἐν πόλει στά-
σιν Ant. 2.

τᾷδ' ἐπεύχομαι βρέμειν.

μηδὲ πιούσα κύνις μέλαν αἷμα πολιτῶν 980

δι' ὀργὰν ποινὰς

ἀντιφόνους ἕτας

ἀρπαλίσαι πόλεως.

χάρματα δ' ἀντιδιδόειν

κοινοφιλεῖ διανοίᾳ, 985

καὶ στυγεῖν μιᾷ φρενί.

- πολλῶν γὰρ τόδ' ἐν βροτοῖς ἄκος.
 ΑΘ. ἄρα φρονοῦσι γλώσσης ἀγαθῆς
 ὁδὸν εὐρίσκειν;
 ἐκ τῶν φοβερῶν τῶνδε προσώπων 990
 μέγα κέρδος ὁρῶ τοῖσδε πολίταις.
 τάσδε γὰρ εὐφρονας εὐφρονες ἄελ
 μέγα τιμῶντες καὶ γῆν καὶ πόλιν
 ὀρθοδίκαιον
 πρέψετε πάντως διάγοντες. 995
 ΧΟ. χαίρετε χαίρετ' ἐν αἰσιμίαισι πλούτου, Str. 3.
 χαίρετ' ἀστικὸς λεῶς, ἱκταρ ἥμενοι Διὸς 998
 παρθένου φίλας φίλοι, σωφρονοῦντες ἔμφρονος.
 Παλλάδος δ' ὑπὸ πτεροῖς ὄντας ἄζεται πατήρ.
 ΑΘ. χαίρετε χύμεις· προτέραν δ' ἐμὲ χορή
 στείχειν θαλάμους ἀποδείξουσιν
 πρὸς φῶς ἱερὸν τῶνδε προπομπῶν. 1005
 ἴτε καὶ σφαγίων τῶνδ' ὑπὸ σεμνῶν
 κατὰ γῆς σύμεναι
 τὸ μὲν ἀτηρὸν χώρα κατέχειν,
 τὸ δὲ κερδαλέον
 πέμπειν πόλεως ἐπὶ νίκη.
 ὑμεῖς δ' ἡγεῖσθε, πολιτισσοῦχοι 1010
 παῖδες Κραναοῦ, ταῖσδε μετοίκους.
 εἴη δ' ἀγαθῶν
 ἀγαθὴ διάνοια πολίταις.
 ΧΟ. χαίρετε, χαίρετε δ' αὖθις, ἔπη διπλοῖζω, Ant. 3.
 πάντες οἱ κατὰ πόλιν, δαίμονές τε καὶ βροτοί, 1015
 Παλλάδος πόλιν νέμουντες· μετοικίαν δ' ἐμὴν
 εὖ σέβοντες οὔτι μέμψεσθε συμφορὰς βίον. 1020
 ΑΘ. αἰνῶ τε μύθους τῶνδε τῶν κατευγμάτων,
 πέμψω τε φέγγει λαμπάδων σελασφόρων

ἔς τοὺς ενεργθε καὶ κάτω χθονὸς τόπους
 ξὺν προσπόλοισιν αἵτε φρουροῦσιν βρέτας
 τοῦμὸν, δικαίως· ὄμμα γὰρ πάσης χθονὸς 1025
 Θησῆδος ἐξίκοιτ' ἂν εὐκλεῆς λόχος

* * * * *

* * * * *

παίδων, γυναικῶν, καὶ στόλος πρεσβυτίδων.
 φοινικοβάπτοις ἐνδυτοῖς ἐσθήμασιν
 τιμᾶτε, καὶ τὸ φέγγος ὁρμάσθω πυρὸς,
 ὅπως ἂν εὐφρων ἦδ' ὁμιλία χθονὸς 1030
 τὸ λοιπὸν εὐάνδρῳσι συμφοραῖς πρέπη.

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

βᾶτε δόμῳ, μεγάλοι φιλότιμοι Str. 1.
 Νυκτὸς παῖδες ἄπαιδες, ὑπ' εὐφρονι πομπᾷ, —
 εὐφραμεῖτε δὲ πανδαμί. 1035

γᾶς ὑπὸ κεύθεσιν ὠγυγίοισιν Ant. 1.
 τιμαῖς καὶ θυσίαις περίσεπτ' ἵν' ἔχητε. —
 εὐφραμεῖτε δὲ πανδαμί.

Ἰλαοὶ δὲ καὶ εὐθύφρονες γᾶ Str. 2.
 δεῦρ' ἴτε, σεμναί, <τᾶ> πυριδάπτω 1041
 λαμπάδι τερπόμεναι καθ' ὁδόν. —
 ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.

σπονδαὶ δ' ἐς τὸ πᾶν ἐνδαιδες οἴκων Ant. 2.
 Παλλάδος ἄστοις· Ζεὺς <ὁ> πανόπτας 1045
 οὕτω Μοῖρά τε συγκατέβα. —
 ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.

1044 corruptus.

ΒΙΟΣ ΑΙΣΧΥΛΟΥ.

Αἰσχύλος ὁ τραγικὸς γένει μὲν ἔστιν Ἀθηναῖος, Ἐλευσί-
νιος τῶν δῆμων, υἱὸς Εὐφορίωνος, Κυνεγείρου ἀδελφός,
ἐξ εὐπατριδῶν τὴν φύσιν. νέος δὲ ἤρξατο τῶν τραγωδιῶν,
καὶ πολὺ τοὺς πρὸ ἑαυτοῦ ὑπερῆρε κατὰ τε τὴν ποιήσιν καὶ
τὴν διάθεσιν τῆς σκηνῆς, τὴν τε λαμπρότητα τῆς χορηγίας
καὶ τὴν σκευὴν τῶν ὑποκριτῶν, τὴν τε τοῦ χοροῦ σεμνότητα,
ὥς καὶ Ἀριστοφάνης·

Ἄλλ' ὧ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνὰ
καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον.

10 Συνεχρόνησε δὲ Πινδάρῳ, γεγονώς κατὰ τὴν ἔγ' Ὀλυμ-
πιάδα. γενναῖον δὲ αὐτόν φασι καὶ μετασχεῖν τῆς ἐν Μαρα-
θῶνι μάχης σὺν τῷ ἀδελφῷ Κυνεγείρῳ, τῆς τε ἐν Σαλαμῖνι
ναυμαχίας σὺν τῷ νεωτέρῳ τῶν ἀδελφῶν Ἀμεινίᾳ, καὶ τῆς
ἐν Πλαταιαῖς πεζομαχίας.

15 Κατὰ δὲ τὴν σύνθεσιν τῆς ποιήσεως ζηλοῖ τὸ ἀδρὸν
αἰὲ πλάσμα, ὀνοματοποιίας τε καὶ ἐπιθέτοις, ἔτι δὲ μετα-
φοραῖς καὶ πᾶσι τοῖς δυναμένοις ὄγκον τῇ φράσει περιθεῖναι
χρῶμενος. αἱ τε διαθέσεις τῶν δραμάτων οὐ πολλὰς αὐτῷ
περιπετείας καὶ πλοκάς ἔχουσιν, ὥς παρὰ τοῖς νεωτέροις·

20 μόνον γὰρ ζηλοῖ τὸ βάρος περιτιθέναι τοῖς προσώποις, ἀρ-
χαῖον εἶναι κρίνων τοῦτο τὸ μέρος μεγαλοπρεπές τε καὶ ἡρωϊ-
κόν, τὸ δὲ πανοῦργον κομποπρεπές τε καὶ γνωμολογικὸν
ἀλλότριον τῆς τραγωδίας ἡγούμενος· ὥστε διὰ τὸ πλεονάζειν
τῷ βάρει τῶν προσώπων κωμωδεῖται παρὰ Ἀριστοφάνους·

25 ἐν μὲν γὰρ τῇ Νιόβῃ (Νιόβη) ἕως τρίτου μέρους ἐπικαθη-
μένη τῷ τάφῳ τῶν παιδῶν οὐδὲν φθίγγεται ἐγκεκαλυμμένη·
ἐν τε τοῖς Ἑκτορος λύτροις Ἀχιλλεὺς ὁμοίως ἐγκεκαλυμμένος
οὐ φθίγγεται, πλὴν ἐν ἀρχαῖς ὀλίγα πρὸς Ἑρμῇ ἀμοιβαῖα.
διὸ ἐκλογαὶ μὲν παρ' αὐτῷ τῇ κατασκευῇ διαφέρουσιν πάμ-
30 πολλαὶ ἂν εὗρεθεῖεν, γινῶμαι δὲ ἢ συμπάθειαι ἢ ἄλλο τι

τῶν δυναμένων εἰς δάκρυα ἀγαγεῖν οὐ πάνυ. ταῖς τε γὰρ ὄψεσι καὶ τοῖς μύθοις πρὸς ἐκπληξιν τερατώδη μᾶλλον ἢ πρὸς ἀπάτην κέχρηται.

Ἀπῆρε δὲ πρὸς Ἴερωνα, κατὰ τινὰς μὲν ὑπὸ Ἀθηναίων κατασπονδασθεῖς καὶ ἡσσηθεῖς νέω ὄντι Σοφοκλεῖ, κατὰ δὲ 35 ἐνίοις ἐν τῷ εἰς τοὺς ἐν Μαραθῶνι τεθνηκότας ἐλεγείῳ ἡσσηθεῖς Σιμωνίδῃ· τὸ γὰρ ἐλεγεῖον πολὺ τῆς περὶ τὸ συμπαθὲς λεπτότητος μετέχειν θέλει, ὃ τοῦ Αἰσχύλου, ὡς ἔφαμεν, ἐστὶν ἀλλότριον. τινὲς δὲ φασιν ἐν τῇ ἐπιδείξει τῶν Εὐμενίδων σποράδην εἰσαγαγόντα τὸν χορὸν τοσοῦτον ἐκπληῆσαι 40 τὸν δῆμον, ὡς τὰ μὲν νῆπια ἐκψύξαι, τὰ δὲ ἔμβονα ἐξαμβλωθῆναι. ἔλθων τοίνυν εἰς Σικελίαν, Ἴερωνος τότε τὴν Αἴτναν κίζοντας ἐπεδελξατο τὰς Αἰτναίας, οἰωνιζόμενος βίον ἐγαθὸν τοῖς συνοικίζουσι τὴν πόλιν. καὶ σφόδρα τῷ τυράννῳ Ἴερωνι καὶ τοῖς Γελώοις τιμηθεῖς, ἐπιζήσας τρίτον ἔτος ὧν 45 γηραιὸς ἐτελεύτα τοῦτον τὸν τρόπον. αἰετὸς γὰρ χελώνην ἀρπάσας, ὡς ἐγκρατὴς γενέσθαι τῆς ἄγρας οὐκ ἴσχυσεν, ἀρήσει κατὰ πετρῶν αὐτὴν συνθλάσσωσιν τοῦ δέρματος, ἐνεχθεῖσα δὲ κατὰ τοῦ ποιητοῦ φρονεῖ αὐτόν. χρηστηριασθεῖς δὲ ἦν· „οὐράνιον σε βέλος κατακτενεῖ“. ἀποθανόντα δὲ Γελῶοι 50 πολυτελῶς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι θάψαντες ἐτίμησαν μεγαλοπρεπῶς, ἐπιγράψαντες αὐτως·

Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τόδε κεῦθει

μνῆμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας·

ἀλλήν δ' εὐδόκιμον Μαραθῶνιον ἄλσος ἔν' εἴποι

καὶ βαθυχαίτης Μῆδος ἐπιστάμενος.

55

εἰς τὸ μνῆμα δὲ φοιτῶντες ὕσσις ἐν τραγωδίαις ἦν ὁ βίος ἐνῆργον τε καὶ τὰ δράματα ὑπεκρίνοντο. Ἀθηναῖοι δὲ τοσοῦτον ἠγάπησαν Αἰσχύλον, ὡς ψηφίσασθαι μετὰ θάνατον αὐτοῦ τὸν βουλούμενον διδάσκειν τὰ Αἰσχύλου χορὸν λαμ- 60 βάνειν. ἐβίω δὲ ἔτη ἑξ', ἐν οἷς ἐποίησε δράματα ὁ καὶ ἐπὶ τούτοις σατυρικά ἅμφί τὰ ἐ. νίκας δὲ τὰς πάσας εἰληφε τρεῖςκαίδεκα· οὐκ ὀλίγας δὲ μετὰ τελευτὴν νίκας ἀπηνέγκαστο.

Πρῶτος Αἰσχύλος πάθει γεννικωτέροις τὴν τραγωδίαν ἠύξησεν, τὴν τε σκηρὴν ἐνόσμησεν καὶ τὴν ὄψιν τῶν θεω- 65 μένων κατέπληξε τῇ λαμπρότητι, γραφαῖς καὶ μηχαναῖς, βαιμοῖς

τε καὶ τάφοις, σάλπιγγιν, εἰδώλοις, Ἐρινύσι, τοὺς τε κριτὰς χειρῶσι σκεπάσας καὶ τῷ σύρματι ἐξογκώσας μετεωρίδας. ἐχρήσατο δ' ὑποκριτῇ πο
 70 μὲν Κλεάνδρῳ, ἔπειτα καὶ τὸν δεύτερον αὐτῷ προσῆψε Μνίσκον τὸν Χαλκιδέα· τὸν δὲ τρίτον ὑποκριτὴν αὐτὸς ἐξηῦ
 ὥς δὲ Δικαίωχος ὁ Μεσσήνιος, Σοφοκλῆς. τὸ δ' ἀπὸ
 τῆς δραματοποιίας εἰ μὲν τις πρὸς τοὺς μετ' αὐτὸν λ
 ζοίτο, φανῶν ἂν ἐλλαμβάνοι καὶ ἀπραγμάτευτον, εἰ δὲ
 75 τοὺς ἀνωτέρω, θαυμάσειε τῆς ἐπινοίας τὸν ποιητὴν καὶ
 εὐρέσεως· ὅτῳ δὲ δοκεῖ τελεώτερος τραγωδίας ποιητῆς Σο
 κλῆς γερονέναι, ὀρθῶς μὲν δοκεῖ, λογιζέσθω δ' ὅτι πο
 χαλεπώτερον ἦν ἐπὶ Θέσπιδι Φρυγίῳ τε καὶ Χοιρίῳ
 τοσόνδε μεγέθους τὴν τραγωδίαν προαγαγεῖν ἢ ἐπὶ Αἰσχ
 80 εἰπόντα εἰς τὴν Σοφοκλέους ἔλθεῖν τελειότητα.

Ἐπιγράφεται τῷ τάφῳ αὐτοῦ·

Αἰετοῦ ἐξ ὀνύχων βρέγμα τυπεῖς ἔθανεν.

Φασὶν ὑπὸ Τέρωνος ἀξιοθέντα ἀναδιδάξαι τοὺς Πέρ
 ξιν Σικελία καὶ Μαν εὐδοκμεῖν.

ΕΚ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

85 Ταύτη καὶ ἄριστος εἰς τραγωδίαν Αἰσχύλος κρίνει
 ὅτι εἰσάγει πρόσωπα μεγάλα καὶ ἀξιόχρεα. καὶ τινες
 τῶν τραγωδιῶν αὐτῷ διὰ μόνων οἰκονομοῦνται θεῶν, καθά
 οἱ Προμηθεῖς· τὰ γὰρ δράματα συμπληροῦσιν οἱ πρεσβύτα
 τῶν θεῶν, καὶ ἔστι τὰ ἀπὸ τῆς σκηνῆς καὶ τῆς ὀρχήστ
 90 θεῖα πάντα πρόσωπα.

Τῶν ποιημάτων ἃ μὲν ἔστι διεξοδικὰ καὶ διηγημα
 καὶ ἀπαγγελτικὰ οὐδὲ δραματικὰ καὶ μιμητικά, ἃ δὲ ἐξ
 φοῖν, ἃ δὲ μόνον δραματικά· αὐτὰ γὰρ ἐνεργεῖ καὶ λ
 ἅμα τὰ πρόσωπα καὶ αὐτὰ τὸ κῶρος ἔχει. διὰ τοῦτο αἱ
 95 δραμάτων ἐπιγραφαὶ προγράφονται τοῦ ποιητοῦ· Νιόβη
 σχύλον. Ὀμήρου δὲ Ἰλιάς· μικταὶ γὰρ εἰσιν αἱ ποιήσεις αὐ

ὑπο-
ίξοσί
οώτω
Μυν-
ῶρεν,
λοῦν
λογί-
πρὸς
τῆς
οφο-
ολλῶ
εἰς
ύλφ

ρσας

ται,
ἤδη
περ
ατοι
ρας

τικὰ
ἀμ-
έγει
τῶν
Αἰ-
τῶ.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΚΙΝΗΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

10/1

800

ΣΟ

ΕΟΦΟΚΛΗΣ ΑΓΓΕΛΑΟΣ

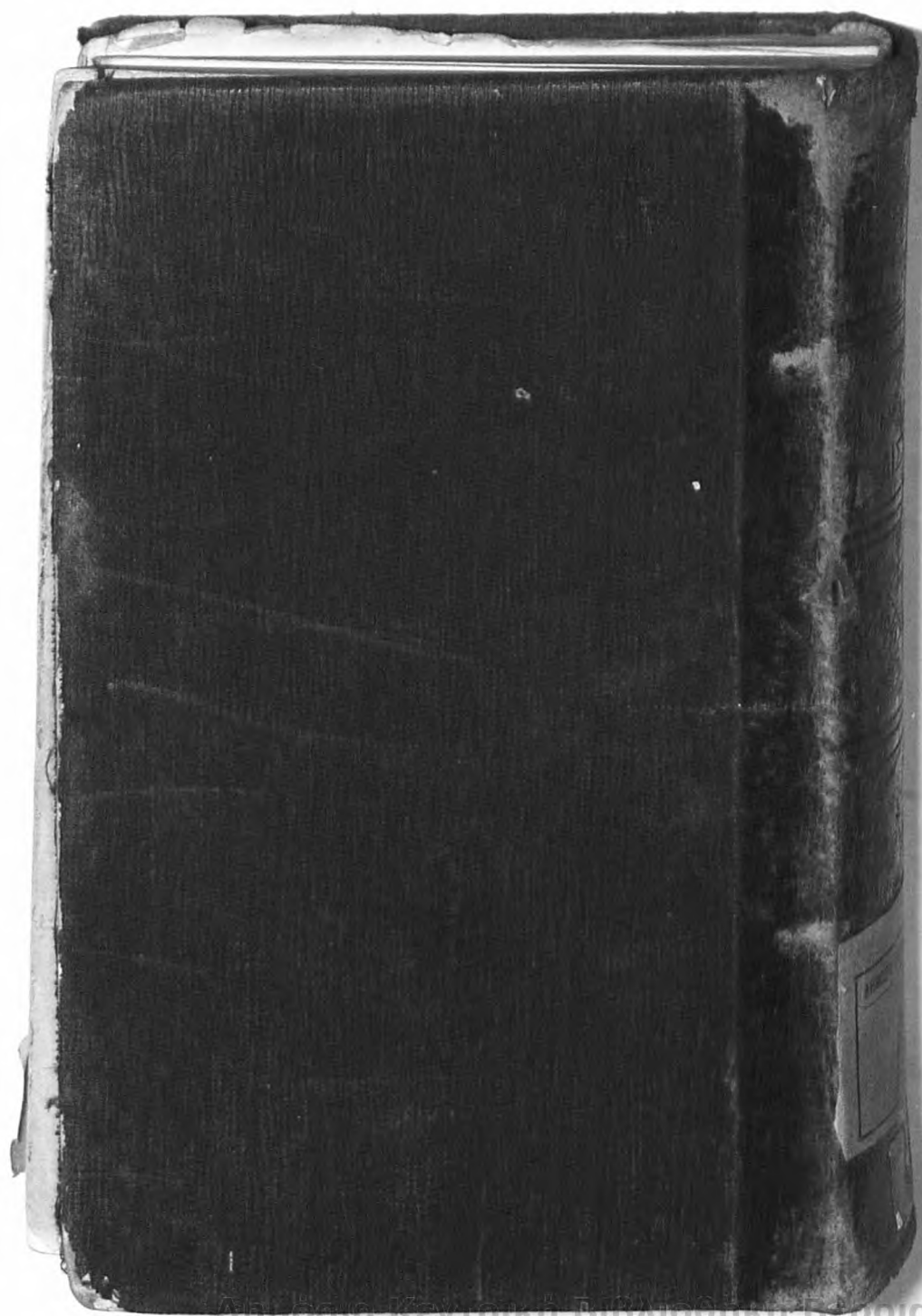
ἀριθ. χρ. 772

Ἡμερομηνία
ἐπιστροφῆς

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίου

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας